

ספר

אֲשֶׁר בַּנִּחַל

שְׁנַת - ה'תשע"ד

חלק - רמ"ז

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר פנחל הנובע מקור
חכמה יסודתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מכל
מקום שהוא יהיה מי שיהיה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בּוֹצֵינָא קִדְיִשָּׁא עֲלָאָה אֲדַמוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלָא אֲשֶׁר כָּל רִז לָא אָנִיס לִיה
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תנ"ך וּמֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

*

הַדְּפֵס עַל-יְדֵי חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב בְּגָלִיל
ה'תש"פ

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי

"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: 5610*

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח

תוך 48 שעות

* * *

לתרומות והשתתפות בזיכוי הרבים
"הצדקה בעבור הדפסת הספרים שמגלים את האמונה
היא הפדיון נפש הגדול ביותר שהצדיק עושה עושה"

בנק מזרחי טפחות

בנק: 20 / סניף: 462 / מס' חשבון: 477625

שם ניצני הקודש הוצאה לאור

ניתן לשלוח את האסמכתא

למייל או לווצאפ - 054-2287882

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסְדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֶּעַל כֹּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּבֵי מְדֻרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבֹא כֹל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שִׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תהלים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מַלְכִים שְׂי", וּמֵהוּ שִׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלּוּ שִׁי שֶׁל צְדָקָה, שִׁי שֶׁל גְּמִילוּת חֲסָדִים, שִׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שִׁי שֶׁל אֱמוּנָה, שִׁי שֶׁל רַחֲמִים, שִׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהִיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעֻנְיִים וְלְאֲבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַפְּסִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכֹל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלּוּ מְבִיאִין לְפָנָיו שִׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תהלים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מֵה עוֹשָׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּיר כֹּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כֹּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנֵי כֹסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כֹּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוּת חֲסָדִים, וּמֵה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלָמֵד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמֶּרְאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵן לְרַעֲב נִפְשֶׁךָ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בַּחֲשֶׁךְ אוֹרֶךָ וְאֶפְלַתְךָ כְּצַהֲרִים", וְאִף מִחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאִינוּ יָכוֹל לְעִשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיהֶן לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׂמוֹ", וּמֵה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלָמֵד שְׂכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסֵפֶר זְכוֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירְשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שם) "וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׂמוֹ", לְמֵה כְּדֵי שִׂיאֲכַל וַיִּשְׂבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשֶׁךָ", "וְנִחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוֹחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׂמָהֶן שׁוֹבְעִין כֹּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה
רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים
וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים פרכים, שבהם
קרוב לשבעת אלפים מכתבים הפוללים מכל מיני נושאים שבעולם,
אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום
בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר
עליהם מה שעובר וירדות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות
והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את
עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים
ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים
חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים
שיי", ומהו שי שהן מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות
חסדים, שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום,
שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדבאים,
קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי
גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם
אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוחזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה
תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע
כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי
מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא
ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר,
וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי
שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת
"אשר בנחל", עד שנזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא
ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכנית עזו יתברך, אשר יתגלה
אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

ספר אשר בנחל פרך רמ"ז

תפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח ז' כסליו ה'תשע"ז

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אומר לך בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, כי עובר על כל אחד ואחד צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, ואין אחד שיהיה נצול מזה, וכמו שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ט) שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפילו העשירים הגדולים ואפילו השרים, אין להם שום עולם הזה כלל, כי כל ימיהם כעס ומכאובות, וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה תמיד, וכל אחד יש לו יסורים מיוחדים, ואין גם אחד מכל העשירים והשרים, שיהיה לו הכל כסדר פראנו תמיד, וכלם כאחד מלאים יסורים ודאגות תמיד, וזה ברור וידוע לכל מי

שְׁבָקִי קִצַּת בָּהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם. וְאֶפִּילוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שֵׁישׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וַיֵּשׁ לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים, עֲשֶׂר וּנְכֹסִים וְכָבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכָלִים נִפְלְאִים וְתַכְשִׁיטִין וְסִגְלַת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יֵרְאוּ שָׁגַם הוּא מְלֹא כֶּעֶס וּמְכַאוּבוֹת הַרְבֵּה תָמִיד בְּכִמָּה מִיְּנֵי אוֹפְנִים וְעִנְיָנִים, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ (קִהְלַת ב') "גַּם כָּל יָמָיו כֶּעֶס וּמְכַאוּבוֹת", וְכַתִּיב (אִיּוֹב י"ד) "אָדָם לַעֲמֹל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וְשִׁבְעַת רוּגִז", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָּלֵם נוֹלְדוֹ לַעֲמֹל וּמְלֹאִים רוּגִז וְיִסוּרִין, וְאִין שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַנְצִל מֵעֲמֹל וְיִגוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבָרַח לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לַעֲמֹל יוֹלֵד" 'אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה', הֵינּוּ מֵאַחַר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לַעֲמֹל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוֹם אוֹפֵן, אֶפִּילוּ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֲלָלֵי דְעֵלְמָא, בּוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ עֲמָל וְיִסוּרִין וְדִאֲגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הִחָכְם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ שֶׁיִּהְיֶה הָעֲמָל לַעֲמֹל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד שֶׁיַּעֲמֹל בַּתּוֹרָה, וְאִז אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֲמֹל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא; וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמוֹחַ שְׁלֵכָל הַפְּחוֹת אַתָּה יוֹשֵׁב בְּד' אֲמוֹת שְׁלָף וְלוֹמֵד תּוֹרָה, כִּי אִין עוֹד שְׁמֻחָה כְּשִׁמְחַת הַתּוֹרָה, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר שֶׁהַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְלִכֵּן תַּתְּמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבִיעִי, וְכֵן תִּגְרוֹס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, כִּי מִשְׁנֵי"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנְס"ה, עַל יְדֵי רַבּוֹי גִּירְסָא בְּמִשְׁנֵיּוֹת יִהְיֶה לָּהּ פְּרָנְסָה בְּשַׁפְּעַ, וְעַל כָּלֵם תִּכְנִּס אֶת עֲצָמָךְ בְּלִמּוּד גְּמָרָא, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדֶּרֶךְ הַיּוֹמִי, וְתַחֲזוֹר עַל הַדֶּרֶךְ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים (וְאִגַּב הַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמַּד מִסְכַּת יוֹמָא שֶׁצְדִיקִים אָמְרוּ שֶׁזֶה סְגוּלָה לְפְרָנְסָה, כִּי

יומ"א עולה כמספר ז"ן, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֵן וּמְפָרְנֵס אֶת
 בְּרִיּוֹתָיו, וְאָמְרוּ (זֶהר שְׁלַח קס:) זְכָאָה חוֹלְקֵהוֹן דַּאֲיִנּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי
 בַּאֲוִרִייתָא לְשִׁמָּה, דֵּהָא מִתְקַשְׂרִי בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִמֶּשׁ,
 וְאֶקְרוֹן אַחִים וְרַעִים, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים קכ"ב ח') "לְמַעַן
 אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ", [אַשְׂרֵי חֲלָקִיהֶם שֶׁל אֱלוֹ
 שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה לְשִׁמָּה, שֶׁהֵם מִתְקַשְׂרִים בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִמֶּשׁ], וְלִכֵּן אֵל תְּדַאֵג, תְּרַאֶה אִם תִּתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
 סוּף הַכְּבוֹד לְבּוֹא.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאֲשֶׁה, וְאָמַר
 (שיחות הַר"ן סימן רס"ד) שְׁצַרִּיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר
 הָאֵל הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד
 מִלְּדִיָּהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלִּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם
 מְכַאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמָּה אוֹפְנִים הַקְּשִׁים וְכַבְּדִים מְאֹד
 מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדָם. וְכֵן
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי
 הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּהֲיוּ
 עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְכּוּמוֹת ס"ג.) 'דִּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת
 אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד,
 וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סימן ס"ט) שְׁכָל הַכֶּסֶף בָּא
 בְּזִכּוֹת הָאֲשֶׁה, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶת הָאֲשֶׁה, וְעַל יְדֵי
 זֶה תֵּצֵא מִהַדְּחָקוֹת וַיְהִיָּה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תפטר.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וּיְשַׁלַּח ז' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת וּבְעֵלְךָ צְרִיכִים לְדַעַת שְׂכָךְ מְנַהֵג הָעוֹלָם, כָּל מָה שֶׁהוֹרִים יַעֲשׂוּ בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים הֵן עֲזָרָה גְּשָׁמִית, וְהֵן עֲזָרָה רוּחָנִית וְכוּ', וְכוּ', הֵם לֹא יַעֲרִיכוּ אֶת זֶה, וְלִכֵּן אֲבֵא וְאֵמָא צְרִיכִים לְעֲזוֹר לַיְלָדִים בְּמָה שֶׁרַק הֵם יְכוּלִים, אֲבָל לֹא לְצַפּוֹת לְקַבֵּל מֵהֶם חֲזָרָה, כִּי רַק מְעוּט שֶׁבְּמְעוּט יְלָדִים מְעַרְיכִים מָה שֶׁהוֹרִים עוֹשִׂים בְּשִׁבִילָם, רוֹב רַבָּם שֶׁל הַיְלָדִים לֹא מְעַרְיכִים מָה שֶׁהוֹרִים עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל יְלָדֵיהֶם, וְעוֹד מְבֹזִים אוֹתָם, וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי לְקַחַת אֶל הַלֵּב מָה שֶׁקוֹרָה מֵהַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', וְכְדָאֵי לְהַעֲלִים עֵינַי וְלֹא לְצַפּוֹת מֵהֶם שׁוֹם גְּמוּל חֲזָרָה, כִּי הַיְלָדִים לֹא לוֹמְדִים שׁוֹם עֲרָךְ לְהַהוֹרִים מָה שֶׁעוֹשִׂים לָהֶם, עַד שֶׁהֵם יִהְיוּ הוֹרִים וְלָהֶם יִהְיֶה יְלָדִים, וְהֵם יִקְבְּלוּ אֶת זֶה חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים, אֲזִי יִלְמְדוּ לְקַח, אֲבָל לִפְנֵי זֶה הֵם כְּפוּיֵי טוֹבָה לְגַמְרִי.

וְלִכֵּן עַל הַהוֹרִים לֹא לְצַפּוֹת לְהַפְרַת הַטוֹב מִצַּד הַיְלָדִים, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב אֵינִי דְּבָר כְּזֶה, וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי לְקַחַת אֶת זֶה אֶל הַלֵּב וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְצַאֵת לְרִיב עִמָּהֶם וְכוּ', תִּנּוּ אֶת הַזְּמַן לְעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ, בְּכֹלל טוֹב מְאֹד לֹא לְצַעֵק עַל הַיְלָדִים, וְלֹא לְהַתְּנַפֵּחַ עִמָּהֶם, מָה שֶׁיְכוּלִים לְעֲשׂוֹת זֶה רַק לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמּוּל עָלַי וְתֵן לִי כַח וּמַח לְגַדְל

אֶת יְלָדֵי, וְאִזְכָּה לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּךָ יִתְבָּרֵךְ, וְתֵן לִי פְּרִיָּסָה בְּהִרְחֵבָה שְׂאוּכַל לְפָרֵס אוֹתָם, וְלַחֲתוֹת אוֹתָם, וְלָרוּת רוֹב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם, אֶתְּהָ אָבִי שְׂבִשְׂמִים יוֹדַע כְּמָה צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת יֵשׁ לִי מִיְלָדֵי שֶׁהֶם לֹא מְכַבְּדִים אוֹתִי, וְעוֹד מְבִזִּים אוֹתִי וּמְתַחַצְפִּים נִגְדִי, אֵין זֶה אֶלֶּא מַחֲמַת עֲוֹנוֹתֵי הַמְּרַבִּים שְׁחָטָאֵתִי עֲוִיתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם שֶׁתְּחַוֶּס וְתַחֲמַל עָלַי שְׂאִזְכָּה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל מָה שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדְּךָ מִיּוֹם הָיִיתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כְּדֵי שְׂאִזְכָּה לְתַקֵּן הַכֹּל, וּמַעַתָּה אִזְכָּה רַק לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, חוּס וְחָמוּל עָלַי וְתַצְלִיחַ דְּרַכֵּי בְּחֻנוֹךָ הַיְלָדִים, בְּאִפֵּן שִׁיזְכוּ לְהַשְׁתַּנּוֹת מֵהַקְצָה אֶל הַקְצָה, וְיִתְחִילוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וָאִם, וְתִרְחִיב לָהֶם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחַ חַיִּיּוֹת, וְתִאָּרִיךְ יְמֵיהֶם וְשְׁנוֹתֵיהֶם בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים, וְאִזְכָּה לָרוּת רוֹב נַחַת מֵהֶם, וְאִזְכָּה לְרִאוֹת אוֹתָם שֶׁהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהִירָאָה, וְאִזְכָּה לְהַכְּלִל בְּךָ מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

תְּאֲמִינִי לִי אֵת וּבְעֵלְךָ צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְלֹא לְהַפְּסֵם בְּלַחֵץ מֵהֶם, וְאִף שֶׁהֵם מְצַעְרִים וּמַעֲצִבְנִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', כְּוָדֵאִי זֶה כּוֹאֵב מְאֹד וְכוּ', אֲבָל אֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׂמִים לְבַקֵּשׁ עַל הַצְּלַחַת יְלָדִים, וְכֵן הַבַּעַל צְרִיךְ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם בְּשַׁעֲהַ שְׂמַנִּיחַ תְּפִלִּין עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תִּזְכּוּ גַם לְבַדּוֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת שְׂבִבֵיתְכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם וַיִּתֵּן לָכֶם רוּב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִיַּלְדֵיכֶם, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אוֹמֵר לָךְ אֵינְ עוֹד מְצוּהָ כָּל כֶּף גְּדוּלָה כְּמוֹ מְצוֹת צְדָקָה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כְּבֹא בְתָרָא ט.) גְּדוּלָה צְדָקָה שְׂמַקְרֵבֶת אֶת הַגָּאוּלָה, כִּי בְזָה שְׂאָדָם נוֹתֵן צְדָקָה לְהַזוּלָת, בְּזָה הוּא מְגַלֶּה אֶת טֹהַר לְבָבוֹ, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן י"ג) שְׁעַל יְדֵי צְדָקָה מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, כִּי בְדַרְךְ כָּלֵל לְמָה אָדָם לֹא רוֹצֵה לְתֵת צְדָקָה לְהַזוּלָת? כִּי הוּא חוֹשֵׁב כִּי אִם אֶתֵּן אֶת כִּסְפֵי לְהַזוּלָת יַחֲסֵר לִי, וּבְזָה שְׂנוֹתֵן צְדָקָה לְעַנֵּי הַגּוֹן, בְּזָה הוּא מְגַלֶּה שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה וּבִטְחוֹן חֲזָקָה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֵן וּמְפָרֵס לְכָל, וְלִכֵּן בְּזָה שְׂאֵנִי נוֹתֵן לְהַזוּלָת לֹא יַחֲסֵר לִי כְּלוּם, וְלִכֵּן מְצוֹת צְדָקָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וְשִׁקוּלָה כְּנֻגַד כָּל הַמְצוּוֹת, כִּי בְזָה מְגַלֶּה שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּילוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת ס"ח.) כָּל הַמְעַלִּים עֵינָיו מִן הַצְדָקָה כְּאִלוֹ עוֹבֵד עַבּוּדָה זָרָה, כִּי הוּא חוֹשֵׁב שְׂאֵם אֲנִי לֹא יִתֵּן לְהַזוּלָת, יִהְיֶה לִי יוֹתֵר וְכוּ', וּבְזָה הוּא כּוֹפֵר

בכל, ולכן מצות צדקה מאד מאד חשובה בעינינו יתברך, כי הוא מגלה את טהר לבבו שמאמין שהוא יתברך זן ומפרנס.

וצריך שתדע שהיא הלכה מפרשת שאפילו עני שהוא בעצמו מתפרנס מהצדקה חייב לתת צדקה כמוכא (רמב"ם פרק ז' מהלכות מתנות עניים הלכה ה') ואפילו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתן צדקה לאחר; וכן הוא (שלחן ערוך יורה דעה סימן רמ"ח סעיף א') כל אדם חייב לתן צדקה אפילו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתן ממה שיתנו לו; ולכן אל יקל בעיניך דבר זה.

וזכר וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש זוטא שיר השירים פרשה א') חטא אדם ישוב ויתן צדקה וימחל לו שנאמר (משלי ט"ז ו') "בחסד ואמת יכפר עון" אם יש לאדם אלף רבוא אין עמדים לו בשעת צרכו בצרתו שכן הוא אומר (שם י"א ד') "לא יועיל הון ביום עברה" ומי עומד לו איסר אחד שהוא נותן שנאמר (שם י"ב ב') "וצדקה תציל ממות". כל הנותן צדקה אף על פי שהוא חטא ונתן צדקה מיד הקדוש ברוך הוא אומר אין רשות למלאך לשלוט בו, כי שכר אותה צדקה שנתן מקדים למלאך ואינו מניחו לשלוט בו, ולא עוד אלא שדוחפו וכופתו על פניו ומפיס עליו ואומר אף על פי שחטא ונתנה אין רשות למלאך לשלוט בו, אני קדמתי רשותי וקדמה לרשותו, כדאי היא הצדקה שנתן לרעבים, ואלולי שהאכילן היו מתים, הוא פסה ערומים ואלולי שפסן היו מתים, כדאי היא הצדקה שקיים נפשות להצילו ממות.

ולכן תהיה חזק בזה, ואל תאמר מה כבר יהיה אם אני יכניס כמה פרוטות לצדקה לפני כל תפלה בקפת הצדקה? או שאנתן

בְּכָל יוֹם לְעִנְיִים כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, מֵהַ כָּבֵד יְכוּל לִהְיוֹת מִזֶּה? אֵל תֹּאמֶר דְּבַר כְּזֶה, כִּי לְמַעַלְהָ בְּשָׂמִים זֶה עוֹשֶׂה רוּשָׁם גָּדוֹל מְאֹד, וַיִּגִּיעַ הַזְּמַן שָׂאֵלוּ הַפְּרוּטוֹת שְׂזִכְיֵנו לְתַת כָּל יוֹם יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צַדִּיקָה כְּבוֹד הַיְוָי"ה יֵאֲסַפֶּךָ" וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ג:) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֶכֶת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צַדִּיקָה"; אֵיזָה נַחַת רוּחַ יִהְיֶה לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוּפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעַלְהָ, וְאֵלוּ הַפְּרוּטוֹת שֶׁנִּתְּנָן בְּכָל יוֹם יִלְכוּ לְפָנָיו, וְעוֹד דַּרְשׁוּ עַל פְּסוּק זֶה (בְּבֵרָה בְּתָרָא יא.) אֲבוֹתַי גָּנְזוּ לְעוֹלָם הַזֶּה וְאֲנִי גָנַזְתִּי לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צַדִּיקָה כְּבוֹד הַיְוָי"ה יֵאֲסַפֶּךָ" אַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר אֵיזָה שְׂמִחָה יִהְיֶה לָּךְ שֶׁם בְּשָׂמִים עִם הַפְּרוּטוֹת הָאֵלוּ שֶׁנִּתְּנָתָ כָּל יוֹם לְקַפֵּת הַצַּדִּיקָה, וְלִהְפֹּךְ לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת הַצַּעַר שֶׁיִּהְיֶה לְאָדָם אִיךָ לֹא הֵייתִי חֲכָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי כַּמָּה פְּרוּטוֹת שֶׁהֵייתִי נוֹתֵן כָּל יוֹם לְצַדִּיקָה הִיָּה מְאִיר לִי כִּאֲן בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲכַל אֲזַ כְּבֵר מְאֹד, כִּי 'הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם' כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חַי הוּא יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבַּרְךָ, וְאַחַר כֵּן כְּבֵר מְאֹד.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים בְּאֵם תִּפְנֶה אֶל הַמְּשַׁרְדֵּי שְׁלָנוּ וְתִקַּח קַפֵּת צַדִּיקָה "קֶרֶן הַצַּדִּיק", שֶׁהַצַּדִּיקָה הַזֹּאת הוֹלֶכֶת לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, לְהֵאֲכִיל רַעֲבִים וְצַמְאִים, אֲשֶׁר זֶה הַצַּדִּיקָה הַכִּי גָּדוֹלָה, וְכֵן לְהַחֲזִיק תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים שְׁלוֹמֵדִים תּוֹרָה, וְכֵן הַחֲזִיקָת בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת וּמְקוֹוֹאוֹת וְכוּלָלִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ בְּבֵיתוֹ קַפֵּת צַדִּיקָה "קֶרֶן הַצַּדִּיק", שֶׁאֲזַ אֶל רַב טוֹב הַגָּנוּז יִזְכֶּה.

הַמַּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח ז' כסליו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אתה שואל שאלה וכו', ובתוך שאלתך אתה גם משיב תשובה לשאלתך וכו', והוא שאדם צריך לדעת שאין לו בזה העולם רק את הקדוש ברוך הוא, וכל מה שצריכים בגשמיות וברוחניות עליו רק לבקש ממנו יתברך, אשר אין עוד למעלה מתפלה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תפלה כשאדם מרגיל את עצמו לבקש את הקדוש ברוך הוא, בתמימות ובפשטות כל דבר מה שהוא צריך, אפילו דבר קטן, ומכל שכן דבר גדול, כך למד אותנו רבנו ז"ל שצ"ל שכל דבר מה שצריכים עלינו רק לבקש ממנו יתברך, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): מאי כרם זלות לבני אדם אמר ליה אלו דברים שעמדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין בהם; ופרש רש"י, דברים שעמדים ברומו של עולם: כגון תפלה, שעולה למעלה, ואמרו (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ואמרו (תנחומא וירא) אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל הווי זהירין בתפלה שאין מדה אחרת יפה הימנה, והיא

גְּדוּלָה מְכֹל הַקְּרִבּוּת וְכו', וְאֶפִּילוּ אִין אָדָם כְּדַאי לַעֲנוֹת בְּתַפְלֹתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמוֹ, כִּיּוֹן שְׁמִתְפַּלֵּל וּמְרַבֵּה בְּתַחֲנוּנָיִם אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמוֹ; וְלִכֵּן אֵל תֹּאמֶר שְׁזֵה דְבַר פְּעוּט וְכו', כֹּל דְּבַר מַה שְׂאָדָם צָרִיךְ עָלָיו לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ בֶן יַחֲדָי חֲבִיב מְבַקֵּשׁ אֶת אָבִיו שְׂאוּהֵבוּ, וְלִכֵּן אֲנִי יִתֵּן לָךְ עֲצָה מְבָרִיקָה וְגֵאוּנִית שְׁזֵה יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, אִם תִּקְיָם אֶת כָּל זֹאת, אֲזִי אֶךְ פְּעַם לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוּם דְּבַר, כִּי כָּל מַה שְׂאֵתָה צָרִיךְ, תִּבְקֶשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלָךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ שׁוֹמֵעַ תַּפְלֹת כָּל פֶּה, וְכָל תַּפְלָה וְכָל תַּחֲנֻנָה וְכָל בְּקִשָּׁה שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל וּמְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְהַלְוָאֵי שְׁהִיּוּ בְנֵי אָדָם מְכַנְיָסִים אֶת זֶה בְּלַבָּם, וְאֲזִי הִיּוּ עוֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד, וְהִיּוּ רוֹאִים נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מַה שְׁתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּשְׁלַח ז' כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנֵי ז' לְהַזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לְמוּד שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׂרָאוּי לְלַמֵּד כָּל הָאֲרַבְעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" כְּלָם מְרַאשֵׁם עַד סוּפָם כְּסִדְר, אִם יָכוֹל לְלַמֵּד כָּל הָאֲרַבְעָה שְׁלַחַן

עָרוּף עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים הַגְּדוֹלִים מֵה טוֹב. וְאִם לֹא עַל כָּל פְּנִים יִלְמַד כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן עָרוּף" הַקְּטָנִים.

וְהוּא תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל יְדֵי חֲטָאִים נִתְעַרְב טוֹב וְרַע, וְעַל יְדֵי לְמוּד פּוֹסֵק שְׁמִבְרַר הַכָּשֶׁר וְהַפְּסוּל הַמְּתָר וְהָאָסוּר הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא עַל יְדֵי זֶה נִתְבָּרַר וְנִפְרָשׁ הַטוֹב מִן הָרַע.

וְאָמַר: שֶׁכָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מְחִיב לִלְמַד בְּכָל יוֹם וְיוֹם פּוֹסְקִים חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר. וְאִךָ אִם הוּא אָנוּס וְאִין לוֹ פְּנָאִי, יִלְמַד עַל כָּל פְּנִים אִיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן עָרוּף" בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא אֶפִּילוֹ שְׁלֵא בְּמְקוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עֵתָה בְּשְׁלַחַן עָרוּף. כִּי צְרִיף לִלְמַד אִיזָה דִּין בִּ"שְׁלַחַן עָרוּף" בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְכִשְׂאִינוֹ אָנוּס יִלְמַד כְּסֹדֵר כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן עָרוּף" מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וְכִשְׂיִגְמוֹר וְיִסִּים הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחַן עָרוּף" יִחְזֹר וְיִתְחִיל לִלְמַדֵּם כְּסֹדֵר. וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוֹר כְּמוֹ שֶׁבִקֵּשׁ.

לְמוּד "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" מֵה שֶׁחִבֵּר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, אִין לְמַעַלָּה מִלְמוּד זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל מִי שְׂאִינוֹ חוֹשֵׁב בְּכָל יוֹם מֵהַתְּכִלִּית הַנִּצְחִי שְׂיִצְטָרֵף פַּעַם לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, הוּא נֹדְמָה בְּעֵינָי כְּבִהְמָה מִמֶּשׁ, אָבֵל מִי שֶׁכֵּן חוֹשֵׁב עַל יוֹם הָאַחֲרוֹן וְכוּ', עָלָיו בְּוַדָּאִי עוֹבֵר מֵה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ', וְעַל אָדָם כְּזֶה חִבְרָתִי אֶת סִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" כְּדֵי לְחַזְקוֹ וְלֶאֱמָצוֹ וְלְעוֹדְדוֹ וְלִשְׁמַחוֹ, שְׂיִדַּע אִיךָ לְעִבּוֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁקוֹבֵעַ לְעַצְמוֹ לִלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שֶׁזֶה הֵגֵן עָדֵן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְטִיל בְּגֵן עָדֵן הַזֶּה בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּכָל דְּבַר צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר לֹא לְדַחֵק עַל הַבֵּן
שִׁיעֵשָׂה דוֹקָא כְּמוֹ שְׂאֲתָם רוֹצִים וְכוּ', כִּי אַז יַעֲשֶׂה בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ
וְכוּ', תִּנּוּ לוֹ לְלַכֵּת אִיךְ שֶׁהוּא רוֹצֶה, וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן שִׁילְמֵד
בִּישִׁיבָה וַיִּרְאֶה שְׁכָל הַבְּחוּרִים בִּישִׁיבָה הוֹלְכִים עִם טְלִית קֶטָן
שֶׁל צֶמֶר וּמַעַל הַבְּגָד, וְעַם וּוְסֵט עָלֶיהָ, אַז גַּם הוּא יֵלֵךְ, הָעֶקֶר לֹא
לְדַחֵק אֶת הַבֵּן שֶׁמְכַרַח לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ שְׁעוֹשִׁים אֲחֵרִים.

חֲנוּךְ מִתְחִיל מֵהָאָבָא, הַבֵּן תְּמִיד מְחַקֵּה אֶת הָאָבָא, וְלִכֵּן
אִם הָאָבָא יֵלֵךְ כִּכָּה גַם הַבֵּן יֵלֵךְ כִּכָּה, וְהָעֶקֶר רַק לְהִתְפַּלֵּל עַל
הַצְּלַחַת הַבֵּן שִׁיעֲלִיחַ בְּלַמּוּדוֹ וּבְהִתְנַהֲגוּתוֹ וְכוּ'.

שְׂאֵלוֹ אֶת הַגָּאוֹן הָאֱלֹקִי הַבֶּעַל "חֲתָם סוֹפֵר" זי"ע אִיךְ זָכָה
לְבָנִים וּבָנוֹת כָּל כֶּף מְצֻלְחִים? עָנָה וְאָמַר כָּל לִילָה בְּעֵת תְּקוּן
חֲצוֹת מִלְּאֲתֵי אֶת הַכּוֹס עִם דְּמַעוֹת, וְהִתְפַּלֵּלְתִּי עַל הַצְּלַחַת יְלָדֵי,
וְכַךְ זְכִיתִי לָזֶה.

וְכֵן מְסַפֵּר מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוֹ שֶׁהָיָה לוֹ עֶשֶׂר יְלָדִים,
וְכֻלָּם הָיוּ מְצֻלְחִים וּבְעֵלֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל, וְשְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנוּ אִיךְ זָכִית לִילְדִים טוֹבִים כְּאֵלוֹ? עָנָה וְאָמַר מֶה אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם צָמְחוּ לִי עַל הָעֵץ? כָּל לַיְלָה שֶׁפָּכְתִי דְמָעוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמֵלֵאתִי אֶת הַכֶּפֶה שְׁלִי עִם הַדְמָעוֹת, וְאַחַר כֵּךְ רָחַצְתִּי אֶת פְּנֵי עִם הַדְמָעוֹת וְכוּ', עַד שֶׁזָּכִיתִי לְרֹאוֹת מֵהֶם מֶה שֶׁרָאִיתִי וְכוּ'.

יְדוּעַ שֶׁפַּעַם בָּאָה אִמָּא אֶל הַחֶפֶץ חַיִּים זצ"ל וּבִקְשָׁה בְרָכָה עַל יְלָדֶיהָ שֶׁיְהִיוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים, עָנָה וְאָמַר עִם בְּרָכָה אַתֶּם רוֹצִים שֶׁהֵילְדִים יִהְיוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים? צָרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, וְהַעֲקָר לְהַתְפַּלֵּל הַרְבֵּה לְהַצְלַחַת הַיְלָדִים, וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד, כִּי תִפְלַת הָאִמָּא עַל יְלָדֶיהָ עוֹשָׂה רוּשָׁם בְּשָׁמַיִם, וְהוֹצִיא מְאֹרוֹן הַסְּפָרִים שְׁלוֹ תְהִלִּים יִשָּׁן נוֹשָׁן שֶׁהִיוּ הַדְפִּים מְנַפְּחִים עִם הַמוֹן כְּתָמִים וְכוּ', וְזֶה הָיָה מְרַב דְמָעוֹת שֶׁל הָאִמָּא שְׁלוֹ שֶׁהַתְפַּלְלָה עָלֵיו, וְהָרָאָה אֶת זֶה לְהָאִשָּׁה וְאָמַר לָהּ אֶת רֹאֵה זֶה הַתְהִלִּים שֶׁל הָאִמָּא שְׁלִי שֶׁהַרְבַּתָּה לְהַתְפַּלֵּל עָלַי, רוֹאִים מְכַל זֶה שֶׁעָקַר הַצְלַחַת הַיְלָדִים זֶה רַק עַל יְדֵי תְפִלָּה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הַהוֹרִים שֶׁמִּתְפַּלְּלִים עַל הַצְלַחַת יְלָדֵיהֶם, וּבּוֹדָאֵי תְפִלַּת הָאָבוֹת עַל בָּנִים מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה לדעת שיש שכל, ויש רגש, השכל הוא דבר יבש ומציאותי וכו', הרגש הוא דבר חם ובלתי מציאותי וכו', ולכן צריכים תמיד לראות שהמח יהיה שליט על הלב, הינו השכל שיהיה שולט על הרגש, וצריכים להסתפל על המציאות וכו', ולא לחיות באשליות וכו', ולכן למה לך להכנס בצרה הזו? האם חסר בחורים?

ראי להתפלל בכל יום את התפלה הזו, והקדוש ברוך הוא יזמין לך את בן זוגך משורש נשמתך:

רבונו של עולם חוס וחמול עלי וזכני למצוא את בן זוגי, ואתה בעצמך יודע שאני מוכנה כבר להתחתן כדי להנצל מעברות חמורות, אך מפני מעשי המגנים והרעים שעשיתי עד עכשו, נתקע מציאת זוגי, ואני נמצאת בצער גדול מאד, כי אתה גלית על ידי חכמינו הקדושים כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ובלא תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה, ולכן הנני מתחרטת על כל עוונותי שעשיתי עד עכשו, ואני מקבלת על עצמי לחזור בתשובה שלמה, וגלית לנו על ידי התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי (תקוני זהר תקון י"ד) עם כל דא דחזר בתשובה, חזר ויהיבנא ליה בת זוגיה, והנני שבה בתשובה שלמה, ולכן תזמין לי את בן זוגי, ואזכה להקים בית נאמן בישראל, ולעשות רצונך ולגרם לך נחת רוח גדול מאד, ואזכה לחיים טובים ונעימים, מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַשְּׂאֵלָה שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל זֶה שְׂאֵלָה שֶׁל דִּינֵי נִפְשׁוֹת, שְׂמֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה לְעִנּוֹת עַל זֶה, כִּי מֵצֵד אֶחָד הוּא יְכוֹל לְקַלְקֵל אֶת כָּל הַתְּלִמִּידִים, כְּמוֹ שְׂרוֹאִים הַיּוֹם בְּמִצִּיאוֹת אִם יֵשׁ בְּכֹתֶה אַחַת תְּלִמִּיד מְקַלְקֵל וְכוּ', הוּא כְּמוֹ תַפּוּחַ רְקוּב שִׁירְקִיב אֶת כָּל הַתַּפּוּחִים, אֲבָל מֵצֵד שְׁנֵי מֵה יִהְיֶה אֲתוֹ אִם יִפְקִירוּ אוֹתוֹ? וְלִכְּן הָעֵצָה הַיְעוּצָה לְדַבֵּר אֲתוֹ יִפֶּה וְלִהְסָבִיר לוֹ אֶת כָּל הָעֲנִיָּן שְׂבֹאֲמֵת אוֹהֲבִים אוֹתוֹ וְרוֹצִים לְעִזּוֹר לוֹ, אֲבָל עָלָיו לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן כִּי לְהִסְתוּבֵב וְלַעֲשֵׂן וּלְבַלּוֹת בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים זֶה לֹא טוֹב בְּשִׁבְלֵוֹ וְכוּ', כִּי אִף שְׁנֵדָמָה לוֹ עֲכָשׁוּ שֶׁהִכֵּל טוֹב וְכוּ', אֲבָל הַסּוּף הוּא סוּף מֵר מֵאֵד מֵאֵד, שְׁגוּמְרִים אוֹ בְּבֵית סֵהֵר אוֹ בְּשֹׂאֵל תַּחְתִּית וּמִתְחַתֵּיו שְׂקִשָׁה כְּבֵר לְצֵאת מִשְׁמָה וְכוּ', וְכֵן צְרִיכִים לְהִרְבוֹת בְּדַבּוּרִים אֲתוֹ, אִם הוּא מְקַבֵּל הָרִי טוֹב, וְאִם הוּא לֹא מְקַבֵּל, אֲזִי הֵהֲכֵרַח לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַמְּסַגֵּרַת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיק אוֹתוֹ בְּמִסְגֵּרַת, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִקְלַקֵּל אֶת שְׂאֵר הַנְּעָרִים, בּוֹדֵאי זֶה כּוֹאֵב מֵאֵד מֵאֵד עַל כָּל נִשְׁמָה וּנְשָׁמָה שֶׁהוֹלְכֵת לְאִבּוֹד, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְרַחֵם עַל כֹּתֶה שְׁלֵמָה שֶׁלֹּא צְרִיכִים לְסַבֵּל בְּשִׁבְלֵי תַפּוּחַ רְקוּב אֶחָד.

היום יותר מאי פעם עבודת החנוך היא קודש הקדשים, צריכים להחדיר בתלמידים אמונה פשוטה בו יתברך, וקיום מצוות מעשיות, והעולה על הכל מדות טובות, ואי אפשר לתאר ולשער כלל מעלת מחנך או מחנכת את הנער היום, וכך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפשוט הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות ומחנכים ומחנכות שמחדירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקור את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד ומחנך או מחנכת תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותם גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלהם, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

עקר שלמות החנוך הוא רק בדרך נעם וסבלנות גדולה מאד מאד, וזה חכמה עמוקה עמוק עמוק מי ימצאנו להיות מחנך או מחנכת, כי צריכים לזה סייעתא דשמיא וחכמה ושכל איך לקנות את הלב של התלמידים והתלמידות וכו', העקר שירגישו שרוצים רק את הטוב שלהם, ושהם יחושו את האמון במחנכיהם, ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין יט:) כל המלמד בן חברו תורה מעלה עליו הפתוב פאלו ילדו.

לצערנו הרב יש היום המון תלמידים ותלמידות שבאים ממשפחות הרוסות וכו' וכו', שהם מחפשים את החם והאהבה

שְׁלֹא קָבְלוּ בְּבֵית וְכוּ', וְלִכְּן הִמְחַנְּךְ אוֹ הִמְחַנְּכֵת צְרִיכִים לְהַשְׁלִים אֶת זֶה, וּמִלְּבַד שֵׁישׁ בְּזֶה מִצְוָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד לְהַצִּיל נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת שְׁלֹא יִדְרְדְּרוּ עַל הֶרְחֻבוֹת עִם סָמִים וְעַם נְאוּף רַחֲמָנָא לִיְצִלְן, יֵשׁ בְּזֶה גַם עֲנִיַן שֶׁל הַצֵּלֶת נְפֹשׁוֹת, כִּי מְסַכְּנִים הַבָּנִים וְהַבְּנוֹת שְׁלֹא קָבְלוּ אֶת הַחֵם וְהָאֵהָבָה בְּבֵית וְכוּ', שְׁנֵהֲרַס מְאִיזָה סָבָה שָׁרֵק לֹא תִהְיֶה, וְלִכְּן לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב מְחַנְּךְ וּמְחַנְּכֵת, כִּי הוּא מְצִיל עוֹלָם מְלֵא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְּלֵל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצֵּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּצַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׁזַכִּיתָ לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנֵי ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (חַיֵּי מוֹהֲרָ"ן סִימָן ת"ג) מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי לוֹ לְשִׁמּוּחַ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (נַחֲמִיָּה ח') "אֲכָלוּ מִעֲדָנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדָדוֹת הָיוּ" הוּא מְעֻזָּכִים" וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה; וּבְיַדֵּי פְעֻלַּת שָׁם מֵה שְׁאֵתָה צְרִיךְ לְפַעַל.

לְדַעְתִּי אַתָּה צָרִיךְ כִּכָּר תַּכְּף וּמִיד לְהִתְחַתֵּן, וְלֹא לְחִכּוֹת
 כְּרַגַּע, כִּי רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֹּל, וְהוּא לֹא רָצָה
 לְקַבֵּל רוּק, אֲלֵא אָמַר לוֹ קוֹדֵם לְךָ תִּתְחַתֵּן כְּדִי שִׁיְהִיֶּה לְךָ מוֹחִין
 נְקִיִּים, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין כ"ט): מִשְׁתַּבַּח לִיה רַב
 חֲסֵדָא לְרַב הוֹנָא בְּדָרְבַּ הַמְּנוּנָא דְאָדָם גְּדוּל הוּא, אָמַר לוֹ כְּשִׁיבּוּא
 לְיָדְךָ הִבִּיאָהוּ לְיָדִי, כִּי אַתָּא חֲזִיִּיה דְלֹא פְּרִיס סוּדְרָא, אָמַר לוֹ מֵאִי
 טַעְמָא לֹא פְּרִיסַת סוּדְרָא? אָמַר לוֹ דְלֹא נְסִיבְנָא אַהֲדַרְיָנָהוּ לְאַפִּיָּה
 מִיָּנִיָּה, אָמַר לוֹ חֲזִי דְלֹא חֲזִית לְהוּ לְאַפִּי עַד דְנִסְבַּת, רַב הוֹנָא
 לְטַעְמִיָּה דְאָמַר בֵּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא נָשָׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעַבְרָה,
 בְּעַבְרָה סָלְקָא דַּעְתָּךְ, אֲלֵא אִימָא כָּל יָמָיו בְּהִרְהוּר עַבְרָה, אָמַר
 רַבָּא וְכֵן תֵּנָא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל עַד עֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּמַצִּיפָה לְאָדָם מְתִי יִשָּׂא אִשָּׁה, כִּיּוֹן שְׁהִגִּיעַ עֶשְׂרִים וְלֹא
 נָשָׂא אוֹמֵר תַּפַּח עֲצָמוֹתָיו; הִרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שְׁצָרִיכִים לְהִזְדַּרֵּז
 וְלְהִתְחַתֵּן, כִּי רַב הַמְּנוּנָא בָּא אֶל רַב הוֹנָא וְרָאָה שְׁעַדִּין לֹא
 הִתְחַתֵּן, אָמַר לוֹ אֲנִי לֹא רוּצָה לְרֹאוֹת אֶת הַפָּנִים שֶׁלֶךְ עַד
 שְׁתִּתְחַתֵּן.

אַתָּה לֹא צָרִיךְ סְגוּלוֹת אַחֲרוֹת, אֲלֵא לְקַחַת אֶת קוֹנְטְרָס
 "מְצִיאַת הַזּוּג" וּלְקַים אֶת כָּל מַה שְׁנֹאֵמַר שָׁם וּבְפָרְט לוֹמֵר אֶת
 הַתְּפִלוֹת, וְאֵז תִּרְאֶה שְׁתִּמְצָא תַּכְּף וּמִיד אֶת בֵּת זוּגָךְ, הָעֶקֶר אֶל
 תְּהִיָּה כְּרוּן וְתִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם וְתִכְנֶה בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

תַּחֲפֵשׁ לְךָ עֲבוּדָה שְׁקֻרוּכָה אֶל לְבָבְךָ, וְכֵן תִּקְבַּע עֵתִים
 לְתוֹרָה, וְאֵז תְּהִיָּה הַכִּי מְאֻשָּׁר בְּחַיִּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וּיְשַׁלַּח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הוּא לְחִזּוֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הַבַּעַל תְּשׁוּבָה שְׁזוֹכָה לְחִזּוֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כִּי כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ה) עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה לְחִזּוֹר לְמָקוֹם שְׁבָא מִשָּׁם, הֵינּוּ שִׁיחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה, וְתַמִּיד יִצְיִר לְפָנָי עֵינָיו אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֲכַפַּת לוֹ מִשׁוֹם בֶּן אָדָם כָּלֵל, אֲפִילוֹ שֵׁישׁ נוֹאֲפִים שְׁמַדְבָּרִים עַל צְדִיק אֲמַת, הוּא לֹא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר, וְיַעֲלִים עֵין מֵהֶם, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם שְׂיִכּוֹת אֵלֵיהֶם, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קס"ג) הַנוֹאֲפִים לְרֹוב הֵם מִתְנַגְּדִים עַל הַצְּדִיקִים; וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לֹא לְהִיּוֹת בְּמַחִיצָתָם, וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן מ"ג) שֶׁהַהֶבֶל פִּי שֶׁל נוֹאֵף מִזִּיק מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּן אִם שׁוֹמְעִים אֵיזָה נוֹאֵף נוֹבַח עַל צְדִיק שְׁדָבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, צְרִיכִים לְבָרַח מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מִכָּלֵב מִסְכָּן.

הַעֵקֶר צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאלוֹ הַנוֹאֲפִים שְׁמַדְבָּרִים עַל הַצְּדִיקִים הַדְּבוּקִים בּוֹ

יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּפְרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קל"ו) אֵין לָהּ צְדִיק שְׁאֵין עָלָיו מַחְלוּקוֹת וּמַחְקָרִים; וְאָמַר (שֵׁם סִימָן קל"ד) הַלִּיצְנוֹת אֵינוּ מְנִיחַ אֶת הָאָדָם לִילָף לַצְדִיקִים; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁבוֹרַח מְנוֹאֲפִים הַמְדַּבְּרִים עַל צְדִיקִים, כִּי בְקָלוֹת הֵם יְכוּלִים לְהַפִּיל אוֹתוֹ בְּשֵׂאוֹל תַּחְתִּית וּמַתְחָתָיו.

הַמֵּאחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם

תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ו... שִׁיחִיו

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל זֶה שֶׁהֵייתֶם מְכִינִים אַרוּחַת צְהָרִים בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלִי זֶה רַק בְּזִכּוֹת הַבֵּית הַתְּבָשִׁיל, וְלִכֵּן רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ לְהַכִּין אַרוּחַת צְהָרִים, כִּי אֵין עוֹד צְדָקָה וְחֶסֶד יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה שְׁנוֹתָנִים לְאֹכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלְצָמְאִים וְכו', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאמְרֵם ז"ל (בְּבָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדְקִין לְמִזְנוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכו', אֲבָל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רָעֵב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שֶׁבִּאֲמַת רָעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וַיִּשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלִּתְּת לְאֹכּוֹל לְרַעֲבִים וְצָמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתְּכֶם לְעִזּוֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה הַזֹּאת שְׂאֵתֶם

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל כַּה

עוֹשִׂים, יִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע כָּל כֶּף גְּדוֹל שְׁתַּמִּיד תּוֹכְלוּ לְתַת, וְלֹא לְקַחַת מֵאֵף אֶחָד.

רק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וְכִשְׁאָדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתוּב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִירַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תוֹקֵף הַשִּׂמְחָה, וְלִכְן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּצַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁמַר בְּעֶרְב בְּעֵת חִלּוּקַת הָאוֹכֵל שְׁלֵא יִהְיֶה הַפְּקָרוֹת וְכוּ', אֶלָּא כִּינּוֹן שְׁהִילָדִים גְּמָרוּ לְאֹכוֹל

שִׁילְכוּ הַבֵּיתָה, שְׁלֵא יִסְתַּכְּבוּ שָׁמָּה, וְתַעֲמַד עַל זֶה חֶזֶק מְאֹד. וְכֵן
אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁבְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן אֶל תַּפְרִיעַ לְהַזּוּג .....
שִׁיחִיו, שֶׁהֵם מְכִינִים אַרוּחַת צְהָרִים, כִּי זֶה כָּל הַחַיּוֹת שְׁלִי, "הַבֵּית
הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם", וְרַק בְּזִכּוֹת זֶה אֲנִי חַי, וְלִכֵּן בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּן אֶל תַּפְרִיעַ לָהֶם, כִּי אֲנִי מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תצט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּיְשֻׁלַּח ז' כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר
אֶת נַפְשִׁי לְעִזּוֹר לִי לְחֶלֶק אַרוּחַת בְּקָר בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל
אֲבָרְהָם, וְדַע לְךָ שְׁאֲנִי חַי רַק בְּזִכּוֹת זֶה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְעִמּוּד חֶזֶק
עַל זֶה שִׁיְהִיָּה סֵדֶר, וְאִיךָ שִׁיִּגְמְרוּ לְאֹכּוֹל שִׁילְכוּ, וְכֵן שְׁכַל אַחַד
יְכַנִּיס אֶת הַצְּלָחַת שְׁלוֹ בְּתוֹךְ הַזְּבֵל, וְתַעֲוֹרֵר עַל אֲמִירַת בְּרַכּוֹת
בְּקוֹל רִם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לֹא
לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיִּתְפֹּס אוֹתָךְ, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם רוֹצֶה
רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה

כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנֵי ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגֵל אֶת עַצְמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאֵדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁחֲזַק בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינַי בְּנִית מְקוּהָ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אֲכַפֵּל אֶת דְּבָרֵי שְׂבִצוֹאת רַבִּי יְהוּדָה הַחֲסִיד הַזֶּהִיר עַל זֶה מְאֹד, וְכָתַב "לֹא יַעֲשֶׂה אָדָם מְרַחֵץ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְאִם יַעֲשֶׂה הַבַּיִת יִחָרַב אֲלֵא אִם כֵּן עוֹשֶׂהוּ לְרַחֵץ רַבִּים בּוֹ", וְהֵנָּה בְּאַחַר־וָנִים דְּנִים בְּזֶה הַרְבֵּה מְאֹד, וְאוֹמְרִים שְׂדוּקָא מְרַחֵץ אֶסוּר לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, אֲבָל מְקוּהָ מְתַר לַעֲשׂוֹת רַק בְּתַנְאֵי שְׁלֵא יְהִיָּה עֶבּוּר נָשִׁים, כִּי זֶה צָרִיךְ פְּקוּחַ תְּמִידִי, כִּי בְּקָלוֹת יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּאַסוּרֵי פְרִיתוֹת, אִם אֵין פְּקוּחַ עַל זֶה, וּבְפֶרֶט אִם אֵין הַבּוֹרוֹת עִם מִי גְשָׁמִים מְתַקְנוֹת כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ וְכוּ',

אָבֵל מְקוּה לְטָבִילַת עֲזָרָא הַתִּירוּ, וְגַם בַּתְנַאי שִׁיְהִיָּה רְשׁוּת לְעוֹד
אֲנָשִׁים לְהַכְנִס שָׁם, וּבִזְזָה כָּלָם מִתִּירִים,

וְלִכֵּן אָדָם שְׁקוּנָה בֵּית וְרוּצָה לְבָנוֹת לְעֲצָמוּ מְקוּה שִׁיֻּכַּל
לְטַהַר עֲצָמוּ בְּכָל פַּעַם, וּבִפְרָט סוֹפֵר שְׁמִכְרָח לְלַכַּת לְמְקוּה לְפָנָי
שֶׁהוּא כּוֹתֵב, אֲזִי מִתָּר לוֹ לְעֲשׂוֹת מְקוּה בְּבֵיתוֹ, אָבֵל רַק לְגַבְרִים
וְלֹא לְנָשִׁים בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן, כִּי זֶה חֲמוֹר מְאֹד וְגוֹבֵל
בְּאִסּוּרֵי כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָן, כִּי צָרִיף לְהִיּוֹת שְׁמִירָה עַל
הַטּוֹבֵלֶת וְכוּ', וְכֵן כְּשֵׁרוֹת הַמְקוּה וְכוּ', וְלִכֵּן רַק לְבָנִים מִתָּר
לְעֲשׂוֹת מְקוּה, וִיקוּיִם אֲצִלוּ (קַהֲלַת ח' ה') "שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יִדַּע
דְּבַר רַע" וְגו'.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקא.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵה אֹמֵר לָךְ אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ לְכָל זוּג שְׁמִתְחַתְּנִים
שְׁצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר מֵהַתְּחַלַּת הַנְּשׂוּאִין שְׁשָׁנֵי הַמְשַׁפְּחוֹת הֵן מִצַּד
הַבַּעַל וְהֵן מִצַּד הָאִשָּׁה שְׁלֹא יִתְעַרְבוּ בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שֶׁל הַזּוּג, וְרַק
אִז מִצְּלִיחִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, וְהַרְגַע שְׁנוֹתָנִים לְהוֹרִים לְהַתְעַרֵּב
וְכוּ', כְּכֹר נַעֲשֶׂה חֲסֵרוֹן בְּשְׁלוֹם בֵּית, יִהְיֶה מֵה שִׁיְהִיָּה וַיְהִיָּה אִיף
שִׁיְהִיָּה, אִף שִׁישׁ הוֹרִים שְׁעוֹזְרִים לְיִלְדִים, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים

לְזַכֵּר שְׂאֵסוּר לְעֶרֶב אֶת הַהוֹרִים בְּתוֹךְ חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, וְזוּג שְׂרוּצִים לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, הֵם צְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת זֶה טוֹב טוֹב בְּדַעְתָּם, כִּי אַחֲרַת זֶה לֹא יִלְךְ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן.

וְלִכֵּן תְּמִיד אֲנִי אוֹמֵר לְזוּגוֹת הַצְּעִירִים אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר טוֹב וּבְרִיא לְזוּג כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים, כְּמוֹ לֹא לְעֶרֶב אֶת הַהוֹרִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָהֶם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזוֹב אִישׁ אֶת אִבּוֹ וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", זֶה הֵכִי בְרִיא שְׁלֵא צְרִיכִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים, וְכֵן לֹא מְחַיְבִים לָהֶם פְּלוּם וְכוּ' וְכוּ', אִף שֶׁעַל פִּי רוֹב לְזוּג טְרִי זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי בְּתַחֲלַת הַנְּשׂוּאִין צְרִיכִים אֶת הָעֲזָרָה שֶׁל הַהוֹרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַסְתֵּדֵר לְבָד.

עַכְשָׁו גַּם בֵּין הַזוּג אִם הֵם רוּצִים לְחִיוֹת חַיִּים נְעִימִים וּמְאֲשָׁרִים, עֲלֵיהֶם מֵהַתְּחֵלָה לְהִיוֹת פְּתוּחִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, הַיְנוּ אִם לְהַבְעֵל יֵשׁ אֵיזָה טְעָנוֹת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', שִׁיְהִי פְתוּחַ וְיִגִּיד לָהּ מֵהַטְעָנוֹת וְכוּ', אָבֵל כְּמוֹכֵן רַק בְּדַרְכֵי נַעַם, וְלֹא בְּאֵלִימוֹת מִלּוּלִית, וְכֵן לְהַפְּךְ אִשָּׁה שֶׁעַכְשָׁו הִתְחַתְּנָה וְרוֹאֶה שְׁבַע עוֹלָה לֹא מִתְנַהֵג עִמָּה כְּמוֹ שְׁצְרִיכִים לְהִתְנַהֵג, עֲלֵיהֶם לְפָתַח אֶת הַפֶּה וּלְהַגִּיד לְבַעֲלָהּ מֵהַשְׂמִפְרִיעַ לָהּ, וְכְמוֹכֵן רַק בְּדַרְכֵי אֲהָבָה, וְלֹא לְדַקֵּר עִם הַלְשׁוֹן וְכוּ', שְׁזֶה יוֹתֵר דוֹקֵר מִחֲרֵב חֲדָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (יְרֵמְיָה ט' ז') "חֵץ שְׁחוּט לְשׁוֹנֵם מִרְמָה דְּבַר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת רַעְהוּ יְדַבֵּר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁים אָרְבוֹ", זוּג שְׁמִתְחַתְּנִים צְרִיכִים לְהִיוֹת פְּתוּחִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְרַק כִּכָּה מְצַלִּיחִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, הָעֵקֶר לֹא לְהַסְתִּיר אֶחָד מֵהַשְׁנִי שׁוֹם דְּבָר, וְכִכָּה יַחֲיוּ כְּמוֹ זוּג יוֹנִים.

הַבְּעַל צָרִיךְ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ כְּמִלְכָּה, וְהָאִשָּׁה צָרִיכָה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת בַּעְלָהּ כְּמִלְךָ, וְאִזּוֹ הָאֲשֶׁר יֵאִיר בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אֲשֶׁר יִזְוֶג שְׁמִכְנִיסִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָם וְדַעְתָּם, וְלֹא מִחֻכִּים כְּשֶׁכָּבַר מֵאַחַר מֵאֵד וְכוּ', עִם כָּל זֹאת יְדוּעַ פְּתִיחַ עִמָּי "עֲדִיף מֵאַחַר מֵאֵף פֶּעַם לֹא", וְלִכֵּן אֶת צָרִיכָה לְהִיּוֹת פְּתוּחָה עִם בַּעְלָהּ וּלְדַבֵּר אִתּוֹ וּלְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל מַה שְׁכּוֹאֵב לָהּ, כִּי כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁל הַנָּשִׁים שְׁסוּבֵלוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁלֹּא פוֹתְחוֹת אֶת הַפֶּה וְלֹא מְשַׁתְּפִים אֶת הַבְּעַל עִם הַכָּאֵב הַפְּרִטִי שֶׁלָּהֶן, אֲלֹא מִחֲזִיקִים אֶת הַכָּאֵב בְּתוֹךְ לְבָן וְכוּ', עַד שֶׁמִּתְפּוֹצֵץ, וְלִכֵּן אֶת מְכַרְחָה לְהַגִּיד לְבַעְלָהּ אֶת כָּל מַה שְׁכּוֹאֵב לָהּ, וְאִזּוֹ תֵרְאֵי אִיךְ שֶׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ק.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶתְּהָ צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַפְּרִנְסָה זֶה רַק בִּיַּדִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִסּוּר לְהַגִּיד שֶׁהַפְּרִנְסָה בָּא בִּיַּדִּי בְּשׂוֹר וְדָם, וְלִכֵּן אִם מְכַרְיָחִים

אוֹתָךְ לְחֶלֶק וּלְסִפְק טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת וְכוּ', וְאֶפְּלוּ לְסֹדֵר אֶת זֶה בְּמִדְּפִים כְּדֵי שְׁאֲנָשִׁים יִקְנוּ אֶת זֶה, עָלֶיךָ לְדַעַת - עַד פֹּה!, כִּי אֲסוּר לְהִיּוֹת שְׂתָף בְּמִכִּירַת טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאִין עַל זֶה שׁוּם הֶתֶר כָּלֵל.

מִיֵּלֵא כָּל זְמַן שֶׁהֵיִית מְשׁוּק דְּבָרִים שְׂאִין בְּזֶה שׁוּם אֲסוּר כָּלֵל, רַק אִין לָךְ בְּרִירָה שְׂאֵתָה מְכָרַח לְהִיּוֹת גַּם בְּמִקּוּמוֹת שְׂאִין שְׂמָה צְנִיעוּת, זֶה חֲצִי צָרָה וְכוּ', אָבֵל לְמַכּוּר וּלְהַפְּיץ לְחֶלֶק וּלְסִפְק טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת זֶה אֲסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן.

וּלְכֵן אֵתָה צָרִיךְ לְהִגִּיד לְבַעַל הַבַּיִת פְּתוּחַ שֶׁהַכֹּל אֵתָה יָכוֹל אָבֵל לֹא זֶה, כִּי אֵתָה לֹא רוּצָה לְהִיּוֹת שְׂתָף לְהֶאֱכִיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, שֶׁהַסּוּף לָזֶה הוּא סוּף מֵר מְאֹד מְאֹד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ירושלמי עבודה זרה פ"ק ב' הלכה ג') מַעֲשֵׂה בְּטֶבַח אֶחָד בְּצִיפּוֹרִין שֶׁהָיָה מֵאֲכִיל אֶת יִשְׂרָאֵל נְבִלוֹת וְטְרַפּוֹת, פְּעַם אַחַת עָרַב יוֹם הַכַּפּוֹרִים עִם חֲשֻׁכָה שְׂתָה יַיִן הֶרְבֵּה וּנְשַׁתְּכֵר וְעָלָה לְרֹאשׁ הַגֶּגֶץ וּנְפֵל וּמַת, הִתְחִילוּ הַכְּלָבִים מְלַקְקִין בְּדָמוֹ, אֵתוֹן שְׂאֵלוֹן לְרַבֵּי חֲנִינָה מֵהוּ מֵיַעֲבֹרְתִיָּה מִן קוּמִיהוּן? [בָּאוּ וְשְׂאֵלוּ הָאֵם מִתָּר לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ מִשָּׁם בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים, כִּי הַכְּלָבִים מְלַקְקִים אֶת דָּמוֹ], אָמַר לָהֶן כְּתִיב (שמות כ"ב) "וְאֲנָשִׁי קָדַשׁ תְּהִינּוּ לִי וּבִשָּׂר בְּשׂוּדָה טְרַפָּה לֹא תֹאכְלוּ לְכָלֵב תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ", זֶה גִּזְלָה אֶת הַכְּלָבִים וְהֶאֱכִיל אֶת יִשְׂרָאֵל נְבִלוֹת וְטְרַפּוֹת, אֲרַפּוֹן לוֹן מַדִּידָהוֹן אִינוֹן אֲכָלִין; [הַנִּיחוּ לְכָלֵב הָאֵלוּ כִּי מִשְׁלָהֶם הֵם אוֹכְלִים], רוֹאִים מִזֶּה מַה הַסּוּף שֶׁל אֵלוּ שְׂמֵאֲכִילִים טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת לְאַחֲרִים, כִּי יֵשׁ לָהֶם סוּף מֵר מְאֹד, וּלְכֵן עָלֶיךָ לְהִגִּיד תְּכַף וּמִיד לְבַעַל הַבַּיִת

שֶׁלָּךְ שְׂאֵתָהּ לֹא יָכוֹל לְעֶסֶק בְּשׁוּק נְבִלוֹת וּטְרָפוֹת, כִּי אֶתָּה יְהוּדִי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֶתָּה לֹא רוּצָה לְהַכְשִׁיל אֶת אָף אֶחָד.

תָּן לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ, וְתִרְאֶה שְׁלֹא תִפְסִיד פְּרִנְסָתְךָ כָּלֵל, זֶה כְּמוֹ שְׂאָדָם יִגִּיד בּוֹא תַעֲבֹד בְּשֶׁבֶת כִּי אֲזַ תִּרְוִיחַ פִּי שְׁנַיִם אוֹ שְׁלוֹשׁ וְכוּ' וְכוּ', וִיהוּדִי שְׂמֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת, מוֹכֵן לְהַפְסִיד אֶת כָּל הַכֶּסֶף שְׁבַעוּלָם אֲבָל לֹא לְחַלֵּל שֶׁבֶת, וּמִכָּל שְׂכָן לֹא לְהֶאֱכִיל יְהוּדִים עִם טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת.

הָיָה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּשֵׁם ר' שְׂמוּאֵל מֵאִיר אֲנָשִׁין ז"ל שְׁעָבַד בְּבֵית דְּפוּס, וְיוֹם אֶחָד נָתַן לוֹ הַמְדַפֵּיס לְהַדְפִּיס דְּבָרֵי מִינּוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת וְכוּ', וְשָׂאֵל אֶת ר' אֲבָרְהָם בֶּן ר' נַחֲמָן ז"ל (בְּעַל מַחְבֵּר "בְּאוּר הַלְקוּיִטִּים") כִּדָּת מַה לַעֲשׂוֹת? וְכָתַב לוֹ ר' אֲבָרְהָם ז"ל מִכָּתַב שְׂיַעֲזֹב אֶת הָעֵבֹדָה תַּכְּף וּמִיָּד, שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּהַפְצַת מִינּוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וּמִחֲמַת שְׁהִיָּה תִלְמִידוֹ שְׂמַע בְּקוּלוֹ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזַר לוֹ שְׁבָא לוֹ הַפְּרִנְסָה בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאֶסוּר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִזָּן וּמִפְרִנְס אֶת כָּל הַבְּרוּאִים מִקְרָנֵי רְאִמִּים עַד בִּיצֵי כְּנָיִם, יִפְרִנְס אוֹתְךָ בְּפְרִנְסָה כְּשֶׁרָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבוֹא לִיְדֵי נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים כְּאֵלוֹ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֲת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח אֶת יְדִידְךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אֶךְ שְׂמַח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הֵרָאשׁוֹן אֶתָּה צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת עַצְמְךָ, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׂמֵאֲד מְאֹד קָשָׁה לָךְ דְּבָר זֶה כִּי זֶה נְסִיוֹן

קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְשִׁמוּחַ שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן זָכַר גַּם זָכַר אֲשֶׁר הִכַל תְּלוּי רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן הַמַּאֲמִין הָאֱמֵתִי שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מַכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קוֹדֵם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמִיחַ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שְׂתִשְׂמַח עִם נְקוּדַת יְהוּדִיתָּ שְׂנִבְרָאתָ יְהוּדִי וְשָׂלָא עֲשֵׁנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְׂמִיחָה וְהָאָמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרִנְסָה, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר לָךְ עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַבֵּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

יֵשׁ מַחְלָה שְׂנִקְרָאת קְלֶפְטוֹמַנְיָה (הִיא הַפְּרָעָה נְפִשִׁית הַמִּתְאַפְּיֵנֶת בַּגְּנֻבָּה), וְזֶה מִתְחִיל עוֹד מִגִּיל קִטְנוּת, וְלִכֵּן אִם תּוֹפְסִים אֶת זֶה בְּזִמָּן יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת הַיְלָדִים מִזֶּה, וְלִכֵּן לֹא

בחנום שרבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בנים סימן ס"ד) צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו; אין עצה אחרת אלא הרבה לדבר אתו ולהסביר לו את חמר הדבר הזה, ויכולים לגמר בבית סהר וכו', ואמר הנביא (איכה ג' כ"ז) "טוב לגבר פי ישא על בנעוריו", כי כשעדין בגיל צעיר יכולים להוציא את זה ממנו, כי ככל שמתבגרים עם זה, קשה מאד להוציא את האדם מזה, וזה מחלה מאד מאד חזקה כשהתרגל אל זה כבר, וזה מביא אחר כך לכל הרעות שבעולם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות גנבה וגזלה סימן א') מי שנפתה לבו לגזל וכיון שזהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה; ולכן כל זמן שהילד עדין בגיל צעיר, יכולים לעבוד אתו ולהוציא ממנו את המחלה הזו, כמובן בדבורים טובים המתישבים על הלב, ומערכים עם הפחדה שגומרים בבית סהר לשבת בין גנבים וכו' וכו', ועל כלם צריכים הרבה להתפלל על הצלחת הילדים, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יכול לפעל.

דבר זה צריכים לקחת בידיים תכף ומיד, ולא להתרשל בזה וכו', ולא להגיד כשיגדל הוא יעזוב את זה לבד וכו', כי זה מחלה שרק גודלת עם ההתבגרות, ואוי ואבוי אם לא תופסים את זה בזמן וכו'.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותיכם די ותזכי לרוות רוב נחת דקדשה ממנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח ז' כסליו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כפי שאני מבין מדבריך את מחפשת בחור עם כסף וכו', אשר על זה אמרו חכמינו הקדושים (קדושין ע.) כל הנושא אשה לשום ממון הויין לו בנים שאינן מהגנים; ויהפך הוא אותו דבר, כשאשה רוצה להתחתן רק בשביל כסף, הנשואין האלו לא יצליחו בשום פנים ואפן, ולכן עליך להתישב טוב טוב מה הבעיה אצלך? כי יש ויש מספיק רוקים או גרושים שיכולים להתחתן אתם, את צריכה לדעת מה את רוצה?

העקר בנשואין זה שיהיה לשם שמים לבנות בית נאמן בישראל, ולחיות ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ובהתחלה שניהם עובדים וחוסכים כסף למען העתיד, עד שהקדוש ברוך הוא עוזר כשמתחיל לבוא ילדים, אזי האשה נשארת בבית לטפל בילדים, והבעל מביא את הפרנסה (וגם אז אם האשה רוצה לעזור מה טוב ומה נעים, כי יש נשים שלא יכולות להשאר בבית, עדיף להן לקחת מטפלת), על כל פנים עוד לפני שהתחתנת את ככר כותכת "כל בחור שפגשתי - לא מסגל לפרנס", מה זה צריך להיות? האם נשואין זה רק לסחט כסף מהבעל? האם הוא צריך להיות הפרה הנחלבת? נשואין צריכים להיות עם קשר של אהבה אמיצה וחזקה בין בני הזוג, ולכבד

וליקר אחד את השני, ולעזר אחד להשני, ואם הנשואין הולכים בדרך זו, אז אין עוד נשואין יותר מצלחים כמו נשואין כאלו, אבל אם פונת הנשואין לנצל אחד את השני, אין לה עוד כשלוך בנשואין כמו אלו.

הקדוש ברוך הוא יכניס בך דעת ושכל, ולזכר שהחיים כל כך קצרים, הנה אנחנו כן בזה העולם והנה אנחנו עוזבים את זה העולם וכו', והקדוש ברוך הוא צוה אותנו להתחתן שזה המצוה הראשונה בתורה, ולהביא ילדים, ולחנך אותם באמונה, כמו שכתוב (תהלים פ"ט ב') "חסדי הוי"ה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפיי", הינו להמשיך את השרשרת הזזה שנמשכת מדור דור, ורק זה התכלית של כלל נשמות ישראל, להוליד בנים ובנות ולחנך אותם באמונה פשוטה בו יתברך, ולהשתדל מאד שבין בני הזוג יהיה שורה תמיד שלום אמתי, ואף פעם שלא יהיה ביניהם אי הבנות, כי באמת מי שיש לו שכל, יכול להמנע מגרושין לגמרי, כי כשזוג מתחתנים תמיד צריכים לדעת שעכשו מתחברים שתי הפכים לגמרי, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') שעקר השלום הוא כששני הפכים מתאחדים בדעת אחת, ואיך יש עוד שתי הפכים כמו בני זוג, הוא בא מרקע אחד והיא באה מרקע אחרת וכו' וכו', וצריכים לחבר אותם יחד ולהרגיל את עצמם לחיות ביחד באהבה גדולה, ובהבנה הדדית, ואחד יותר להשני, וזה לא הולך מיום לחברו, זה עבודה קשה ששני בני הזוג צריכים להשקיע בזה, וצריכים לדעת ולהבין למה התחתנו? רק כדי לבנות בית נאמן בישראל, אשרי הזוג שמכניסים את הדעת הזו בעצמם שבהתחלה ילך להם מאד מאד קשה, כי סוף כל סוף הם באים

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רִמְזוּ בְּנֹחַל לז

מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת וְרַקְעִים שׁוֹנִים וְכוּ', וּמָה גַם מַעֲדוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ',
וּמְכַל שְׁכָן שְׁהֵהוּרִים מִתְעַרְבִים תָּמִיד בֵּין זוּג טָרִי וְכוּ', וְעַל הַזּוּג
לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׁאֵת וְיָתֶר עוֹז בְּכָל מִיָּנִי אוֹפְנִים שְׁבַע עוֹלָם לְאַהֲבָה
וּלְכָבֵד אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְלִהְיוֹת שְׁיֵהִיָּה בִּינֵיהֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית,
וְאִז שׁוֹם דְּבַר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר וְלִהְיוֹת בִּינֵיהֶם, שְׁזֵה קֶשֶׁר בְּרִיאַת
וְשָׁלֵם, אֲשֶׁרִי הַזּוּג שְׁמִקְיָמִים אֶת זֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּדָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

סוּף סוּף הַגְעַתֶּם לְהַשְׁכֵּל שְׁצָרִיכִים לְהִכְנִים אֶת הַבֵּן ... נִרְוֹ
יֵאִיר בְּמִסְגֵּרַת בְּאִיזָה פְּנִימִיָּה וְכוּ', כִּי הוּא יִהְיוֹס לְכֶם אֶת כָּל
הַבֵּית וְכוּ', כִּמָּה שְׁאֵנִי רַק מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם עַל דְּבַר זֶה לֹא מוֹעִיל
כְּלוּם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׁסוּף כָּל סוּף הַגְעַתֶּם לְהַשְׁכֵּל
וְאֶתֶם מְטַפְּלִים בְּהִילָדִים שְׁלָכֶם, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִגְדְּלוּ כְּמוֹ חַיּוֹת בְּשֶׁדָּה
וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם שְׁתֵּרְאוּ לְהִיּוֹת רְגוּעִים, כִּי
הַחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, כְּשִׁילְדִים רוֹאִים שְׁהֵהוּרִים רְגוּעִים,
וְהֵהוּרִים לֹא כְּכַעַס וְכוּ', וְלֹא רְבִים אֶחָד עִם הַשְּׁנֵי, אֲזִי הֵם גּוֹדְלִים
כְּכָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (סוֹפָה נ"ו): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוּ דְאַבוּהָ

לח אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל

או דַּאימיה, מה שְׁהַתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שָׁמַע אוּ מֵהָאָבָא אוּ
מֵהָאָמָא, וְלִכְּן זָכְרוּ הֵיטֵב שְׁאַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּנּוֹת לְגַמְרִי, וְלֹא
לְהַתְפַּרַע בְּבֵית וְאִזִּי גַם הַיְלָדִים יִהְיוּ רְגוּעִים.

רְאוּ לְטַפַּל בְּהַיְלָדִים לְפָנַי שְׁיִוצֵא מֵהַשְּׁלִיטָה.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וְיִשְׁלַח ז' כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הִנֵּה בְּנֶכֶם ... נִרוּ יְאִיר, הַגִּיעַ וְהַכֵּל עַל נִכּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּירוּ רֹב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְמַנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שׁוֹמֵחַ שְׁאַתֶּם מוֹסְרִים שְׁעוּרִים לְבָנוֹת בְּסִמְיָנָר
"בֵּית מִלְכָּה", וּמְחַדִּירִים בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ וְאֲמוּנַת
חֻכְמִים, וְיִרְאֵת שְׁמַיִם וְצְנִיעוּת, שְׁדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
בְּשָׁמַיִם, כִּי עֲכָשׁוּ כָּל מַה שְׁעוֹשִׂים בְּשִׁבִּיל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה
מְאֹד מְאֹד יָקָר לְמַעְלָה, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַעְלַת הָאָדָם
הַזּוֹכָה לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הִיָּה עוֹסֵק בְּזֶה כָּל הַיּוֹם, כִּי
לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם מֵתְפַאָּרִים עִם אָדָם שְׁמַחֲזִיר אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה,
וּמְכַל שְׁכֵן אֵלָיו, שֶׁהֵם הַבָּנוֹת שְׁלָנוּ, וְכִבֵּר מוּבָא בְּזִהָר (תְּרוּמָה
קכ"ח:) תֵּא חֲזִי כֹל מֵאֵן דֹּאחִיד בִּידֵא דְחִיבֵא, וְאַשְׁתַּדֵּל בִּיה

למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, וְעַל הָאֵי בְרַ נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אֶתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גְּבוּר בְּאֶרֶץ יְהִיָּה זִרְעוֹ דְּדוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד זֶרַח בַּחֲשָׁךְ אֹר לַיִּשְׂרָאֵל" וגו', [בוא וראה כל מי שאוחז בידיו של החיבים, ומשתדל שיעזבו את דרכיהם הרעות וכו', עולה במעלת הקדושה במקום שאף אחד לא יכול לעלות שמה וכו', והוא גורם להכניע את הסטרא אחרא, והוא גורם שיתיקר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, וגורם שבזכותו כל העולמות יש להם קיום, וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה לכל טוב אמתי ונצחי בזה העולם ובעולם הבא, וכל הבעלי דינים לא יכולים לדון אותו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ונכנס בשלוש עשרה שערים של רחמים למעלה בשמים, ואין מי שימחה בו], ולכן תמשיכו בעבודה הקדושה הזו, ותצליחו בדרךכם, והקדוש ברוך הוא ישלם לכם חזרה עם הצלחה בילדיכם, כי מה שעושים ועוזרים לילדי ישראל הקדוש ברוך הוא מחזיר להילדים שלו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

תְּקוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וּיְשֻׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

כָּל כֶּף חָבַל שְׂאֲתֶם לֹא שׁוֹמְרִים עַל הַבֵּן שְׁלָכֶם שְׁהוֹלֵךְ לָכֶם
לְאָבוֹד, הָרִי כַּמָּה אָנִי מְזַהֵר שְׁהַכְּלִי מִשְׁחִית אִיִּפְאוּן,
בִּלְעַקְבְּעֵרִי, אִיִּפְאֵד, אִיִּפְעֵד, עֵנֶדְרוֹאוֹיֵד, שְׁבָהֶם יְכוּלִים
לְהִסְתַּכַּל עַל כָּל מִינֵי זָבַל וְלִכְלוּף שָׂרָק יֵשׁ בְּעוֹלָם, שְׁקוּץ תַּעוּב
עֵרוֹם וְזֵהוּם, שְׁשׁוֹרֵף אֶת הַגּוֹף וְהַנְּשָׁמָה גַם יָחַד, כִּי כָּךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מ"ה). אִין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלֶּא בְּמָה
שְׁעֵינִיו רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אִין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֻוָּה כַּעֲצִימַת
הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אִין לָךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שְׁיִגְרַם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ
הָעֵינַיִם". וְאִנִּי מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם שְׁהַרְבָּה בְּתִים נִהְרְסוּ לְגַמְרֵי רַק
מִפְּנֵי שְׁהִיָּה לָהֶם מַחְשָׁב שְׁמַחְבֵּר אֶל אִינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וּבְפֶרֶט
הִילָדִים הִלְכוּ לְטִמְיוֹן עַל יְדֵי זֶה, וְלִכֵּן לְטוֹבְתְּכֶם וּלְטוֹבַת יְלָדֵיכֶם
אִנִּי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תְּסַבְּרוּ לְיֵלֶד שְׁזֵה לֹא תְּכַלִּית כְּכָה וְכוּ'
וְכוּ'.

אִנִּי מְאֹד מְקוּוֶה שְׁעַל יְדֵי הַסְּבָרָה נְכוֹנָה אוֹלֵי תוּכְלוּ לְפַעַל
אֶצְלוֹ, כִּי אֲתֶם לֹא יְכוּלִים לְהַפְּקִיר אֶת שְׁאָר הִילָדִים בְּשָׁבִיל יְלָד
אֶחָד, זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת מוּבָן לָכֶם מִמִּילָא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמַר לְצִרוֹתֵיכֶם דִּי.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל מֵא

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּזָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְנִיק וְחַכִּים ... נְרוֹ יְאִיר

אַתָּה עֲדִינְךָ יֶלֶד צָעִיר, וְאַתָּה יְכוֹל מְאֹד מְאֹד לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ,
אִם תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ וְתִזְרַק אֶת כָּל הַזָּבֵל וְהִלְכִלוּךָ שְׁנַמְצָא
אֶצְלֶךָ וְכוּ' וְכוּ', שְׂזֵה שׁוֹרֶף אֶת הַנְּשֵׁמָה לְגַמְרִי, תִּתְחַיֵּל לְהִיּוֹת יֶלֶד
רְצִינִי, כִּי זֶה הַזְּמַן שֶׁלְּךָ לְהַתְּעַלּוֹת בְּתוֹרָה וּבִירְאָת שָׁמַיִם,
כְּמֵאמְרָם ז"ל (שְׁבַת קֹנֵה): יְנִיקוּתָא כְּלִילָא דְדוֹרְדָא, עֵקֶר יְפִי הַפְּרַח
כְּשֶׁעֲדִין בְּצָעִירוּתוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן
ע"ג) הָעֲבוֹדוֹת שְׂאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם
עֹרְכוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוֹדָה לְעֵת זְקֻנָתוֹ, וּכְתִיב (אֵיכָה ג'
כ"ז) "טוֹב לְגִבּוֹר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו", אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּחְזֹר לְהַתְּלַמּוֹד תּוֹרָה וְתַצְלִיחַ בְּגִדּוֹל אִם רַק תִּרְצֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּחָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צָר לִי מְאֹד לְשִׁמוּעַ מֵה שִׁקְרָה וְכוּ', אֲנִי יִכָּרֵר בְּהַמְשָׁרֵד
בְּאַמַּת מֵה קָרָה וְכוּ', אֲבָל אֶת צְרִיכָה רַק לְפָנוּת אֲלֵיהֶם, כִּי זֶה לֹא
תְלוּי בִּי כָּלֵל, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּסְתַּדְּרוּ, כִּי
בְּאַמַּת אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ בְּמֵה זֶה מְדַבֵּר, יַעֲזֹר הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁתִּמְיֵד נְשִׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

תקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וְיִשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֹכַח קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּאַמַּת זֶה נִסְיוֹן גָּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן רָאָה לְקִיּוֹם מֵה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ
ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד חֶלֶק ב' סִימָן ג') מִי שֶׁבּוֹרַח מִן הַצָּרָה, הוּא
פֶּקַח; כִּי כָּלֵל זֶה יֵשׁ לָנוּ מִצְדִּיקִים מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ נִשְׁמָה טְהוֹרָה, הוּא
מִפְּחַד מְכָלָב אוֹ מִחֶתוּל, וּמְכָל שֶׁכֵּן שְׁלֹא יִגַע בָּהֶם, שֶׁהֵם חַיּוֹת
טְמֵאוֹת, וְלִהְפֹךְ מִי שֶׁנִּשְׁמָתוֹ פְּגוּמָה מְאֹד מְאֹד, הוּא יִחְזִיק כָּלֵב
וְחֶתוּל בְּבֵיתוֹ וְיִשְׁחַק אִתָּם, וְזֶה מוֹרָה עַל גְּרִיעוֹת מִצָּב הַנִּשְׁמָה
שֶׁיִּרְדָּה לְמִטָּה לְמִטָּה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן שָׁב וְאֵל תַּעֲשֵׂה עֲדִיף וְדִי
לְחִכְמָא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַזְמַן רָץ וְאֵץ וְעוֹד מְעַט יִהְיֶה יְשִׁיבַת מוֹעֵצָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְאֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְקַבֵּל כְּכֹר הַחֲלָטָה בְּעֵנִין מְצִיאת עוֹרֶךָ דִּין מְמַחָה מְאֹד, כִּי אַחַר כֵּךְ נִהְיֶה מְהַצּוֹעֵקִים וְאִינָם נְעֻנִים, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁבִלֵי עוֹרֶךָ דִּין אֲסוּר לָנוּ לְזוּז, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְבוֹא לְיַדִּי הַחֲלָטָה סוֹפִית עִם הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוּ יֵאִיר, לְגַמֵּר עִם עוֹרֶךָ דִּין שְׁבָקִי בְּמוֹעֲצוֹת וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַלֵּוְאִי שֶׁתְּחַדִּירִי בְּשָׂאֵר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הָעֵנִין שֶׁל אָמוּנַת חֲכָמִים, וְהִיָּה זֶה שְׁכָרְךָ, כִּי אֶת יוֹדְעַת שְׁלֵא הַפְּסֻדָּת כְּלוּם בְּזֶה שְׁצִיַּת אוֹתִי, וְתִסְפְּרִי לְהַנְשִׁים אִיךְ שֶׁבְּמִקוּמוֹת אַחֲרֵים וּבְפֶרֶט

מֵאִיפֶה שְׁאֵת בָּאת וְכוּ', שְׁמָה הָאֲמוֹנַת חֲכָמִים כָּל כֶּף חֶזֶק
 שְׁאֶפִילוּ הָרַבִּי יִגִּיד לְעִבּוֹר דְּרוֹךְ קִיר יַעֲבֹרוּ וְכוּ', וְרַבְּנֵי ז"ל הִפְלִיג
 מְאֹד בְּמַעֲלַת אֲמוֹנַת חֲכָמִים, שְׁבֻזָּה תְלוּי הַכֵּל, וְאָמַר (לְקוּטֵי
 מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הָעֵקֶר וְהִיסוּד שֶׁהַכֵּל תְלוּי בּוֹ, לְקֶשֶׁר
 עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדּוֹר, וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא
 זֶה, דְּבָר קֶטֶן וְדָבָר גָּדוֹל. וְלִבְלֵי לְנֻטוֹת, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יִמִּין
 וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי פָרַשְׁת שׁוֹפְטִים)
 'אֶפִּילוּ אוֹמַר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תִּצִּית אוֹתוֹ',
 וְלִהְשַׁלֵּיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם
 שָׁכַל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֹּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדּוֹר. וְכֹל זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר
 אֶצְלוֹ שׁוֹם שָׁכַל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי
 הָעֵקֶר לְבִטֹּל אֵת שְׁכֹלוֹ הַמְדַמָּה וְהַבְדּוּי לְגַמְרֵי, וְלִצִּית אֵת הַצְדִּיק
 עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמַר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
 תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִ"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנִחַל מֵה

אֵת לֹא יִכּוּלָּה לְתַאֲרֵר וּלְשַׁעֲרֵר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵת
מְקַבְּצָת אֶת הַבְּנוֹת וְאוֹמְרַת אֶתֶּן תְּהִלִּים, שֶׁדָּבַר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל,
כִּי אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּשָׂמִים כְּמוֹ תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן
אוֹמְרוֹת תְּהִלִּים בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וּמְבַקְּשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל
מֵה שְׁצָרִיכִים.

וְדַעִי לָךְ שְׂבֻזְכוֹת זֶה שְׂאֵת מְקַבְּצָת כָּל כֶּף הַרְבֵּה בְּנוֹת לוֹמֵר
תְּהִלִּים, זֶה יוֹעִיל גַּם לָכֶם בְּהַצְלָחָה בְּכָל הַמּוֹבְנִים, כִּי כֶּף אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא קָמָא צ"ב). כָּל הַמְּבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל חֲבֵרוֹ
וְהוּא צָרִיךְ לְאוֹתוֹ דָּבָר הוּא נִעְנָה תַּחֲלָה; יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְפֹלָגַת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׂמִים

תְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיִּשְׁלַח ז' כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... ו... שְׂיִחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בּוֹדָאִי אַתֶּם צָרִיכִים לְקַחַת אֶת הַיֶּלֶד לְאִיבְחוּן מֵה שְׂיִוְתֵר
מֵהָר, כִּי חָבַל לְהַזְנִיחַ אֶת הַיֶּלֶד, הַיּוֹם יִכּוּלִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה לַעֲשׂוֹת
לְיֶלְדִים הֵן עִם תְּרוּפּוֹת לְהַרְגֵּעָה וְכוּ', וְהֵן עִם הַיְדֻכְרוֹת שְׂמֵדְבָרִים
עִם הַיֶּלֶד בְּגוֹף שְׂלִישִׁי וְכוּ'.

יְעֹזֵר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּירוּנוּ רֹבב נַחַת דְּקַדְשָׁהּ מִמֶּנּוּ
וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ שְׁסוּפְרוֹת זֶה אוֹמְנוֹת קְדוּשָׁה מְאֹד, כְּמֵאמְרָם ז"ל
(עֲרוּבִין י"ג). שְׁסוּפֵר רַבִּי מְאִיר כְּשֶׁבִּאֲתִי אֶצֶל רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אָמַר לִי
בְּנֵי מַה מְלֹאכְתְּךָ? אָמַרְתִּי לוֹ לְבַלֵּר אָנִי, אָמַר לִי בְּנֵי הָיִי זֶהִיר
בְּמִלְאכְתְּךָ שְׁמֵלֹאכְתְּךָ מְלֹאכֶת שָׁמַיִם הִיא, שְׁמָא אַתָּה מְחַסֵּר אוֹת
אַחַת אוֹ מֵיִתֵּר אוֹת אַחַת נִמְצְאָתָּ מְחַרֵּיב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ; וְלִכֵּן
אִם אַתָּה מְרַגֵּישׁ מְשִׁיכָה לָזֶה, אָז לְמָה לֹא תִכְנַס לָזֶה? אַךְ אַתָּה
צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאֵמְנוֹת הַסּוּפְרוֹת זֶה מְלֹאכָה קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד,
וּתְקַבֵּל עַל עֲצֻמְךָ אַף פַּעַם לֹא לְכַתֵּב לֹא תִפְלִיג לֹא מְזוּזוֹת וְלֹא
סֵפֶר תּוֹרָה, בְּלִי שְׁתִּלְּךָ קוֹדֵם לְמִקְוֵה, כִּי סוּפְרוֹת זֶה אוֹמְנוֹת
קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכֶךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שׂוֹמֵחַ שְׁלֹאט לֹאט אֶתְּהָ יוֹצֵא מִכָּל הַחֻבּוֹת
שְׁלֶךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּפְטֹר לְגַמְרֵי מִכָּל הַחֻבּוֹת, שְׁזָה
זוֹכִים עַל יְדֵי שְׂמִחָה וּתְפִלָּה, מְצַד אֶחָד צְרִיכִים מְאֹד לְשִׂמּוּחַ
עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ, וּלְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל מֵה
שְׁיִכּוֹלִים וְלֹא לְפּוֹל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וּמְצַד שְׁנֵי צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט, וְעַל יְדֵי זֶה מְצַלִּיחִים בְּגִשְׂמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יָחִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּאֵמַת אֲנִי לֹא יוֹדַע מֵה לִיעֵץ לְךָ, כִּי אֲנִי לֹא מְתַמְצָא בְּזֶה,
עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְהִבִּין שְׁשׁוּם דְּבָר
אִינוֹ מְכָרַח וְכוּ', הֵינּוּ אֵינן דְּבָר כְּזֶה שְׂאֵתָה מְכָרַח לְהַכְנִס בְּצָרָה

כְּפִי מָה שְׁאַתָּה כּוֹתֵב לִי וְכוּ', אִם אַתָּה מְרַגֵּישׁ לַחֵץ תַּעֲזֹב אֶת זֶה וְכוּ', אָסוּר לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ בְּשׁוּם דְּבָר, וּמְכַל שְׂכָן לֹא לַעֲשׂוֹת דְּבָר נֶגֶד רְצוֹנָךְ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיֹלִיךְ אוֹתָךְ בְּדַרְךְ הַנְּכוֹנָה, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְיִשְׁלַח ז' כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַיּוֹם שְׁאַלוּ אוֹתִי עוֹד פַּעַם בְּעֵנִין לְבָנוֹת מְקוּהָ בְּבֵית וְכוּ', וְכַתְּבֵתִי שָׂאֵם זֶה רַק לְגַבֵּר אֲזִי מִתֵּר, אֲבָל שִׁיתֵן לְעוֹד כְּמָה לְטָבֵל שְׂמָה כְּדֵי שְׁלֹא לְעִבּוֹר עַל צְוֹאת רַבֵּי יְהוּדָה הַחֲסִיד.

הַטַּעַם שְׁאָסוּר לְבָנוֹת מְקוּהָ לְהַנָּשִׁים בְּבֵית, כִּי זֶה מְכָרָח לְהִיּוֹת תַּחַת פְּקוּחַ תְּמִיּוֹדֵי שֶׁל רַב מוֹרָה צָדֵק, וְכֵן צְרִיךְ לְהִיּוֹת לְהִלָּכָה עִם בּוֹרוֹת שֶׁל מֵי גְשָׁמִים וְעַם כָּל הַחֲמֻרוֹת וְכוּ', וּמָה גַם שְׁצָרִיכִים אֲשֶׁה לְשִׁמּוֹר בְּעַת הַטְּבִילָה וְכוּ', וְלִכֵּן אָסוּר לַעֲשׂוֹת מְקוּהָ טְהָרָה בְּבֵית פְּרֻטֵי.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּבִנְיָה, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלְכֶם תָּמִיד.

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֵל מִט

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂסוּף כָּל סוּף בְּאֵת אֶל הַשָּׁכֵל שְׁמִי
שְׁמוֹזֶזֶל בְּהַכּוֹלֵל, שְׁאֵתָה יָכוֹל לְשַׁלַּח אוֹתוֹ וְלִהְגִיד שְׁגִמְרַ אֵת
הַתְּקוּנִים וְאֵין לוֹ מֵה לְחַפֵּשׂ בְּהַכּוֹלֵל, כִּי לֹא יְכוּלִים בְּשׁוֹם פְּנִים
וְאֶפֶן לְרֵאוֹת שְׁכוּלֵל יִהְיֶה הַפְּקָר, צְרִיכִים עִם יָד חֲזָקָה לְלַכֵּת,
אַחֲרֵת זֶה לֹא יֵלֵךְ, כִּי מִי שֶׁלֹּא רוֹצֵה לְבוֹא לְכוּלֵל שֶׁלֹּא יְבוֹא כְּדִי
שֶׁלֹּא יַחְלִישׁ אֶת אַחֲרִים.

חֲזָק וְאַמֵץ מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִהְיֶה לְאֵל
בְּנֵךְ מִצְּלִיחַ מְאֹד, הוּא מִתְמַיֵד בְּתוֹרָה וְגוֹמֵר כְּבָר מְאֹה פְּעָמִים
וְאַחַד מִסְּכַת תְּעֻנִית, וְעַכְשָׁו הוּא לוֹמֵד מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד מִסְּכַת
מְגִלָּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵתָה וְאַשְׁתָּךְ תְּרוּוּ מִמֶּנּוּ רֹב נַחַת
דִּקְדָּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי כְּדַאי לָךְ לְהַשְׁאֵר בְּיַבְנָאֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף פֶּה טוֹב לָךְ, וְאֵת זֶה אֶת צְרִיכָה לְהַסְבִּיר לְבַעֲלֶךָ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, רַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם כָּל כֶּךָ בּוֹעֵר בְּךָ לְנִסְעַ, וּבַעֲלֶךָ מְסַכִּים אֲזִי תִסְעוּ בְּיַחַד, וְתַהֲיוּ שְׂמָה עַל חֲנֻכָּה, וְעַל הַדְרָךְ תַּהֲיוּ גַם עַל הַצִּיּוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזֵה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.כ.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... ו... שְׂיַחֲיוּ נֹצַח

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם עַל טו"ב שְׁנַת הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָכֶם, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָכֶם אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתִירוּ
רוֹב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְתִרְבוּ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה
וְחֶסֶד, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יְתִבְרָךְ, כִּי אֶצְלוֹ יְתִבְרָךְ
חָשׁוּב חֶסֶד יוֹתֵר מֵהֶכַל, כְּמֵאמָרֶם ז"ל (לְקוּטֵי תְּהִלִּים רְמֹז תַּתְּל"ד)
אָמַר רַבִּי סִימּוֹן בְּשָׁעָה שְׁבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם
הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יְבָרָא וּמֵהֶם
אוֹמְרִים אֵל יְבָרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יְבָרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַמִּיד תְּבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׂמַחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַכְּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

כָּל הַצְּרוֹת שְׂאֵתָה סוֹבֵל זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמִחָה, כִּי
אִם הָיִיתָ תַּמִּיד שָׂשׂ וְשִׂמְחָה, לֹא הָיָה חֶסֶד לָךְ שׁוֹם דְּבָר, וּכְמוֹ
שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי

הַרְוֵפָאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רַעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֻחָה, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָךְ בְּמָה לְשִׁמוּחַ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָךְ אֲשֶׁה יִקְרָה אִשֶׁת חֵיל וְיִלְדִים חֲמוּדִים וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתָּךְ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לַעֲבוֹר עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתָּךְ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנׁוֹת, גְּמָרָא: לִהְיוֹת חֹזֵק מְאֹד לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֻלָּה" שְׂאֵין בִּידֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹא לומד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הָעֶקֶר תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, אֲפִילוּ כְּמָה דְבוּרִים שְׂמֵדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רוּשֵׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּקְבֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... ו... שְׂיַחֲיו נִצַּח

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֲנִי שְׂמַח
בְּשִׂמְחַתְכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַּמִּיד תִּהְיֶה שְׂמַחִים
וְעֵלִיזִים, וְתֹאֲהִבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְתִהְיֶה לְעֶזֶר אֶחָד לְהַשְּׂנִי בְּהַבְנָה
הַדְּדִית, וּבִפְרָט שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָכֶם בֶּן חֲמוּד, תִּרְאוּ
לְרוּת מִמֶּנּוּ רֹב נַחַת דְּקִדְשָׁה, הָעֶקֶר תִּזְכְּרוּ מֵה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ
(ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי
אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשְׂנִיָּהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם
שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם
וְאֶהְבָּה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה
שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקכד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח ז' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל היניק וחכים ... נרו יאיר

ראה להתחזק ביתר שאת ביתר עוז, ואני מאד שמח שאתה עוזר בענין הנקיון סביב הבית הכנסת והחצרות, יעזר הקדוש ברוך הוא שתחזיק מעמד, ולבסוף תקבל אצלנו עבודה ותהיה הכי מאשר בחייה, רק אל תתחבר עם חברים לא טובים וכו', שבקלות יכולים להפיל אותך בנוקבא דתהומא רבה.

כל מה שאתה צריך וכו', או אחד מפריע לך וכו', תפנה רק אל האברך ... נ"י, והוא יסדר לך את הכל על צד הכי טוב.

זכר גם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב:): יניקותא כלילא דוורדא, עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחירותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו, וכתוב (איכה ג' כ"ז) "טוב לגבר כי ישא על בנעוריו", ולכן תקפיד להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, וזה יעזר לך בכל המובנים.

אני מאד מקווה לרוות ממך הרבה נחת, וכן ההורים שלך ירוו ממך הרבה נחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקכה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח ז' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקרבם בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשורשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרבם בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהר"ן ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה פוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס.

מה אומר לך אין דבר גדול מלהפיץ את ספרי רבנו ז"ל, וצריכים למסר את נפשו עבור זה, בפרט עכשו שיצא לאור "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", שמדבר מכל הבעיות שרק יש לאדם וכו', ומתיר את כל הקשיות והספקות שרק יש להם, ומגלה להם עצות נוראות ונפלאות איך להחזיק מעמד, אזי כדאי לעסק בהפצתם בין נשמות ישראל.

נא וְנֵא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עוֹז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכֵל אַחַד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיוונוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים שְׁלוֹ, כִּי מִהַשְּׂמִים רוֹצִים לְרֹאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלְתֶךָ לְהַתְּחַזֵּק וְלְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְהִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כָּלָל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מֵהַדְּבוּרִים שְׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמִים, הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חִזּוֹק מְאֹד מְאֹד בְּמַדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְתַשְׁמִחַ אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכֹל מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ, וְתִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רק דְּבַר אַחַד אֲנִי מִבְּקַשׁ אוֹתְךָ שְׂתַתְּפִלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תַּפְלוֹת שְׁחָרִית מְנַחָה עֶרְבִית בְּמִנְיָן, וְקוֹדֵם כָּל תַּפְּלָה תִּכְנִים כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְקַפֵּת הַצְּדָקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכֹא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מִצְּלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנּוֹת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנִּי קוֹדֵם כָּל תַּפְּלָה וְאַחַר כִּף מִתְּפִלִּין שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קוֹדֵם תַּפְּלָה: וְלִכֵּן אִשְׁרֵי וְאִשְׁרֵי מִי שְׁנִזְהָר לְפָנָי כָּל תַּפְּלָה לְהַכְנִים כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכוּן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יַחֲזֹר תַּפְּלוֹתוֹ רִיקָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּקְוָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כְּסֵלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְבִי נִשְׁבַּר בְּקִרְבֵי מֶרֶב הַצָּרוֹת וְהַתְּלָאוֹת שְׂאֵת עוֹבְרֹת, עִם
כָּל זֹאת אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מֵאֵד שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׂאֵת רַק יְכוּלָה
לְהַתְּחִיזְךָ, כִּי מִנְּסִים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֲרִים וְכוּ', וְאֲשָׁרֵי מִי
שְׁמַחֲזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא נִשְׁבַּר מִשּׁוֹם דְּבַר, כִּי כָּךְ מוּבָא (זֶהר הַקְּדוּמָה
ד.) מֵאֵן מִנְּכוּן דִּי חֲשׂוּכָא מֵהַפְּכֵן לְנִהוּרָא, וְטַעֲמִין מִרִירָא
לְמַתְקָא, עַד לֹא יִיתוֹן הַכָּא. מֵאֵן מִנְּכוּן דְּמַחְכָּאן בְּכֹל יוֹמָא
לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכוּ' מֵאֵן דְּלֹא מִצְפֵּה דָא בְּכֹל יוֹמָא בַּהוּוּא עֲלֵמָא,
לִית לִיה חוּלְקָא הַכָּא; [מִי מְכֵם יְכוּל לְהַפְּךָ אֶת הַחֲשֵׁךְ לְאוֹר וְאֶת
הַמְּרִירוֹת לְמַתְיָקוֹת עַד שְׁלֹא יָבֹא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכֵם
שְׁמַחֲכָה בְּכֹל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שְׁיִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֹא יְכוּל
לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִין לוֹ חֶלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכָל זֶה
רוֹאִים מְעַלְת הָאָדָם שְׁאֲפִילוֹ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת
וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵף עַל פִּי בֵּן הַכֹּל הוּא מְהַפְּךָ לְטוֹבָה, אֲשָׁרֵי
לוֹ בְּזָה וְאֲשָׁרֵי לוֹ בְּבָא, וְלִכְּן תִּרְאִי לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ עִם מַה

שָׂרָק תוֹכְלִי, וְהַעֲקֹר בְּזֵה שְׁתַּחֲזָקִי אֶת אַחֲרוֹת יְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֹר יִשָּׁר
וְאוֹר חוֹזֵר, הִינּוּ שִׁיְהִיָּה לָךְ בְּעֶצְמָךְ הַתַּחֲזָקוֹת, כִּי בְּזֵה שְׁמַחֲזָקִים
אֶת אַחֲרִים, הַדְּבוּרִים קוֹפְצִים חֲזָרָה.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר בְּמָקוֹם שְׁצָרִיכִים לְהַאֲרִיךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּכְּזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנֹכַח קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מַה אוֹמֵר לָךְ יֵשׁ לָךְ בְּעֵינֵי רְצִינִית, אֲבָל כָּל בְּעֵינֵי יְכוּלִים
לְפַתֵּר אֶת זֶה, וְלָכֵן עֲצָתִי שְׁלֵא תִכְנָסִי בְּכּוֹחִים עִם אִמָּא, אִף
שֶׁהִיא לֹא בְּרִיאָה בְּנַפְשָׁהּ, צָרִיכִים לְכַבֵּד אוֹתָהּ, וְעַקֵּר הַכְּבוֹד לֹא
לְעַנּוֹת לָהּ, וְכֵן מְסַפְּרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם קְדוּשִׁין פָּרָק א'
הַלְּכָה ז') שֶׁשָּׁאֲלוּ אֶת רַבֵּי אַבְהוּ עַד הֵיכָן הוּא כְּבוֹד אָב וְאִם ? אִמֵּר
לָהֶן, וְלֵי אַתֶּם שׂוֹאֲלִין ? לָכוּ שָׁאֲלוּ לְדָמָה בֵּין נְתִינָה, דְּמָה בֵּין נְתִינָה
רֵאשׁ פֶּטֶר בּוּלִי הָוָה, [רֵאשׁ שׁוֹר הַחֲמִילִים הִיָּה], פַּעַם אַחַת הִיָּתָה
אִמּוֹ מְסַטְּרָתוֹ לְפָנַי בּוּלִי שְׁלוֹ [פַּעַם אַחַת הִיָּתָה אִמּוֹ מְכַהוֹ עַל
הַלְּחִי עִם סַנְדְּלָה לְפָנַי הַחֲמִילִים שְׁלוֹ], וְנִפְּל קוֹרְדִּקְסִין שְׁלָה מִיָּדָה
[וּבְאִמְצַע שְׁנַתְנָה לוֹ מִכּוֹת עַל הַלְּחִי נִפְּל מִיָּדָה סַנְדְּלָה] וְהוּשִׁיט
לָהּ כְּדֵי שְׁלֵא תִצְטַעַר ; [וְהַתְּכוּפָה וְהַגְּבִיָּה אֶת סַנְדְּלָה וְנָתַן לָהּ כְּדֵי
שְׁלֵא תִצְטַעַר לְהַתְּכוּפָה, וְהִיא הַמְּשִׁיכָה לְהַרְבִּיץ לְפָנַי הַחֲמִילִים

שְׁלוֹן, רוֹאִים אִיךָ שְׁצָרִיכִים סְבָלָנוֹת לְפָנֵי הַהוֹרִים אֲפִילוֹ שֶׁהֵם לֹא שְׁפוּיִים חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכֵּן אֶת צָרִיכָה לַעֲזֹב אֶת הַבַּיִת מֵהַשְּׁיוֹתָר מֵהָר, וְלֹא לְהִכְנֵס אֶתְּהָ בּוֹכוֹחִים, וְלְהַתְּחַתֵּן בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה צֶעַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד שְׁאִי אֲפָשָׁר לְהִסְבִּיר אֶת זֶה לְהַשְׁנִי, עִם כָּל זֹאת אֵין עֲצָה אַחֲרָת, וְכִּי מוֹבָא (שְׁלַחַן עֲרוּף יוֹרֵה דְעָה סִימָן ר"מ סְעִיף י') מִי שְׁנִטְרָפָה דְעֵת אָבִיו אוֹ אִמּוֹ מִשְׁתַּדֵּל לְנַהֵג עִמָּהֶם כְּפִי דְעֵתָם עַד שְׁיִרוּחָם עֲלֵיהֶם, וְאִם אֵי אֲפָשָׁר לוֹ לַעֲמֹד מִפְּנֵי שְׁנִשְׁתַּגְּעוּ בִּיּוֹתָר, יִלְךְ לוֹ וַיִּנְיַחֵם וַיִּצְוֶה לְאַחֲרִים לְנַהֵגֵם כְּרְאוּי; עֵינֵי שָׁם, וְכֵן מוֹבָא (שָׁם סְעִיף כ"ה) אִם הָאֵב מוֹחָה בְּהֵבֵן לְשָׂא אִיזְהוֹ אִשָּׁה שְׁיִחַפֵּץ בָּהּ הֵבֵן, אֵין צָרִיךְ לְשְׁמוֹעַ אֶל הָאֵב; עֵינֵי שָׁם, וְלִכֵּן רְאִי לְהַתְּחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְתַתְּחַתְּנִי בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, רַק תַּחֲזִיקִי מִעֲמֹד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבָר, אִף שֶׁהַכָּאֵב הוּא גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֶת צָרִיכָה לְהַתְּחִיל לְחַיּוֹת אֶת הַחַיִּים שְׁלֶךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיִּשְׁלַח ז' כְּסִלּוֹ ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי תָן לְהַמְצִיב לְהַרְגֵעַ וְכוּ', וְאִף שְׁאַתָּה נִמְצָא בֵּין הַפְּטִישׁ לְסִדֵּן וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהַחְזִיק עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא עֵצָם מְעַצְמִיךָ, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצָם מְעַצְמִי וּבִשְׂרַ מִבְּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלִכֵּן רָאָה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאִף שֶׁמֶצַד אֶחָד כּוֹאֵב לָךְ מְאֹד מְאֹד מִהַפְּיִצוֹן וְהִנִּיתוּק שְׁקָרָה עִם אִמְךָ וְכוּ'.

אָבֵל כָּל זֹוג טָרִי צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהַסְתֵּדֵר לְבַד, כִּי תָמִיד הַחֲמוֹת מְתַעַרְבֶת בֵּין הַזּוּג, פַּעַם זֶה הָאִמָּא שְׁלָה, וּפַעַם זֶה הָאִמָּא שְׁלוֹ, וְיִדּוּעַ שְׁכָלָה וְחֲמוֹתָהּ אִף פַּעַם לֹא יִשְׁתּוּוּ בְשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְזֶה בָּא לָהֶם מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַשְּׂכָל וְכוּ' וְכוּ', עַל פִּי רוֹב הָאִמָּא שֶׁל הַחֶתָּן נִכְנָס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאִלוֹ הַכְּלָה גִּנְבָה אֶת הַבֵּן שְׁלָה וְכוּ', אֲנִי הוֹלְדָתִי אוֹתוֹ וְכוּ', גִּדְלָתִי אוֹתוֹ וְכוּ', וְעַכְשָׁו בָּאָה בַּחֲוָרָה צְעִירָה וְגוֹנֵבֶת לִי אֶת הַבֵּן וְכוּ', אוֹ לְהַפְּךָ הָאִמָּא שֶׁל הַכְּלָה נִכְנָס לָהּ בְּדַמְיוֹן כְּאִלוֹ הַחֶתָּן גִּנְבָה אֶת הַבֵּת שְׁלָה וְכוּ', אֲנִי הוֹלְדָתִי אוֹתָהּ וְכוּ', גִּדְלָתִי אוֹתָהּ וְכוּ', וְעַכְשָׁו בָּא בַּחֲוֹר צְעִיר וְגוֹנֵב לִי אֶת הַבֵּת וְכוּ', אֲשֶׁר כְּמוֹכֵן זֶה בָּא מִקְטָנוֹת וְחֶסְרוֹן הַדַּעַת שֵׁישׁ בְּנָשִׁים וְכוּ', וְכֵן הִטְבַּע הָרַע שְׂאֵי אִפְשָׁר לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה, וְלִכֵּן זֹוג צְרִיכִים לְהִיּוֹת פְּקֻחִים כְּשֶׁמְתַחַתְנִים, לֹא לְעַרְבֵם אֶת הַהוֹרִים בְּעֶסֶק נְשׂוֹאִיָּהֶם וְכוּ', כִּי הֵם רַק יִסְבְּלוּ מִזֶּה, הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְאַהֲבֵם אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וּלְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְלְדַאֵג מְאֹד שֶׁלֹּא יִתְעַרְבוּ הַהוֹרִים בֵּין הַנְּשׂוֹאִיִן, וְזֶה נְשׂוֹאִיִן מְצֻלְחִים.

לְדַעְתִּי אִם לֹא תִדְחֹק אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְהַשְׁלִים עִם אִמְךָ, לְבִסּוֹף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי מִה שֶׁיַּעֲשֶׂה הַזְּמַן לֹא יַעֲשֶׂה הַשְּׂכָל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקוט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישלח ז' כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל גלה לנו נוראות נפלאות בספור מהבעל בטחון, וכדאי לך לחזור כמה וכמה פעמים את הספור הזה, ששם רבנו ז"ל מגלה שהוא היה תמיד שש ושש, וכל עבודה שרק נתנו לו לקח את זה בשמחה גדולה מאד, ובה הצליח את דרכו כל ימי חייו, אדם צריך תמיד לשמוח עם מה שיש לו וכו', אפילו שאין לו כלום וכו', ועל זה אמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ד') איזהו עשיר השמח בחלקו, ולכן תראי רק לשמוח עם מה שיש לך, ותראי איך שהכל יסתדר לבסוף, כי השמחה מרחבת את הדעת, ואם יש דעת יש הכל.

דעי לך שסגלה לפרנסה לברך ברכת המזון מתוך הסדור דיקא, ובקול ובשמחה, וזה מסגל לעשירות נפלאה, כמו שכתוב (משלי י') "ברכת ה' היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה", הינו אשה שמברכת את ברכת המזון בשמחה עצומה, זה מסגל לעשירות, וכן להזהר מאד על נטילת ידים וכו', ולכן מהיום והלאה תקפידי מאד מאד על נטילת ידים כשאת קמה בבקר וכו', וכן כשיוצאים לשירותים וכו', וכן לפני האכילה לטול ידים עם נטלה דיקא וכו', כי נטילת ידים מסגלת להנצל מעניות, כי על

נְטִילַת יְדַיִם רְאֵשֵׁי תְבוֹת עַנְי', מִי שֶׁמְזַלְזֵל בְּנְטִילַת יְדַיִם
נַעֲשִׂית עֲנִיָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ס"ב): אָמַר רַב חֲסֵדָא
אֲנָא מִשְׁאֵי מְלֵא חֲפְנֵי מֵיָא וְיִהְיֵוּ לִי מְלֵא חֲפְנֵי טִיבוֹתָא; [אֲנִי
נְטִילְתִּי יְדַי עִם מְלֵא מַיִם, נִתְּנוּ לִי חוֹפְנִים מְלֵא טוֹב, כִּי רַב חֲסֵדָא
הָיָה עֲשִׂיר גְדוֹל מְאֹד, וְהִפְלִ בְּזָכוֹת נְטִילַת יְדַיִם שֶׁהָיָה מְקַפֵּיד עַל
זֶה].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לָךְ פְּרָנְסָה בְּשַׁפְעָה, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקל.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ז' כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

סְגוּלָּה לְפְרָנְסָה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, כִּי כֶּף אָמַר רַבֵּנוּ
ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת שִׁמְחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁשִּׁמַּח תָּמִיד מִצְּלִיחַ;
וְעַלֶּיךָ לְדַעַת כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרָנְסָה שֶׁהוּא חֲת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק
(תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח אֶת 'יְדִיךָ', יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו)
וְהִיִּית' אֶדְךָ שִׁמַּח, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֲתָה צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל
לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׁמַח אֶת עַצְמְךָ, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדַע
שֶׁמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמָר לָךְ הַחַיִּים מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת
וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְבוּא לְשׁוֹם דְּבַר, אֶלָּא תִּסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִם תֹּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמּוּחַ? הֲרִי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ.א.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עֵקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶד וְדַעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלֵקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵק וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׂאֲמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֲלִין ז:): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קוֹדֵם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמִיחַ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עִם נִקּוּדַת יְהוּדֵיתָךְ שֶׁנִּבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׂלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, הַשְׂמִיחָה וְהָאָמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשָּׁפַע וְהַפְּרֶנְסָה.

דַּע לָךְ שְׁחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת י"ג). לָךְ לָךְ אָמְרִי נִזְיָרָא סְחוּר סְחוּר לְכַרְמָא לֹא תִקְרַב; הֵינּוּ שְׂאָדָם אָסוּר לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ לִיְדֵי נְסִיוֹן, וּבִפְרֻט שְׂאֲמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא קמ"א כ"ט). אִי דְאִיכָא דְרַכָּא אַחְרִינָא פּוֹשַׁע הוּא; וְאָמְרוּ (יִלְקוּט יִשְׁעִיהוּ רַמְזוֹ תל"ט) אִי דְאִיכָא דְרַכָּא אַחְרִינָא רָשָׁע הוּא; וְזֶה אָמְרוּ עַל אֶחָד שֵׁישׁ לוֹ דְרָךְ אַחְרַת לֹא לְלַכְתָּ לְהַסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים, וְהוּא דוֹקָא הוֹלֵךְ שָׂמָה, אֲזִי נִקְרָא פּוֹשַׁע וְרָשָׁע. בּוֹדָאֵי זֶה סַכְנָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה לְהַכְנִס בְּדָבָרִים אֵלוֹ אֲשֶׁר קָשׁוּר לְמַחְשָׁב שְׂמַחְבָּר לְאִינְטֵרְנֵט שְׂזֵה אָבִי אַבוֹת הַטְּמָאָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְאֲבָדִים אֶת שְׂתֵי הָעוֹלָמוֹת בְּיַחַד, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת מִי שֵׁישׁ לוֹ בְּבֵית מַחְשָׁב שְׂמַחְבָּר אֶל אִינְטֵרְנֵט הוּא מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת שְׁלוֹ בְּמוֹ יְדִיו, וְכֵן

הוֹרֵס אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת גַּם יַחַד, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מ"ה). אֵינִי יֹצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמָה שְׁעֵינִיו רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵינִי חוֹצֵץ בְּפָנַי הַתְּאֵוָה כְּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינִי לֶךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שְׁיִגְרָם לוֹ מִכְּשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לֶךְ שֶׁהִרְבֵּה בְּתִים נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחֲשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט בְּבֵית, וְאִף שֶׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזָמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בְּפֶחַ בְּשִׁבִיל הַפְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבִסוּף הַתְּגַרְשׁוֹ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מַחֲשָׁב שֶׁמַּחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֶלְקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמּוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשָּׁאוֹל רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

וַיְדוּעַ מָה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"ה:): שְׁכַף אוּמְנָתוֹ שֶׁל יֹצֵר הָרַע הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֶּךָ, וּלְמַחֵר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֶּךָ, עַד שְׁאוֹמֵר לוֹ עֲבֹד עֲבוּדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן א') שֶׁהַיֹּצֵר הָרַע מֵתְּלַבֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּמַצּוֹת, וְאַחֵר כֶּךָ תוֹפֵס אוֹתוֹ בְּרִשְׁתּוֹ. וְלִכֵּן אֵל תֹּאמַר שֶׁתִּקְנֶה מַחֲשָׁב הַמַּחְבֵּר אֶל אֵינְטֵרְנֵט כְּדֵי לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל עַל יְדֵי זֶה וְכוּ', כִּי הַיֹּצֵר הָרַע יוֹתֵר חֲזָק מִמֶּךָ, וּבְמִקוֹם שֶׁתְּפִיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל עַל יְדֵי זֶה וְכוּ' וְכוּ', הַיֹּצֵר הָרַע יִכְנִיס בְּךָ כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תְּעוּב עֲרוּם וְזֵהוּם עַד שֶׁתֵּאבֵד אֶת שְׁתֵּי עוֹלָמֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיַת אוֹתִי וְתִצְלִיחַ דְּרַכָּה, וְלֹא יִחָסֵר לֶךְ פְּרִנְסָה בְּכִשְׁרוֹת.

הַמֵּאחֵל לֶךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקֵלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ז' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת בְּסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת (מַעֲשֵׂה י"א מֵהַבֵּן מֶלֶךְ וּבֶן שְׁפָחָה שְׁנַחֲלָפוּ) וְהַיּוֹצֵא מִדְּבָרָיו שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ נֶפֶשׁ דְּקִדְשָׁה, וְנִתְחַלֵּף בְּנֶפֶשׁ דְּטִמְאַה, כִּי בְּאַמַּת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל טָבְעוּ לְהַמְשִׁיךְ רַק לְמַעֲלָה לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְיִיר עַל נִפְשׁוֹ אַמַּתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, עַד שִׁיתְגַּלֶּה לוֹ אֹרוֹר יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד, אֵךְ מַחֲמַת רוּב עֲוֹנוֹתָיו נִתְחַלֵּף וְנִמְשָׁךְ רַק אֶל הַטִּמְאַה וְהַזְהֵמָא וּמַחֲטֵט בְּכָל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף וְכוּ' לְפֹל יוֹתֵר וְיוֹתֵר רַחֲמָנָא לִיצְלָן וּמְרַבָּה מוֹהַרְנִי"ת ז"ל לְדַבֵּר מַזְהָ (לְקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרַכַּת הַשַּׁחַר הַלְכָה ג') שֵׁישׁ עוֹלָם הַתְּמוֹרוֹת שְׁשָׁם מִתְחַלְּפִים הַנִּפְשׁוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת עַד שֶׁכְּשֶׁאֲדָם נוֹפֵל לְשָׁמָה וְכוּ' הוּא כָּבֵד לֹא יוֹדֵעַ וְאֵינוֹ זוֹכֵר מִי הוּא וְכוּ' וְיִוָּרֵד וְנוֹפֵל יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַד שֶׁשׁוֹכַח לְגַמְרֵי שְׁנִשְׁמַתּוֹ הוּא חֶלֶק אֱלֹקֵי מַמְעַל, וְרִץ וְרוּדֵף אַחַר הַבְּהֵמוֹת וְכוּ' שְׁזָה כָּלֵל תְּאוֹת הַבְּהֵמִיּוֹת שֵׁישׁ בְּזָה הָעוֹלָם, וְכִכְלֵ שְׁרוּדֵף יוֹתֵר אַחֲרֵיהֶם עַל יְדֵי זֶה שׁוֹכַח לְגַמְרֵי מַאֲיִפָה נִשְׁמַתּוֹ נִלְקָחָה, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה עֶבֶד לְעַבְדִּים, הֵינּוּ עֶבֶד לְתְּאוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא שׁוֹכַח שֶׁהוּא בֶּן מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה נִקְרָא עוֹלָם הַתְּמוֹרוֹת, שְׁנִתְחַלְּפִין נִשְׁמַתּוֹ שְׁבָא מְרוּם גְּבַהֵי מְרוּמִים רוּחַנִיּוֹת חֵיוֹת אֱלֹקוֹת אֶל הַבְּהֵמִיּוֹת שֶׁהִיא גוֹפּוֹ הַגְּשָׁמִי וְהַחוּמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, שְׂיִזְכָּה לִידַע בְּאֵמֶת מִי הוּא, כְּדֵי שְׂיִחְזֹר אֶל מְקוֹר חוֹצְבוֹ שְׁזֵה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ה) שְׁעָקַר הַתְּשׁוּבָה הוּא לְזַרֵּק אֶת עֲצָמוֹ חֲזָרָה מֵאִיפָה שֶׁהוּא בָּא, וּמֵאִיפָה הוּא בָּא? מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְלִכֵּן עָקַר הַתְּשׁוּבָה רַק לְחֹזֵר אֶל שְׂרֵשׁוֹ, שְׂיִדַע מֵאִיפָה הוּא בָּא, וְעַל יְדֵי זֶה יִחְזֹר וְיֵאִיר לּוֹ אִוְרוֹ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיִזְכָּה שְׂיִהְיֶה בְּטֵל וּמִבְטָל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְיִתְאַחַד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדַגְמַת אַבָּא וְבֶן, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַגִּיעַ לְזֶה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַלֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְיִשְׁלַח ז' כְּסֵלִיו ה'תַּשַּׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁעַם שְׁמוֹת בְּנֵי אָדָם אֲסוּר לְשַׁחֵק, כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנֶּפֶשׁ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ" וְלִכֵּן אֲסוּר לְהַחְלִיף אוֹ לְהוֹסִיף שְׁמוֹת כָּל אֲשֶׁר עוֹלָה עַל רוּחוֹ, כִּי הוּא מְסַכֵּן אֶת עֲצָמוֹ עַל יְדֵי זֶה.

הַסִּבָּה שְׁאֲתָה לֹא זוּכָה לְהִתְחַתֵּן וְכוּ' הוּא סִבָּה פְּשׁוּטָה שְׁאֲנִי אוֹמֵר תְּמִיד לְחַכְמִים כְּמוֹךָ וּלְבַחְחוֹר נְאֻה כְּמוֹךָ וְכוּ' מֵה שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְכֻמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, צְרִיכִים לְרִדֵּת מְדַרְגָּה וְאִז מוֹצְאִים אֶת הַזּוּנוּג, כִּי בְּדָרְךָ כָּלֵל בַּחְוֵר

אוּ בַחֲוֵרָה הֵם גְּאוּתָנִים וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוּ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֵכִי חֲכָם וְהֵכִי יָפֵה וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? אוּ אֲנִי הֵכִי חֲכָמָה וְהֵכִי יָפֵה וְהֵכִי מִשְׁפָּלֶת וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? וְהֵם מִסְתּוֹכְבִּים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזּוּג שֶׁלָּהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכָל אֶחָד וְאַחַת כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הוּא, וְהֵם מְחִיבִים שְׂיִבּוּאוֹ לָהֶם זּוּג מִשְׁהוּ שְׁעָדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וּמִסְתּוֹכְבִּים וְיוֹצְאִים לְפִגְיֹשׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בַּחִיר לְבָבִי שְׂיִבּוּא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבְּחוּר אוּ הַבְּחוּרָה מְחַפְּשִׁים עַד שְׂיִוָּלַד זּוּג כְּזֶה, וּבֵינָן כֶּף הֵם לֹא קוֹלְטִים שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַפֵּה, כְּמֵאמֶר הַחֲכָם "הַזְּהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שֶׁאֲנַחְנוּ כְּכֹר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, מַה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתָנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרַדּוּ מְדַרְגָּה וְאַל תַּחְזִיקוּ מֵעֲצָמְכֶם כָּל כֶּף בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאִזּוֹ תִּמְצָאוּ בְּקִלּוֹת זּוּג מַה שְׂיִתְאִים לָכֶם.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׂאֵתָה זּוֹכָה לְנִסְע בְּכָל שָׁנָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ה) הֵרָאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מְאֹבוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאִי יוֹדֵעַ מַהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם כְּלָכֶם, בְּוֹדֵאֵי תְלוּיִן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפִּילוֹ כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ תְלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְעִנְיִן רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ו) שְׂיִכּוּלִין אִזּוֹ אֲנִשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מַה שְׂבִכָּל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֶפְשֶׁר שְׂיִהִיָּה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפֶן, אֶף עַל פִּי כֵּן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֶפִּילוֹ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אֶף עַל פִּי שְׂבִכָּל הַשָּׁנָה אֶפִּילוֹ הוּא

בְּעֲצֻמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקַּנָּם, אָבֵל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתְקוּנִים מֵה שֶׁבְּכָל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת.

וְמֵה שֶׁאֲתָה חוֹזֵר תָּמִיד אוֹ חוֹלֵה אוֹ בְּמַצַּב רוּחַ לֹא טוֹב וְכוּ', הַסֵּפֶה הִיא פְּשוּטָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ב) מֵאִיפֹה אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא הָיָה אֶצֶל צַדִּיק אֲמַת? כְּשֶׁנוֹפֵל עָלָיו שְׁפָלוּת, כִּי הַגְּדוּלָּה שֶׁמְקַבְּלִים מֵהַצַּדִּיק הָאֲמַת זֶה שְׁפָלוּת, לְדַעַת שְׁאֵנִי כָּלוּם, וְלִכֵּן נוֹסְעִים אֶל הַצַּדִּיק כְּדֵי שִׁיפְתַּח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"ז) שֶׁהַצַּדִּיק פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם וְהַעֲקָר לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצֻמוֹ אִיךָ אֲנִי אוֹחֵז בְּהַד' יְסוּדוֹת שְׁלִי, אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר, שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') שֶׁמֶשׁ נִמְשָׁכִים כָּל הַתְּאוּוֹת וְהַמְדוּת רְעוּת, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁאֲתָה עֹדִין בְּשֵׁלֶךְ "אֲנִי גָבַר נְאֻה" נִמְצָא שֶׁעֹדִין לֹא שִׁבְרַתִּי אֶת הַגְּאוּת וְהַיִּשּׁוּת שְׁלִי וְכוּ', וְלִכֵּן קָשָׁה לִי לְמַצּוֹא אֶת בַּת זֹוגִי, כִּי הָרִי גָבַר נְאֻה כְּמוֹנֵי צְרִיךְ לְקַבֵּל אֶת מַלְכַּת הַיִּפִּי וְכוּ' וּמֵאַחַר שֶׁעֹדִין לֹא קִבַּלְתִּי אֶת מַלְכַּת הַיִּפִּי, שׁוּם שְׂדוּף לֹא מֵתָאִים לִי וְכוּ', וְזֶה שֶׁאֲתָה חוֹזֵר מִצִּיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְאֲתָה נַעֲשֶׂה חוֹלֵה אוֹ נוֹפֵל בְּמַצַּב רוּחַ לֹא טוֹב וְכוּ' כִּי אֲתָה לֹא מִבֵּין שֶׁרַבְּנוּ ז"ל לָקַח מִמֶּךָ אֶת הַיִּשּׁוּת לְגַמְרִי, וּבְמִקּוֹם לְשִׁנוּת אֶת כָּל הַהִסְתַּכְלוּת שְׁלֶךָ עַל עֲצֻמְךָ וְכוּ' שֶׁתְּהִיָּה שָׂכֵן לְעָפָר בְּחַיִּיךָ וְכוּ', עֹדִין אֲתָה חוֹזֵר עִם תְּחוּשָׁה "אֲנִי גָבַר נְאֻה", אֲזִי בּוֹדָאִי אֲתָה בְּמַצַּב רוּחַ לֹא טוֹב, כִּי מִצַּד אֶחָד רַבְּנוּ ז"ל לּוֹקַח מִמֶּךָ אֶת הַיִּשּׁוּת וְכוּ', וּמִצַּד שְׁנֵי אֲתָה עֹדִין מְחִזִּיק בַּיִשּׁוּתְךָ וְכוּ', וְזֶה הַמְרִיבָה שֵׁישׁ בֵּין נִשְׁמַתְךָ הַרוּחָנִי וְלִבִּין גּוֹפֶךָ הַגִּשְׁמִי וְכוּ', וְלִכֵּן הַגִּיעַ הַזְּמַן מֵאַחַר שֶׁכָּבַר הָיִיתָ כְּמָה שְׁנַיִם אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה

שֶׁתִּבְטַל אֶת עֲצָמָךְ לְגַמְרֵי עַד שְׁלֵא תִרְאֶה אֶת עֲצָמָךְ כָּלֵל, רַק אֶת עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל שְׂאֵדָם מִבְּטַל אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת יִשׁוּתוֹ לְגַמְרֵי כֵּן זֹכָה לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ב) שְׂצָרִיכִים לְהַפְךָ כָּל כָּף אֶת גּוּפוֹ עַד שְׂיִתְקִים אֲצָלוֹ (אִיּוֹב י"ט) "מִבְּשָׂרִי אֶחְזֶה אֱלוֹהִי" הֵינּוּ עַל יְדֵי בִּשָׂר הַגּוּף אֶחְזֶה אֱלוֹהִי, הֵינּוּ הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת, כִּי כִּשְׁהַגּוּף נִתְבְּטַל לְגַבֵּי הַנְּשָׁמָה אֵינּוּ רוֹאֶה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל שֶׁהוּא גִבֵּר נֹאֶה וְכוּ', אֲלֵא רוֹאֶה רַק אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֵה (יִשְׁעִיהוּ נ"ח) "וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם", הֵינּוּ מִבְּשָׂר הַגּוּף לֹא תִתְעַלֵּם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי צָרִיכִים לְרַחֵם מְאֹד עַל הַגּוּף לְרֹאוֹת לְזַכְּכוֹ, כְּדֵי שְׂיִוָּכַל לְהוֹדִיעַ לוֹ מִכָּל הַהֶאָרוֹת וְהַשְּׂגוֹת שֶׁהַנְּשָׁמָה מְשַׁגֶּת, כִּי הַנְּשָׁמָה שֶׁל כָּל אָדָם הִיא רוֹאֶה וּמְשַׁגֶּת תְּמִיד דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, אֲבָל הַגּוּף אֵינּוּ יוֹדֵעַ מֵהֶם, עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בִּשָׂר הַגּוּף לְרֹאוֹת לְזַכְּךָ הַגּוּף עַד שֶׁתּוּכַל הַנְּשָׁמָה לְהוֹדִיעַ לוֹ מִכָּל מֵה שֶׁהִיא רוֹאֶה וּמְשַׁגֶּת תְּמִיד. וְאֵל זֶה זֹכִים לְהַגִּיעַ בְּצִיּוֹן רַבְּנּוּ ז"ל.

רַק חִזֵּק וְאַמֵּץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְתַחֲדִיר בְּעֲצָמָךְ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִתְחִיל לְלַכֵּת לְךָ כְּסֹדֵר בְּכָל עֲנִינְיָה, כִּי כָּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן פ"ב) מֵה שֶׁהוּלֵךְ לְאָדָם שֶׁלֹּא כְּסֹדֵר הוּא מַחְמַת הַיִּשׁוּת וְהַגְּאוּת שֶׁנִּכְנַס בּוֹ, וְאֹמַר תְּמִיד אֲנִי אֲמַלּוֹךְ, הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁאֲתֶה אֹמַר "אֲנִי גִבֵּר נֹאֶה", וְלִכְּן לֹא הוּלֵךְ לוֹ כָּלוּם כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל כִּשְׂאֵדָם מִבְּטַל אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִכָּל כָּל וּבִוְרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אִז מִתְגַּלֶּה אֵלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ, וּכְבֹר רוֹאֶה לְפָנָי עֵינָיו עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרֵי, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אֲשֶׁרֵי מִי

שְׁמַגִּיעַ לָזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבָּלוּ שֶׁהוּא נִמְצָא עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַלֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ח' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שְׁדָּבָר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֶצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְכָל כֶּף צְרִיכִים לְהַתְּחִיר בְּעֶצְמוֹ אֶת הָאֲמוּנָה הַזֹּאת, עַד שֶׁהַחַיִּים שְׁלוֹ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרִי, כִּי כֶּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות ה'ר"ן סימן ל"ב) אֲשֶׁר בְּאֵמַת אֲמוּנָה הוּא עֲנִין חִזֵּק מָאד וְחַיֵּיו חִזְקִים מָאד עַל יְדֵי אֲמוּנָה. כִּי כִּשְׂיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה אֲפִילוֹ כְּשֶׁבָּאִים עָלָיו יִסּוּרִים חָס וְשְׁלוֹם, אֲזִי יוֹכֵל לְנַחֵם עֶצְמוֹ וְלְהַחְיִית אֶת עֶצְמוֹ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עָלָיו וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיִּסּוּרִים הֵם לוֹ לְטוֹבָה וְלִכְפָּרָה, וּבִסּוּף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. אָבֵל חֶקֶר אוֹ אֲפִיקוֹרוֹס שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה, כְּשֶׁבָּא עָלָיו אִיזָה צָרָה אֵין לוֹ לְמִי לְפַנּוֹת וְאֵין לוֹ בְּמַה לְהַחְיִית אֶת עֶצְמוֹ וְלְנַחֵם אֶת עֶצְמוֹ; רוֹאִים בְּנֵי אָדָם עוֹבְרֵי עָלֵיהֶם צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', וְקִשָּׁה לָהֶם מָאד לְמָה מַגִּיעַ לָהֶם הַצְּרוּת וְהַיִּסּוּרִים הָאֵלֶּה? וְהֵם לֹא יוֹדְעִים שֶׁהֵם מְשַׁלְּמִים עִכְשָׁו עַל מַה שֶׁעָשׂוּ לְהַזוּלָת, כִּי כֶּף אָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פְּרָק ב') עַל דְּאִטְפַּת אִטְפּוֹן, וְסוּף מְטִיפִיךָ יְטוּפוֹן; אָדָם עוֹשֶׂה עוֹלָה לְהַזוּלָת

והוא לא יודע שהוא עתיד לשלם על זה קשה מאד, חושבים שהעולם הפקר, יכולים להתעלל בחלשים וכו', ולעשות אתם מה שרוצים וכו', אבל לא יודעים שלבסוף משלמים על זה מחיר גבוה, כי הקדוש ברוך הוא משלם חזרה מדה כנגד מדה, ולכן כשעובר עליך איזה משבר בחייה וכו', יהיה איזה משבר שרק יהיה וכו', דע לך שאתה עכשו מקבל חזרה מה שעשית להזולת וכו', ולכן אין עצה אחרת רק בשעה שעובר עליך איזה משבר, שתחזר בתשובה שלמה אליו יתברך, ותבקש ותתחנן ממנו יתברך שיחוס וירחם עליך ושיהיה לך לכפרת עוונות, ואז תראה איך שהכל יתהפך לטובה, וימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ולא בחנם שצדיקים אמרו בשעה שעובר על האדם צרות ויסורים ומכאובים, עניות ודחקות וכו' וכו', עליו לומר את הפסוק (תהלים כ"ה י"ח) "ראה ענני ועמלי ושא לכל חטאותי", אז לא זו משם עד שמוחלין לו על כל עוונותיו, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות ג'): מה זית אינו מוציא שמנו אלא על ידי כתיב, אף ישראל אין חוזרין למוטב אלא על ידי יסורין; ואמרו (בראשית רבה פרשה ט' סימן ח') טוב מאד זו מדת יסורין שעל ידיה הבריות באות לחיי העולם הבא; ולכן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עוז בכל מה שעובר עליך, ושום דבר שלא יוכל לשבר אותך, רק תחזיק מעמד ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ופשיטות, ותברח אליו יתברך, ותראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, ואמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב תהלים צ"ד) חביבין יסורין, שכשם שהקרבות מרצין כף היסורין מרצין, בקרבנות הוא אומר (ויקרא א' ד) "ונרצה לו לכפר עליו", וביסורין הוא אומר (שם כ"ו מ"א) "אז ירצו את עונם", ולא עוד אלא שיסורין חביבין מן הקרבנות,

שֶׁהִקְרַבְנָ בְּמִמּוֹן וְהִיסוּרֵי בַגּוֹף; וְלִכְן חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל רִגְעַ וְדָקָה וּשְׁנֵיָה שְׂאֵתָה בְּשִׂמְחָה, אֵתָה מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוּד הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי כָּל שִׂמְחָתְךָ זֶה רַק "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי", וְשִׂמְחָה זֹו עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמֵחוֹת, וְלִכְן אֲסוּר לָךְ לְהַמְשִׁיךְ אַחַר הַצַּעַר וְהִיסוּרֵיךְ, אֲלֵא תִשְׁתַּדֵּל לְמִצּוֹא רַק אֵת הַטּוֹב בְּעֲצָמְךָ, וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְדַע לָךְ שֶׁהָאֱמוּנָה לְהֶאֱמִין שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֲלוֹכּוֹ שֶׁל עוֹלָם, זֶה מְטַהֵר אֵת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי טְמֵאוֹת שְׁבַע עוֹלָם, וּמִמַּתִּיק מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, וְיִתְפָּרְדּוּ מִמֶּנּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֹן, כִּי אֵתָה לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת מַעֲלַת הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְהַכְנִיס אֵת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהַכֹּל מְשַׁגַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂאִזּוּ הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים וּמְאֻשְׁרִים בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אִין עוֹד חַיִּים טוֹבִים כְּמוֹ שְׂאָדָם שְׁחֵי עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְרַגֵּיל אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְתַמִּיד הוּא מְסַפֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֵת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, שְׂאִזּוּ מְרַגֵּישׁ טַעַם גֵּן עֵדֶן בְּזֶה הָעוֹלָם, וּכְמוֹ שְׁכַתּוֹב (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִירֵשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזֶה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּישׁ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זֹו רַבְּנוּ ז"ל רּוֹצֶה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תוֹקֵף הַשְּׂמֵחָה.

וְלִכְן תִּמְסַר אֵת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תַמִּיד, וְתִרְחִיק מִמֶּךָ אֵת הַדְּאָגוֹת שֶׁהוֹרְסִים לָךְ אֵת הַבְּרִיאוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְנֵהֲדִירִין ק:) לֹא תַעֲיִל דּוּיָא בְּלַבְּךָ דְּגַבְרֵי גִיבְרִין קַטֵּל דּוּיָא; [לֹא תִכְנִיס

דְּאָגָה בְּלִבָּךְ, כִּי הִרְבֵּה גְבוּרִים הִרְגָה הַדְּאָגָה], וְכָתַב מוֹהֲרֵנִי תִּזְ"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת כְּלֵי הַיַּיִן הַלְכָה א' אוֹת א') מִי שֶׁלְבוּ שְׁלָם עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֲמוּנָתוֹ חֲזָקָה וּמֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הוּא בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְאֵין לוֹ שׁוֹם דְּאָגָה וּפְחַד כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (מִשְׁלֵי ג') "אֵל תִּירָא מִפְּחַד פְּתָאִים וּמִשְׂאֵת רַשָּׁעִים כִּי תֵבֵא: כִּי הֲוִי"ה יִהְיֶה בְּכִסְלֶךָ וְשִׁמְרֵךְ רִגְלֶךָ מִלְּכַד", כִּי מֵאֲחֵר שֶׁהַכֹּל רַק בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אִם כֵּן אֵין לוֹ לְהִתִּירָא מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי מִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבָר גְּדוֹל אוֹ דְּבָר קָטָן בְּלִי רָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים קי"ח ו') "הֲוִי"ה לִי לֹא אִירָא מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם", וְעַל כֵּן הוּא שְׂמִיחַ תָּמִיד, וְאֶפְּלוֹ אִם לְפַעֲמִים בָּאֵין עָלָיו אֵיזָה יִסּוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם מִבְּעַל בְּחִירָה וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵּן מֵאֲחֵר שִׂיּוּדַע שֶׁהַכֹּל בְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד, הוּא יְכוֹל לְשִׂמַח אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד, כִּי בּוֹדָאֵי כּוֹנֵנַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁמְבִיא עָלָיו הַיִּסּוּרִין, הוּא בּוֹדָאֵי רַק לְטוֹבָה, אִם לְהִזְכִּירוֹ שֶׁיִּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, אִם לְמַרְק עֲוֹנוֹתָיו, וְאִם כֵּן כָּל הַיִּסּוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם, הֵם טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת, וְעַל כֵּן הוּא יְכוֹל לְשִׂמַח אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד, כִּי יוֹדַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְלֹא רַחֲמִים, וְכוֹנֵנָתוֹ יִתְבָּרַךְ בּוֹדָאֵי לְטוֹבָה.

אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵתְמוֹל הִתְחַלַּת לְלַמֵּד בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי בְּמַסְכַּת יוֹמָא, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר כָּל כֶּף חָשׁוּב בְּחַיֵּי יְהוּדֵי כְּמוֹ לְמוֹד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׂזָה שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וּמִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשָׂיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ח' כְּסֻלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים
 שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִהְיוֹת חֲזוּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
 יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הָאִמוּנָה, כִּי מִי שְׂמַחְדִּירָה
 בְּעֵצְמָה אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, אִזּוֹ הַחַיִּים שְׁלֵה הוֹלְכִים
 בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי לְגַמְרִי, וְכִשְׂאִשָּׁה יוֹדַעַת שְׁכָל מַה שְׁקוּרָה
 אֶתָּה זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת לְבָבָהּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 אִזִּי מֵהַפְּכַת אֶת הַכֹּל אֶל הַשְׂמִיחָה הָאֲמִתִּית, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה
 כְּשִׂמְחַת הָאִמוּנָה, וְלִכֵּן תִּהְיִי חֲזָקָה בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ שְׂמִיחָה אֲמִתִּית, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְשִׂמְחָה אֶת בְּעַלְךָ וְאֶת
 הַיְלָדִים, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה אוֹרָה שֶׁל רְגִיעָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְתִצְלִיחִי
 עִם הַיְלָדִים, כִּי בְּבֵית שֵׁישׁ שְׂמָה אוֹרָה שֶׁל רְגִיעָה וְסִבְלָנוּת, כָּל
 הַבַּיִת מִתְנַהֵגַת אַחֲרֵת לְגַמְרִי, מַה שְׂאֵין כֵּן כְּשֵׁישׁ לַחֵץ בְּבֵית, וְכֵן
 צְעָקוֹת וְצָרְחוֹת וּמְרִיבוֹת בְּבֵית, אִזִּי הַיְלָדִים יוֹתֵר מִתְּפָרְעִים וְכוּ',
 וְקִשָּׁה אַחַר כֵּךְ לְשִׁלוּט עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׂבִיכוֹלְתְךָ רַק
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִף שְׂזָה בְּאֵל לְךָ מְאֵד מְאֵד קִשָּׁה,
 וְלִהְיוֹת אֶת עֲצִמְךָ עִם הָאִמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הָאִמוּנָה
 הוּא לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר מְדַבְּרִים עִם חֲכָרָה טוֹבָה, שְׂזָה מַה
 שְׂרַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, שְׂנַרְגִּישׁ כָּל כֵּךְ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עַד שְׁנוּכַל לְדַבֵּר אֵלָיו, אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה,

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹז בְּנַחֵל עַה

זֶה זֹכִים עַל יְדֵי שְׂמִיחָה וְאַמוּנָה, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂמַתְחִזְקַת בְּזֶה
וְאִז טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מָה שְׂבִיכוֹלְתָּךְ רַק לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת
וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְדַעִי לָךְ שֶׁהַבְּחִירָה בְּיָדְךָ, וְאֵל תֵּאמְרֵי שְׂאֵת
לֹא יְכוּלָה לְהַגִּיעַ לְזֶה מִרַב הַלַּחֲץ וְהַדַּחֲק שֶׁנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבֵּית
וְכוֹ', כִּי הַבְּחִירָה חוֹפְשִׁית, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק
ב' סִימָן ק"י) לְאַחַד שְׂשָׂאֵל אוֹתוֹ כִּי־צַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ
בְּפְשִׁיטוֹת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפְשִׁיטוֹת, אִם רוּצָה
עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכוֹ', [נִכְתַּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל וְדָבַר
זֶה הוּא נִצְרָף מְאֹד לְדַעַת, כִּי כְּמָה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד,
מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲוִירֵיהֶם מְאֹד, עַל
כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בְּחִירָה, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, וְאֵינֶם יְכוּלִים
לְשַׁנוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אֲבָל בְּאַמַּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם
בְּחִירָה תָּמִיד עַל כָּל דָּבָר, וְכְמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה], וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תִּקְחִי אֶת עֲצִמְךָ בְּיָדְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה וְתִשְׂמְחִי נְשִׁים אַחֲרוֹת, וְאִז תִּרְאִי שֶׁחַיִּים שְׁלֹךְ יִשְׁתַּנּוּ
לְגַמְרֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ח' כֶּסֶלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינַי לְלַמֵּד תַּחֲנוּם בְּעִבּוּדָה וְכוּ', בּוֹדָאֵי זֶה טוֹב מְאֹד, כְּמֵאמְרָם וְ"ל (אֲבוֹת פָּרַק ב') יִפֶּה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלֵאכָה, סוֹפָה בְּטֵלָה וְגוֹרֶרֶת עוֹן; וְאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (חַיֵּי מוֹהֲרָן סִימָן תַּק"א) שְׁחַפְּזֵן מְאֹד שְׂיִהְיֶה לָנוּ פְּרִנְסָה, אָף עַל פִּי שְׁבִטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אָף עַל פִּי כֵּן טוֹב מְאֹד כְּשִׁזּוּכִין שְׂיִישׁ לוֹ מְעַמֵּד פְּרִנְסָה, כִּי בַמְּקוֹם עֲבוּדַת הַבְּטָחוֹן בַּמְּקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרַת, כְּלוֹמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מְעַמֵּד פְּרִנְסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפְּרִנְסָה, וְיִצְטָרֵךְ בְּכָל פַּעַם לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן, בַּמְּקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעִבּוּדָה אַחֲרַת וְהַתְּחַזְּקוֹת אַחַר בְּשִׂאָר עֵינַיִן עֲבוּדַת הַשָּׁם; וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד שֶׁתִּקַּח קוֹרֵס לְעִבּוּדָה, וְיִהְיֶה כְּלִי עֲבוּר פְּרִנְסָה.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁכָתוּב (מִשְׁלֵי י"ד ט"ו) "פְּתִי יֶאֱמִין לְכָל דָּבָר וְעָרוּם יִבִּין לְאֲשֶׁרוֹ", אֲסוּר לִהְיוֹת פְּתִי וְלִהְיֶאֱמִין עַל כָּל בַּר נֶשׁ וְכוּ', שְׂיִישׁ לוֹ רוּחַ הַקִּדְּשׁ וְכוּ', זֶה דָּבָר שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוֹדֵעַ, וְיֵשׁ כָּלֵל "מִי שְׂיִוְדַע אֵינּוּ מְדַבֵּר, וּמִי שְׂמְדַבֵּר אֵינּוּ יוֹדֵעַ", וְלִכֵּן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִמְכַר לֶךְ דְּמִיוֹנוֹת וְשִׁטוּיוֹת שְׁזֶה בַּעַל רוּחַ הַקִּדְּשׁ וְכוּ', וְזֶה בַּעַל נְבוּאָה וְכוּ', הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ וְכוּ', וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים נ"ד:) אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֵבְרוֹ; וְלִכֵּן מִי יְכוֹל לְהַתְּפָאֵר וְלִהְגִיד עַל הַזּוּלַת שֶׁהוּא בַּעַל רוּחַ הַקִּדְּשׁ? זֶה רַק אֵיזָה טְפָשִׁים שֶׁהוֹלְכִים בְּאִמוּנָה עֵינֵרֶת וְכוּ', לִהְיוֹת בַּעַל רוּחַ הַקִּדְּשׁ זֶה לֹא כֹף פְּשׁוּט, וּבַפֶּרֶט אֶחָד שְׂאֵף אֲתָמוּל וְשִׁלְשׁוּם וְכוּ' וְכוּ', הִיָּה שְׂקוּעַ בְּכָל הַתְּאוּוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְעָבַר עַל כָּל הַעֲבֵרוֹת הַכִּי חֲמוּרוֹת, שְׂאֲכַל חֲמִץ בְּפֶסַח, וְחֲזִיר בְּיוֹם הַפֶּפּוּרִים, וְעָבַר עַל כְּרִיתוֹת וְכוּ', וְחָלוּל שְׁבַת וְכוּ' וְכוּ', וְהַיּוֹם חָזַר בְּתִשׁוּבָה וְכִבֵּר הוּא בַּעַל רוּחַ הַקִּדְּשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים

מֵאֵד מֵאֵד לְשִׁמּוֹר מְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ, וְלֹא לְהֶאֱמִין מֵה שְׁכָל פְּתִי
אוֹמֵר.

זְכוֹר גַּם זְכוֹר מֵה שְׁמוֹהֶרֶן"ת ז"ל הִיָּה רְגִיל לֹמֵר אֶת הַפְּסוּק
(איוב ג' י"ט) "קָטַן וְגָדוֹל שָׁם הוּא", הִיָּנוּ מִי שֶׁהוּא קָטָן וּמִי שֶׁהוּא
גָּדוֹל, זֶה רַק יוֹדְעִים שָׁם לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם, וּמִכָּל שַׁפְּן וְכָל שַׁפְּן
שְׂאֵי אֶפְשָׁר לֹמֵר עַל אֶחָד שֶׁהוּא עָנִיו גָּדוֹל מֵאֵד, כִּי הֵרִי הוּא
הוֹלֵךְ עִם רֵאשׁ כְּפוֹף, וְזֶה בְּעַל גְּאֹוָה גָּדוֹל כִּי הוֹלֵךְ בְּקוֹמָה זְקוּפָה,
כִּי כָּבֵד אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ז) כִּי בּוֹדֵאֵי
אֵין זֶה מַעֲלַת הָעֲנָוָה, לְהֵרָאוֹת עֲצָמוֹ בְּכַפִּיפַת רֵאשׁ בְּדֶרֶךְ שְׁטוּת
כְּאֵלוֹ הוּא עָנִיו, כִּי זֶה עֲנָוָה פְּסוּלָה, וְעַקֵּר הָעֲנָוָה כְּשֶׁהִיא בְּחֻכְמָה;
הִיָּנוּ כְּשֶׁאֶחָד הוֹלֵךְ בְּכַפִּיפַת רֵאשׁ לְהֵרָאוֹת כְּאֵלוֹ הוּא עָנִיו, זֶה
מִתְנַהֵג כְּמוֹ שׁוֹטֵה, כִּי אָדָם יְכוֹל לְלַכֵּת בְּקוֹמָה זְקוּפָה וַיִּחַשְׁבוּ
שֶׁהוּא בְּעַל גְּאֹוָה, וְאָף עַל פִּי כֵן הוּא בְּעֵינֵי עֲצָמוֹ כְּמוֹ כְּלוּם וְעָפָר
וְאָפָר מִמֶּשׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְגַלֶּה לָנוּ אֶת הָאֱמֶת, וְנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, וְלֹא נִשְׁטָה אֶת עֲצָמָנוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּשְׁלַח ח' כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שְׁאֵת אֹמְרַת בְּכָל יוֹם בְּבַקֵּר בְּרִכּוֹת הַשַּׁחַר, וְכֵן אֶת אֹמְרַת "יוֹם תְּהִלִּים" וְשִׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, וְהַעֲקָר שְׁאֵת מִקְפִּידָה לְבָרֶךְ בְּרִכַּת הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְכֵן קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׁאֵת מְרַגְּלָה אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה, שְׁאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְרַק זֶה אִשָּׁה חַיִּבַת, אֲבָל יוֹתֵר מִזֶּה זֶה רַק בְּתוֹרַת נְדָבָה, וְלֹא כָּל אִשָּׁה יְכוּלָה לְהִרְאוֹת אֶת זֶה מִפְּנֵי טְרִדוֹת הַבַּיִת וְגִדּוּל הַיְלָדִים.

בְּוִדְאֵי זְכִית לְאִמָּא צְדָקַת גְּדוּלָה שֶׁהִיא מִקְפִּידָה לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּיוֹם, וְכֵן מְרַבָּה לְלַכֵּת לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים, אֲשֶׁרֶיהָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקָה, זֶה הַנְּהַגָּה שֶׁל אִשָּׁה צְדָקַת, אֲבָל מִצַּד הַחַיּוֹב רַק לֹא מִבְּבַקֵּר בְּרִכּוֹת הַשַּׁחַר, וְלְהַקְפִּיד לְבָרֶךְ בְּרִכַּת הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְכֵן לֹא מִרְיַאת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה לְפָנֵי הַשִּׁינָה, וְלְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הַחַיִּים שְׁלָנוּ, כִּי בְּלִי זֶה אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְחַיּוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ט') שְׁעַקֵּר הַחַיּוֹת מִקְבָּלִים מִהַתְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים מ"ב) "תְּפִלָּה לְאֵל חַי" שֶׁהַחַיּוֹת שְׁלָנוּ זֶה רַק עַל יְדֵי שְׁמֵרְגִילִים אֶת עֲצֻמְנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

תְּמַשִּׁיכֵי בְּדָרְךָ זֶה, רַק תִּשְׁתַּדְּלֵי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה וְלִשְׂמֹחַ אֶת כָּל הַבַּיִת אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי אִשָּׁה שְׁמִשְׂמַחַת אֶת בְּעָלָהּ וְאֶת הַיְלָדִים הִיא הַכִּי גְבוּרָה, כִּי בְּדָרְךָ כָּלֵל אִשָּׁה צְרִיכָה בְּעֲצֻמָּה חַזוּקָה, אֲבָל אִם הִיא זוֹכָה לְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, זֶה עֵקֶר גְּבוּרָתָהּ שֶׁל אִשָּׁה חַזְקָה, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקלוז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח ח' כסליו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּיה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

את צריכה לדעת שְׁכָל רְפוּאָה טְבֵעִית וְכו', שֶׁל עֲשָׂבִים
וּשְׂאָר מִיָּנִים כָּאֵלוֹ וְכו', צְרִיכִים מְאֹד לְהִזָּהֵר מִזֶּה, א', יֵשׁ
שְׁעוּבָדִים מְאֹד עַל בְּנֵי אָדָם עִם לְשׁוֹן חֲלֻקְלֻקָּה וּמְשַׁכְּנָעִים אֶת
הָאָדָם שֶׁזֶה יַעֲזוֹר לוֹ, וְלֹא רַק שֶׁזֶה לֹא עוֹזֵר לוֹ אֲלֵא זֶה עוֹד מְזִיק
לוֹ וְזֶה בְּרוּר, ב', רַבְּנוּ ז"ל אָמַר אִם כָּבַר הוֹלְכִים אֶל רוּפֵא, שְׁיִלְכוּ
אֶל הָרוּפֵא הַכִּי גָדוֹל בְּהַתְּחוּם שְׁלוֹ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְהִזָּהֵר לֹא לְלַכֵּת אַחַר הַפְּרָסוּמוֹת שֶׁמְפָרְסְמִים בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת,
בְּכָל מִיָּנֵי תְּרוּפוֹת סַבְּתָא וְכו' וְכו'.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ה') הֶעֱקַר הוּא
אֲמוּנָה, וְיֵשׁ סוּבְלֵי חֲלָאִים שְׁכָל הַסָּבֵל שְׁלֵהֶם הוּא רַק מַחֲמַת
חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמֵתִי שְׁמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי זֶה
הוּא מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
אִישׁ אֶל רַעְהוּ, וְזֶה הַתְּרוּפָה הַכִּי גָדוֹלָה נֶגֶד חוּלְשַׁת עֲצָבִים וְכו',
וְנֶגֶד עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְכו', כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְבַקֵּשׁ
אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּחַיָּו, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ
מְשַׁתְּנִים לְטוֹבָה, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל כָּל הַמַּחְלוֹת בָּאִים מַחֲמַת עֲצָבִים
וְכו', שְׂאָדָם פְּשוּט סוּבֵל עַל הָעֲצָבִים וְכו', וְכִשְׂאָדָם זוֹכֵה לְדַבֵּר

אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְקַרֵּר לּוֹ אֶת הָעֲצָבִים וּמֵיֵשֵׁב לּוֹ אֶת הַדַּעַת, וְזוֹכָה לְחַיִּים מְאֹשְׁרִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ח' כְּסֻלְיוֹ ה'תַּשְׁע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

צַר לִי לְהוֹדִיעַ לָךְ שֶׁכָּל הַגִּישָׁה שְׁלָךְ לְאִשְׁתְּךָ זֶה בְּטַעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, מֵצַד אֶחָד אַתָּה אוֹמֵר שְׂאֵתָה אוֹהֵב אוֹתָהּ, וּמֵצַד שְׁנֵי אַתָּה כּוֹתֵב שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם חִלּוּקֵי דַעוֹת קָשִׁים בְּתַפִּיסַת הָעוֹלָם, מֵה אַתָּה רוֹצֵה שְׂאִשְׁתְּךָ תִּהְיֶה נְשִׂיאַת הָעוֹלָם? אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֵׁישׁ לּוֹ אִשָּׁה תְּמִימָה, וְלֹא מִחֲפָשֶׁת גְּדוֹלוֹת, הִיא עוֹזֶרֶת וּמְכַבֶּדֶת אֶת בְּעֻלָּהּ, עוֹשֶׂה אֶת כָּל צוּרְכֵי הַבַּיִת, זֹאת הָאִשָּׁה הִכִּי טוֹבָה וּכְשָׂרָה, וְעַם אִשָּׁה כָּזוֹ יְכוּלִים לְחִיוֹת אֶת כָּל הַחַיִּים בְּחַיֵּי אֲשֶׁר, מֵה שְׂאִין כֵּן מִי שֶׁמִּחֲפֵשׂ אִשָּׁה הִכִּי חֲכָמָה וְכוּ', אֲזִי הַבַּעַל יִתְגַּלֶּה לְשׁוֹטֵה גְּדוֹל בְּעֵינֶיהָ, כִּי הִיא תְּמִיד תִּרְגֵּישׁ שֶׁהִיא יוֹתֵר מִמֶּנּוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲזִי יִתְחִיל הַמְרִיבוֹת בְּבַיִת וְהֵאִי הַבְּנוֹת, וְהַבַּיִת יִתְהַפֵּךְ לְגִיחֵנָם, וְלָכֵן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְאָכּוֹל אֶת עֲצָמְךָ, וְלָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהַצְטַעַר כָּל כֵּן בְּדַבְרֵי הַכֵּל וְהַכְּלִים 'שְׂאִין לָהּ רֹאשׁ פְּתוּחַ', אוּלַי לָךְ אֵין רֹאשׁ פְּתוּחַ?

כָּלֵל זֶה אֶתָּה צְרִיף לְדַעַת אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לֵהִיּוֹת וְתַרְנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתַּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֶּה וְהִבְנֶה הַדְּדִית, אָבֵל הַרְגַע שְׁרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, דְּעוּ לָכֶם שְׁזֵה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שָׁבָא לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ קוּרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פֶּלֶג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיֵהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהַרְגַע שֶׁהִבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְׁנֵי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, וְהֵהוּא פָחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, זֶה כְּכֹר נִקְרָא סֵמ"ךְ מ"ם, שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁרוּצָה שְׁלֹוֹם בֵּית אֲמָתִי, צְרִיף לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אֶחָד, וְכִמוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (קִהְלַת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שָׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאֵילוּ הָאֶחָד שִׁפּוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יִחַם", וְלָכֵן אִם רוּצִים שְׁלֹוֹם בֵּית אֲמָתִי, צְרִיף לֵהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מֵהַבְּעֵל וְהֵן מֵהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנֵי, וְאִזּוֹ הֵם חֲצִי חֲצִי שֶׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יִחִיו בִּיחַד בְּאֶהְבֶּה וּבִהְבִּנֶה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׁוּאֵיהֶם.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ טוֹב טוֹב בְּלִבְךָ, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיֶּיךָ, וְתִקֶּים מֵה שְׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (קִהְלַת ט' ט') "רֵאָה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבְּלִיף אֲשֶׁר נָתַן לָךְ תַּחַת

הַשֵּׁמֶשׁ כָּל יְמֵי הַבֵּלֶךְ כִּי הוּא חֶלֶק בְּחַיִּים וּבְעַמְלָה אֲשֶׁר אֶתָּה עֹמֵל תַּחַת הַשֵּׁמֶשׁ".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַלֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ח' כְּסֻלּוֹ ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

שֵׁם 'בְּרָכָה' הוּא שֵׁם טוֹב מְאֹד, וּמְבִיא בְּרָכָה לְמִי שֶׁמְחַזֵּיק בְּשֵׁם הַזֶּה, וְלִכְּן תּוֹסִיפִי אֶת הַשֵּׁם הַזֶּה, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

הָעֵקֶר רְאִי לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת בְּשִׁלְמוֹת, שְׂזָה הַמַּתָּנָה הַכִּי יִקְרָה שְׁנַתְּךָ לְנוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שַׁבַּת י:) אָמַר לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשֶּׁה מַתָּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גִּנְזֵי וְשַׁבַּת שְׂמָה וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לִיתְנָה לְיִשְׂרָאֵל לָךְ וְהוֹדִיעֵם; וּמוֹכָא בְּזֶהָר (יְתָרוֹ פ"ח). כָּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲיֵלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעֵאָה תְּלִיין, וְתַנָּא אֲמַאי לֹא אִשְׁתַּכַּח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעֵאָה, מִשּׁוּם דֵּהוּא יוֹמָא מִתְּבַרְכָּאן מִיְנִיה כָּל שִׁתָּא יוֹמִין עֲלָאין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב מְזוּנִיה לְתַתָּא כָּל חַד בְּיוֹמוֹי, מַהֵיָא בְּרַכָּה דְּמִתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעֵאָה; [כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁלְּמַעַלָּה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְלְמַטָּה כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, וְלְמַדְּנֵי לְמָה לֹא יֵרֵד

מִן בְּשֶׁבֶת? מִפְּנֵי שְׁמִשְׁבֶּת מִתְבָּרְכִים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשְׁשֶׁת יָמֵי
הַשָּׁבוּעַ, וְכָל יוֹם מִקְבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שְׁלוֹ מִשְׁבֶּת].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקוּמָה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ח' כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה מַעֲלִים מִמֶּנִּי אֶת הַכֹּל, תֵּאֲמִין לִי בְּשִׁבְלִי שְׁהֵייתְ בְּאוֹמֵן
עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא הִתְהַפְּכוּ לְךָ הַחַיִּים עַד כְּדֵי כָךְ שְׁאֲשַׁתְּךָ
נִכְנָסָה לְעֶצְבוֹת קָשָׁה וְהַחֲלִיטָה שֶׁהִיא רוֹצֶה לְהִיּוֹת לְבַד וּנְפַרְדָּתָם
וְכוּ' וְכוּ', לְדַעֲתִי אַתָּה צָרִיךְ לְקַבֵּל שְׁעוֹר בְּשָׁלוֹם בֵּית, וְלִדְעַת אִיךָ
לְהִתְנַהֵג עִם אִשָּׁה, וְעוֹד לֹא הָיָה צְדִיק בְּעוֹלָם שְׁכָל כָּךְ שֵׁם אֶת
הַדְּגִשׁ עַל שְׁלוֹם בֵּית כְּמוֹ רַבֵּנוּ ז"ל, כְּמוֹ שְׁאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן
רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם
סוֹכְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר
וְהַלִּידָה וְהַגְּדוּל, פְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאֹכֶם וְצַעֲרָם
וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכַבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל
כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּרם וּלְכַבֵּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ',

[תְּכַבְּדוּ וְתִיַּקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתִּהְיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג.) 'דִּינֵנו שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד.

יֵשׁ גְּבָרִים שֶׁהִטְבַּע שְׁלֵהֶם שֶׁהֵם צְרִיכִים לִהְיוֹת שְׁתֵּלְטָנִים וְהֵם אֲפִילוֹ לֹא מִבְּחִינִים מֵה שֶׁהֵם עוֹשִׂים נֹזֵק לְנִשְׁוֹתֵיהֶם עַל יְדֵי הַשְּׁתֵּלְטָנוֹת, הַכּוֹלְלֵת זְלוּל בְּכַת זּוּגוֹ, הַטְּחַת עֲלֻבוֹנוֹת בָּהּ, לְבַטֵּל אֶת כָּל מֵה שֶׁהִיא מְדַבֵּרֶת, אֶת טַפְשָׁה וְכוּ', אֶת לֹא יוֹדַעַת מֵה שֶׁאֵת מְדַבֵּרֶת וְכוּ', אֶת לֹא מְבִינָה כְּלוּם וְכוּ', שְׁכָּל זֶה בְּכָלֵל הַתְּעַלְלוֹת מִלּוּלֵית בְּרוּרָה וְכוּ', עַד שֵׁישׁ גַּם תּוֹקְפָנוֹת גּוֹפְנִית שְׁמַגְבִּיהֵם יָדִים עַל הָאִשָּׁה, שְׁזֵה פָּשׁוּט רָשָׁע מְרָשָׁע וְכוּ', וְעַל פִּי רוֹב שְׁתֵּלְטָנִים לֹא מְרַגִּישִׁים שֶׁהֵם סֵךְ הַכֹּל חִיוֹת בְּצוּרַת אָדָם, וְיִהְיֶה לָהֶם כָּל מִינֵי תְרוּצִים לְהַצְדִּיק אֶת מַעֲשֵׂיהֶם וְהַנְּהַגוֹתֵיהֶם כְּאִלוֹ הֵם צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הָאִשָּׁה, כִּי הִיא מִסְכָּנָה לֹא יוֹדַעַת כְּלוּם וְכוּ', פָּשׁוּט שְׁתֵּלְטָן הוּא מְכַנֵּס פֶּחַד וְחֲרָדָה וְדַכְאוֹן בְּבֵית, וְהוּא אֲפִילוֹ לֹא מִבִּין מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, כִּי הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא צוֹדֵק בְּהַתְּנַהֲגוֹת שְׁלוֹ, וְיֵשׁ שְׁמַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשְׁתֵּלְטָנוֹת גַּם עִם הַיְלָדִים שְׁלוֹ בְּאוֹתוֹ צוּרָה וְכוּ', וְאֵת כָּל זֶה הַצְדִּיק בָּא לְעַקוֹר מִן הָאָדָם, לְהַחֲדִיר בּוֹ רַחֲמָנוֹת וְחֶסֶד לְרַחֵם עַל אִשְׁתּוֹ וְעַל יְלָדָיו, וְלַעֲשׂוֹת עִמָּהֶם רַק חֶסֶד, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ה' הַלְכָה ג') כִּמְה דְאֵנָּא רַחֲמֵן בְּשָׁמַיִם, כִּךְ תְּהוּוֹן רַחֲמָנִין בְּאַרְעָא, כְּמוֹ שֶׁאֲנִי רַחֲמָן בְּשָׁמַיִם וּמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, כִּךְ אֲנִי רוֹצֵה שְׁאַתֶּם גַּם כֵּן תִּהְיוּ רַחֲמָנִים, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבַּרְךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל הוּא רַחֲמָן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּבָא קָמָא פָּרָק ח' הַלְכָה ז') בְּזִמְן שֶׁאַתָּה רַחֲמָן הַמְּקוּם יְרַחֵם עָלֶיךָ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק רִמְזוּ בְּנַחֲלִי פה

וְלִכְּנֵן לְדַעְתִּי הַחֲסָרָתְךָ אֶת הַכֹּל, בְּמִכְתָּבְךָ אֵלַי, כִּי עָבוּר שְׁהִיוּ
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, הָאֵשָׁה לֹא מִתְּהַפֵּכֶת לְעֶצְבוֹת, וְלֹא עוֹזֶבֶת
אֶת הַבַּיִת וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַנוֹתֵן דַּעַת וְשִׁכְלָ לְאָדָם, יִתֵּן גַּם לְךָ דַּעַת
וְשִׁכְלָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשִׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ח' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַחֲסוּנִים וְכוּ', בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן שְׁלֹא יִקְחוּ אֶת זֶה,
כִּי זֶה לֹא שְׂכִיחַ בְּכֻלָּל לְבָנוֹת חֲרָדִיּוֹת, אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְאֵל הַן
שְׁמוֹרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲנִי נֹגֵד זֶה כִּי זֶה יְכוֹל לְגָרֵם לְהֵן גִּזְק
בְּלִתֵּי תַקִּינֵן, וְלִכְּנֵן שְׁלֹא יִקְחוּ אֶת הַחֲסוּן הַזֶּה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל זֶה שְׁעוֹרְרָתְךָ אֶת הַבָּנוֹת שְׁיִלְכוּ
לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּרֵי, כִּי אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים, וּמִי יִתֵּן
שְׁמִפְעֵם לְפַעֵם שְׁיִתְפַּלְלוּ עֲבוּרֵי, וְאֶהְיֶה לְךָ אִסִּיר תּוֹדָה.

אֵל תְּכַנְסֵי בְּלַחֲץ מִהַמְּפַקְחָת וְכוּ' וְכוּ', הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
יַעֲזֹר שֶׁהִיא תַעֲזֹב אוֹתְךָ כְּכֹר לְמִנוּחָה.

אם יתן הקדוש ברוך הוא את החיים כפי החשבון אני יהיה פה בשבת ויחי, כי אז יהיה עשרה בטבת ההלולא של מוהרנ"ת ז"ל, שאני צריך להיות פה עם אנשי שלומנו .

רק חזקי ואמצי מאד ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח ח' כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפי להודות לך על זה שאת מגיסת נשים שיבואו לעזור בבית התבשיל - אהל אברהם, שזה החסד הכי גדול שרק יכולים לעשות אתי, כי כל החיים שלי תלויים רק בזכות הבית התבשיל, ולכן תשואת חן לך על זה מאד.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שיבואו נופשים ותתפרנסו בכבוד, והעולה על הכל שיהיה לך כפר נחת מכל יוצאי חלציה, כי הגיע הזמן שאת ובעלך כפר יראו נחת מכל הילדים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ח' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין
הָאֲבָרְכִים שְׁלֹכַל הַפְּחוֹת שְׁתֵּי חֲבֵרוֹתוֹת יִלְמְדוּ בְּתַחֲנַת מִד"א, כִּי
אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִרְאוֹת נוֹכַחוֹת שְׁמָה, וְאִם לֹא יִהְיֶה מְאֻנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמָה, הִרְשַׁע יְכוּל לְקַחַת אֶת זֶה מֵאִתָּנוּ, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׁמָה בְּקִבְיָעוֹת, מִה אֲכַפֵּת לָכֶם שְׁאַתֶּם יוֹשְׁבִים
וְלוֹמְדִים שְׁמָה? יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵנוּ
יִפְלוּ תַחְתֵּינוּ בְּנִפְיֵלָה אַחַר נִפְיֵלָה, וַיִּתְרַחֵב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

תקמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ח' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְזַעְזַע מִהַסְּפוּר שְׁכַתְּבָתְּ לִי שֶׁהַחֲתָן רוֹצֶה
לְהַתְּגַרֵּשׁ מֵהַבֵּת שְׁלֹךְ, זֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ
לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֻזְכָּה לְבִטֵּל אֶת הַמַּחְשָׁבָה הַדְּמִיוֹנִית הַזֹּאת
וְכוּ', אֲנִי לֹא כֹף בְּטוֹחַ שֶׁהוּא בְּגַד בְּאִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְלֹא צְרִיכִים

לשפוף שָׁמֵן עַל הַמְדוּרָה, וְאֶדְרָבָה צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית בִּינֵיהֶם, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּיטִין צ:) כָּל הַמְּגַרְשׁ אֲשֶׁתּוֹ רֵאשׁוּנָה אֶפִּילוֹ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת, נִשְׁאַלָה הַשְּׂאֵלָה לְמָה דוֹקָא מִזְבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת, לְמָה לֹא שָׁאַר כְּלֵי הַמְּקַדָּשׁ, כְּגוֹן הַכִּיּוֹר, הַשְּׁלֶחֶן, הַמְּנוֹרָה, הָאָרוֹן וְכוּ' ? אֵלֹא הַמְּזַבַּח מוֹרִיד דְּמָעוֹת, כְּאוֹמֵר: מִסְפִּיק קַרְבָּנוֹת הַבִּיאוּ עָלַי, וְלֶכֶן אֲנִי לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר קַרְבָּנוֹת... כִּי בְּגֵרוּשֵׁינִי מִי הַקַּרְבָּנוֹת? הַיְלָדִים !, וְלֶכֶן הַמְּזַבַּח דִּיקָא מוֹרִיד דְּמָעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלָיו מִסְפִּיק קַרְבָּנוֹת, וְהוּא לֹא צָרִיךְ שְׂיִבִיאוּ עָלָיו עוֹד קַרְבָּנוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ח' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲתָה מְכַרַח לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַכּוּחוֹת שְׂרָק יֵשׁ, אֲנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת צְרִיתְךָ, עִם כָּל זֹאת זֶה לֹא פִתְרוֹן לְהִתְאַבֵּד, כִּי כְּבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן פ"ד) עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (אָבוֹת פָּרָק ד') "וְאֵל תֹּאמַר שֶׁהַשְּׂאוּל וְהַקְּבֵר בֵּית מְנוּס לְךָ" כִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׂיֵשׁ

לְהֵאָדָם טְרֵדוֹת וְעַל הַפְּרָנְסָה, יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁיַעֲקֹץ וַיִּנְשֹׁף אוֹתוֹ
 פְּרַעוֹשׁ וְהוּא לֹא יִרְגִישׁ, מַחֲמַת שְׂמַח־שִׁבְתוֹ טְרוּדָה בְּאִיזָה
 מַח־שִׁבְהָ שֶׁל פְּרָנְסָה וְכִיּוֹצֵא. אָבֵל שֵׁם בְּקָבֵר שְׂאֵז אֵינן לְהֵאָדָם
 שׁוּם טְרֵדָא וְשׁוּם מַח־שִׁבְהָ אַחֲרַת, אִזּוּ הוּא שׁוֹמֵעַ אֶפְּיֵלוֹ הֶרְחִישָׁה
 וְהֵהֱלוֹךְ שֶׁל הַתּוֹלְעִים אֵיךְ הֵם רוֹחֲשִׁים וּבָאִים אֵלָיו, וּמְרַגֵּישׁ
 הַצֶּעֶר שֶׁל כָּל נְשִׁיכָה וְנִשְׁיכָה. וְאֵינן שׁוֹם דְּבַר שְׁיִטְרִידָהוּ וַיִּמְנַעְהוּ
 מִגְּדֹל צִעְרוֹ הַקָּשָׁה רַחֲמָנָא לִיְצַלְן; וְלִכֵּן מָה אַתָּה כָּל כֶּף מִמָּהֵר
 לְמוֹת וְלִהְפָּנֵס בְּקָבֵר, שְׁשֻׁמָּה לֹא תִשְׁמַע שׁוּם דְּבַר, רַק עַכְבְּרֵי
 הַשָּׂדֶה וְכוּ', הַתּוֹלְעִים וְהַעֲקָרְבִים וְהַנְּחָשִׁים שְׁיִסְבְּבוּ אוֹתָךְ וְכוּ',
 עֲדִיף שֶׁתַּחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שְׁבַעוֹלָם וְתַהֲיֶה שְׂמַח
 וְתַקִּים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְגִּישׁ
 עֲנָג רוּחָנִי בְּחַיִּיהָ, וְעַל יְדֵי זֶה שֶׁתַּקִּים כָּל מִצְוָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה,
 תַּהֲיֶה שְׂמֹרֵר שֵׁם בְּקָבֵר מֵהַכֹּל, כִּי מִי שֶׁזֹּכֵה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין
 בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְכֵן זֹכֵה לְלַכֵּת עִם צִיצִית, וְהוּא שְׂמַח עִם
 הַמִּצְוֹת הָאֵלוּ, עַל יְדֵי זֶה כְּשִׁיּוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם זְכוּת הַמִּצְוָה שֶׁל
 צִיצִית וְתְּפִלִּין שְׁקִים בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה שׁוֹמְרִים
 אוֹתוֹ, וְלִכֵּן מָה אַתָּה צְרִיךְ כָּל כֶּף לְרוּץ וְלִהְתְּאָבֵד וְכוּ', הֲרִי שֵׁם
 בְּקָבֵר מֵר מֵאֵד לְמִי שֶׁלֹּא הִכִּין אֶת עֲצָמוֹ טוֹב טוֹב בְּמִצְוֹת
 וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְלִכֵּן רְאֵה לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר
 עוֹז הַעֲקָר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר
 הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ
 שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהִרְבּוֹת בְּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ג:) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה
 אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא, וּמִכָּל שֶׁכֵּן
 כְּשֶׁעוֹשֶׂה הִרְבֵּה מִצְוֹת, וְכֵן אָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל"ט:) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה
 אַחַת מְטִיבִין לוֹ וּמְאַרְיִכִין לוֹ יְמָיו וְנוֹחַל אֶת הָאָרֶץ; וְלִכֵּן אֲשָׁאֵל

אוֹתָךְ הָאֵם לֹא כְּדַאי לַחֲיוֹת עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם וּלְהִרְבּוֹת בְּמִצְוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁזֶה יִלְךְ לְפָנֶיךָ בְּעוֹלָם הַבָּא וַיִּשְׁמְרֶךָ בַּקֶּבֶר שְׁלֹא
וַיִּכְלוּ לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ שׁוֹם עַכְבְּרֵי שְׂדֵה אוֹ תוֹלְעִים וְעַקְרָבִים וְכוּ'
וְכוּ'.

וְזָכַר גַּם זָכַר מֵה שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה
ל"ב סִימָן ו') עוֹשֶׂה אָדָם מִצְוָה אַחַת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ
מִלְאָךְ אֶחָד, עוֹשֶׂה ב' מִצְוֹת נוֹתֵן לוֹ ב' מִלְאָכִים, עוֹשֶׂה הֶרְבֵּה
מִצְוֹת, נוֹתֵן לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲצִי מִחֲנֻהוּ; הֵרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ
שְׁמֹכֵל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׁאֵדָם עוֹשֶׂה, בּוֹרָא מְזֵה מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה
שְׁשׁוּמְרִים עָלָיו, וְאֵלְמֵלֵא הַמִּלְאָכִים הָאֵלוּ שְׁשׁוּמְרִים עָלָיו הִיָּה
נְזוּק, וְלִכֵּן תּוֹצִיא מֵהֶרָאשׁ שֶׁלֶךְ מִחֲשֻׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת, אֲלֵא
תַכְנִיִּס אֶת עֲצָמְךָ בְּלַעֲשׂוֹת הֶרְבֵּה מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאִז
תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחֲיִיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח) כָּל הַמְּקַבֵּל עָלָיו מִצְוָה אַחַת בְּאֻמוֹנָה,
כְּדַאי שֶׁתִּשְׁרָה עָלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ; עַד כִּדֵּי כֹךְ חָשׁוּב כָּל מִצְוָה
וּמִצְוָה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר
שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְבֶּה בְּעִשְׂיֵית מִצְוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, שֶׁעַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת
וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׁאֵמְר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק
א' סִימָן כ"א) שֶׁזֶה נִקְרָא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, הֵינּוּ רוּחַ הַבָּא מִן הַקֹּדֶשׁ,
כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לַחֲטֹא אֲזִי נִשְׁפַּע עָלָיו רוּחַ
עָלְיוֹן בְּדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְזוֹכֶה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הָעֶקֶר רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְזָכַר גַּם זָכַר שֵׁישׁ לְכָל
בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם הַמוֹן מִצְוֹת, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (יְרוּשְׁלַיִם בְּרֻכּוֹת

פָּרַק ט' הַלְכָה ה') תְּנִי בְשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אֶדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאֵין הַמְצוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ וּתְפַלֵּין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתָחוֹ, מִיָּלָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְתּוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלֹתֶיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֹה מִלְּאֲךָ הַיּוֹ"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלֹצֵם"; אָבֵל רוֹב בְּנֵי אָדָם לֹא שְׂמִים לֵב אֶל הַמְצוֹת שֵׁישׁ לָהֶם תַּחַת יְדֵיהֶם, וְלִכֵּן הֵם מִסְתּוֹבְבִים עֲצוּבִים וּמְמוֹרְמְרִים וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', עַד שְׁנִכְנַס בְּלִבָּם מִחֲשָׁבָה שֶׁל הַתְּאֲבָדוֹת וְכוּ', וּמָה שְׁוֹה לִי הַחַיִּים? בְּשַׁעַה שְׁכָל רָגַע וּרְגַע יְכוּלִים לְקַיֵּם מְצוּהַ תְּדִירִית שֶׁל יְחִוּד הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, בְּזָה שְׂאָדָם נִמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם הַמְּלֵא נְסִיווֹנוֹת קְשִׁים וּמְרִים, מְלֵא הַסְּתָרוֹת וּפִיסוּיִם וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הוּא מְזַכֵּיר לְעֲצָמוֹ שֵׁישׁ בוֹרָא כָּל עֲלָמִין הַמְּחִיָּה וּמְהִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, בְּאוֹתוֹ רָגַע שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מְזָה, הוּא מְקַיֵּם מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוּד הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שְׂזָה יִסוּד וְשֶׁרֶשׁ לְכָל הַמְצוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים קי"ט) "כָּל מְצוּוֹתֶיךָ אֶמְוֹנֶה" כָּל הַמְצוֹת צְרִיכִים לְהִבְיֵא אֶת הָאָדָם לִיְדֵי אֶמְוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזוּפְכַת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַל יְדֵי כָּל מְצוֹת עֲשֵׂה שְׂאָדָם מְקַיֵּם הוּא מְמַשֵּׂיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, אֲךָ עַל יְדֵי הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו הוּא לֹא שֵׁם לֵב מָה יֵשׁ לְפָנָיו וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ש') כָּל מָה שְׂאֵתָה רוֹאָה בְּעוֹלָם, כָּל מָה שְׁנִמְצָא בְּעוֹלָם, הַכֹּל בְּשִׁבְלֵי הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן,

וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁעוֹמֵד בְּנִסְיוֹן מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, וּבּוֹרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאִזּוֹ אָף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה לְבַד, אֲלֹא בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, הוּא מְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרָךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד בֵּית מְנוּס יוֹתֵר בְּטוֹחַ כְּמוֹ זֶה, לְהִתְחַבְּאוֹת בְּסִתֵּר צֶל כְּנַפְיֹו יְתִבְרָךְ, הַמֵּלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מְקַאֲלִיֶּסֶק זי"ע (מְנוּחָתוֹ כְּבוֹד בְּבֵית הָעֶלְמִין הַיְשָׁן בְּטַבְּרִיָּה) הֵלֵךְ פֶּעַם בְּבִקּוּר הַשָּׂכֵם לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֻסֶת, וְרָאָה יְהוּדֵי זְקֵן בְּגִיל שְׂמוֹנִים עוֹמֵד וּבוֹכָה, שָׁאֵלוּ הַצַּדִּיק מַה זֶה וְעַל מַה זֶה? עָנָה וְאָמַר אֲנִי רוֹצֵה לָמוּת, לֹא רוֹצֵה לְחַיּוֹת יוֹתֵר, וְנָתַן הַצַּדִּיק צְעָקָה עָלָיו 'שׁוּטָה שְׁבַע עוֹלָם הָאֵם לֹא כְּדַאי לְחַיּוֹת עוֹד יוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם וּלְהַנִּיחַ תְּפִלִּין?'

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וּבְמִקּוֹם לְחַפֵּץ לָמוּת וְכוּ', תְּחַפֵּץ יוֹתֵר לְהַפְּלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי שֶׁתְּרַבֶּה בְּדְבוּרִים לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרָךְ כְּמוֹ שְׁלֵמֵד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן תִּקְיֵם אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישלח ח' כסליו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מה אומר לך מוהרנ"ת ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ה) שְׁמַעְתִּי מֵאָחָד שֶׁהִזְהִיר אוֹתוֹ, שִׁישְׁתַּדֵּל לְעֵינַי בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּרְאֶה לְחֵדֶשׁ בְּתוֹרָתוֹ אֵיזָה דְבָר, (כְּאֲשֶׁר הִזְהִיר עַל זֶה לְכַמָּה וְכַמָּה מֵאַנְשֵׁיוֹ), וְאָמַר לוֹ אִם תִּזְכֶּה לְכַוֵּן אֶל תּוֹכֵן כְּוִנְתִּי בְּתוֹרָתִי מֵהַ טוֹב, וְאֶפִּילוּ אִם לֹא תוֹכֵל לְכַוֵּן כְּוִנְתִּי, אַף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשִׁזְוֹכִין לְחֵדֶשׁ אֵיזָה דְבָר בְּתוֹרָה, כִּי הוּא תִקּוּן גְּדוֹל לְהִרְהוּרִים. כִּי כָל הַהִרְהוּרִים בָּאִים עַל יְדֵי כַח הַמְדָמָה, וְעַל יְדֵי שְׁמַחְדָּשִׁין אֵיזָה דְבָר בְּתוֹרָה, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת מְדָמָה מִלְתָּא לְמִלְתָּא, עַל יְדֵי זֶה מִתְקַנֵּין פְּגָם הַהִרְהוּרִים שֶׁבָּאִין עַל יְדֵי הַמְדָמָה וְנִכְתָּב מוהרנ"ת ז"ל (שם) גַּם אֲנֹכִי בְּעֶצְמִי שְׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְדוֹשׁ כְּמָה וְכַמָּה פְּעָמִים, שֶׁהִזְהִיר מְאֹד לְחֵדֶשׁ בְּתוֹרָה, וְאָמַר שֶׁהוּא תִקּוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד עַל הָעֵבֶר. וְאָמַר שֶׁאֶפִּילוּ דְבוּר אָחָד לְבַד כְּשִׁזְוֹכִין לְחֵדֶשׁ, הוּא גַם כֵּן טוֹב מְאֹד, כִּי הוּא תִקּוּן גְּדוֹל מְאֹד. גַּם אָמַר שֶׁהוּא טוֹבָה לְנִשְׁמַת אַבוֹתָיו, שֶׁכָּבֵר נִסְתַּלְקוּ.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ח) לְעֵנִין חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֵׁישׁ גְּדוּלִים, שֶׁהֵיוּ מְשַׁבְּחִים אוֹתָם, שְׁאוּמְרִים תוֹרָה בְּלִי מַחְשָׁבָה וְעֵינַי מִקֶּדֶם, אָמַר שֶׁאֵין זֶה מַעְלָה כָּל כָּךְ, כִּי בּוֹדְאֵי יְכוּלִים לוֹמַר תוֹרָה בְּלִי מַחְשָׁבָה וְעֵינַי, כִּי יְכוּלִין לְקַשֵּׁר הַמַּחְשָׁבָה

והדבור להשם יתברך ולומר תורה בלי מחשבה ועיון מקדם, אבל טוב יותר כשחושבין תורה. והלא אפילו אצל השם יתברך מצינו במדרש (בראשית רבה פרשת כי תשא סימן מ') שהשם יתברך כשרוצה לגלות תורה, הוא חוזרה ארבע פעמים קודם שאומרה. ולמדו מפסוק (איוב כ"ח כ"ז) "אז ראה ויספרה, הכינה וגם חקרה", שנכתב בכאן ארבע בחינות "ראה ויספרה" וכו', שהשם יתברך כביכול, רואה וסופר ומכין וחוקר דברי התורה ארבע פעמים קודם שאומרה, ואחר כך מגלה אותה להעולם. מכל שכן בן אדם שצריך לחשב ולעין ולחקר ולברר הדברי תורה במחשבתו תחלה היטב, קודם שאומרה.

ואמר רבנו ז"ל שעכשו בנקל מאד לחדש בתורה, מחמת שכבר נתפשטו חבורים קדושים הרבה מצדיקים שבדורותינו. וכפי השיחות וההתגלות שנתפשט בימינו, בנקל מאד לחדש בתורה.

ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ז) מי שרוצה לחדש בתורה מתר לו לחדש ולדרש כל מה שיצא על פי דרושיו שדורש בדרך דרוש וסוד. והמוכן מדבריו היה, שאפילו בכונות האריות"ל ודרכי הקבלה מתר לחדש בהם כאשר ישיג שכלו, ובלבד שלא יוציא מהם שום דין חס ושלום.

הרי שלך לפניך שמתר לכל אחד לחדש בתורה, ובפרט לחדש חדושי תורה שמחזקים בני אדם, אשר אין למעלה מזה, כי להחיות בר ישראל אין זה דבר פשוט.

וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֶלֶק א' סִימָן ס"ה) סִימָן לְאָדָם
שְׁזָכָה לְבַטּוּל אֲמַתִּי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כְּשֶׁחֹזֵר וּמְחַדֵּשׁ
חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, זֶה סִימָן שֶׁהַבַּטּוּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ הָיָה עִם אֲמַת, וְלִכֵּן
גְּדוּלֵי מוֹבְחָרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם תְּמִיד בְּטָלִים וּמְבַטְלִים אֶל הָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן הֵם תְּמִיד מְחַדְּשִׁים חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, אֲשֶׁרֵיהֶם
וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ח' כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (גִּיטִין צ:) כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֶשְׁתּוֹ
רַאשׁוֹנָה אֶפִּילוּ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמַעוֹת, נִשְׁאַלָה הַשְּׁאֵלָה לְמָה
דִּיקָא מִזְבַּח מוֹרִיד דְּמַעוֹת, לְמָה לֹא שְׁאַר כְּלֵי הַמְּקַדֵּשׁ, כְּגוֹן
הַפִּיּוֹר, הַשְּׁלֶחֶן, הַמְּנוֹרָה, הָאָרוֹן וְכוּ' ? אֵלָּא הַמְּזַבַּח מוֹרִיד
דְּמַעוֹת, כְּאוֹמֵר: מִסְפִּיק קְרַבְנוֹת הַבֵּיאוּ עָלַי, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא צָרִיךְ
יּוֹתֵר קְרַבְנוֹת, כִּי בִּגְרוּשֵׁינִי מִי הַקְּרַבְנוֹת? הַיְלָדִים! ; וְלִכֵּן הַמְּזַבַּח
דִּיקָא מוֹרִיד דְּמַעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלָיו מִסְפִּיק קְרַבְנוֹת, וְהוּא לֹא צָרִיךְ
שְׂיִבִיאוּ עָלָיו עוֹד קְרַבְנוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ נִכְנַס בְּךָ רוּחַ
שְׁטוֹת כְּמוֹ שְׁאֵתָה בְּעֶצְמְךָ כּוֹתֵב לְהַתְּגַרֵּשׁ מֵאֲשֶׁתְּךָ, לְדַעֲתִי הֵייתָ
צָרִיךְ לְלַכֵּת לְרוּפֵא לְקַחַת כְּדוּרֵי הַרְּגָעָה, כִּי הָרוּחַ שְׁטוֹת הַזֶּה יִפִּיל
אוֹתְךָ בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֵם עָלֵינוּ וְנַתֵּן לָנוּ אֵשֶׁה טוֹבָה וּמְשַׁכְּלֵת, וְכֵן הוֹרְדֵתֵם אֲרַבַּע נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת בְּנוֹת חַמּוּדוֹת, וְעַכְשָׁיו נִכְנָס בְּךָ רוּחַ שְׁטוּת וְאַתָּה רוֹצֵה לְהַתְגַּרֵּשׁ מֵאַשְׁתְּךָ? וְלָכֵן לָךְ אֵל רּוֹפֵא שְׂיִתֵּן לָךְ תְּרוּפָה לְהִרְגָעָה וְיֵצֵא הַשְּׁטוּת הַזֶּה מִמֶּךָ, כִּי תֵאמְלֵל אֶת עֲצֻמְךָ וְאֶת אֲשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְאַחַר כֵּן תִּהְיֶה הַכִּי אֲמַלֵּל בְּחַיֶּיךָ, וְתִגְרַם בּוֹשׁוֹת וְחַרְפוֹת לְכָל הַמְשַׁפְּחָה, וְכָךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יִלְקוּט תַּהֲלִים רִמּוֹ תַּשַׁמ"ג) כְּשֶׁהָאֵשֶׁה מֵתְגַרְשֵׁת מִבְּעֵלָה הַקּוֹל הוֹלֵךְ מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ; וְלָכֵן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ נִכְנָס בְּךָ רוּחַ שְׁטוּת הַזֶּה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְרַפֵּא אֶת חוּלֵי יִשְׂרָאֵל, יִרְפֵּא אוֹתְךָ וְיֵוצִיא מִמֶּךָ אֶת הָרוּחַ שְׁטוּת, וְתַחֲזֹר אֵל אֲשְׁתְּךָ, וְלַחֲיוֹת אֶתְּךָ בַּיַּחַד, לְרוּחַ רֹבֵב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהַבְּנוֹת שְׁלָךְ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַמַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ח' כִּסְלוֹ ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהַגִּיעַ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ שְׁלֵא יִרְצֶה שׁוֹם רְצוֹן מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ע"ז) הַכֶּלֶל הוּא שֶׁכָּל מֵה שְׁאֵנּוּ עוֹשִׂים הֵן הַתְּפִלָּה וְהֵן הַלְמוּד הוּא כִּדֵּי שְׂיִתְגַּלֶּה מְלַכּוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלָכֵן אָסוּר

לְהִתְפַּלֵּל מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, כִּי מִי שֶׁרָק רֹצֵה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִז לֹא שִׁיךְ אֶצְלוֹ עֲלֶיהָ אוֹ יְרִידָה, מֵאַחַר שֶׁנִּחְקַק בְּדַעְתּוֹ שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

אָבֵל לְזִכּוֹת לְזֶה אִי אֶפְשָׁר כִּי אִם כְּשֶׁמְבַטֵּל אֶת הַיְשׁוּת וְהַגָּאוּת שְׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קע"ב) עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה ג' ו') "מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" אִם הוּא 'מְלֹא' אִזִּי 'כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', הֵינּוּ אִם אָדָם אֵינוֹ כָּלֵל מִזֶּה הָעוֹלָם, אִזִּי מְקַבֵּל אוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשֵׁלֵמוֹת, וְכֵן הוּא מְבַאֵר בֵּיתָר בְּרוּר בְּדַבְּרָיו ז"ל (שִׁחוֹת הַר"ן סִימָן קל"ו) שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל כָּל מִדָּה וּמִדָּה מִמִּדּוֹת הַרְעוּת שֶׁנִּדְבַק בּוֹ וְכוּ', עַד שֶׁיִּתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי כְּאִין וְאֶפְסָ. כִּי בְּתַחֲלָה צָרִיךְ לְבַטֵּל מִדָּה זֹאת עַד שֶׁתְּהִיָּה כְּלֵא מִמֶּשׁ, וְאַחַר כֵּן מִדָּה אַחֲרֵת עַד שֶׁתְּהִיָּה גַם כֵּן לֹא, וְכֵן כָּל הַמִּדּוֹת עַד שֶׁיְהִיּוּ כָּלָם כְּלֵא הָיוּ. וְכִפִּי מֵה שֶׁמְבַטְּלִין כָּל מִדָּה וּמִדָּה, כְּמוֹ כֵּן מְאִיר וּמִתְגַּלֶּה עֲלָיו כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי עַקֵּר הָאוֹר הוּא כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִחְזַקְאֵל מ"ג ב') "וְהָאָרֶץ הָאִירָה מִכְּבוֹדוֹ", אַךְ כְּשֶׁמַּעֲמִידִין דְּבַר גְּשָׁמִי כְּנֶגֶד דְּבַר רוּחָנִי, עוֹשֶׂה צֵל. וְכִפִּי גְשָׁמִיּוֹת וְגִדְל הַדְּבַר שֶׁעוֹמֵד כְּנֶגֶד הַדְּבַר, כְּמוֹ כֵּן נַעֲשֶׂה צֵל, כְּגוֹן כְּשֶׁמַּעֲמִידִין מְקַל נֶגֶד אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ, עוֹשֶׂה צֵל קֶטָן כְּפִי מִדַּת הַמְּקַל, אָבֵל כְּשֶׁמַּעֲמִידִין דְּבַר גְּדוֹל יוֹתֵר נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ, עוֹשֶׂה צֵל גְּדוֹל בְּיוֹתֵר. וְכֵן כְּשֶׁמַּעֲמִידִין בֵּית גְּדוֹל עוֹשֶׂה צֵל גְּדוֹל יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְהַצֵּל הוּא הַסְּתֵרֶת וְהַעֲלָמַת הָאוֹר כִּידוּעַ. וְעַל כֵּן כְּפִי מֵה שֶׁהָאָדָם מְשׁוּקַע בְּאִיזָה מִדָּה וְתֹאנָה רָעָה וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן עוֹשֶׂה צֵל כְּנֶגֶד אוֹר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכְמוֹ כֵּן נַעֲלָם מִמֶּנּוּ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, אָבֵל כְּשֶׁמְבַטֵּל הַמִּדּוֹת וְהַתְּאֻוֹת רְעוּת וְכוּ', כְּפִי הַבְּטוּל כֵּן נִתְבַּטֵּל הַצֵּל, וְכְמוֹ כֵּן נִתְגַּלֶּה אוֹר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ. עַד שֶׁזּוֹכָה שֶׁיִּתְבַּטֵּל הַצֵּל

לְגַמְרִי, עַד שִׁיְהִיָּה הַכֹּל לֹא וְאֵין וְאִפְסִי. וְאִזּוֹ יִתְגַּלֶּה כְּבוֹדוֹ בְּכֹל הָאָרֶץ. כִּי לֹא יִהְיֶה שׁוֹם דְּבַר שִׁיסְתִּיר הָאוֹר וְשִׁיעֵשָׂה צֶל, וְזֶהוּ "מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ". הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׁמַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ כְּלֵא עַל יְדֵי זֶה נִתְגַּלֶּה כְּבוֹדוֹ בְּכֹל הָאָרֶץ, כִּי אֵין דְּבַר שִׁיסְתִּיר אוֹר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ וַיַּעֲשֶׂה צֶל, עֵינַי שָׁם, וְלִכֵּן מִי שְׁאוּחֲזִי בְּזֶה אִזּוֹ כְּבָר לֹא מִחֲפֵשׂ אַחֵר מְדַרְגּוֹת וְהַשְּׁגוֹת וְכוּ' וְכוּ', הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת רַק יְהוּדֵי פְּשׁוּט לְהַכִּיר אֶת הַבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ, וְלֹא מִחֲפֵשׂ אַחֵר מְדַרְגּוֹת וְהַשְּׁגוֹת כָּלֵל וְכוּ' וְכוּ', וְתֹאמִין לִי שֶׁזֶה בְּעֲצָמוֹ הַמְדַרְגָּה הַכִּי גְדוּלָּה שֶׁרַק יְכוּלִים לְהַשִּׁיג אִם אוּחֲזִים בְּזֶה בְּשָׁלְמוֹת, הֵינּוּ לְבִטֵּל אֶת כָּל יִשׁוּתוֹ וְגִיאוּתוֹ לְגַמְרִי, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק ב' סִימָן ע"ב) שֶׁאֵת הַגְּדֻלָּה הַזֹּאת מְקַבְּלִים מִהַצְּדִיק, הֵינּוּ שְׁפִלוֹת, וּבְזֶה יְכוּלִים לְדַעַת אִם הוּא מְקַרֵּב אֶל צְדִיק אֲמֵת אוֹ לֹא, אִם נוֹפֵל עָלָיו שְׁפִלוֹת וְכוּ', אִזּוֹ יִדַע שְׁמִקְרָב אֶל צְדִיק אֲמֵת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּמָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ח' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צְרִיךְ שֶׁתִּדַע שֶׁבְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ מִתְּפִלָּה, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת י). אֲפִילוֹ חָרַב חֲדָה מִנְחַת עַל צְנוּאָרוֹ שֶׁל אָדָם אֵל יִמְנַע עֲצָמוֹ מִן הִרְחָמִים; כִּי תִפְּלֶה מוֹעֵלֶת תְּמִיד, וְאִם עֲדִין לֹא רוֹאֶה יְשׁוּעָה, יִחְזַר וְיִתְפַּלֵּל וְיִחְזַר וְיִתְפַּלֵּל

כְּמֵאֲמַרם וְז"ל (בְּרֻכּוֹת ל"ב): אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעְנָה יַחְזֹר וְיִתְפַּלֵּל שְׁנָאֲמַר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קָנָה אֶל הַיְיֹוָה חֻזַּק וַיֵּאֲמֹץ לְבָבָהּ וְקָנָה אֶל הַיְיֹוָה", כִּי בּוֹדֵאֵי אִם מִתְעַקְשִׁים אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ פַּעַם אַחֵר פַּעַם וְלֹא מִתְעַיְפִים בְּתַפְלָה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי מֵה שִׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לִפְעֹל.

מֵה אַתָּה יוֹדֵעַ מֵה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִם הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ? הֲרִי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְכֻמוֹת ס"ד). אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִפְּנֵי מֵה הָיוּ אַבּוֹתֵינוּ עֶקְוָרִים, מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְאַוָּה לְתַפְלָתָן שֶׁל צַדִּיקִים, אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְמָה נִמְשָׁלָה תְּפִלָּתָן שֶׁל צַדִּיקִים כְּעֵתֶךָ, מֵה עֵתֶךָ זֶה מֵהַפֶּךָ הִתְבּוֹאָה מִמְקוֹם לְמְקוֹם כֶּךָ תְּפִלָּתָן שֶׁל צַדִּיקִים מֵהַפְּכַת מְדוּתֵיךָ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמְדַּת רְגִזְנוּת לְמְדַת רַחֲמָנוּת; וְלָכֵן תִּמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, כִּי מִכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹנֵה כְּתֵר עִם יְהוֹלָמִים, וְכִשְׂיִגְמַר הַכְּתֵר הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת, אֲזִי יִלְבִּישׁ אוֹתָךְ עִם הַכְּתֵר הַזֶּה, וְלָכֵן אַל תִּתְיַאֵשׁ מִתְּפִלָּה בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן, וְאִפִּילוּ שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל יָמִים וְשָׁנִים עַל דְּבָר אֶחָד, אַל תִּתְיַאֵשׁ כְּרַגַּע, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

וְזָכַר מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ב' סִימָן י"ז) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד' ז') "כִּי מִי גוֹי גְּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרֻבִים אֵלָיו כִּהְיִי"ה אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו", מֵהוּ בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו? אָמְרוּ רַבְּנָן יֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְאַרְבָּעִים יוֹם, מִמִּי אַתָּה לְמַד מִמֶּשָׁה, דְּכָתִיב (דְּבָרִים י"ח) "וְאִתְנַפַּל לְפָנֵי הַיְיֹוָה אַרְבָּעִים יוֹם" וְגו', וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְכ' יוֹם, מִמִּי אַתָּה לְמַד מִדְּנִיָּאל דְּכָתִיב (דְּנִיָּאל י')

"לְחַם חֲמֻדוֹת לֹא אֶכְלֹתִי עַד מְלֹאת שְׁלֹשֶׁת שָׁבָעִים יָמִים, וְאַחַר כֵּן אָמַר הַיְיָ"ה שְׁמַעָה הַיְיָ"ה סְלַחְהָ" וְגו', וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְשִׁלְשָׁה יָמִים, מִמִּי אֶת לְמַד מִיּוֹנָה, דְּכַתִּיב (יּוֹנָה ב') "וַיְהִי יוֹנָה בַּמַּעַי הַדְּגָה" וְגו' וְאַחַר כֵּן "וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל הַיְיָ"ה אֱלֹהֵיו מִמַּעַי הַדְּגָה", וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְיוֹם אֶחָד, מִמִּי אֶת לְמַד מֵאֱלֹהֵיו, דְּכַתִּיב (מְלָכִים א' י"ח) "וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵיו הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר" וְגו', וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְעוֹנָה, מִמִּי אֶת לְמַד מְדוּד, דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וַאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַיְיָ"ה עֵת רְצוֹן", וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שְׁעַד שְׁלֹא יִתְפַּלֵּל אוֹתָהּ מִפְּיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲנֶה, שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה", וְלִכֵּן אֶסוּר לְהִתְיַאֵשׁ מִתְּפִלָּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי סוּף כָּל סוּף בּוֹא יְבוֹא יְשׁוּעָתְךָ שְׁאֵתָה מִתְּפַלֵּל עָלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַנְנֵה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ט' כְּסֻלְיוֹ ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׁבָעוֹלָם רַק לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׂזֵה הַעֲבוּדָה הַכִּי קֶשֶׁה לְאָדָם, כִּי אָדָם מְסַגֵּל לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי עֲבוּדוֹת קָשׁוֹת, כְּגוֹן צוּמוֹת וְסוּגוּפִים וְכוּ' וְכוּ', אֵךְ כְּשֶׁבֵא אֵל מְצוֹת הַשִּׁמְחָה, זֶה בֵּא לְאָדָם יוֹתֵר קֶשֶׁה מִהַכֵּל, וְעַקֵּר הַקֶּשֶׁי שָׂרֵב בְּנֵי אָדָם חוֹשְׁבִים שְׂזֵה אֵיזָה עֲצָה שְׁנוֹתָנִים עֲצָה לְאָדָם לָמָּה לְךָ לְהִיּוֹת שְׁבוּר? יוֹתֵר טוֹב לְהִיּוֹת

בְּשִׁמְחָה, וּבְאַמֶּת לֹא כֵן, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוּלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגְבֵּר לְהַרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, וְכָל הַחוּלְאֵת הַבָּאִין עַל הָאָדָם כִּלְּן בָּאִין רַק מִקְּלָקוּל הַשִּׁמְחָה, וְצָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַכַּחוֹת לֵהִיּוֹת אַךְ וְרַק שִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי טַבַּע הָאָדָם לְמִשׁוֹךְ עֲצָמוֹ לְמִרְהָ שְׁחוּרָה וְלִעֲצָבוֹת מַחֲמַת פְּגָעִי וּמְקַרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יִסּוּרִין, עַל כֵּן צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל, הֲרֵי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שֶׁעַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל זֶה הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוּלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּמֵהִי גְדֹל הַפְּלִגַּת הַשִּׁמְחָה אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל? כִּי בְּזֶה שָׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה אֶת טַהַר לְבָבוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׁמְחָה סִימָן א') כְּשָׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה בִּידוּעַ שְׁלִבּוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, כִּי אֲצֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ שׁוֹרָה רַק שִׁמְחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עַז וְחֻדוֹהַ בְּמִקְמוֹ", וְלִכֵּן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, הוּא נִכְנָס בְּשִׁמְחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִעֲשֶׂה יַחֲדוֹ גְדוּל בֵּינוֹ לְבֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ה') אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּתוּב (תְּהִלִּים ק"ד) "יִשְׂמַח הוֹי"ה בְּמַעֲשָׂיו", כְּמוֹ בְּעַל מְלֵאכָה שֶׁעוֹשֶׂה אֵיזָה כְּלֵי וְהַכְּלֵי הוּא יָפֵה, אֲזִי הוּא מִתְעַנֵּג בָּהּ, וְהַשִּׁמְחָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא מְלַבֶּשֶׁת בְּהַמְצוּוֹת כִּי הֵם אַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִי שֶׁעוֹשֶׂה הַמִּצְוָה בְּשִׁמְחָה, נִמְצָא כְּשֶׁנִּכְנָס בְּהַשִּׁמְחָה שֶׁל הַמִּצְוָה, הוּא נִכְנָס בְּשִׁמְחַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁשִּׂמְחָה בְּמַעֲשָׂיו, וְזֶה (תְּהִלִּים קמ"ט) "יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעַשָׂיו"; נִמְצָא עַל יְדֵי שִׁמְחַת הַמְצוּוֹת אָדָם מִתְיַחַד יַחַד עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִעֲשֶׂה יַחֲדוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאֵת זֶה הַסֵּמֶךְ מ"ם לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל, וְלִכֵּן הוּא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעוּלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְשֶׁבֵר אֶת הָאָדָם שִׁיְהִיָּה עֲצוּב וּמְמַרְמֵר וּמְדַכָּא

וכו' וכו', מִפְּחִיד אוֹתוֹ בְּכֹל מִיַּי פְּחָדִים, עוֹד תִּרְאֶה מֶה שְׁאַנִּי יַעֲשֶׂה לָּךְ וְכוּ', עוֹד תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁאַנִּי יִנְקֶם בְּךָ וְכוּ', אֲכַל בַּר יִשְׂרָאֵל שְׂיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּוֹדַע וַעֲד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְכֹל הַבְּרִיאָה כְּלָה זֶה עֶצֶם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, בְּלִבּוֹשׁ הַזֶּה שְׁאַנְחֵנוּ רוֹאִים לִפְנֵי עֵינֵינוּ דוֹמֵם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר, אֲשֶׁר זֶה רַק לִבּוֹשׁ לְגִבֵּי גְלוּי אֱלֻקוֹת, הוּא צוֹחֵק מֵהֶסֶם"ךְ מ"ם, הוּא יוֹדַע וְאוֹמֵר לְהֶסֶם"ךְ מ"ם אֶתְּה טָמֵא מְטוּמָא, גַּם אֶתְּה נִבְרָאת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ רַק לְהַפְחִיד אוֹתִי, וְלִשְׁבֵר אוֹתִי, וְלְהַכְנִיס בִּי עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן, אֲנִי מְצַפֵּץ עֲלֶיךָ וְלֹא מִפְּחַד מִמֶּךָ.

וְכִמּוֹ שְׁסֵפֶר רַבְּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מַעֲשֶׂה ג') שְׁהֶסֶם"ךְ מ"ם בָּא אֶל הַחֶכֶם שְׂיֵשֵׁב עִם אֲנָשָׁיו, וְשָׂאל אוֹתוֹ מֶה בָּאת בְּגִבּוּלֵי? עָנָה וְאָמַר לוֹ הַחֶכֶם מִי אוֹמֵר שְׂזֵה מְקוֹמְךָ, זֶה הַמְּקוֹם שְׁלִי, אָמַר לוֹ הֶסֶם"ךְ מ"ם אֶתְּה לֹא מִפְּחַד מִמֶּנִּי? עָנָה לוֹ הַחֶכֶם לֹא, וְנִמְתַּח הֶסֶם"ךְ מ"ם עַד הַשָּׁמַיִם וְאָמַר לְהַחֶכֶם אִם אֶתְּה רוֹצֶה אֲנִי בּוֹלַע אוֹתְךָ, עָנָה לוֹ הַחֶכֶם אֲנִי לֹא מִפְּחַד מִמֶּךָ, אֲדַרְבֶּה אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה שְׂאֶתְה תַעֲלֵם, וְתַכְּף וּמִיד הַתְּפִלֵּל הַחֶכֶם וְנַעֲשֶׂה רַעֲמִים גְּדוּלִים וּבְרַחַח הַס"מ, רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שְׁהֶסֶם"ךְ מ"ם רַק רוֹצֶה לִשְׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלְהַכְנִיס בּוֹ עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת פְּחָדִים וְדִכְאוֹן, וְלִכֵּן עֲלִינוּ רַק לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז שְׁאַנְחֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל הַחֶכֶם הָאֱמֵתִי שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, שְׁגִלָּה לָנוּ אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא לִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲלֹא מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ.

שָׁאֲלוּ אֶת הַצְּדִיק רַבִּי אַבְרָהָם זי"ע הַמְּגִיד מְטְרִיֶּסְק, בְּעַל
הַמַּחְבֵּר סֵפֶר "מְגֵן אַבְרָהָם", אֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים לְמָה הַיּוֹם לֹא
רוֹאִים אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים אֲצֵל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים כְּמוֹ אֲצֵל
תַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, הֲרִי גַם הֵם דְּבָקִים בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ? [וַיְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחֻת הַר"ן סִימָן קצ"ב) אִם
מֵאֲמִינִים בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, צָרִיכִים לְהֶאֱמִין שִׁישׁ צְדִיקִים גַּם כֵּן, כִּי
כְּמוֹ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, כְּמוֹ כֵּן נִמְצָאִים צְדִיקִים בְּוֹדָאֵי בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר; וּמוֹכָא (תַּפְּאֶרֶת שְׁלֵמָה - וַיִּקְהַל) זֶה שְׁאוּמְרִים "צוּר כָּל
הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת", הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדּוֹ נִמְצָא וְכוּ', וְהוּא בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', כִּךָּ יֵשׁ
צְדִיקִים בְּכָל הַדּוֹרוֹת], וְהַשִּׁיב הֲרִי כְּתִיב (מְלָאכִי ג' ו') "כִּי אֲנִי
הוֹי"ה לֹא שְׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְּלִיתֶם", הֵינּוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא אוֹמֵר אֲנִי לֹא הִשְׁתַּנִּיתִי, וְהַצְּדִיקִים הַדְּבוּקִים בִּי גַם כֵּן לֹא
הִשְׁתַּנּוּ, וּמָה שְׁלֹא רוֹאִים עֹכְשׁוֹ מוֹפְתִים גְּלוּיִים, כִּי "וְאַתֶּם בְּנֵי
יַעֲקֹב לֹא כְּלִיתֶם" אֵין לָכֶם כְּלִים לְקַבֵּל אֶת הַמוֹפְתִים, כִּי אֵין לָכֶם
אֶת הָאֲמוּנַת חַכְמִים בָּהֶם, כִּי אַתֶּם מְזַלְזְלִים בְּהַצְּדִיקִים הַדְּבוּקִים
בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהֵם סֶתֶם אֲנָשִׁים כְּמוֹנֵי וְכוּ'.

וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן מ"ב) עַל יְדֵי
אֲמוּנַת חַכְמִים שֶׁמֵּאֲמִין שְׁכָל דְּבַרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינָם פְּשוּט, וַיֵּשׁ
בָּהֶם רְזִין דְּרִזִּין, עַל יְדֵי זֶה מִתְלַבֶּשֶׁת הַשְּׂכִינָה בְּלְבוּשֵׁינָה נְהוּרִין,
הֵינּוּ כִּי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם בְּאֵמֶת צְדִיקִים, שְׂדָבָר זֶה אָף
אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵם בְּטָלִים וּמְבֹטְלִים לְגַמְרֵי
בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם מוֹכְנִים וּמְזוּמְנִים לְמַסַּר אֶת גּוּפָם
וּנְפֻשָׁם בְּכָל רִגַע אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂדָבָר זֶה אֵין לְשׁוּם בֶּן אָדָם תְּפִיסָה
(כִּי אִם מְדַבְּרִים עִם בְּנֵי אָדָם מִמִּיתָה, כְּבָר נִכְנָס בְּלַחֲץ וּבְפַחַד,

בשעה שהצדיקים האמתיים הדבקים בו יתברך מוכנים כל רגע להוציא את נשמתם אליו (יתברך), ולכן אשרי מי שמתחזק באמונת חכמים, ואז כל החיים שלו הולכים כבר בצורה אחרת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) על ידי אמונת חכמים הוא יודע איך להתנהג, ובאמת אמר מוהר"ן ז"ל שהאותות והמופתים של הצדיקים האמתיים, שהם יכולים להפך בעל בחירה מההפך אל ההפך, להוציא אותו מהשאול תחתית ומתחתיו מהלכלוך שבה נמצא וכו', ולהאיר בו גם כן אמונה פשוטה בו יתברך, עד שגם הוא יתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וגם הוא יתחיל ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא וכו', זה המופת הכי גדול שהצדיקים האמתיים עושים עם אלו שמקרבים אליהם, וזה נקרא מופת, כי אין עוד מופת יותר גדול מזה שבו עץ נשמה פגומה מתהפך אל הקדושה ומתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, וכן קובע עתים לתורה, ומקיים את כל המצוות בשמחה עצומה, ורוקד בכל יום על נעם חלקו שנברא מזרע ישראל ולא עשהו גוי כגויי הארצות, אשר שמחה זו עולה על כל השמחות, אשרי מי שמכניס את הדבורים האלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח ט' כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתשתדלי ללכת בצניעות, כי כך כותב הרמב"ם (פרק י"א מהלכות עכו"ם הלכה א') אין הולכים בחקות הגויים ולא מדמין להם, לא במלבוש ולא בשער וכיוצא בהם, שנאמר (ויקרא כ' כ"ג) "ולא תלכו בחקת הגוי", ונאמר (שם י"ח ג') "ובחקתיהם לא תלכו", ונאמר (דברים י"ב ל') "השמר לך פן תנקש אחריהם", ובפסוקים אלו מזהיר הקדוש ברוך הוא שיהיה יהודי מבדל מהגויים בהלכותיהם ובדיעותיהם, וכמו שכתוב (ויקרא כ' כ"ו) "ואבדל אתכם מן העמים", יהודי צריך ללכת אחרת מגוי, ולהתנהג מההפך אל ההפך, וכן נפסק להלכה בשלחן ערוך (יורה דעה סימן קע"ח סימן א') אין הולכין בחקות העכו"ם, ולא מדמין להן, ולא ילבש מלבוש המיוחד להן, אלא יהיה מבדל מהן במלבושיו ובשאר מעשיו; וכן מביא הבית יוסף שכל בגד של שחץ וגאווה הוא אסור, ולא באלה חלק יעקב, שדרך ישראל להיות צנועים וענוים ולא לפנות אל האלילים, הרי שלך לפניך איה בת ישראל צריכה להזהר לא להמשיך אחר חקות הגויים דרכיהם ולבושיהם, כהיום נתרבה רחמנא לישזבן הסרטן בהנשים, הן סרטן הרחם, הן סרטן החזה וכו', ולא יודעים שהכל בא שהתחילו לדמות את עצמן אל מעשה הגויים, הן בלבוש שזה בכלל לא צנוע החצאית זה למעלה מהברך, החלצה למעלה מהמרפק, והצנאר פתוח מאד, מסתוכבות בלי גרבים, עד שיש נשים שגם מעשנות סיגריות ושותות משקה המשכר, ומנבלות את הפה שלהן וכו', ועל ידי זה דוחים את השכינה מהעולם, כמו שכתוב (דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך", ולכן אני מאד מאד מבקש אותך תראי לשנות את הלבוש שלך, ואת סגנון הדבור שלך, ואת דרך

הַהֶפְקָרוֹת שֶׁהִלְכֹתָ עַד עַכְשָׁיו, כִּי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַחְכֶּה וּמַחְכֶּה וְאַחַר כֵּן מְקַבְּלִים אֶת הַמַּכָּה וְכוּ' וְכוּ', שְׂאֵז כָּבֵד מְאַחַר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ חֲמִלִי וְחוֹסֵי עַל נַפְשֶׁךָ לִפְנֵי שְׂיֵהִיָּה מְאַחַר.

אֲשֶׁה הִיא הַכֶּתֶר שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, כִּי הִיא נִקְרָאת עֲקֶרֶת הַבֵּית, כִּי הִיא עֶקֶר הַבֵּית, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת יז.) גְּדוּלָּה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחֵן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים, אוֹי לְהָאֵשָׁה שְׁלוֹקַחַת אֶת הַכֶּתֶר וְשָׂמָה אֶת זֶה בְּתוֹךְ הַבּוּץ וְהִלְכְלוּךָ וְכוּ', שְׂאִין עוֹד בּוֹשָׁה וְחִרְפָּה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ הֵיּוֹת שְׂאֵת נִמְצָאת בְּקַהְלָה הַקְדוֹשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, שֶׁתִּתְנַהֲגִי בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּלָּה מְאֹד וּבְצַנִּיעוּת כְּמִנְהַג בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵז אֲנִי לוֹקַח עֲלֵי אֶת הָאֲחִירִיּוֹת שְׁלֵא יִקְרָה לָךְ שׁוֹם דְּבָר, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֵׁלֵא מְצִיִּיתִים, דְּעֵי לָךְ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינּוּ וְתָרֵן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵא קָמָא נ.) כֹּל הָאוֹמֵר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתָרֵן הוּא יוֹתֵרוֹ חֲזִיו; שׁוֹמְעִים הַיּוֹם כֹּל כֵּן הַרְבֵּה אֲסוֹנוֹת שְׁקוּרָה לְנָשִׁים צְעִירוֹת וְכוּ', וּמַחְפְּשִׁים מִזֹּר וְעֲצוֹת אֵיךְ לְהִנְצֵל מִזֶּה וְכוּ', וְאַף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַת שְׂזֵה רַק בְּשִׁבִּיל אֵי הַצְּנִיעוּת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תְּצִיִּיתִי אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַצְּנִיעוּת, וְאָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְמָה לֹא תַעֲשׂוּ מִנְּשׁוֹתֵיכֶם גַּם כֵּן חֲסִידוֹת? כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שֶׁהַנָּשִׁים גַּם כֵּן יִהְיוּ בְּנוֹת יִרְאוֹת שְׁמִים, וְתִמִּיד יִתְפַּלְלוּ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעַלְתַּת תְּפִלַּת הָאֵשָׁה שֶׁיְכוּלָה לַפְעֵל אֶצֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּל מֵה שֶׁהִיא רוֹצֵה, וְלִכֵּן רְאִי לְקִים אֶת כֹּל זֹאת וְאֵז טוֹב לָךְ כֹּל הַיָּמִים, וְתוֹפִי שְׁבִיתְךָ יִהְיֶה מִשְׁפֵּן הַשְּׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת שֵׁם הַבְּרָכָה וְהַשְּׁלוֹם מְצוּיָה, וְיִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַנּוּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ט' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

פְּלֵא שְׁלֵא קִבְּלְתִּי דו"ח מֵהַחֲנוּת מֵהַהוֹצָאוֹת וְהַהֲכָנָסוֹת שֶׁל
כְּמָה שְׁבוּעוֹת, וְהַבְּטָחָתְ לִי שֶׁתִּשְׁלַח לִי כָּל שְׁבוּעַ, אֶקְוֶה שֶׁתִּתְקַן
אֶת זֶה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רְאֵה מֵה לְפָנַיָּךְ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה
לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרִים ז"ל
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה,
וְהַלּוֹאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף
בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּנָה, וְאִין
מִי שִׁיקוּנָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל
רַע, כִּי ג'מ'ר'א הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה ג'בְּרִיאֵל
מ'יכָאֵל ר'פֵּאֵל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שֶׁזּוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא
מְסוּבָב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שֶׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַ
וּמִחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם יוֹמָא ד, אִף שֶׁנִּדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת
כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיף מֵה יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסִיתִי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרוֹס מִחֶרֶת? אֵל
תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר

אוֹתָךְ מְכַל רַע, וְזֶה יָבִיא לְךָ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְדִיּוֹ, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַנֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ט' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁאַתָּה לוֹמֵד לְפָנַי תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, מַה שֶׁהֲרָשַׁע מְרָשַׁע טָמֵא מְטוּמָא הַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ וְנִימַח זָכְרוּ מְלֵהֲזָכִירוֹ, מִנֵּעַ מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם יִהְיוּ בְּמִשְׁךְ שֶׁהוּא כְּאֵן בִּיבְנָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהוּא נִלְחַם בַּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים נֶגֶד הַיְהוּדוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

וְתִהְיֶה לְאֵל אַתָּה לְקַחְתָּ אֶת הַיּוֹזְמָה וְנִכְנַסְתָּ בְּבֵית הַכְּנֻסָּת שֶׁל הַתִּימָנִים, וְאַתָּה מוֹסֵר שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּדָף הַיּוֹמִי לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, אֲשֶׁר זָכוּתְךָ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַשְּׂכָר שֶׁל אָדָם שֶׁלּוֹקַח רְחוּקִים וְלוֹמֵד אִתָּם כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אַתָּה עוֹשֶׂה שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעַלָּה, וְלֹאט לֹאט תַּחֲדִיר בְּהֵם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וְתִגְלֶה לָהֶם אֶת דַּעַת רַבְּנּוֹ ז"ל בְּכַמָּה וְכַמָּה לְבוֹשִׁים שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְלֹאט לֹאט אַתָּה יְכוּל לְגַלוֹת לָהֶם אֶת הַפְּרָצוּף הַטָּמֵא שֶׁל הַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה שׁוֹם דְּבַר בְּמוֹשְׁבָה בְּשִׁבְלֵי הַיְהוּדוֹת, אֲלֵא כָּל כְּלוּ הוּא כִּסְף וְכוּ', וְאִיךְ

אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמז בְּנַחֲל קט

לְהוֹרִיק אֶת קַפַּת הַמוֹעֵצָה הַדְּתִית וְכוּ', וְהַלְוִאי הַלְוִאי שֶׁהָיוּ
בְּאִים מִטַּעַם הַמְּדִינָה לְבַקֵּר אִיפֹה הַכֶּסֶף הוֹלֵךְ וּמִתְחַלֵּק וְכוּ', וְאִז
הָיוּ נוֹתְנִים אֶת הַגְּבִיעַ שֶׁל גְּנֻבוֹת וּשְׁחִיתוֹת לְיַבְנָאֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי,
וְיַחֲוֶס וְיִרְחַם עָלֵינוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַנֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח ט' כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ שְׁזָכִיתָ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׁזָה
מְאֹד מְאֹד יִקָּר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ל"ד). בְּמִקּוֹם
שֶׁבְּעָלִי תִשׁוּבָה עֲמִדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעֲמוֹד,
יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תַּחֲזִיקֵי בְּדַרְךְ הַתּוֹרָה וּבִירְאַת
שָׁמַיִם, וְתַצְּלִיחֵי בְּחַיִּיךָ.

בְּעֵינֵי הַשִּׁידוּךָ וְכוּ', הָעֵקֶר הוּא לְהִסְתַּפֵּל עַל הַמַּדּוֹת שֶׁלוֹ
אִם יֵשׁ לוֹ מַדּוֹת טוֹבוֹת זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַכֹּל, וְכֵן שִׁיחֵיהָ מְשִׁכָּה
אֶחָד לְהַשְׁנִי.

אֲנִי לֹא חוֹשֵׁב שִׁיחֵיהָ פָּעַר גְּדוֹל בֵּינֵיכֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא
גַּם כֵּן בָּא מִמְּשַׁפְּחָה שֶׁל בְּעָלֵי תִשׁוּבָה, וְלָכֵן תְּבִינּוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

בזה שהוא יותר שמור יחסית, זה טוב מאד, וביחד תכנון בית נאמן בישראל, העקר הוא האהבה והבנה הדדית, ולכבוד אחד את השני, וזה סוד הצלחת חיי נשואין.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח ט' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להיות פתוח לכלם, ולא לפחד מאף אחד, כמובן שלא צריכים לריב עם אף אחד, ולא צריכים לקשר קשר עם אף אחד וכו' וכו', צריכים להיות פתוח עם כלם, ולא לפחד מבני אדם אשר הענין שאדם סוגר את עצמו ולא רוצה שיהיה לו קשר עם הזולת וכו', ומכל שכן עם ההורים וכו', זה בא מפני שאין לו בטחון עצמי והוא שונא את עצמו וכו' וכו', ולכן אתה צריך לעבוד על נקדה זו לצאת מעצמך, ולא להיות סגור, אדרבה הרגל את עצמך לאט לאט לצאת מעצמך, וזה זוכים על ידי שמרגילים את עצמו קודם לדבר הרבה אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, כי באמת אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל

אֶלְקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהוּא נִמְצָא וְאִין מִבְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְתִכְף וּמִיד כְּשֶׁנִּכְנַס יְדִיעָה זו בְּתוֹךְ הָאָדָם, אֲזִי הוּא יָכוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חוֹפְשֵׁי בְשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, וְאִף שֶׁבְּהִתְחַלָּה יִהְיֶה נִדְמָה לוֹ שֶׁאִף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, זֶה רַק מִחֲמַת חֲטָאֵי הַמְּרַבִּים שֶׁעָשָׂה צֶל בֵּינוֹ לְבֵין הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה נ"ט ב') "כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵכֶם לְבֵין אֶלְקֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ", וְלִכֵּן בָּזָה שֶׁתִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, תִּהְיֶה יוֹתֵר פְּתוּחַ, כִּי לוֹ יִתְבָּרַךְ מִתֵּר לָךְ לְסַפֵּר הַכֹּל, כִּי עַקֵּר הַיְּהוּדִי צְרִיכִים לְסַפֵּר לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא לְבַנֵּי אָדָם, וְזֶה יִבְנֶה אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי שְׁלָךְ עַד שֶׁתּוֹכֵל לְהִסְתַּדֵּר עִם הַהוֹרִים שְׁלָךְ, שֶׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גּוֹדֵל הַמְּצוּהָ שֶׁל כְּבוֹד אֱב וְאֵם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תְּנַא דְּבֵי אֱלִיהוֹ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אֱב וְאֵם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שֶׁבְּחַמּוּרוֹת כְּבִד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשֵׁין ל:) שֶׁלְשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שֶׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ דְּרַתִּי בֵּינֵיהֶם וְכְּבוֹדֵנִי; רוֹאִים מְזָה אִם מְכַבְּדִים אֲבָא וְאִמָּא בָּזָה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהִתְחַבֵּר אֶל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל וְלֵאמֹר אוֹתוֹ כְּנַפְשׁוֹ, כִּי זֶה מְצוּהָ מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה לֵאמֹר אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, מְצוּת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֵהֲבַתְּ לְרַעְיָךְ כְּמוֹךָ" הַמְּצוּהָ הַזֹּאת כּוֹלֶלֶת כָּל הַמְּצוּוֹת, וְהֵאָרִיזוּ "לֵאמֹר שֶׁלִּפְנֵי כָּל תְּפִלָּה רְאוּי לְאָדָם לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מְצוּת עֲשֵׂה זֶה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֵלֶק א' סִימָן רל"ט) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֵתֵאֲחָדִים יָחַד, יֵשׁ דְּבוּרִים

קִיב   אֲשֶׁר   שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹז   בְּנַחֵל

וְיִכּוּלִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי עָקַר הַדְּבֹר בָּא רַק מִשְׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קכ"ב) "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פָּרָשָׁה ח' סִימָן י"ז) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל תָּנוּ דַּעְתְּכֶם שֶׁלֹּא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תִקְנְאוּ זֶה אֶת זֶה וְלֹא תִחַרְחֲרוּ זֶה עִם זֶה וְלֹא תִבְיִשׁוּ זֶה לְזֶה, שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תּוֹרָה שֶׁנִּתְּתָ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֵינָן עוֹסְקִין בָּהּ וְהָרִי אֵיבָה וְקִנְיָה וְשִׁנְיָה וְתַחֲרוּת בֵּינֵיהֶם; אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂזוּכָה לְהִתְחַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלֹא מִתְבַּיֵּשׁ מֵאֶף אֶחָד, אֲדַרְבָּה יֵשׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְאִזּוֹ הוּא יִצְלִיחַ בְּחַיּוֹ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּקְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ט' כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תְּמִיד תִּזְכֹּר שֶׁדָּבַר שֶׁעָבַר כְּכֹר עָבַר וְכַפְתָּגֶם עִמָּמִי "עַל חֶלֶב שֶׁנִּשְׁפָּךְ לֹא בּוֹכִים", הַתְּגַרְשֵׁת כְּכֹר הַתְּגַרְשֵׁת, לְמָה אֶתָּה צָרִיף עֲכָשׁוּ לְהִיּוֹת שָׁבוּר? וּבִפְרָט שִׁירְדָה לְנַפְשֶׁךָ וְכוּ' וְכוּ', וְכָל הַנְּשׂוֹאֵינָן הֲיֵה טְעוֹת כִּי הִיא הִיְתָה יוֹתֵר מִבְּגֵרַת מִמֶּךָ עִם עֶשֶׂר שָׁנִים, וּמָה גַם שֶׁלֹּא רָצְתָה לְחִיּוֹת אֶתָּה, אֲזִי מָה אֶתָּה מִצְטַעֵר? אֲדַרְבָּה תָּן תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּיצְלַתְּ מִהַצָּרָה הַזֹּאת, וְכִכֹּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת ס"ג): אֲשֶׁה רַעָה מִצְוָה לְגַרְשָׁה, דְּכָתִיב (מִשְׁלֵי כ"ב י') "גָּרַשׁ לִץ וַיֵּצֵא מִדּוֹן וַיִּשְׁבֹּת דִּין וְקָלוֹן",

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רִמָּז בְּנִחַל קִיג

וְאָמְרוּ (שְׁבַת י"א). כָּל רְעָה וְלֹא אִשָּׁה רְעָה; וְאָמְרוּ (עֲרוּבֵין מ"א): מִי שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה רְעָה, אֵינּוּ רוֹאֶה פְּנֵי גֵיהֲנוֹם; כִּי כָּבֵר יֵשׁ לוֹ אֶת הַגֵּיהֲנוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבִפְרָט שֶׁהָאִשָּׁה לֹא רִצְתָהּ לַחֲיוֹת אֶתָּךְ כָּלֵל וְכוּ', וְכוּ', אֲזִי מַה הֵייתָה צְרִיךְ אוֹתָהּ? תֵּן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּפְטְרַת מִמֶּנָּה, וְלֹא לֵהִיּוֹת עֲצוּב וּמְמַרְמֵר, כִּי בִפְרוּשׁ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בִּיצָה ל"ב): מִי שֶׁאֲשַׁתּוֹ מוֹשְׁלַת עָלָיו חָיָו אֵינָם חַיִּים, זֶה לֹא יִתְכַּן שֶׁאִשָּׁה תִצְוֶה וְתִצָּרַח כְּמִטּוֹרֶפֶת וְכוּ', וְתִשְׁתַּלֵּט עַל בַּעֲלָהּ שֶׁנִּשְׁוֹאֵינן כְּאֵלוֹ יְכוּלִים לְהַחֲזִיק מְעַמָּד וְכוּ', וּבִפְרָט שֶׁהַכֹּל הֵיךָ מְקַח טְעוֹת מִלְכַתְחֻלָּה, וְלָמָּה אֶתָּה צְרִיךְ לֵהִיּוֹת שְׂבוּר, אֲדַרְבָּה תֵּן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּפְטְרַת מֵהַצָּרָה הַזֹּאת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ זְרוּג הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

תִּשְׁוֹאת חֵן לָךְ עַל כָּל הַסְּפָרִים שֶׁאֶתָּה מְשִׁיג לִי, וְאֶתָּה מְשֻׁמַּח אוֹתִי מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂהִיְיָ לָךְ חֶלֶק בְּלִמּוּד תּוֹרָה שֶׁאֲנִי לוֹמֵד בְּסִפְרִיךְ, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, וְאֲז תִּרְאֶה שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדֵּל לְעֵבוֹד עַל נְקוּדַת הַסְּכָלְנוּת שֶׁתִּהְיֶה סְכָלָן גְּדוֹל, כִּי הַסְּכָלָן הוּא הַמִּנְצָח.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַנֵּז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר וַיִּשְׁלַח ט' כִּסְלִיו ה'תְּשַׁע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁתַּדֵּל לְבְדוּק אֶת הַמְזוּזוֹת בְּבֵיתְךָ אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן לְבְדוּק אֶת הַתְּפָלִין שֶׁלְּךָ אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, וְתִקְפִּיד מְאֹד לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפָלִין כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְנַחוֹת מ"ד). כָּל הַמְנִיחַ תְּפָלִין מֵאֲרִיף יָמִים, וְלִכֵּן אֵין לָךְ מָה לְפַחַד כָּלֵל, רַק תִּתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז בְּמַדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל תָּמִיד רַק לְשִׂמּוּחַ וּלְשִׂמּוּחַ אֶת אַחֲרִים, וְאֵין לָךְ לְפַחַד מְשׁוּם פְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד סִימָן ג') עַל יְדֵי בְּטָחוֹן תִּנָּצֵל מִפְּחָד; וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה י"ב ב') "אֲבֹטַח וְלֹא אֶפְחָד", וְדַע לָךְ שֶׁכְּשֶׁאָדָם בּוֹטֵחַ בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זוֹכֶה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּטָחוֹן סִימָן ז') מִי שֶׁבִטּוֹחַ בְּהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילוֹ מִכָּל צָרוֹת וּבִפְרָט מִהַרְיָגָה, וְלִכֵּן לְמָה לָךְ לְבַלְבֵּל אֶת עַצְמְךָ בְּבַלְבּוּלֵי חֲנָם ?

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבּוֹאֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִנָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ט' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה יכול לשנות את מנהג אבותיך, כי כל ענין חנכה זה ענין של חנוכה שצריכים לחנך את הילדים ולדבר אתם רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולספר להם את גדל הנס של חנכה, וכן מצוה גדולה להתאסף יחד לפני גרות החנכה עם האשה והילדים ושרים ומשפחים ומודים להקדוש ברוך הוא על הנסים והנפלאות שעשה עמנו, וזה עקר המצוה, ומה גם שגור חנכה מסגל לאמונת חכמים, כמאמרם ז"ל (שבת כ"ג.) שמברכים "אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנכה", והיכן צונו? רב אויא אמר: מהפסוק (דברים י"ז י"א) "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל", רב נחמיה אמר: מהפסוק (דברים ל"ב ז') "שאל אביה ויגדה וקנייה ויאמרו לך", הרי שלף לפניך שכל מצות חנכה הוא מצוה מדרבנן שאנחנו מחייבים לשמוע בקולם, נמצא שגור חנכה מסגל לאמונת חכמים, שזה דבר גדול מאד מאד, כי מי שפוגם באמונת חכמים, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) שעולים מותרות ועשנים סרוחים במחו ומסבכים ומבלבלים לו את המח, עד שלא יכול לתת לעצמו עצה, ולכן זה דבר חשוב מאד מאד לשבת ביחד עם בני הבית לפני נר החנכה ולשיר ביחד, ולספר להם ספורי צדיקים, כי חנכה הוא חג של חנוכה לחנך את הילדים באמונת חכמים שזה יסוד כל התורה כלה, כמאמרם ז"ל (מכילתא בשלח) על הפסוק (שמות י"ד) "ויאמינו בהו"ה ובמשה עבדו" אם במשה האמינו קל וחומר בהו"ה? בא זה ללמדך שכל מי שמאמין ברועה נאמן כאלו מאמין במאמר מי שאמר והיה העולם; ולכן אם אדם אין לו אמונת חכמים סימן שאין לו גם אמונה בהקדוש ברוך הוא.

קטז אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בַּנַּחַל

וְלִכֵּן רֹב הָעוֹלָם מְדַלִּיקִים אַחַר עֲרֵבִית, וְכֵן נוֹהֲגִים כָּל
הַחֲסִידִים, וַיֵּשׁ לָךְ עַל מַה לְסַמְךָ .

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוֹזְכָה לְקַבֵּל אֶת יְמֵי הַחֲנֻכָּה
הַקְּדוֹשִׁים בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַנֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ט' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֻכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל אֱלוֹ הַפִּשְׁקוּיִלִּים וְכוּ', וְהַמְּכַתְּבִים
בְּלִי חֲתִימַת שֵׁם וְכוּ', גּוֹרְמִים אֶת כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הָרַעוֹת
וְהַמְּחַלּוֹקוֹת וְהַמְּרִיבוֹת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַתִּידִין לַתֵּן אֶת
הַדִּין, יִהְיוּ מִי שִׁיְהִיו, כִּי אִם אֶחָד רוֹצֵה מִשְׁהוּ לְכַתֵּב שְׂיִכְתֵּב אֶת
הַשֵּׁם וְאֶת הַכְּתָבָת שְׁלוֹ וְלֹא יִפְחָד, וְכִבֵּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(סְפָה כ"ט). מְאֹרוֹת לוֹקִין עַל כּוֹתְבֵי פְּלִסְתֵּר וְעַל מְעִידֵי עֲדוֹת
שָׁקֵר, וְהֵם הֵם הַגּוֹרְמִים כָּל הַצָּרוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי לֹא יוֹדַע מִמָּה אַתָּה מְדַבֵּר וְכוּ', אֲבָל כָּלֵל זֶה תַּדַּע לָךְ
שְׂאִין לָנוּ אֶלָּא דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וְדְבָרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, רַבֵּנוּ ז"ל
הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת אַמוּנַת חֲכָמִים, וְאָמַר שְׁעַל יְדֵי אַמוּנַת
חֲכָמִים יְכוּלִים לְהוֹצִיא מִשְׁפִּטֵּינוּ לְאוֹר, הִינּוּ שְׂיִוְדָעִים לְתַת

לְעַצְמוֹ עֲצָה אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, אֲכַל מִי שֶׁפּוֹגֵם בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, אֲזִי נִדוֹן בְּצוּאָה רוֹתַחַת, הֵינּוּ שְׁעוּלָה עַל מַחוֹ עֲשָׂנִים סְרוּחִים וּמַעֲרַבְבִים וּמְבַלְבְּלִין דַּעְתוֹ, וְאֲזִי אֵינּוּ יָכוֹל לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטִי אֲמַת, וְיוֹצֵא מִשְׁפָּט מֵעֵקֶל, שְׂזָה הִיָּה הַפָּגֵם שֶׁל דּוֹאֵג הָאָדוּמִי שְׁדַבֵּר נֶגֶד דּוֹד הַמֶּלֶךְ שֶׁהִיָּה צוּאָה בְּרֹאשׁוֹ, אִף שֶׁהִיָּה מְרֹאשֵׁי סִנְהֶדְרִין וְכוּ', וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הָאָרִיךְ בְּאֲרִיכוֹת גְּדוֹל מְאֹד (לְקוּטֵי הַלְכוֹת שְׁלוּחִין הַלְכָה ה') אֵיךְ שֶׁהֲצַדִּיק מִשְׁאִיר תְּלַמִּידִים, וְאֵלּוֹ הַתְּלַמִּידִים מִשְׁאִירִים תְּלַמִּידִים אֲחֵרִים, וְאֵלּוֹ הַתְּלַמִּידִים מִשְׁאִירִים עוֹד תְּלַמִּידִים אֲחֵרִים, וְכֵן מְדוֹר דוֹר, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ בֵּין הַתְּלַמִּידִים אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְחַזֵּק אוֹתוֹ בְּדַרְכֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת.

וְלָכֵן עָלֶיךָ לְדַעַת שֶׁהֲצַדִּיק הָאֲמֵת הוּא רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא הָרַבִּי שְׁלֵנוּ, וּבּוֹדָאֵי אֵינן תַּחֲלִיף אֵלָיו, אֲבָל הַשְּׂאִיר לָנוּ אֶת מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל עִם סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, שֶׁרַק הוּא יָדַע הֵיטֵב אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְסִפְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, הֵרִי הוּא נֶחֱשֵׁב תְּלַמִּידִם, וְהוּא יָכוֹל לְקָרֵב עוֹד תְּלַמִּידִים, שְׂזָה הִיָּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב' סִימָן ז' וְסִימָן ס"ח) שֶׁאֵלּוֹ הַתְּלַמִּידִים יַעֲשׂוּ עוֹד תְּלַמִּידִים, וְכֵן מְדוֹר דוֹר, וְלָכֵן אֲנִי לֹא יוֹדַע מֵהַ כְּתוּב בְּכַתְבֵי פְּלִסְתֵר הַזֶּה שֶׁכַּנְרָאָה שֵׁישׁ צוּאָה בְּמוֹחוֹ, וְדַעְתוֹ מְאֹד פְּגוּמָה בַּפָּגֵם הַבְּרִית וְכוּ', כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל יְרֵאִים וּשְׁלָמִים הַדְּבוּקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא מְסִיחִים דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כְּרַגַע, זֶה מְרָאָה לְדַעַת שֶׁהוּא פְּגוּם מְאֹד בְּנֹאפֵי וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים נ"ה כ"א) "שְׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹ חֲלַל בְּרִיתוֹ", וְלָכֵן לֹא צָרִיכִים לְהַתְּפַעֵל מִמְּכַתְּבִים כְּאֵלּוֹ, אוֹ מִכְּתָבִי פְּלִסְתֵר כְּאֵלּוֹ, אוֹ מִסְּפָרוֹנִים כְּאֵלּוֹ וְכוּ' וְכוּ', לָנוּ אֵינן לָנוּ אֵלָּא אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְדְבָרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְכַדָּאֵי שֶׁכָּל חֲסִיד בְּרַסְלָב יִהְיֶה בְּקִי בַּהֲלָכָה

קִיחַ אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל

זו הִלְכוֹת שְׁלוֹחֵי הַלְכָּה ה', שְׁמַדְבַּר בְּאֲרֵיכוֹת מֵה נִקְרָא הַתְּקָרוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, וּמֵה נִקְרָא צְדִיקִים שְׁבָכָל דּוֹר וְדוֹר שֶׁהֵם תְּלִמִּידִים וְתְלִמִּידֵי תְלִמִּידִים שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הֵם מְגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת דַּעְתּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוֹר, וְלִכְּן אֵין לְהַתִּיחֵס לְכָל אֱלוֹ הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַשְּׁטוּיוֹת אֲשֶׁר כָּל פְּגוּם כּוֹתֵב, וְאֶפִּילוֹ שֶׁהוּא מְבִיא רְאִיּוֹת וְכוּ', גַּם עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה וְכוּפְרִים וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ לָהֶם רְאִיּוֹת, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם, וְאוֹי לְמִי שְׁמַתְחַבֵּר אֲלֵיהֶם.

וְלִכְּן כָּל חֲסִיד בְּרַסְלָב שֶׁיַּחְזֹר בְּהַלְכָּה זוֹ שֶׁשָּׁם מוֹהֲרֵנוּ ז"ל מְאֹרֶץ וּמְגִלָּה בְּעֵנֵן תְּלִמִּידֵי הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דּוֹר דּוֹר, וְצְרִיכִים לְקַבֵּל מֵהֶם, וּבּוֹדְאֵי מִי שֶׁיּוֹתֵר בְּקִי בְּסַפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל וְשָׂגוֹר עַל לְשׁוֹנוֹ, הוּא יוֹתֵר חָשׁוּב, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי דְבָקֵיהֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ק.ס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח ט' כְּסֵלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ רְגִילִים לוֹמֵר סְגוּלָּה לְקוּם מְקַדֵּם הוּא לְלַחֵץ לִישׁוֹן מְקַדֵּם, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי שֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן, בְּבַחֲנִינַת "וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בּוֹקֵר" אֵיזָה עָרֵב יֵשׁ לוֹ, כֶּף בְּקָר יֵשׁ לוֹ, אִם אָדָם הוֹלֵךְ לִישׁוֹן מְקַדֵּם וְקוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמְּטָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, אֲזִי

הוא קם מִקֶּדֶם וּמִתְגַּבֵּר כְּאֲרִי וְכוּ', מֵה שְׁאִין בֶּן אִם אָדָם הוֹלֵךְ לִישׁוֹן מֵאָחֵר מְאֹד, וּמִי אֹמֵר כְּשֶׁאִינוֹ קוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, אֲזִי נַעֲשֶׂה עֵצֶל כְּמוֹ חֲמוֹר, וְקָשָׁה לוֹ לָקוּם בְּבִקְרָה, וְלָכֵן עָקַר הָעֵצָה לְלַכֵּת לִישׁוֹן מִקֶּדֶם, כִּי כִּף יְכוּלִים לָקוּם מִקֶּדֶם, וְהִסְמָךְ מ"ם אֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל בְּנֵי אָדָם בְּלִילָה הָעָקַר לְהַפִּיל אוֹתוֹ בְּרִשְׁתּוֹ כְּדֵי שֶׁלֹּא יוּכַל לָקוּם מִקֶּדֶם בְּבִקְרָה, וַיַּעֲבֹר עַל זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע וְזְמַן תְּפִלָּה, וְלָכֵן הִחֲכַם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ וּמִסְתַּפֵּל כְּבָר בְּעָרֵב מֵה הוֹלֵךְ לְקִרְוֹת, וְהוֹלֵךְ לִישׁוֹן מִקֶּדֶם, כְּדֵי שְׂיֻכַּל לָקוּם מִקֶּדֶם, וְרוֹאִים שְׁעַל פִּי רוֹב בְּלִילָה פְּשׁוּט שׁוֹרְפִים אֶת הַזְּמַן בְּשִׁטּוּיוֹת וְכוּ', מִיֵּלֵא אֶחָד שְׂיֻשֵׁב וְלוֹמֵד אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאִף שְׁגַם בְּזֶה צְרִיכִים צְמִצּוֹם כְּדֵי שְׂיֻכַּל לָקוּם מִחֵר בְּבִקְרָה וְכוּ', אָבֵל רוֹב בְּנֵי אָדָם לֹא שְׂמִים לֵב שְׂבִלִילָה פְּשׁוּט שׁוֹרְפִים אֶת הַזְּמַן בְּלִי כְּלוּם, מִסְתּוֹכְבִים לְכֹאֵן וְכוּ', וּמִסְתּוֹכְבִים לְשֵׁם וְכוּ', מְדַבְּרִים דְּבָרִים בְּטָלִים וּמְבַטְלִים, הָעָקַר שֶׁהַזְּמַן נִשְׂרָף בְּהֶבֶל הַבָּלִים, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמְךָ הַרְגֵּל לְלַכֵּת לִישׁוֹן מִקֶּדֶם, וְתוּכַל לָקוּם מִקֶּדֶם.

עַל כָּל פָּנִים כְּשֶׁאָדָם קָם מֵאָחֵר הוּא לֹא פְּטוּר מִתְּפִלָּה, אֲלֵא יֵלֵךְ לְמִקְוֵה בְּזְרִיזוֹת וַיִּתְחִיל לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ מְנִינִים עַד חֲצוֹת יוֹם, וְלָכֵן אוֹנֵס רַחֲמָנָא פְּטָרִיהּ, אִם הוּא קָם מֵאָחֵר שְׁלֹא יִתְרַשֵּׁל מִתְּפִלָּה בְּצַבּוּר, שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וַאֲנִי תְּפִלַּתִּי לְךָ הוֹי"ה עַת רְצוֹן" אֵימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבּוּר מִתְּפַלְּלִין.

בְּעֵינֵי טְבִילָה בְּמִקְוֵה וְכוּ' בְּוֵדָאֵי יֵשׁ הַפְּרָשׁ בֵּין סֵתָם טְבִילָה לְטְהָרָה וְכוּ' וּבֵין טְבִילַת עֲזָרָא, שְׁזֶה קְבָלְנוּ לְחַיּוּב, כִּי אִם אָדָם מְחִיב לְטָבֵל אֲזִי יַעֲשֶׂה בְּזְרִיזוֹת יְרוּץ לְמִקְוֵה וַיִּטְבֵּל, כִּי כִּף מוּבָא

בספר "מאור ושמש" (אמור ד"ה ונראה) וזה לשונו: ובזמנים הקודמים שהיה דבר השם יקר בימים ההם, ולא היו יודעים מיראת הרוממות כָּלֵל, זאת היה מחמת שהיו לומדים תורה ולא נזהרו בטבילה זו, והפת שבתי צבי ימח שמם שהיו אז בימים ההם, ומזה נעשו אפיקורסים שלמדו ספרי קבלה בטמאת הגוף, והיה העולם שמם עד שבאו שני המאורות הגדולים לעולם, הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ואדמו"ר הרבי רבנו אלימלך נשמתו בגנזי מרומים, והם פתחו שער להשם, צדיקים יבואו בו, שלא ירהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבל עצמו לקריו, שחכמי הגמרא לא בטלוהו אלא מפני שאין רוב הצבור יכולין לעמוד בה, אבל אותן האנשים הרוצים להשיג גופי התורה ומצות צריכין להיות נזהר מאד בטבילה זו וכו', הכָּלֵל העולה מזה מי שהוא לומד פשטות התורה בלתי טהור אזי אינו יכול להשיג בשום אופן מה היא יראה, ומי שהוא לומד ספרי קבלה ואינו זהיר בטבילה זו יוכל לבא חלילה לידי אפיקורסות והוא מטמא נפשות ישראל הנגזרים אחריהם, אבל אם האדם מקדש ומטהר עצמו מקטנותו וכל ימיו הוא לומד על טהרת הקדש הוא משיג יראת הרוממות והוא יכול לקרב את נשמות ישראל להבורא ברוך הוא ולהכניסם בגופי התורה ומצות ויראת שמים ואור קדשותו מופיע על תלמידיו ותלמידי תלמידיו ההולכים בעקבותיו עד סוף כל הדורות, עין שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקסא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח ט' כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל דבר שמושך את העינים של גברים וכו', זה כבר פריצות גדולה מאד מאד, ולכן אלו הנשים שהולכות עם שאל שחור וכו', ומפל שפן ששמים את השאל על הראש ומכסות את כל הגוף עם שאל שחור, אין להן פריצות יותר גדולה מזו, נשים חושבות שזה הצניעות הכי גדולה, ובאמת זה בדיוק ההפך, הפריצות הכי גדולה, כי זה מושך את עיני האדם להסתכל עליהם, ועל פי רוב כל אלו שהולכות עם שאל שחור מכסה על הראש אין זה צניעות כלל אלא מושכת את עיני הגברים להסתכל עליה, ואלו הנשים לא מתכוננות אל צניעות, אלא מתכוננות אל תשומת לב שכלם יסתכלו עליה, ולכן זה פריצות מאד גדולה, ואשרי האשה שהולכת עם בגדים נורמלים ובצניעות גדולה, שהבגדים לא יהיו צמודים וכו', ולא שקופים וכו', ולא עם שסע וכו', ולא קצר וכו', אשרי האשה שעושה כל מיני פעולות שבעולם לא למשוך את עיני הגברים עליה, שזה הצניעות הכי גדולה, ובכלל טוב מאד שאשה לא תסתובב בין גברים, שזה מעקרי הצניעות, ובזכות הנשים ששומרות על צניעות נזכה להגאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה י"א:): בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים, ובזכותן עתידין להגאל, וכן מובא בילקוט (רות רמז ד') אין הדורות נגאלין אלא בזכות נשים צדקניות שבדור, שנאמר (תהלים צ"ח ג') "זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל", לבני ישראל לא נאמר, אלא לבית ישראל, הינו

קכב אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹז בְּנַחֲל

הַנָּשִׁים, כִּי בְשֹׁכֵר הַצְּנִיעוּת שָׁיֵשׁ בֵּין נְשׂוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַגְאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּקְסָא.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח ט' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶלְמָא הָדִין הָיוּ אַנְשֵׁי שְׁלוּמְנוּ נוֹהֲגִים לְנִסֵּעַ אֵלָיו שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְשִׁבְתַּת חֲנֻכָּה, וּבְשָׂבוּעוֹת, וְאִף שְׁאֲנוּ מְאֻמִּינִים בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁגָם עֲכָשׁוּ הָרוּחַ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא בֵּינֵינוּ, וּמְרַגִּישִׁים אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּמוֹחָשׁ, בְּפֶרֶט מִי שְׂמַתְמִיד בְּסִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים וְעוֹסֵק בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂדָבֵר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְאַחֵרִים, עִם כָּל זֹאת מְצִינוּ, בְּחַיֵּי מוֹהֲרָ"ן, אוֹת מַעֲלַת הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂרַבְנוּ ז"ל הַזְּהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֶפְּלוֹ שֶׁהַצְּדִיק בְּעֲצֻמוֹ מְצִוָּה שְׁלֵא לְבֹא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לֹא צְרִיכִים לְצִיַּת אוֹתוֹ, וְהַרְבֵּה לְדַבֵּר מְזֶה מוֹהֲרָנ"ת ז"ל, שְׁזֶה שִׁיךְ גַּם עֲכָשׁוּ אַחַר הַהִסְתַּלְקוּת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂצָרִיכִים לְנִסֵּעַ אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָאן, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂכַפְּרוּשׁ אָמַר לְעֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ (חַיֵּי מוֹהֲרָ"ן סִימָן ת"ו) שְׂיִכּוּלִין אֲזוּ אַנְשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מִה שְׂכַבְּל הַשָּׁנָה לֹא הָיָה בְּאֶפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אֶפְסָן, אִף עַל פִּי

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנֶחֱל קִבְּג

כֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יְכוּלִין אֲפִילוֹ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּנָה. אֵף עַל פִּי שְׂבֻכָּל הַשָּׁנָה אֲפִילוֹ הוּא בְּעַצְמוֹ ז"ל לֹא הָיָה יְכוּל לְתַקְּנֵם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל תְּקוּנִים. כִּי אָמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲנִינִים וְתַקּוּנִים מֵה שְׂבֻכָּל הַשָּׁנָה גַּם הוּא אֵינוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹת;

יְדוּעַ אֲצַלְנוּ שֶׁהָרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אֶהְרֵן הָרֵב מְבַרְסֵלֵב זי"ע, לֹא הָיָה יְכוּל לְהִיּוֹת אֲצָלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹנָה תְּקַע"א וְכו', (עֵין חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימָן ת"ו) עָנָה רַבְּנוֹ ז"ל וְאָמַר אֲז בְּקוֹל חֲזַק מֵעַמֻּק הַלֵּב, מֵה אֹמַר לָכֶם אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, הֵינוּ מְלַהֲיוֹת אֲצָלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן בְּקוֹל זֵיעַ סִגְיָא "וּוִי אַזּוֹי זַאל אֵיךְ אֵיִךְ זַאגִין, קֵיִין גֵּרַעסַעֵרַס דַּעַר פּוֹן אֵיז נֵיט פֵּאֵר הַאֲנִין. אֵיִי אַנְדַּעֵרַע גּוֹטַע יוֹדִין זַאגִין נֵיט אַזּוֹי, אֵיז נַאךְ אַקְשִׁיא" [מֵה אָמַר לָכֶם אֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה, וְאִם צְדִיקִים אֲחֵרִים אֵינֶם אֹמְרִים כֶּךָ אֲז עוֹד קְשִׁיא] (כְּלוֹמַר הֵלֵא בְּלֹא זֶה כְּבָר מְקַשִּׁין עָלֵינוּ קְשִׁיוֹת הַרְבֵּה, וַיְהִיָּה קְשִׁיָּה עוֹד קְשִׁיא זַאת גַּם כֵּן מֵה שֶׁהַקְּפִיד כָּל כֶּךָ לְהִיּוֹת אֲצָלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא).

וְכַתֵּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (שֵׁם) וּמְכַלֵּל דְּבַרְיוֹ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁדְּבַר אֲז עֲמָנוּ לְמַדְנוּ כְּמֵה דְּבַרִים. לְמַדְנוּ עוֹד הַפַּעַם עוֹצֵם גְּדָל הַחַיּוּב לְהִיּוֹת אֲצָלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁיְדַעְנוּ זַאת מְכַבֵּר, אֵף עַל פִּי כֵּן מְרַבּוּי דְּבַרְיוֹ הַקְּדוֹשִׁים אֲז בְּזֵה, וּמַתְּנוּעוֹתָיו הַנּוֹרְאוֹת אֲז, הֵבִינוּ עוֹצֵם הַחַיּוּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שְׂאֵי אֲפֶשֶׁר לְבַאֵר זַאת בְּכַתֵּב.

וְגַם אֲז לְמַדְנוּ שֶׁרְצוֹנוֹ חֲזַק לְהִיּוֹת אֲצָלוֹ בְּאוֹמִין עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ, וְשֶׁאֵין דְּבַר גְּדוֹל מְזֵה.

וגם לְמַדְנּוּ כַּמָּה צְרִיכִין לְחֻזַּק לְשֹׁבֵר הַמְּנִיעוֹת מְדַבֵּר שְׁבַקְדָּשָׁה, בַּפֶּרֶט הַמְּנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁצְרִיכִים לְשַׁבְּרָם בְּיוֹתֵר וְלִהְיוֹת דִּיקָא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד שְׁאֲפִילוּ אִם הוּא ז"ל בַּעֲצָמוֹ מְצוּהָ וּמִסָּפִים לְבָלֵי לְהִיּוֹת אֲצֻלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, וְצְרִיכִין לְהִזְהַר מְאֹד לְבָלֵי לְשֹׁאֵל אוֹתוֹ שׁוֹם שְׂאֵלָה עַל זֶה, כִּי הוּא יְשִׁיב בְּדַאי לְבָלֵי לְהִיּוֹת אֲצֻלוֹ, וְאִף עַל פִּי כֵּן בְּנִקְדַת הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ צְרִיכִין לְהִיּוֹת דִּיקָא [וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוּרוֹת].

וְעַנִּין זֶה נוֹגַע לְמָה שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִכּוֹת י'): 'בְּדַרְךְ שְׂאֵדָם רוּצָה לִילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ' כְּמוֹ שְׁפָרַשׁ רַש"י. וְהוּא מְדַבְּרֵי חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל פְּסוּק (בַּמִּדְבָּר כ"ב) "לֵךְ עִם הָאֲנָשִׁים", וְכֵן בְּשִׁלּוּחַ הַמְּרַגְלִים שְׁהִכְרַח מִשֶּׁה רַבְּנוּ בַּעֲצָמוֹ לְשַׁלְּחָם, אִף עַל פִּי שְׁבִאָמֶת רְצוֹנוֹ לֹא הָיָה כָּלֵל בְּזָה. וְעַנִּין זֶה רְאִינוּ מִרְבְּנוּ ז"ל כַּמָּה פְּעָמִים, בַּפֶּרֶט בַּעֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁהִיוּ אֲנָשִׁים שְׁהִיוּ לָהֶם מְנִיעוֹת מִלְּהִיּוֹת אֲצֻלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשִׁאֲלוּ אוֹתוֹ בַּעֲצָמוֹ וְהִשִּׁיב לָהֶם שְׁלֹא יִהְיוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִתְחִילוּ לְהִתְעַקֵּשׁ, הֲלֹא שְׁמַעְנוּ מִכֶּם גּוֹדֵל הָאֲזַהְרָה לְהִיּוֹת אֲצֻלְכֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעָשָׂה עֲצָמוֹ כְּמִקְפִיד עֲלֵיהֶם וְגַעַר בָּהֶם שְׁלֹא יְדַבְּרוּ יוֹתֵר, וְכֵן עָשׂוּ וְלֹא בָּאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאִף עַל פִּי כֵּן אֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְהִיּוֹת רְגִילִים לְעֲמוּד לְפָנָיו. וְשְׁמַעְנוּ וְהִבְנוּ בְּרִמּוֹ וּבְכַפְרוֹשׁ שְׁפָנִימִיוֹת רְצוֹנוֹ אֵינוֹ נוֹחֵה בְּזָה כָּלֵל, רַק הוּא מְכַרְח לּוֹמֵר לָהֶם כִּף מַחֲמַת שְׁשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ עַל זֶה. וַיֵּשׁ בְּזָה הַרְבֵּה לְסַפֵּר, [כְּמוֹכָא (שִׁיחוֹת הַר"ן ר"ד) כְּשִׂאֲדָם שׁוֹאֵל לְהַצְדִּיק אִם לְעֲשׂוֹת דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא רְאוּי לוֹ לְהִשִּׁיב וּלְצוּת עָלָיו שְׁלֹא לְעֲשׂוֹת. וְאִף עַל פִּי כֵּן הַשׁוֹאֵל אֵין צְרִיךְ לְקַיֵּם דְּבָרָיו,

וְאָמַר אֲזַי רַבְּנוּ ז"ל כָּל מֵה שֶׁהַצְדִּיק מְצַוֶּה לַעֲשׂוֹת צְרִיף לְקַיִם, רַק כְּשֶׁמְצַוֶּה שְׁלֵא לִסַּע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוּ, זֶה אֵין צְרִיף לְקַיִם וְכוּ', עֵינֵי שָׁם].

וְכֵן הוּא נוֹהֵג לְדוֹרוֹת שֶׁכְּשׁוֹאֲלִין לְהֵרֵב וְהַמְנַהֵיג עַל דְּבַר שֵׁישׁ בּוֹ כְּעֵין מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, צְרִיף לְהַשִּׁיב לְאוּ, אַף עַל פִּי שֶׁבְּאֲמַת לְאֲמַתּוֹ רְצוֹנוֹ שְׁיִמְסֹר נֶפְשׁוֹ וְיִשְׁכַּר כָּל הַמְּנִיעוֹת. עַל כֵּן מִי שֶׁרוֹצֶה לְהִתְקַרֵּב וּלְשַׁכַּר הַמְּנִיעוֹת בְּאֲמַת לְאֲמַתּוֹ, צְרִיף לְהִזְהַר מְאֹד לְבִלִּי לְשֹׂאוֹל אוֹתוֹ בְּזֶה כָּלֵל, עֵינֵי שָׁם בְּחַיֵּי מוֹהֲרֵי כָּל זֹאת בְּאַרְיִכוֹת.

רוֹאִים מְכַל זֶה שֶׁעַקֵּר הַקְּפִידָה הִיָּה רַק עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֹא עַל שֶׁבֶת חֲנֻכָּה וְעַל שְׁבוּעוֹת, וְלִכֵּן אֵין שׁוּם עֲנִיָּן לְנִסְעַ עַל שֶׁבֶת חֲנֻכָּה בְּשַׁעֲהַ שֵׁישׁ לוֹ בְּבֵית אִשָּׁה עִם יְלָדִים, וְיִדוּעַ אֲשֶׁר חֲנֻכָּה הוּא חֵג שֶׁל חֲנוּךְ לְחֻנֵּף אֶת הַיְלָדִים וּלְהַדְלִיק אֶת נֵרוֹת חֲנֻכָּה, וּלְשִׁיר אֶתֶם בְּיַחַד, וּלְסַפֵּר לָהֶם מְנַסֵּי חֲנֻכָּה, וּלְהַרְחִיב אֶת הַדְּבָר בְּזֶה, שֶׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי הָאָבִא שְׁמוֹסֵר אֶת נֶפְשׁוֹ עֲבוּר יְלָדֵיו וְנִשְׁאַר אֶתֶם בְּחֲנֻכָּה, וּמְחַנְכֵם בְּהַדְלָקַת נֵר חֲנֻכָּה, שֶׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵין שׁוּם עֲנִיָּן לְנִסְעַ עַל שֶׁבֶת חֲנֻכָּה, אֲלֵא אֶחָד שֶׁאֵין לוֹ יְלָדִים וְאֵין לוֹ שׁוּם הִתְחַיְבוּת לְאַף אֶחָד אֲזַי יְכוּלִים לְנִסְעַ עַל שֶׁבֶת חֲנֻכָּה, אֲבָל מִי שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה וְיְלָדִים עֲדִיף שֵׁישְׁאָר אֶתֶם עַל חֲנֻכָּה בְּבֵית, וּלְחֻנֵּף אוֹתָם בְּמִצּוֹת נֵר חֲנֻכָּה, וּבְכָלֵל שֶׁכָּל עֲנִיָּן חֲנֻכָּה הִיא חֵג שֶׁל אֲמוֹנַת חֲכָמִים, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (שֶׁבֶת כ"ג.) שֶׁמְבָרְכִים "אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוְּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה", וְהִיכֵן צִוְּנוּ? רַב אֲוִיָּא אָמַר מֵהַפְּסוּק (דְּבָרִים י"ז י"א) "לֹא תִסּוּר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לְךָ יְמִין וּשְׂמָאל", רַב נַחֲמִיָּה אָמַר מֵהַפְּסוּק (דְּבָרִים ל"ב ז') "שֶׁאֵל אֲבִיךָ וַיִּגְדֶּךָ וְזִקְנֶיךָ וַיֹּאמְרוּ לְךָ"; הֲרִי

שלה לפניה שכל מצות חנכה הוא מצוה מדרבנן שאנחנו מחייבים לשמוע בקולם, נמצא שגור חנכה מסגל לאמונת חכמים, שזה דבר גדול מאד מאד. ולכן כל אבא מברח להשאר עם הילדים בחנכה בביתו, וירבה לספר להם ספורי צדיקים שזה יסוד גדול בחנוכה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

תקסב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח ט' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אומר לה, אין עוד דבר יותר חשוב מחנוכה ילדים, ולהחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ובפרט ילדים שנשרו מכל מסגרות החנוכה וכו' וכו', ויש אחד שיכול לעסק אתם ולהחיות אותם, אין מצוה יותר גדולה מזו, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:): על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספר, כך אי אפשר להסביר את גודל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקור את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק רִמָּז בְּנִחַל קִבּוּז

בְּשָׁמַיִם, עַד שְׁאִיִן יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכוּיֹת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שְׁאִי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים. וְלִכֵּן לְדַעְתִּי תִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה מִפְּלָגָת, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁחָחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִסָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח י' כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יָאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עוֹז בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה שֶׁנִּחְזֹר עַל זֶה פְּעָמִים אֵינן מְסַפֵּר, וּבְפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ה') שֶׁהָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה, וְאָדָם צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֶצְמוֹ אִיפֹה הוּא מְחֻזָּק בְּאֲמוּנָה, כִּי כִּכֵּל שְׂאָדָם מִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאֲמוּנָה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו שְׁפַע מִמְקוֹר הַשְּׁפַע, כִּי כִּשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְבַטֵּל אֶת עֶצְמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה (מִשְׁלֵי כ"ז י"ט) "כַּמֵּים הַפְּנִיִם לְפָנִים כֵּן יָבֵ הָאָדָם לְאָדָם", וּפִירוּשׁ רַש"י כַּמֵּים הַלְלוּ הַפְּנִיִם שְׂאֵתָה מִרְאֶה לְתוֹכָן הֵן מִרְאוֹת לָךְ, וְאִם זֶה נֶאֱמַר בֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ, כַּפִּי הַפְּנִיִם שֶׁמִּרְאֶה לוֹ כִּי יִרְאֶה חֲזָרָה, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵינן עֶרְךָ כָּלֵל כִּשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְבַטֵּל אֶת כֹּל כְּלוֹ אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וּמִסְתַּכֵּל רַק אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ע"ו) כִּשְׂאָדָם מְסֻתְכָל רַק עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי כִּבְיָכוֹל הַקְּדוּשׁ

ברוך הוא מסתכל עליו ונמשך עליו השגחה שלמה, ומקבל כל מה שהוא צריך, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל הזהירנו כל כך על אמונה, שאדם צריך להתחזק בזה ביתר שאת וביתר עוז, ובפרט בעתים הללו שהליצנות והאפיקורסות מתגברים ומתפשטים כל כך בעולם, עלינו לחזור על האמונה כל יום ויום מחדש, ולהמשיך על עצמנו אור השגחתו הפרטית, ועל ידי זה נצא לגמרי מהגלות שבה אנחנו נמצאים.

כי כל אחד ואחד נמצא בגלות הפרטי שלו, ועל ידי תוקף אמונה שמתחזק באמונה בו יתברך, אשר מלא כל הארץ כבודו, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, על ידי זה יוצא מגלותו, בסוד (תהלים ס"ט י"ט) "קרבה אל נפשי גאלה", ופירש הבעל שם טוב הקדוש זי"ע כמו שאנו מצפים ומיחלים ומקוים לגאלה הכללית לכל העולם כלו, כן כל אחד ואחד יכול לזכות כבר עכשו לגאלה הפרטית שלו, אם רק מדביק את נפשו אל האין סוף ברוך הוא, ולפי דברי רבנו ז"ל הוא על ידי שאדם מדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש עם רעהו, שזה נקרא התבודדות שיחה בינו לבין קונו, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, 'שמלא כל הארץ כבודו' (ישעיהו ו'). והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה. ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו. ובשביל שהאדם אינו יודע זאת הידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך. וכל אחד לפי מעוט שכלו וידיעתו, כן התלהבותו ודקדוקו. והידיעה היא מהיצר הטוב שבלב, והסתרת הידיעה

היא מהיצר הרע שבלב. והסתרת הידיעה, הן הן אפיקורסות וקשיות, שהיצר הרע מקשה את לבו לפול ברעה;

ולכן עלינו לחזור על האמונה הקדושה בכל יום ויום ובכל שעה ושעה ובכל רגע ורגע, לדבר עם כל מיודעינו רק דבורי אמונה, ואפילו כשצריכים לדבר דברי חלין על דא ועל הא וכו', צריכים לשלב בין הדבורים תמיד דבורי אמונה, להזכיר את הקדוש ברוך הוא שזה עקר השלמות, וזה מה ששואלים את האדם בשעה שנשמתו עולה למעלה, (שבת ל"א.) בשעה שמכניסין אדם לדין, אומרים לו נשאת ונתת באמונה? הינו שואלים אותו אם המשא ומתן שלו היה בדבורי אמונה שדבר עם כלם אמונה בו יתברך, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל מעלת האדם שמסתובב בזה העולם הגשמי והחומרי המלא העלמות והסתרות וכו', ורואים הכל ההפך וכו', ואף על פי כן הוא לא מתפעל מאף בריה שבעולם רק מדבר פתוח ממנו יתברך בלי שום בושח כלל, אי אפשר לתאר את מעלתו בשמים, כי דבר זה אפילו מלאכי מעלה לא יכולים להראות וכו', כי אדם המלוכש בלבוש גשמי וחומרי וכו', ועובר עליו מה שעובר וכו', עם כל זאת הוא מדבר תמיד רק ממנו יתברך, שזה השלמות שאין שלמות אחריו, שנשמה עם גוף גשמי ועם העלמות והסתרות וכו' וכו', אף על פי כן מגלה לכלם אשר אין בלעדו יתברך כלל, זה המעלה הכי גדולה שאדם יכול לזכות לזה ומתפעלים ממנו בשמים מאד מאד.

ומספר על הצדיק רבי יצחק בלאזר זצ"ל (המכנה רבי איצ'יה פטרבורגר, שהיה מגדולי בעלי מוסר) שפעם בעת

דְּרָשָׁה וְשִׁיחַת מוֹסֵר שְׁדַבֵּר בְּרַבִּים אָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן "אֲמוּנָה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית יֵשׁ לְלַמֵּד מֵהַסֶּבֶל שֶׁל קוֹבְנָא", כִּי בְּקוֹבְנָא הִיָּה תַחֲנַת רַכְבָּת, וְדֶרֶךְ הַסֶּבְּלִים שְׁקָמִים בְּבִקּוֹר הַשֶּׁכֶם מִקֶּדֶם מְאֹד כְּדִי לְלַכֵּת אֶל תַּחֲנַת הַרְכָּבָת, וְכַשְׁבָּאִים הוֹלְכִים וְשָׁבִים אֲזִי כָּל אֶחָד מִקֶּבֶל פְּנִיָּהֶם וְסוּחַב אֶת הַחֲבִילוֹת שֶׁלָּהֶם, וְהִיָּה אֶחָד יְהוּדִי תָמִים שָׁגַם הוּא הִיָּה סֶבֶל, בְּמָקוֹם לָקוּם בְּבִקּוֹר הַשֶּׁכֶם וְלְלַכֵּת לְתַחֲנַת הַרְכָּבָת אֶל הָעֵבוּדָה, הִיָּה קָם גַּם כֵּן הַשֶּׁכֶם בְּבִקּוֹר וְהֵלֶךְ לְבֵית הַכְּנָסֶת לְהַתְּפַלֵּל עִם מַגִּין, וְאַחַר כֵּךְ הִיָּה לוֹ שַׁעוֹר בְּעֵינַי יַעֲקֹב, וְאַחַר כֵּךְ הִיָּה לוֹ שַׁעוֹר בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים וְתַחֲיִינוֹת, וְכַשְׁגָּמַר אֲזִי הוּא הֵלֶךְ לְאֶכוּל, וְאַחַר כֵּךְ הֵלֶךְ לְתַחֲנַת הַרְכָּבָת, וְהָיוּ שָׂאֵר סֶבְּלִים צוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ אִיפֹה אֲתָה? עַכְשָׁו אֲתָה בָּא? כִּבֵּר אֵינְ לָמִי לַעֲזוֹר וְכוּ' וְכוּ', וְהוּא לֹא הִתְּפַעֵל מֵאַף אֶחָד, אֲלֹא הֵלֶךְ לְפִי דְרָכּוֹ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָמַן לוֹ כָּל יוֹם עוֹבְרִים וְשָׁבִים שֶׁסָּחַב לָהֶם אֶת הַחֲבִילוֹת, וְהַתְּפָרְנֶס בְּכָבוֹד, וְסִיִּם הַצְּדִיק רַבִּי יִצְחָק בְּלֶאֱזֹר וְצ"ל, אֲתָם רוֹאִים מִמֶּנּוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד מֵהַזֶּה לְהֶאֱמִין בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, כִּי הוּא תָמִיד הִיָּה אוֹמֵר מֵהַשְּׂמִיעַ לִי מֵהַשְּׂמִים זֶה יְרוּץ אַחֲרַי, וְלֹא אֲנִי יִצְטָרֵךְ לְרוּץ אַחֲרַי זֶה, וְכֵן נִתְקַיֵּם, וּבְזֶה חֲזַק אֶת בְּנֵי אָדָם תָּמִיד רַק לְכַרֵּחַ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא לְבִטָּח בְּשׁוּם בְּשׂוֹר וְדָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים קמ"ג) "אֵל תִּבְטָחוּ בְּגִדֵיבַיִם בְּכֵן אָדָם שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה", הוּא לֹא יְכוּל לַעֲזוֹר לַעֲצֹמוֹ אֵיךְ הוּא יְכוּל לַעֲזוֹר לָךְ? וְלָכֵן צְרִיכִים רַק לְבִטָּח בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּרְאֶה לְלַמֵּד כָּל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֵה סְגוּלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, וְכֵן תִּגְרוּס כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת שְׁזֵה סְגוּלָה לְפָרְנֶסָה, מְשֻׁנָּה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנֶסָה, וְעַל כָּלֵם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ - בְּנַחֵל קִלָּא

גִּמְרָא זֶה שְׁמִירָה לְאָדָם, הַיּוֹם הַדָּף הַיּוֹמִי הוּא יוֹמָא ה', וְלִכְּנָן אֵל תְּפַסֵּס אֶת הַדָּף גִּמְרָא שֶׁל הַיּוֹם, אוֹ שְׁתַּלְמַד לְבַד, אוֹ שְׁתַּלְמַד בְּחִבְרוּתָא, אוֹ שְׁתַּלַּךְ לְשִׁמוּעַ שְׁעוֹר בְּאֶחָד מֵהַשִּׁיעוּרִים שְׁלוֹמֵדִים בְּקֹהֶלֶתְנוּ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְתִטְעַם טָעַם גַּן עֵדֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִסָּד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י' כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּחֲזִיקִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיַחַד עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, כְּשֶׁנִּשְׁמָוֹת יִשְׂרָאֵל מֵתְאַחֲדִים יָחַד וְשִׁמְחִים יָחַד וְעוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, עַל יְדֵי זֶה מְשָׁרִים עַל עֲצָמָם שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאָת שָׁם הַבְּרֻכָּה מְצוּיָה, וְלִכְּנָן הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁתִּמֵּיד תְּהִי בְּיַחַד עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַעֲזְרוּ אִחַת לְהַשְׁנִיָּה, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי.

וְהִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה י"א:) בְּזִכּוֹת נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת נִגְאָלוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמְצָרִים, וּבְזִכּוֹתֵן עֲתִידִין לְהִגָּאֵל, וְכֵן מוּבָא בִּילְקוּט (רוֹת רִמּוֹ ד') אֵין הַדּוֹרוֹת נִגְאָלִין אֶלָּא בְּזִכּוֹת נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת שְׁבִדוֹר, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים צ"ח ג') "זָכַר חֶסֶדוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל", לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא נִאָּמַר, אֶלָּא לְבֵית יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ הַנָּשִׁים, כִּי בְשִׁכְרַת הַצְּנִיעוּת שִׁישׁ בֵּין נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה

להגאל, ולכן רציתי מאד מאד שאצלונו בהקלה ישרה הצניעות במלא מוכן המילה, ואין לנו להתביש מזה, אדרבה זה הגאות של אשה שלא להתביש מאף אחד, אלא ללכת בגאון ובגאונה עם הלבוש היהודי שלנו, שזה רק צניעות, ואשה צנועה היא חילת של הקדוש ברוך הוא, ועקר הצניעות היא בהשלת דברים, בדבור, ובמעשה, ובחברותה, הינו בדבור, שצריכים לדבר תמיד רק דבורים נקיים, ולא להשתמש בדבורים גסים ומאוסים בלשון שאינה נקיה, ובטויים שאינם מתאימים לרוח ישראל, וכן במעשה, שכל המעשים יהיו נעשים בצניעות ולא למשוך תשומת לב של גברים, וכן בענין חברות, להתחבר רק עם נשים שיש להן אמונה בהקדוש ברוך הוא וחוזרות בתשובה, ולא להתחבר אל נשים קלות דעת שמנבלות את פיהן, או מעשנות, או שותות משקה חריף וכו' וכו', שכל זה לא שייך לבנות ישראל הכשרות.

זכרי היטב חזרת בתשובה, זה צריך להיות עד הסוף, אין פשרות ביהדות, ואזי תזכי בזכות הצניעות לילדים ממושמצים, ילדים טובים ויראי השם וחושבי שמו.

תמיד תזכרי שכל מה שקורה בעולם בכלליות, ובפרטיות אצל כל אחד, הכל כבר נכתב בראש השנה, ונחתם ביום הכפורים, ומספרים על הצדיק רבי יצחק בלאר זצ"ל (המכנה רבי איצ'לה פטרבורגר, שהיה מגדולי בעלי מוסר) שפעם באמצע החורף נתקף בצינון חזק וקשה מאד, ושאלה אותו אשתו מתי תקפה אותך הצנון? ענה ואמר ביום הכפורים, והתפלאה אשתו ושאלה אותו קודם כל ביום הכפורים לא היה קר, איך

הַצְטַנְנָתָּ אִזּוֹ? וְשְׁנִית לֹא רָאִיתִי אוֹתָךְ מִצָּנָן עַד עַכְשָׁיו, וְאִיךָ אֶתָּה אוֹמֵר שֶׁהַצְטַנְנָתָּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים? עֲנֵה וְאָמַר הֲהַחֲלָטָה שְׁאֲנִי יִצְטַנֵּן כְּכֹר נַחְתָּם בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, בְּשִׁבִיל זֶה אִמְרָתִי לָךְ שֶׁנִּצְטַנְנָתִי אִזּוֹ, רוֹאִים מִכָּל זֶה שֶׁהַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִית, וְאִסּוּר לְהַתְּבַלְּבֵל מִשּׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲבִּיר עִם נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ בְּעִרְבֵי שְׂמִחָה בְּלִיל רֵאשׁוֹן וּבְלִיל שְׁלִישִׁי, לְלַכֵּת לְרַקֵּד בִּיחַד, שְׁזֵה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי רְקוּדִין וְהַמְחָאֵת כַּף אֶל כַּף, אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן י') מִמֵּתִיקִין אֵת כָּל הַדֵּינִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזְפָה לְהַתְּבַשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְלֹא יִחְסַר לָנוּ שׁוּם דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִסָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

רָאִיתִי מוֹדְעָה שְׂאֵתָה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת הוֹפְעֵת כְּשִׁרוֹנוֹת לְכַבוֹד חֲנֻכָּה לְגַבְרִים וְלַנְּעָרִים, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵה זֶה, אָבֵל דְּבַר אֶחָד אֲנִי מִכָּרַח לְהִזְהִיר אוֹתָךְ שֶׁהַכֹּל מִכָּרַח לְהִיּוֹת בְּרוּחַ הַתּוֹרָה, כִּי הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה קְהֵלָה שֶׁל תּוֹרָה וְחֻסֵּד, וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה שִׁיְהִי פֶה שׁוּם לִיצְנּוֹת, שְׁזֵה אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ח:) דָּרַשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן פָּזִי מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים א' א') "אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךָ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לִצְיָם לֹא יֵשֵׁב", וְכִי מֵאֲחֵר שְׁלֹא הֵלֵךְ הֵיכֵן עָמַד, וּמֵאֲחֵר

שלא עמד היכן ישב, ומאחר שלא ישב היכן לץ, אלא לומר לך שאם הלך סופו לעמוד, ואם עמד סופו לישוב, ואם ישב סופו ללון, ואם לץ עליו הכתוב אומר (משלי ט' י"ב) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא"; ולכן אני מאד מאד מקפיד שלא יהיה בקהלתנו שום ליצנות, אתה רוצה לעשות הופעה שכלם יצחקו ויתגלגלו עד הרצפה וכו', טוב מאד, אבל בלי ליצנות כמו שאמר התם, כי הליצנות זה אבי אבות הטמאה, כמאמרם ז"ל (דרך ארץ זוטא פרק ו') תחלת עברה הרהור הלב, שניה לה ליצנות, זאת אומרת קודם שאדם עושה ליצנות, עשה עברה חמורה וכו', ולכן צריכים מאד מאד לשמור מכל מיני ליצנות שבעולם, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ב' הלכה ח') קשה היא הליצנות שתחלתה יסורין וסופה בליה; ואמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים רבה פרשה א' סימן כ"א) מה השמן הזה כוס מלא אינו מזרזיף כשאר כל המשקים כך דברי תורה אין מזרזפים בדברי ליצנות, מה השמן הזה כוס מלא שמן בידך ונפל לתוכו טפה של מים ויצאת כנגדה טפה של שמן כך אם נכנס דבר של תורה ללב, יצא כנגדו דבר של ליצנות, נכנס ללב דבר של ליצנות, יצא כנגדו דבר של תורה; ולכן אני לא רוצה ששום הופעה אצלנו שיהיה עם ליצנות, ומכל שכן חס ושלום מליצנות מאיזה יהודי יהיה מי שיהיה, אני מקנה שתבין אותי ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח י' כסליו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁלֵא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם שְׂיִכוּת עִם שׁוּם הַצָּגָה בְּקִהְלָתְנוּ וְכוּ', אֵת מְעוֹרְרַת הַמוֹן מַחְלוּקוֹת בְּקִרְבַּ הַנָּשִׁים, וְאֲנִי לֹא יִתֵּן לְךָ לְהַשְׁאֵר בְּקִהְלָתְנוּ שְׂזָה לִי קוֹדֵשׁ הַקְּדוּשִׁים, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מִיִּסְדַּת רַק עַל חֶסֶד, וְלֹא עַל סְכּוּסוּכִים וּלְשׁוֹן הָרַע', וְלִכֵּן אֲנִי מְזַהֵר אוֹתָךְ מְאֹד הַפְּעַם הָאַחֲרוֹנָה, שְׂאֲנִי יוֹצִיא אוֹתָךְ מֵהַקְּהֵלָה לְגַמְרִי, בָּא לִי הַרְבֵּה שְׁמוּעוֹת לֹא כָּל כֶּף צְנוּעוֹת מִמֶּךָ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תִּשְׁבִּי בַּפִּנֵּה שְׁלֶךְ וְאֵל תִּתְעַרְבִי לִי בְּהַקְּהֵלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

תַּקְסוּז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח ט' כִּסְלוֹ ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאִיִּזָּה קְלִיפָה אֵת מְדַבְּרַת וְכוּ', אֲנִי מְכַרְחַר רַק לְהַגִּיד לְךָ דְבַר אַחַד, שְׁחִסְדוֹת בְּרִסְלָב מְבַסְסֵת אֶךְ וְרַק עַל פִּי שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְדַרְךְ הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת שְׁקַבְלָנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ וּמֵאַבוֹת אַבוֹתֵינוּ מְדוּר דוּר, וַיְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל אֲנָשָׁיו שְׁיִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד כָּל יוֹם שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְלֹא יִטָּה מִהַשְׁלַחַן עֲרוּךְ כִּהוּא זֶה.

וְהִנֵּה מְנַהֲגֵי יִשְׂרָאֵל יְסוּדוֹתֵם בְּהַרְרֵי קוֹדֶשׁ, וְלִכְּנֵן חֲדָשִׁים
מְקֻרָּב בָּאוּ שֶׁחֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', כָּל הַכְּבוֹד לָהֶם כִּי מַעֲלַת
הַתִּשׁוּבָה זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, אֲבָל צְרִיכִים לְדַעַת
שֶׁתִּשׁוּבָה הוּא נִקְרָא שְׁעוֹזֵב אֶת הַדֶּרֶךְ הַעֲקוּמָה וְהַלִּיצְנוּת וְכוּ'
וְכוּ', שֶׁהִיָּה חַי בָּהֶם עַד עַכְשָׁו, חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה הִיא לְעוֹזֵב אֶת כָּל
הַזָּכֵל וְהַלְּכוּךְ וְהַשְּׁטוּיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', שֶׁחָיו עַד עַכְשָׁו
בְּטַמְאָה וְכוּ', אִי אֶפְשֶׁר לְעָרֵב קִדְשָׁה בֵּין טַמְאָה, לְהַפְךָ אֶת
הַטַּמְאָה לְקִדְשָׁה אֵין דְּבַר כְּזֶה, כִּי אֹרֵךְ וְחֹשֶׁךְ לֹא מִתְעַרְבִים יַחַד,
וְלִכְּנֵן כָּל מִי שֶׁחֲזָר אוֹ חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁצְרִיכִים
לְמַחֵק אֶת הָעֶבֶר לְגַמְרֵי, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלַהֲתַנְּהַג כְּמוֹ
יְהוּדֵי חֲרָדֵי שֶׁהוֹלֵךְ עַל פִּי דֶרֶךְ הַשְּׁלֵחַן עָרוּךְ, וְכַפִּי מְנַהֲגֵי יִשְׂרָאֵל
שֶׁהֵם גַּם כֵּן תּוֹרָה, וְלֹא לְהַבִּיא אֶתֶם אֶת כָּל הַלִּיצְנוּת שֶׁהָיוּ בְּעַת
שֶׁהָיוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי מֵהַתּוֹרָה וְהִירָאת שָׁמַיִם, כִּי כָּל אֱלוֹ
שֶׁהָעֵבִירוּ עַל הַדַּת אֶת מְלִיוֹנֵי מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הָיוּ רַק עַל יְדֵי
הַלִּיצְנוּת שֶׁהִתְלוּצְצוּ מֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְכַל הַקְּדוּשָׁה לְעַם
יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט מְנַהֲגֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם כְּמוֹ
שֶׁמִּתְרַחֵקִים מֵאֵשׁ שׁוֹרֶפֶת, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הַלִּיצְנוּת הַזֹּאת שֶׁרָפָה
מְלִיוֹנֵים מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה דֶּרֶכְם שֶׁל הַמְּשַׁכְּלִילִים
(הַמְּסַכְּלִים), לְהִתְלוּצֵץ מְכַל הַקְּדוּשָׁה לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְכֵן מִתְחִלִּים
לְהִתְרַחֵק מֵהִיָּדוּת וְכוּ', וְלִכְּנֵן הַזְּהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד עַל
תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ב) שֶׁעָקַר
הִיָּדוּת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחֵר שֶׁכָּלוּ
וְחָכְמָתוֹ, יוֹכֵל לְפוֹל בְּטָעוּתִים וּבְמַכְשׁוּלוֹת רַבִּים, וְלִבּוֹא לְיַדֵּי
רְעוֹת גְּדוּלוֹת חָס וְשָׁלוֹם, וַיֵּשׁ שֶׁקְּלָקְלוּ הַרְבֵּה כְּגוֹן הַרְשָׁעִים
הַגְּדוּלִים מְאֹד הַמְּפָרְסְמִים שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם שֶׁהֵם כָּלֵל
הַכּוֹפְרִים הַמְּפָרְסְמִים מְדוּר דוּר, שֶׁהַכְּנִיסוּ חֲכָמוֹת וְלִיצְנוּת בֵּין

עם ישראל, וידוע את גדל הנזק שהליצנות גורמת, שהזהרנו מאד מאד חכמינו הקדושים להתרחק מזה בתכלית הרחוק, עד שאמרו (ירושלמי ברכות פרק ב' הלכה ח') קשה היא הליצנות שתחלתה יסורין וסופה פליה; וכן אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ח): דרש רבי שמעון בן פזי מאי דכתיב (תהלים א' א') "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב", וכי מאחר שלא הלך היכן עמד, ומאחר שלא עמד היכן ישב, ומאחר שלא ישב היכן לך, אלא לומר לך שאם הלך סופו לעמוד, ואם עמד סופו לישוב, ואם ישב סופו ללון, ואם לך עליו הכתוב אומר (משלי ט' י"ב) "אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא"; וצריך שתדע כי הליצנות זה אבי אבות הטמאה, כמאמרם ז"ל (דרך ארץ זוטא פרק ו') תחלת עברה הרהור הלב, שנגיה לה ליצנות, זאת אומרת קודם שאדם עושה ליצנות, עשה עברה חמורה וכו', ולכן צריכים מאד מאד לשמור מכל מיני ליצנות שבעולם, ואמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים רבה פרשה א' סימן כ"א) מה השמן הזה כוס מלא אינו מזרזיף כשאר כל המשקים כף דברי תורה אין מזרזפים בדברי ליצנות, מה השמן הזה כוס מלא שמן בידיך ונפל לתוכו טפה של מים ויצאת כנגדה טפה של שמן כף אם נכנס דבר של תורה ללב, יצא כנגדו דבר של ליצנות, נכנס ללב דבר של ליצנות, יצא כנגדו דבר של תורה; ולכן כל אלו המשכילים (המסכלים) בדורות אחרונים שעשו כל מיני ליצי ליצנות מהיהדות ומכל הקדוש לעם ישראל וממנהגי ישראל, הם היו נואפים גדולים, אוכלי השפנים וחזירים, והיו חיים כגרועים שבאמות וכו' וכו', והם החדירו בהמון עם כל מיני ליצי ליצנות ונבול פה, עד שהצליחו להעביר על הדת מליונים מאחינו בני ישראל, ולכן כשחוזרים בתשובה

קלח אשר שנת תשע"ד - חלק רמז בנחל

מכל אלו הדרךכים המקלקלים וכו', וכו', צריכים לדעת שעקר התשובה לעזוב לגמרי את הזבל והלכלוך הזה, ומכל שכן את הליצנות שחיו בהם עד עכשו.

ולכן אם עשו הצגה וכו', או שזה באמת היה חתנה מלאה ליצנות וכו', צריכים לדעת שלא רק שזה לא היה של חסידי ברסלב, אלא זה לא היה אפילו חתנה של יהודי פשוט, אשר גם יהודים פשוטים יודעים לכבד את הדקות הכי קדושות לעם ישראל, כי בעת חפה וקדושין אז שורה הקדשה על הזוג, ושתייהם החתן והכלה זולגים דמעות כמים וכו', הן מיראת שמים שנוסכת על פניהם, והן כי עכשו מוחלין להם על כל העוונות, והן שכל הנשמות ששיכים אליהם מופיעים עכשו בחפה, ולכן חתנה של ליצנות לא שיך בכלל לבעלי תשובה, ומכל שכן וכל שכן ליהודים יראי שמים.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתביני מה שקורה פה וכו', שסתם עשו ליצנות מהדבר הכי קדוש לעם ישראל, מליל החפה והחתנה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח ט' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאִין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוא כְּמוֹ חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(בְּרוּכוֹת ל"ד.) בְּמָקוֹם שֶׁבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עֲמָדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים
גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב
כְּהָנָא) גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תִּשׁוּבָה שְׂפִינֵן שְׂאָדָם מְהִרְהֵר בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת
תִּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא
עַד מָאָה, אֲלֹא עַד מֵהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקִּיעַ רֵאשׁוֹן
וְשָׁנִי, אֲלֹא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לִפְנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד, וְהַסְּמִ"ךְ מ"ם מְאֹד
מְאֹד מְפַחַד מִבֵּן אָדָם שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִילוֹ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עַכְשָׁו מַה שֶׁהוּא עֹשֶׂה,
וּמִתְּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּבֵר
מְקַבְּלוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג)
בְּלַעַם הִיָּה רָשָׁע עָרוֹם וַיִּדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפְּרַעֲנוֹת אֲלֹא
תִּשׁוּבָה, שֶׁכָּל מִי שֶׁחֹטֵא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוֹת לְמַלְאָךְ לִיַּעַב
בוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מַה לָּךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה?
וּמַה לָּךְ לְהִתְוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׂמִי שֶׁחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וּמִתְוֹדָה
לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוֹת לְמַלְאָךְ הַמּוֹת לִיַּעַב בוֹ, וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נַח) אֵין מְכָה בְּעוֹלָם שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה,
רְפוּאָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע תִּשׁוּבָה.

וְלִכֵּן אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ צְרִיכִים לְדַעַת כִּי חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה צְרִיךְ
לְהִיּוֹת עִם רְצִינִיּוֹת הַכִּי גְּדוּלָה, וְלַעֲזוֹב אֶת כָּל הַזֵּבֵל וְהַלְּכוּךְ
שֶׁהִיָּה פַעַם, וְשֶׁלֹא יִשְׂאָר אֲפִילוֹ זִכָּר מִכָּל זֶה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁהִלְדִים
לֹא יֵרְאוּ אֶתְכֶם בְּמַצַּב שֶׁהִיִּיתֶם קוֹרֵם הַתִּשׁוּבָה, כִּי חֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה

כּוֹנֵן לַעֲקוֹר אֶת הַזָּבֵל וְהַלְכֵלּוֹךְ שֶׁהִיָּה עַד עַכְשָׁו, וְלִכֵּן לְדַעֲתִי תִרְאוּ לְהַשְׁמִיד אֶת הַכֹּל וְכוּ', וְכוּ', וְלִהְתַּחֵיל לְהִנְהִיג אֶת הַבַּיִת בְּרוּחַ יִשְׂרָאֵל סְבָא, בִּירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְצָרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמַּעֲשֵׂה הַגּוֹיִים וְכָל תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַזֵּהִירָנוּ עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְכַמוֹכָא בְּרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק י"א מֵהַלְכוֹת עֲכוּ"ם הַלְכָה א') אֵין הוֹלְכִים בְּחֻקֹּת הַגּוֹיִים וְלֹא מִדְּמִין לָהֶם, לֹא בְּמַלְבוּשׁ וְלֹא בְּשִׁעָר וְכוּיֹצֵא בָהֶם, שְׁנֵאמַר (וַיִּקְרָא כ' כ"ג) "וְלֹא תִלְכוּ בְּחֻקֵּי הַגּוֹיִם", וְשֵׁם י"ח ג') "וּבְחֻקֵּיהֶם לֹא תִלְכוּ", וְשֵׁם י"ב ל') "הַשְּׁמַר לָךְ פֶּן תִּנְקֹשׁ אַחֲרֵיהֶם", וּבַפְּסוּקִים אֵלוֹ מְזַהֵיר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיְהִיָּה יְהוּדֵי מְבַדֵּל מֵהַגּוֹיִים בְּהַלְכוֹתֵיהֶם וּבְדִיעוֹתֵיהֶם, וְכַמוֹ שֶׁכְּתוּב (וַיִּקְרָא כ' כ"ו) "וְאַבְדֵּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים", יְהוּדֵי צָרִיךְ לְלַכֵּת אַחֲרֵת מַגּוּי, וְלִהְתַּנְהֵג מִהַהֲפֹךְ אֶל הַהֲפֹךְ, וְכֵן נִפְסַק לְהַלְכָה בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ (יורה דעה סימן קע"ח סימן א') אֵין הוֹלְכִין בְּחֻקֹּת הָעַכוּ"ם, וְלֹא מִדְּמִין לָהֶן, וְלֹא יִלְבַּשׁ מַלְבוּשׁ הַמִּיֻּחָד לָהֶן, אֲלֵא יְהִיָּה מְבַדֵּל מֵהֵן בְּמַלְבוּשָׁיו וּבְשִׂאָר מַעֲשָׂיו; וְלִכֵּן אִם הֵייתֶם מִתְנַהֲגִים קוֹדֵם הַחֲתָנָה בְּפָרִיצוֹת וְכוּ', בְּהַפְקָרוֹת וְכוּ', וְחֲזַרְתֶּם בְּתַשׁוּבָה, הַכּוֹנֵן לְזַרְק אֶת כָּל הַזָּבֵל וְהַלְכֵלּוֹךְ, וְשֵׁלֵא יִרְאֶה וְלֹא יִמָּצֵא בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וּבַפְּרָט שֶׁהִילָדִים לֹא יִתְעוֹרְרוּ יוֹם אֶחָד לְשִׂאוֹל מֵהַ קוֹרָה פֹּה?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּשׁוּבָה שְׁלָכֶם יְהִיָּה תְּשׁוּבָה אֱמֵתִית, וְתִבְעֲרוּ אֶת כָּל הַלְכֵלּוֹךְ מִבֵּיתְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקסט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח י' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (תנחומא מצורע) כל שנעשה רחמן על האכזרי לסוף נעשה אכזר על הרחמנים; יהודים תמימים חפים מפשע נהרגים מפעם לפעם על ידי רשעים רוצחים אכזרים בדם קר על לא דבר, עליהם אתה לא מרחם, אלא כל דאגתך שהרגת רוצחים אשר ידיהם מלא דם של יהודים שקטים שחיים את חייהם והולכים בדרכיהם ועל לא דבר נרצחים על ידי פראי אדם חיות ההולכות על שתיים, ותהלה לאל זכית לעשות את משימתך ששמו עליך וכו', ועל ידי זה הצלת עשרות אם לא מאות יהודים חפים מפשע ממות בטוח, או מרציחות ופגועים וכו' וכו', ועל זה אתה כותב "אני פשוט שבור ומרוסק יש לי סיוטים, ואתה חולם על המשפחות שלהם וכו', ואתה חושב שאתה מתחיל להשתגע" וכו', ומה עם המאות אלפי משפחות שפולות שאבדו בניהם ובנותיהם גברים נשים וילדים חפים מפשע שלא נגעו בזבוב, רק נסעו באוטובוס, או הלכו על דרכם, או אכלו באיזה מסעדה, והנה רוצחים מתעבים צמאי דם הרגו אותם בדם קר, על המשפחות של היהודים אתה לא חולם? עליהם אתה לא מרחם? עליהם אין לה סיוטים בלילות?

הַלְוֵאֵי שְׂאֵתָהּ וּכְמוֹתֶךָ יָפִי נֶפֶשׁ וְכוּ', הֵייתָם לְכֹל הַפְּחֹת פַּעַם בְּשָׁנָה מִבְּקָרִים בְּיַד וְשֵׁם' אוֹ מִתְחִילִים לְקָרֵא מֵה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ בְשׂוֹאָהּ, אוֹ לְדַפְדֵּף בְּחֻדְשׁוֹת שֶׁל הַשָּׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת כַּמָּה מֵאוֹת וְאַלְפִים חֲפִים מִפְּשַׁע גְּבָרִים נָשִׁים וְיִלְדִים נִהְרָגוּ בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת מִיתוֹת אֲכֹזְרִיּוֹת עַל לֹא דָבָר, אֲזִי לֹא הֵייתָ הוֹלֵךְ לְהִשְׁתַּגֵּעַ, וְלֹא הֵייתָ שָׁבוּר וּמְרוֹסֵק, וְלֹא הָיָה לְךָ שׁוֹם סִיּוּטִים, אֲלֵא הֵייתָ חוֹזֵר טוֹב טוֹב מֵה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי בְּהַעֲלוֹתֶךָ) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי אוֹמֵר הִלְכָה בְּיָדוֹעַ שְׁעֵשׂוֹ שׁוֹנֵא לְיַעֲקֹב; הַלְוֵאֵי הַלְוֵאֵי שְׂאֵתָהּ וּכְמוֹתֶךָ הֵיוּ חוֹזְרִים אֶת דְּבָרֵי הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, וְאֲזִי לֹא הֵייתָם מִתְחַבְּרִים אֶל הַרוֹצְחִים הַמְּתַעֲבִים הָאֵלֹהִים שְׁמֻסְגָּלִים לְהַכִּי גְרוּעַ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי וַיִּשְׁמְרֵנוּ וַיַּצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה וְצוֹקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י' כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּכַלִּית הַבְּרִיאָה הֵייתָ לְהַפִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּנִים אֶל פְּנִים, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּזִהָר (בָּא מ"ב) בְּגִין דִּישְׁתַּמּוּדְעִין לֵיהּ;

כָּל הַבְּרִיאָה נִבְרָאָה רַק כְּדֵי לְהַכִּירוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְהַחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ יְדִיעָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָּכַת שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדוֹמֵם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר זֶה לְבוֹשׁ לְגַבִּי הָאֵין סוּף, וְאִם אָדָם לֹא הָיָה חוּטֵא הָיָה זוֹכֵה לְזִכְרֵךְ אֵת זֶה בְּקַבְיֵעוֹת, וְהָיָה רוֹאֶה רַק עֵצִים עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמַאִירָה מִתּוֹךְ הַבְּרִיאָה, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (יִחְזַקְאֵל מ"ג ב') "וְהָאֶרֶץ הָאִירָה מִכְּבֹדוֹ", אַךְ מִחֲמַת שְׁאָדָם חוּטֵא עַל יְדֵי זֶה הוּא בּוֹרֵא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים הַנוֹקְמִים בּוֹ, כִּי הֵם מְעַלְמִים וּמְסַתִּירִים אֵת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עַד שְׁחוֹשֵׁב שֶׁהַכֹּל טָבַע מְקָרָה וּמְזֹל, וּמִתְרַבֶּה עָלָיו כַּח הַמְדָמָה, עַד שֶׁזֶה הוֹרֵס לוֹ אֵת כָּל הַחַיִּים כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים ל"ד) "תְּמוֹתֶיךָ רָשַׁע רָעָה", שֶׁהֲרָעָה בְּעֶצְמוֹ מִמִּית אוֹתוֹ, מֵאַחַר שֶׁנֶּעֱשְׂהָ מַחֲצִיזָה בֵּינוֹ לְבֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב (יְשַׁעְיָה נ"ט ב') "כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדִילִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֻקֵיכֶם וְחַטְאוֹתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָּנִים מִכֶּם מִשְׁמַע", וְזֶה כָּלֵל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַדְמִיוֹנוֹת שְׁבָאִים לְאָדָם בְּעַת שֶׁהוּא מִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא מְלֵא מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהִרְוִירִים רָעִים מִחֲמַת רוּב עֲוֹנוֹתָיו, וְכֵן כְּשֶׁלוֹמֵד תּוֹרָה הוּא לֹא מִבִּין מַה שְׁלוֹמֵד, כִּי הוּא מְסַבֵּב עִם מַחְשְׁבוֹת וְדְמִיוֹנוֹת, וְכֵן כָּל הַיּוֹם מְסַתּוֹבֵב כְּמוֹ בְּעוֹלָם הַדְמִיוֹן עוֹלָם הַתְּהוֹ, מֵאַחַר שֶׁהִתְרַחַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ (הֵינּוּ לֹא שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ הִתְרַחַק מִמֶּנּוּ, כִּי הָרִי הוּא מְלֵא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ) אֲלֵא עַל יְדֵי רוּב עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים וּבִפְרָט בְּפָגְמֵי הַבְּרִית, טְמֻטָּם אֵת מַחוֹ וְדַעְתּוֹ וְעֵיקָם אֵת לְבָבוֹ וְהוּא מְלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן קִשְׁהָ לוֹ מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל, כִּי יֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה סְפָקוֹת וּבִלְבוּלִים בְּאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְכֵן בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא מִתְפַּלֵּל הוּא מְלֵא מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת שֶׁזֶה עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (חַיִּי מוֹהֲרַ"ן סִימֵן תק"צ) פֶּעַם אַחַת הָיָה קוֹבֵל אִישׁ אֶחָד לְפָנָיו רַבְּנוֹ ז"ל אִיךְ שֶׁקִּשְׁהָ לוֹ מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל, כִּי

המחשבות זרות מבלבלין אותו מאד, והשיב לו רבנו ז"ל מקבלין זאת לכפרת עוון, "נעמט מען דאס אהן פאר א כפרת עוון" וחיך קצת. וקצת היה נראה כונתו בזה, כי הלא באמת אלו המחשבות הם בעצמם עוונות, ועל כן חיך קצת. אך אף על פי כן בודאי כל דבריו אמת וצדק, כי על כל פנים בזה שאין מהרהר אחריו יתברך חס ושלום, ויודע שבודאי השם יתברך רוצה לקרבו ולקבל תפלתו, רק שעוונותיו גרמו לו כל אלו המחשבות הבאין לבלבלו, ויש לו צער מזה ובורח מהם בכל כחו, יכול להיות בודאי שזה בעצמו נחשב לו לכפרת עוון, עד שאם היה זוכה להתנהג בזה בתמימות ובאמת כראוי, כבר היו עוונותיו נמחלין על ידי זה בעצמו, ואז ממילא היו מסתלקין ממנו כל המחשבות זרות, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות י"ב): העובר עברה ומתבייש בה מוחלין לו על כל עוונותיו; הרי שלך לפניך שכל אלו המחשבות זרות שנכנס לאדם באמצע התפלה, הן שחרית, הן מנחה, הן ערבית, זה החטאים שלו, כי מכל חטא ועוון שאדם חוטא נגדו יתברך, בורא קלפות ומשחיתים והם המסככים אותו, ומהם נמשך כל המחשבות זרות בעת התפלות הקבועות שאדם מתפלל שחרית מנחה ערבית, עד שיכול לעבור כל התפלה ולא יכון שום דבר, רק המח מחשבה חושבת בדבר אחד, והדבור אומר וטוחן את תבות התפלה וכו', וזה מציאות שיש אצל כל אחד, והוא כל כך שקוע בעניניו ובמחשבותיו עד שלא שם לב שהוא בכלל לא מכוון מה שהוא אומר, ובשביל זה הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ב' וסימן נ"ה, ובשיחות ה"ר"ן סימן רצ"ו) אשר בשעת התפלה צריכים לקשר את עצמם אל הצדיקים שבדור, כי הם מעלים את התפלה, והכונה הפשוטה הוא כשאדם זוכה להיות מקרב אל צדיק אמת, אזי

הוא מְלַמֵּד אוֹתוֹ בְּלִמּוּדֵי כְּאֵלּוּ שְׁלֹאט לֹאט יוּכַל לְהוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת הָעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת שֶׁהֵם הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַהֲרָהוּרִים רְעִים שְׂמֵתִגְבְּרִים וּמִתְפַּשְׁטִים עָלָיו, וַיִּזְכֶּה גַם כֵּן לְהַתְּפַלֵּל בְּלִי שׁוֹם מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, עַד שְׁזוֹכִים לְהַגִּיעַ לְזֶה, אֲזִי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ מֵעַלְמֵי אֶת תְּפִלוֹתֵיהֶם, הֵינּוּ שְׂמֵלֵמֵדִים זְכוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמָה הַתְּפִלוֹת שְׁלֵהֶם מְלֵא בְּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת, כִּי זֶה בָּא לָהֶם מֵרַב הַהֲתַגְבְּרוֹת שֶׁל הַיִּצָּר הָרַע שְׂמֵתִגְבֵּר עֲלֵיהֶם וְכוּ', כִּי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הֵם תְּמִיד מְלַמְּדִים זְכוֹת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמוֹצֵאִים רַק אֶת הַטּוֹב אֲצֵל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁהַצְּדִיק מִתְּפַלֵּל עִם הַטּוֹב שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן הוּא מוֹצֵא אֶת הַטּוֹב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְדָן אוֹתוֹ לְכַף זְכוֹת, וְלֹאט לֹאט מֵעֵלָה אוֹתוֹ מִכַּף חוֹב לְכַף זְכוֹת, עַד שֶׁהָאֲדָם בְּעֵצְמוֹ זוֹכֵה לְחַפֵּשׂ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן א') שְׂאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ תְּמִיד לְהַסְתַּכֵּל עַל הַשִּׁכּוֹל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דְּבָר, הֵינּוּ עַל הַחַיּוֹת אֲלֻקוֹת הַמְּאִירָה בְּכָל פְּרֻטִיּוֹת הַבְּרִיאָה, וְאֵז מְאִיר לוֹ מִחוּ, שְׁזֶה מְדַרְגֵּת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים מְאֹד, שְׂמְאִיר לָהֶם תְּמִיד אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב (מִשְׁלֵי ד') "וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נִגְהַ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם", וְאִם הֵייתָ מְעֵיִן טוֹב טוֹב בְּדַבְּרוּרִים הָאֵלּוּ וְחִזְרוֹר עַל זֶה כְּמָה פְּעָמִים, אֲזִי הֵייתָ מִבֵּין אֶת הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה שְׂאֲדָם שְׁחוּטָא הוּא מְלֵא מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַהֲרָהוּרִים רְעִים, וְאֶפְּלוֹ בְּשַׁעֲהַ שְׁהוּא מִתְּפַלֵּל, הוּא לֹא מְקַשֵּׁר אֶת הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר, הִפֵּה מְדַבֵּר דְּבַר אֶחָד, וְהַמַּחְשָׁבָה מִחֲשָׁבָה, חוֹשֵׁב עֲנִין אַחַר, וְהוּא חוֹשֵׁב שְׁהוּא מִתְּפַלֵּל, וּבֵינֵי כֵּךְ יֵשׁ לוֹ קְשִׁיוֹת וּסְפָקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ לְמָה תְּפִלוֹתָיו לֹא נִתְקַבְּלוּ, וְהָאִם מְדַבְּרִים פֹּה מְעַנִּין גְּשָׁמֵי שְׁשִׁיף אֲצֵלוֹ רְחוּק מְקוֹם וְקָרוֹב מְקוֹם, הֲרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּכָל

מקום ויודע הכל וכו', וכו', ובאמת האדם מרב עוונותיו המח מחשבה שלו כל כף מבהל ומבלבל וכו', וכו', עד שנדמה לו כאלו הקדוש ברוך הוא מסתתר באיזה עולם למעלה למעלה וכו' וכו', או שאדם רק רואה שחור וכו', ונדמה לו כאלו זה כמו שאמר הנביא (יחזקאל ט' ט') "כי אמרו עזב הוי"ה את הארץ ואין הוי"ה ראה", כי מרב הדמיונות שנכנסים באדם עד שנעלם ונסתר ממנו אלקותו יתברך, חושב כי לית דין ולית דין, וזה כלל בני אדם שכל כף רחוקים ממנו יתברך, עד שנדמה להם מה שנדמה וכו' וכו', ובאמת הם לא שמים לב שמלא כל הארץ כבודו, והוא נמצא בתוך תוכם, כי אין בלעדו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אך מחמת רוב עוונותיהם נדמה להם כל מיני מחשבות של כפירות ואפיקורסות, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ג): בתחלה קודם שחטאו ישראל היתה שכינה שורה עם כל אחד ואחד שנאמר (דברים כ"ג) "כי הוי"ה אלהיך מתהלך בקרב מחניך", כיון שחטאו נסתלקה שכינה מהם שנאמר (שם) "ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך"; ולכן צריכים להתקרב אל הצדיק האמת, וכן לקשר את התפלה שלו אליו, שהוא מעלה את הטוב שבתפלתו, וכן מוריד ממנו כל העלמות והסתרות עד שגם הוא מתחיל לחפש ולבקש אחריו יתברך, וזוכה שנתגלה לו האור הגנוז כי טוב, אשרי מי שמקשר את עצמו ואת תפלתו ותורתו אל הצדיק האמת, ועל ידי זה יפתח לו המח ויזכה להרגיש את אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב ונפלא מאד, אשרי לו בזה ואשרי לו בָּבָא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקעא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח י' כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הצרות והמריבות והמחלוקות שקורים בין זוג צעיר, זה בא על פי רוב רק מפני ההורים שמתערבים בנשואי ילדיהם, כי אם ההורים לא היו מתערבים, היו הזוג מסתדרים ביניהם, ואף שפה ושמה יש ביניהם אי הבנות או ופוחים, זה טבע הבריאה, אוי ואבוי אם אחד היה תמיד אומר על כל דבר כן, כן, וכו' וכו', היו צריכים לחשוש שמשהו לא בסדר פה וכו', כי הרי סוף כל סוף הזוג בא משתי עולמות אחרים, ומשתי רקעים שונים וכו', בודאי פה ושם יש אי הבנות או ופוח וכו' וכו', אבל השלמות אמר רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') ששני הפכים מתאחדים יחד, ובזה נעשה שלום, כי הזוג בעצמם היו יכולים להסתדר אם ההורים לא היו מתערבים, ובפרט חמות אף פעם לא תשתוף עם הכלה, ותמיד תחפש חסרונות אצל כלתה, כי תמיד החמות מתערבת בין הזוג, פעם זה האמא שלה, ופעם זה האמא שלו, כי כלל גדול הוא ומציאות המרה, שכלה וחמותה אף פעם לא משתוים בשום פנים ואופן, וזה בא להם מחמת חסרון הדעת וקטנות השכל וכו' וכו', על פי רוב האמא של החתן נכנס לה בדמיון, כאלו הכלה גנבה את הבן שלה וכו', אני הולדתי אותו וכו', גדלתי אותו וכו', ועכשו באה בחורה צעירה וגונבת לי את הבן וכו', או להפך האמא של הכלה נכנס לה בדמיון כאלו החתן

גִּנַּב אֶת הַבַּת שְׁלֵה וְכוּ', אֲנִי הוֹלְדֹתִי אוֹתָהּ וְכוּ', גִּדְלֹתִי אוֹתָהּ וְכוּ', וְעַכְשָׁיו בָּא בַּחֹר צְעִיר וְגוֹנֵב לִי אֶת הַבַּת וְכוּ', אֲשֶׁר כַּמּוֹכֵן זֶה בָּא מִקְטָנוּת וְחֶסְרוֹן הַדַּעַת שֵׁישׁ בְּנָשִׁים וְכוּ', וְכֵן הִטְבַּע הָרַע שֵׁאי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה, וְלָכֵן זוּג צְרִיכִים לִהְיוֹת פְּקָחִים כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים, לֹא לְעַרְב אֶת הַהוֹרִים בְּעֶסֶק נִשְׂוֹאִיהֶם וְכוּ', כִּי הֵם רַק יִסְבְּלוּ מִזֶּה, הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה צְרִיכִים לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִהְבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִדְאֵג מְאֹד שְׁלֹא יִתְעַרְבוּ הַהוֹרִים בֵּין הַנִּשְׂוֹאִיִן, וְזֶה נִשְׂוֹאִיִן מִצְלָחִים.

וְלָכֵן אֵינן עוֹד דְּבַר טוֹב וּבְרִיא לְזוּג כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים, כְּמוֹ לֹא לְעַרְב אֶת הַהוֹרִים בְּחַיֵּי הַנִּשְׂוֹאִיִן שְׁלֵהֶם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "עַל כֵּן יַעֲזוּב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", זֶה הֵכִי בְרִיא שְׁלֹא צְרִיכִים אֶת הָעֵזְרָה שֶׁל הַהוֹרִים, וְכֵן לֹא מְחִיבִים לָהֶם כְּלוּם וְכוּ' וְכוּ', אִף שֶׁעַל פִּי רוּב לְזוּג טָרִי זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי בַתְּחִלַּת הַנִּשְׂוֹאִיִן צְרִיכִים אֶת הָעֵזְרָה שֶׁל הַהוֹרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִסְתַּדֵּר לְבַד וְלֹא לְעַרְב אֶת הַהוֹרִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּנֵי, אֲשֶׁר כָּל הָאֵי הַבָּנוֹת בֵּין הַזּוּג, תְּמִיד בָּא מִהֶסְתוֹת אוֹ שֶׁל הַהוֹרִים שֶׁל הַכֹּלָה, אוֹ שֶׁל הַהוֹרִים שֶׁל הַחֶתֶן, וְזֶה הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה.

וְעַל כֵּן אֵינִי נוֹתֵן לָךְ עֶצְהָ שְׁתַּעֲזְבִי אֶת הַבֵּן שְׁלֵךְ, וְכִלְתֶּךָ לֹא כָּל כֵּן רַעָה כְּמוֹ שְׂאֵת מְדַמֵּינָת, פְּשוּט אֶת מִסְכְּנָה וְאֶת הוֹלְכָת בְּיַדֶּיךָ לְהִרְס לְהַבֵּן שְׁלֵךְ אֶת הָאִשָּׁר שְׁלוֹ עַל לֹא דְבַר, רַק מִחֲמַת קִנְיָה וְשִׁנְאָה שֵׁישׁ לָךְ עַל הַכֹּלָה עַל לֹא דְבַר.

הַיּוֹם רוֹאִים בְּמִצִּיאוֹת כְּשֶׁהַהוֹרִים מִתְעַרְבִים בֵּין זוּג וְשׁוֹבְרִים לָהֶם אֶת הַבֵּית, וְאַחַר כֵּן לּוֹקָחִים טוֹעֵן רַבְּנֵי, אוֹ הוֹלְכִים

אֶל עוֹרֵךְ דִּין אֲזַרְחִי, וְהוּא מְלַמֵּד אוֹ אֶת הָאִשָּׁה אוֹ אֶת הַבַּעַל אִיזָה חַיִּים מְרוֹרִים יֵשׁ לָכֶם וְכוּ', וּמְכַנִּיסִים בֵּין הַזּוּג שְׁנֵאָה גְדוּלָה עַד שְׁעוֹשִׂים עֶסֶק גְּדוּל מִזָּה, (כִּי הָרִי סוּף כָּל סוּף הֵם רוֹצִים לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף), וּמְלַמְדִים אוֹ אֶת הָאִשָּׁה אוֹ אֶת הַבַּעַל שִׁטְעֵן כֶּף וְכַף וְכוּ' וְכוּ', שֶׁהוּא מְרַבִּיץ לָךְ וְכוּ', וְהוּא מְעַנֶּה אוֹתָךְ וְכוּ', וְהוּא קִמְצָן לֹא נוֹתֵן כֶּסֶף וְכוּ', אוֹ לְהַפְךָ וְכוּ', שֶׁהִיא מְשַׁבֶּשֶׁת בְּדַעְתָּהּ וְכוּ', וְהִיא עֲצֻלָּנִית וְכוּ', וּמְזַנִּיחָה אֶת הַיְלָדִים וְהַבֵּית וְכוּ', כְּמוֹ שְׁמַצוּי עֲכָשׁוּ, וּמִזָּה יוֹצֵא וּנְעִשָׂה כָּל הָעֲנִין שֶׁל עֲגוּן שְׁמַעְגָּנִים אוֹ אֶת הָאִשָּׁה אוֹ אֶת הַבַּעַל, וּנְעִשָׂה מִלְחָמָה גְּדוּלָה בֵּין הַמְשַׁפְּחוֹת, וְיוֹצֵא מִזָּה בּוֹשׁוֹת וְעָגְמַת נֶפֶשׁ וּבִזְבוּז כֶּסֶף וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל מִפְּנֵי שְׁלֵא מִתְקַרְבִּים אֶל הַבַּר דַּעַת שֶׁהוּא הַצְדִּיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא הַמְשַׁדֵּךְ כָּל הַשִּׁידוּכִים כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבּוּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן פ"ט) שֶׁהַצְדִּיק מְשַׁדֵּךְ כָּל הַשִּׁידוּכִים, כִּי הוּא יָכוֹל לְקַחַת שְׁתֵּי הַפְּכִים וְלַעֲשׂוֹת אוֹתָם אֶחָד, כִּי הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית בֵּין הַזּוּג, וְזֶה הָיָה עֲבוּדְתוֹ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עַד שֶׁהִתְלוֹנֵן לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת ד.) כֶּף אָמַר דָּוִד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם לֹא חָסִיד אֲנִי שֶׁכָּל מַלְכֵי מִזְרַח וּמַעֲרָב יוֹשְׁבֵים אֲגִדּוֹת אֲגִדּוֹת בְּכַבּוּדָם וְאֲנִי יָדִי מְלַכְלָכוֹת בְּדָם וּבְשִׁפִיר וּבְשִׁלְיָא כְּדִי לְטַהֵר אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ; וְזֶה הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל הַצְדִּיק שֶׁהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ כָּל כָּלוֹ רַק לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הַזּוּג, וְעוֹשָׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שְׁלֵא יִתְגַרְשׁוּ, וְלִכֵּן אִם הָיוּ עוֹזְבִים אֶת הַזּוּג לְבַד, הָיוּ סוּף כָּל סוּף מְסַתְדָרִים בִּינֵיהֶם, וְהָיָה הַכֵּל בָּא עַל נְכוּן.

וְעַל כֵּן אֲנִי מֵיַעַן לָךְ שֶׁתַּעֲזֹבֵי אֶת הַבֵּן שֶׁלָּךְ שִׁיסְתַּדֵּר לְבַד
עִם אִשְׁתּוֹ, וְאֵל תַּתְּעַרְבֵי לָהֶם בְּחַיִּים, וְאִזּוֹ תִרְאִי אֵיזָה בֵּית יְזוּכּוֹ
לְבָנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּקְעָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח י' כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל כֶּף כּוֹאֵב לְשִׁמוּעַ כָּל יוֹם וַיּוֹם סְפוּרִים כְּמוֹ הַסְּפוּר שֶׁלָּךְ,
שֶׁהַהוֹרִים מִתְּעַרְבִים בְּחַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין עַד שְׂבָאִים לִיְדֵי פִירוּדִים
וְכוּ', וְעוֹשִׂים כְּבָר צוֹ הַרְחָקָה בְּעַקְבוֹת מְרִיבָה שֶׁהָיָה בֵּינֵיהֶם וְכוּ',
וּבמִקּוֹם לְעֹזֵב אֶת הַזּוּג שִׁיסְתַּדְּרוּ בְּעֶצְמָם, עוֹד שׁוֹפְכִים שְׂמֵן עַל
הַמְדוּרָה כְּדֵי שִׁיתְגַּרְשׁוּ וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל זוּג שֵׁישׁ לָהֶם שָׂכָל, יְכוּלִים
לְהִמָּנַע מִגְרוּשֵׁיִן לְגַמְרֵי, כִּי כְּשִׁזּוּג מִתְחַתְּנִים תְּמִיד צְרִיכִים לְדַעַת
שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְחַבְּרִים שְׁתֵּי הַפְּכִים לְגַמְרֵי, כִּי כֶּךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן פ') שֶׁעַקֵּר הַשְּׁלוֹם הוּא כְּשִׁשְׁנֵי הַפְּכִים
מִתְאַחֲדִים בְּדַעַת אֶחָד, וְאִיךָ יֵשׁ עוֹד שְׁתֵּי הַפְּכִים כְּמוֹ בְּנֵי זוּג,
הוּא בָּא מְרַקַע אֶחָד וְהִיא בָּאָה מְרַקַע אֶתְרַת וְכוּ' וְכוּ', וְצְרִיכִים
לְחַבֵּר אוֹתָם יַחַד וְלְהַרְגִיל אֶת עֶצְמָם לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּאֵהָבָה גְדוּלָה,
וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאֶחָד יוֹתֵר לְהַשְׁנִי, וְזֶה לֹא הוּלָךְ מִיּוֹם לְחִבְרוֹ,
זֶה עֲבוּדָה קָשָׁה שֶׁשְׁנֵי בְּנֵי הַזּוּג צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּזָה, וְצְרִיכִים
לְדַעַת וְלְהַכִּיֵּן לָמָּה הַתְּחַתְּנוּ? כְּדֵי לְבָנוֹת בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל,

וְלִהְיוּ אֶת הַיְשׁוּרוֹת הַזֶּהָב שֶׁל כָּלֵל נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל, לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת וּלְחַנֵּךְ אוֹתָם בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט ב') "חֲסֵדֵי הוֹי"ה עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֲמוֹנָתְךָ בְּפִי", אֲשֶׁרֵי הַזּוּג שֶׁמְכַנְיָסִים אֶת הַדַּעַת הַזֶּה בְּעֶצְמָם שֶׁבְּהִתְחַלָּה יִלְךְ לָהֶם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם בְּאִים מְשֻׁנֵי עוֹלָמוֹת וְרַקְעִים שׁוֹנִים וְכוּ', וּמָה גַם מַעֲדוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁהַהוֹרִים מִתְעַרְבִים תָּמִיד בֵּין זוּג טְרִי, הֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים פְּרוּד בֵּין הַזּוּג וְכוּ', וְעַל כֵּן הַזּוּג צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וְיָתֵר עוֹז בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְאַהֲבָה וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִהְיוֹת דֶּלֶל שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם הַבְּנָה הַדִּדִית, וְאִזּוֹ שׁוֹם דְּבַר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר וְלִהְפָּרִיד בִּינֵיהֶם, שְׁזֵה קֶשֶׁר בְּרִיא וְשִׁלָּם, אֲשֶׁרֵי הַזּוּג שֶׁמְקִימִים אֶת זֶה.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁבּוֹדָאֵי תַחֲזִירֵי אֶל בְּעִלְךָ, וְתִשְׁלִימוּ בִּינֵיכֶם, וּבִפְרָט שְׂיֵשׁ כְּבֹר שְׁלוֹשׁ יְלָדִים שְׁזֵה רְצִיחָה גְדוֹלָה לְהִתְגַּרֵּשׁ, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּיטִין ז:): כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֶשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה אֶפִּילוֹ מִזְבַּח מוֹרִיד עָלָיו דְּמַעוֹת, נִשְׁאַלָּה הַשְּׁאֵלָה לְמָה דְּיֻקָּא מִזְבַּח מוֹרִיד דְּמַעוֹת, לְמָה לֹא שְׂאָר כְּלֵי הַמְּקַדָּשׁ, כְּגוֹן הַכִּיּוֹר, הַשְּׁלֶחֶן, הַמְּנוֹרָה, הָאֲרוֹן וְכוּ'? אֵלָּא הַמְּזַבַּח מוֹרִיד דְּמַעוֹת, כְּאוֹמֵר: מִסְפִּיק קַרְבָּנוֹת הַבֵּיאוּ עָלַי, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא צָרִיךְ יוֹתֵר קַרְבָּנוֹת, כִּי בְּגֵרוּשִׁין מִי הַקַּרְבָּנוֹת? הַיְלָדִים!, וְלִכֵּן הַמְּזַבַּח דְּיֻקָּא מוֹרִיד דְּמַעוֹת, כִּי יֵשׁ עָלָיו מִסְפִּיק קַרְבָּנוֹת, וְהוּא לֹא צָרִיךְ שְׂיִבִיאוּ עָלָיו עוֹד קַרְבָּנוֹת, וְעַל כֵּן אֶת צְרִיכָה לְרַחֵם עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ שֶׁהֵם לֹא יִהְיוּ הַקַּרְבָּנוֹת, תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַשְׁלִים עִם בְּעִלְךָ, וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁתּוֹפְרֵי טוֹב טוֹב שֶׁכֻּלָּה וְחִמּוֹתָהּ אֵף פַּעַם לֹא יִשְׁתּוּוּ, וְזֵה טְבַע רַע שֶׁנִּכְנָס

קנב אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹז בְּנַחֲל

בְּדַמְיוֹן שֶׁל חֲמוֹת כְּאֵלוֹ הַכֶּלֶה גְּנֵבָה אֶת הַבֵּן שְׁלֵה וְכוּ', וְאִם הַכֶּלֶה פִּיקְחִית וְלֹא מְשִׁיבָה שׁוֹם דְּבָר לְחֲמוֹתֶיהָ וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה תָּמִיד יִשְׂרָה הַשְּׁלוֹם בֵּינָה לְבֵין בְּעֵלְיָהּ וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הָאֲמָא שְׁלוֹ וְכוּאֵב לוֹ אִם אֶת תְּדַבְּרֵי עֲלֵיָהּ וְכוּ', וְלִכֵּן תְּהִי פִיקְחִית וְאֵל תְּדַבְּרֵי לְפָנַי בְּעֵלְךָ נֶגֶד הָאֲמָא שְׁלוֹ וְכוּ', תִּשְׁחָקִי אֶת הַמְּשָׁחֵק וְכוּ', וְכֵן הַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵת מְבִינָה אֵל מֵהָ אֲנִי מִתְכַּוֵּן.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַחֲזָרִי אֵל בְּעֵלְךָ וְיִשְׂרָה הַשְּׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׁנֵיכֶם לֹא לְעַרְבֵי אֶת הַהוֹרִים, אֲזִי כָּל חַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין שְׁלֹכֶם יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וְיִשְׁלַח י' כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַבְּעֵיָה שֵׁיִשׁ לָךְ זֶה רַק שְׂאִין לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְאֶת מַחְפְּשֵׁת בְּכָל פֶּעַם חֲבָרָה חֲדָשָׁה לְקַבֵּל מִמֶּנָּה, וְאֶת לֹא שְׂמָה לֵב שֶׁכָּל שְׂאֵת מִתְחַבְּרַת אֵל חֲבָרָה אַחֲרַת אֶת גּוֹרְמַת חֲלִישוֹת הַדַּעַת לְחֲבָרָה הַקּוֹדֶמֶת.

הַכֶּלֶל הוּא שְׁצָרִיכִים בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, הִינּוּ כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׁאָדָם צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא כָּל יָכוֹל, וְהוּא מַחְיֶה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, כְּמוֹ כֵּן אָדָם צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּעֲצָמוֹ שֶׁזֶה נִקְרָא בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְלֹא יִהְיֶה תְּלוּי בְּשׁוּם בֶּן אָדָם אַחַר בְּעוֹלָם, אֲלֹא יִהְיֶה חֲזָק עִם עֲצָמוֹ, וְאִזּוּ בְּמִקּוֹם לְחִכּוֹת שְׂיִתְּנוּ לוֹ מַחְמָאוֹת וְכוּ', וְשִׂיתְּחַבְּרוּ אֵלָיו וְכוּ', וְיִחְזְקוּ אוֹתוֹ וְכוּ', הוּא כָּל כֶּף חֲזָק עִם עֲצָמוֹ שְׂיִכּוֹל לְחֲזֹק אֶת כָּלָם, וּלְהִתְחַבֵּר עִם כָּלָם, וּלְתַתּ מַחְמָאוֹת לְכָלָם, וְאִזּוּ הוּא לֹא יִגְרַם שׁוּם חִלְשׁוֹת הַדַּעַת לְאֶף אֶחָד מִצְדוֹ, כִּי הוּא מוֹכֵן לְהִיּוֹת חֵבֵר שֶׁל כָּלָם.

וְלִכֵּן עֲצָתִי שְׂמַהֲיּוּם וְהִלָּאָה תְּצַאִי מֵהַקְטָנוֹת שֶׁלְךָ וּתְבַנִּי אֶת הַבְּטַחֲוֹן עֲצָמִי שֶׁלְךָ, וּכְךָ יִהְיֶה לְךָ הַמּוֹן חִבְרוֹת, וְתוֹכְלִי לְחֲזֹק אֶת כָּלָן, וְכָלָן יֵאָהֲבוּ אוֹתְךָ וְיִתְחַבְּרוּ אֵלֶיךָ, וְאֶת תְּחֻזְקִי אֶת כָּלָן, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא יוֹכֵל לְהִתְחַבֵּר עִם כָּלָם, עַד שֶׁהוּא יוֹכֵל לְחֲזֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת כָּל מִי שֶׁבָּא רַק אֵלָיו, וְזֶה בָּא רַק מִחֲמַת בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַכְנִיֶּסִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לִבִּי, אֲזִי לֹא תַצְטָרְכִי לְפָגַע בְּאֶף אַחַת, אֲלֹא יִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה חִבְרוֹת, וְתִהְיֶי הַכִּי מְאֹשֶׁרֶת בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַעֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֻדֵּר וַיִּשְׁלַח י' כִּסְלִיו ה'תשע"ד

קנד אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רמז בְּנַחֵל

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּעֵי לָךְ שְׁעַם תְּפִלָּה יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת הַכּל, כִּי הַתְּפִלָּה מְשַׁנֶּה אֶת הַטֵּבַע, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"נ) הַטֵּבַע מְחִיב כָּךְ וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנֶּה אֶת הַטֵּבַע, וְלִכֵּן מֵה שֵׁי שֵׁ לָךְ לַעֲשׂוֹת זֶה רַק לְהַתְּפַלֵּל כָּל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁהַכּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וּמֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּרְבֵנוּ ז"ל אָמַר שֶׁתְּפִלַּת הַנָּשִׁים מְאֹד מְאֹד מְקַבֵּלֶת בְּשָׂמִים, וְלִכֵּן תִּשְׁפָּכִי אֶת לִבְךָ כָּל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁיחֻס וִירְחֻם עָלֶיךָ וְעַל הַנִּכְדָּה, וְתִרְאִי אֶת הַנָּסִים וְנִגְלִים שֵׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלִחָץ וּמְכַל שָׂכֵן לֹא לְהִלְחִיץ אֶת הָאִמָּא.

עַל יְדֵי אִמוּנָה וּבִטְחוֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַכּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שֵׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י' כִּסְלִיו ה'תּשׁע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא נתתי את העצה הזו, וזה בכלל לא בא ממני, אלא זה שיטת רבנו ז"ל כמוכא בדבריו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ע"ו) בענין הלמוד תורה שצריכים ללמד הרבה מאד בכל יום, טוב ללמד במהירות ולכלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולכלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמוד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרוב ידע אחר כך ממילא מה שלא היה מביין בתחלה כשילמד כסדר בזריזות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כך. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמוד על כונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט) 'לגמר והדר לסבר ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט כ') "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבור כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגומרם ולחזור להתחיל ולגומרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה

שלא היה מביין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמוד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתב היטב. אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ח) שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה.

ולכן מי שמרגיל את עצמו ללמד בדרך זה, הוא זוכה לעבור כמה וכמה פעמים את כל התורה בלה, וכשחוזרים הרבה אזי נדבק בו התורה, ואם הוא שוכח מה בכך, כי לעתיד יזכירו לו את כל הלמוד, כמאמרם ז"ל (קהלת רבה פרשה א' סימן ל"ב) רבי אבהו אמר זה שפוטה של תורה שאדם למד תורה ושכחה, רבנן דתמן בשם רבי יצחק דהכא ורבי טוביה בשם רבי יצחק לטובתו אדם למד תורה ושוכח, שאלו היה אדם למד תורה ולא שכחה, היה מתעסק בתורה שתים שלוש שנים וחוזר ומתעסק במלאכתו, ולא היה משגיח בה לעולם כל ימיו, אלא מתוך שאדם למד תורה ושוכחה, אינו מזיז ואינו מזיע את עצמו מדברי תורה.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמז בְּנֶחֱל קנז

טוב מאד שאתה לומד בכל יום כמה הלכות וחזר על זה כדי שתדע איך להתנהג לעובדא ולמעשה, ולכן מה טוב ומה נעים מלבד כל השיעורים שילמד "קצור שלחן ערוך", כדי שיהיה בקי בהלכה לדעת איך להתנהג יום יומי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקעו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישלח י' כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי שיש לי סבלנות לכל אחד ואחד, ואני לא דוחה את אף אחד, רק אחד כשאני מדבר אתו פעם פעמים ושלוש ולא רוצה לקבל, אזי אני מקצר עמו, כי אין טעם לטחון מים וכו', שלא יוצא מזה שום דבר, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן פ"ג) כשאחד בא לקרב את עצמו לצדיק מתר לו להרחיקו כששואל קשיות שאינו צריך; ולכן שלא יחלש דעתך כלל, אם תצית מה שאומרים לך אזי יכולים להמשיך לדבר אתך, אבל אם אתה בא סתם לבלבל את המוח וכו', אזי חבל על הזמן היקר, כי אין זמן בזה העולם לבלות בהכל ובפריק.

זכר גם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (שפת קנב):
ניקוּתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא, עֶקֶר יִפִּי הַפְּרַח כְּשַׁעְדִּין בְּצַעֲרוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן ע"ג) הַעֲבוּדוֹת שְׂאֵדָם עוֹבֵד

אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוֹתוֹ, כָּל יוֹם עָרְפוּ יָקָר מְשָׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקֻנָתוֹ, וּכְתִיב (אִיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לִגְבֹר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו", וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ אֶתְּהָ בַחֲוֹר צָעִיר אֶתְּהָ יְכוּל כָּל כֶּף לְהַצְלִיחַ בְּחַיֵּיהֶם אִם הָיִיתָ מְצִיֵּית כָּל מָה שְׂאוֹמְרִים לָךְ, כִּי כָּל הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ, אֲבָל סֵתָם לְהִסְתַּוְּבָב וְלֹא לְצִיֵּית מָה הַתְּכַלִּית שִׁיּוּצָא מִזֶּה.

תְּשַׁתְּדֵל לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שְׂזָה תְּמִיד הִיָּה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר אֲצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל נִתְּן תְּקוּוֹן לְכַמָּה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבִינֵיהֶם מוֹהֲרַנְיָת ז"ל שְׂיֵאֲמָרוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת (עֵינ שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן קפ"ה), וְשִׁמְעֵתִי פַעַם מִהָרֵב הַחֲסִיד ר' לוי יִצְחָק בְּנֵדֵר ז"ל שֶׁהוּא הַכִּיר נֵינ מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, נִכְדֵּ שֶׁל בְּתוֹ חֲנָה צִירֵל ע"ה, שֶׁהִיָּה גָר בַּחֲאֲרָקוֹב, וְהִיָּה בַעַל הַבֵּית פְּשׁוּט, וּבְכָל יוֹם הִיָּה לוֹמֵד ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר, וּכְךָ נִהַג הַמוֹן שָׁנִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְקִים אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְזָכַר מָה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדֵרִין מ.ב.) בְּמִי אֶתְּהָ מוּצָא מִלְּחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תְּלַפְיּוֹת) שְׂאֲשֶׁר בֵּין יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַחוֹ שֶׁל גִּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהֲרַבָּה לְלַמֵּד מְשָׁנִיּוֹת אֵינוּ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִגְרוֹס בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, שֶׁהִיא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נְשָׁמ"ה, וְאֶתְּהָ צָרִיךְ לְזָכֹר אֲשֶׁר עַל יְדֵי לְמוֹד מְשָׁנִיּוֹת יְכוּלִים לְזָכוֹת לְהִיּוֹת יוֹתֵר גְּדוֹל מִמְּלֶאֶךָ, כַּמוֹבָא בְּזֵהָר (כִּי תַצָּא רע"ז): מְאָרִי מְשָׁנָה דְּאֵינֹן מְלֶאכִי הַשְּׂרֵת מִמֶּשׁ, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאָרִי מְתַנִּיתִין עַל בְּר נִשׁ אִי יְהֵא כַּמְלֶאֶךָ הַשֵּׁם צְבָאוֹת תּוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ, וְאִי לָאו לֹא יְבַקְשׁוּ תּוֹרָה מִפִּיהוּ; הֵינּוּ אֵלוֹ שְׁלוֹמֵדִים מְשָׁנִיּוֹת, הֵם נַעֲשִׂים צְדִיקִים כְּעֵינ מְלֶאכִי הַשְּׂרֵת, הַמְּשָׁרְתִים כְּבִיכּוֹל אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהֵם זוֹכִים אַחַר כֶּף

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רִמָּז בְּנִחַל קִנְט

לְפָרְנֵס אֶת אַחֲרֵים עִם הַתּוֹרָה, הֵינּוּ שְׂיִכּוּלִים לְלַמֵּד אַחַר כֵּף גַּם
אֶת אַחֲרֵים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁעַל כָּל פְּנִים מַעֲכָשׁוּ
תַחֲחִיל לְצִיַת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יָאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים
שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שֶׁבְּזֶה תִּלְוִי כָּל גְּאֻלְתְּךָ
הַפְּרָטִית, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע כְּמוֹ שִׁישׁ
גְּאוּלָּה כְּלִלִית שֶׁאֲנִיחֵנוּ מִחֲפִים בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִגְאֲלֵנוּ מִהַגְּלוּת הַמֵּר הַזֶּה, כֵּן יֵשׁ גְּאוּלָּה
פְּרָטִית, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ס"ט י"ט) "קִרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה",
שֶׁכָּל אֶחָד יְכוּל כִּבֵּר לְגְאוּל אֶת נַפְשׁוֹ הַפְּרָטִי, וַיִּזְכֶּה לְהַגְּאוּלָּה
שְׁלוֹ, כִּי בְּאֵמַת עֵקֶר גְּלוּת הָאָדָם אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק
א' סִימָן ז') עֵקֶר הַגְּלוּת הוּא רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן אֲמוּנָה, כִּי הַמַּאֲמִין
הָאֱמִתִּי שֶׁמַּאֲמִין שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֵלֶקוֹת גְּמוּר
הוּא, אֲזִי הוּא לֹא נִמְצָא בַּגְּלוּת, אֶלָּא תָּמִיד דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂאֵדָם דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה הוּא תָּמִיד שֶׁשׁ
וְשִׂמַח, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ נֹאֲמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוּד וְהֶדֶר
לְפָנָיו עֵז וְחִדּוּהַ בְּמִקְמוֹ", וְלִכֵּן כָּל שְׂאֵדָם מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה

בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, כֵּן נִכְנָס בּוֹ שְׂמִיחָה אֲמִתִּית, כִּי אֵין שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחַת הָאֱמוּנָה, וְתִכְף וּמִיד כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל חִזַּק בְּאֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי הוּא פּוֹתַח אֶת פִּיו וּמְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הִיָּה יְסוּד גְּדוֹל אֲצֶל רַבְּנֵי ז"ל, אֲבָל אֵל זֶה צְרִיכִים תְּמִימוֹת עֲצוּמָה, לְהַשְׁלִיךְ אֶת דַּעְתּוֹ וְחֻכְמָתוֹ הַמְּדוּמִית וְכוּ', כִּי כִּכָּל שְׂאֵדָם יוֹתֵר תְּמִים וּבוֹרַח מִכָּל הַלִּיצְנוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, כֵּן זוֹכֶה לְהַרְגִּישׁ אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל עֲצָמוֹ, וְזוֹכֶה לִהְיוֹת שֶׁשׁ וְשִׂמַח עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח לוֹ הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהִקְמִינוּ קִהְלָה קְדוּשָׁה, קִהְלָה שְׂמִתְנַהֲגָת עַל פִּי דְרָכֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד שְׁלֵא יִשְׁרָה בְּתוֹכְנוּ שׁוֹם רְוַחוֹת זָרוֹת מִבְּחוּץ, וּבִפְרָט לִיצְנוֹת, שִׁזֶּה הַקְלָפָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁהִסְמִיךְ מ"ם מְכַנִּיס בְּאֵדָם, תְּמִיד לְהִתְלוּצֵץ מִפְּשֻׁטוֹת יְהוּדוֹת, כִּי מִי שֶׁמְכִיר אֶת תְּכֵסִיסֵי הַסְּמִיךְ מ"ם הוּא רַק לְקַרֵּר אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהִיִּהְדוֹת הַתְּמִימָה, וְלְהִתְלוּצֵץ מִכָּל דְּבַר הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם הוּא לֶץ גְּדוֹל מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁפּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם אֶל מֶה לִיצְנוֹת יְכוּל לְהִבִּיא אוֹתוֹ? וּכְבָר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ח): דַּרְשׁ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן פִּזִּי מַאי דְכָתִיב (תְּהִלִּים א' א') "אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךָ חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב", וְכִי מֵאֲחֵר שְׁלֵא הֵלֵךְ הֵיכֵן עָמַד, וּמֵאֲחֵר שְׁלֵא עָמַד הֵיכֵן יָשָׁב, וּמֵאֲחֵר שְׁלֵא יָשָׁב הֵיכֵן לֶץ, אֲלֵא לּוֹמֵר לֶץ שְׂאֵם הֵלֵךְ סוּפוֹ לְעֵמוֹד, וְאֵם עָמַד סוּפוֹ לִישָׁב, וְאֵם יָשָׁב סוּפוֹ לְלוּץ, וְאֵם לֶץ עָלָיו

הַכְּתוּב אוֹמֵר (מִשְׁלֵי ט' י"ב) "אִם חֲכָמָתְךָ חֲכָמָתְךָ לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא";

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע כִּי הַלִּיצְנוּת זֶה אָבִי אַבּוֹת הַטְּמֵאָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (דָּרָךְ אֶרֶץ זֹטָא פֶּרֶק ו') תְּחַלֵּת עֲבָרָה הִרְהוּר הַלֵּב, שְׁנִיָּה לָהּ לִיצְנוּת, זֹאת אוֹמֶרֶת קוֹדֵם שְׁאָדָם עוֹשֶׂה לִיצְנוּת, עֹשֶׂה עֲבָרָה חֲמוּרָה וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר מִכָּל מִינֵי לִיצְנוּת שְׁבַעֲוֹלָם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלַמִּי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ב' הַלְּכָה ח') קֶשֶׁה הִיא הַלִּיצְנוּת שֶׁתַּחֲלֵתָה יְסוּרִין וְסוּפָה כְּלָיָה; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פֶּרֶשָׁה א' סִימָן כ"א) מֵהַ שְׁמֹן הַזֶּה כּוֹס מְלֵא אֵינוֹ מְזוּזִיף כִּשְׁאֹר כָּל הַמְּשָׁקִים כֶּךָ דְּבָרֵי תוֹרָה אֵין מְזוּרְזָפִים בְּדַבְּרֵי לִיצְנוּת, מֵהַ שְׁמֹן הַזֶּה כּוֹס מְלֵא שְׁמֹן בִּידֶךָ וְנִפְלֵל לְתוֹכוֹ טֶפֶה שֶׁל מִים וְיִצְאֵת כְּנִגְדָּה טֶפֶה שֶׁל שְׁמֹן כֶּךָ אִם נִכְנַס דְּבַר שֶׁל תוֹרָה לְלֵב, יִצָּא כְּנִגְדּוֹ דְּבַר שֶׁל לִיצְנוּת, נִכְנַס לְלֵב דְּבַר שֶׁל לִיצְנוּת, יִצָּא כְּנִגְדּוֹ דְּבַר שֶׁל תוֹרָה; וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר שֶׁלֹּא יִמְצָא אֲצִלָּנוּ שׁוֹם לִיצָן שֶׁהוּא שְׁלִיחַ הַסֵּמ"ך מ"ם, קַהֲלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה הִיא קַהֲלָה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁל לְמוֹד תוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד הַשִּׁיעוּרִים שֵׁישׁ בְּקַהֲלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה וּבִכְפֻרַט הַדָּף הַיּוֹמִי, שְׁזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוּלְתָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפֶּרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֶה סְגוּלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יְשָׁלִים אָדָם פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמָה פֶּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ

מְכַל מִיַּנִּי חֲלוּדָה, כִּי מִשְׁנֵה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רַבּוּי לַמּוֹד מִשְׁנִיּוֹת לַפְרִנְסָה בְּשַׁפֵּעַ, כִּי מִשְׁנֵה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרִנְסָה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזֵק מְאֹד לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ שְׁתַּלְמַד לְבַד אוֹ שְׁתַּלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שְׁתַּלְּף לְשִׁמוּעַ שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתַאֲר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוֹכָה לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוּ מְקַרָּא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מְקַרָּא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׂזֵה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לוֹמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלוּ.

הָעֵקֶר תְּרַגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֲר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֵה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אֲפִילוּ כַּמָּה דְּבוּרִים שְׁמַדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רוּשָׁם גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח י"א כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעזרי לי בבית התבשיל - אהל אברהם במה שאת רק יכולה, כי הקהלה שלנו בנויה רק על חסד שאחד יעשה עם השני, כי הסמ"ך מ"ם אצלו רק פירודים להפריד בין נשמות ישראל, ולהפך זה לעמת זה אצל רבנו ז"ל היה העקר אחדות גדול מאד, וזה נעשה על ידי מדת החסד, ולכן הולך לי בחיים שנשות אנשי שלומנו יעזרו לי בבית התבשיל במה שרק יכולות לעזור, ובזה אנחנו מאחדים ומאגדים את הקהלה יותר ויותר, וכך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנוהג שבעולם אם נוטל אדם אגודה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת ואלו נוטל אחת אחת אפילו תינוק משברן וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגודה אחת; ועקר האגדה שמאגדת את נשמות ישראל זה רק על ידי עשיית חסד אחת עם השנייה, ולכן אני מאד מאד מקפיד על זה שיהיה אהבה גדולה בין נשות אנשי שלומנו, ויעזרו אחת להשנייה, והכל יסתובב סביב בית התבשיל - אהל אברהם שנעשה חסד אחת עם השנייה, ולעזר לכל מי שצריך עזרה.

יען שעכשו ימי חנכה הקדושים מתקרבים והולכים לעשות הצגות והופעות בקהלתנו לשמח את נשות אנשי שלומנו, עם כל זאת אני מוכרח להגיד לך שהכל צריך להיות על פי רוח התורה, ויראת שמים, ולא חס ושלום ליצנות שזה עוון חמור מאד מאד,

כַּמְאֲמָרִם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ח): דָּרַשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן פְּזִי מַאי דְכָתִיב (תְּהִלִּים א' א') "אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רַשָּׁעִים וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִיִּים לֹא יָשָׁב", וְכִי מֵאַחַר שֶׁלֹּא הֵלֵךְ הֵיכָן עָמַד, וּמֵאַחַר שֶׁלֹּא עָמַד הֵיכָן יָשָׁב, וּמֵאַחַר שֶׁלֹּא יָשָׁב הֵיכָן לָץ, אֲלֵא לֹאמַר לָךְ שֶׁאִם הֵלֵךְ סוּפוֹ לְעֲמוּד, וְאִם עָמַד סוּפוֹ לְיָשָׁב, וְאִם יָשָׁב סוּפוֹ לְלוּץ, וְאִם לָץ עָלָיו הִכְתוּב אוֹמֵר (מִשְׁלֵי ט' י"ב) "אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ וְלִצְתָּ לְבַדְּךָ תִּשָּׂא";

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּקִהְלָתֵנוּ שׁוֹם לִיצְנוּת, כִּי הִלִּיצְנוּת זֶה אָבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה, כַּמְאֲמָרִם ז"ל (דֶּרֶךְ אֶרֶץ זֹטָא פֶּרֶק ו') תַּחֲלַת עֲבָרָה הִרְהוּר הַלֵּב, שְׁנִיָּה לָהּ לִיצְנוּת, זֹאת אוֹמֶרֶת קוֹדֵם שְׂאָדָם עוֹשֶׂה לִיצְנוּת, עֹשֶׂה עֲבָרָה חֲמוּרָה וְכו', וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמּוֹר מְכֹל מִיְּנֵי לִיצְנוּת שֶׁבְּעוֹלָם, וְאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלַמִּי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ב' הַלְכָה ח') קִשָּׁה הִיא הִלִּיצְנוּת שֶׁתַּחֲלָתָהּ יִסּוּרִין וְסוּפָה כְּלָיָה; וְאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה פֶּרָשָׁה א' סִימָן כ"א) מַה הַשְּׁמֵן הַזֶּה כּוֹס מְלֵא אֵינוֹ מְזֻרְזֵיף כִּשְׂאֵר כָּל הַמְּשָׁקִים כֶּךָ דְּבָרֵי תוֹרָה אֵין מְזֻרְזָפִים בְּדָבָרֵי לִיצְנוּת, מַה הַשְּׁמֵן הַזֶּה כּוֹס מְלֵא שְׁמֵן בִּידֶךָ וְנִפְּל לְתוֹכוֹ טֶפֶה שֶׁל מַיִם וַיִּצְאָת כְּנִגְדָה טֶפֶה שֶׁל שְׁמֵן כֶּךָ אִם נִכְנַס דְּבָר שֶׁל תוֹרָה לְלֵב, יִצָּא כְּנִגְדוֹ דְּבָר שֶׁל לִיצְנוּת, נִכְנַס לְלֵב דְּבָר שֶׁל לִיצְנוּת, יִצָּא כְּנִגְדוֹ דְּבָר שֶׁל תוֹרָה; וְלָכֵן אֲנִי לֹא רוֹצֶה שֶׁשׁוּם הוֹפְעָה אֲצַלְנוּ שִׁיְהִיָּה עִם לִיצְנוּת, וּמְכֹל שֶׁכֵּן חֵס וְשְׁלוֹם מִלִּיצְנוּת מֵאִיזָה יְהוּדִי יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה וְכו', אֲנִי מְקוּהָ שֶׁתְּבִינִי אוֹתִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקעט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח י"א כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מודה לך שאת עוזרת לי בכל מה שקשור להקהלה, ובפרט לרפז את חברי המועצה וכו', אמת שעכשו קשה מאד וכו', אבל מה שעושה הקדוש ברוך הוא זה לטובה, ואני מאמין באמונה שלמה שהרע יתהפך לטובה, ועוד נזכה לראות ישועות גדולות ויתקים אצלנו (תהלים קי"ג ז) "מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון", עברנו ב... האלו קשיים מאד מאד גדולים, אבל בודאי הכל לטובה, וכך למד אותנו רבי עקיבא לומר על כל דבר (ברכות ס:) לעולם יהא אדם רגיל לומר כל דעביד רחמנא לטב עביד; כי בודאי הוא יתברך רוצה רק את הטובה שלנו, כי תהלה לאל יש לנו קהלה קדושה, קהלה שאין לנו להתבייש משום קהלה בעולם, ובפרט במדת החסד שהטבעתי בתוך כלל אנשי שלומנו, בודאי יש עוד מה לתקן, אבל עם מה שיש לנו עלינו לשמוח מאד מאד.

אודות פתקי ה.... וכו', לדעתי זה שטות גדול, כי מה דהוה הוה, ולא פדאי להפנס בזה, כי נהיה ללעג ולקלס וכו', ולמה אנחנו צריכים את זה?

בענין הועדות בהמועצה וכו', עלינו ללכת כפי החק עד הסוף ולא לוותר בשום פנים ואפן, אפילו שנצטרך ללכת לבית

מִשְׁפָּט, אֲנַחְנוּ כְּבָר לֹא נִהְיָה שֶׁקְּחָטוֹת כְּמוֹ שֶׁהָיִינוּ עַד עַכְשָׁנוּ
 זֶה חֲמֵשׁ וְחֲצִי קִדְּנָצִיּוֹת, נִגְמַר הָעֵדֶן שֶׁל הַתְּעַלְלוֹת בִּילְדֵינוּ
 וּבְקִהְלָתֵנוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתֵּן לָךְ
 אֶת כָּל הַפְּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְעִזּוֹר וּלְשִׁקָּם אֶת קִהְלָתֵנוּ עַל צַד הַכִּי טוֹב,
 כְּדֵי שֶׁלֹּא נִצְטָרֵךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ עִם קִהְלָתֵנוּ
 הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁהַחֲלוּם שְׁלִי שֶׁלְּבִסוּף יִהְיוּ כָּלֵם מִשְׁפָּחָה אַחַת, שֶׁזֶה
 יִקַּח אֶת בֵּת זֹאת, וְזֹאת תִּקַּח אֶת בֶּן זֶה, וְכֵן נִהְיָה כָּלֵם מִשְׁפָּחָה
 אַחַת, מֵה שֶׁזֶה כְּבָר קָרָה עַד עַכְשָׁנוּ, יֵעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁאֲזַכֶּה לְהַצְלִיחַ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עוֹז לְהַגְדִּיל אֶת הַקְּהֵלָה
 בְּאִיכוֹת וּבְכַמּוֹת.

אֶת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲרֻכָה שְׂאֲנִי מְעֲרִיף
 אוֹתָךְ שְׂאֵת עוֹזְרֵת לִי לְהַחֲדִיר שְׁלוֹם בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי
 בְּפִרוּשׁ אָמְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מַגְלָה י"ג) אֵין אִשָּׁה מִתְּקַנָּאָה
 אֶלָּא בִּירֵךְ חֲבֵרְתָהּ, וְאֶצֶל הַנָּשִׁים יוֹתֵר מְצוּי מִדַּת הַקְּנָאָה אַחַת
 בַּהֲשָׁנִיָּה וְכוּ' וְכוּ',

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִכּוֹל לְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶן, כִּי (שְׁבַת י)
 שְׁלוֹם זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (עוֹקֵצִין פָּרָק ג') לֹא מְצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרָכָה
 לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְׁלוֹם, שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְוִי"ה עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
 הַיְוִי"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בַשְׁלוֹם".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּקְפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כְּדִי לְגַרֵשׁ צָרִיךְ הַבַּעַל לְגַרֵשׁ, וְלֹא כְּמוֹ שְׂאֵתָה כּוֹתֵב
שְׂאֵתָה הַתְּגַרְשָׁה מִמֶּךָ לְפָנַי חֲדָשׁ, כִּנְרָאָה שְׂאֵתָה גְרִשְׁתָּ אוֹתָהּ,
בְּמָקוֹם שִׁיְהִיָּה לָךְ שִׁכָּל וְלַעֲבֹד עַל שְׁלוֹם בֵּית, הַלְכָתָּ וְעָשִׂיתָ
מַעֲשֵׂה פְזִיז וְגִרְשָׁתָּ אֶת אִשְׁתְּךָ וְכוּ'.

עֲכָשׂוּ אֶתָּה רוֹצֵה עֲצָה עַל דְּרָךְ חֲדָשָׁה וְטוֹבָה ?

כָּל זֹג שְׂמַתְחַתְּנִים צָרִיכִים לְזַכֵּר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים
לְבַנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְשִׁישְׂרָה בֵּינֵיהֶם הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה
וְהַכְּנָה הַדְּדִית וְכוּ' וְכוּ', עֲלֵיהֶם לְכַתְּחֻלָּה לְהִיּוֹת וְתִרְנִים, וְלוֹתֵר
אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז אֵף פְּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוֹם בֶּן אָדָם
שְׁעוֹסֵק בְּשְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', כְּדִי שֶׁהַשְּׁלוֹם יִשְׂרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם וְכוּ',
וּמְכַל שִׁכָּן שְׁלֹא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי גְרוּשִׁין וְכוּ', זֹג שְׂמַתְחַתְּנִים צָרִיכִים
רַק שִׁכָּל וְדַעַת אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג הֵן הַבַּעַל וְהֵן הָאִשָּׁה וְכוּ', וְהִיּוֹת
שְׁעַדִּין אֵין בֵּית חֲרֻשֶׁת שְׁמִיּוֹצֵר שִׁכָּל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ
קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוֹכְרִים שְׁמָה שִׁכָּל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל בֶּן צָרִיכִים לְכוּן
בְּכָל יוֹם שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בְּעַת שְׂמַתְפָּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֶתָּה
חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוֹשׁ בֵּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אִז עַל דַּעַת
וְשִׁכָּל, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א). דַּעַת קְנִיַת מָה
חֲסֻרָתָ, דַּעַת חֲסֻרָתָ מָה קְנִיַתָּ, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכָּל, וְאִם

אֵין לוֹ דַעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלִכֵּן כָּל זוּג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ עַל דַעַת וְשִׁכְל, אֲשֶׁר הַשִּׁכְל הַיֵּבֵשׁ אֹמֵר שְׁצְרִיכִים לִהְיוֹת וְתַרְנִים, וְאֵז הַשְּׁלוֹם שׁוֹרֵה בְּבֵית, וְלֹא קוֹפְצִים וּמִתְגַּרְשִׁים יִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה וְכוּ', וּוְתַרְנוֹת בָּא מִבְּטָחוֹן עֲצָמִי, כְּשֶׁאֲדָם יֵשׁ לוֹ בְּטָחוֹן עֲצָמִי אֲזִי תָמִיד הוּא יוֹתֵר, וְהַזּוּג צְרִיכִים תָּמִיד לְזַכֵּר אֶת הַפְּתָגָם הָעֲמָמִי "תְּהִיָּה חֲכָם וְלֹא צוֹדֵק", וְאֵז מוֹתְרִים, כִּי הַחֲכָם תָּמִיד מוֹתֵר, וְיֵשׁ לוֹ סְבֻלָּנוֹת וְהוּא הַמְּנַצֵּחַ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַנּוֹתֵן דַעַת לְאָדָם, יִתֵּן גַּם לָךְ דַעַת וְשִׁכְל, שֶׁתַּחֲזוֹר עַל הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ טוֹב טוֹב, וְתִכְנִיֵס אוֹתָם בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַפֵּא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח י"א כְּסִלּוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׁבֻשְׁבַת מֵאִיר הָאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּגִלּוֹי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד, בְּלִי שׁוּם לְבוּשִׁים, מֵה שְׁאֵין בְּשִׁשֶׁת יָמֵי הַשְּׁבֻעָה, וְלִכֵּן בְּשִׁשֶׁת זֶה הַזְּמַן הַכִּי טוֹב לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מֵה שֶׁהוּא צְרִיךְ, הֵן בְּרִיאוֹת, הֵן זְנוּג, הֵן פְּרִנְסָה, כִּי הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ בְּשִׁשֶׁת זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מְדַרְשׁ אַגָּדָה) רַבִּי עֲקִיבָא הָיָה בּוֹכֵה בְּתַפְלָתוֹ בְּשִׁשֶׁת, כִּי זֶה הָיָה לוֹ

הַתְּעוּנָה הַי גְּדוֹל שְׂיָכוֹל לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מֵה שְׂצָרֶיךָ, וְאָמְרוּ שֶׁהִיא אוֹמֵר שִׁיר הַשִּׁירִים עִם בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת מְרַב הַדְּבָקוֹת שֶׁהִיא לוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, רוֹאִים מִכָּל זֶה מִי שְׂאֲצָלוֹ תְּעוּנָה הַבְּכִיָּה בְּשֶׁבֶת בְּעַת תְּפִלָּתוֹ, זֶה הֶעֱנַג שֶׁבֶת שְׁלוֹ, וְלָכֵן בּוֹדָאֵי שְׂבִשְׁבֶת אֲז הַזְּמַן לְבַקֵּשׁ עַל הַכֹּל, כָּל מֵה שְׂצָרִיכִים, אָבֵל הֶעָקֵר שֶׁהַבְּכִיָּה תִהְיֶה מְרַב שְׂמֻחָה, כְּמוֹ שְׂאָמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קע"ה) עָקֵר מְעַלֵּת הַבְּכִיָּה הוּא כְּשֶׁהִיא מִחֻמַּת שְׂמֻחָה וְחֻדְרוֹהּ. וְאֶפְיָלוֹ הַחֲרָטָה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּהְיֶה מִחֻמַּת שְׂמֻחָה, שְׂמֻרַב שְׂמֻחָתוֹ בְּהֶשֶׁם יִתְבַּרְךָ, הוּא מִתְחַרֵּט וּמִתְגַּעְגַּע מְאֹד עַל שְׂמֻרַד נִגְדוֹ בְּיָמִים הָרֵאשׁוֹנִים, וּמִתְעוֹרֵר לוֹ בְּכִיָּה מִחֻמַּת רוֹב הַשְּׂמֻחָה, וְזֶה עָקֵר מְעַלֵּת הַבְּכִיָּה, שֶׁתִּהְיֶה מִחֻמַּת שְׂמֻחָה, וְזֶה בְּכִיָּה הוּא רֵאשִׁי תְּבוּת בְּשֶׂמֶךְ יִגִּילוֹן כָּל הַיּוֹם (תְּהִלִּים פ"ט) שְׂעָקֵר הַבְּכִיָּה שֶׁתִּהְיֶה מִחֻמַּת שְׂמֻחָה בְּשֶׂמוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי בְּכִיָּה הוּא מִתְעוֹרֵר מִשֶּׁם ס"ג, שֶׁהוּא בְּבִינָה, וְעַל כֵּן בְּכִיָּה בְּגִימָטְרִיא הַמְּלוּי שֶׁל ס"ג כְּמוֹבָא בְּכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל, הֵינּוּ שֶׁהַתְּעוֹרְרוֹת הַבְּכִיָּה תִהְיֶה מִשְׂמֻחָה כִּי בִינָה לִיבָא כְּמוֹ שְׂכַתוּב "הַלֵּב מִכִּין", וְעָקֵר הַשְּׂמֻחָה הִיא בְּלֵב, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (תְּהִלִּים ד') "נִתְּתָ שְׂמֻחָה בְּלִבִּי", וּמִשֶּׁם צָרִיךְ שֶׁתִּהְיֶה הַתְּעוֹרְרוֹת הַבְּכִיָּה, וְעַל יְדֵי זֶה נִמְתָּק הַבְּכִיָּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל מַה שְּׁעוֹשִׂים בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה מְאֹד מְאֹד
חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת
שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְזָכוּת אֶת הַרְבִּים, שְׁזָכוּת הַרְבִּים תְּלוּי בּוֹ,
וּבִפְרָט קִיּוֹם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְלִכֵּן תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּהַמְצוּהַ הַקְּדוּשָׁה
הַזֹּאת שֶׁקַּבְּלָתָ עַל עַצְמֶךָ, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיַעֲרָה רוּחַ
טְהוֹרָה מְמֹרוֹם וְכָל עִם יִשְׂרָאֵל יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִצִּית
אוֹתוֹ, וְנִזְכָּה לְרְאוֹת בְּנִחְמַת צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וּבְגֹאֲלָהּ שְׁלֵמָה
בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל בֶּן אוֹ בַת שְׁצָרִיכִים לְעַבּוֹר אֶת
הַטְּרָאוּמָה הַזֹּאת לְרְאוֹת אֵיךְ שֶׁהַהוֹרִים מַתְגַּרְשִׁים, הֵם נִכְנָסִים

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל קַעֲא

בְּפִאנִיקָה מְאֹד גְּדוּלָּה, וְסוּבְלִים מְחֻרְדוֹת וְכוּ', וְשִׁבְרוֹן לֵב וְכוּ',
וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ', וְעוֹלָמָם חָרַב בְּעֵדָם וְכוּ'.

עַם כָּל זֹאת הֵם צְרִיכִים לְדַעַת וּבִפְרָט כְּשֶׁהִגִּיעוּ כְּבֹר בְּגִיל
מִבְּגַר שְׂזָה הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה, וְהֵם לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר,
וְאִף שְׂזָה גְּלוּלָה מְרָה מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת הֵהֲכִיחַ לְבַלַּע אֶת
זֶה, וּלְנִסּוֹת לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַחַיִּים וּלְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל הַקְּשָׁיִים
הַנוֹבְעִים מִזֶּה, וְאֲדַרְבָּה מֵהַטְּעִיּוֹת הָאֵלוּ שָׂרְאוּ בְּבֵית, צְרִיכִים
לְרֹאוֹת לְבָנוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז שְׂאֲצָלוֹ לֹא יִקְרָה
דְּבָר זֶה, וְלִכֵּן יֵשׁ שְׁתֵּי פְתוֹת בֵּין יְלָדִים שֶׁהַהוֹרִים הַתְּגַרְשׁוּ, כְּתָה
אֶחָת נִכְנָסִים בְּלַחֲץ וּבְחֻרְדוֹת וּבְפְחָדִים, וְנִשְׁבָּרִים לְגַמְרֵי,
וְאֲצַלְהֵם זֶה טְרַאוּמָה כָּל כֶּף חֻזְקָה שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לְצַאת מִזֶּה, וּמָה
גַּם שֶׁהֵם בְּעֲצָמָם יַעֲשׂוּ אֶת הַטְּעוֹת הַזֶּה לְהַתְּגַרְשׁ, כְּתָה שְׁנִיָּה
שְׂמֻקְבָּלִים אֶת הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה וּמִשְׁתַּדְּלִים לְעִבּוֹד עַל עֲצָמָם בְּכָל
הַכּוֹחוֹת כְּדֵי שְׂאֲצַלְהֵם לֹא יִחְזֹר הַטְּעִיּוֹת הָאֵלוּ.

וְלִכֵּן אֶתָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת מֵהַכְּתָה הַשְּׁנִיָּה וּלְהַתְּחַזֵּק בְּיָתֵר
שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִמָּה שְׂעֹבֵר עַל הַהוֹרִים שְׂלֶךְ
וְכוּ', אֶתָּה צְרִיךְ לְכַבֵּד אֶת שְׁנֵיהֶם וּלְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְבָנוֹת אֶת
עֲצָמָךְ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּצָּא מִכָּל הַפְּחָדִים וְהַחֻרְדוֹת, וְהַעֲקֹר תַּעֲבֹד
עַל נְקוּדַת הַשְּׂמֻחָה לִהְיוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשְׂמֻחַ
אֲזִי הַמַּחַ מַחְשְׁבָה שְׁלוֹ מִתְּרַחֲבַת וּמִתִּישְׁבַת, כִּי בְּשְׂמֻחָה אוֹתִיּוֹת
מַחְשְׁבָה, הֵינּוּ עַל יְדֵי שְׂמֻחָה יְכוּלִים לְהוֹלִיךְ אֶת הַמַּחְשְׁבָה אִיךְ
שְׂרוּצִים כִּי שְׂמֻחָה הוּא עוֹלָם הַחַרוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲבֹד עַל נְקוּדַת
הַשְּׂמֻחָה, וּכְכֹל שְׂתַהֲיָה יוֹתֵר בְּשְׂמֻחָה יוֹתֵר יִתְרַחֵב לְךָ מוֹחֶךָ
וְדַעְתְּךָ וְתִצָּא מִכָּל הַפְּחָדִים וְהַלְחָצִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה

קעב אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֵל

שְׂבִיכוֹלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַף שְׁזֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה לְהַגִּיעַ לְזֶה, תִּתְּפַלֵּל תִּפְלֵה זֶה בְּכָל יוֹם שֶׁתִּזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה, וְהַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹצֵא אוֹתְךָ מֵהַחֲרָדוֹת וְהַפְחָדִים וְהַלְחָצִים, וְתִהְיֶה בֶן חוֹרִין לְגַמְרִי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַשִּׂמְחָה בְּרִמ"ח אֵיבָרֵי וּשְׁס"ה גֵּידֵי, עַד שֶׁהַשִּׂמְחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאֲזֹכָה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מֵרַב שִׂמְחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאַנִּי יָכוֹל לָקִים אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנִי רַחֵם עָלַי וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְזַכְּנֵי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים מִשִּׂמְחָה, וְאַזְכֶּה לְשִׂמַח אֶת אַחֲרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׂמּוֹחַ, וּבְזָכוֹת הַשִּׂמְחָה אֲזַכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינַי רַק אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְּבַרְךָ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחַיֶּה וּמְהַיֵּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכְּנֵי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזוּכָכַת שְׂאֲזֹכָה לְדַעַת בִּידְעָה בְּרוּרָה שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדֶּיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עוֹנוֹתַי, וְאַזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּה בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַפֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלוֹ ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַסֵּפֶר "פְּעֻלַת הַצְדִּיק" הוּא מְדִיק מְאֹד, וְנִלְקַט מִכָּל סִפְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל וּמֵהַשִּׁיחוֹת בְּעַל פִּה שֶׁהוּלֵךְ מִדוֹר דוֹר.

הַשְּׂאֵלָה שֶׁלָּךְ זוֹ שְׂאֵלָה מְעַנִּינָת, וְאַתָּה צוֹדֵק בְּשִׂאֲלָתְךָ, כִּי הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְרִדְכִי מְנַעֲשִׁכִּיז זי"ע נִסְתַּלֵּק בְּח' נִיֶּסֶן תַּק"ס, וְזֶה שֶׁבָּקֵר אֶצְלוֹ רַבְנֵנוּ ז"ל זֶה בְּטוֹחַ הִיָּה אַחַר שְׁנַסַּע אֶל הַבַּעַל הַתְּנִיָּא זי"ע, שֶׁהַבְּטִיחַ לְהָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מְקַאֲלִיֶּסֶק זי"ע שֶׁהוּא יִסַּע שָׁמָּה בְּעַנְיַי צְדָקַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלִים בִּינֵיהֶם, וְכָל זֶה הִיָּה אַחַר חֲגַי הַשְּׁבֻעוֹת, וְאַם כֵּן הַשְּׂאֵלָה אֵיךְ מִסְתַּדֵּר מַה שֶּׁכְּתוּב בְּסֵפֶר (ח"י מוה"ר"ן סִימָן קי"ג, וְכֵן מַעְמַק בְּסֵפֶר "פְּעֻלַת הַצְדִּיק" סִימָן ש"ט) שֶׁהִיָּה חֲמֻשָּׁה יָמִים קוֹדֵם הַהִסְתַּלְקוֹת וְכו', עַיֵן שָׁם, וְהָרִי רַבְנֵנוּ ז"ל חָזַר לְבֵיתוֹ בְּעִיר מְעַדְוּוֹיִבְקָא בְּשַׁבַּת פְּרֻשַׁת חֻקַּת י' תַּמּוּז, וְהִיָּה שָׁם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאַחַר כֵּךְ נִכְנַס לְגוֹר בְּזֵלֵאֲטְפוּלִי וְהִיָּה שָׁמָּה מַה שֶׁהִיָּה וְכו' וְכו', אַזִּי מְכַרְחַח לְהַגִּיד שֶׁזֶה לֹא דוֹקָא חֲמֻשָּׁה יָמִים לְפָנָי הַהִסְתַּלְקוֹת, כִּי כַּנֶּרְאָה שְׁעוֹד הָאָרֶץ יָמִים הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְרִדְכִי מְנַעֲשִׁכִּיז זי"ע עַד נִיֶּסֶן, כִּי הוּא נִסְתַּלֵּק בְּח' נִיֶּסֶן תַּק"ס, וְרַבְנֵנוּ ז"ל רַק חָזַר לְבֵיתוֹ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בִּי' תַּמּוּז תַּקנ"ט, וְעַל זֶה יְכוּלִים לוֹמַר מַה שֶּׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת "לֹא דַק", וְכָל זֶה בְּרוּר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַכִּים ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיָּה לִי
לְקִרְאָת מִכְתָּבְךָ שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, מִמֶּשׁ הַחַיִּית אֹתִי.

אָסוּר לָךְ לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, אֶפִּילוֹ שְׂאִין לָךְ חֶשֶׁק לְלַמֵּד,
עַל כָּל פְּנִיִּים אֵיךְ שֶׁהוּא תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת
בְּמִנְיַן דִּיקָא, וַיּוֹם אַחַד שֶׁבֶל יַחְסֹר לָךְ הַנְּחַת תְּפִלִּין, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְהַסְבִּיר אֶת מַעְלַת מִצְוֹת תְּפִלִּין, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(מְנַחֹת מ"ד). כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין מֵאַרְיָה יָמִים, וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא
זוֹטְרֵתָא שְׁמוֹת) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין כְּאֵלוֹ קָרָא בַּתּוֹרָה, וְאָמְרוּ (יִלְקוּט
שְׁמוֹת רַמְזוֹ רַכ"ב) אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַמָּקוֹם אָנוּ רוֹצִים לִיַּגַע בַּתּוֹרָה
יוֹמָם וְלַיְלָה אָבֵל אֵין לָנוּ פְּנָאֵי, אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קִיָּמוּ
מִצְוֹת תְּפִלִּין וּמַעְלָה אֲנִי עָלִיכֶם כְּאֵלוֹ אַתֶּם יַגְעִים יוֹמָם וְלַיְלָה;
וְאִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ מַעְלַת הַזּוֹכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין שֶׁל יָד וְתְּפִלִּין שֶׁל
רֵאשׁ, הִיָּה נִזְהָר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַמְּצוּהָ הַזֹּו מִמְּשַׁכֵּת לְאָדָם חַיִּים
וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְנַחֹת
מ"ג): כָּל שֵׁישׁ לוֹ תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, הַכֹּל בַּחֲזוּק שְׁלֵא
יִחַטָּא; כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח עִם מִצְוֹת תְּפִלִּין שֶׁהִנִּיחַ הַיּוֹם,

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמז בְּנַחַל קֵעָה

הַשְׁמָחָה שֶׁל הַמְצָוָה לֹא יִתֵּן לּוֹ לַחֲטָא, וְלִכֵּן אֲשֶׁר מִי שֶׁנִּזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוֹת תְּפִלִּין .

וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יִלְקוּט שְׁמוֹת רַמְזוֹ רַכ"ב) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין כְּאִלוֹ קָרָא בַּתּוֹרָה; וְלִכֵּן תִּהְיֶה נִזְהָר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד .

גַּם אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר מִמַּחְבְּרִים רָעִים, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְחָבוּ אוֹתָךְ לְמַטָּה לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמַתְחָתִיו, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְאֲנִי רוֹצֵה לָתֵת לְךָ עֲבוּדָה שֶׁתּוּכַל לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף וּתְהִיָּה אַחַר כֵּךְ הֵכִי מְאֹד בְּחִיָּךְ .

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקוּוּ .

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כֶּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַכְמֵים ... נִרוֹ יְאִיר

תִּרְאֶה אֲנִי נִתְתִּי לְךָ עֲבוּדָה בְּמִשְׁרָד, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִסְתַּוֵּב מִשְׁעֲמֵם, אֲבָל אֲנִי שׁוֹמֵעַ שֶׁבְּלִילָה אֵתָה מְסֻתוֹבֵב עַל הָרְחוּבוֹת וַיִּשֵׁב עַל הַכֶּפֶר שְׁזָה בְּכֹל לֹא מְקוֹם צְנוּעַ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, כִּי אֵתָה עֹכָשׁוּ בְּחֹזֶר צְעִיר וְכֹל הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁבַת קִנְבִּי): יְנִיקוּתָא כְּלִילָא דְיִוְרְדָא, עָקֵר יִפִּי הַפְּרָח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרוֹתוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הָעֲבוּדוֹת שֶׁאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מִשָּׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעֵת זְקֵנָתוֹ, וּכְתִיב (אֵיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לְגַבֵּר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו", וְלִכֵּן אֲנִי

קעו אָשר שַׁנַּת תּשע"ד - חֶלֶק רמז בַּנְּחָל

מאד מאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכוֹלְתְּךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת
הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כָּל זְמַן שֶׁמִּתְּפַלְּלִים בְּמִנְיַן
וּמְקַפִּידִים עַל זֶה, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁאַרִים יְהוּדֵי יִרְאָ וְחָרֵד, אַבְּל תִּכְרַף
וּמִיד שְׁמוֹזְלִים בְּתַפְּלָה בְּצַבּוּר, עַל יְדֵי זֶה רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן יוֹרְדִים
לְשֹׂאֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלִכֵּן תַּצִּית אוֹתִי שֶׁתַּתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאִז תַּצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ,
וְכֵן רְאֵה לְגַרְסַּ כָּל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּצִּית אוֹתִי, כִּי אַחֲרַת אֶצְטַרְךָ לְהוֹצִיא אוֹתְךָ
מִהַעֲבוּדָה, וְחַבֵּל לְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אִם תּוּכַל לְהַתְּקִין לִי אֶת הַמְּנוֹרוֹת בְּשַׁעַר הַחֶדֶשׁ שֶׁעָשִׂינוּ,
מְאֹד מְאֹד אֶשְׂמַח.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁיִּתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מְאֻשְׁתָּךְ בְּקִרְוֹב מְאֹד,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מַה שֶׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרָכוֹת ו:): כָּל
הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְשֻׁאֵל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֵה שֶׁאַדָּם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל קַעֲז

תְּפִלוֹת מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ
הַפְּרָטִי פְּרָטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ עֲלֵינוּ, וְאִם יוֹם אֶחָד
הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּין כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא
בָּא? וּמַשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמַשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיִן,
שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַפַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כְּסֵלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ יַעֲזֵב שְׁקִבְלָתְךָ אֶת הָעִבּוּדָה בְּבֵית
הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֵם עַל הַבְּקָר, שֶׁתְּרַאֶה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
מְאֻמְצִים שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה מְסֻדָּר וְנִקִּי, כִּי כָּל הַחַיִּים שְׁלֵי תְלוּיִים רַק
בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל הַזֶּה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכּוֹלְתְּךָ שֶׁיִּהְיֶה הַכֹּל
עַל נְכוּן.

זָכַר וְגַם זָכַר מַה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת ו:): כָּל
הַרְגִיל לָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְשַׁאֵיל בוּ; הֵינּוּ בְּזֵה שֶׁאָדָם רָגִיל לָבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ
תְּפִלוֹת מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ
הַפְּרָטִי פְּרָטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ עֲלֵינוּ, וְאִם יוֹם אֶחָד
הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּין כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא
בָּא? וּמַשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמַשְׁתַּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיִן,
שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ בַּת זוג כִּי אֲסוּר לְהִשָּׂאָר לְבַד,
וְכָךְ כָּתַב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים הַלְכָּה א' אוֹת א')

מִי שֶׁאֵינוֹ נָשׂוּי הוּא פָּגוּם בְּבִרְיָתוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׂבִיכוּלְתָּךְ
לְרֹאוֹת לְהִתְחַתֵּן מִה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַפֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי
שְׁחֻזְרָתָ לְבֵית הַסֵּפֶר וְלִסְמִינַר, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁאֵנִי כָּךְ שְׂמִיחַ
שֶׁקִּבְּלוּ אוֹתָךְ בְּשְׂמִיחָה וּבִסְבֵּר פְּנִיִּים יְפוֹת, שֶׁזֶה עָשָׂה לִי אֶת הַיּוֹם
וְכוֹי, כִּי אֵנִי מֵאֵד שְׂמִיחַ שִׁישׁ לָךְ קָשֶׁר הַדּוּק עִם הַבְּנוֹת, כִּי אֵין
עֲצָה אַחֲרַת אֵיךְ לְהַגִּיעַ אֶל הַלְּבָבוֹת שֶׁל הַבְּנוֹת רַק עַל יְדֵי אַהֲבָה
וְקִרּוּב לְבָבוֹת, וּבִפְרָט עִם הַבְּנוֹת הַגְּדוּלוֹת אֵין דֶּרֶךְ אַחֲרַת רַק
לְלַכֵּת בְּטוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלִיחָה מְרַבָּה,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּקְצָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שִׁישׁ לָךְ שְׁאֵת חוֹנֵת בְּתִשׁוּבָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ד). בְּמִקּוֹם שְׁבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עֲמִידִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד, וְעָקַר הַתִּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְבָרִים לְהַתְּנוּדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הָעֶבֶר, וְקַבְלָה חֲזָקָה עַל הַהֶבֶא, שְׁמֵהֵיוֹם וְהַלָּא אֲנִי מִשְׁתַּנָּה לְגַמְרִי.

וְלָכֵן תַּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ וְדַעִי לָךְ שְׁצָרִיכִים לְהַחֲזִיק מְעַמָּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְפַלְיָגִים מְאֹד בְּגִדְלַת שְׁמִירַת שְׁבֵת, וְאָמְרוּ (שְׁבֵת קי"ח): כָּל הַמְּשַׁמֵּר שְׁבֵת כְּהִלְכָתוֹ אֶפִּילוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוּשׁ מוֹחֲלִין לוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נ"ו ב') "אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחֲזִיק בָּהּ שְׁמֵר שְׁבֵת מִחֲלָלוֹ וְשִׁמֵּר יָדוֹ מִעֲשׂוֹת כָּל רָע", אֵל תִּקְרִי מִחֲלָלוֹ אֲלֵא מְחוּל לוֹ; אִם אָדָם שׁוֹמֵר שְׁבֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וּמָה גַם שְׁבִזְכוּת שְׁבֵת מִתְעַשְׂרִים, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשִׁלִּי י') "בְּרִכַת הַיּוֹי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה" בְּרִכַת הַיּוֹי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר זֶה הַשְּׁבֵת, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיְבָרֶךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", וְלָכֵן

תעשי כל מה שביכולתך להיות רק בשמחה בשבת קודש, כי שבת הוא התגלות הקדוש ברוך הוא בעצמו, ומי ששומר שבת אזי מאיר לו השגחתו הפרטית ולא חסר לו שום דבר.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד לא לעשן שום סיגריות בשום פנים ואפן, והיום אומרים הרופאים פתוח וכתוב על כל קפסת סיגריות שזה מזיק לאדם, וזה מביא סרטן בראות, ולכן זה מסכן אפילו באמצע השבוע לעשן, ובאמת העישון סיגריות, מלבד הבזבז כסף שמבזבזים כל יום על כל חבילה שלושים ש"ח, זה פשוט מחלה ואדם נמכר לזה כמו אל סמים או אלכוהול, וקשה להפרד מזה, ולכן אשרי מי שיש לו שכל ומפסיק לעשן, כי אף פעם לא יכולים לתאר לעצמו שבדיוק הוא יקבל את הסרטן בראות על ידי עשון סיגריות וכו', ואף שהוא אומר אני רואה אנשים זקנים שעדין מעשנים ולא קורה להם שום דבר וכו', אל יאמר זאת כי בדיוק אותו יכול לתפס את המחלה הממארת הזו, על ידי עשון סיגריות, ולכן תשתדלי לעשות כל מיני פעולות שבעולם להגמיל מלעשן סיגריות.

הקדוש ברוך הוא ישמח את לבך ותהיי תמיד שמחה ועליזה, ולא יחסר לך שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תקצא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישלח י"א כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת כי כל ענין מועקה בלב זה בא מעצב פנימי ומחסר בטחון עצמי, ותחושה של חסר, הינו שאדם מרגיש את עצמו חסר, חסר אשר, חסר טוב וכו', ורבנו ז"ל נשלח בזה העולם בדור הזה למלאות לכל אדם את מה שחסר לו, ולהכניס בו אשר אמתי בחייו, ולכן עתידה תורת רבנו ז"ל להתפשט בכל העולם כלו, ולאט לאט מתפשטת הלמוד העמק של רבנו ז"ל בין כל שכבות העם, כי על כל אחד ואחד עובר משברים וגלים, זה מעצמו, וזה מאשתו, או מבעלה, או מהילדים, או מפרנסה וכו' וכו', אין בן אדם אחד בזה העולם שיהיה מאשר, לכל אחד יש לו בתוך הלב פנימה, מועקה ותחושה של עצב פנימי, ורבנו ז"ל הוא בן השמחה, בא למלאות לאדם מה שחסר לו, והוא מחדיר בלב שמחה אמתי, כי עקר השמחה הוא בלב, כמו שכתוב (תהלים ד' ח') נ'תתה ש'מחה ב'לבי שזה ראשי תבות נ'חמן ב'ן ש'מחה, ורבנו ז"ל נשלח לדורותינו אלו לשמח את כל השבורים והרצוצים, ולהוליך אותם בדרך הישר שיהיו הכי מאשרים בחייהם, ולכן אשרי מי שמתמיד בספריו הקדושים, ובחוכרות והקונטרסים שמופצים בכל העולם כלו, שהם התמצית של דברי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל.

הכלל הוא שמכרחים לעבוד על נקדה אחת והוא שמחה, לשמוח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, ולא להשבר משום דבר, וכשבר ישראל תמיד שש ושמח או הוא מכריח את עצמו להיות בשמחה, לבסוף יתרחב לו לבו לגמרי ויוכל לדבר אל

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁזָה נִקְרָא הַתְּבוּדוֹת, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה הוּא מוֹצִיא אֶת כָּל הַעֲצָב פְּנִימִי שֶׁנִּכְנַס לוֹ בְּלִבּוֹ, כִּי כָּל הַמוֹעֲקוֹת שֶׁבִּלְבָב אָדָם, כְּלֵן נּוֹכְעוֹת מְדַבֵּר אֶחָד, הֵינּוּ מִתְּחוּשַׁת חֶסֶר שֶׁל טוֹב אֲמֵתִי, וּבְזֶה שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מוֹצִיא אֶת כָּל הַמוֹעֲקָה שֶׁנֶּצְטַבְּרָה בְּלִבּוֹ, וְזוֹכָה לְאֵט לְאֵט לְמֵלֵאוֹת אֶת הַחֶסְרוֹן שְׁלוֹ.

וְלִכֵּן הַרְגִילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלִי, וְאִף שֶׁבְּהִתְחַלָּה זֶה יְבוֹא לִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי מְרַב הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁמְסַבֵּב אוֹתָיְךָ נִדְבַק בְּךָ כְּפִירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה אֶת סוּבְלָת מַה שֶׁסוּבְלָת וְכוּ' וְכוּ', וְאֵם תְּרַגֵּילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי לְאֵט לְאֵט תּוֹצִיאֵי אֶת כָּל הַמוֹעֲקוֹת שֶׁבִּלְבָבִי, וְיִתְמַלֵּא לְבָבִי בְּשִׂמְחָה אֵין סוּפִית שְׁזֶה הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁכָּל מַה שֶׁקוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְלִכֵּן אָסוּר לְפַחַד מְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, כִּי בְּלִי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ אִף אֶחָד לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי שׁוּם רַע וְשׁוּם גֵּזֶק, וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל כֶּךָ חֲזֵק בְּאֲמוּנָה הַפְּשוּטָה הַזֹּאת, עַד שְׁזֶה יִהְיֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, הֵינּוּ כְּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ מְאִירָה בְּאֲמֻצֵּעַ הַיּוֹם בְּאוֹר גְּדוֹל מְאֹד, כֶּךָ אָדָם צְרִיךְ לְהִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁיֵּאִיר לוֹ תְּמִיד כְּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁמְאִירָה בְּאֲמֻצֵּעַ הַיּוֹם בְּחֻזֶק גְּדוֹל מְאֹד.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שְׁזֶה לֹא קָל לְהַגִּיעַ לְזֶה, אֲבָל אִם מְרַגִּילִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, פַּעַם פַּעַמִּים וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁהַרְגֵּל נַעֲשֶׂה טָבַע, אֲזִי יִפְתַּח לְךָ חַיִּים חֲדָשִׁים, חַיִּים

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רִמְזוּ בְּנַחֲל קַפֵּג

מְאֻשְׁרִים שְׁלֵא טַעַמְתָּ מִיְמִיךָ, וְאֵל זֶה רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא תָּמִיד שֶׁשׁ וְשֶׁמַּח, וְתָמִיד הוּא מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֵז עוֹלְמוֹ יִרְאֶה בְּחַיָּיו.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַצֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תַּשְׁעִ"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִיךָ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ שֵׁישׁ לָךְ בֶּן שְׁזוּכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׁזָה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְלִכֵּן תִּשְׁמַח עִמּוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה חֶלְקֶךָ לְנִצָּח, וְאַתָּה לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה לְזְכוּת לְבָן שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה וּבַעַל דְּרָךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, שְׁזָה הַנַּחַת הַכִּי גְּדוֹל לְהַהוֹרִים, וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמּוֹחַ עִמּוֹ, הֶעֱקָר אֶל תְּכַבִּיד עָלָיו בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, רַק לְשִׂמּוֹחַ עִמּוֹ וּלְשִׂמּוֹחַ אוֹתוֹ.

בְּעֵינַי לְלַמֵּד אוֹתוֹ דְּרָכֵי הַחַיִּים וְכוּ', שְׂיִהְיֶה לוֹ הַקְּדָמוֹת עַל כָּל הַחַיִּים וְכוּ', יֵשׁ בְּזֶה מִפְּתַח אֶחָד שְׁפוֹתַח כְּבֹר אֶת כָּל הַמְּנַעוּלִים הַסְּגוּרִים, וְהוּא מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׁנוּבַע מוֹתָרְנוֹת, כְּשֶׁאֵדָם זוֹכָה לְהִיּוֹת סְבָלָן עַל כָּל אֲשֶׁר בָּא עָלָיו, וְהוּא מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְוַתֵּר עַל כָּל דְּבָר בְּבֵית, עַל יְדֵי זֶה הוּא יִצְלִיחַ בְּחַיָּיו, וְאִמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (דְּרָךְ אֶרֶץ זוּטָא פְּרָק א') דְּרָכָן שֶׁל תְּלַמִּידֵי חַכְמֵים

עָנְיוֹ וּשְׁפָל רוּחַ זְרִיז מְמַלֵּא עֲלוֹב וְאֶהוּב לְכֹל אָדָם שְׁפָל לְאִנְשֵׁי
 בֵּיתוֹ יֵרָא חֲטָא וְדוֹרֵשׁ אֶת הָאָדָם לְפִי מַעֲשָׂיו וְאוֹמֵר כֹּל מַה שֵּׁישׁ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵין לִי חֶפֶץ בָּהֶם [לְפִי שְׂאִין הָעוֹלָם הַזֶּה שְׁלִי] יוֹשֵׁב
 וּמִשְׁנֵה וּמִטְנֵף כְּסוּתוֹ לְפָנָי רַגְלֵי תְלַמִּידֵי חֲכָמִים וְאֵין אִישׁ רוֹאֶה
 בּוֹ דְּבָר רַע שׁוֹאֵל כְּעִנְיָן וּמִשִּׁיב פְּהֶלְכָה; וְאֵל כֹּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת
 אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִמָּן קנ"ה) עַל יְדֵי תוֹקֶף
 הָאֱמוּנָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְיוֹדֵעַ וְעֵד שְׁמַלֵּא כֹל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִיהוּ מְמַלֵּא כֹל
 עֲלָמִין וְסוֹבֵב כֹּל עֲלָמִין וּבִתְרוֹךְ כֹּל עֲלָמִין, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי קוֹנֵה לְעֶצְמוֹ מֵדַת הַסְּבָלָנוּת, וְהוּא מוֹתֵר עַל הַכֹּל וְכוּ'
 וְכוּ', זֶה הַמִּפְתָּח לְפִתּוֹחַ אֶת חַיֵּי הָאֲשֶׁר בַּחַיִּים, כִּי הַסְּבָלָן וְהוֹתָרָן
 הוּא הַמְּנַצֵּחַ לְבִסּוּף.

הַחַיִּים בְּכֻלָּל לֹא קָלִים, אֲלֵא יֵשׁ בָּהֶם נְסִיווּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
 כִּי יֵשׁ נִשְׁיִים מְאֹד מְאֹד קָשׁוֹת שֵׁישׁ לְהֵן טִבֵּעַ שֶׁל שְׁתֻּלְטָנוֹת וְכוּ',
 וְכֵן לְהֶפֶךְ יֵשׁ גְּבָרִים מְאֹד מְאֹד קָשִׁים שֵׁישׁ לָהֶם טִבֵּעַ שֶׁל
 שְׁתֻּלְטָנִים, וְאִם לֹא יִלְמְדוּ לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, אֲזַי יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים
 מְרִים מְאֹד, כִּי תָמִיד יִהְיֶה בִּינֵיהֶם וּכְוָחִים וְאִי הִבְנוּת, עַד שְׁמֹזָה
 בָּא מְרִיבוֹת קָשׁוֹת עַד גְּרוּשֵׁין חֵס וְשְׁלוֹם, אֲבָל אִם לוֹמְדִים אֶת
 עֶצְמָם שְׁנִיָּהֶם הֵן הַבְּעַל וְהֵן הָאִשָּׁה שְׁמִכְרָחִים לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי,
 וְזֶה סוֹד הָאֶהֱבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית שְׁזָה מְבִיא אֶת הַהֲצֻלְחָה בְּבֵית,
 אִם הַזּוּג מְבִינִים אֶת זֶה, אֲזַי יִהְיֶה לָהֶם חַיֵּי נִשׁוּאִין הַכִּי מְאֻשְׁרִים,
 אֲבָל אִם לֹא יִרְצוּ לְקַבֵּל אֶת זֶה, אֲלֵא כֹל אֶחָד יִרְצֶה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל
 הַזּוּלָת, שִׁיְהִיו בְּטוּחִים שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם תָּמִיד מְרִיבוֹת, וְהַבֵּית
 יִתְהַפֵּךְ לְגִיְהוּנוֹם רַחֲמָנָא לִיצְלָן, בְּשַׁעָה שִׁיְכוּלִים לְמַנוּעַ אֶת עֶצְמוֹ
 מִכֹּל זֶה, וְזֶה הַמִּפְתָּח שֶׁל הַצְּלָחָה בֵּין בְּנֵי זוּג.

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנִחַל קִפָּה

וְעַל כָּלֵם צָרִיכִים עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט לִבְקֵשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּלִי תַפְלָה זֶה לֹא הוּלָךְ, וְצָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, וְכָל מֵה שֶׁצָּרִיכִים הַכְּתֹבַת הָרֵאשׁוֹנָה וְהָאַחֲרוֹנָה זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"ד ו') "כֹּה אָמַר ה' הִנְיִי"ה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֵאלוֹ הַיּוֹי"ה צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹקִים", וּכְשֶׁמַּחֲדִירִים בְּעַצְמָם יְסוּד זֶה, אִזְ כָּל הַחַיִּים הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּרְוֶה רֹב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְמַנּוֹ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַצֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כְּסִלּוֹ ה' תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַכֹּלֵל הָרֵאשׁוֹן - אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁאֲסוּר לְהַכְנִס עִם בְּנֵי אָדָם בּוֹכּוּחִים, כִּי מִי שֶׁמְתוֹכַח עִם הַזּוֹלָת אִזִּי הוּא כְּבָר הַמְּפַסִּיד, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת הַמְּנַצַּח, וְלִכֵּן כְּשֶׁבָּא לְהִתּוֹכַח אֶתָּךְ בְּאִיזָה נוֹשֵׂא שֶׁרַק יִהְיֶה וְכוּ' וְכוּ', הוּא רוֹצֵה לְנַצַּח אוֹתָךְ, וְלִכֵּן אֵין טֵעַם שֶׁתְּכַנֵּס אֶתוֹ בּוֹכּוּחִים כִּי אִף פַּעַם לֹא תִבּוֹא לְגַמֵּר וְכוּ', וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (אִיּוֹב ט"ז ג') "הִקֵּץ לְדַבְרֵי רוּחַ אוֹ מֵה יִמְרִיצֶךָ כִּי תַעֲנֶה", וְלִכֵּן אֵין טֵעַם בְּכֹלֵל לַעֲנוּת כְּשֶׁאֲחַד בָּא רַק

לְנֻצַח, כִּי אִף פַּעַם זֶה לֹא יִגְמַר, כֹּל מֵה שֶׁתִּגִּיד יִהְיֶה כְּמוֹ שֶׁאַתָּה טוֹחֵן מַיִם, וְזֶה יָבִיא רַק לְכָאֵב לֵב וְלִמְרִיבוֹת. רַק כְּשֶׁאָדָם שׂוֹאֵל וְרוֹצֵה לְהִתְעַנֵּין מֵה זֶה? אִזּוֹ כִּדְאִי לְהִסְבִּיר לוֹ בְּהִרְחֻבָהּ וּבְפִרְטֵי פִרְטוּיּוֹת.

הַעֲנִינִי שֶׁל אֱמוּנַת חֲכָמִים שְׂזָה יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלֵה, אִף אַחַד לֹא תוֹפֵס שְׂזָה דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת י"ד) "וַיֹּאמִינוּ בַּהוֹי"ָהּ וּבַמִּשֶׁה עֲבָדוּ" אִם בְּמִשֶׁה הָאֱמִינוּ קַל וְחוֹמֵר בַּהוֹי"ָהּ? בָּא זֶה לְלַמֵּד שֶׁכָּל מִי שֶׁמֵּאֱמִין בְּרוּעָה נֶאֱמָן כְּאִלוֹ מֵאֱמִין בְּמֵאֱמָר מִי שֶׁאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם; וְלִכֵּן אִם אָדָם אֵין לוֹ אֱמוּנַת חֲכָמִים סִימָן שֶׁאֵין לוֹ גַּם אֱמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ מִתְקַרְבֵּת יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוֹשִׁים שְׂזָה בְּעֲצֻמוֹ אֱמוּנַת חֲכָמִים, כִּי גַר חֲנֻכָּה מְסַגֵּל לְאֱמוּנַת חֲכָמִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שֶׁבַת כ"ג.) שֶׁמְבָרְכִים "אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה", וְהִכֵּן צִוָּנוּ? רַב אֲנִיא אָמַר מֵהַפְּסוּק (דְּבָרִים י"ז י"א) "לֹא תִסּוּר מִן הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ יְמִין וּשְׂמָאל", רַב נַחֲמִיָּה אָמַר מֵהַפְּסוּק (דְּבָרִים ל"ב ז') "שֶׁאֵל אָבִיךָ וַיִּגְדֶּךָ וְזִקְנֶיךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ", הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שֶׁכָּל מִצְוֹת חֲנֻכָּה הוּא מִצְוָה מִדְּרַבָּנִין שֶׁאֵנָחְנוּ מְחַיִּבִים לְשִׁמוּעַ בְּקוֹלָם, נִמְצָא שֶׁגַר חֲנֻכָּה מְסַגֵּל לְאֱמוּנַת חֲכָמִים, שְׂזָה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקֵר רְאֵה לְשִׁמוּחַ שֶׁאַתָּה זוֹכֵה לְדַעַת מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וּנְפִלָא כְּזֶה, רַבֵּי שְׁמַחֲזֵק אוֹתָנוּ וּמַעוֹדֵד אוֹתָנוּ עַל שְׂמִחָה, וּמוֹרָה לָנוּ דְרָךְ אֵיךְ לְעִבּוֹר זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְלַחֲיוֹת חַיִּים טוֹבִים וְנַעֲמִימִים וּמֵאֲשָׁרִים, וְתֵן תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל זֶה

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֵלֶק רִמְזוּ בְּנִחַל קִפְזוּ

שְׁזָכִיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל אֵל תִּכְנַס עִם אָף אֶחָד
בְּכּוֹחֵי, יֵאָחֵז כָּל אֶחָד אֶת דְּרוֹכוֹ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקַצֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲדִיף לְלַמֵּד קוֹדֵם אֶת הַתְּרַגּוּם, כִּי כִּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלַח אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר
שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר
מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו; וְגַם הַתְּרַגּוּם הוּא מְדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים, וְלִכֵּן עֲדִיף קוֹדֵם תְּרַגּוּם, עִם כָּל זֹאת מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים
לְחַטּוֹף בְּכָל יוֹם גַּם קֶצֶת רִשׁוּי בְּמִקּוֹמוֹת שְׁקֵשָׁה לְהַבִּין, וְאֲשֶׁרִי
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁגַם מִסְתַּכֵּל קֶצֶת בְּרַמְבַּ"ן הַקְּדוּשׁ, וּבְאֹר הַחַיִּים
הַקְּדוּשׁ, וְאֵז יִרְגִישׁ אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ בְּאִפְן אַחֵר לְגַמְרֵי.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזָכָה לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם חֲמִשׁ עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, עַד שְׁבָא
בְּיוֹם שִׁישִׁי הוּא זָכָה לְסִיִּם אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד
תְּרַגּוּם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוֹ, וְזֶה הַמְצָוָה שְׁבָנִי
אָדָם מְאֹד מוֹלְזִלִים בְּזֶה, בְּשַׁעַה שְׁצָרִיכִים לְדַעַת שְׁבִשְׁבוּעַ שְׁלֵא

מְסִימִים אֶת שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עַל כָּל פָּנִים, עַל יְדֵי זֶה נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁבַשְׁבוּעַ זֶה יִהְיֶה לוֹ אֵיזָה צָרָה חֵס וְשָׁלוֹם אוֹ אֵיזָה הַפְסֵד מְמוֹן, אוֹ אֵיזָה בְּעֵינָה אַחֲרֵת, כִּי מִי שֶׁמְקַפֵּיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שִׁיזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשְׁנַיִם טוֹבוֹת, וְכֵן יִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמֵתִי וְנֹצְחִי.

הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי מְרַדְכֵי מִנְדְּבוּרְנָא זי"ע הָיָה פַּעַם בְּעִיר חוּסֵט וְהַזְמִינוּ הַבַּעַל "עֲרוּגַת הַבֶּשֶׂם" שְׂיָבֹא לְבַקֵּר אֶת הַיְשִׁיבָה שְׁלוֹ, כִּידוּעַ שְׁהֵיָה לוֹ יְשִׁיבָה גְדוֹלָה עִם גְּדוּלֵי מוֹבְחָרֵי תַלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁמֶשֶׁם יֵצְאוּ רַבָּנִים גְּאוּנִים וְשִׁמְשׁוּ בְּרַבְּנוֹת בְּעָרִים גְּדוֹלוֹת בְּהוֹנְגְרִיָּה, וְנִעְנָה לְבַקְשָׁתוֹ, וְכִשְׁנֹכְנַס הַצַּדִּיק הַסְתַּכַּל אֵיךְ שְׁכַלְסָם לּוֹמְדִים בְּהַתְמַדָּה, וְאַחַר כֵּן כְּשִׁיצָא וְלִיּוֹה אוֹתוֹ הַבַּעַל "עֲרוּגַת הַבֶּשֶׂם" שָׁאַל אֶת הַצַּדִּיק נִוּ מַה אַתָּם אוֹמְרִים עַל הַתַּלְמִידִים שְׁלִי? עָנָה וְאָמַר אֵינן לָהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם, וְנִבְהָל הַבַּעַל "עֲרוּגַת הַבֶּשֶׂם" מְאֹד, וְשָׁאַל לְמָה שֶׁהַצַּדִּיק יֹאמַר כֵּן? עָנָה וְאָמַר מִפְּנֵי שֶׁלֹּא מְסִימִים כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם, וְהַצַּדִּיק נָסַע לְדַרְכוֹ, וְהַבַּעַל "עֲרוּגַת הַבֶּשֶׂם" הֵלֵךְ וְחָקַר אֶצֶל כָּל תַּלְמִידָיו, וְכָלֵם אָמְרוּ שְׁזֶה לֹא יוֹצֵא לָהֶם לְסִיִּים שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם בְּעָרֵב שְׁבֵת, כִּי אַז הוּא יוֹם בְּחִינָה שֶׁהַבַּעַל "עֲרוּגַת הַבֶּשֶׂם" בּוֹחֵן אֶת הַתַּלְמִידִים מַה לְמַדּוֹ, וְנִרְעַד הַבַּעַל "עֲרוּגַת הַבֶּשֶׂם" וְרָאָה שֶׁהַצַּדִּיק הָיָה צוֹדֵק, וְלָכֵן דָּחָה אֶת הַבְּחִינָה עַל יוֹם רֵאשׁוֹן, רוֹאִים מְזֵה, שֶׁרַבָּנִים גְּאוּנֵי עוֹלָם מְאִיזָה סִבָּה שֶׁרַק לֹא הָיָה וְכוּ', לֹא סִימוּ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם כָּל שְׁבוּעַ וְכוּ', מַה נֶּאֱמַר קִטְנֵי עֲרֵךְ כְּמוֹנוֹ? אֲנָשִׁים שְׂאָף פַּעַם לֹא פִתְחוּ חֲמֶשׁ, וְאֶפִּילוֹ לֹא יוֹדְעִים אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל לְסִיִּים כָּל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם, וְלָמָּה

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל קַפֵּט

לְמַנוּעַ מֵהֵם מִפְּנֵי אֵיזָה חוֹמְרָא וְכוּ', בְּשַׁעָה שְׂיִכּוּלִים לְקַיִם אֶת
עֲצוֹת רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁהוּא הַדְרָךְ הַכִּי קֵלָה לְזִכּוֹת לְלַמֵּד תּוֹרָה
בְּהַתְמָדָה, וְלְזִכּוֹת לְטִיֵּל וְלִהְיוֹת בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר יְדוּעַ שְׂאֲצֵל רַבְּנּוּ ז"ל הִיָּה הָעֵקֶר לְמוֹד תּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה .

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִיעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי שׁוּם דְּבָר בְּזֵה הָעוֹלָם אֲסוּר לִהְיוֹת לַחֵץ
עַל הָאָדָם, הִינּוּ אֲסוּר לְהִלְחִיץ אֶת עַצְמוֹ, כָּל חֲכָמַת הַחַיִּים הוּא
לְרֹאוֹת לְהַקְל מִמֶּנּוּ אֶת הָעַל הַכְּבֵד, וְלֹא לַחֲיוֹת תַּחַת לַחֵץ תְּמִידִי,
וְלִכֵּן אִם אֶת מוֹגִישָׁה שְׂבֻזָּה שְׂאֵת עוֹבְדַת בֵּין גְּבָרִים זֶה מִשְׁפִּיעַ
עָלֶיךָ לְרַעָה וְכוּ', לָמָּה לֹא תַעֲזֹבִי אֶת זֶה וְתִמְצְאִי מְקוֹם עֲבוּדָה
שְׂעוֹבְדִים רַק נָשִׁים, אֲשֶׁרֶךְ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ שְׂאֵת דּוֹאָגַת עַל הִירָאֵת
שְׁמִים שְׁלֶךְ, וְכֶךָ צְרִיךְ לִהְיוֹת, כִּי לְצַעֲרָנּוּ הָרַב הַדּוֹר מְאֹד פְּרוּץ
וְכוּ', וּבְחוּץ יֵשׁ הַיּוֹם כָּל מִינֵי מַפְקָרִים וְכוּ', אוֹ שְׂמֵדְבָרִים בְּשַׁפָּה
מְגוֹלָת וְכוּ', וְעוֹשִׂים בְּדִיחוֹת גְּסוֹת עִם הַנָּשִׁים וְכוּ', וְלִכֵּן לָמָּה
צְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בְּנִסְיוֹן, וְלִכֵּן תְּקַיְּמִי אֶת דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל
(סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד חֶלֶק ב' סִימָן ג')

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת גַּם יַחַד,
וְתַהֲיִי הַכִּי מְאֹשֶׁרֶת בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תקצו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁסוּד הַצְלָחַת הַחַיִּים הוּא בְּטָחוֹן עֲצָמִי,
וְעִזּוֹת וְעֵקֶשְׁנוֹת דְּקִדְשָׁה, וְרִצּוֹן חֲזֵק, וּמִי שְׂזוּכָה לְזֶה הָרִי הוּא
מִצְלִיחַ, וּכְבֹּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֶלֶק א' סִימָן רמ"ט) עָקַר
הַגְּבוּרָה בְּהֵלֶב, כִּי מִי שֶׁלָּבוּ חֲזֵק וְאִינוֹ מִתְיָרָא מְשׁוּם אָדָם וּמְשׁוּם
דָּבָר, יְכוּל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת וְלִכְבֹּשׁ הַמְּלַחְמוֹת עַל יְדֵי חֲזֵק
וְתוֹקֵף לָבוּ שְׂאִינוֹ מִתְיָרָא וְרִץ לְתוֹךְ תוֹקֵף הַמְּלַחְמָה, וְזֶה בְּחִינַת
(אָבוֹת פָּרָק ד') אֵיזָהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצָרוֹ, וְזֶה הִיָּה גְבוּרוֹת
שְׂמִשׁוֹן שְׁנֵאֲמַר בּוֹ (שׁוֹפְטִים י"ג) "וְתַחֲל רֹוחַ הַיְי"ה לַפְּעָמוֹ בְּמַחְנֵה
דָּן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתָּאֵל", שְׂבָאוֹתֵן הַמְּקוֹמוֹת צְלָחָה עָלְיוֹ רֹוחַ
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלָבֵשׁ גְּבוּרָה, דְּהֵינּוּ שְׂבָא לּוֹ חֲזֵק וְתוֹקֵף גְּבוּרָה בְּלֵב,
וְעַל יְדֵי זֶה עָשָׂה גְבוּרוֹת נוֹרְאוֹת.

וְלָכֵן מֵאֲחֵר שֶׁהַחֲלֻטָּה שְׂאֲתָה רוּצָה לְהַקִּים עֵסֶק מִשְׁלָךְ כְּדֵי
שְׂתוּכַל לְהַתְקַדֵּם וְלְהַתְפַּתַּח, אַזִּי אֲתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן גְּדוּל

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנִחָל קִצָּא

וְלֹא לַעֲזֹב אֶת רְצוֹנָהּ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, רַק תִּתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לֹא לִפְחָד מִשׁוּם דְּבַר שְׁפַעוּלִים, וְאִזּוֹ תִּצְלִיחַ דְּרַכָּהּ.

בְּעֵינַי תְּפִלִּין, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה מְלַהֲקֵיךְ לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִנְחֹת מ"ד). כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין מֵאַרְיֵה יָמִים, וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא זוֹטְרָא שְׁמוֹת) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין כְּאִלּוּ קָרָא בְּתוֹרָה, וְאָמְרוּ (יִלְקוּט שְׁמוֹת רִמּוֹ רכ"ב) אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַמָּקוֹם אָנוּ רוֹצִים לִיַּגַע בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה אֲבָל אֵין לָנוּ פְּנָאִי, אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קִימוּ מִצְוֹת תְּפִלִּין וּמַעַלָּה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאִלּוּ אַתֶּם יֹגְעִים יוֹמָם וְלַיְלָה; וְאִם הָיָה אָדָם יוֹדֵעַ מַעַלְתַּת הַזּוֹכָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין שֶׁל יָד וְתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, הָיָה נִזְהָר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַמְּצוּהָ הַזֹּאת מִמְּשַׁכֵּת לְאָדָם חַיִּים וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִנְחֹת מ"ג:) כָּל שֵׁיִשׁ לוֹ תְּפִלִּין בְּרֹאשׁוֹ וְתְּפִלִּין בְּזֻרְעוֹ, הַכֹּל בְּחִזּוּק שֶׁלֹּא יִחְטָא; כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח עִם מִצְוֹת תְּפִלִּין שֶׁהַנִּיחַ הַיּוֹם, הַשְּׂמִיחָה שֶׁל הַמְּצוּהָ לֹא יִתֵּן לוֹ לְחַטָּא, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁנִּזְהָר מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוֹת תְּפִלִּין.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכָּהּ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִצּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח י"א כְּסִלּוֹ ה'תְּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תהלה לאל שבנינו קהלה קדושה, חממה של אמונה, מקור של חסד, ממש לתפארת ביבנאל, שעד עכשו היה שם מדבר שמים מהיהדות, ומאז שיסדו את יבנאל בשנת תרס"א עד שבאנו לשם בשנת תשמ"ח לא היה זכר של יהדות כלל וכו', ואדרבה פה היה המקום שהעבירו על הדת את עדת התוניסאים ואת עדת התימנים וכו', וכו', וממש המקום היה שמים לגמרי מיהדות וכו', והיה המקום פה שמים לגמרי בלי שום זכר של יהדות, ותהלה לאל היום המקום פורח ברוחניות, מי שרק נכנס שמה לא יכול להאמין מה שרואה לפני מראה עיניו, חושב שהוא נמצא בירושלים, או בבני ברק, או בברוקלין, בלי שום הגזמה, קודם יש מנינים מותיקין עד חצות לילה, שחרית מנחה ערבית מנין אחר מנין, שדבר כזה אין רק בעירות הגדולות, אבל לא באיזה מושבה נדחת שלא ידעו אי פעם איפה זה על המפה וכו', אחר כך יש לנו מקנה מפאר וענקי לגברים עם שלושה בורות לטבילה, וכן יש לנו מקנה טהרה מפאר לנשים (אגב שמסגל מאד לפקידת עקרות, כי נבנה במסירות נפש הכי גדולה במחירת כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, כי זה שצריך להיות ממנה על הדת, הוא אשר עכב את בניית המקנה בכל מיני מסירות, כאחד הרשעים הכי גדולים אשר לא יאמן כי יספר וכו'), וכן יש לנו מערכת חנוך שלמה, הינו שיש לנו פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, בית ספר לבנות, וסמינר לבנות, תלמוד תורה לבנים, וישיבה קטנה, וישיבה גדולה לבחורים מצנינים, וכן יש לנו ישיבה של בעלי תשובה, אשרי עין ראתה זאת כמו עיניו, מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר",

שְׁלוֹמֵי שְׁמָה קְרוֹב לְמֵאָה אַבְרָכִים, וְכֵן כּוֹלֵל לְהוֹרָאָה "תּפָּאֶרֶת בְּנִימִין", שְׁלוֹמֵי שְׁמָה כְּחַמְשֵׁים אַבְרָכִים אֶת הַהוֹרָאָה, וּתְהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הוֹרָאָה" עִם גַּאב"ד וְעַם שְׁלוֹשׁ דִּינִים, שֶׁהֵם פּוֹסְקֵי הַלְכוֹת הַמְצוּיּוֹת וְכוּ', וְשׂוֹאֲלִים אוֹתָם אֶת כָּל הַשְּׂאֵלוֹת שֵׁישׁ לְכָל אֶחָד, וְהַמְקוֹם שׁוֹקֵק בִּיהֲדוּת.

וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם שְׁמַחֲלֵק אוֹכֵל בְּחֻנָּם לְכָל מִי שֶׁרָק רַעַב, וּבְכָל יוֹם מִתְּפַלֵּת וּתִיקִין עַד עֶשֶׂר בְּעָרֹב זֶה פְּתוּחַ לְכָלֵם, גְּבָרִים וְנָשִׁים וְיִלְדִים, וּבְכָל יוֹם מְחַלְקִים קְרוֹב לְאַלְף מְנוֹת אוֹכֵל טְרִי וְטָעִים, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם חֲמֵשׁ שְׁעוּרִים נִפְרָדִים בְּדֶף הַיּוֹמִי, וּפֹה מְדַבְּרִים מְאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע אִי פַעַם אֵיפֹה שֶׁזֶה נִמְצָאת וְכוּ', וְעַכְשָׁו תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ כָּבֵד לְמַעְלָה מְאַרְבַּע מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב כֵּן יִרְבוּ, וְעַכְשָׁו בּוֹנִים אֶלְף דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת בְּשֶׁבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה לְמַעְלָה מִשְׁנָתִים שֶׁפְּתַחְנוּ פֹה חֲנוּת יוֹדְאִיקָה "בְּרֶסֶלֶב סְנָטֵר" כָּל מִה שֵׁיהוּדֵי צְרִיף בְּנִקְדָּה אַחַת, וּתְהִלָּה לְאֵל יֵשׁ מִהַפְּכָה בִּיבְנָאֵל בִּיהֲדוּת, זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה שְׁמוֹנְעִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם לְהַכְעִיס וּבְרִשְׁעוֹת אֶת כָּל הַקְּשׁוֹר לִיְהוּדוּת וְכוּ', וּתְהִלָּה לְאֵל מִהַרְגָּע שְׁנִפְתַּח הַחֲנוּת הַתְּחִילוֹ תּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם לְהַכְנִס, וְכָל אֶחָד קוֹנֶה זֶה מְזוֹזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה טְלִית, זֶה כְּפוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצֶךָ, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר קְדָשְׁתָּ כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי עֵינֵי רְאֵתָהּ זֹאת.

וְכֵן רוֹאִים אֵיךְ שֵׁישׁ דוֹ קִיּוֹם בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם וְחֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, לֹא מִפְּרִיעִים לְאַף אֶחָד וְכוּ', הֵם קֵהֵלָה פְּתוּחָה וְכוּ', בְּבַחֲיַנַּת חַיָּה וְתֵן לְחַיּוֹת וְכוּ', לֹא מִתְּעַרְבִים בְּחַיֵּי אֶף אֶחָד וְכוּ',

יִבְנֶאֱל יִהְיֶה דְגָמָא וּמוֹדֵל מֵה קוּמֵץ קָטָן שֶׁל יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת נַפְשׁ יְכוּלִים לְהַפְךָ מְדַבֵּר שְׁמֵם מִיְהָדוּת וְכוּ', לְמָקוֹם פּוֹרֵחַ, וְעוֹד רַבּוֹת יִסְפְּרוּ עַל זֶה, אַחַר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר, אֵיזָה רִשְׁעָא אֲרוּר טָמָא שְׁלִבְסוּף יִתְגַּלֶּה קְלוּנוֹ בְּרַבִּים וְכוּ' וְכוּ', וְשֵׁם רַק מְקִלוֹת בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּל דְּבַר הַשִּׁינָה לְקַדְשָׁהּ, וְאֵף עַל פִּי כֵּן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֲזֵק שֶׁהַכְּנִיס בָּנוּ רַבְּנוּ ז"ל, הִצְלַחְנוּ לְהַקִּים אִימְפֵרִיָּה כְּזוֹ, אֲשֶׁר לֹא מְקַבְּלִים אֲגוּרָה שְׁחוּקָה מִהַמוֹעֲפָה הַדְּתִית וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל רַק מַכְחוֹת עֲצָמָנוּ בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאַנְחָנוּ לֹא צְרִיכִים שׁוּם טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד, אֲלֵא כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ נוֹתְנִים יָד וְכַתֵּף וּבִיחַד עוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְכֵן הוּא בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ יֵשׁ אַחַדוֹת וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וַיֵּשׁ לָהֶם פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ עַרְבֵי שְׁמִחָה שְׁמֵתֵאֲסַפּוֹת יָחַד לְשִׁמוּחַ וְלִרְקֹד, וְעוֹזְרוֹת אַחַת לְשִׁנְיָה בְּכָל הַמוֹבְנִים, וְלֹא בְּחָנֶם שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (חֲזִי מוֹהַר"ן סִימָן רי"ח) "בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם אֵיךְ הָאָב אוֹיֵס גִּיפִירֵט אֵיךְ וְעַל אוֹיֵס פִּירֵן", "נִצַּחְתִּי וְאַנְצַח", וְתַהֲלֵה לְאֵל אוֹר הַקְּדוּשָׁה רַק עוֹלָה, וְחֲשׂוֹף הַטְּמָאָה רַק מִתְעַלְמֵת עַד שִׁיתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וַיְקוּיִם (זְכַרְיָה י"ג ב') "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ", וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שִׁיִּצְטָרֵף אֶל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה בְּמָקוֹם הַכִּי יִפֶּה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְהוּא יִבְנֶאֱל, וַיִּטְעֵם טְעֵם גֵּן עֵדֶן בְּזֶה הָעוֹלָם

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּקִצָּח.

בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עַרְב שַׁבַּת קוּדֵשׁ לְסִדְרַ וַיִּשְׁלַח י"ב כְּסָלִיו
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחֵנוּ נִכְנָסִים בְּעוֹד שַׁבַּת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְרֵאוי לָנוּ לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד עִם הַשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים מְאֹד מִתְחַשְׁבִּים עִם בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׂמַח כָּל הַשַּׁבָּת, וְנִשְׁמַר לֹא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שַׁבָּת קי"ג): "וְדַבֵּר דְּבָר", שֶׁלֹּא יֵהָא דְבוּרָךְ שֶׁל שַׁבַּת כְּדְבוּרָךְ שֶׁל חוֹל; כִּי בְּשַׁבַּת מְאִיר עֵצֶם עֲצָמִיּוֹת גְּלוּי אֹרוֹר יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד לְשִׁמּוֹר כָּל הַשַּׁבָּת עַל דְּבוּרוֹ, כִּי כָךְ אָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחוּם מְטָשְׁעֶרְנַבִּיל זי"ע (מֵאוֹר עֵינַיִם - דְּבָרִים) אֲשֶׁר בְּשַׁבַּת יֵשׁ עֲלֶיהָ לְדְבוֹר שֶׁיִּדְבַּר אוֹתוֹ, שֶׁתְּעַנּוּג גְּדוֹל עַל יְדֵי הַדַּעַת הַנִּמְשָׁךְ בַּקְּדֻשָּׁת שַׁבָּת שֶׁהוּא תְּעַנּוּג וְכו', הֵינּוּ שֶׁבְּשַׁבַּת מִתְגַּלֶּה לְאָדָם דַּעַת עֲלִיּוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְיוֹצֵא דְרָךְ הַדְּבוּר וְכו', כִּי עַל יְדֵי הַדְּבוּר יוֹכֵל לְהַעֲלוֹת וּלְהַשִּׁיג תְּעַנּוּג הַרוּחָנִי שֶׁמִּתְגַּלֶּה בְּשַׁבַּת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל הַדְּבוּר בְּשַׁבַּת וְרַק לְדַבֵּר דְּבוּרִים טוֹבִים, דְּבוּרִים מִהַדַּעַת הָעֲלִיּוֹן שֶׁמִּתְגַּלֶּה בְּשַׁבַּת שֶׁאֵלוֹ הַדְּבוּרִים הֵם דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחָזַק בְּזֶה, וְאִז אֶל רַב טוֹב הַצָּפוֹן וְהַגְּנוּז יִזְכֶּה.

כִּי בְּאַמַּת עֲלִיף לְדַעַת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה רַק לְהֵיטֵב לָנוּ, וְנִתֵּן לָנוּ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְהַתְּעַנֵּג בּוֹ מִזִּיו גְּלוּי שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַצַּדִּיקִים זוֹכִים לָזֶה גַם בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחוֹל, וְלִכֵּן הֵם נִקְרָאִים גַם בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחוֹל שַׁבַּת, כְּמוֹ שֶׁקְּרָאוּ תַלְמִידֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אֶת רַבָּם (נְשֵׂא קמ"ד:) אֲנִתָּה הוּא שַׁבַּת דְּכָלֶיהָ יוֹמֵי, וְכֵמוֹ שֶׁשַּׁבַּת קוֹדֵשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת כ'): "שַׁבַּת לַהוֹי"ה קוֹדֵשׁ" כֵּךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי קוֹדֵשׁ בַּקְּדֻשָּׁת הַשַּׁבָּת, וּפְשׁוּטֵי עִם יְכוּלִים לְהַרְגִּישׁ אֶת הָאֲרָה הַזֹּאת רַק בְּשַׁבַּת אִם מְכִינִים אֶת עֲצָמָם

בששת ימי החול, שאז מתגלה כביכול הקדוש ברוך הוא בלי שום לבושים, והכל תלוי כפי קדשת הדבור בשבת, ולכן בשבת צריכים מאד מאד לשמור לא להפקיר את הדבור, ולדבר את כל העולה על רוחו, כי אז הוא פוגם בכל העולמות, ולכן אל תהיה בטלן, תקבל על עצמך בשבת קודש רק לדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית ותשמח את אשתך ואת הילדים שלך, ותספר להם ספורי צדיקים שאתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הענין הזה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שמספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספר ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך, ואמר (ספר המדות אות צדיק סימן קנ"ז) על ידי ספורי מעשיות מצדיקים, על ידי זה זוכים להתקרב להם, ואמר (שם אות בגדים חלק ב' סימן א') על ידי ספורי מעשיות של צדיקים ממשיכין אורו של משיח בעולם, ודוחה הרבה חשך וצרות מן העולם, גם זוכה לבגדים נאים; ומה אנחנו רואים, שרב רבם אנשים מפקירים את יום השבת שמפספטים כל העלה על רוחם וכו', ויוצא מזה מריבות בתוך הבית, וכעס ורציחה וכו', וגם אלו שקוראים עתונים חרדים ומכל שכן עתונים חילונים, רואים איך שהס"מ עובד שעות נוספות ומדפיסים "מוסף שבת" שיהיה מה לקרא בשבת כל מיני שטיות והבלים והבלי הבלים וכו' וכו', העקר לבטל את השבת מן בר ישראל, וכבר אמרו חכמינו הקדושים

(בְּרֵאשִׁית פְּרָשָׁה י"א סִימָן ח') תִּנִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, אָמַרְהָ שֶׁבֶת לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם לְכַלֵּן יֵשׁ בֶּן זוּג וְלִי אֵין בֶּן זוּג, אָמַר לֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זוּגָה, וְכִיּוֹן שְׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַר סִינַי אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכְרוּ הַדְּבָר שְׁאִמְרָתִי לְשֶׁבֶת, כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זוּגָה, הִינּוּ דְבוּר (שְׁמוֹת כ') "זָכוּר אֶת יוֹם הַשֶּׁבֶת לְקַדְּשׁוֹ"; וְלִכֵּן בְּמָקוֹם לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּשֶׁבֶת הֵן עִם עֲצָמוֹ וְהֵן עִם הַיְלָדִים שָׁלוּ, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרִים מִצְדִּיקִים שְׁיוּמָשֶׁךְ לְבָכֶם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, בְּמָקוֹם זֶה קוֹרְאִים עֵתוֹנִים אֶפִּילוֹ שֶׁל חֲרָדִים, כִּי הֵרִי יֵשׁ "מוֹסָף שֶׁבֶת", שְׁיִהְיֶה בְּמָה לְבָלוֹת אֶת הַשֶּׁבֶת קוֹדֵשׁ, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם, הָעֶקֶר לְשִׁכַח אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים פֹּה בְּזֶה הָעוֹלָם רַק בְּדֶרֶךְ שְׁאֵלָה וְכוּ', כִּי הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֹּה וְכוּ', אֲזִי חָבַל מְאֹד לְבָלוֹת אֶת כָּל הַשֶּׁבֶת עִם שְׁטִיּוֹת, אֲשֶׁר הַשְׁטוּיּוֹת הָאֵלוֹ מְבִיאִים אַחַר כֵּךְ מְרִיבוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְהַיְלָדִים צְרִיכִים לְרֵאוֹת אֶת זֶה, וּמִזֶּה יוֹצֵא שְׁאֲחֵר כֵּךְ הַיְלָדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוּת רְעָה, כִּי אִם הֵם רוֹאִים שֶׁהַהוֹרִים מְבָלִים אֶת כָּל הַשֶּׁבֶת בְּמְרִיבוֹת וּבִקְלָלוֹת וּבִנְיָבוּלֵי פֹה וְכוּ' וְכוּ', אֵיךְ כִּכָּר רוֹצִים שֶׁהַיְלָדִים יִגְדְּלוּ? וְלִכֵּן הַהוֹרִים צְרִיכִים לְחַנֵּךְ אֶת עֲצָמָם בְּשֶׁבֶת רַק לְקַבֵּל אֶת הַשֶּׁבֶת בְּרַב שְׂמֵחָה עֲצוּמָה, וּכְכֹל שֶׁהֵם שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים בְּשֶׁבֶת וְגָרִים בְּיַחַד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, כֵּךְ זֶה מְשַׁפֵּיעַ גַּם עַל הַיְלָדִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מִהַשֶּׁבֶת הַזֶּה תִּקַּח עַל עֲצָמְךָ גִּדְרַת שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ לֹא מְדַבְּרִים שׁוֹם שְׁטִיּוֹת וְכוּ', וּמִמִּילָא לֹא רְבִים וְכוּ', וְלֹא בָּאִים לְשׁוֹם קְטָטוֹת אוֹ וּכּוּחִים, צְעָקוֹת וְצָרְחוֹת וְכוּ', אֲלֹא מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים, שְׂזֶה הַחֲנוּךְ הַכִּי טוֹב לַיְלָדִים.

וּרְבֵנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשְּׁבֵת קוֹדֵשׁ, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיף לְהִזְהַר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בְּשֵׁבֶת, כִּי מַעֲלַת וְקִדְשֵׁת שֵׁבֶת גְּדוּלָּה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֲרַר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיף לְנַהֵג שְׂמִיחָה גְּדוּלָּה בְּשֵׁבֶת קוֹדֵשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שֵׁבֶת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הֵן מִלְּבוּשִׁים כְּפִי מַה שְׂיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שֵׁבֶת כְּלָה רוּחָנִית כְּלָה קוֹדֵשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחֵר לְגַמְרֵי מַאֲכִילַת חוֹל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּשֵׁבֶת, לֹא הֵייתָ מִפְסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשְּׁבֵת מִרַב שְׂמִיחָה שְׂאֵתָה יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִיָּה הַשְּׁבֵת יָקָר בְּעֵינֶיךָ, וּרְבֵנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד לְעַנְיָן מַעֲלַת אֲכִילַת שֵׁבֶת, שְׁהִיא כְּלָה קוֹדֵשׁ כְּלָה אֱלֻקוֹת, (עֵין לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ז וְסִימָן רע"ז) וּמוֹבָא (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ל"ב) שְׁדַבֵּר רְבֵנוּ ז"ל עִמָּנוּ מִזֶּה הַרְבֵּה, וְהִזְהִיר אוֹתָנוּ לְאֲכוֹל בְּשֵׁבֶת וּלְשִׂמּוֹחַ בָּהּ וְכוּ', וְאָמַר אֲזַ בְּזֶה הַלְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר: (שְׁמוֹת ט"ז) "אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שֵׁבֶת הַיּוֹם", הֵינּוּ הָאָבָא אוֹמֵר לְבָנָיִם אֲכַלוּ בָּנָיִם כִּי שֵׁבֶת הַיּוֹם, "אֲזַ מֵעַן זֶה זֶה עֲסַט קִינְדֵּעַר" [כְּשִׁכְּבָר אוֹמְרִים אֲכַלוּ בָּנָיִם], וְגַם אֵת זֶה אֵין יְכוּלִין לְקַיֵּם? רוֹאִים מִזֶּה אֵת גְּדוּלַת יְקָרַת הַשְּׁבֵת שְׁזֶה הַחֲנוּךְ הַכִּי טוֹב לְהִילָדִים, וְלֹא לְתֵת לָהֶם לְהִסְתּוֹכֵב הַפְּקָר כָּל יוֹם הַשְּׁבֵת, כִּי אַחֵר כֶּף הֵם יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה רַחֲמָנָא לִיְצָלָן, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל עֲצָמָךְ כָּל יוֹם הַשְּׁבֵת, וְעַל יְדֵי זֶה הִילָדִים יִקְחוּ מִמֶּךָ דְּגָמָא חַיָּה, וְתִזְכֶּה לִילָדִים צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת, אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֲצָמָךְ אֵת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּעֲצָמָךְ וְאֲזַ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שֵׁבֶת שְׁלוֹם

תקצט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קודש לסדר וישלח, י"ב כסליו
ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתשתדלי שכל השבת יהיה
לך שבת של שמחה, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות
של בר ישראל שהוא שש ושמח כל השבת, כי שבת אז מאיר
אורו יתברך בלי שום לבושים כלל, ומי שזוכה לשמוח בשבת
קודש, על ידי זה נשפע עליו בששת ימי החול פרנסה בשפע,
ורואים שהסמ"ך מ"ם אורב מאד מאד על כל אדם שלא יהיה
שמח בשבת, ובמקום לבלות את השבת עם שמחה וללכת
להתפלל שלוש פעמים בבית הכנסת ולשמע קריאת התורה
ולאכל את השלש סעודות של שבת וכו' וכו', הוא נשאר בבית
וקורא עתונים, והסמ"ך מ"ם כבר הכין הן לחילונים והן לחרדים
שיהיה להם במה לבלות את השבת שמוסיפים לעיתונים "מוסף
שבת" העקר שישכחו משבת קודש שהיא הקדוש ברוך הוא
בעצמו, ולכן ראי לשמוח מאד מאד בכל השבת, ותשמחי את
בעלך, וביחד תשירו שירי שבת, בשלחן השבת, והילדים יקחו
דגמא חיה מכס שזה עקר החנוכה, כי הילדים תמיד מחקים את
ההורים, מה שרואים אצלם הם עושים, כמאמרם ז"ל (ספ"ה נ"ו):
שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה, מה שהתינוק מדבר
בשוק, זה שמע או מהאבא או מהאמא.

וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הִבְעֵל וְהָאִשָּׁה שְׁמַקְבִּלִים אֶת הַשָּׁבֶת בְּשִׁמְחָה
 עֲצוּמָה, וּמְשֻׁלִּימִים אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וּבְבֵית שׁוּרָה אֲוִירָה שֶׁל
 שְׁמִיחָה וּרְגִיעָה כָּל הַשָּׁבֶת, שְׂאִין עוֹד מִתְּנָה יוֹתֵר יָפֵה מְזוֹ, אָנִי
 מְאֹד מְאֹד מְקוּוֹה לְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיֶּסֶי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ
 בְּתוֹךְ לַבֶּרֶךְ, וְתִתְחִילִי מֵהַשָּׁבֶת הַזֶּה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאִז
 תִּרְאִי שְׁבֻזְכוֹת שָׁבֶת תִּתְעַשְׂרוּ בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹול, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
 (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"א סִימָן א') עַל הַפְּסוּק (מְשֻׁלִּי י') "בְּרֵכֶת הַיּוֹי"ה
 הִיא תִעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצֻב עִמָּה" בְּרֵכֶת הַיּוֹי"ה הִיא תִעֲשִׂיר זו
 הַשָּׁבֶת, שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרַךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי",
 וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל לְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ מְדוּעַ שְׁלֹא תִהְיֶה שְׁמִיחַ כָּל
 הַשָּׁבֶת? וּמָה צְרִיכִים כָּל הַשָּׁבֶת? רַק לְאֶכּוֹל וּלְשִׂמּוֹחַ, כְּמוֹ
 שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת ט"ז כ"ה) "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שָׁבֶת הַיּוֹם
 לַהֲוִי"ה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַשָּׂדֶה", וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (חֵי מוֹהֲרָ"ן
 סִימָן ל"ב) מָה סֵךְ הַכֹּל הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ? יְלָדִים תֹּאכְלוּ
 כִּי הַיּוֹם שָׁבֶת, וְגַם אֶת זֶה לֹא יִכּוֹלִים לְקַיֵּם?

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁבַעַת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת תִּתְפַּלְּלִי
 הַרְבֵּה עֲלֶיךָ וְעַל בְּעֶלְךָ וְעַל הַיְלָדִים כִּי אִז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל
 בְּשָׂמִים לְאִשָּׁה וְכֹל הַמְּרַבֶּה אִז בְּתַפְּלָה נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבַּלַת בְּשָׂמִים.

וּמוֹהֲרָנֵת ז"ל לְמַד אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בִּתּוֹ הַיְחִידָה שְׁבַעַת
 הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת כְּשֶׁהִיא מִתְפַּלְּלַת עַל עֲצָמָה וְכו' שְׁתוֹסִיף תַּפְּלָה:
 רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם כְּשֵׁם שְׂאֵנִי מִדְּלָקָת אֶת נְרוֹת שָׁבֶת כֵּן תֹּאִיר וְתִדְּלִיק
 אֶת אוֹר רַבְּנּוּ ז"ל בְּלְבוֹת עִם יִשְׂרָאֵל וְכֻלָּם יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה.

אֲבַקֵּשׁ שְׁתִּתְפַּלְּלִי גַם עָלַי שְׂאֵנִי צְרִיךְ לִישׁוּעָה וְלִרְפוּאָה
 גְּדוֹלָה.

נֹא וְנֹא תִשְׁמְרֵי כָּל הַשָּׁבֹת לֹא לְהִיּוֹת עֲצוּבָה רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה כִּי מַעֲלַת שְׂמֵחַת שָׁבֹת עוֹלָה עַל הַכָּל וְזוֹכִים עַל
יָדֵי זֶה לְמַחִילַת עוֹנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שָׁבֹת שְׁלוֹם

ת.ר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שָׁבֹת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח י"ב כִּסְלוֹ
ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרְוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְלַכֵּת בְּדַרְכוֹ וּלְהִתְפַּלֵּל לְאֵט
לְאֵט, וּלְקַשֵּׁר אֶת הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר שְׁלוֹ, וְלֹא יִבְלַבֵּל אֶת עֲצֻמוֹ
מִשׁוּם דְּבַר שְׁבָעוּלָם, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְחַשֵּׁב מִעֲצֻמוֹ, הֵינּוּ
בְּשַׁעַה שְׂמֵתִפְלֵל שְׂתַמִּיד יִזְכֹּר אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא מְדַבֵּר לְפָנַי מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְאֲסוּר לוֹ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, בְּוֹדָאֵי אִם
יְכוּלִים לְהִתְפַּלֵּל בִּיחָד עִם הַחֲזוֹן (הֵינּוּ הַבְּעַל תְּפִלָּה שְׂמֵתִפְלֵל גַּם
כֵּן לְאֵט) מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה לְהִתְפַּלֵּל
בְּצַבּוּר דִּיקָא, וְלִכֵּן אֲסוּר לְשַׁלַּח שְׁלִיחַ צַבּוּר אֶחָד שְׂמֵדֻלַּג עַל
הַתְּבוּת, וְנִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ (אֲסִתֵּר ג' ט"ו) "הִרְצִים יִצְאוּ דְחוּפִים",
שְׂכָבֵר צְעָקוֹ עַל זֶה הִרְבָּה צְדִיקִים שְׂמֵי שְׂמֵמָהֵר בְּתַפְלָתוֹ שְׁלֹא
יִרַד לְפָנַי הַתְּבָה וַיִּתְפַּלֵּל לְפָנַי הַצַּבּוּר, כִּי אִם הוּא מְמַהֵר לְמָה
צְרִיכִים כָּל הַמְּנִיָן לְסַבֵּל? אֲבָל עִם כָּל זֹאת כְּשֵׁי אֶחָד שֶׁהוּא

מתפלל לאט ומקשר את מחשבתו לדבורו, אזי שיקים מה שכתוב אצל יעקב (בראשית ל"ב ב) "ויַעֲקֹב הֵלֶךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוּ מִלְאֲכֵי אֱלֹקִים", הינו שיתפלל בדרכו איך שהוא הולך לאט לאט, ויקשר את מחשבתו אל הדבור, ועל ידי זה יזכה שמתפלתו יבראו מלאכי מעלה שישמרו עליו, וכמובן איפה שמתר להפסיק אם בא לומר קדושה וברכו או אמן יהא שמייה רבה, יפסיק, אבל לא כדאי לדלג את התפלה מפני שהבעל תפלה אין ורץ לדרכו.

אשרי מי שמתפלל תמיד על עצמו, ואינו מבלבל את עצמו משום בריה שבעולם, ואז אל רב טוב הצפון יזכה.

המאחל לך שבת שלום

תרא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קודש לסדר וישלח י"ב כסליו
ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך שרבנו ז"ל אמר שכל בר ישראל יכול להגיע לכל המדרגות שבעולם אם הוא רק ירצה, והאריך בזה מוהרנ"ת ז"ל וכתב (לקוטי הלכות ברכת השחר הלכה ג' אות ו') ענין זה בעצמו מה שרב בני אדם טועים בעצמם וסוברים שנפושם אינה קדושה משורשה, וקשה להם לשוב להשם יתברך ולהיות איש צדיק, או איש כשר באמת, כמו שאר הצדיקים והכשרים, כמו שמרגלא

בְּפוֹמָא דְאִינְשֵׁי לֹמֵר כְּשִׁשׁוּמְעִין שְׁמִסְפְּרִין מְאִיזָה צְדִיק אוֹ אִישׁ
כָּשֶׁר וַיֵּרָא בְּאֵמֶת, וּמִתְחִיל לְהִתְעוֹרֵר בְּהֵם הִרְהוּר תְּשׁוּבָה
לְהִתְחִיל גַּם כֵּן לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים
מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל תְּשׁוּבָה וְהִתְקַרְבוֹת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד, אֲךָ אַחַר
כֵּךְ תִּכְרָף אוֹמְרִים, מִי יִכּוֹל לְהִתְדַמּוֹת אֵלָיו לְזֶה הָאִישׁ הַצְּדִיק וְכוּ'.
כִּי הִיָּה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה מְנַעֲרָיו, כִּי כֵּךְ הִרְגְּלוּ עֲצָמָם לֹמֵר שְׁצַדְקַת
הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הוּא מְצַד הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ לָהֶם
מִתּוֹלְדָתָם. וּבְאֵמֶת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל, בְּפִרוּשׁ שְׁאִינוּ כֵּן. וְזֶה עֵקֶר
הַחֲסָרוֹן שֶׁל הָעוֹלָם שְׁאוֹמְרִים כֵּךְ. וּמִחֲמַת זֶה אֵינָם מִתְעוֹרְרִים
וּמִתְגַּבְּרִים לְהִשׁוּוֹת עֲצָמָן לְצְדִיקִים, אֲבָל בְּאֵמֶת אֵינוּ כֵּן, כִּי עֵקֶר
צְדָקַת הַצְּדִיק וְהַכְּשָׁר הוּא רַק עַל יְדֵי הַתְּגַבְּרוּתוֹ וְהַתְּחַזְּקוּתוֹ
וַיִּגְעָתוֹ וְטִרְחוֹ בְּעִבּוּדַת הָשֵׁם שֶׁיִּגַּע וְטִרַח כָּל כֵּךְ יָמִים וְשָׁנִים
הִרְבֵּה וְלֹא הֵנִיחַ עֲצָמוֹ לְפוֹל בְּשׁוּם אִפְּן בְּעוֹלָם, וְהִרְבֵּה בַתְּפִלָּה
וְתַחֲנוּנִים עַד שְׁזָכָה לְמָה שְׁזָכָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כִּפִּי עָרְכוּ
אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקָם, וְכָל אָדָם יִכּוֹל לְהִיּוֹת כְּמוֹתָם, כִּי הִבְחִירָה
חֹפְשִׁית לְכָל, וְכִתְרָ שֵׁם טוֹב מְנַח, וּמִי שְׁרוּצָה זֹכָה בּוֹ, כְּמוֹ
שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יֹמָא ע"ב) כִּתְרָ כְּהוֹנָה זָכָה אֶהְרֵן
וּנְטָלוּ, כִּתְרָ מְלִכּוֹת זָכָה דְּדוֹד וּנְטָלוּ, כִּתְרָ שֵׁם טוֹב מְנַח וְכָל הָרוּצָה
זֹכָה בּוֹ ;

וּבְאֵמֶת זֶה הָעֲנִיָּן בְּעֲצָמוֹ שְׁפָנֵי הָאָדָם טוֹעִים בְּעֲצָמָם
וְסוֹבְרִים שֶׁנִּפְשָׁם אֵינָה יְקָרָה וְקְדוּשָׁה. וּמִחֲמַת זֶה אֵינָם מִתְגַּבְּרִים
לְעִשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים, כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִסּוּד הַיְכָלֵי הַתְּמוּרוֹת,
שְׁמֵשׁ בָּאִים אֵלָיו הַמִּחְשָׁבוֹת עַל הָאָדָם כְּאֵלָיו הוּא כְּבָר לֹא שׁוֹה
לְשׁוּם דְּבָר, וְהוּא לֹא יִכּוֹל לְהִגִּיעַ לְשׁוּם מְדַרְגָּה בְּעוֹלָם, כִּי
צְרִיכִים לְהִיּוֹת צְדִיק מֵהַלִּידָה וְכוּ', וְאִם לֹא, אֲבָד מְנוּס מְמֻנוּ, זֶה

בְּעֲצָמוֹ הַטְּעוֹת הַגְּדוֹלָה שֶׁמְכַנִּים הַס"מ בְּלִבּוֹת בְּנֵי אָדָם, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם מִתְרַשְׁלִים מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְנִיחִים אֶת הַכֹּל, וּבִאֲמַת הַכֹּל בָּא מְהִיכְלֵי הַתְּמוּרוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מְעֻמָּד וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוּם דְּבָר, וְהוּא מִתְחִיל בְּכֹל פְּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, אֲזִי גַם הוּא יְכוּל לְזַכּוֹת לְהִגִּיעַ לְכֹל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁזָכוּ אֲלֵיהֶם הַצְּדִיקִים, כִּי הֵם הָיוּ עֲקֻשָׁנִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וְלֹא הִנְיָחוּ אֶת עַצְמָם לְפֹל, עַל יְדֵי זֶה זָכוּ לְמָה שְׁזָכוּ, וְלִכֵּן גַּם אֲתָה יְכוּל לְזַכּוֹת לְהִגִּיעַ לְכֹל הַמְּדַרְגּוֹת אִם רַק תַּחְזִיק מְעֻמָּד וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דְּבָר.

הָיוּ הֵרֵבָה צְדִיקִים שֶׁבִּהְתְּחִלָּה הֵם רָצוּ לְהִיּוֹת רוֹפְאִים וְכוּ', וּלְבַסּוֹף הִתִּישְׁבוּ בְּמָקוֹם לְהִיּוֹת רוֹפֵא לְחוֹלֵי הַגּוֹף, נִעְשׂוּ אַחַר כֵּךְ רוֹפְאִים לְחוֹלֵי הַנַּשְׁמָה שֶׁנִּעְשׂוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וְעֲזָרוּ לְבְנֵי אָדָם לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי בִאֲמַת עַל אָדָם לְחַשֵּׁב עַל הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִי שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף צְרִיכִים לְעֻזֵּב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קֹהֶלֶת א' ג') "מָה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכֹל עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ", וְלִכֵּן לְדַעְתִּי רָאִה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְתַקַּח אֶת עַצְמְךָ בְּיַדְךָ וְתִתְחִיל לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם תּוֹרַת הַקְּדוֹשָׁה, וְתַעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד מִיְּדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ מִקְּרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, מִשְׁנָה: לְגַרְסַת בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת כְּסֻדְרָן, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֹזֵק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֲקָר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אֲמָרוֹ חֲכָמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֲקָר תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּהּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, אֲפִילוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רוּשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ק') שְׁמִקְטָן וְעַד גְּדוֹל אֵי אֲפֹשֶׁר לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר בְּאֻמָּת, כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוּת. וְהִיָּה מְזֻכָּר כַּמָּה וְכַמָּה צְדִיקִים מְפָרְסְמִים אֲמִתִּיִּים, וְאָמַר שְׁכָלָם לֹא בָּאוּ לְמִדְרַגָּתָם כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוּת שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ת.ר.ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קוֹדֵשׁ לְסִדֵּר וּיְשַׁלַּח י"ב כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קפ"ט) צְרִיף לְהַזְהֵר מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, כִּי עֲקָר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וְנִחֹשׁ עֲפָר לְחֵמוֹ", עֲפָר הִיא בַּחֲיִנַת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת שֶׁהֵם בָּאִים מִיִּסוּד הָעֲפָר; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחְוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שְׁנַמְשֵׁךְ מְאֹד אַחַר הָעֲצָלוּת וְהָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְהַמְרִירוֹת וְכוּ',

וְעַל כֵּן מְכַרְחִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל עֲנִיַן הַשְּׂמֵחָה, וְכֹדָאֵי לְשִׁמוּעַ אֲפִילוֹ כְּלִי זִמְרָה קִלְטַת שֶׁל שְׂמֵחָה וְכוּ', הָעֶקֶר לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּמִי שֶׁטִּבְעוֹ נִמְשָׁךְ תָּמִיד אַחֵר עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, עָלָיו רַק לְשִׁמוּעַ תָּמִיד שִׁירֵי שְׂמֵחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּדַכְאוֹן וּבְמַרְירוֹת וְכוּ', וּלְשֹׁכֵב בַּמָּטָה כַּפָּגֵר מֵת וְלֹהֲתִיאֵשׁ מֵהַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ',

וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְתַתְּחִילִי אֶת תָּמִיד הַהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲפִילוֹ שֶׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְכִבֵּר אָמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפֻּם צַעֲרָא אֲגָרָא, כַּפִּי הִצַּעַר שִׁישׁ לְאָדָם לְהַגִּיעַ אֶל אֵיזֶה מְדָה טוֹבָה, כִּךְ מַעֲלָתוֹ גְּדוּלָה בְּשָׂמַיִם, וְלִכֵּן מִי שֶׁטִּבְעוֹ לְהִיּוֹת תָּמִיד עֲצוּב וּמְמַרְמֵר וּמְדַכָּא, וְאִף עַל פִּי כֵּן הוּא מִתְגַּבֵּר עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי שְׂכָרוֹ רַבָּה מְאֹד, כִּי לְפִי הִצַּעַר כֵּן הַשְּׂכָר, וְלִכֵּן תִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדְךָ וְתַתְּחִילִי רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּנְיָחִי אֶצְלָךְ אֶת הָעֲצָבוֹת כֻּלָּם, וְתָמִיד תִּלְכִּי עִם חַיּוֹן, וְתִרְאִי שֶׁלֹּא יִקַּח הַרְּבֵה זְמַן וְתִמְצָאֵי אֶת בֶּן זוּגָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּילוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סב:) אָמַר רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי חֲנִילָאֵי כָּל אָדָם שָׂאִין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּיָה בְּלֹא שְׂמֵחָה; וְזֶה סוֹכֵב גַּם עַל אִשָּׁה, אִשָּׁה שָׂאִין לָהּ בְּעַל שְׂרוּיָה בְּלִי שְׂמֵחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְרֹאוֹת לְהַתְּחַתֵּן.

אָבֵל כְּדִי לְמַצוֹא אֶת הַבֶּן זוּג צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר לֹא לְהִיּוֹת בְּרוּן, אֲלֹא לְהַתְּחַתֵּן לְשֵׁם שְׂמַיִם וּלְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְאֵז תִּהְיֶי הַכִּי מְאֻשְׁרָת בְּחַיִּיךָ.

אֵל תִּתְּיָאֵשִׁי כִּי אִם תִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדְךָ וְתִקְפִּידִי לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעַלִּיזָה, וְתִבְנִי אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי שְׁלֶךְ, אֲזִי תִזְכִּי לְשָׁנוֹת

אֵת כָּל הַטְּבַע רַע וְכוּ', שְׁנַמְשַׁכֶּת אַחֲרֶיהָ, וַיִּתְחִיל לְהָאִיר לָךְ הַחַיִּים בְּאוֹר וְזִיו וְחַיּוּת, וְכָל הָעוֹלָם יָאִיר לְפָנֶיךָ.

יֵשׁ פְּתִיגָם עֲמָמִי "כְּשֶׁאָדָם שָׂמַח כָּלֵם שְׂמַחִים עִמוֹ, וְכִשְׁאָדָם בּוֹכָה וְעֵצוּב כָּלֵם עוֹזְבִים אוֹתוֹ לְבַד", וְלִכֵּן תִּתְחִילִי לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה וְתִרְאִי שְׂכָלֵם יִשְׂמְחוּ אִתְּךָ, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבָקְרוּב תִּבְשְׂרִי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכֶּה לְשִׂמּוּחַ בְּשִׂמְחַתְּךָ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

ת.ר.ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קוֹדֵשׁ לְסִדְרָה וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מַכְתְּבֶךָ.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעַקֵר הַשְּׁלֵמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהַפְּיֵר אֵת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לִידַע שֵׁישׁ בּוֹרָא וּמְנַהִיג אֵת הַבְּרִיאָה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְאֵין שׁוֹם טְבַע וּמְקָרָה כָּלֵל, אֲלָא הַכֹּל מְשֻׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (חֵלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלָא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; זֹאת אוֹמְרַת אֲפִילוֹ מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע הַקִּטְנָה לֹא מְקַבְּלִים לְפָנָי שְׂנִכְרוּ קוֹדֵם מִלְמַעְלָה בְּשָׂמִים, וְכֵן אָמְרוּ (יוֹמָא ל.ח.) בְּשִׂמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבְמִקְוֶמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׂמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אֲפִילוֹ כְּמֵלָא נִימָא, זֹאת אוֹמְרַת אֵף אַחַד לֹא

יכול ליגע בַּמָּה שֶׁשִׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שֶׁהַכְרִיזוּ קוֹדֵם בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת נ"ח). אֶפִּילוֹ רִישׁ גְּרַגִּיתָא מִן שְׁמַיָא מְנוּ לֵיהּ; זֹאת אוֹמֵרֶת שֶׁאֶפִּילוֹ עֲבוּדָה בְּזוּיָהּ וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בֵּיּוֹב וְכוּ', וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבֵּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שֶׁמְכַרְיִזִין קוֹדֵם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוֹאִים מְכַל זֶה אֶת גְּדֹל הַשְּׁגָחְתּוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, אִין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלָל, אֲלֵא הַכֹּל מִשְׁגַּח בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר הַכַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע שְׁנוּסַעַת עֲגָלָה מִלְּאָה תָּבֵן וְקֵשׁ, וְנִפְלָה חֲתִיכַת קֵשׁ בְּדִיוֹק בְּמָקוֹם הַזֶּה וְכוּ', גַּם בְּזֶה יֵשׁ כְּוָנָה עֲלִיּוֹנָה מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, אִין דְּבַר בְּלִי הַשְּׁגָחְתּוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, וְזֶה הַתְּכָלִית שֶׁאָדָם צָרִיף לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַל פְּרָטִי הַבְּרִיאָה, כְּמוֹכָא בְּזֵהר (זֵהר בֵּא מ"ב) בְּגִין דִּישַׁתְּמוּדְעִין לֵיהּ; כָּל הַבְּרִיאָה נִבְרָאָה רַק כְּדִי לְהַכִּירוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָנוּ תְּרִי"ג מְצוּוֹת שֶׁאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ אַגְדָּה) רמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה כְּנֶגֶד אֲבָרָיו שֶׁל אָדָם, וּשְׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה כְּנֶגֶד שְׁס"ה גִּידִין שֵׁישׁ בְּאָדָם, וְעַל יְדֵי כָּל מְצוּוָה וּמְצוּוָה שְׁזוֹכִים לְקִים מִמְּשִׁיכִים עַל כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר שֶׁהוּא כְּנֶגֶד אוֹתָהּ הַמְצוּוָה אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן עַל יְדֵי שְׁנַזְזָהִים לֹא לְעִבּוֹר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ מֵאֲחַת מֵהֵלֵא תַעֲשֶׂה, עַל יְדֵי זֶה גַּם כֵּן נִפְתַּח הַלֵּב וּמְרַגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הָאִישׁ אוֹ הָאִשָּׁה שְׁזוֹכִים לְקִים הַמְצוּוֹת שֶׁיִּכּוֹלִים לְקִים, וְעַל יְדֵי זֶה יִכִּירוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי עֵקֶר הַמְצוּוֹת הוּא לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קי"ט) "כָּל מְצוּוֹתֶיךָ אֱמוּנָה", כָּל הַמְצוּוֹת צְרִיכִים לְהַבִּיא אֶת הָאָדָם לְאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁיִּכִּיר שֵׁישׁ מְנַהִיג לְבִירָא וְאִין הָעוֹלָם הַפְּקָר כָּלָל.

אֶחָד מֵהַמְצוֹת שֶׁצִּוְנוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִיא הַמְצוּהָ הָרֵאשׁוֹנָה, הוּא לְהַתְחַתֵּן וּלְהַבִּיא יְלָדִים בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁזֶה מְצוּת פְּרִיָּה וְרִבְיָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז לְהַתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם כְּדֵי לְהַנְצִיל מְעוֹנוֹת חַמּוּרִים, וְכֵן לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת וּלְגַלוֹת גַּם לָהֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

כְּשֶׁבָחֹר אוֹ בַחֲוָרָה מוֹצְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי צְרִיכִים תָּמִיד לְרֵאוֹת אִם יֵשׁ הַתְּאַמָּה בֵּינֵיהֶם, וְהַעֲקָר שִׁיְהִיָּה מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְּׁנֵי, וְאִזּוּ יוֹתֵרוּ אֶחָד לְהַשְּׁנֵי, וַיִּבְנוּ בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא לְהַתְחִיל כְּבָר אֶת הַחַיִּים עִם וּפְוָחִים וְכוּ', אוֹ עִם תְּנָאִים וְכוּ', זֶה לֹא יֵלֵךְ, צְרִיכִים לְבּוֹא לְהַסְכֵּמָה בֵּינֵיהֶם לְפָנֵי שְׁמֵתֶקְשָׁרִים רַגְשִׁית וְכוּ', אֶקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר בֵּינֵיכֶם, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד, וְתָמִיד תִּסְתַּכְּלִי מֵה שֶׁטוֹב בְּשִׁבְלֵךְ, וְאַף אֶחָד שֶׁלֹּא יִכְתִּיב לָךְ אֶת הַחַיִּים, וְאִזּוּ תִהְיֶי הַכִּי מְאֻשָּׁרָת, וְזִכְרֵי הֵיטֵב כִּי מֵה שֶׁעָבַר עָבַר, וְאַף פָּעַם לֹא חוֹשְׁבִים אַחֲרֵינִית וְכוּ', רַק מְסַתְּפִלִים קְדִימָה, וְאִזּוּ מְצַלִּיחִים בְּהַחַיִּים, וְהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִתְחִילָה עִם אוֹת "ב" 'בְּרֵאשִׁית' שֶׁזֶה מְרַמֵּז אִם רּוֹצִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה אֲסוּר לְהַסְתַּכֵּל אַחֲרֵינִית וְלֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה, רַק קְדִימָה, כִּי הַשָּׁלֵשׁ צְדָדִים זֶה סָגוּר, שֶׁאֵדָם לֹא צָרִיךְ לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ וּפְתוּחַ רַק לְקְדִימָה, וְאִם הוֹלְכִים בְּצוּרָה כְּזוּ, אִזּוּ כָּל הַחַיִּים כְּבָר הוֹלְכֶת בְּצוּרָה אַחֲרָת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֵדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ב כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁחִסִּידוֹת בְּרִסְלָב זֶה רַק לְהַחֲדִיר בְּאָדָם אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל נִשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם לְדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ לְגִלוֹת אֶת הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמּוֹלִיךְ אוֹתָנוּ בְּדַרְךְ שְׂנוּכָה לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח הַפֶּה וּמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי מֵה שְׂאָדָם לֹא מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא מְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ, מִפְּנֵי שֵׁישׁ לוֹ חֲסֵרוֹן בְּאֲמוּנָה, כִּי אִם הִיָּה לוֹ אֲמוּנָה אֲמִתִּית שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, אֶז תָּמִיד הִיָּה מִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה נִשְׁלַח רַבְּנוּ ז"ל לְזֶה הָעוֹלָם לְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּל נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהוּא מִתְנַה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה לְכָל שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (יִשְׁעִיָּה י"א ט') "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת הַיְי"ה כְּפִמִּים לַיָּם מְכֻסִּים", וּכְתִיב (שֵׁם נ"ב ח') "כִּי עֵינַי בְּעֵינַי יִרְאוּ בְּשׁוּב הַיְי"ה צִיּוֹן", כִּי אֶז יִהְיֶה גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּמַדְרָגָה עֲלִיּוֹנָה כְּזוֹ, עַד שֶׁכָּל אֶחָד יִכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּנִים אֶל פְּנִים, וְיוּכַל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְיִתְקִים (צְפַנְיָה ג' ט') "כִּי אֶז אֶהַפֵּךְ אֶל עַמִּים שֶׁפֶה בְּרוּרָה לְקָרָא כָּלֵם בְּשֵׁם הַיְי"ה לְעַבְדּוֹ שְׁכֵם אֶחָד", וְהַרְגַע שְׂמֵתִגְלֶה

לְאָדָם יְדִיעוֹת הָאֱלוֹ, אֲזִי הוּא תָּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, שְׁזֵה הַשְּׂמִיחָה
 שָׂרְבָנוּ ז"ל מְכַנִּים בְּכָל מִי שָׂרָק שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלוֹ, וּמְחַמֵּת שָׂרֵב בְּנֵי
 אָדָם לֹא אוֹחֲזִים בָּזֶה, עַל יְדֵי זֶה הֵם אוֹמְרִים שְׁחֲסִידֵי בְּרִסְלָב הֵם
 מְרַחֲפִים וְכוּ',

וּבְאֵמֶת מִי שֶׁמְסַתְּפֵל בְּעֵינֵי הָאֵמֶת יְכוּל לְרַאוֹת אֶת הָאֵמֶת
 אֲשֶׁר אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְדַעַת מְרַבְּנוּ ז"ל וְלַהֲתַקְרַב אֵלָיו, וְאִז
 כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ מְשִׁתְּנִים לְגַמְרֵי מֵהַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, בּוֹדָאֵי גַם אֶצֶל
 רַבְּנוּ ז"ל צְרִיכִים לְזָכוֹת שְׁיִהְיֶה לוֹ אִיזָה מְנַהִיג אֲמִתִּי שֶׁקֵּבֵל אֶת
 דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁלְמוֹת, כְּדִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה 'מְעוֹפֵף', כִּי הֵלְמוֹד
 וְהַנְּהֻגוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא שִׁיף לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְהַדְּרִיף שֶׁל רַבְּנוּ
 ז"ל זֶה רַק שְׂמִיחָה וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית וְלַחֲיוֹת עִם כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, רַק הַסֵּמ"ךְ מ"ם שׁוֹנֵא מְאֹד מְאֹד אֶת דְּרִיף
 רַבְּנוּ ז"ל וְלִכֵּן הוּא מְלַבֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל מִינֵי לְבוּשִׁים וְכוּ'
 וְכוּ', שֶׁל בְּנֵי אָדָם שְׁיִמְנְעוּ מִלְּהֲתַקְרַב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי מִי שְׁזוֹכָה
 לַהֲיוֹת מְקָרֵב אֵלָיו, אֲזִי מְרַבֵּה בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּמְרַבֵּה
 בְּמִצְוֹת מְעֻשְׂיוֹת, וְהוּא תָּמִיד שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְעוֹשֶׂה צְדָקָה וְחֶסֶד עִם
 כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הַבְּחוּרָה שְׁזוֹכָה לְמִצּוֹא בְּחוּר חֲסִיד
 בְּרִסְלָב וְלַהֲתַחֲתֵן עִמוֹ, אֲבָל צְרִיכִים גַּם לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד עַל
 נִקְדָּה זוֹ וְלְדַעַת לֹא כָּל אֶחָד שֶׁקּוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ חֲסִיד בְּרִסְלָב, הוּא
 בְּאֵמֶת כֶּף, צְרִיכִים לְרַאוֹת אֵיךְ הַהֲנַהֲגָה שְׁלוֹ בֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ,
 וּבֵין אָדָם לְמָקוֹם, כִּי זֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְתַנַּהֵג עִם
 הַזּוֹלָת בְּאַהֲבָה וּבְהַבְּנָה הַדְּדִית, סִימָן שֶׁכְּבִיכּוֹל עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא הוּא הַתְּנַהֵג כְּכֹה, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁאָדָם פָּרָא אָדָם וְרַב עִם כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד, וּמְתַלּוֹצֵץ מְכָל אֶחָד וְאֶחָד מְרַאֶה לְדַעַת שֶׁכְּבִיכּוֹל גַּם עִם
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא לֹא שָׁלֵם הֵינּוּ שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,

כי אי אפשר להפריד בין מצוות של בין אדם לחברו בין מצוות של אדם למקום, כי זה הולך ביחד.

ולכן לא צריכים לשמוע לאלו שמסיתים ומדיחים נגד חסידי ברסלב, כי זה סתם בא מקנאה ושנאת חנם, והעקר מחסרון ידיעה שלא יודעים מה זה חסידי ברסלב, כי לא כל מי שקורא את עצמו חסיד ברסלב הוא באמת חסיד ברסלב, רק מי שמקיים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות גמור, שהוא תמיד שש וששמח, ומשמח את אחרים, ועושה צדקה וחסד עם הזולת, ומרבה בלמוד תורה הקדושה וקיום מצוות מעשיות, ומרבה בתפלה שיחה בינו לבין קונו, זה חסיד ברסלב אמתי, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזקה להתקרב אל רבנו ז"ל והוא יוליך אותנו בדרך הנכונה.

אודות השידוך וכו' וכו', את צריכה להיות פתוחה ולשאל מה קורה פה? ותזכרי מאד שפרנסה בא מהקדוש ברוך הוא ולא מההורים, ולכן כשבחור או בחורה נפגשים אין להם לדאג מה יאכלו? ובמה יתפרנסו? כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תענית ח:): דכי יהיב רחמנא שובעא לחיי הוא דיהיב; כי מאן דיהיב חיי יהיב מזונא, הקדוש ברוך הוא שנותן את החיים, הוא נותן גם פרנסה, ולכן אסור לזרק את עצמו על ההורים שהם יחזיקו ויפרנסו אותו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

הַמֵּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תְּרַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵשׁ"ק לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח י"ג כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שִׁישְׁמְרוּ
עַל יְלִדְיָהֶם, כִּי עֲכָשׁוּ בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוֹ רוּחוֹת זָרוֹת וְכוּ', נוֹשְׁבוֹת
בְּעוֹלָם וְכוּ', רוּחוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, רוּחוֹת שֶׁל הַפְּקָרוֹת
וְשֶׁל נְאוּף וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּשׁ הַרְבֵּה נוֹשָׁרִים וְנוֹשָׁרוֹת רַחֲמָנָא לִי צְלוֹן,
וּבְאַמַּת זֶה הִיא עֲצַת עֲשׂוֹ הַרְשָׁע, שְׂאֵמֵר לִיעֶקֶב (בְּרֵאשִׁית ל"ג י"ב)
וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָה וְנִלְכָה לְנִגְדָךְ, וּפִירֵשׁ רִשׁ"י בְּשׂוּה לָךְ,
טוֹבָה זֹאת אַעֲשֶׂה לָךְ, שְׂאֵאֲרִיךְ יָמֵי מִהַלְכָתִי לְלָכֶת לְאֵט כְּאֲשֶׁר אֲתָה
צָרִיךְ וְכוּ', הֵינּוּ שְׁעֵשׂוֹ יַעֲזֵב אֶת יַעֲקֹב בּוֹא נִתְחַבֵּר יָחַד וְנִלְךָ יָחַד,
שְׂזֵה עֲצַת הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְהַסֵּטְרָא אַחֲרָא שְׁהֵם מִבְּקָשִׁים שְׁעֵם
יִשְׂרָאֵל יִלְכוּ אִתָּם יָחַד, מֵה עֲנָה לוֹ יַעֲקֹב? (שָׁם) וַיֹּאמֶר לוֹ אֲדוֹנֵי
יודֵעַ כִּי הַיְלָדִים רַכִּים", כִּי יַעֲקֹב אָבִינוּ הֵבִין תַּכְף וּמִיד אֶת כְּוִנָּתוֹ
הַטְּמָאָה שֶׁל הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילֵיהּ, שְׁהַרְגַע שִׁיתְחַבְּרוּ יָחַד,
עַל יְדֵי זֶה הִנְעַר יִלְכוּ לְאַבוֹד, וְעַל כֵּן הִתְחַמַּק מִמֶּנּוּ, וְאַף עַל פִּי
כֵּן עֲשׂוֹ לֹא עֲזַב אוֹתוֹ, אֲלֵא טַעַן (שָׁם) וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ הַצִּיָּגָה אֲתָךְ
מִן הָעַם אֲשֶׁר אֲתִי", שְׂאֲנִי אֲשֵׁאִיר בֵּינֶיךָ כִּמְהָ מֵאַנְשֵׁי שִׁילְכוּ אֲתָךְ,
וְגַם עַל זֶה סָרַב יַעֲקֹב אָבִינוּ, כִּי הוּא הֵבִין שְׁתַּכְּף וּמִיד
כְּשִׁמְתַּחֲבָרִים עִם הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילֵיהּ אֲזַ מְאַבְדִּים אֶת

הנער, ולכן אני מאד מאד מבקש את כלכם שתשמרו על הילדים שלכם, וכן אתם שלא יהיה לכם שום שיכות עם מי שיש לו שיכות עם הסמ"ך מ"ם וגונדא דיליה, כי זה מה שהם רוצים שנתערב ביחד וכו' וכו', ועל ידי זה הם יוכלו לקלקל את הנער שלנו, ועל זה אנחנו צריכים לשמור מאד מאד, ולכן אני מבקש את אנשי שלומנו תעשו כל מה שביכולתכם לשמור את הילדים שלא יתחברו עם פרחי המקום, לאט לאט אנחנו מאבדים כמה מהנער שמתחילים להיות נושרים, ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו ובפרט האבכים שכל אחד שיוכל לקרב אותם למצוה רבה יחשב, הרי אנחנו עוסקים בלקרב רחוקים ומפיצים בחוץ את ספרי רבנו ז"ל לאנשים זרים, למה לא נדאג להילדים שלנו? אשר הולכים לאבוד.

ולכן אני מאד מאד מבקש הן את אנשי שלומנו הגברים, והן את נשות אנשי שלומנו, שהגברים יאמצו איזה בחור ולדבר אתו וכו', לקרב אותו לחזקו לאמצו ולעודדו, וכן הנשים שיאמצו איזו ילדה ולדבר עמה וכו', לקרב אותה לחזקה לאמצה ולעודדה, כי כל כך חבל שהנער שלנו ילכו לאבוד, אשר זה היה עצת עשו שרצה להתחבר אל יעקב, אשר זה מרמז בתוך הפסוק "נסעה ונלכה ואלכה לנגדך", שאמר עשו "נסעה ונלכה" יחד, ומהו הלשון "ואלכה לנגדך"? אלא בזה שנלך יחד בזה אני הולך נגדך, שאני רוצה לעקור את האמונה פשוטה והחנוף הטהור שהכנסת בילדיך, ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו חוסו מאד על הנער שלנו, ואל תתנו להם להתחבר אל פרחי הרחוב וכו' וכו', וזה יהיה רק על ידי שאתם תחזקו ותאמצו אותם, וכן אני מבקש את ההורים שלא ילכו ביד חזקה ואלימה עם הילדים

וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא הוֹלֵךְ כִּכְה וְכוּ', זֶה לֹא חֲנוּךְ כִּכְה וְכוּ', חֲנוּךְ זֶה רַק בְּאַהֲבָה וְהַדְּבָרוֹת, וְכֵן לֹא לַעֲשׂוֹת אֵיפָה וְאֵיפָה בֵּין הַיְלָדִים, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י'): לְעוֹלָם אֵל יִשְׁנֶה אָדָם בְּנוֹ בֵּין הַבָּנִים שְׁבִשְׁבִיל מִשְׁקַל שְׁנֵי סֵלְעִים מִילַת שְׁנַתָּן יַעֲקֹב לְיוֹסֵף יוֹתֵר מִשְׁאָר בָּנָיו נִתְקַנְאוּ בוֹ אַחֲיוֹ וְנִתְגַּלְגַּל הַדְּבָר וַיֵּרְדוּ אֲבוֹתֵינוּ לְמִצְרַיִם; כִּי שְׁלֵמוֹת הַחֲנוּךְ לְקָרֵב אֶת כָּל יְלָדָיו, וְלֹא לַעֲשׂוֹת הַפְּרָשׁ בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה דְּבָר מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְדַעַת בְּדוֹר הַזֶּה, שְׁצָרִיכִים לְקָרֵב אֶת כָּל הַיְלָדִים, וּבְשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן שֶׁהַהוֹרִים לֹא יִרְחֲקוּ אֶת יְלָדֵיהֶם וְלֹא יִלְכוּ אִתָּם בְּיַד קָשָׁה, וַיִּדְעוּ כִּי בְּנִפְשָׁם דְּבָר זֶה וְכוּ', וְאֲנִי תָּמִיד חוֹזֵר עַל דְּבָר זֶה "חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית", הַיְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים מֵה שְׂרוּאִים בְּבֵית זֶה הֵם עוֹשִׂים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (סוֹכָה נ"ו): שׁוֹתֵא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא אוֹ דְּאָבוּהָ אוֹ דְּאִמֵּיהָ, מֵה שֶׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שְׁמַע אוֹ מְהֵאָבָא אוֹ מְהֵאָמָא, וְלִכֵּן הַהוֹרִים צְרִיכִים לְחַנֵּךְ אֶת עֲצָמָם, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה אֲצֻלָּהֶם כְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא אֵי פֶּאוֹן, בְּלַעֲקֹבֻעֵרִי, אֵיפֶּאד, אֵיפֶּעַד, עַנְדְּרוֹאוֹיֵד, כִּי אִם יֵשׁ לְהַהוֹרִים אֶת הַכְּלִי מִשְׁחִית הַזֶּה, אִז מֵה רוֹצִים מֵהַיְלָדִים? וְזֶה אָבִי אָבוֹת הַטְּמֵאָה עֲבוּדָה זָרָה שֶׁל פְּעוֹר, שְׁגָם פְּעוֹר הִיָּה עֲבוּדָה זָרָה שֶׁל שְׁקוּץ תַּעוֹב זֶהוּם עָרוֹם כְּיָדוּעַ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ שְׁלֹא יִהְיֶה אֲצֻלוֹ הַכְּלִי מִשְׁחִית הָאֵלוֹ, וְעַל יָדִי זֶה נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁגָם לְהַיְלָדִים שְׁלוֹ לֹא יִהְיֶה כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה, אֲבָל אִם יֵשׁ לְהַהוֹרִים כְּלִים כְּאֵלוֹ, אִזִּי מֵה הֵם רוֹצִים מִיְלָדֵיהֶם?

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׂאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, כְּמוֹ שְׁשׁוֹמְרִים עַל אִישׁוֹן עֵינֵינוּ, וְלֹא לְרַחֵק אוֹתָם בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, עֲכָשׁוּ בְּכָל

הַעוֹלָם כָּלָם סוֹבְלִים מִזֶּה, וַיֵּשׁ בְּכָל קִהְלָה וְקִהְלָה תְּרֻדִית הַרְבֵּה נוֹשָׁרִים וְנוֹשָׁרוֹת וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה לְשָׁמֹר עַל קִהְלָתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּנִיתִי אֶת זֶה בְּיָזַע וּבְכֹדֵם, וְעַדִּין אֲנִי מִחְזִיק אֶת זֶה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ תַעֲזְרוּ לִי עִם הַנֶּעֱר, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר אֶת יְלָדֵינוּ, וְנִזְכֶּה לְהַתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

תִּקְפְּדוּ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחָה עֶרְבִית בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמִּקְפִּיד לֹא לְחַסּוֹר אֶפִּילוּ תְּפִלָּה אַחַת בְּלִי מִנְיָן, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לוֹ פְּרִנְסָה בְּנִקְלָה, כִּי מַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר זֶה אֵין לְתַאֲרֵ וְאֵין לְשַׁעֵר כָּלֵל, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" אֵימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעֵה שֶׁהַצַּבּוֹר מִתְּפַלְלִין; וּבִזְכוּת שְׁמֵתְפַלְלִים בְּצַבּוֹר, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל הָעוֹוֹנוֹת, וְזוֹכֶה לִילְדִים טוֹבִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שָׁבוּעַ טוֹב

תְּרוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיֵּשֶׁב י"ד כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּתַחֵל הַשָּׁבוּעַ עִם שְׂמִחָה עֲצוּמָה, כִּי הִנֵּה כָּל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ זֶה עוֹלָם אַחַר לְגַמְרִי, וְלָכֵן דַּע לָךְ שֶׁהַשָּׁבוּעַ הַזֶּה פְּרָשַׁת וַיֵּשֶׁב עַדִּין לֹא הָיָה בְּעוֹלָם, וְתִכְף וּמִיד

כְּשֵׁיֶעֱבֹר כְּבָר לֹא יִהְיֶה בְּעוֹלָם, וְאֲשֶׁר מִי שְׁזוֹכָה לַחֲטוּף בְּשָׁבוּעַ
זוֹ טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן: לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלֹא לִתֵּת אֶת
הָעֲצוּבוֹת וְהָעֲצָלוֹת לְתַפְסֹת אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי
מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן קפ"ט) צָרִיךְ לְהִזְהָר מְאֹד מֵעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, כִּי
עָקֹר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת בְּבַחֲיִינַת (יִשְׁעִיָּה ס"ה)
"וְנִחַשׁ עֲפָר לְחִמּוֹ", עֲפָר הִיא בְּחִינַת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת שֶׁהֵם בְּאִים
מִיִּסוּד הָעֲפָר; וְצָרִיכִים לְדַעַת שְׂשִׂמְחָה זֶה מְקוּר הַקְּדוּשָׁה, וְכִשְׁבֵּר
יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא נִדְבֵּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן כָּל רִגְעַ
וְדָקָה שֶׁאֲדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה מְקִיִּם מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל
"וְדַבַּקְתָּ בּוֹ", כִּי סוּף כָּל סוּף בְּמָה הוּא שִׂמְחָה? רַק עִם "שְׂלֵא עֲשׂוּנִי
גוּי", וְלִכֵּן הַשְׂמִיחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְׂמִיחוֹת שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל זְכִינּוּ
לְהִבְרָאוֹת מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשׂוּנּוּ גוּי כְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת.

הַדָּבָר הַשֵּׁנִי: לְהִרְבוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר
אֵיךְ שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁרַק מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹשֶׂה
רוּשִׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְכָל מֵה שֶׁצָּרִיכִים הַהִכָּרַח לְהַרְגִיל אֶת
עֲצֻמוֹ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא הַפְּתִיחַת הָרִאשׁוֹנָה
וְהָאֲחֻרוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"ד ו') "כִּהֵּ אָמַר הַיְוָי"ה מְלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וְגֵאֱלוֹ הַיְוָי"ה צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין
אֱלֹקִים", וְאַצֵּל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה דְבָר זֶה עָקֹר גְּדוֹל מְאֹד, שְׁכָל אָדָם
יִשְׁלִיךְ אֶת חֲכָמָתוֹ הַמְּדֻמָּה וְיִדְבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְיָלוֹ

כְּמָה דְבוּרִים, וְזֶה עוֹשֶׂה רוּשֵׁם גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּמְדַבֵּק אֶת נְשָׁמָתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי: לְהַקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמַנְיַן דִּיקָא, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וַאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" אֵימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעֲהַ שְׁהַצְבוּר מִתְּפַלְלִין; וְכֵן מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ו:) כָּל הַרְגִּיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׂאֵל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכָר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֲסֻרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיַן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

הַדְּבָר הָרְבִיעִי: תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכּוֹלְתָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֶה סְגוּלָה לְאַרְיִכּוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם, שְׁכָּל הַמְשָׁלִים פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מְשָׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן, שְׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיוֹת נְשָׁמָה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רְבוּי לְמוֹד מְשָׁנִיּוֹת לְפִרְנָסָה בְּשַׁפְּעַ, כִּי מְשָׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנְסָה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ שְׁתַּלְמַד לְבַד אוֹ שְׁתַּלְמַד עִם חֲבֻרוֹתָא אוֹ שְׁתַּלְךָ לְשִׁמוּעַ שַׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתַאֵר

וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיהָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוּכָה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לַמוּדִים הָאֵלּוּ מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא הֵם עֶקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לַמוּדִים הָאֵלּוּ.

הַדְּבָר הַחֲמִישִׁי: תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתָךְ לַעֲזוֹר לִי לְהַמְשִׁיךְ עִם בֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, בְּכָל מִינֵי עֲזֹר שְׁאֵתָה רַק יְכוּל לַעֲזוֹר לִי, כְּדִי שְׁאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם מוֹתִיקִין שְׁיֵהִיָּה שְׁתִּיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וּפֶת שְׁחֲרִית וְכוּ', וּבְאֲמָצַע הַיּוֹם מָרַק חָם וְכוּ', וְלַעֲת עָרַב סְעוּדָה דְּשָׁנָה וְכוּ', כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יִלְקוּט הוֹשַׁע רְמַז תַּקכ"ב) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׁאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׁזָבַח שְׁלָמָה לְפָנָי אֶלְף עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאֹכֹל וְלִשְׁתוֹת לְרַעֲבִים וְלַצְּמֵאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעַב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שְׁבָאֲמַת רָעַב אוּ צָמָא הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעַב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלֵּתֵת לְאֹכֹל לְרַעֲבִים וְצָמֵאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתָךְ לַעֲזוֹר לִי שְׁאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשְּׁנָה.

הַדְּבָר הַשִּׁישִׁי: שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוֹלְתָּ שִׁיְהִי אַחַדוֹת
 וְאַהֲבָה בְּקִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֶזֶק, וְכִבֵּר
 אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נְצִיבִים) בְּנוֹהֵג שְׁבַעוֹלָם אִם נוֹטֵל
 אָדָם אֶגּוּדָה שֶׁל קָנִים שְׁמָא יָכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת וְאֵלּוּ נוֹטֵל
 אַחַת אַחַת אֶפִּילוֹ תִינּוֹק מְשַׁבֵּר וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל
 נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו כְּלָן אֶגּוּדָה אַחַת, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִרְאֶה
 וְלֹא יִמָּצֵא בְּקִהְלָתְנוּ אַחַד שְׁמִדְבָר לְשׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוֹת וְלִצְנֻנוֹת
 אַחַד עַל הַשְּׁנִי, שְׁזֵה אָבִי אַבוֹת הַטְּמֵאָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹנֵא
 אֶת מִי שְׁעוֹשֶׂה פִירוּדִים בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמוֹהַרְנֵת ז"ל אָמַר
 אֶת הַכֹּל רִבְנוּ ז"ל יָכוֹל לְקַבֵּל, אָבֵל לֹא אֶת בַּעַל מַחְלָקָת, וְלִכֵּן
 צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְאַחַד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַחַד, וְלִקְיָם מִה שְׁאָמַר
 דּוֹד הַמֶּלֶךְ בְּשַׁעַה שְׁנִכְנָסוּ אֵלָיו חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ לוֹ (בְּרוֹכוֹת
 ג:): אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פְּרִנְסָה, אָמַר לָהֶם לְכוּ
 וְהִתְפְּרַנְסוּ זֶה מְזֵה, כִּי רַק זֶה הָעֵצָה שְׁאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וַיִּפְרַגְן
 לְהַשְׁנִי, וְלִכֵּן כָּל אַחַד שִׁישׁ לוֹ אֵיזָה אוֹמְנוֹת, אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה
 שִׁיִּפְתַּח עֵסֶק מְשֻׁלוֹ, וְכֹל אַחַד יִקְנֶה אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיַּעֲזֹר
 אַחַד לְהַשְׁנִי, כִּי זֶה הַחֶסֶד הַכִּי גְדוֹל שְׁאֶחָד עוֹזֵר לְהַשְׁנִי לְהִתְפְּרַנְס
 בְּכַבוֹד, וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁישׁ לוֹ אֵיזָה אוֹמְנוֹת בֵּיד, שִׁיִּפְתַּח עֵסֶק
 עֲצָמָי עַד שְׁלָכַל אַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה לוֹ עֵסֶק וַיִּתְפְּרַנְס
 בְּכַבוֹד, וְגַם יִקַּח עוֹבְדִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיקָא.

אִם תִּקְיָם אֶת כָּל זֶה, תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב י"ד כסליו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּיהָ

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתאחד יחד עם נשות אנשי שלומנו, ותבואי לילי שמחה הן בלילי ראשון והן בלילי שלישי, כי אני רוצה להרחיב את הפעילות להנשים שיהיה להן רק שמחה והצגות וכו' וכו', כי רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על מצות השמחה, ובפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ורבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלת תפלת הנשים, ואמר אם האשה היתה יודעת איך שתפלתה מתקבלת בשמים ומכל שכן כשגם מורידה דמעות וכו', לא היתה מפסיקה מלהתפלל

וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה, וְלִכְנֹן תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תֹּאמְרֵי מָה יִהְיֶה כִּכְּר אִם אֲנִי יֹדֵבֵר כִּמָּה דְּבוּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָאֵם זֶה יַעֲזֹר לִי? אֵל תֹּאמְרֵי זֹאת, אֲלֹא כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּמִחֲמַת שְׁאֵדָם לֹא יוֹדַע מִכְחוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מִתְרַשֵּׁל בְּזֶה מְאֹד, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) כִּמוֹ שְׁאֵדָם צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֱמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, כִּךְ אָדָם צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֱמוּנָה בְּעַצְמוֹ שְׁגָם הוּא חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבַּרְךָ, וְלִכְנֹן תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּדַבֵּר זֶה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרִכְךָ תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲזִרֵי לִי בְּכָל מִינֵי עֲזָר שֶׁאֵת רַק יְכוּלָּה לַעֲזוֹר לִי, כִּי אֲצַלּוֹ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כִּמְאָמְרָם ז"ל (לְקוּטֵי הוֹשַׁע רַמּוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שֶׁאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שֶׁזָּבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלְף עוֹלוֹת, וּבִפְרֹט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאֹכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלַצְּמָאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַצְּדָקוֹת, כִּמְאָמְרָם ז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא ט) אִין בּוֹדְקִין לְמִזּוֹנוֹת, הִינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲכַל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רַעֵב וְצָמָא, שָׁמָּה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתְךָ, כִּי מִי שֶׁבִּאָמַת רַעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכְנֹן אִין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִלֵּתֵת לְאֹכּוֹל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכְנֹן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שֶׁבִּיְכוּלְתְךָ לַעֲזוֹר לִי שֶׁאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וְכָל הַחַיִּים שְׁלֵי תְלוּיִים רַק בְּזָכוֹת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל זֶה שְׁאַתָּה שָׁד"ר עֲבוּר קֵהֲלַתְנוּ
הַקְדוּשָׁה, יְעוֹזֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִזְכוֹת זֶה שְׁאַתָּה אוֹסֵף קְפוֹת
שֶׁל צְדָקָה, שְׂיִכְנֵס לָךְ שִׁפְע גְּדוֹל מְאֹד, וְגַם לְהַקְהִילָהּ תִּהְיֶה, כִּי
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוֹת לְזְכוֹת אֶת הַזּוֹלַת בְּצְדָקָה
אַמְתִּית, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (בְּבֹא בְּתָרָא ט.) גְּדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן
הָעוֹשֶׂה; בְּזֶה שְׁמֻזְכִּים אֶת אַחֲרִים בְּצְדָקָה, זֶה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוּא
בְּעֶצְמוֹ נוֹתֵן צְדָקָה, וְאַמְרוּ (יוֹמָא פּוֹז.) כָּל הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים אֵין
חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ.

רַק תִּשְׁמֹר לֹא לְהַכְנִים שׁוֹם דְּאָגָה בְּלִבְךָ, כִּי כָף אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין ק:) לֹא תַעֲלֵל דּוּיָא בְּלִבְךָ דְּגַבְרִי גִיבְרִין
קָטַל דּוּיָא; [לֹא תַכְנִים דְּאָגָה בְּלִבְךָ, כִּי הַרְבֵּה גְבוּרִים הָרְגָה
הַדְּאָגָה], וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר הַמְדוּת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן א') מִי שֶׁלֹּא
תִקֵּן חֲטָאוֹת נְעוּרָיו עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לוֹ דְּאָגוֹת; וְלִכֵּן צְרִיכִים
לְבָרַח מִכָּל מִינֵי דְּאָגוֹת שֶׁרַק הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וּכְכֹר אָמַר
הַחֲכָם "הָעֵבֶר אֵין וְהָעֵתִיד עֲדִין - אִם כֵּן הַדְּאָגָה מְנִין", כִּי אָסוּר
לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מֵהָעֵבֶר אוֹ מֵהָעֵתִיד, רַק צְרִיכִים לְרַאוֹת לְהַחֲיוֹת
אֶת עֲצָמוֹ עִם הַיּוֹם הַזֶּה, וְהַשְׁעָה הַזֹּאת שְׂיֵשׁ לוֹ, וְכָף יִהְיֶה הַכִּי
מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.רט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ד כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל תְּלַמִּידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד, הָאֲבָרָךְ ... גִּרוּ יְאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּטֶּה אֶזֶן קְשִׁיבָת אֶל מֶה שְׂאֵנִי
מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, הָרִי סוּף כָּל סוּף לְמַדָּת אֲצִלִּי כִּמְהָ זְמַנִּי זְמַנִּים
טוֹבִים, וְאַתָּה בּוֹדְאֵי זוֹכֵר אֵיךְ שֶׁהִירְבִּיתִי לְדַבֵּר אֶתְכֶם שֶׁחַיִּים
לֹא קָלִים, וַיֵּשׁ נְסִיווֹנוֹת קְשִׁים וּמְרִים וְכוּ' וְכוּ', וְכַדִּי לְהַצְּלִיחַ בְּחַיֵּי
הַנְּשׂוֹאֵינִי צְרִיכִים תָּמִיד לְהִיּוֹת וְתָרֵן וְסִבְלָן, כִּי הוֹתָרֵן וְהַסְּבָלָן הוּא
הַמְּנַצֵּחַ, וְזֶה עֵקֶר הַחֲכָמָה אֵיךְ לְשַׂמַּח אֶת הָאִשָּׁה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.) אִשָּׁה בַעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה, וְאֵז כָּל הַבַּיִת שְׂמֵחַ וְרִגוּעַ.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאַתָּה טְרוּד בְּכָל מֵינֵי טְרָדוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל
זֹאת אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵינֵי מֵאֲמָצִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֶה עֶרְבִית בְּמִנְיֵן
דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח')
שֶׁמִּחְנֶה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל
זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מֵאֲמִין
בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׂיתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפִּילוּ
מִתְּפִלָּה אַחַת, וְלֹא יִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמִּחְנֶה יִשְׂרָאֵל,

וְהוּא מִתְקַרֵּר מִהִיָּהוּדוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלֶתָּךְ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְת הַצַּדִּיקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מְצָלִי אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחָזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיִם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְדַע לָךְ שְׁעַל יְדֵי שְׁנֹזְהָרִים לְהִתְפַּלֵּל בְּצַבוּר, עַל יְדֵי זֶה יְהִיָּה לָךְ פְּרִנְסָה בְּנִקְלָה, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן יֵשׁ לוֹ דְּבַר שְׁבִמְנִיָן, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, כִּי עַל יְדֵי תְּפִלָּה בְּצַבוּר מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִית, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ו:) כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁאֵל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁנֵּחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּינן כְּבִיכוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרֵי שְׂמִשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלֶתָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, שְׁזָה סְגוּלָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלַם אָדָם פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצַּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצַּבוּר מְאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מְשַׁנָּה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשַׁנִּיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזָה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, כִּי מְשַׁנָּה אוֹתִיוֹת נְשַׁמָּה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רַבּוּי לְמוֹד מְשַׁנִּיּוֹת לְפְרִנְסָה בְּשַׁפְּעַ, כִּי מְשַׁנָּה עוֹלָה כְּמִסְפָּר פְּרִנְסָה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ

שְׁתַּלְמַד לְבַד או שְׁתַּלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא או שְׁתַּלַּף לְשִׁמוּעַ שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתַאֲרֵי וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שֶׁל הָאָדָם שְׁזוּכָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיהֶּ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוֹכָה לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא, וְאֶפְּלוּ הָאֲמִירָה בְּעֶלְמָא שְׁתַּגְרוּס אֶת הַדָּף גְּמָרָא, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאָף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קְאָמַר, וְאֶפְּלוּ שְׁלֹא לְמַדְתָּ אֶתְמוּל, וְאֶתְהָ לֹא יוֹדַע אִם תְּלַמַּד מְחֹר, עַל כָּל פְּנִים הַיּוֹם אֶתְהָ צְרִיךְ לְהִתְחַבֵּר אֶל הַלְמוּד דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה יִצִּיל אוֹתְךָ מִכָּל רַע. וְדַע לָךְ שְׁהַשְׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ מְקַרָא מְשָׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לְחָם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מְקַרָא וְלֹא מְשָׁנָה וְלֹא תְלַמוּד; שְׂזָה נְקָרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לוֹמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

עֲכָשׁוּ אָנִי מְאֹד מִבְּקַשׁ אוֹתְךָ בְּקֶשֶׁה אִישִׁית, שְׁכָּל הַשְּׁלוֹם בֵּית וְהַיְהוּדוֹת שְׁלָךְ תְּלוּי בְּזָה, הַיּוֹם יֵשׁ קְלִפָּה עֲצוּמָה שְׁכוּבְשֵׁת אֶת כָּל חֶלְקָה טוֹבָה מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאת שְׁמַיִם מִכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנֵּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנְּקָרָא מַחְשֵׁב (מְכַשֵּׁף) הַמְּחַבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט, או אֵיפֹד, או בְּלִקְבְּרֵי וְכוּ', שְׁבְזָה יְכוּלִים לְרַאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תְּעוּב עָרוּם וְזָהוּם, וּמֵאֲמַלְלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי שְׁמִסְתְּכָלִים בְּהַזְבֵּל וְהַלְכָלוּךְ הַזֶּה וְכוּ', נִדְבַק בּוֹ כָּל הַזֶּהמָא שֶׁל הָעָרוּם וְהַתְּעוּב וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׁנַעֲשִׂים מְכוּרִים לְזָה וְקֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד לְצַאת מְזָה, כִּי זֶה בְּדִיוֹק כְּמוֹ שְׁאֶחָד מְכוּר לְסַמֵּים וְכוּ', או אֶחָד מְכוּר לְשִׁתִּית אֶלְכוּהוּל וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִי שֵׁישׁ לוֹ מַחְשֵׁב הַמְּחַבֵּר לְאֵינְטֵרְנֵט או שְׂאָר כְּלֵי מִשְׁחִית שִׁיכוּלִים לְרַאוֹת בְּזָה כָּל

מיני ערום וזהוים וכו' וכו', אדם נעשה מכור לזה וקשה לו לצאת מזה וכו', וזה שורף לו את כל המזח ובווער בו כל התאוות רעות, והראש והמזח שלו נעשה מטמטמים לגמרי מרב הנאוף והלכלוך שמסתכלים בזה, והלב מתעקם בעקמומיות עד שנכנס בו ספקות באמונה, ונעקר ממנו יתברך, ולכן העקר ראה לזרק מהבית, מחשב שמחבר אל אינטרנט או אייפד או בלקברי וכו' וכו', כי כף אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לה אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לה שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב שמחבר אל אינטרנט בבית, והבעל או האשה התחילו להתכתב דרך הפייסבוק וכו' וכו', וכך נפלו בפח, ולבסוף או הבעל או האשה ברחו מהבית וכו', ודבר זה מאד מאד מצוי בעתים הללו, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוחה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב שמחבר לאינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול תחתית רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד או ילדה שלוקחים כלי משחית כזה בתוך ידיהם וכו', הם כבר נופלים בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמור עליו, ואל תחשב שאני מגזים בדברים אלו, אלא לצערנו הרב מי שנכנס בזה עליו נאמר (משלי ב') "כל באייה לא ישובון, ולא ישיגו אורחות חיים", קשה לצאת מזה אחר כך, כי זה תאוה גדולה מאד מאד להסתפל כל מיני תעוב וערום וכו', אבל מסכנים את הבית על ידי זה, כי נשים

דַּעֲתָן קִלְהָ, וּמִתְחִילוֹת לְהִתְכַתֵּב תַּחַת גֹּב בְּעֲלִיָּהֶן עִם גְּבוּרִים זָרִים,
וְעַל יְדֵי זֶה נִשְׁבַּר הַבַּיִת, וְלָכֵן עֲדִיף לְרַחֵק אֶת זֶה מֵהַד' אַמּוֹת שְׁלוֹ
שְׁלֵא יִשְׁבַּר בֵּיתוֹ.

תֵּאֱמִין לִי שְׂאֵתָה חֲקוּק בְּלִבִּי תָמִיד, כִּי הָרִי סוּף כָּל סוּף
הָיִיתָ אֶצְלִי זְמַנִּים טוֹבִים, וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה הַשְּׁקֵעָה הָיָה לִי
שֶׁהַשְּׁקֵעָתִי בָּךְ וְכוּ', וְכִמָּה סִבֵּל סִבֵּלְתִי כִּי לֹא הָיָה לִי קֵל מְאֹד
וְכוּ', וְלָכֵן אַתָּה אֶצְלִי כְמוֹ בֶּן, וְאַתָּה כָּל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ כְּמוֹ
שְׁכוּתָבִים לְבֶן יַחִיד.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבַּר אוֹתָךְ,
וּתְתַחֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֶפִּילוֹ כִּמָּה דְּבוּרִים זֶה גַם כֵּן יִקָּר בְּעֵינָיו
יִתְבָּרַךְ, וְרוּב בְּנֵי אָדָם שֶׁמִּתְרַשְׁלִים בְּזֶה מִפְּנֵי שְׂאִינָם יוֹדְעִים אֶת
הַמַּעֲלָה שֶׁל הַדְּבַר הַזֶּה וְכוּ', וְאִינָם מְאַמִּינִים שֶׁדְּבוּרֵיהֶם עוֹשֶׂה
רוּשָׁם לְמַעֲלָה, וּבִפְרָט רַק כִּמָּה דְּבוּרִים אֲזִי אוֹמְרִים לְעֲצָמָם מִי
אוֹמֵר שְׂשׁוּמְעִים אֶת זֶה? וּבְאַמֶּת אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ כִּי לְמַעֲלָה
בְּשָׂמִים כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עוֹשֶׂה רוּשָׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ אֶת זֶה, אֲזִי הָיִיתָ גּוֹנֵב
בְּכָל יוֹם אֶפִּילוֹ חֲמֵשׁ אוֹ עֶשֶׂר דְּקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פִּרְטִיּוֹת, וְאֲזִ
הָיִיתָ מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמְךָ הַשְּׂגָחָה שְׁלֵמָה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתִּכְנִיֵס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאֲזִ
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי רוֹצֵה שְׂרָק אֶת ו... תַּחֲי', תִּהְיֶה אַחֲרָאִיוֹת עַל לִילִי
הַשְּׂמֵחָה, וְהַעֲקֹר לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תּוֹכְנִיּוֹת הֵן עַל הַצָּגוֹת, וְהֵן עַל
כָּל מִינֵי שְׂמֵחוֹת שְׂרָק יִהְיֶה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הוֹלֵךְ לִי
בְּחַיִּים שְׂפָל הַנָּשִׁים יִהְיוּ מִהָעֲרָבִי שְׂמֵחָה, וְצָרִיכִים לְרֵאוֹת בְּכָל
מִינֵי אוֹפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם שְׂפָלָן יְבוֹאוּ, כִּי זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד,
כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מֵה שְׂעוֹבֵר צְרוּת וַיְסוּרִים מְרִירוֹת
וּמְכֹאוֹבִים, וְעַל כָּל פְּנִים כְּשִׁיּוֹצְאוֹת לְכָל הַפְּחוֹת פְּעֻמִּים בְּשָׁבוּעַ
זֶה כְּבָר עוֹשֶׂה לָּהֵן טוֹב מְאֹד, וּמְשַׂמַּח אוֹתָן.

הַעֲקֹר שְׂלֵא יִהְיֶה חֶס וְשְׁלוֹם לִיצְנּוֹת, שְׂבֻזָּה מְגַרְשִׁים אֶת
הַשְּׂכִינָה, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַצָּגוֹת וְכָל מִינֵי תּוֹכְנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל
זֶה לֹא מְכַרַח לְהֵיּוֹת חֶס וְשְׁלוֹם לִיצְנּוֹת מְאִיזָה יְהוּדִי וְכוּ', לְחֻקּוֹת
עֲדוּת זֶה לֹא בְּכֻלָּל הַזֶּה וְכוּ', אֲבָל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן לֹא לַעֲשׂוֹת
צָחוּק מְשׁוֹם יְהוּדִי פְּרָטִי, רַק מִהַגּוֹיִים, כִּי כִּךָ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה כ"ה): כָּל לִיצְנּוֹתָא אֶסְרָא בַר מִלְּצְנּוֹתָא דְּעִבּוּדָת
כוֹכְבִים דְּשָׂרְיָא; וְהַחֲיִים הַחֲלוּנִיִּים זֶה בְּכֻלָּל לִיצְנּוֹתָא שֶׁל עִבּוּדָה
זָרָה, כִּי אֵלוֹ שֶׁהִמְצִיאוּ אֶת הַחֲלוּנִיּוֹת וְהַהֲפָקְרוֹת וְכוּ', הֵם הֵיוּ
כוֹפְרִים וְאֶפִּיקוֹרְסִים אוֹכְלֵי טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת אֶת הַחֲזִיר וְהַשְּׂפָן
וְכוּ', מַחֲלֵלֵי שְׂבֵתוֹת וְכוּ', אוֹכְלֵים חֶמֶץ בְּפֶסַח וְכוּ', עוֹשִׂים כָּל

מיני צחוק מכל הקדוש לעם ישראל, מהם מתר לעשות כל מיני צחוק, כי עליהם בכלל ליצנותא דעבודה זרה, כי מי שמעז לדבר נגד הקדוש ברוך הוא, הוא גם כן עובד עבודה זרה.

אָקוּה שְׁתַּבִּינִי אֶת הַקּוּ שְׁלִי, אֲכַל הָעֵקֶר אֲצִלִּי לַעֲשׂוֹת אֶת הַלִּילִי הַשְּׂמֵחָה מְאֹד מְאֹד מְעִינִים בְּאִפְּן שִׁימְשֵׁךְ אֶת הַנְּשִׁים לְצֵאת מֵהַבַּיִת וּלְבֹא לְשִׂמּוֹחַ יָחַד, וְאֵת זֶה אֲצִלִּי מְאֹד מְאֹד יָקָר, כִּי רַק כִּכָּה נַחְזִיק אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ, וְתָמִיד אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּעֲבִירִי בְּתוֹךְ הַהוֹפְעָה אוֹ הַהֲצָגָה דְּבָרִים חַיִּיבִים וְחַנוּכִים וְאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְאֲמוּנַת חֲכָמִים, שְׁעַל דְּבַר זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה לְדַבֵּר, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם הַרְשָׁע יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, רַק מְנַסֶּה לְקַרֵּר אֶת הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְאֵת הָאֲמוּנַת חֲכָמִים בְּהַצְדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ד כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֹכַח קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת שְׂמֵכֶל צָרָה יְכוּלִים לְצֵאת, כִּי כְמוֹ שֶׁנִּכְנָסִים בְּצָרָה וְכוּ', כֵּן יְכוּלִים לְצֵאת מֵהַצָּרָה וְכוּ', אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי הַיְאוּשׁ זֶה אָבִי אֲבוֹת הַטְּמָאָה, וְרַבְּנוּ ז"ל צָעֵק

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנַחַל רְלָא

בְּקוֹל עֲמוּק (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם
כָּלָל, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַתִּיאַשׁ, כִּי אֲפִילוֹ שְׁאָדָם כָּבֵר נִקְלַע לְהַצְרוֹת
הַכִּי גְדוּלוֹת, עֲדִין הוּא יְכוֹל לְצַאת מִזֶּה אִם רַק יִרְצֶה וְכוּ', וְלִכְן
אֵל תִּכְנַס בְּלַחֲץ, הֵן אָמַת מִי שְׁמִסְתַּבֵּךְ עִם שׁוּק הָאֶפְרָזָה מֵרַם מְאֹד
מְאֹד, עִם כָּל זֹאת לְדַעַתִּי אִם הֵייתָ יְכוֹל לְהַסְבִּיר לָהֶם שְׁאֵתָה
בְּמִצְבַּב מְאֹד קָשָׁה, וּתְשַׁלֵּם אֶת זֶה לְאֵט לְאֵט, אֲזִי אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
עַל פִּי רוּב מִי שְׁמִסְתַּבֵּךְ עִם עוֹלָם הַתְּחַתּוֹן וְכוּ' וְכוּ', נוֹפֵל עָלָיו
פְּחַד וְאִימַת מוֹת, בְּפִרְט כְּשִׁמְאִימִים עָלָיו, אֲבָל אִם מְסִבִּירִים
יִפְּהוּ וְאוֹמְרִים שְׁאֵנִי רוּצֶה לְשַׁלֵּם, אֲבָל אֲנִי נִקְלַעְתִּי בְּצָרוֹת וְכוּ'
וְכוּ' וְלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֵיהֶם, אֲזִי אוֹמֵר הֶחֱכַם מְכַל אָדָם (קָהֵלֵת ט' י"ז)
"דְּבַרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים".

הָעֵקֶר לְהוֹצִיא אֶת הַפְּחַד מִמֶּךָ, כִּי הַפְּחַדִּים וְהַדְּאָגוֹת
יְכוּלִים לְהִרְס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(סִנְהֶדְרִין ק:) לָא תַעִיל דְּוִיא בְּלַבְךָ דְּגַבְרִי גִיבְרִין קַטַל דְּוִיא; [לֹא
תִכְנַס דְּאָגָה בְּלַבְךָ, כִּי הִרְבֵּה גִבּוֹרִים הִרְגָה הַדְּאָגָה], וְרַבְנּוּ ז"ל
אָמַר (סִפְר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן א') מִי שֶׁלֹּא תִקֵּן חֲטָאוֹת נַעוּרָיו
עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לוֹ דְּאָגוֹת; וְלִכְן צְרִיכִים לְבָרַח מִכָּל מִינֵי דְּאָגוֹת
שֶׁרַק הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם "הָעֵבֶר אֵין
וְהָעֵתִיד עֲדִין - אִם כֵּן הַדְּאָגָה מְנִין", כִּי אֲסוּר לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ
מִהָעֵבֶר אוֹ מִהָעֵתִיד, רַק צְרִיכִים לְרְאוֹת לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם
הַיּוֹם הַזֶּה, וְהַשְּׁעָה הַזֹּאת שֶׁיֵּשׁ לוֹ, וְכֵן יִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּים.

לְדַעַתִּי אֵתָה לֹא צְרִיךְ לְסַפֵּר עַכְשָׁו לְאֲשַׁתְּךָ כְּלוּם מִזֶּה, כְּדִי
שְׁהִיא לֹא תִכְנַס בְּלַחֲץ וְכוּ', אֲבָל אִם הִיא תְּגַלֶּה, אֲזִי גַם אֵתָה
תְּדַבֵּר בְּתַחְנוּנִים שְׁנִסְתַּבַּכְתָּ וְלֹא רְצִיתָ וְכוּ' וְכוּ'.

רלב   אֲשֶׁר   שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמז   בַּנְּחָל

הַעֲקָר שֶׁבְּכָל הַעֲקָרִים רַק לֹא לַפֶּחַד, כִּי הַפֶּחַד הוֹרֵס אֶת
הָאָדָם, וּפְחָדִים יִתְרִים בְּאִים בְּדַמְיוֹנוֹת שְׂאָדָם מְדַמֵּין לְעֲצָמוֹ הַגָּה
הוֹלְכִים לְהַרוֹג אוֹתִי וְכוּ', הַגָּה הוֹלְכִים לְיִסֵּר אוֹתִי וְכוּ', וְכַדִּי
לְצֵאת מִכָּל אֱלוֹ הַפְּחָדִים, גְּלֶה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א'
סִימָן ט"ו) שְׂאָדָם צָרִיף לְשָׁפוּט אֶת עֲצָמוֹ, הֵינּוּ שִׁיתְבוּדָד עִמוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וַיְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁיטוֹת גָּמוּר בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְזֶה יוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת כָּל
הַפְּחָדִים, וְכַשֵּׁי דִין לְמִטָּה אֵין דִּין לְמַעְלָה, וְלִכֵּן הִרְגַל אֶת עֲצָמָהּ
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְדַע לָךְ
שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה יִכְנִיֵס בְּךָ בְּטַחֲוֹן חֶזֶק וְלֹא תִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבַעוּלָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עַקֵּר חֲכָמַת הַחַיִּים הוּא לְהַקְּל מִעֲצָמוֹ אֶת הָעַמָּס שֶׁיֵּשׁ עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אֵין אָדָם שְׁלֵא יַחֲיֶה תַּחַת לַחֶץ, זֶה
בְּפִיַת וְכוּ', זֶה בְּעֵבוּדָה וְכוּ', זֶה בְּחִבְרָה וְכוּ', וְעַקֵּר חֲכָמַת הָאָדָם
אֵיךְ לְעִבּוֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשִׁמְחָה וּבְקִלּוֹת, וְלֹא לְהִסְתַּבֵּף עִם אָף

אָחַד, וְלִכְּנֵן רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ.

אִין זֶה עֲצָה לְשֹׁכֵב בְּמִטָּה וּלְהִתְיַאֵשׁ מֵהַחַיִּים, כִּי בְּפִרוּשׁ צֶעֶק רַבְּנוּ ז"ל, (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח) אִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אִין דְּבָר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ, וְאַתָּה צְרִיךְ רַק לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטֵי פְּרִטוּת, וְזֶה יִקַּל מִמֶּךָ אֶת כָּל הָעֲמָס הַגְּדוֹל שְׂמַנַּח עָלֶיךָ, כִּי הַדְּבוּר שְׂמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בּוֹנֵה לְאָדָם אֶת הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַכְף וּמִיד כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִבְּנָה גַם הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי שְׁלוֹ, וְתַכְף וּמִיד כְּשֵׁישׁ לוֹ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, אֲזִי מְקַבֵּל לֵב חִזֵּק לֵב אֲמִיץ, וְכִבֵּר לֹא מִפְּחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רמ"ט) עָקֵר הַגְּבוּרָה בְּהֵלֵב, כִּי מִי שְׁלִבּוֹ חִזֵּק וְאִינוּ מִתְיַרָא מִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם דְּבָר, יְכוּל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת וּלְכַבֵּשׁ הַמְּלַחְמוֹת עַל יְדֵי חִזֵּק וְתוֹקֵף לְבוֹ שְׂאִינוּ מִתְיַרָא וְרֵץ לְתוֹךְ תוֹקֵף הַמְּלַחְמָה, וְזֶה בְּחִינַת (אֲבוֹת פָּרָק ד') אִיזְהוּ גְבוּר הַכוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוּ, וְזֶה הִיָּה גְבוּרוֹת שְׂמִשׁוֹן שְׂנֵאֲמֵר בּוֹ (שׁוֹפְטִים י"ג) "וַתַּחַל רוּחַ הַיְיִ"ה לְפַעֲמוֹ בְּמַחְנֵה דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשָׁתָאֵל", שְׂבָאוֹתֵן הַמְּקוּמוֹת צְלַחָה עָלֵיו רוּחַ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְבֶשׂ גְבוּרָה, דְּהִינּוּ שְׂבָא לוֹ חִזֵּק וְתוֹקֵף גְבוּרָה בְּלֵב, וְעַל יְדֵי זֶה עָשָׂה גְבוּרוֹת נוֹרְאוֹת,

וְלִכְּנֵן תִּצָּא מֵהַדְּכָאוֹן שְׁלָךְ, וְתִכְרַח מֵהַמִּטָּה וְכוּ', כִּי לְלַכֵּת לִישׁוֹן וּלְכַסּוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם הַשְּׂמִיכָה וְכוּ', זֶה בָּא מִיְאוּשׁ גְּמוּר וְאֲבוּר הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל לְגַמְרִי, וְלִכְּנֵן קַח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ וְתִרְאֵה

רלד אָשׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל

אִיךָ שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזוּב אוֹתָךְ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִיגָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ד כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֵשָׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי רִגְלִים, וְהִיא יְכוּלָה לְהַפְּךָ אֶת לֵב בַּעֲלָהּ בְּקִלּוֹת אִם תִּלְךָ עִם שִׁכְל וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּרָקֵי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר פָּרָק מ"א) דְּרַכְּנָן שְׁל אֲנָשִׁים הוֹלְכִים אַחַר דַּעְתָּן שְׁל הַנָּשִׁים; וְלִכְּנָן עֲלֵיךָ רַק לַחֲזוֹק אֶת בַּעֲלֶךָ עִם דְּבוּרֵי אֶהְבָּה וְקָרוֹב לְבָבוֹת, אֵל תְּדַבְּרֵי אֶתוֹ מִתְּפִלִּין וְכוּ', אוֹ שְׂיִלְךָ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְכוּ', אֶת רַק תִּשְׁמַחֵי אוֹתוֹ, וְתִרְאֵי לוֹ הַמּוֹן אֶהְבָּה, וְכָךְ הוּא יִתְקַשֵּׁר לְבָבִית אֲלֵיךָ וְכוּ', וְאִז תּוֹכְלֵי לְפַעַל אֶצְלוֹ כֹּל מַה שֶׁתִּרְצִי, אֲבָל הָאֵשָׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת פִּיקַחֲתִית וְלִתֵּת מַעֲצָמָה הַרְבֵּה לְבַעֲלָהּ, כִּי יֵשׁ גְּבָרִים שֵׁישׁ לָהֶם שִׁכְל קֶטֶן וְכוּ', וְהֵם צְרִיכִים וּמְכַרְחִים אֶת הָאֶהְבָּה וְהַלְטִיפוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׁל הָאֵשָׁה, וְכִכֵּל שֶׁהָאֵשָׁה מִרְאִית לוֹ יוֹתֵר אֶהְבָּה וּמְקַרְבֵּת אוֹתוֹ אֵלֶיהָ, עַל יְדֵי זֶה יְכוּלָה לְפַעַל אֶצְלוֹ כֹּל מַה שֶׁהִיא רוֹצֶה, וְלִכְּנָן אָמְרוּ בַּזְהָר (תּוֹרִיעַ נ"ב). מֵאֵן דְּזַכִּי בְּאֵשָׁה מִשְׁכָּלֶת, זוֹכָה בְּכֹלֵא, דְּכִתִּיב (מִשְׁלֵי ל"א י"א) "בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא יִחְסֵר", מִי שְׁזוֹכָה לְאֵשָׁה מִשְׁכָּלֶת וּחְכָמָה, הוּא זוֹכָה לְהַכֵּל, וְלִכְּנָן תַּהֲיֵי אֵשָׁה

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֶלֶק רִמְזוּ בְּנַחֲלֵי רֵלָה

פיקחית וְרַק תִּרְאִי אֶהְבֶּה לְבַעֲלֶךָ, וְתִרְאִי שְׂאֵחַר כֶּךָ תִּפְעֲלִי אֲצִלוּ
כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְלִצְעֲרֵנוּ הָרַב נָשִׁים לֹא יוֹדְעוֹת אֶת הַסּוּד
הַזֶּה, וְלִכֵּן הֵן לֹא יְכוּלוֹת לִפְעֹל אֲצִל בְּעֲלִיָּהֵן שׁוֹם דְּבָר וְכוּ', וּמִכָּל
שָׁפֵן כְּשֶׁהָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּדִינֵיהֶם עִם בְּעֻלָּהּ וְלֹא מְדַבֵּרֶת אִתּוֹ וְכוּ',
אוֹ צוֹרַחַת עָלָיו וְכוּ', אוֹ מְשִׁפִּילָה אוֹתוֹ וְכוּ', אֲזִי תִהְיֶה בְּטוֹחָה
שְׁלֹא תִפְעֹל אֲצִלוּ שׁוֹם דְּבָר, וְלִכֵּן תִּהְיֶי פִיקַחִית וְתִרְאִי שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבְטִיחַ לְבִנְךָ שְׂאֵם הוּא יִתְנַהֵג כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ,
יִתְפַּלֵּל שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בְּמִנְיָן, וַיִּנְיַח תְּפִלִּין, וְכֵן יִלְמַד תּוֹרָה,
וַיִּתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל, אֲזִי אֶת תְּדַאגִּי שֶׁהוּא יִתְחַתֵּן מֵה שְׂיֹתֵר
מֵהָר, כִּי בְּאֻמַּת זֶה מֵה שֶׁהִנְעַר צְרִיכִים הַיּוֹם, לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׂיֹתֵר
מֵהָר, כִּי הַיִּצָּר הָרַע שֶׁל נְאוּף מְאֹד מְאֹד חֲזַק עִכְשָׁו, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי
הַהוֹרִים שְׂזוּכִים לְחַתֵּן אֶת יְלָדֵיהֶם, וְהַעֲקָר לְחֲזַק וְלַעוֹדֵד אוֹתָם
וְלִהְכַנִּיס בָּהֶם בְּשַׁחוֹן עֲצָמִי, וְלֹא לְהַשְׁפִּיל אוֹתָם, כִּי הַנְּסִיוֹנוֹת הַכִּי
קָשִׁים שְׂאִי פֶעַם הִיָּה בְּכָל הַדּוֹרוֹת וְכוּ', לֹא בְּאִים לְהַנְּסִיוֹנוֹת שְׂיִשׁ
הַיּוֹם לְבְנֵי הַנְּעוּרִים, וְלִכֵּן הַהוֹרִים צְרִיכִים לְחֲזַק וְלַעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח
אֶת יְלָדֵיהֶם, וְהַעֲקָר לְהַבְטִיחַ לָהֶם שִׁיתְחַתְּנוּ, כִּי זֶה מֵה שֶׁהִנְעוּר

רלו אשר שנת תשע"ד - חלק רמז בנחל

צריך, להתחתן ולבנות בית נאמן בישראל, אבל כמוכן כדי להתחתן צריכים לבנות את הבטחון עצמי של הילדים, ואם יכולים ללמד אותם איזה אומנות כדי שיתפרנסו בזה, מה טוב ומה נעים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (קדושין כ"ט). כל שאינו מלמד את בנו אומנות מלמדו לסטות; ולכן אשרי ההורים שיש להם שכל ומלמדים את ילדיהם הן הפנים והן הפנות אומנות קלה ונקיה שיוכלו להתפרנס בזה בכבוד, וכך יוכלו להתחתן, וזה הצלת הנער בעתים הללו, אבל כמוכן שזה צריך להיות על ידי שבונים אותם ומקרבים אותם, ומכניסים בהם בטחון עצמי, כי צריכים מאד לשמור לא להשפיל את הילדים בשום פנים ואפן, כי כך מאבדים אותם לגמרי, ומרחקים אותם מהיהדות, יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרטו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב י"ד כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין סגולה ללמד תורה, כבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן צ"א) סגולה להתמדה שיזכה להיות מתמיד בלמודו, הוא להזהר לבלי לדבר על שום איש ישראלי. כמו כשהכלה היא יפה אזי האהבה בשלמות. אבל כשיש להכלה איזה חסרון ומום, אזי

בְּוִדְאֵי אֵין הָאֲהָבָה בְּשְׁלָמוֹת. כְּמוֹ כֵּן הַתּוֹרָה נִקְרָאת כְּלָה כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (דְּבָרִים ל"ג ד') "תּוֹרָה צְנָה לָנוּ מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה" וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת נ"ז. פְּסָחִים מ"ט): "אֵל תִּקְרֵי מוֹרְשָׁה אֶלֶּא מְאוֹרְסָה", וְכֹל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ אוֹת בַּתּוֹרָה, כִּי שְׁשִׁים רַבּוֹא אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה כְּנֶגֶד שְׁשִׁים רַבּוֹא נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכַשִּׁישׁ חֶסְרוֹן בְּאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נִמְצָא שְׁיֵשׁ חֶסְרוֹן בַּתּוֹרָה שְׁשֵׁם שְׁרֵשׁ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל כֵּן בְּוִדְאֵי אֵי אֶפְשָׁר לְאַהֲבָה אֶת הַתּוֹרָה בְּשְׁלָמוֹת. אֲבָל כְּשִׁיזְהַר מְלֻדְבָּר עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל וְלִבְלִי לְמִצּוֹא שׁוֹם חֶסְרוֹן בְּשׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל נִמְצָא שְׁאֵין בַּהַתּוֹרָה שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם אֲזִי בְּוִדְאֵי יֵאֵהֵב אֶת הַתּוֹרָה מְאֹד. וְאֲזִי יִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה מְגֻדֵּל הָאֲהָבָה, וְזֶהוּ (תַּהֲלִים י"ט ח') "תּוֹרַת הַיְי"ה תְּמִימָה" הֵינּוּ כְּשִׁתּוֹרַת הַיְי"ה הִיא תְּמִימָה בְּלִי שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם דֵּהֵינּוּ כְּשִׁנְזִהְרִין לִבְלִי לְדַבֵּר וְלִבְלִי לְמִצּוֹא שׁוֹם חֶסְרוֹן בְּשׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא אוֹת מִהַתּוֹרָה, נִמְצָא שְׁאֵז תּוֹרַת הַיְי"ה תְּמִימָה בְּלִי שׁוֹם חֶסְרוֹן וּמוֹם, אֲזִי הוּא מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. כִּי אֲזִי דִיקָא זּוֹכִין לְאַהֲבַת הַתּוֹרָה וּמְרַגִּישִׁין טַעַם מְתִיקוֹת הַתּוֹרָה שְׁמְשִׁיבָה אֶת הַנֶּפֶשׁ מֵאַחַר שְׁאֵין בָּהּ שׁוֹם חֶסְרוֹן, וְאֲזִי זּוֹכִין לְהִתְמַדָּה.

כֹּל הַבְּעִיָּה שֶׁל אָדָם שְׁלֵא לּוֹמַד תּוֹרָה, הוּא מִפְּנֵי שְׁרוּצָה לְלַמֵּד בְּפַעַם אַחַת הַרְבֵּה, וַיַּעַן שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל, אֲזִי הוּא עוֹזֵב אֶת הַכֹּל, שְׂזָה מַה שְׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי י"ג י"א) "הוֹן מִהֶבֶל יִמְעֵט וְקֹבֵץ עַל יַד יִרְבֶּה", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל זֶה (עֲרוּבִין נ"ד): אִם עוֹשֶׂה אָדָם תּוֹרָתוֹ חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת מִתְמַעֵט וְאִם לֹא קוֹבֵץ עַל יַד יִרְבֶּה; אִם אָדָם רוּצָה לְלַמֵּד בְּפַעַם אַחַת הַרְבֵּה, לְבִסּוּף הוּא לֹא לּוֹמַד כְּלוּם, אֶלֶּא יִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְלַמֵּד כָּל יוֹם קָצֵת וְעוֹד קָצֵת וְעוֹד קָצֵת, וְכֹךָ לֹאט לֹאט יִכְנֵס בּוֹ חֶשֶׁק לְלַמֵּד

רלח אָשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹז בְּנַחֲל

תּוֹרָה, וַיִּרְגִּישׁ אֶת הַנֶּעֱם שֶׁל הַתּוֹרָה, וַיִּכְבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא פְּנַחֲס י"א) לָמָּה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה לַתְּאֵנָה שׁוֹרֵב הָאֵילָנוֹת הַזֵּית וְהַגֶּפֶן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאֶחָד וְהַתְּאֵנָה נִלְקָטָה מְעַט מְעַט. וְכֵן הַתּוֹרָה הַיּוֹם לּוֹמֵד מְעַט וְלִמְחֹר הַרְבֵּה לְפִי שְׂאִינָה מִתְלַמְּדָת לֹא בְשָׁנָה וְלֹא בְשָׁתַיִם; וְאָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ד') הַטַּפֵּשׁ הַזֶּה תִּמְהָ אֵיךְ יִכּוּלִים לְלַמֵּד כָּל כֶּן הַרְבֵּה, אָמַר רַבִּי יִנְאִי לָמָּה הַדְּבָר דּוּמָה לְכַכֵּר שְׁהִיָּה תְלוּי בְּאֹוִיר טַפֵּשׁ אֹמֵר מִי יוּכַל לְהִבְיֹאוֹ וּפְקַח אֹמֵר לֹא אֶחָד תִּלָּה אוֹתוֹ מִבֵּיא סֶלֶם אוֹ קִנְיָה וּמוֹרִיד אוֹתוֹ כֶּן כָּל מִי שֶׁהוּא טַפֵּשׁ אֹמֵר אֵימָתִי אֶקְרָא כָּל הַתּוֹרָה וּמִי שֶׁהוּא פְקַח מֵהוּ עוֹשֶׂה? שׁוֹנָה פֶּרֶק אֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַד שְׁמֹסִים כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בַתּוֹךְ לְבָךְ, וְאֲזַ תּוּכַל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִקְרָא קֶצֶת מִשְׁנָה קֶצֶת גְּמָרָא קֶצֶת הַלְכָּה, וַיִּכְנַס בְּךָ חֲשֵׁק גְדוֹל לְלַמֵּד תּוֹרָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִמֶּנָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט): אֵין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה שְׁנַאֲמַר (מְשַׁלֵּי ד' ב') "כִּי לֶקַח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אֶל תַּעֲזוּבוּ".

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְטֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כִּסְלִיו ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמז בְּנֶחֱל רֵלֵט

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן כ"ב) עַל יְדֵי טְבִילַת מִקְוֵה נִתְבַטַּל הַצְּרוֹת וְיִשׁוּעָה בָּאָה; וְאָמַר (שֵׁם אוֹת זְכוֹת אַבוֹת סִימָן א') עַל יְדֵי טְבִילַת מִקְוֵה מְזַכְּרִים זְכוֹת אַבוֹת; וְיָדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל טְבִילַת מִקְוֵה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קכ"ג) שֶׁמִּקְוֵה אֵינָה מְזַקֶּת כָּלֵל, וְהִדְאֻקְטוֹר שִׁיאֻמַּר לוֹ שֶׁמִּקְוֵה מְזַקֶּת, אֵינּוּ דְאֻקְטוֹר כָּלֵל. אֲדַרְבָּה טְבִילַת מִקְוֵה טוֹבָה מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף, כִּי יֵשׁ נְקָבִים קְטָנִים הַרְבֵּה בְּגוֹפּוֹ שֶׁל אָדָם וְהֵם נְקָבֵי הַזְּעָה, שֶׁדָּרָךְ שֵׁם יוֹצֵא הַזְּעָה מִן הָאָדָם, וְהֵם צְרִיכִין לְהַפְתִּיחַ, כִּי אִם נִסְתָּמִין נְקָבֵי הַזְּעָה יוֹכֵל לְחַלֵּשׁ וּלְפֹּל לְחַלְשָׁה, חֵס וְשָׁלוֹם, וְעַל יְדֵי טְבִילָה בְּמֵים נִפְתָּחִין נְקָבֵי הַזְּעָה, וְזֶה טוֹב מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף. רַק שְׁלֹא יִהְיוּ הַמֵּים קָרִים בְּיוֹתֵר, כִּי אִז מֵיָא מְטַרְשֵׁי לְהַנְקָבִים, אֲבָל כִּשְׂאִין הַמֵּים קָרִים מְאֹד, אִזִּי הַטְּבִילָה בָּהֶם טוֹבָה מְאֹד; וְאִין צְרִיכִים רְאִיָּה יוֹתֵר טוֹבָה מְזוֹ, וּבִפְרָט בְּעֵנִין תְּקוּן הַכָּלְלִי, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר הַתְּקוּן הָרִאשׁוֹן זֶה מִקְוֵה, וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הַבְּטִיחַ שֶׁכָּל מִי שִׁיטְבֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִקְוֵה כְּשֶׁרָה, יֵשׁ לוֹ תְּקוּהָ לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, הֵינּוּ כֹּל מֵה שֶׁעָשָׂה וְחָטָא, כִּי מִקְוֵה מְטַהֶרֶת אֶת הָאָדָם.

יָדוּעַ מֵה שְׁמוּבָא בְּסֵפֶר (מְאוּר וְשֵׁמֶשׁ - אֲמוּר) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּבְזִמְנִים הַקּוֹדְמִים שֶׁהָיָה דְבַר הַשֵּׁם יִקָּר בְּיָמֵים הָהֵם, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים מִיִּרְאֵת הַרוֹמְמוֹת כָּלֵל, זֹאת הָיָה מִחֲמַת שֶׁהָיוּ לוֹמְדִים תּוֹרָה וְלֹא נִזְהָרוּ בְּטְבִילָה זוֹ, וְהִכַּת שְׁבִתִּי צְבִי יִמַּח שְׁמֵם שֶׁהָיוּ אִז בְּיָמֵים הָהֵם, וּמִזֶּה נֶעֱשׂוּ אֶפִיקוֹרְסִים שֶׁלְּמִדּוֹ סִפְרֵי קְבֵלָה בְּטַמְאֵת הַגּוֹף, וְהָיָה הָעוֹלָם שְׁמֵם עַד שֶׁבָּאוּ שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים לְעוֹלָם, הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, וְאֲדַמּו"ר הַרְבִּי רַבְּנוּ אֶלִימֶלֶךְ נִשְׁמָתוֹ בְּגַנְזֵי מְרוֹמִים, וְהֵם פָּתְחוּ שְׁעַר לְהַשֵּׁם צְדִיקִים

יבואו בו שלא ירהר אדם שום הרהור תורה עד שיטבל עצמו לקריו, שחכמי הגמרא לא בטלוהו אלא מפני שאין רוב הצבור יכולין לעמוד בה, אבל אותן האנשים הרוצים להשיג גופי התורה ומצות צריכין להיות נזהר מאד בטבילה זו וכו', הפלל העולה מזה מי שהוא לומד פשטות התורה בלתי טהור אזי אינו יכול להשיג בשום אופן מה היא יראה, ומי שהוא לומד ספרי קבלה ואינו זהיר בטבילה זו יוכל לבא חלילה לידי אפיקורסות והוא מטמא נפשות ישראל הנגזרים אחריהם, אבל אם האדם מקדש ומטהר עצמו מקטנותו וכל ימיו הוא לומד על טהרת הקדש הוא משיג יראת הרוממות והוא יכול לקרב את נשמות ישראל להבורא ברוך הוא ולהכניסם בגופי התורה ומצות ויראת שמים ואור קדשותו מופיע על תלמידיו ותלמידי תלמידיו ההולכים בעקבותיו עד סוף כל הדורות, עין שם.

ולכן אשרי מי שזוכה לטהר את עצמו בכל יום במקנה כשרה, ועל ידי זה הוא מבטל ממנו כל הקלפות שנדבקו בו, כי רוח ומים לא מתערבים, ולכן כשבר ישראל נכנס אל תוך המים, כל הרוחות רעות שנדבקו בו מחמת עוונותיו מתבטלים לגמרי, כי הרגע שאדם נכנס בתוך המקנה, אזי הוא נסתתר בתוך מי המקנה וממלא כל הרוחות רעות שברא מחמת עוונותיו מסתלקים ממנו, ולכן אשרי מי שזוכה ללכת בכל יום למקנה ומטהר את עצמו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

תריז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב י"ד כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מודה לך שאת עובדת בהמשךך שלנו, ואת טלפנית, ואת עוזרת לי לגייס כסף להחזיק את קהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, ויסוד של חסד, ואת צריכה מאד מאד לשמוח שיש לך חלק בעבודה הקדושה הזו, כי אין עוד צדקה כל כך אמתית כמו שאת רואה לפני העינים מה נעשה מהכסף הזה, איך שאנחנו מרחיבים את פעלות הקהלה לרוחת אנשי שלומנו, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לך חלק בזה, ובזכות זה יתרחב לך גם כן בבית שישרה השמחה והאהבה והבנה הדדית, שזה יסוד מוסד בבית יהודי, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש ואי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת, שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תריח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב י"ד כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

בא לפני הפסק דין שפסקו בבית הוראה שלנו, שתוף שלוש חדשים אתה מכרח לשלם את כל החוב ארבעת אלפים דולר אל ר' ... נרו יאיר, ואם לא אתה מסכים לוותר על שתי הכסאות וכו', אתה יודע שאני לא אוהב מחלוקות ובפרט לא בקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, ובשביל זה הקמתי בית הוראה, כי כל טענה ודין ודברים שיש בין אחד להשני יכולו וידונו בבית הוראה, אשר אתה יודע שהם אברכים יראי השם ומפלגים בתורה וקבלו היתר הוראה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתראה לקיים את הפסק שפסקו, ואני מתפלל להקדוש ברוך הוא שיהיה לך הכסף לשלם את החוב, כי פסק זה פסק ואסור לעבור על הפסק יהיה מה שיהיה, וכדאי לך להלוות אפילו מאחיד, העקר לקיים את הפסק של הבית הוראה שלנו.

מי יתן שתלמד עכשו את המאמר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"פ ותאמר עליה את התפלה מלקוטי תפלות תפלה קמ"ח, ומי יתן שתלמד את זה כל יום, והקדוש ברוך הוא יזמין לך את הכסף ותוכל לשלם את זה, כי חבל מאד שיהיה איזה מריבות ואי הבנות בין אנשי שלומנו השיכים לקהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כְּסֻלּוֹ ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְזַכֵּר שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה עֲשִׂיתִי טְעוֹת, כִּי אֶת הַכֹּל יְכוּלִים
לְתַקֵּן, וַיְדוּעַ אֶת הַמֵּאֲמָר "טְעוֹת לְעוֹלָם חוֹזֵרֶת", וּפְרָשְׁתִּי עַל פִּי
הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קי"ט פ"ט) "לְעוֹלָם הַיּוֹי" הַדְּבָרְךָ נֶצֶב בְּשָׁמַיִם",
וּפִירֵשׁ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע שְׂכַכְיָכוֹל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
נִמְצָא בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה, וְכָל עֲשָׂרָה מֵאֲמָרוֹת שְׂאֵמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בַּעַת הַבְּרִיאָה, עֲדִין נִמְצָאוֹת בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה וּמַחִיִּים וּמֵהוּיִם
וּמְקִימִים אֶת הַבְּרִיאָה, כִּי דְבוּרוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נֶצֶב בְּתוֹךְ
הַבְּרִיאָה, וְעַל פִּי זֶה אֲנִיחֵנוּ יְכוּלִים לְהַבִּין מֵה זֶה "טְעוֹת לְעוֹלָם
חוֹזֵרֶת", הֵינּוּ מֵה שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב שְׂעֲשִׂיתִי טְעוֹת, דַּע לָךְ שְׂעֲלִיךָ
לְחִזֵּר אֶל "לְעוֹלָם הַיּוֹי" הַדְּבָרְךָ נֶצֶב בְּשָׁמַיִם", שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל
הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן אֶסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוֹלָם, כִּי כָּךְ
הִיָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת, וְכָךְ נִגְזֵר מֵהַשָּׁמַיִם, וְלִכֵּן לְמָה לָךְ לְפוֹל בְּעֵינֶיךָ.

אֶתָּה הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְת
הָאֵם שְׁלָךְ, וְכָל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיךְ תְּבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, וְאֵז תִּרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, כִּי הַרְגַע שְׂאֵדָם
מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֶת אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעֶסְקִיו הַפְּרָטִית,

וּמְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו בְּרָכָה וְהִצְלָחָה, כִּי (מִשְׁלֵי כ"ח כ') "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אֱמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסָה; בְּזֶה שְׁאֵדָם מִתְחִזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִוֹדַע שְׁכָל מַה שְׁקוֹרָה אִתּוֹ זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, זֶה בְּעֲצָמוֹ מִבֵּיא לוֹ פְּרִנְסָה, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן נ"ד) מִי שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה אֵינוֹ יֵרָא מְאוּיָבִים, וְלִכֵּן אֲתָה לֹא צָרִיךְ לִפְחַד מִפְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל, מַה הַמְעַסִּיק שְׁלָךְ יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָךְ? כִּי בָרְגַע שְׁאֲתָה מִסְתַּתֵּר בְּסִתֵּר צֶל כְּנַפְיוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִכּוֹן לְבָךְ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁתֵּהִיָּה שְׁמוֹר מְכָל הַמְזִיקִים שְׁאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְהִזִּיק לָךְ, וְלִכֵּן חִזֵּק וְאֶמֶץ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְתִרְגְּלֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו שְׁזֶה שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְבָּרֵךְ מִפִּי אֶל עַלְיוֹן.

רק חִזֵּק וְאֶמֶץ מְאֹד לֹא לְהִפְנֵס בְּלַחֵץ מִהַמְעַסִּיק שְׁלָךְ, וְאֵין כָּאֵן שׁוּם טְעוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֱמוּנָה סִימָן ג') בְּרִאוּתְךָ שְׁנוּי מַעֲשֵׂה אֶל תֹּאמֶר מִקְרָה הוּא, אֲלֵא תֹאמִין כִּי זֶה הַשְּׂגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁבִיל טוֹבְתְךָ הַנְּצָחִי; שְׁתִּזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרַכּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כִּסְלִיו ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הצדיק הקדוש רבי יוסף חיים זוננפעלד זי"ע רבה של ירושלים, אמר שמקבל מרבותיו שגרמניה הם מזרע עמלק, ולכן כשבא המלך וילהלם קיסר גרמניה לארץ ישראל, אזי לא רצה בשום פנים לצאת לקבל פניו, כי הוא לא רצה לראות את פני עמלק כן אמר, ולצערנו הרב אנחנו עדים אל מה העם הזה היו מסגלים לעשות, להרוג להשמיד מליונים מאחינו בני ישראל אנשים נשים וטף חפים מפשע, עם כל מיני מיתות משנות מיתות אכזריות, שמאז בריאת העולם לא היה עוד דבר כזה להרוג במשך כמה שנים מילי מליונים יהודים באכזריות הכי גדולה, ולכן עלינו לקים את מצות עשה של (דברים כ"ה י"ז) "זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים" ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא יתרו) למה נקרא שמו עמלק? עם - לק, שבא ללוק דמן של ישראל ככלב, והוא היה מהאמות הראשונים שהתחילו במלחמה עם עם ישראל בצאתם ממצרים.

ופלא על גבי פלא שצדיקים אמרו שמהשפה שלהם יכולים לראות שהם מזרע עמלק, כי תמיד רגילים לומר לבני אדם "האבין זי ניקס קיין אגנסט" (אתה לא צריך לפחד), כי על עמלק נאמר (שם) "ולא ירא אלקים", ולכן זה הסלינג שלהם 'אתה לא צריך לפחד', וכן דבר פלא כששואלים אותם איך להגיע לאיזה מקום? תמיד הם יגידו "זי ציען צו לינקס", לך שמאלה ומשמה עוד פעם שמאלה ותעשה עוד פעם שמאלה וכו', כי השרש שלהם זה מצד שמאל.

רמו אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמז בַּנְּחָל

וְלֹא בַחֲנָם שֵׁישׁ מֵאַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם שֶׁלֹּא יִקְנוּ שׁוֹם
דְּבַר מִתּוֹצֵרֶת גְּרַמְנִיָּה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁכַּח מֵה שֶׁהֵם עָשׂוּ
לְמִלְיוֹנִים יְהוּדִים חֲפִים מִפְּשַׁע, וְהִרְגוּ אוֹתָם בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת
מִיתוֹת אַכְזָרִיּוֹת שֶׁלֹּא שָׁמְעוּ מִימֹת עוֹלָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה
מֵעַמְלֵק וּמֵעֲשׂוֹ וּיְשַׁמְעֵאל, וְכִבֵּר נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוּי
שְׁכִינָה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ שִׁיגְאָלְנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם, וַיָּבִיֵא אֶת
הַשְּׁלוֹם הַמִּיחָל לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹכָא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ד פְּסָלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ עֲנִיָּן חֲנוּךְ זֶה סְגִיָּא עֲמוּק עֲמוּק מִי יִמְצְאוּנוּ, כִּי כָּל
יְלָד וְכָל יְלִידָה הֵם עוֹלָם אַחַר לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, וְאֵי אֶפְשָׁר לְכַתּוֹב
בְּפִרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִמָּהֶם, כִּי סוּף כָּל
סוּף כָּל אֶחָד וְאַחַת יֵשׁ לָהֶם טֹבַע אַחַר, זֶה אוֹ זֹאת שָׁקֵט וְשָׁקֵטָה,
זֶה אוֹ זֹאת יוֹתֵר שׁוֹכְבִים, וַיֵּשׁ יְלָדִים שֶׁפְּשׁוּט הֵם מְאֹד מְאֹד
רְגִישִׁים וְכַדוּמָה כָּל מִינֵי הַפְּרָשִׁים יֵשׁ בֵּינָם כָּל יְלָד וְיְלִידָה שְׂאֵי
אֶפְשָׁר לְתַת כָּלֵל בְּחֲנוּךְ.

דָּבַר אֶחָד אָבָא וְאֵמָא צְרִיכִים לְדַעַת, כִּי לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים צְרִיכִים לְהַתְחִיל עִם עֲצָמָם, כִּי הַהוֹרִים הֵם הַסֵּפֶר חֲנוּךְ הַכִּי נְחוּץ, כִּי הַיְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, וּמֵה שְׂרׁוּאִים וְשׁוּמְעִים מֵהַהוֹרִים, זֶה מֵה שֶׁהֵם מְחַקִּים, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (סֵפֶה נ"ו): שׁוּתָא דִּינׁוּקָא בְּשׁוּקָא אוּ דְאָבוּהָ אוּ דְאֵימִיהָ, מֵה שֶׁהַתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שָׁמַע אוּ מֵהָאָבָא אוּ מֵהָאֵמָא, וְלִכֵּן חֲנוּךְ מִתְחִיל מֵהַבֵּית, אֵיךְ שֶׁהֵם רוֹאִים הַתְּנַהֲגוּת שֶׁל הַהוֹרִים כִּףָּהֵם יִתְנַהֲגוּ, זֶה לֹא יִכּוּל לְהִיּוֹת שְׂאָבָא אוּ אֵמָא רַבִּים בִּינֵיהֶם וּמְקַלְלִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּמְנַבְּלִים אֶת הַפֶּה וְכוּ' וְכוּ', שֶׁהַיְלָדִים לֹא יַחְקוּ אוֹתָם, וְכִמוּ כֵּן יִכּוּל לְהִיּוֹת אָבָא שְׁמוּצִיא כְּסָפִים מֵאַחֲרִים בְּדַרְךְ עֶרְמָה וּגְנֻבָה, שֶׁהַבֵּן שָׁלוּ לֹא יַחְקֶה אוֹתוֹ וְכוּ', וְכַדּוּמָה כָּל מִינֵי עֲנִינִים שְׁלִילִיִּים, הַיְלָדִים לּוֹמְדִים מֵהַהוֹרִים, וְלִכֵּן חֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית שֶׁהַהוֹרִים צְרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת עֲצָמָם, הֵן בְּשִׁמְרַת הַדְּבֹר לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד שֶׁהַדְּבֹר שֶׁלֵּהֶם יִהְיֶה דְבֹר נָקִי, וְשִׁלָּא יִנְבְּלוּ חֵס וְשִׁלוּם אֶת פִּיָּהֶם, וְכֵן אֶת מַעֲשֵׂיהֶם צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָם לַעֲשׂוֹת רַק חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְלִמְסַר אֶת נַפְשָׁם עַל מַדַּת הַחֶסֶד שְׁזֶה נִקְלָט מֵהַר בְּתוֹךְ הַיְלָדִים, כִּי אִם הַהוֹרִים מִתְחַמְּקִים מִלַּעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם כָּל מִינֵי שְׁקָרִים וְכוּ', כְּגוֹן כְּשָׂבָא עָנִי לְדָלָת, הָאָבָא צוֹעֵק אוּ הָאֵמָא צוֹעֵקָת לְהַבֵּן אוּ לְהַבְתָּ, לֶךְ תְּגִיד שֶׁהָאָבָא לֹא בְּבֵית, לְכִי תְּגִידִי שֶׁהָאֵמָא לֹא בְּבֵית וְכוּ' וְכוּ', זֶה כְּכַר מְשַׁפִּיעַ עַל הַיְלָדִים הֵן בְּמַדַּת הָאֲכֻזְרִיּוֹת וְכוּ', הֵן לְשִׁקֵּר וְכוּ', וְכַדּוּמָה, אוּ כְּשִׁמְכְּבִטִּיחִים לְהַיְלָדִים מְשִׁהוּ וְלֹא מְקַיְמִים, הַיְלָדִים מִתְּרַגְּלִים לְשִׁקֵּר, כִּי הֵם רְאוּ אֶת זֶה אֲצֵל הַהוֹרִים, וְכַעֲיֵן שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סֵפֶה מ"ו): לֹא לִימָא אֵינִישׁ לִינוּקָא דִּיהִיבְנָא לֶךְ מִיְדֵי וְלֹא יְהִיב לִיהָ, מְשׁוּם דְאֵתִי לְאֲגְמוּרִיָּה שִׁיקְרָא, שְׁנַאֲמַר (יְרֵמְיָה ט' ד') "לְמַדּוּ לְשׁוֹנָם דְּבַר שְׁקֵר"; [לֹא לּוֹמַר אָדָם לְתִינוּק שְׁאֲנִי יִתֵּן לֶךְ מְשִׁהוּ

ולא נותן לו, כי מלמדו לשקר], רואים מכל זה שחננוף מתחיל קודם כל עם עצמם, שאבא ואמא צריכים לחנוף את עצמם במדות טובות, אזי הילדים יראו את זה וישתדלו לחקות אותם, וזה החנוף הכי טוב שהילדים רואים ומבינים מה שקורה בבית, הכלל הוא אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים סימן ס"ד) צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו, והעקר רק ללכת עם הילדים בדרך נעם, וחס ושלום לא להרביץ להם, כי רבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, ואמר שילדים אסור להכות, ומכל שכן כשהילדים גדולים אמרו חכמינו הקדושים (מועד קטן י"ז). על הפסוק (ויקרא י"ט י"ד) "ולפני עור לא תתן מכשל", במכה לבנו גדול הכתוב מדבר; הרי שלך לפניך שאסור להרביץ לילדים גדולים, להכות ילדים בא רק מעצבים, שהאבא או האמא הם עצבנים אזי הם מוציאים את כל העצבים שלהם על הילדים, ועל ידי זה הם מתפרעים יותר ויותר, ואחר כך קשה להשתלט עליהם, כי אם הולכים עם ילדים באלימות, אז הם נעשים בעצמם אלימים, ומוציאים את האלימות שלהם גם על ילדים אחרים, וגם לבסוף נגד ההורים, ולכן עקר החנוף הוא רק על ידי דגמא חיה שהילדים יראו את ההורים איך שהם מתנהגים, וכן עם הידברות צריכים לדבר הרבה עם ילדים כמו שמדברים עם מבגרים, ואל יאמר האבא או האמא מה אני כבר ידבר ונסביר הוא עדין ילד או ילדה קטנה, אל תאמרו זאת כי ילדים אם מדברים אתם כמו שמדברים עם מבגר, זה נכנס להם טוב בלב, ונבנה להם הבטחון העצמי.

וְעַל כָּלֵם אָבָא וְאִמָּא צְרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
שְׂיִזְכּוּ לִילְדִים טוֹבִים, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא פּוֹעֵל.

שְׂאֵלוֹ אֵת הַגְּאוֹן הָאֱלֹקִי הַבֵּעַל "חַתָּם סוֹפֵר" זי"ע אִיךָ זָכָה
לְבָנִים וּבָנוֹת כָּל כֶּף מְצַלְחִים? עֲנֵה וְאָמַר כָּל לֵילָה בְּעֵת תִּקּוֹן
חֲצוֹת מְלֹאֲתִי אֵת הַכּוֹס עִם דְּמָעוֹת, וְהִתְפַּלֵּלְתִּי עַל הַצְּלַחַת יְלָדָי,
וְכֶף זָכִיתִי לָזֶה.

וְכֵן מְסַפֵּר מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שֶׁהָיָה לוֹ עֶשֶׂר יְלָדִים,
וְכָלֵם הָיוּ מְצַלְחִים וּבְעֲלֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְשְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוֹ אִיךָ זָכִיתָ לִילְדִים טוֹבִים כָּאֵלוֹ? עֲנֵה וְאָמַר מָה אַתָּם
חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם צְמַחוּ לִי עַל הָעֵץ? כָּל לֵילָה שֶׁפָּכַתִּי דְּמָעוֹת
לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְלֹאֲתִי אֵת הַכּפָּה שְׁלִי עִם הַדְּמָעוֹת, וְאַחַר
כֶּף רַחֲצִיתִי אֵת פְּנֵי עִם הַדְּמָעוֹת וְכו', עַד שֶׁזָּכִיתִי לִרְאוֹת מֵהֶם מָה
שֶׁרְאִיתִי וְכו',

יְדוּעַ שֶׁפַּעַם בָּאָה אִמָּא אֶל הַחֶפֶץ חַיִּים זצ"ל, וּבִקְשָׁה בְּרָכָה
עַל יְלָדֶיהָ שֶׁיְהִיוּ תְלִמִּידי חֲכָמִים, עֲנֵה וְאָמַר עִם בְּרָכָה אַתָּם רוֹצִים
שֶׁהֵילְדִים יִהְיוּ תְלִמִּידי חֲכָמִים? צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, וְהַעֲקֹר
לְהִתְפַּלֵּל הִרְבֵּה לְהַצְּלַחַת הֵילְדִים, וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד, כִּי תְפִלַּת
הָאִמָּא עַל יְלָדֶיהָ עוֹשֶׂה רוֹשֵׁם בְּשָׁמַיִם, וְהוֹצִיא מֵאֲרוֹן הַסְּפָרִים
שְׁלוֹ תְהִלִּים יִשָּׁן נוֹשֵׁן שֶׁהָיוּ הַדְּפִים מְנַפְּחִים עִם הַמוֹן כְּתָמִים
וְכו', וְזֶה הָיָה מְרַב דְּמָעוֹת שֶׁל הָאִמָּא שְׁלוֹ שֶׁהִתְפַּלֵּלָה עָלֵיו,
וְהִרְאָה אֵת זֶה לְהָאִשָּׁה וְאָמַר לָהּ אֵת רוֹאֵה זֶה הַתְּהִלִּים שֶׁל הָאִמָּא
שְׁלִי שֶׁהִרְבֵּתָה לְהִתְפַּלֵּל עָלַי, רוֹאִים מְכַל זֶה שֶׁעָקַר הַצְּלַחַת

הַיְלָדִים זֶה רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂמַתְּפִלָּת עַל הַצְּלָחַת יְלָדֶיהָ, וּבִוְדָאֵי תְּפִלָּת הָאֲבוֹת עַל בְּנִים מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂתִזְכּוּ לְרוֹוֹת רוֹב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִיְלָדֵיכֶם, וְנִשְׁמָע וְנִתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רע"ג) טוֹב לְהֵאָדָם לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ שְׂיֻכַּל לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם אֵיזָה נִגּוֹן. כִּי נִגּוֹן הוּא דְּבַר גְּדוֹל וְגִבּוֹה מְאֹד מְאֹד, וַיֵּשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת לֵב הָאָדָם לְהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ. וְאִפִּילוֹ מִי שְׂאִינוֹ יְכוֹל לְנַגֵּן, אֵף עַל פִּי כֵּן בְּכִיתוֹ וּבִינוֹ לְבִין עֲצָמוֹ יֻכַּל לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵיזָה נִגּוֹן כְּפִי שְׂיֻכַּל לְזַמֵּר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנִּגּוֹן אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתַאֵר כָּלָל, וּמוֹבָא (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מַעֲשֵׂה י"ג מֵהַשְּׁבַעָה בְּעֶטְלִירֵס מִיּוֹם ו') אֲשֶׁר שָׁם מְרַמֵּז קִצַּת מַעֲלַת הַנִּגּוֹן, כִּי מִבְּאֵר שָׁם שְׁעָקֵר רְפוּאֵת הַבַּת מִלְּכָה שְׁנִפְלָה חֲלָשׁוֹת הוּא עַל יְדֵי נִגּוֹן, הֵינּוּ עַל יְדֵי עֲשָׂרָה מִיָּנִי נִגְיָנָה וְכו', כִּי הַמְּלִךְ הָאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע תּוֹפֵס אֶת הַנְּשָׂמָה בְּתוֹךְ עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן פְּנִימִי, וּמִכְּנִיס אֶת הָאָדָם בְּמִרְרוֹת

עֲצוּמָה שְׁזָה הַחֲצִים שְׁיִוְרָה הַמְּלֶךְ הַאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הַסֵּמֶךְ מ"ם בְּתוֹךְ נִשְׁמַת הָאָדָם שְׁנִקְרָאת בַּת מֶלֶךְ, כִּי הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הִיא נִקְרָאת בַּת מֶלֶךְ כִּידוּעַ, וְהִיא מְנַחַת בְּמָקוֹם שְׁמַנְחַת אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ' וְכוּ', עֵיפָה וּיְגַעָה וְחִלוּשָׁה בְּעוֹנוֹתֶיהָ שֶׁהֵם הַעֲשָׂרָה מִיַּי חֲצִים, שְׁזָרְק וִירָה בָּהּ הַמְּלֶךְ הַאֲכֹזֵר שֶׁתִּפְסָה בְּמַצּוֹדָתוֹ וְכוּ', וְצָרִיכִין צְדִיק אֲמַת בְּעַל כַּח גְּדוּל שְׁיִוְכַל לְהַכְנִס לְתוֹךְ כָּל הַמְּקוֹמוֹת שְׁנִפְלָה לְשֵׁם וְלִהְיוֹצִיא מִמֶּנָּה כָּל הַעֲשָׂרָה מִיַּי חֲצִים שְׁיָרָה בָּהּ הַמְּלֶךְ הַאֲכֹזֵר שֶׁהוּא הַסֵּמֶךְ מ"ם שְׁמִכְשִׁיל אֶת כָּל אֶחָד בְּחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ', וְלִנְגֵן כָּל הַעֲשָׂרָה מִיַּי נְגִינָה, כִּי עָקֵר רְפוּאָתָהּ שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה שְׁנִקְרָאת בַּת מֶלֶךְ, הִיא עַל יְדֵי נְגוּן וְשִׁמְחָה; הֵינּוּ כְּשִׁמְרֵגִילִים אֶת עֲצָמָם לְנִגֵּן בֵּינֵנו לְבֵין עֲצָמוֹ נְגוּן שֶׁל שִׁמְחָה, אֲפִילוֹ שֶׁהוּא לֹא בְּעַל מְנַגֵּן, עִם כָּל זֹאת לְעֲצָמוֹ מְפֹזְזִים אֵיזָה נְגוּן שֶׁל שִׁמְחָה אוֹ שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת, וְזֶה מְכַנִּס בְּאָדָם הַתְּעֵלוֹת שְׁיַעֲלֶה מִהַדְּכָאוֹן הַפְּנִימִי שֶׁתִּפַּס אוֹתוֹ,

וְלִכֵּן תִּרְאִי לְקִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת וְתִשְׁרִי בִּינְךָ לְבֵין עֲצָמְךָ אֵיזָה נְגוּן שֶׁל שִׁמְחָה, אוֹ שֶׁתִּשְׁמְעִי אֵיזָה קְלָטָת שֶׁל שִׁמְחָה שְׁזָה דְּבַר גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, כִּי הַכְּלִי זָמֵר וְהַנְּגוּנִים מַעֲלִים אֶת הָאָדָם מֵעֲצָבוֹת וּמִהֲמָרָה שְׁחוֹרָה וּמַעֲלָה אוֹתוֹ אֶל שִׁמְחָה רוּחָנִית, וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שֶׁהַצְּדִיקִים מְאֹד מְאֹד הַפְּלִיגוּ בְּמַעֲלַת הַשִּׁמְחָה וְהַנְּגוּנִים, שְׁזָה יְסוּד גְּדוּל בְּחִסְדוֹת לְהַגְבִּיחַ אֶת הַנְּשֻׁמָּה שְׁנִקְרָאת בַּת מֶלֶךְ, וְלִהְיוֹצִיא אֶל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל נְשֻׁמָּה מְאֹד מְאֹד יִקְרָה בְּעֵינָיו יִתְפָּרֵךְ כִּי הִיא חֵלֶק אֱלוֹק מִמַּעַל מִמַּשׁ, אֲבָל לְהַגִּיעַ אֶל זֶה צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְקַרְב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמַת, שֶׁהוּא יְכוּל לְמַצּוֹא אֶת הַטּוֹב שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ב)

שְׁמֹכֵל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁמוֹצָא אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה מְזֵה נִגּוּן נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, עַד שֶׁהִנְשָׂמָה שֶׁהִיא הַבַּת מֶלֶךְ יוֹצֵאת מֵהַבֶּן וְהַלְכֻלֹּף וְהַבּוֹר שְׁנִפְלָה לְשֵׁם.

אם תתנהגי ככה תראי איך שכל החיים שלך ישתנו לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנַחְנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב נִמְצָאִים כְּבָר עֶשְׂרִים וְשִׁבְעֵי שָׁנִים בְּמוֹשְׁבַת יִבְנָאֵל, וְתִהְיֶה לָּאֵל הַקְּמֵנוּ קְהֵלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ שְׂאִין לָנוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוֹם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, כִּהְיוּם הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מוֹנָה כְּבָר לְמַעְלָה מְאַרְבַּע מְאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מְרֻבּוֹת יְלָדִים, וְתִהְיֶה לָּאֵל יֵשׁ לָנוּ מְקוֹה לְגִבְרִים, וּמְקוֹה לְנָשִׁים, וְכַמּוֹה בְּתֵי כְּנִסְיוֹת, וְכָל מֵה שְׁנִצְרָךְ לְדַת, אָבֵל לְצַעֲרָנוּ הָרַב מֵאֵז שְׁאַנְחָנוּ כְּאֵן בִּיבְנָאֵל, לֹא רַק שְׁאַנְחָנוּ לֹא מְקַבְּלִים אֲגוּרָה שְׁחוּקָה מֵהַמוֹעֶצָה הַדְּתִית, אֲלֵא הִצְרָכָנוּ לְכַנּוֹת הַכָּל בְּעֶצְמָנוּ, בְּלִי לְקַבֵּל מֵהֶם אֲגוּרָה פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וַיְדוּעַ עַל סִמְךָ מֵהַ נִבְנָה הַמוֹעֶצָה הַדְּתִית שֶׁהִיא רְשׁוֹת מִמְּלַכְתִּית, אֲשֶׁר תִּפְקִידָה לְסַפֵּק אֶת שְׁרוּתֵי הַדַּת לְתוֹשְׁבֵים הַיְהוּדִים בְּרְשׁוֹת הַמְּקוֹמִית, פְּעִילוֹת הַמוֹעֶצָה הַדְּתִית מִשְׁתַּרְעַת עַל פְּנֵי תַחֲוּמִים רַבִּים בְּחַיֵּי הַקְּהֵלָה וּמְלוֹהָ אֶת הַתּוֹשֵׁב מִיּוֹם

לִידְתּוֹ וְעַד פְּטִירְתּוֹ מִן הָעוֹלָם. הַמוֹעֵצָה הַדְּתִית צְרִיכָה לְסַפֵּק
 שְׂרוּתֵי דַת לְכָל הַתּוֹשְׁבִים בְּלִי הַפְּרָשׁ שֶׁל עֲדוֹת וְכו', וְהַמוֹעֵצָה
 הַדְּתִית צְרִיכָה לְסַפֵּק לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם מְקַוְאוֹת, כְּשֵׁרוֹת, טְהָרֹת
 הַמְשַׁפְּחָה, שַׁבָּת וְעִירוּבֵינ, וְכָל מִינֵי פְעִילוֹת תְּרַבּוֹת תּוֹרֵנִית, קָשָׁר
 הַדּוּק עִם בְּתֵי הַכְּנֶסֶת וְכו', וּמֵאֵז שֶׁאֲנַחְנוּ כָּאֵן בִּיבְנָאֵל הַכֹּל אֲנַחְנוּ
 צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּעֶצְמָנוּ, כִּי לֹא מְקַבְּלִים מִהַמוֹעֵצָה הַדְּתִית אֲפִילוּ
 אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, וְלֹא שׁוֹם עֲזָרָה בְּשׁוֹם תְּחוּם, אֲדַרְבָּה הֵם
 מְפָרְעִים בְּכָל מָה שֶׁרַק יְכוּלִים, וְיְכוּלִים לְבֹא לְבִדּוּק אֵת זֶה
 לְעֵמֶק, כִּי הַמוֹעֵצָה הַדְּתִית נַעֲשֶׂה קַפְת יַחִיד וְכו', וְהַלּוֹאֵי שֶׁהִיוּ
 בָּאִים וְעַדֵּת בִּיקוּרֹת מִהַמְּדִינָה וּלְבַקֵּר בְּעֵמֶק אֵת פְּעִילוֹת הַמוֹעֵצָה
 הַדְּתִית בְּמִשְׁךְ הָאֲרָבָעִים שָׁנָה הָאֲחֻרֹנִים, אִז הִיוּ רוֹאִים דְּבָרִים
 מְזַעְזָעִים מִה שֶׁקוֹרָה שָׁמָּה וְכו', וְאִיךְ הַכֶּסֶף מִתְחַלֵּק לְעַמּוֹתוֹת
 פִּיקֻטִּיבוֹת וְכו', הֲרִי אֶחָד מִהֵיסוּדוֹת שֶׁל הַמוֹעֵצָה הַדְּתִית צְרִיךְ
 לְהִיֹּת תְּמִיכָה בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְמִבְנֵי דְתִיִּים נוֹסָפִים, הַמוֹעֵצָה
 הַדְּתִית מְשַׁתְּפֶת בְּמִמּוֹן בְּנִיתָם שֶׁל בְּתֵי כְּנֶסֶת וּמְקוֹוְאוֹת,
 וּבַהֲצָאוֹת הָאֲחֻזָּקָה וְהַטִּיפוֹלִים שֶׁלָּהֶם. וְאַצְלֵינוּ בִּיבְנָאֵל לֹא
 דְּבִים וְלֹא יַעַר, אִיֵּן מִי שֶׁיַּעֲזֹר לָנוּ וְלֹא רוֹצִים לְעֲזוֹר לָנוּ עִם כָּל
 מִינֵי טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת שֶׁל שְׁקָרִים, וְהַכֹּל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת
 בְּכַחוֹת עֶצְמָנוּ, וְאִיֵּן פּוֹצָה פֶּה וּמַצְפִּצֵף וְהַכֹּל הַפָּקֵר, וּמִי יִתֵּן
 שֶׁיִּגְיַע כְּבָר הַזֶּמֶן שֶׁבִּיקוּרֹת הַמְּדִינָה תְּבֹא לְבִדּוּק אֵת הַתְּנַהֲגוֹת
 הַמוֹעֵצָה הַדְּתִית בִּיבְנָאֵל אִיךְ הִיא מִתְנַהֲגַת, וְאִז הִיוּ רוֹאִים דְּבָרִים
 מְזַעְזָעִים וְכו', הֵן הַמְשַׁכְּרֹת הַמְשַׁמְנֹת וְכו', לְמִי זֶה הוֹלֵךְ וְכו',
 וְשָׂאֵר הַפְּרֻטִים וּפְרֻטֵי פְּרֻטִים וְכו', וְהִיֹּת שְׁעֵדִין לֹא בָּאִים לְבַקֵּר
 בְּבִיקוּרֹת יְסוּדִית מִה קוֹרָה פֶּה בִּיבְנָאֵל בְּהַמוֹעֵצָה הַדְּתִית וְכו',
 אִזִּי אֲנַחְנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב בְּנֵינוּ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּמְקוֹוְאוֹת בְּכַחוֹת
 עֶצְמָנוּ, וְתַהֲלָה לֹאֵל בְּנֵינוּ אִימְפְּרִיָה עֲצוּמָה בְּלִי עֲזָרַת שׁוֹם גּוֹרֵם,

רק מנדבת חסידי ברסלב העניים שכל אחד משתתף עם הפרוטות הזעומות שלהם, ונאנחנו יכולים להיות דגמא חיה לכל קהלה בעולם איך שמכלום בנינו אימפריה כזו בשעה שבתוך המועצה הדתית זרמת הון תועפות וכו', והם בשום פנים ואפן לא מענינים לעזור אפילו עם אגורה שחוקה וכו', כי הקפה נעשה קפת יחיד וכו', מי יתן שכבר יבואו פעם ביקורת מטעם המדינה ותעשה ביקורת יסודי, אזי יתגלה להם איך שיכולים לעבוד טוב טוב על המדינה, ולהוציא כספים על ימין ועל שמאל בלי חשבון וכו', אדרבה שיבואו ביקורת ויפכו את נכונות הדברים.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרות ישראל די.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרכד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וישב י"ד כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יכול לענות כשאני שומע רק צד אחד, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ז:): על הפסוק (דברים א' ט"ז) "שמע בין אחיכם ושמעתם צדק", אמר רבי חנינא, אזהרה לבית דין שלא ישמע דברי בעל דין קודם שיבוא בעל דין חברו, ואזהרה לבעל דין שלא יטעים דבריו לדין קודם שיבוא בעל דין חברו; מי אומר

שְׁאֵשְׁתָּךְ יֵשׁ לָהּ בְּעֵינֵי רְפוּאֵיּוֹת? אוֹלַי הִיָּה בֵּינֵיכֶם סֶתֶם רִיב וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁקֹּרָה אֶצֶל רֹב זִנְגוֹת צְעִירוֹת, וְאַתָּה זֹרֵק אֶת כָּל הָאֲשָׁמָה עַל אֲשֵׁתְךָ שֶׁהִיא לֹא יְכוּלָה לְהִבְיֵא יְלָדִים וְכוּ', וְאַתָּה רוֹצֵה לְשִׁמוֹעַ אֶת חֲנוּת דַּעֲתִי אִם לְהִתְגַּרֵּשׁ אוֹ לֹא וְכוּ', אֲזַי אֲנִי אוֹמֵר לָךְ בְּפִרוּשׁ לֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, אֲלֵא תִרְאֶה לְהַשְׁלִים עִם אֲשֵׁתְךָ, וְתִרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ מְאֹד, וּבְזִכּוֹת זֶה תִזְכּוּ לְזִרְעַת שְׁל קַיִמָּא, וּמִלְבָּד שֶׁתִּמְסַר נַפְשְׁךָ עֲבוּר שְׁלוֹם בֵּית וְלִשְׁמֹר עַל כְּבוֹד אֲשֵׁתְךָ, אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה בְּיֹתֵר, וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצַרִּיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֵׁתוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוּבָלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֲבוּר וְהַלִּידָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עוֹצֵם מְכֹאֲוֶבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכִמָּה אוֹפְנִים הַקָּשִׁים וְכֹבְדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקֵּרָם וּלְכַבֵּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט.) 'אוֹקִירוּ לְנַשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתֵרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתְּהִיּוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג.) 'דִּינֵנוּ שֶׁמְגַדְלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא בְּתָרָא י:) מַה יַעֲשֶׂה אָדָם וְיִהְיֶה לוֹ בָּנִים זְכָרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִפְזֹר מְעוֹתָיו לְעַנְיִים, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר יִשְׁמַח אֲשֵׁתוֹ לְדַבֵּר מְצוּהָ; וְלִכֵּן לְדַעֲתִי תִרְאֶה לְהַשְׁלִים עִם אֲשֵׁתְךָ, תְּכַבֵּד וְתִיַקֵּר אוֹתָהּ מְאֹד מְאֹד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָאת, שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֵת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, וְלִכֵּן אִם מְכַנִּיּוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאִזּוֹ תִּפְקְדוּ בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא בְּלִי שׁוּם סַפֵּק.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּידְכֶם לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם וְכוּ', כִּי זוג שְׂרָבִים בֵּינֵיהֶם, גּוֹרְמִים פָּרוּד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתְּכֶם תִּכְרֶה וּמִיד לְהִתְפַּיֵּס אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, כִּי לֹא יֵאבֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סִלַּח לָכֶם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קט"ז). לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אָמְרָה תוֹרָה, שְׁמִי שְׁנֹכַתָּב בְּקִדְשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; וְאִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מְסֻכִּים שְׁיִמְחָק כְּבִיכוּל שְׁמוֹ שֶׁמְחַזֵּיק אֶת כָּל הָעוֹלָם הַעֲקֹר שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', בּוֹדְאֵי אֲתֶם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּזְכֶּה לְצִיַּת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרֻכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְפָנוֹת אֶל רַב יְרֵא שָׁמַיִם וְהוּא יִכְתֹּב לָךְ כְּתָבָה חֲדָשָׁה שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד נִצְרָךְ, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְחִיוֹת בְּיַחַד בְּלִי

כְּתָבָה, וְלִכְּנָן עַל הָאִשָּׁה לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל כְּתָבָתָהּ שֶׁלֹּא תֵאבֵד, מִפְּנֵי שְׁאִסּוֹר לּוֹ לְאָדָם לְשִׁהוֹת עִם אִשְׁתּוֹ אֲפִילוֹ שֶׁעָשָׂה אַחַת בְּלֹא כְּתָבָה. וְאִם אֲבָדָה הַכְּתָבָה, הַבְּעַל נוֹתֵן לְאִשְׁתּוֹ כְּתָבָה אַחֲרָת, לְכְתָבָה הַשְּׁנִיָּה זֶה קוֹרְאִים "כְּתָבָה דְּאִירֹכְסָא" הֵינוּ כְּתָבָה שְׁנֵאבְדָה, וְלִכְּנָן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שֶׁתִּכְרֶךְ וּמִיָּד תִּפְּנֶנּוּ אֶל רַב יֵרֵא שְׁמַיִם וַיִּסְדֵּר לָכֶם אֶת הָעֲנִיָּן עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקָר זָכְרוּ הַיֵּטִב אֲשֶׁר שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַכְּנָה הַדְּדִית בֵּין הַזּוּג, זֶה גוֹרֵם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשְׁמַיִם, וּמִשְׁרָה אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה יז). אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ וְאִי אֶפְשָׁר לְשְׁנִיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת, שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיֵהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֹת י'). זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנָן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁיֵהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם

תְּרֻכּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ד כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ
כְּמוֹ עֲבוּדַת הַחֲנוּךְ, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא
בְּתָרָח ח:) עַל הַפְּסוּק (דְּנִיָּאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִּים לְעוֹלָם
וָעֵד" אֵלוֹ מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשׁוּט הוּא, כְּמוֹ שֶׁלֹּא
יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִּים, כִּי הֵם לְאִין סֵפֶר, כֶּף אֵי אֶפְשָׁר
לְהַסְבִּיר אֶת גּוֹדֵל הַשֶּׁכֶר שֶׁל מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת שְׂמַחְדִּירִים בָּהֶם
אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וִירָאֵת שְׂמִים שְׁלֵמָה, וּבַפְּרָט עֲכָשׁוּ
שְׁהָעָרַב רַב לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְעַקּוֹר אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה מִנְעָרֵי
וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל
בֵּית רַבֵּן, וּמַחְדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזִכּוּתוֹ גְּדוֹל
בְּשָׂמִים, עַד שְׂאִין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזְּכִיּוֹת שְׁלוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִּים, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִיכּוּלְתָּךְ לְהִרְחִיב אֶת
הַפְּעֻלוֹת שֶׁל חֲנוּךְ הֵן עִם הַיְלָדִים, וְהֵן עִם הַהוֹרִים, וְדַעֵי לָךְ שֶׁזֶה
אֲחֵרִיּוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וּבַפְּרָט כְּשִׁזּוֹכִים לְהַחְדִּיר בַּהוֹרִים
וּבִיְלָדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים,
וְלָכֵן אֵין לְהַסְתַּכֵּל בְּאִיזָה חֲנוּךְ מִתְּעַסְקִים, כְּלָנוּ יְהוּדִים בְּנֵי
אֲבָרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וְכָלֵנוּ צְרִיכִים חֲזוּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, לִידַע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא נִמְצָא וְאֵין
בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹסֵק בְּעֲבוּדַת הַחֲנוּךְ, כִּי לְהַכְנִיֵס
אֲמוּנָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶפְּלִי לְדַקָּה אַחַת בְּשָׁעָה שָׂרָק שׁוֹמְעִים שֵׁישׁ
בּוֹרָא כָּל עֲלָמִים שְׂמַנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְכוּ' וְכוּ',
הַדָּקָה הַזֶּה כְּבָר גּוֹרֶמֶת לִיחּוּד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר

מה זה דָּקָה אַחַת שְׁחוֹשְׁכִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם, מַה זֶה גּוֹרֵם לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הַמַּחֲנִיף אוֹ הַמַּחֲנִיכָת שְׁעוֹסְקִים בְּחִנוּף וּבְתוֹף דְּבַרְיָהֶם הֵם מְזַכְרִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפִילוֹ רַק פֶּעַם אוֹ פַּעַמִּים וְכוּ', זֶה כָּבֵד דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמְיָנו כְּצֵל עוֹבֵר, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְזִמְן קָצֵר, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשֶׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יִמְיָנו עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה, וְהַלּוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּנָה, וְאִין מִי שְׁיִקְוָה שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים וְכוּ', וְתַכְף וּמִיד כְּשִׁיּוּצָא מְזֶה הָעוֹלָם, אֲזִי תְּנוּדַע יִקְרַת הַדְּבוּרֵי אֲמוּנָה שְׁדַבְּרָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִיךְ שְׁזֶה יִצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֲפִילוֹ לְדָקָה אַחַת, כְּבָר מִמְּשִׁיךְ עַל נַשְׁמָתוֹ אוֹר וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּיוֹדְעִים וּבְלֵא יוֹדְעִים וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָל מַה שְׁבִיכוֹלְתָךְ לְהַמְשִׁיךְ לַעֲסֵק בְּכָל מִינֵי תַּחֲוּמֵי חִנוּף וְתַצְלִיחֵי בְּגְדוֹל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְכּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כֶּסֶלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צַר לִי לֹמֵר לָךְ וּלְשֹׂאֵר אַנְשִׁים שֵׁישׁ לָהֶם עֵסֶק וְכוּ', הַיּוֹם אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְאַף אֶחָד יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, אֵין אֲמוּנָה בְּאַף אֶחָד, אִם רוּצִים לְהַצְלִיחַ, אַתָּה מְשַׁלֵּם תְּקַבֵּל אֶת הַסְּחוּרָה, אַתָּה קוֹנֵה תְּשַׁלֵּם, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב אֵין לְהֶאֱמִין לְאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְלִכֵּן כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ עֵסֶק צָרִיךְ לְדַעַת אֶת זֶה כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיֶה אַחַר כֵּךְ מֵהַצּוֹעֵקִים וְאֵינָם נִעְנִים.

לְדַעַתִּי אַתָּה כֵּן יִכוּלָה לְהִגִּיד לְבַעֲלָהּ וְאַתָּה לֹא צָרִיכָה לְחַשֵּׁשׁ, כִּי לְמָה לָכֶם לְהַפְסִיד כֶּסֶף בְּשִׁבִיל אִיוֹם סָרֵק? אַתֶּם צָרִיכִים לְדַאֵג רַק לְעֲצָמְכֶם, וְלֹא לְעֲשׂוֹת חֲשָׁבוֹן עִם אֵף אֶחָד, וְהִלּוּאֵי שֶׁכָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ עֵסֶק יִכְנִיס אֶת זֶה טוֹב טוֹב בְּדַעְתּוֹ וְכוּ', אִם רוּצִים לְתַת צְדָקָה מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים וְכוּ', אֲבָל צְדָקָה זֶה עֲנִין אֶחָד, וְעֵסֶק זֶה עֲנִין אַחֵר, אֶחָד קוֹנֵה הוּא צָרִיךְ לְשַׁלֵּם תְּכֵף וּמִיד, וְאִם לֹא אֲזִי לֹא מוֹכְרִים לוֹ, אֵין אֲמוּנָה בְּאַף אֶחָד בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן.

בְּזֶה שֶׁקִּילָלָה אוֹתָךְ וְכוּ', אֵל תִּתְּפַעֲלֵי מִזֶּה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, כִּי לֹא צָרִיכִים לְפַחַד מְשׁוֹם קְלָלוֹת, כִּי כִּבְר אָמַר הַחֶכֶם מְכָל אָדָם (מְשַׁלֵּי כ"ו ב') "כְּצַפּוֹר לְנוֹד כְּדָרוֹר לְעוֹף כֵּן קְלָלַת חֲנָם לֹא תִבֵּא", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קְלָלָה סִימָן ו') סוּף שֶׁקְלָלַת חֲנָם יֵשׁוּב עַל הַמְקַלָּל; וְלִכֵּן אֵל תַּעֲשֵׂי עֵסֶק מְכָל הַקְּלָלוֹת שֶׁמְקַלָּלִים אוֹתָךְ, כִּי אֵין בְּזֶה כָּלוּם וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר אֶתְכֶם מְכָל רַע, וְיַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹרַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ד כְּסֻלְיוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי תַעֲשִׂי אֶת הַפְּעָלָה עִם לִיזוֹר, כִּי הַיּוֹם יְכוּלִים הַכֹּל לְתַקֵּן עִם קוֹסְמֵטִיקָה וְכוּ' וְכוּ', זְכָרִי הַיֵּטֵב מֵה שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן ע"א) אֵל תִּתְפַּלֵּל וְאֵל תִּטְרִיחַ אֶת קוֹנֵךְ, כָּל זְמַן שְׁאֵתָה יְכוּל לַעֲשׂוֹת בַּפְּעָלָה.

בְּעֵינַי מְצִיאת הַזּוּוּג וְכוּ', אֲנִי רְגִיל לֹמַר לְכָל אֵלוֹ שֶׁהֵם בְּרָרָנִים אוֹ בְּרָרָנוּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂיִזְכְּרוּ טוֹב טוֹב מֵה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת ס"ג). נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵיתָתָא, צְרִיכִים לְרִדֵּת מִדְּרָגָה וְאִז מוֹצְאִים אֶת הַזּוּוּג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחּוֹר אוֹ בַּחּוֹרָה הֵם גְּאוּתָנִים וְכוּ', וְלֹא מִתְאַיִם לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', כִּי הָרִי אֲנִי הֵכִי חֲכָם וְהֵכִי יָפֵה וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? אוֹ הָרִי אֲנִי הֵכִי חֲכָמָה וְהֵכִי יָפֵה וְהֵכִי מְשַׁכֵּלֵת וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? וְהֵם מְסֻתּוֹבְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזּוּוּג שְׁלָהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנִכְנַס בְּכָל אֶחָד וְאַחַת כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מֵה הוּא, וְהֵם מְחַיְבִים שְׂיָבֹאוּ לָהֶם זּוּוּג מְשֻׁהוּ שְׁעַדִּין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וּמְסֻתּוֹבְבִים וְיוֹצְאִים לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אִמְצָא אֶת בַּחִיר לְכַבִּי שְׂיָבֹאוּ אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחִיר אוֹ הַבַּחּוֹרָה מְחַכִּים עַד שְׂיִנְלֵד זּוּוּג כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הֵם לֹא קוֹלְטִים שְׁהַזְמֵן לֹא מְחַכָּה, כְּמֵאֵמֶר הַחֲכָם "הַזְהַר מִן הַזְמֵן כִּי הוּא

אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שְׁאַנְחֵנוּ כְּכַר בְּגִיל שְׁלוּשִׁים, מַה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת ס"ג). נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵיתָתָא, תְּרֻדוּ מִדְּרָגָה וְאַל תַּחֲזִיקוּ מֵעֲצָמְכֶם כֹּל כֶּף בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאַז תִּמְצְאוּ בְּקִלּוֹת זְווג מַה שְׁיִתְּאִים לָכֶם.

יֵשׁ קוּנְטָרס בְּשֵׁם "מְצִיאת הַזְּווג", וְרֹאוּי לָךְ לְהַשִּׁיג אֶת הַקּוּנְטָרס הַזֶּה וְלוֹמַר אֶת הַתְּפִלוֹת הַמוֹבָאוֹת שֶׁם אַרְבַּעִים יוֹם, וְתֵרָאִי שְׁתִּמְצְאִי אֶת בֶּן זְווגְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרֻכָּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כְּסֵלִיו ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כֹּל מִיְּנֵי מְאַמְצִים שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִתְחַזֵּק לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמַה לְשִׁמּוּחַ שְׁאַנְחֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבֵּי שְׁמַחִיָּה וּמְחִזֵּק אוֹתָנוּ כֹּל יוֹם וְיוֹם מִחֻדָּשׁ, וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׁאַמַּר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) רְאוּי לָכֶם לְשִׁמּוּחַ בִּי, מַה שְׁזָכִיתֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה; כִּי תִהְיֶה לְאֵל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד מְאַתָּנוּ יוֹדֵעַ אֶל מַה זּוֹכֶה עַל יְדֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, כְּמַה טוֹב אֱמֶתִי וְנִצְחִי זּוֹכִים עַל יְדוֹ כֹּל יוֹם וְיוֹם, הֵן לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, וְהֵן לְחַטּוֹף בְּכֹל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא הִלְכָּה

וכו', והן זוכים על ידו לשלום בית אִמְתִּי וְנִצְחִי, והן זוכים על ידו לקיים את המצוות בְּשִׂמְחָה וּבְתְּשׁוּבָה וּבְצוּמָה, וְלִכֵּן רָאוּי לָנוּ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שִׂמְחָה עַל נַעַם חֵלְקֵינוּ עַל אֲשֶׁר בְּנַחֵל שָׁם גּוֹרְלָנוּ וְחֵלְקֵינוּ, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') שֶׁהַצְּדִיק הָאֵמֶת נִקְרָא מְרַדְּכִי שֶׁהוּא מְלִשׁוֹן (חֲלִין קל"ט): מֵר דְּרוֹר, שֶׁהַצְּדִיק הוּא מִמְּתִיק אֶת הַדֵּינִים מִכָּל מִי שֶׁמִּקְרַב אֵלָיו, אִם אֶחָד נִמְצָא בְּמִרְיוֹת שְׂזֵה 'מֵר', אֲזִי הוּא מוֹצִיא אוֹתוֹ לְחֵרֹת שְׂזֵה 'דְּרוֹר', וְלִכֵּן הַצְּדִיק נִקְרָא מְרַדְּכִי, כִּי הוּא נִכְלָל בְּנִי שְׁעָרֵי קִדְשָׁהּ, וְלִכֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מַגְלָה י"ג.) וְאִמְאִי קָרִי לִיָּה יְהוּדִי, עַל שׁוּם שֶׁכָּפַר בְּעִבּוּדָה זָרָה, שֶׁכָּל הַכּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה נִקְרָא יְהוּדִי; כִּי מְרַדְּכִי מְחִזֵּק אֶת נְקוּדַת הַיְּהוּדוּת שֵׁישׁ בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר נִשְׁמָתוֹ הוּא מִשְׁעַר נִי, שֶׁשָּׁם הוּא בְּטוֹל אֶל עַצְמוֹ עֲצָמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה לְעַמַּת זֶה עוֹמֵד עָלָיו הֵמֵן שֶׁהוּא מְזַרַע עֲמֻלָּק שָׂבָא מַעֲשׂוֹ שֶׁהָשֵׁר שָׁלוֹ זֶה הַסַּמ"ךְ מ"ם שֶׁהוּא נִכְלָל בְּנִי שְׁעָרֵי טְמָאָה, וְאָמַר הַבַּעַל הַתְּנַיָּא זי"ע, לְנִכְדוֹ הַצְּמַח צֶדֶק זי"ע, שְׂזֵה הִיָּה הַכּוֹנֵנָה שֶׁל הֵמֵן בְּאוֹמְרוֹ (אֶסְתֵּר ה' י"ד) "יַעֲשׂוּ עֵץ גְּבוּהַ חֲמֻשִׁים אִמָּה", שֶׁרָצָה לְהַפִּיל אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּנִי שְׁעָרֵי טְמָאָה, אֲבָל מְרַדְּכִי הִיָּה כָּל כֶּף גָּדוֹל שֶׁהִיָּה יָכוֹל לְהוֹצִיא אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶפִּילוֹ מִנִּי שְׁעָרֵי טְמָאָה, וְלִהְיוֹתָם עַד נִי שְׁעָרֵי קִדְשָׁהּ שֶׁשָּׁם הוּא עוֹלָם הַחֵרֹת, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד שֶׁאֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֶל צְדִיק כְּזֶה שֶׁרַק מְחִזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׂמֵּחַ אוֹתָנוּ, וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָנוּ כְּרָגַע, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֵלְקֵינוּ וּמֵה נַעִים גּוֹרְלָנוּ וּמֵה יָפָה יְרוּשָׁתָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ בְּזֶה שְׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו שְׂמֵחִים עִם רַבְּנוּ
 ז"ל בְּכָל יוֹם יוֹם, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְשַׁפֵּיעַ עֲלֵינוּ מְרוּחַ קוֹדֶשׁוֹ
 עֲלֵינוּ, כִּי (חֲלִין ז:) גְּדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָן יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶן; כִּי
 בְּאֵמַת אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַצְּדִיק אַחַר שְׁנִסְתַּלֵּק מִזֶּה הָעוֹלָם
 הַגִּשְׁמִי וְהַחוּמְרִי, הוּא מוֹרִיד אֶת גּוֹפּוֹ הַגִּשְׁמִי, וְאֵז נִמְצָא יוֹתֵר
 בְּזֶה הָעוֹלָם מֵאֲשֶׁר בְּחַיָּיו, כְּמוֹבֵא בְּזֶהר (אַחֲרֵי ע"א:) תְּנִינָן צְדִיקָא
 אִף עַל גַּב דַּאֲתַפְטֵר מֵהֵאֵי עֵלְמָא, לֹא אִסְתַּלֵּק וְלֹא אֲתַאבִּיד
 מִכְּלָהוּ עֵלְמִין, דֵּהֵא בְּכָלְהוּ עֵלְמִין אֲשֵׁתַכַּח יִתִּיר מַחֲיָיו, דְּבַחֲיָיו
 אֲשֵׁתַכַּח בֵּהֵאֵי עֵלְמָא בְּלַחוּדוֹי, וְלִבְתֵּר אֲשֵׁתַכַּח בְּתַלַּת עֵלְמִין
 וּזְמִין לְגַבִּיָּהוּ, דְּכְתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים א' ג') "עֲלָמוֹת אֶהְבֹּדָךְ" אֵל
 תִּקְרִי עֲלָמוֹת אֱלֹא עוֹלָמוֹת, זְכָאָה חוֹלְקֵהוֹן; הֵינּוּ כִּי בַחַיִּים חַיּוֹתוֹ
 הוּא מְלַבֵּשׁ בְּגוּף גִּשְׁמִי, וְגוּף גִּשְׁמִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּמָקוֹם אֶחָד, כִּי
 אִם הוּא פֶּה הוּא לֹא שְׂמָה וְכו', אֲבָל כְּשֶׁמוֹרִיד אֶת גּוֹפּוֹ הַגִּשְׁמִי,
 אֵזִי נִמְצָא בְּכָל מָקוֹם יוֹתֵר מִבְּחַיָּיו, כִּי נִפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ
 מִתְּחַבְּרִים יְחָד, וְהוּא נִמְצָא בְּשֵׁלֶשׁ עוֹלָמוֹת יוֹתֵר מִבְּחַיָּיו, וְלִכֵּן
 אִם אָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח עִם הַצְּדִיק, אֵזִי הַצְּדִיק מְשַׁפֵּיעַ עָלָיו מְרוּחַ
 קוֹדֶשׁוֹ, וְזוֹכֵה לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ פִי שְׁנַיִם, כְּמוֹבֵא (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א'
 סִימָן נ"ו) שֶׁהַצְּדִיק מְאִיר אֶת רוּחוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא בְּתַלְמִידוֹ
 הַנִּמְצָאִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְאִיר בָּהֶם אֶת אוֹרוֹ פִּי שְׁנַיִם, וְלִכֵּן
 צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׂמּוֹחַ עִם הַצְּדִיק, וּבְפֶרֶט שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים
 בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ
 רַאב"ד וְשְׁלוֹשׁ מוֹרֵי צְדָק שֶׁקִּבְּלוּ הֵתֵר הוֹרָאָה מִגְּדוּלֵי הַרְבָּנִים
 שְׁבִדוֹרְנוּ, וְלִכֵּן בְּכָל דֵּין וּדְבָרִים שֶׁרַק יֵשׁ בֵּינָן אֶחָד לְהַשְׁנִי, עָלָיו
 לְהִבְיָא אֶת הַטְּעָנוֹת רַק אֲלֵיהֶם, וְהֵם יִפְסְקוּ כִּפִּי הַהֵלְכָה, וְעֲלֵינוּ
 לְצִיַּת אוֹתָם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת גְּמוּר, וְכֵן לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא
 לְאָכּוֹל בְּשׁוּם מִסְעָדָה אוֹ לֹא לְקַנּוֹת בְּשׁוּם חֲנוּת בִּיבְנָאֵל שְׁאִין

הַכָּשֶׁר מֵהֶם, וְאֵנְחָנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמוּחַ עַל נַעַם חֶלְקֵינוּ שֶׁזִּכְּנוּ לְהִקִּים קְהֵלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ, וְעַם "בֵּית הוֹרָאָה" כְּזוֹ, אֲשֶׁר הַמּוֹרֵי צֶדֶק הֵם אֲבָרְכִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים יִרְאֵי הַשֵּׁם שְׂאִין לָהֶם לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵאַף בֵּית דִּין בְּאַרְץ, כִּי הֵם תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים מִפְּלָגִים.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם רַק לְשִׁמוּחַ וּלְשִׁמְחָת אֶת אַחֲרֵים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שְׂמֻחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיֶהגָבֵר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמִּתְּנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמָחָר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֻחָה מִמִּתְּנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַּמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֻחָה מְצוּיָה אֲצִלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֻחָה מִתְּרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחֵר כֶּךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְּחִזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שֶׁנוֹפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אָבֵל תִּכְפֹּף וּמִיד שְׂמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

זְכוֹר גַּם זְכוֹר שֶׁהַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם הוּא יוֹמָא י', וְתִשְׁתַּדֵּל לֹא לְהַחֲסִיר יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹד דָּף גְּמָרָא, כִּי דָף גְּמָרָא לַיּוֹם, זֶה חִיוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַד' מִלְּאֲכִי הַשְּׂמִירָה שֶׁהֵם גְּבִרְיָאֵל מִיכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיָאֵל, רְאֵשִׁי תְּבוֹת גְּמ'ר'א', כִּי מִי

שְׁלוֹמֵךְ דָּף גְּמָרָא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הִד' מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה וְנִשְׁמַר
 מִהֶסֶם"ךְ מ"ם שְׁלֹא יוֹכַל לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבַר, כִּי אֵין לוֹ שְׁלִיטָה
 עַל הָאָדָם שְׁלוֹמֵךְ בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד
 בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאַפִּילוּ בְּגִירָסָא, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט). לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאַף עַל גַּב
 דְּמִשְׁכַּח וְאַף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מְאִי קְאָמַר שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים קי"ט כ')
 "גְּרָסָה נִפְשִׁי לְתַאבָּה", וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ
 קְבִיעוֹת לְלַמֵּד אֶת הַדָּף גְּמָרָא אֲפִילוּ בְּגִירָסָא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל
 הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרל.

בְּעֻזַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתֵּרְאִי לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֵךְ שְׂאֵת
 בִּיתֵךְ עוֹז, וְלֹא לְהִיּוֹת שְׁבוּרָה מִשׁוּם דְּבַר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי
 מוֹהָר"ן חֶלֶק א' סִימָן י') שֶׁהַצְּדִיק הָאֵמֶת נִקְרָא מְרַדְּכִי שֶׁהוּא מְלִשׁוֹן
 'מַר' 'דְּרוֹר' (חֲלִין קל"ט:), שְׁאַפִּילוּ שְׂאָדָם נִמְצָא בְּמַרְרֵי וְנִדְמָה
 לוֹ שֶׁהוּא לֹא יְכוּל לְצַאת כְּבָר מִהַמְּרִירוֹת שְׁלוֹ, אֵף עַל פִּי כֵּן
 הַצְּדִיק הוֹצִיא אוֹתוֹ לְחַרוֹת שֶׁהוּא 'דְּרוֹר', וְאַסְתֵּר הִיא הַשְּׁכִינָה
 נִשְׁמַת הָאָדָם שְׁנִמְצָאת בְּהַסְתָּרָה שְׁבִתוֹךְ הַסְתָּרָה, שְׁזָה מֵה
 שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שָׁם) אֲסֵתֵר מִן הַתּוֹרָה מְנִין (דְּבָרִים ל"א
 י"ח) "וְאֵנִכִּי הַסְתֵּר אֶסְתִּיר"; אֲפִילוּ שְׂאָדָם נִמְצָא בְּהַסְתָּרָה שְׁבִתוֹךְ

הַסְתַּרְהָ וְנִדְמָה לוֹ שֶׁבְמִקּוֹמוֹ אֵי אֶפְשֶׁר לְמַצּוֹא אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, עִם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ו) הַצְדִּיק הָאֵמֶת יָכוֹל לְגַלּוֹת אֶת הַהִסְתַּרְהָ שֶׁבְתוֹךְ הַסְתַּרְהָ, וְלִמְצֹא גַם שָׁמָּה אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְחִיּוֹת אֶת כָּל אֱלוֹ שֶׁנִּפְלוּ וַיִּרְדּוּ לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, כִּי גִדַּל כַּח הַצְדִּיק לְרִדַּת לְעַמְקֵי עַמְקֵים וְכוּ', שֶׁשָּׁם מִנַּח הַנְּשֻׁמָּה וְלִהְעֲלוֹתָהּ אֶל תְּכַלִּית הָעֲלִיָּה אֶל שַׁעַר נ' דְקַדְשָׁה, וְזֶה לְעַמַּת זֶה עוֹמֵד עָלָיו הֵמֵן מְזַרְעַ עֲמֶלֶק שֶׁהוּא נִכְדּוּ שֶׁל עֲשׂוֹ שֶׁשָּׂרוּ זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם, וְזֶה הִיָּה הַמְרִיבוֹת בֵּין עֲשׂוֹ לְיַעֲקֹב, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן א') אֲשֶׁר עֲשׂוֹ רָצָה לְהִרְאוֹת שֶׁהִכַּל טָבַע מִקְרָה וּמְזֵל, וְלִכֵּן שָׁמוֹ הוּא עֲשׂוֹ לְשׁוֹן עֲשׂוֹי, כְּאֱלוֹ הַכֹּל כִּכְּרַ עֲשׂוֹי וְטָבַע וּבְמִקְרָה וְכוּ', לֹא כֵּן יַעֲקֹב הוּא אֲשֶׁר מִסְתַּכֵּל עַל הַשִּׁכְלִי שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דְּבַר שֶׁזֶה אֱלֻקוֹת הַמִּתְלַבֶּשֶׁת בְּכָל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וּמִגְלָה שֶׁגַּם שָׁם נִמְצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשִׁמוּחַ מְאֹד שֶׁאַנְחֵנוּ מִקְרָבִים אֶל צְדִיק כְּזֶה שֶׁיְכוּל לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אוֹתָנוּ, וְלִהְיוֹצֵא אוֹתָנוּ מִהַבֵּץ שֶׁפָּה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם שְׂיָכוֹת עִם הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילִיָּה שֶׁהֵם רַק רוֹצִים לְהַחֲלִישׁ אוֹתָנוּ בְּאִמּוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְאֻמּוֹנַת חֲכָמִים.

נָא וְנָא רְאֵי רַק לְשִׁמוּחַ שֶׁאֵת חֵלֶק מִקְהַלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה, קִהְלָה שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אִמּוּנָה, קִהְלָה שֶׁיִּסּוּדָהּ חֲסֵד, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁאַנְחֵנוּ נִמְצָאִים בְּקִהְלָה כָּל כִּף קְדוּשָׁה, וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹדֵף אוֹתָנוּ כָּל כִּף, כִּי הַטְּמֵאָה לֹא יְכוּלָה לְסַבֵּל אֶת הַקְּדוּשָׁה, חֲשֵׁף לֹא יְכוּל לְסַבֵּל אֶת הָאוֹר וְכוּ', וְכִכְּרַ אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים צ"ב ט') "וְאֵתָה מְרוֹם לְעוֹלָם הַיְיָיָה",

וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ד סִימָן ב')
לְעוֹלָם יָדָךְ בְּעֵלְיוֹנָה; כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְדוּשָׁה תִּנְצַח, וּמָה שִׁיקְרָה
בִּיבְנָאֵל יִקְרָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרְלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵתָה מוֹסֵר
אֶת נֶפֶשׁךָ בְּשִׁבִיל הַתְּלַמִּידִים, כִּי כַּמָּה שְׂאֵנִי רַק לֹא יִסְבִּיר מַעֲלַת
מְלַמֵּד בְּעֵתִים הַלְלוּ זֶה לֹא מְסַפִּיק, וְכִמּוֹ שְׂאֵנִי תְּמִיד מְזַכֵּיר אֶת
מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּכָא בְּתָרָא ח:) עַל הַפְּסוּק (דְּנִיָּאֵל י"ב) "וּמִצְדִּיקִי
הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֵלוּ מְלַמְדֵי תִינּוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ
הַפְּשוּט הוּא, כְּמוֹ שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּי הֵם לֹאֵין
סֹפֵר, כִּךְ אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֶת גּוֹדֵל הַשֶּׁכֶר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינּוּקוֹת
שֶׁמְחַדִּירִים בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה,
וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ שֶׁהָעָרֵב רַב לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְעִקּוֹר אֶת הָאֲמוּנָה
פְּשוּטָה מְנַעֲרִי וּמְבַנּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד

תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמַחְדִּיר בֵּהֶם אָמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְזִכּוֹתוֹ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, עַד שְׁאִין יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזִּכְיוֹת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, וּבִפְרָט אֶתְּהָ שֶׁכָּל הָעַל הַכָּבֵד נוֹפֵל עָלֶיךָ וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ אֶת הַשְּׂכָר שֶׁתִּקְבַּל עַל זֶה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהִנֵּה תְהִלָּה לְאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתְךָ לְחַתֵּן אֶת הַשְּׁלֵשׁ בָּנִים שֶׁלְּךָ עִם שְׂדוּכִים טוֹבִים, וְכֵן יִהְיֶה הַלְּאָה, וְרַק בְּזִכּוֹת שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבִיל הַתְּלַמִּידִים שֶׁלְּמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, בִּפְרָט בְּעֵתִים הַלָּלוֹ שֶׁהַגְּזֻרוֹת מִמְּלֻכוֹת הָרַשָּׁעָה מִתְגַּבְּרֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּשֶׁמְצִילִים אֶת הַנְּשָׁמוֹת אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

וְאִם כָּבֵר מְדַבְּרִים מְשִׁדּוּכִים שֶׁעֲשִׂיתָ עִם הַבָּנִים, עִם הַבֵּת שֶׁלְּךָ תְּחַכֶּה יֵשׁ לִי שְׂדוּךְ טוֹב בְּשִׁבִילָהּ, אֲבָל עֲדִין הִיא צְעִירָה, וּבִפְרָט שֶׁהַחֵק הַיּוֹם לֹא מִתִּיר לְפָנַי שְׁמוּנָה עֲשָׂרָה, עַל כָּל פָּנִים שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִגִּיד לְךָ בְּשָׁמַי שׁוֹם שְׂדוּכִים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה בְּחֹר טוֹב בְּשִׁבִיל הַבֵּת שֶׁלְּךָ שֶׁשְּׂמַעְתִּי עָלֶיךָ נִפְלְאוֹת וְכוּ'.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד וְתַמְשִׁיךְ לְחֲזַק אֶת הַתְּלַמִּידִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַלֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנִי לְסִדֵּר וַיֵּשֶׁב ט"ו כֶּסֶלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְנִיק וְחַכִּים ... נְרוֹ יֵאִיר

דַּע לָךְ שֶׁעָכְשָׁו זֶה הַזְּמַן שֶׁלָּךְ לְהִתְעַלּוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאַתָּה יָכוֹל לִהְיוֹת לְמִדּוֹן וְצַדִּיק גָּדוֹל מְאֹד, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי בְּרָצוֹן, וְגַם אֲנִי הֵייתִי בְּגִיל שֶׁלְכֶם וְזִכִּיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּמֵאִזְ הִתְהַפַּכְתִּי מֵהֵפֶךְ אֶל הֵפֶךְ וְרָצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד, וּתְהִלָּה לְאֵל לֹא בִילִיתִי אֶת הַזְּמַן הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה וְרִיק, אֲלֹא אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַהִתְמַדָּה שֶׁהָיָה לִי הֵן בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת שֶׁהִתְמַדְתִּי מְאֹד, וְהֵן בְּלִמּוּד גְּמָרָא כְּסֻדְרָן, וְהֵן בְּלִמּוּד זֹהָר כְּסֻדְרָן, וְעַל כָּלֵם לְמַדְתֵּי הַרְבֵּה לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן, סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, סֵפֶר הַמַּדּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְחִזְרֵתִי עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר.

וְלָכֵן אַתָּה עָכְשָׁו בַּחֲוֵר צָעִיר, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת קִנּוּב): יְנִיקוּתָא כְּלִילָא דְוִוְרָא, עֵקֶר יִפִּי הַפְּרַח כְּשֶׁעֲדִין בְּצַעֲרוֹתוֹ, וְאַמְר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמַּדּוֹת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג) הָעִבּוּדוֹת שֶׁאֲדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְפוּ יָקָר מְשֻׁנִּים רַבּוֹת שֶׁל עִבּוּדָה לְעֵת זְקֵנָתוֹ, וְכִתִּיב (אֵיכָה ג' כ"ז) "טוֹב לְגָבֵר כִּי יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו", וְאִם תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ תִּרְאֶה שֶׁתִּצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּצְיֵת בְּשַׁעוֹר שֶׁהָרַב לוֹמֵד עִמָּכֶם, כִּי כֶּף תּוֹכֵל לְלַמֵּד גְּמָרָא וְלְהִבִּין, וְזֶה מְאֹד חָשׁוּב, גַּם טוֹב מְאֹד לְלַמֵּד חֲכָמַת הַטֵּבַע שֶׁהֵם גְּאוּגְרַפִּיָּה וְכוּ' וְכוּ', שֶׁמְזֵה לּוֹמְדִים פְּלֵאֵי הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שֶׁמוֹ שֶׁבְּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלוֹמְדִים אֶת כָּל מְדִינּוֹת הַמְּלָכָה מִלְּכוּ שֶׁל עוֹלָם, וְכֵן לְמִוּד חֲשָׁבוֹן זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ הֵן לַחֲיֵי יוֹם יוֹם, וְהֵן אֶל הַלְּמִוּד שֶׁל הַתּוֹרָה, כִּי חֲשָׁבוֹן תְּמִיד צְרִיכִים לְלַמֵּד, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תּוֹזֵל בְּהַלְּמוּדִים הָאֵלוּ, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה לְיָמֵים הַבָּאִים.

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֵלֶק רִמָּז בְּנִחַל רַעֲא

הַעֲקָר רְאָה לְהִתְרַחֵק מִחֲבָרִים רְעִים שֶׁבְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהֵרֵס
לָךְ אֵת כָּל הַחַיִּים, וְאִין מָה לְקַנֵּא בָהֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁנִּשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

מְדֵי פַעַם תִּבְרַח לָךְ בְּאִיזָה מְקוֹם פְּנוּי וְתִשִּׁיחַ וְתִסְפָּר
לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ, וְתִבְקֵשׁ עַל יִרְאֵת
שָׁמַיִם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ לָזֶה רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה, כְּשֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל
לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם תְּפַלְתּוּ מִתְּקַבְּלָת.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתִּצְיֵת אוֹתִי וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרִלְג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכוּלְתֶךָ לְעֶזְרוֹר לְנַעַר שְׁלֵנוּ, כִּי חֲבַל שָׁהֵם
יִלְכוּ לָנוּ לְאֶבּוֹד, וְלִכְּן כָּל עֲצָה מָה שְׁאַתָּ רַק יְכוּלָה וְכוּ', וְכָל
פְּתָרוֹן שְׁאַתָּ רַק יְכוּלָה לְפַתֵּר, זֶה לְבְּרִכָּה, כִּי בְּדוֹר הַזֶּה צְרִיכִים
לְשְׁמוֹר עַל הַנַּעַר יוֹתֵר מֵאֵי פַעַם, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד
עַל הַנַּעַר וְחוּבֵל עַל כָּל הַמְּגֹזֵר הַחֲרָדִי שֶׁנוֹפְלִים וּמִתְרַחֲקִים הַמוֹן
הַמוֹן נַעַר וְנַעֲשִׂים נוֹשְׂרִים, וְלִכְּן אֲנִי רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְשְׁמוֹר עַל

הַכָּרֵם שְׁנַטְעַתִּי בִּיזַע וּבָדָם זֶה עֲשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּוֹלָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מָאָד מָאָד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמּוֹעַ שְׁעִבְרַתְּם לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיחִיָּה לָכֶם יָשׁוּב טוֹב, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְלִבְסוּף יִהְיֶה לָכֶם בֵּית מְשַׁלְּכֶם וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְרוֹת.

בְּעֵנִין הַהוֹרִים וְכו', בּוֹדָאִי זֶה כּוֹאֵב מָאָד, אָבֵל עִם כָּל זֹאת אַתֶּם צְרִיכִים לְזָכֹר מַה שְּׁכַתּוּב (וַיִּקְרָא י"ט ג') "אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֵת שְׁבַתֹּתֵי תִשְׁמְרוּ אֲנִי הַיְיָ אֱלֹקֵיכֶם", וּפִירֵשׁ רַש"י 'וְאֵת שְׁבַתֹּתֵי תִשְׁמְרוּ' סִמְךָ שְׁמִירַת שְׁבַת לְמוֹרָא אֵב, לֹאמַר אֵף עַל פִּי שֶׁהִזְהַרְתִּיךָ עַל מוֹרָא אֵב, אִם יֵאמֶר לְךָ חֵלֵל אֵת הַשְּׁבַת אֵל תִּשְׁמַע לוֹ, וְכֵן בְּשָׂאֵר כָּל הַמִּצְוֹת: 'אֲנִי הַיְיָ אֱלֹקֵיכֶם' אַתָּה וְאָבִיךָ חַיִּיבִים בְּכַבּוּדִי, לְפִיכֵךְ לֹא תִשְׁמַע לוֹ לְבַטֵּל אֵת דְּבָרִי; עֵינִי שָׁם, רוֹאִים מִכָּל זֶה שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ שְׁכַבּוּד אֵב וְאִם זֶה מָאָד מָאָד חָשׁוּב, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁפֶא לְשַׁבַּת צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מָאָד, וְלִכֵּן אַתֶּם יְכוּלִים לְהַגִּיד לָהֶם בְּצוּרָה מָאָד מָאָד

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל רַעַג

עֲדִינָה אָבֵל לֹא לִפְגַּע בָּהֶם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שָׁכֵל עִם יִשְׂרָאֵל יַחֲזִרוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רְאוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מַדַּת הַשְּׁמִיחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׁמִיחָה, וְכָל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַשְּׁמִיחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגָּף אֶת עַצְמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׁמִיחָה, וְלִכְּן עַל שְׁמִיחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׁשִׁמַּח הַיּוֹם שְׁמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׁמַצֵּר הַיּוֹם מִצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשְׁמִיחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מַה שְׁבָנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְּׁמִיחָה, וְלִכְּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשְׁמִיחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחֶסֶר לָכֶם שׁוּם דְּבַר.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָאד מָאד הַצְטערתי לְשִׁמוּעַ עַל הַגְּנֵבָה שְׁקָרָה אֶצְלָכֶם, הִיָּה טוֹב מָאד אִם אַתָּה יְכוּל לְדַבֵּר עִם הָאֲבֵרָךְ ... נִרוּ יְאִיר, כְּדֵי שֶׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ דְרָךְ הַמוֹעֵצָה שְׁסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לָנוּ מִשְׁמֵר אֲזַרְחִי.

רק חֶזֶק וְאַמֶּץ מָאד וְאַל תפול בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּנֵבָה וּגְזֵלָה חֵלֶק ב' סִימָן ג') עַל יְדֵי גְּנֵבָה מִפְּסִיד אֶת הַדַּעַת; וְלִכֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲכָשׁוּ שְׁלֵא תִכְנַס בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁזָה הִכִּי גְרוּעַ וְכו'.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוּלְתְּךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מָאד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ). "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזָה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הָעֵקֶר תַּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מָה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מָאד מָאד, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, אֶפִּילוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמִדְבָרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רוּשֵׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרלו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב ט"ו כסליו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחִּיהָ

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתמצאי פְּרִנָּסָה טובה ותהיי תמיד שמחה ועליזה, והעקר שיהיה לך סבלנות עם הילדים, כי עם ילדים צריכים המון סבלנות, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוכל לשמוע תמיד בשורות משמחות.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הפחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרְלוֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב ט"ו כִּסְלוֹ ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחְיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת הַהִזְמָנָה לְחַתֻּנָּה.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שְׂיִשׁ לִי
שְׂתַהֲלֶה לְאֵל שְׂיִדְכְּתִי לָכֶם אֶת בְּנִכְּם ... נְרוּ יְאִיר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוָּה
שְׂהִכַל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְשְׂיִהְיֶה לָכֶם רוֹב נַחַת דְּקַדְשָׁה
מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

רְאוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מֵדַת הַשְּׂמֻחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר
חָשׁוּב כְּמוֹ שְׂמֻחָה, וְכָל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמֵדַת הַשְּׂמֻחָה
יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכו', וּלְסַגֵּף אֶת
עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכו', הָעֶקֶר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה,
וְלָכֵן עַל שְׂמֻחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמֻחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל
מִי שְׂשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׂמַצַּר הַיּוֹם מַצַּר לְמַחֵר
לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמֻחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, וְאֵם תִּהְיֶה בְּשְׂמֻחָה כָּל הַחַיִּים
שְׂלָכֶם יִלְכוּ כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לִישׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֵלֶק רִמָּז בְּנַחַל רַעֲז

שָׁאֵמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מֵה שְׁבָנֵי אָדָם
רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלִמָּה
אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מֵהַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכִבָּר לֹא יִחְסַר לָכֶם
שׁוּם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַלַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

גב' ... תַּחֲיִה מִסְפָּרַת לִי שֵׁישׁ הַמוֹן אֲנָשִׁים שְׂמִסְפָּרִים סְפוּרֵי
מוֹפֵת מֵה שֶׁהֵם רוֹאִים עֵין בְּעֵין בְּזִכּוֹת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל
אֲבָרָהֶם, וְאֲצִלִּי בְרוּר שְׂזָה רַק בְּזִכּוֹת שְׂמִשְׁתַּתְּפִים בְּצַדְקָה
הַנּוֹרָאָה הַזֹּה, כִּי אֵין עוֹד צַדְקָה יוֹתֵר חֲשׁוּבָה מִזֹּה, וּבִפְרָט חֶסֶד
כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאֹכּוֹל וְלִשְׁתוֹת לְרַעֲבִים וְלְצִמְאִים וְכוּ', הַצְדָּקָה
הַזֹּה עוֹלָה כָּל הַצְדָּקוֹת, כְּמֵאֲמָרַם ז"ל (בְּכָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדְקִין
לְמִזְוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם
בָּא אַחַד וְהוּא רָעֵב וְצִמְאָה, שְׂמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי

רעח אָשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל

מִי שֶׁבִּאֲמַת רָעַב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעַב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלֵּתֵת לְאֹכֹל לְרָעֵבִים וְצָמְאִים, וְעַל כֵּן תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר אֲתָהּ, וּכְדַאי לָךְ לְרִשֵׁם אֶת כָּל הַסְּפוּרִים וְלִהְעֵבִיר אֶת זֶה ל... שִׁיכְנִיס אֶת זֶה בְּאֶתֶר שֶׁלְנוּ שִׁיתְּפָרְסֵם בְּרַבִּים, וְלִבְסוּף נַעֲשֶׂה מִזֶּה סֵפֶר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרִלֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צַר לִי לֹדַם לָךְ אֲבָל כִּנְרָאָה הִיא צְרִיכָה אֲשֶׁפוּז, אֲבָל זֶה צְרִיךְ לִהְיוֹת בְּתֵאוּם עִם רוּפָא, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָרוּפָא כָּל בְּשׂוֹר יִרְפָּא אֶת אֲשֶׁתְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְאֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי מִכָּל צָרָה יְכוּלִים לְצִאת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ו כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הֵייתִי אָמוֹר לְנִסֵּעַ אֶתְמוֹל לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אָבֵל לְצַעְרֵי הָרֵב
נִחְלַתִּי וַיֵּשׁ לִי סִתְרַחֲרַת מְאֹד מְאֹד חֲזָקָה, וְהַיּוֹם הָיָה לִי תוֹר אֶצֶל
רוֹפֵא מְמַחָה וְכוּ', וְלִכְן בְּשִׁבִיל זֶה לֹא נִסְעֵתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁיִשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

אֲנִי מְקוּוֶה שְׁבִנְךָ ... נִרוּ יְאִיר יִגִּיעַ שְׁבוּעַת הַבָּא, כִּי אִם לֹא,
אֲנִי צָרִיךְ פְּשׁוּט אֶת הַמָּטָה, הַרְבֵּה בַּחֲוָרִים רוֹצִים לְבוֹא וְאֵינִי לִי
מְקוֹם אֵיפֹה לְשִׁים אוֹתָם.

אִם הוּא יָכוֹל לְהִבְיֵא כְּמָה סְפָרִים שְׁאֲנִי אוֹדִיעַ לוֹ עוֹד כְּמָה
יָמִים, מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ו כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מה אומר לך הצרות בבית מתחיל כשהאשה מציקה לבעלה כשאין פרנסה, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בתבואה בתוך ביתו, שאין מריבה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא על עסקי תבואה, שנאמר (תהלים קמ"ז) "השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך", אמר רב פפא: הינו דאמרי אינשי: כמשלם שערי מכדא נקיש ואתי תגרא בביתא, [כשנגמר השעורים מהכד, זאת אומרת כשאין כבר מה לאכול בבית, אזי בא מריבות בבית], אם הבעל לא עובד ולא רוצה לעשות שום דבר, זה דבר אחר, אבל אם הבעל עובד קשה מאד אבל הוא לא מביא מספיק לפרנס את הבית וכו' וכו', לא מגיע לו קללות ובזיונות שאשתו תרד עליו וכו', אדרבה אשה כשרואה שבעלה עובד קשה בשביל לפרנס את הבית ולא הולך לו, היא צריכה לחזק אותו, ולעודד אותו, ולשמח אותו, ולהכניס בו בטחון עצמי, "בעלי היקר עוד הכל יתהפך לטובה!", אבל מה קורה? במקום זה האשה משפילה אותו לגמרי, אז הוא יוצא מהסבלנות שלו ומתחיל לחרף ולקלל ולהשפיל את האשה, ולכן אמר החכם מכל אדם (משלי י"ד א') "חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו", אשה חכמה יודעת איך לבנות את הבית שלה, איך לבנות את בעלה, אבל אשה טפשה הורסת בידיה את הבית שלה.

זה לא אומר שהבעל מתר לו לקלל ולהשפיל את האשה, אדרבה האשה צריכה להיות מאד חזקה נגד זה, ולומר לו בעלי היקר עד פה, אתה חצית גבולות אדמים וכו', אתה מתחיל

בְּאֵלִימוֹת מִלּוּלִית וְכוּ', זֶה יָבִיא גַם לְאֵלִימוֹת פִּיזִית וְכוּ', וְלָכֵן אֲשֶׁה חֲכָמָה צְרִיכָה לְרֹאוֹת שְׁלֵא יִגִיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֲד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תְּרָאֵי מֵהַיּוֹם לְחִזֵּק אֶת בְּעֲלֶךָ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הוּא עוֹבֵד קָשָׁה אֲךָ לֹא מְצַלִּיחַ לְגַמֵּר אֶת הַחֲדָשׁ, מֵה הוּא אֲשֶׁם ?

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קִלְפָּה חֶלֶק ב' סִימָן א') יֵשׁ שְׂדִים שְׂמֻצוּיִים בְּבֵתִים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה כְּעַס וְקִטְטוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר הַבֵּית הוּא הָאֲשֶׁה כִּי (יוֹמָא ב.) בֵּיתוֹ זֶה אֲשֶׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רוֹב עַקֵּר הַקִּטְטוֹת מִמֶּנָּה. וְלִפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשֶׁאֵר בְּנֵי הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקִּטְטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבֵּית. וְזֶה מִפְּרֵשׁ בְּפִסּוּק (אִיּוֹב כ"א) "בְּתֵיחֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רִש"י שָׁם) מִפְּחָד - אֵלּוּ שְׂדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחָד" כִּי הַשְּׁלוֹם הַפֶּךָ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשְּׂדִים הַמְקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שָׁבַט אֱלֹהֵי" וְכוּ', הֵינּוּ הַיִּסּוּרִים, עֵינֵן שָׁם.

וְאֲנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַשְּׂדִים הָאֵלּוּ נִבְרָאִים רַק מֵהַכְּעַס וְהַמְחַלְקֵת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כֶּךָ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ט"ו) בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשֶּׁטֶן; וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ אֶת וּבְעֲלֶךָ מֵאֲד מֵאֲד מִכְּעַס וּמִמְרִיבוֹת, כִּי כְּעַס בְּבֵית מִחְרִיב אֶת הַבֵּית. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת כְּעַס סִימָן ט"ו) כְּעַס שֶׁל אֲשֶׁה מִחְרִיב אֶת הַבֵּית.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׂמוֹ שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם תְּמִיד, וְאֵל תִּתְגַּרְשׁוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן, וְעוֹד יוֹם יָבוֹא שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִסְפְּרוּ אֶת זֶה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְמֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְלַכֵּת עִם כֹּפֶה זֶה סְגוּלָה לִירְאֵת שָׁמַיִם, וְכִמוֹ שְׁאֲמָרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קנ"ו): אִימִיה דְּרַבִּי נַחֲמָן בַּר יִצְחָק אָמַר
לָהּ כַּלְדַּאי בְּרִיךְ גִּנְבָא הוּוּה, לֹא שְׁבַקְתִּיה גְּלוּיֵי רִישִׁיה, אָמְרָה לִיה
כִּפְסֵי רִישִׁיךְ כִּי הֵיכִי דְתִיהוּוּ עֲלֶיךָ אִימְתָא דְשַׁמַּיָא, וּבְעֵי רַחֲמֵי, לֹא
הוּוּה יָדַע אֲמַאי קֶאֱמְרָה לִיה, יוֹמָא חַד יִתִּיב קָא גָּרִיס תּוּתִי דִּיקְלָא
נִפְל גְּלִימָא מְעִילֻוּיָהּ רִישִׁיה דְּלִי עֵינֵיהּ חֲזָא לְדִיקְלָא אִלְמִיהּ יִצְרִיָּה
סְלִיק פְּסָקִיה לְקִיבוּרָא בְּשִׁינִיה; [הָאֲמָא שֶׁל רַבִּי נַחֲמָן בַּר יִצְחָק
אָמְרוּ לָהּ הַחֲזוּזָה כּוֹכְבִים שֶׁהֵבֵן שֶׁלָּךְ יִהְיֶה גִנְבָּ, אֲזִי הִיא לֹא נִתְנָה
לוֹ לְלַכֵּת בְּגִלוּי רֵאשׁ, וְהִיְתָה אוֹמֶרֶת לוֹ תְּכַסֶּה אֶת הָרֵאשׁ שֶׁלָּךְ כִּי
הֵיכִי שְׁתִּהְיֶה עֲלֶיךָ יִרְאֵת שָׁמַיִם, וּבִקֵּשׁ רַחֲמֵים שְׁלֹא יִשְׁלַט בְּךָ יִצְרָ
הָרַע, וְרַבִּי נַחֲמָן בַּר יִצְחָק לֹא יָדַע לָמָּה אֲמָא שְׁלוֹ אוֹמֶרֶת לוֹ אֶת
דְּבַר זֶה, פְּעַם אַחַת נִפְל לוֹ הַכֹּפֶה וְרָאָה אֲשֶׁכּוּל תְּמָרִים וְהִדְקַל לֹא
הָיָה שְׁלוֹ, וְהִיִּצֵר הָרַע הַתְּגַבֵּר עֲלָיו וְחָתַךְ אֶת הָאֲשֶׁכּוּל תְּמָרִים עִם
שְׁנִיּוֹן, רוֹאִים מִזֶּה אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל אָדָם שֶׁהוֹלֵךְ עִם כֹּפֶה שְׂזָה
מוֹסִיף יִרְאֵת שָׁמַיִם עַל הָאָדָם, כִּי תְּמִיד הוּא מְרַגֵּשׁ הָרֵאשׁ שְׁלוֹ
מִכֶּסֶה כְּאִלוֹ אַחַד שׁוֹמֵר עֲלָיו, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּלִי כֹפֶה, זֶה
בְּלִי עַל וַיּוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת הִירְאֵת שָׁמַיִם, וְהוּא מְסַגֵּל לְהֵכִי גְרוּעַ,

וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר לְלֶכֶת עִם כִּפָּה הֵן בְּיוֹם וְהֵן בְּלֵילָה בְּעַת הַשְּׂינָה, וְאוֹמְרִים בְּשֵׁם צְדִיקִים שְׂכֵפָה נִקְרָא 'יֵאֲרָמוּלְקָה' עַל שֵׁם 'יֵאֲרָ-מִלְכָּא', לִירָא וְלִפְחֹד מִמְלִיךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכִּפָּה מוֹסִיפָה עַל הָאָדָם יֵרָאֵת שָׁמַיִם, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְהִזְהַר גַּם בְּעַת הַשְּׂינָה לְלֶכֶת עִם כִּפָּה, וְלִוְקָחִים כִּפָּה גְדוּלָה שִׁיְהִיָּה בְּטוֹחַ שְׁלֵא תַפּוּל מִמֶּנּוּ.

וְלִכְּנֵן מֵהַיּוֹם וְהַלָּא תִרְאֶה לְשָׁמֹר מְאֹד לְלֶכֶת עִם כִּפָּה, כִּי זֶה הַלְכָה בְּשִׁלְחֵן עָרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן ב' סַעִיף ו') וְלֹא יֵלֶךְ ד' אַמּוֹת בְּגִלְוֵי רֵאשׁ; וְאִף שְׂבִלֵילָה הוּא לֹא הוּלֵךְ, הוּא רַק יוֹשֵׁן, עִם כָּל זֹאת סְגוּלָה לִירָאֵת שָׁמַיִם לְלֶכֶת עִם כִּפָּה, רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סִפּוּר הַמִּדּוֹת אוֹת גָּאוּה סִימָן כ"ו) הַכּוֹבֵעַ שֶׁל צְדִיק סְגוּלָה לְהִסִּיר הַגָּאוּה; וְלִכְּנֵן יֵשׁ הַרְבֵּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנּוּ בְּשַׁעַת שְׁהָרַב לֹא רוֹאֶה הוּא שֵׁם אֵת הַכּוֹבֵעַ הָעֲלִיּוֹן שְׁלוֹ בְּאֵיזָה מְקוֹם וְהוּא לֹא רוֹאֶה, אֲזִי מַלְבִּישִׁים אֵת עֲצָמָם עִם הַכּוֹבֵעַ, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אוֹמַר שְׂזָה סְגוּלָה לְבִטֵּל מֵעֲצָמוֹ אֵת הַגָּאוּה, וּבְכֻלָּל כְּשֶׁאָדָם הוּלֵךְ בְּלֵי כִפָּה, זֶה מִרְאֶה שְׁמוּרִיד עַל מֵעֲצָמוֹ, וְזֶה סֶמֶל שֶׁל גָּאוּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכֶּה לִירָאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְמַג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בּוֹדָאִי שְׂאֵשֶׁה יְכוּלָה לְלַמַּד סִפְרֵי מוֹסֵר, וּכְמוֹ שֶׁכָּתַב הַגֵּר"א זי"ע לְאִמּוֹ וּלְאֶשְׁתּוֹ וְכוּ', שְׂיִלְמְדוּ סִפְרֵי מוֹסֵר, וַיַּעַן שֶׁפָּרְקֵי אָבוֹת הֵם הַמוֹסֵר הַכִּי גָדוֹל שֶׁל דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֵשֶׁה שְׂתוּכַל לְלַמַּד בְּכָל יוֹם פָּרֵק בְּפָרְקֵי אָבוֹת, כִּי זֶה מְחַלֵּק לְשֵׁשׁ פָּרְקִים כָּל יוֹם לוֹמְדִים פָּרֵק אֶחָד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זְכַנִּי לְחַבֵּר כָּבוֹד שְׂמוֹנֶה סִפְרִים עַל פָּרְקֵי אָבוֹת מְפָרְשִׁים עַל פִּי דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּמְנַהֲגֵינוּ זֶה רַבּוֹת בְּשָׁנִים שֶׁבִּבְקָר כְּשִׂאוּמְרִים בְּרַכַּת הַתּוֹרָה, אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים פָּרֵק מִפָּרְקֵי אָבוֹת, כָּל יוֹם אֶת הַפָּרֵק שְׁלוֹ, כִּי הָרִי צְרִיכִים לְלַמַּד מוֹסֵר, וְאֵינן לָךְ סֵפֶר מוֹסֵר יוֹתֵר גָּדוֹל מִמוֹסְרֵי הַתְּנָאִים, וְתַהֲלֶה לְאֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זְכַנִּי לְחַדֵּשׁ דְּבָרִים יָפִים עַל כָּל מְשֻׁנָּה וּמְשֻׁנָּה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְסַתְּכַל בָּהֶם בְּכָל יוֹם וַיִּתְעוֹרֵר לְבוֹ לְהַמְשִׁיךְ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרמּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבי יצחק ז"ל הֵיָהּ הַבֵּן הַשֵּׁנִי שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, בְּהִיּוֹתוֹ בֶּן שָׁשִׁים שָׁנָה (שְׁנַת תרכ"ח) עָלָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהִתְיַשֵּׁב בְּצַפַּת, וְנִפְטָר בְּשֵׁם טוֹב י"ד אָדָר שְׁנַת תר"ל, וְהִסְכֵּה שְׁנֵי קְבָרֵי עַל יַד הַבַּיִת יוֹסֵף הוּא כִּי בָעֵת שֶׁנִּפְטָר הָיָה גִּשְׁם שׁוֹטֵף מִמֶּשׁ כְּמוֹ שְׁקוּרָאִים שֶׁבָר עֲנָנִים, אָזִי מְרַב מְהִירוֹת, וְגַם מִשׁוֹם שְׁזָה הָיָה בְּלִילָה וְלֹא רָאוּ, אָזִי חָפְרוּ קָבֵר עַל יַד הַבַּיִת יוֹסֵף וְקָבְרוּ אוֹתוֹ שָׁמָּה, וְלִמְחַרֵּת כְּשֶׁהַפְּסִיק הִגְשָׁמִים וְרָאוּ הַחֲבֵרָה קִדְיָשָׁא מַה עָשׂוּ שֶׁקָּבְרוּ אָדָם פְּשׁוּט עַל יַד הַבַּיִת יוֹסֵף, אָזִי פָּנּוּ אֶל הָרֶבָנִים רַבְנֵי צַפַּת וְרָצוּ לְפָנוֹת אוֹתוֹ, אָבֵל קוֹדֵם פְּסָקוֹ הָרֶבָנִים שִׁצְרִיכִים לְבָרֵר מִי הוּא הָיָה וְכו', וְנִתְגַּלָּה לָהֶם שֶׁהוּא בֶּן מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְהָיִית שְׁאֲבִיו חֵבֵר אֶת סַפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", כֹּל הַשְּׁלַחַן עָרוּךְ מִפְּרֵשׁ עַל פִּי דְבָרֵי רַבְנּוֹ ז"ל, וְכֵן שָׁמְעוּ עַל רַבִּי יִצְחָק ז"ל שֶׁהָיָה אִישׁ מוֹרֵם מַעַם, וְלָכֵן פְּסָקוֹ שִׁישָׂאָר בְּמָקוֹם מְנוּחָתוֹ.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִנּוֹ אָמְרוּ שְׁלֹכְאוּרָה אִיךָ הָיָה קָבֵר עַל יַד הַבַּיִת יוֹסֵף פְּנּוּי? אֵלָּא זֶה הָיָה מוֹכֵן לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שֶׁחֵבֵר אֶת סַפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" שֶׁפִּרְשׁ אֶת כֹּל הַשְּׁלַחַן עָרוּךְ עַל פִּי דְבָרֵי רַבְנּוֹ ז"ל, וְהַבַּיִת יוֹסֵף רָצָה אוֹתוֹ לְשַׁכֵּן, אֵךְ לֹא אִיסְתַּעֲיָא מִלְתָּא, אָזִי שְׁלֵם לוֹ חֲזָרָה שְׁעַל כָּל פָּנִים בְּנּוֹ יִהְיֶה קָבוּר שָׁמָּה.

[וְהָיָה קָבֵר מְכֻסָּה עִם עֶפֶר בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, וְלֹא יָדְעוּ אֵיךָ אִיפֹה הוּא טָמוּן, וּבְהִיּוֹתִי תְּקוּפָה בְּעִיר צַפַּת הִיִּיתִי נוֹהֵג לְלַכֵּת כָּל יוֹם אֶל קְבֵר הָאֲרִיז"ל וְאֶל הַבַּיִת יוֹסֵף, וְהָיָה שֵׁם יְהוּדִי בְּשֵׁם מְרַדְכִי שֶׁכָּבוּ נ"י שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּלִצְבוּעַ אֶת הַקְּבָרִים לְתַקֵּן וּלְנַקּוֹת שָׁמָּה, וְהָיִית שִׁידְעָתִי מִכְּבָר שְׂרַבִּי יִצְחָק ז"ל מְנַח עַל יַד הַבַּיִת יוֹסֵף, וְהָרָאֲתִי לוֹ שִׁיתְחִיל שָׁמָּה לְנַקּוֹת אֶת הָעֶפֶר לְאֵט לְאֵט, וְכֵן

עשה, ותהלה לאל נתגלה המצבה, וכך שיפצו את זה עד שהיום יש שמה מצבה גדולה, ואנשי שלומנו כשהולכים בבית העלמין בצפת, אזי מבקרים גם בציון של רבי יצחק ז"ל].

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרמה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב ט"ו כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה ברגלים, רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בשורה חלק ב' סימן א') מי שהוא רגיל לבשר בשורות טובות, על ידי זה לא יכאבו לו רגליו.

בודאי ראוי לאשה ללכת עם גרבים בבית, כי להסתובב בבית בלי גרבים זה בכלל לא צנוע, עם כל זאת יען שאת מרגישה כאבים חזקים מהורידים וכו', אזי עצתי שתשיגי גרבים אלסטים, אשר זה משפר ומקל מהכאבים, וכן מונע הדרדרות הורידים, כי הגרבים אלסטים מונעת שהורידים הבולטים לא יתמלאו עם דם, ולכן אשה שסובלת מזה כדאי לה ללכת עם זה, והקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה.

העקר הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, ועל ידי תפלה יכולים

לראות נסים ונפלאות שיעשה הקדוש ברוך הוא, ורבנו ז"ל הזהירנו כל כך על ענין תפלה, שכל דבר קטן מה שאנחנו צריכים, עלינו רק לבקש ממנו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') שרגלים הם כנגד האמונה, כי מי שיש לו אמונה חזקה, על ידי זה נתקיים אצלו (תהלים כ"ו) "רגלי עמדה במישור", כי על ידי אמונה עמדים ישר על הרגלים, וכמוכן שיש לו רפואה על הרגלים, ולהפך על פגם אמונה כתוב (שם ע"ג ב') "ואני כמעט נטיו רגלי", כי מי שאין לו אמונה ברורה ומזופכת, אין לו על מה להשען, ולכן צריכים להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולבקש ממנו יתברך כל מה שצריכים, אז מצליחים בהחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב ט"ו כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל לא היה לו שום רבי, וספר איך הוא התעורר לחזור אל הקדוש ברוך הוא בהיותו עוד ילד קטן, כי הרי הוא נולד בדירת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, שהאמא שלו פיגא, קבלה את זה ירושה מאמה אדל, בת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, כדרך של צדיקים תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, והמגיד ממעזריטש זי"ע, כשבאו להשתטח אצל ציון הבעל שם טוב

הַקְדוּשׁ זי"ע, אֲזִי הִתְאַכְסְנִי בְּהַדִּירָה שְׁלוֹ, וְכֵן הִתְפַּלְלוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁלוֹ, וְהָיוּ מְסַפְּרִים סְפוּרִים מִמֶּנּוּ, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל הָיָה אֲזַי כְּבֵן שְׁלוֹשׁ אוֹ כְּבֵן אַרְבַּע, וְהוּא קָלֵט בְּעֶצְמוֹ כָּל שֵׁיחַ וְהִגָּה הַיּוֹצֵא מִפִּיהֶם, וְנִחְקְקוּ בְּלִבּוֹ וּבְדַעְתּוֹ וְנִתְלַהֵב לְחַקוֹת אֶת סִבּוֹ הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, וּבְפָרֵט כְּשֶׁשָּׁמַע אֶת הַסְּפוּר אֵיךְ שֶׁהַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ נוֹלָד, וְאֵיךְ הִתִּיתֶם בְּגִיל חֲמֵשׁ, וְאָבִיו הִנַּח לוֹ צוּאָה שְׁיִתְבוּדָד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה נִתֵּן לוֹ אֶת כָּל הַדְּחִיפָה שְׁכָבָר מֵאֲזַי יֵלֵד קֶטֶן הוּא הַתְּבוּדָד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ (כְּמוּבָא בְּאַרִיכוּת בְּסִפּוּר "שְׁבַחֵי הַר"ן" וּבְסִפּוּר "פְּעֻלַת הַצַּדִּיק"), וְהַחֲדוּשׁ שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל הָיָה שְׁלֵא הָיָה לוֹ אֶף רַבִּי, אֲלֵא הוּא מְעַצְמוֹ נִתְעוֹרַר עַל יְדֵי שְׁשִׁמְעַ סְפוּרֵי מְעֻשְׂוֹת מְצַדִּיקִים, כְּמוֹ שֶׁסִּפֵּר בְּעֶצְמוֹ שְׁזָה מֵהַ שְׁעוֹרָר אוֹתוֹ.

רַבְּנֵנוּ ז"ל נוֹלָד בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ נִיסָן שְׁנַת תְּקַל"ב, וְהַתּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף זי"ע נִסְתַּלַּק כ"ד תְּשַׁרֵי תַקמ"ב, זֹאת אוֹמֶרֶת רַבְּנֵנוּ ז"ל הָיָה אֲזַי בְּגִיל עֶשֶׂר, וְאֵיךְ זֶה שֶׁהָיָה תְּלִמִּידוֹ?

וַיְדוּעַ הַסְּפוּר שֶׁפַּעַם הִתְחַבְּרוּ יַחַד כְּמָה מֵהַצַּדִּיקִים שֶׁהִתְאַרְחוּ בְּהַדִּירָה שֶׁל הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ, לְנִסְעַ אֶל הַבְּעַל הַתּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף זי"ע, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל הָיָה אֲזַי יֵלֵד קֶטֶן בְּגִיל אַרְבַּע אוֹ חֲמֵשׁ, וְרָצָה גַם כֵּן לְהַצְטַרֵף עִמָּהֶם לְהַנְסִיעָה, וְהַפְּצִיר בָּהֶם שְׁיִקְחוּהוּ עִמָּם, וַיַּעַן שֶׁהָיָה יֵלֵד קֶטֶן לֹא רָצוּ לְקַחַת אוֹתוֹ עִמָּהֶם כִּי מִי יִשְׁמֹר עָלָיו? וּכְשֶׁרָאָה רַבְּנֵנוּ ז"ל שְׁלֵא רוֹצִים לְקַחַת אוֹתוֹ הַכְּנִיס אֶת רַגְלָיו בֵּין גְּלִילֵי הָעַגְלָה, וְלֹא נִתֵּן לָהֶם לְנִסְעַ וְהַתְּעַקֵּשׁ בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה שְׁרוּצָה לְנִסְעַ עִמָּהֶם, וּכְשֶׁרָאָה הַצַּדִּיק רַבִּי חַיִּים קְרֵאסְנֵעַר זי"ע אֶת עַקְשָׁנוֹתוֹ הַגְּדוּלָה, תִּפְסֹו בִּידוֹ וְהֵעֵלָהּ

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל רִפְט

לְעֵגְלָהּ, וְהוּא קָבַל עַל עֲצָמוֹ לְשִׁמּוֹר עָלָיו, וְנָסַע עִמָּהֶם, וְרַבְּנוּ ז"ל הִכִּיר לוֹ טוֹבָה כָּל יְמֵי חַיָּיו כִּי עַל יְדוֹ זָכָה לְרֵאוֹת פְּעַם אַחַת אֶת הַבַּעַל הַתּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף זי"ע.

רוֹאִים מְכַל זֶה מַה זֶה תְּשׁוּקָה לְרֵאוֹת פְּנֵי צַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים, וְלִקְבַל מֵהֶם תּוֹרָה, וְכֵן מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְשִׁמוּעַ סְפוּרֵי צַדִּיקִים, וְכִבָּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רמ"ח) דַּע שְׁסוּפֵי מַעֲשִׂוֹת מִצַּדִּיקִים, הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרֵים מִצַּדִּיקִים נִתְעוֹרַר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרְרוֹת גָּדוֹל לְהַשִּׁיב יְתִבְרָךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצַּדִּיק שְׁמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרַרְתָּ בַּעַת שְׁמִסְפְּרִין מֵהַצַּדִּיק, וְהִיא מְעוֹרַרְתָּ לְהַשִּׁיב יְתִבְרָךְ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גָּדוֹל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה לִילָךְ בְּדַרְכֵי הַצַּדִּיקִים תָּמִיד, וְעַל כָּל פְּנִיִם לֹא נִהְיָה מִתְּנַגְּדִים עֲלֵיהֶם, אֲלֵא נִהְיָה מִכִּיר אֶת מְקוֹמֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִמּוֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיֵּשֶׁב ט"ו כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עֲלִיף לְדַעַת שְׁכָל מַה שְׁקוֹרָה עִם הָאָדָם הַכֹּל מִשְׁגָּח
 בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִית, אֵין טָבַע מְקַרָּה וּמְזֹל כְּלָל, וְלִכֵּן כָּל מַה שְׁקַרָּה
 אֶתְךָ הִיָּה בְּחֻשְׁבוֹן צֶדֶק, וְעֲלִיף לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי רַבְּנוּ
 ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים סִימָן י"א) מִי שְׁלֹא תִקֵּן
 חֲטָאוֹת נְעוּרִים עַל יְדֵי זֶה בָּא לְבֵית הָאֲסוּרִים; וּבְאֵמַת מִי שְׁחָטָא
 בְּחֲטָאוֹת נְעוּרִים עָלָיו לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כָּל יוֹם, וְכָל יוֹם וְיוֹם
 בְּיָמֵי חַיָּיו צָרִיף לְהִיּוֹת יוֹם חֲדָשׁ בְּחֻזְרָה בְּתִשׁוּבָה.

עִם כָּל זֹאת עֲלִיף לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עוֹז וְלֹא לְהִיּוֹת
 שְׁבוּר, כִּי מִי יוֹדֵעַ דְּרָכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי אִם
 רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים חֶלֶק ב' סִימָן כ"א) לְפַעְמִים עַל
 יְדֵי תַפְסִיסָה נִצַּל מִכְּלִיּוֹן בְּנִים; מַה אֶתָּה יוֹדֵעַ מֵאֵיזָה צָרָה נִפְטַרְתָּ
 עַל יְדֵי זֶה?

הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי נַחוּם מִטְשַׁעֲרָנוּבִיל זִי"ע בַּעַל "מֵאוּר
 עֵינַים", שֶׁהָיָה מַגְדוּלֵי מוֹבַחְרֵי זְקֵנֵי תַלְמִידֵי הַמַּגִּיד, וְעוֹד זָכָה
 לְהִיּוֹת כַּמָּה פְּעָמִים אֶצֶל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע שְׁמָאֵד
 קָרְבוּ, פְּעַם אַחַת הִכְנִיסוּ אוֹתוֹ בְּבֵית סֹהַר עַל יְדֵי אֵיזָה בְּלַבּוּל
 וְעֲלִילָה שְׁקֵרִית שֶׁהַעֲלִילוּ עָלָיו, וּבְהִיּוֹתוֹ בְּבֵית סֹהַר בְּכַה הָרַבָּה,
 וּבְקִשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִגְלָה לוֹ מַה חָטָאוּ וּמַה פָּשְׁעוּ
 שֶׁהִגִּיעַ לוֹ עוֹנֶשׁ כָּזֶה, וְהֵנָּה נִתְגַּלָּה אֵלָיו אֵשֶׁה בְּחֻלּוֹן וְאוֹמַרְתָּ לוֹ
 אֵל תִּפְחָד נַחוּם בְּנֵי, אֶתָּה תִצָּא מִפֶּה, וְהַסְּפָה שְׁאֶתָּה נִמְצָא פֶה,
 יַעַן שְׁאֶתָּה עוֹסֵק עִם מִצּוֹת פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים, רְצוּ לְהַטְעִים לָךְ
 שְׁתַּרְגִּישׁ צַעַר שֶׁל אָדָם שִׁיּוֹשֵׁב בְּבֵית הַסֹּהַר וְנִרְגַע, אַחַר כֵּךְ בְּקִשׁ
 אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִגְלָה לוֹ מִי הָאֵשֶׁה הַזֹּאת שְׁבָאָה בְּחֻלּוֹן,
 וְהֵנָּה בְּחֻלּוֹם אָמְרוּ לוֹ שְׁזוֹ הִיְתָה רְחַל אֲמָנוּ, וּפְלֹא עַל גְּבֵי פְּלֹא

שְׁהִיּוֹם הַלּוּלָא שְׁלוֹ, זֶה בִּי"א חֲשׁוֹן אוֹתוֹ יוֹם הַלּוּלָא שֶׁל רַחֵל אֲמֵנוּ, וְלִכֵּן מִי יוֹדֵעַ לָמָּה הָיִיתָ צָרִיךְ לָבוֹא לְשָׁם? וְעַל כֵּן חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְכַךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תִּשׁוּבָה סִימָן ל"ו) מִי שֶׁמְחַזֵּר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה נִצּוֹל מִבֵּית הָאֲסוּרִים; וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְעִזּוּר לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרָהֶם, כִּי כַךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים סִימָן י') מִי שֶׁמֵּאֲכִיל לְחֵם לְרַעֲבִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִיל אוֹתוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיָּדְךָ לְעִזּוּר לִי לְהַמְשִׁיךְ עִם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרָהֶם שְׁנוֹתָנִים שְׁמָה לְאֵכוֹל לְכָל רַעֵב וְלְכָל צָמֵא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצִּיל אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְנִזְכָּה לְהַתְּבַשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַמַח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכָּל מָה שֶׁקּוֹרָה עִם הָאָדָם זֶה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלִכֵּן אִם הַמְשַׁדֵּךְ הַתְּחַרְט וְכוּ', דְּעֵי לָךְ שֶׁהַכֵּל לְטוֹבָה, וְכַךְ אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא (בְּרֻכּוֹת ס:) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם רְגִיל לּוֹמֵר כָּל דְּעֵבִיד רַחֲמֵנָא לְטָב עֵבִיד; הוּא לֹא שְׂוָה שְׁתַּתְּחַתְּנִי אִתּוֹ, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד מְאֹד אֶף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂוָה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב

אחר כל המלחמות שלחמת עם כל המשפחה כדי להתחתן אתו וזה מה שקרה, סימן שזה לא הבין זוג שלך.

בכלל צריכים מאד מאד לשמור על מצות כבוד אב ואם, ובפרט בעניני זיווגים, כי הרבה פעמים האמא רואה דברים מה שהבת לא רואה וכו', ולכן ראי לקבל על עצמך ביתר שאת ביתר עוז מצות כבוד אב ואם, ותעשי להם נחת, ותראי איך שבזכות מצות כבוד אב ואם תמצאי את בן זוגך השיך לשרש נשמתך, ואל תצטערי כלל, כי אם הוא היה יכול לעזב אותך כך וכו', עדיף עכשו מאשר אחרי החתונה שהיה יכול לעזב אותך עם כמה ילדים, ולכן אל תצטערי כלל.

תתחילי לשמור שבת בשלמות, ועל ידי זה תזכי למצוא את בן זוגך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בראשית פרשה י"א סימן ח') תני רבי שמעון בן יוחאי, אמרה שבת לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם לכלן יש בן זוג ולי אין בן זוג, אמר לה הקדוש ברוך הוא כנסת ישראל היא בן זוגך, וכיון שעמדו ישראל לפני הר סיני אמר להם הקדוש ברוך הוא זכרו הדבר שאמרת לי לשבת, כנסת ישראל היא בן זוגך, הינו דבור (שמות כ') "זכור את יום השבת לקדשו"; נמצא שבזכות שמירת שבת כהלכתה עם כל הדקדוקים זוכים למצוא את הזוג.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלת י שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרמט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב ט"ו כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הצניעות שבאשה זה יסוד גדול מאד, וזה עקר היפי והחן של בת ישראל שמתנהגת בצניעות ואינה הולכת פדרכי הגויים, ושומרת ללכת רק בצניעות כמו שראוי לבת ישראל, וכנראה שמה שאמרתי בדרשה לנשים שאסור לאשה לנעל מגפים כי זה לא צנוע, זה מכרח להיות שנשים הלכו עם מגפים באמצע הקיץ הלוהט מאד וכו', שאז מראה שזה דבר מאד מגנה, ובכלל בגד פרוץ וכו', כי מה לה לאשה ללכת בקיץ הלוהט עם מגפים? אין זה אלא סימן של אשה פרוצה וכו', שפך נוהגות ללכת הגויות רחמנא ליצלן, וכך כותב הרמב"ם (פרק י"א מהלכות עכו"ם הלכה א') אין הולכים בחקות הגויים ולא מדמין להם, לא במלבוש ולא בשער וכיוצא בהם, שנאמר (ויקרא כ' כ"ג) "ולא תלכו בחקת הגוי", ונאמר (שם י"ח ג') "ובחקתיהם לא תלכו", ונאמר (דברים י"ב ל') "השמר לך פן תנקש אחריהם", ובפסוקים אלו מזהיר הקדוש ברוך הוא שיהיה יהודי מבדל מהגויים בהלכותיהם ובדיעותיהם, וכמו שכתוב (ויקרא כ' כ"ו) "ואבדל אתכם מן העמים", יהודי צריך ללכת אחרת מגוי, ולהתנהג מההפך אל ההפך, וכן נפסק להלכה בשלחן ערוך (יורה דעה סימן קע"ח סימן א') אין הולכין בחקות העכו"ם, ולא מדמין להן, ולא ילבש מלבוש המיוחד להן, אלא יהיה מבדל מהן במלבושיו ובשאר

מַעֲשָׂיו; וְכֵן מביא הבית יוסף שְׁכַל בְּגַד שֶׁל שַׁחַץ וְגִאָוָה הוּא אֲסוּר, וְלֹא בְּאֵלֶּה חֶלֶק יַעֲקֹב שֶׁדָּרַךְ יִשְׂרָאֵל לִהְיוֹת צְנוּעִים וְעֲנוּיִם וְלֹא לִפְנוֹת אֶל הָאֱלִילִים, הֵרִי שֶׁלֶךְ לִפְנֵיךְ אֵיךְ בַּת יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְהִזָּהֵר לֹא לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר חֲקוֹת הַגּוֹיִים דְּרִכִּיהֶם וּלְבוּשֵׁיהֶם, כִּהְיוּם נִתְרַבָּה רַחֲמָנָא לִישׁוּבֵן הַסְרְטֵן בְּהַנְשִׂים, הֵן סְרְטֵן הָרַחֵם, הֵן סְרְטֵן הַחֲזָה וְכו', וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל בָּא שֶׁהִתְחִילוּ לְדַמּוֹת אֶת עֲצָמָן אֶל מַעֲשֵׂה הַגּוֹיִים, הֵן בְּלִבוֹשׁ שֶׁזֶה בְּכֻלָּל לֹא צְנוּעַ הַחֲצֵאִית זֶה לְמַעֲלָה מִהַבְּרָךְ, הַחֲלֻצָה לְמַעֲלָה מִהַמְרַפֵּק, וְהַצְּוָאר פְּתוּחַ מְאֹד, מְסֻתּוֹבְכוֹת בְּלִי גְרָבִים, עַד שֵׁישׁ נָשִׁים שָׁגַם מַעֲשֵׂנוֹת סִיגְרִיּוֹת וְשׁוֹתוֹת מִשְׁקָה הַמְשֻׁכָּר, וּמִנְבֻלוֹת אֶת הַפֶּה שֶׁלֶּהֵן וְכו', וְעַל יַדֵּי זֶה דּוֹחִים אֶת הַשְּׂכִינָה מִהָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הִוְיִי"ה אֱלֹקֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנֶךָ לְהַצִּילֶךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לִפְנֵיךָ וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ", וְלִכֵּן מִכְרַח לִהְיוֹת שֶׁדְּבַרְתִּי אֶת זֶה בְּקִיץ שְׁאֵז כְּשֶׁאֲשֶׁה הוֹלְכֵת עִם מַגְפִּים זֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, אֲבָל כֶּךָ בַּחֲרָף זֶה בְּכֻלָּל לֹא פְּרִיצוֹת.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא נִדְמָה אֶת עֲצָמָנוּ לְמַעֲשֵׂה הַגּוֹיִים, וְנַעֲשֶׂה לוֹ יִתְבָּרַךְ נַחַת רוּחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ר.נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנִי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִי אָמַר לְךָ אֶת זֶה, שְׂאֲסוּר לומר תְּקוּן הַכְּלָלִי בְּשֶׁבֶת וְכו', אֲדַרְבֶּה מְצִוָּה לומר בְּכָל יוֹם תְּקוּן הַכְּלָלִי בֵּין גְּבוֹר וּבֵין אִשָּׁה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר שֶׁזֶה תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וּמִסְגָּל לְפָרְנִסָּה וְלִרְפוּאָה וְלִכְלָל דְּבַר טוֹב, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה שְׂזוּכִים לומר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהִלִּים שְׂמִסְגָּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) שֶׁעַל יְדֵי תְּקוּן הַכְּלָלִי זוֹכִים לְתַקֵּן הַכֹּל, כִּי יֵשׁ מְקוֹמוֹת צָרִים וְדַקִּים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְשֵׁם שׁוֹם תְּקוּן, כִּי אִם תְּקוּן הַכְּלָלִי, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד שְׂכָל אֶחָד יֹאמַר בְּכָל יוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהִלִּים שְׂגִלָּה רַבְּנוּ ז"ל שֶׁזֶה תְּקוּן גְּמוּר לְהַנְשִׂמָּה.

כְּשִׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הָיָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְהָיָה בְּעִיר צְפַת, וְשָׂאֵל אוֹתוֹ אַז רַב גְּדוֹל מְאֹד בְּתוֹרָה וּבִירְאָה, הָיִיתָ שְׂמַגִּיל צָעִיר הוּא גּוֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וְעַכְשָׁו לַעֲת זִקְנָתוֹ הוּא כְּבַר חֲלָשׁ מְאֹד וְהוּא לֹא יִכּוֹל לְגַמֵּר אֶת כָּל הַתְּהִלִּים בְּיוֹם אֶחָד, מַה יַּעֲשֶׂה? עֲנָה וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שְׂיֹאמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי שְׂכָלוֹל מִהָעֲשָׂרָה מִיְּמֵי נְגִינָה, וְיִהְיֶה חָשׁוּב כְּאִלּוֹ גִּמֵּר אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה שְׂזוּכִים לומר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי, וְנִכּוֹן יִהְיֶה לָבֶם שְׂיִזְכּוּ לְתִשׁוּבָה שְׂלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרנא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב ט"ו כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אנחנו יודעים ומאמינים שכל דברי רבנו ז"ל הם רזין ורזין
דרזין סתרי נסתרות, ולא כל מוחא סביל דא, עם כל זאת רשות
נתנה לכל בר ישראל לחפש ולבקש אחר איזה רמז ורמז דרמז
בסתרי נסתרות וכו'.

והנה רבנו ז"ל קודם שרצה לנסע לארץ ישראל, נסע קודם
אל עיר מעזבוז לבקר את אמו הצדקת מרת פיגא ע"ה, ונתגלה
אליו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ואמר לו שישע תכף ומיד
לקאמנין, וכשהגיע לקאמנין אז באותה עת לא היה רשאי לדור
שם שום יהודי בקאמנין, ואפילו ללון שם בתוך העיר לא נתנו
ליהודי, אלא באמצע היום התירו ליהודים להכנס בעיר ולעסק
במשא ומתן שם, אבל כיון שהגיע הלילה היו כלם צריכים
לצאת, ורבנו ז"ל נשאר שם לבד בקאמנין בלילה, ואף אחד לא
יודע מה היה סבת נסיעתו לקאמנין, ומאז שרבנו ז"ל היה שם
בלילה, הורידו הגויים את הגזרה ששום יהודי אסור לו ללון
בקאמנין, ומאז ואילך כבר יכלו לגור שם יהודים, ואחר כך
כשרבנו ז"ל רצה לנסע לארץ ישראל, ענה ואמר "מי שיודע מפני
מה היתה ארץ ישראל תחלה ביד כנען, ואחר כך באה ליד

יִשְׂרָאֵל, הוּא יוֹדֵעַ מִפְּנֵי מָה הָיָה תְּחִלָּה בְּקִאֲמִינִיץ וְאַחַר כֵּן נִסַּע לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל", וְהִדְבֵּר הוּא פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה מִה שֶׁיָּד אֶחָד לֵהשְׁנִי?

וַיֵּשׁ לְעֵינַי קֶצֶת מִה שֶׁכָּתוּב בְּזֵהָר (לָךְ לָךְ פ"ג). תּא חֲזִי רִזָּא דמִלָּה אִי אֲבָרַם לֹא יִיחֹת לְמִצְרַיִם וְלֹא יִצְטָרֵף תַּמָּן בְּקִדְמִיתָא, לֹא יִהְיֶה חוֹלֵק עֲדֻבִּיָּה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּגוּוֹנָא דָא לְבִנוּי, כֹּד בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעֲבַד לִיָּה עֲמָא חֲדָא עֲמָא שְׁלִים, וְלִקְרָבָא לֹוֹן לְגַבִּיָּה, אִי לֹא נַחְתוּ בְּקִדְמִיתָא לְמִצְרַיִם וְלֹא יִצְטָרְפוּן תַּמָּן, לֹא הוּוּ עֲמָא יִחִידָא דִּילִיָּה, כְּגוּוֹנָא דָא אִי לֹא אֲתִיִּיבַת אֲרַעָא קִדְשִׁיא לְכַנְעֵן בְּקִדְמִיתָא וּיְשֻׁלוּט בָּהּ, לֹא הוּוּת אֲרַעָא חוֹלְקִיָּה וְעֲדֻבִּיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֹלָא רִזָּא חֲדָא; [בּוֹא וְרָאָה סוּד הָעֲנִיָּן שֶׁל אֲבָרְהָם שֶׁהֲצַרְף לְרִדְתָּ לְמִצְרַיִם וְלַעֲבֹר שָׁם מִה שֶׁעָבַר וְכו', אִם לֹא הָיָה יוֹרֵד שָׁמָּה, לֹא הָיָה לוֹ חֶלֶק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ כֵּן עִם יִשְׂרָאֵל אִם לֹא יִרְדוּ לְמִצְרַיִם, לֹא הָיוּ נֹעֲשִׂים לְעַם אֶחָד, וְלִהְתְּקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ כֵּן אִם לֹא הָיָה נָתַן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קוּדֵם לְכַנְעֵן וְהֵם יִשְׁלְטוּ שָׁמָּה, אֲזִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה חֶלְקָם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְזֶה סוּד אֶחָד].

וְכֹמוֹ כֵּן מוּכָא בְּזֵהָר (נח ע"ג): שְׁבַע שָׁבַע הָיְתָה רְאוּיָה לְדוּד מִיְמֹת עוֹלָם, אֶלָּא נִמְסָרָה קוּדֵם לְאוּרִיָּה הַחֲתִי שֶׁהוּא לָקַח אוֹתָהּ קוּדֵם, וְאַחַר כֵּן הָיָא חֲזוּרָה אֶל דְּוִד וְכו', פּוּק וְדוּק וְתִשְׁכַּח, אֲמָאִי אֲתִיִּיבַת אֲרַעָא קִדְשִׁיא לְכַנְעֵן עַד לֹא יִתּוּן יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁכַּח מִלָּה דָא, וְכֹלָא רִזָּא חֲדָא אִיְהוּ וּמִלָּה חֲדָא; [בּוֹא וְרָאָה וְתִמְצָא לְמָה נִתְּנָה הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה קוּדֵם לְכַנְעֵן עַד שֶׁלֹּא יְבוֹאוּ שָׁם עִם יִשְׂרָאֵל, וְתִמְצָא שְׁזָה אוֹתוֹ דְּבָר] וְכו', עֵינַי שָׁם בְּאַרְיִכוֹת שֶׁמְקַשֵּׁר אֶת עֲנִיָּן דְּוִד שֶׁלְקַחוּ מִמֶּנּוּ קוּדֵם אֶת בַּת שְׁבַע וְאַחַר כֵּן הִחְזִירוּ לוֹ, כְּמוֹ כֵּן

הוא ארץ ישראל שקודם נתנה לכנען ואחר כך זכו בהם עם ישראל.

ויש לומר בדרך רמז רחוק, כי כנען הוא בן חם, וקיללו נח כמו שכתוב (בראשית ט' כ"ה) "ויאמר ארוך כנען עבד עבדים יהיה לאחיו", והוא אחז קודם בארץ ישראל ששם הוא גלוי שכינה במדרגה נוראה ונפלאה מאד, כמו שכתוב (דברים י"א י"ב) "ארץ אשר הוי"ה אלקיך דרש אתה תמיד עיני הוי"ה אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", ואחר כך יצאה מידי ונמסרה לעם ישראל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ"ג סימן ז') אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה הן הארץ חביבה עלי, שנאמר (דברים י"א) "ארץ אשר הוי"ה אלקיך דרש אתה תמיד", וישראל חביבין עלי, שנאמר (שם ז') "כי מאהבת הוי"ה אתכם", אמר הקדוש ברוך הוא אני אכניס את ישראל שהן חביבין עלי לארץ שחביבה עלי, שנאמר (במדבר ל"ד ב') "כי אתם באים אל הארץ כנען"; ואמרו (שם סימן י"ג) אמר הקדוש ברוך הוא הארץ שלי, שנאמר (תהלים כ"ד) "להוי"ה הארץ ומלוואה", ואומר (ויקרא כ"ה ג') "כי לי הארץ וישראל שלי הם, שנאמר (ויקרא כ"ה) "כי לי בני ישראל עבדים", מוטב שאנחיל ארצי לעבדי שלי לשלי, לכה נאמר (במדבר ל"ד ב') "זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה"; הינו קודם שנכנסים לקדשה עליונה מאד, צריכים לעבור מה שעובר על כל אחד ואחד וכו', ולפול במקום שנופל וכו' וכו', עד שיזכה להגיע אל הקדשה העליונה וכו' וכו', ובשביל זה ארץ ישראל היתה קודם שיכת לכנען שהוא ארוך וכו', עד שיצאה ממנו ונתנה לעם ישראל שהם ברוך וכו', וכו' ואי זה צער גדול מאד מאד, כמו כן אברהם אבינו הצטער מאד מאד בזה שהיה

בְּמִצְרַיִם וְכוּ', וְכוּ', וְאֶלְמֵלֵא שְׁלֵא עֲבַר אֶת הַצֶּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה וְהַבְּזִיוֹנוֹת שְׁסָבַל שָׁם, לֹא הָיוּ עִם יִשְׂרָאֵל לְעַם, וְכִמוּ כֵן דְּוֹד הַמֶּלֶךְ שְׁלֵקְחוּ מִמֶּנּוּ קוֹדֵם אֶת בַּת שָׁבַע וְהָיָה בְּצֶעַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁהִחְזִירוּ לוֹ אוֹתָהּ וְכוּ', כִּמוּ כֵן בְּדֶרֶךְ אֶפְשָׁר יֵשׁ לוֹמַר שְׁרַבְנוּ ז"ל הַצֵּטְעַר מְאֹד מְאֹד קֵאמְנִיץ הִיְתָה עִיר גְּדוֹלָה וְעִשְׂרִיהָ שְׁלֵא נָתַנוּ לְהַכְנִס לְשׁוּם יְהוּדִי שָׁם לְגוֹר, וְכֵן אֶפִּילוּ לְלוֹן לֹא נָתַנוּ וְכוּ', וְרַבְּנוּ ז"ל תִּקַּן מַה שֶׁתִּקַּן עַד שֶׁחֲזָרוּ וְנָתַנוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל לְגוֹר שָׁם וְכוּ'.

וְהַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵי הַזֶּהר הָאֵלוּ שְׁקוֹדֵם שְׁנִכְנָסִים לְקַדְשָׁהּ עֲלִיּוֹנָה, מְכַרְחִים לְעִבּוֹר צֶעַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן עַד שְׁעַם יִשְׂרָאֵל נַעֲשׂוּ עִם הָיוּ צְרִיכִים לְעִבּוֹר בְּמִצְרַיִם, וְכֵן אֲבָרְהָם אָבִינוּ שֶׁהוּא הָיָה רֹאשׁ לְמֵאמִינִים שֶׁהָיָה צְרִיף לְעִבּוֹר אֶת כָּל הַסָּבֵל בְּמִצְרַיִם, וְאַחַר כֵּן נִתְּנָה לוֹ אֶת הַגְּדֻלָּה, וְכֵן דְּוֹד הַמֶּלֶךְ הָיָה צְרִיף לְעִבּוֹר מַה שֶׁעָבַר עִם בַּת שָׁבַע, כִּמוּ כֵן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא מְקוֹר הַקְּדוּשָׁה שֶׁשָׁם מֵאִיר גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה עֲלִיּוֹנָה, הָיוּ צְרִיכִים לְהִתְאַחֵז בָּהּ כְּנֻעַן שֶׁהוּא בְּכֻלָּל אֲרוּר וְכוּ' וְכוּ', כִּי קוֹדֵם כָּל קְדוּשָׁה וְקְדוּשָׁה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהַגִּיעַ וְכוּ', הֵם צְרִיכִים לְעִבּוֹר צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וְכוּ', וְזֶה מַה שֶׁקוֹרָה לְאַחַר־וֹנָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁנִתְאַחֲזוּ שָׁם הַקְּלָפוֹת וְהַגְּזֵרוֹת רְעוֹת שְׁגוּזָרִים עַל לוֹמְדֵי הַתּוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל כְּדֵי שְׁנֻזְכָּה בְּקִרְוֹב מְאֹד לְהַגְּאוּלָּה שְׁלֵמָה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדֻקְנוּ, שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה מְלֻכוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעֵינֵינוּ כָּל אֲשֶׁר (תְּהִלִּים כ"ב כ"ט) "כִּי לְהוֹי"ה הַמְּלוּכָה וּמִשָּׁל בְּגוֹיִם", וְנֻזְכָּה בְּמוֹ עֵינֵינוּ לְרֹאוֹת בְּגְלוּי שְׁכִינָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרנב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב ט"ו כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

באמת אני מאד מצטער בצערך הקשה, אני מבין טוב טוב את לבך ואת אשר עובר עליך וכו', עם כל זאת אני מאד מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עוז ותשמרי על עצמך מאד מאד שלא יתפס אותך הסמ"ך מ"ם ברשתו, שאז עולמך את מאבדת בידיך וכו', כמו שקרה לשתי האחיות שלך וכו'.

עדיף שתלמדי איזה מקצוע שאת אוהבת, ויש כמה מנשות אנשי שלומנו שהן מלמדות כמו אפור עצוב וכו', וכדאי לך להתעניין בזה וכו', כי תמיד טוב לקחת תחום שאוהבים ולא מה שמכריחים וכו'.

בענין לצאת בחוץ, בודאי אם היית מוצאת איזה מסגרת סגורה שלומדים בזה, היה טוב מאד מאד, אבל זה קשה למצוא וכו', ולכן קודם תראי להתחזק לא להכנס ביאוש ולהגביה ידים שהנה גמרנו אין לי מה לעשות וכו', אל תגידי את זה כי יש לך עתיד גדול מאד, ואם תהיי חזקה דעי לך שמחכה עליך אשר מאד גדול, רק צריכים קצת סבלנות ואז תעברי על הכל.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתמיד אזכה לשמוע ממך בשורות משמחות, ואני מאד מאד רוצה לעזור לך, יעזר הקדוש ברוך הוא

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹז בְּנִחָל שֶׁא

שְׁאֵהִיָּה הַשְּׁלִיחַ טוֹב, וְתַעֲשֵׂי נַחַת רוּחַ לְאַבָּא וּלְאַמָּא שְׁסוּבְבָלִים
סְבַל גְּדוּל מְאֹד, וְרוֹצִים כְּבֹר לְרֵאוֹת קֶצֶת נַחַת לְכָל הַפְּחוֹת מִבַּת
אַחַת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְח

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי לֹא מִפְּסִיק לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיכֶם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח
לְשַׁנֵּיכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם וְהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וּכְבֹר
יְהִיָּה סוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְרוּוֹת רוּב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל
יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְּנֹו תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחֵיו נִצַּח

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּחְזְקוּ בִּיטָר שְׂאֵת וּבִיטָר עוֹז, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בַּיִת שְׁלָכֶם, כִּי אַתֶּם זוּג נִפְלָא מְאֹד, וְחָבַל מְאֹד שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֵי הַבְּנוֹת אוֹ וּכְוֹחִים, וְזָכְרוּ הֵיטֵב מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאָתָה, שֶׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁפְתֵי י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֶכֶן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מֵה שֶׁבִּידְכֶם לְאַהֲבֵי אֶת הַשְּׂנִי, וְלִהְיוֹתֵיכֶם לְהִבִּין אֶת הַשְּׂנִי, וְתִמְשִׁיכוּ אֶת הַחַיִּים בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד שֶׁזֶה עֶקֶר הַצְּלָחָה שֶׁל בַּיִת חֵם, וְדַעוּ לָכֶם שֶׁאַתֶּם שְׂתִיכֶם חֲקוּקִים בְּלִבֵּי, וְלֶכֶן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּחְזְקוּ מֵעַמְד וְלֹא תִשְׁפְּרוּ מִשׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִנָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶתָּה לֹא יוֹדֵעַ אֵיזָה שְׂמִיחָה יֵשׁ לִי בְּזֶה שְׂאֵתָה מְשַׁקֵּיעַ
בְּהַתְלַמְּדִים, זֶה כָּל חַיִּי, וְלִכְּן אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵּי חֵלְקֶךָ, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצְלִיחַ בְּגִדּוֹל כְּדַרְכְּךָ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי כָּל שָׁבוּעַ דו"ח מֵה קוֹרָה בְּהַתְלַמּוֹד תּוֹרָה,
וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

מְתִי שְׂיִתְאַפְּשֶׁר לְךָ רְאֵה לְסֵדֶר אֶת הַמְּנוֹרוֹת סְבִיב הַבְּנִיין,
הֵינּוּ בְּקֻטֵּעַ שְׁבִנִיתֶם מִחֲדָשׁ עִם הַסֶּכֶךְ, מְאֹד מְאֹד אוֹדָה לְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכוֹלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֶּמ"ךְ
מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעַצְבוֹת וּבְמַרְרִירוֹת

וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּים בּוֹ וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַּח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שִׁתְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵה שְׁבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְחַמֵּת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְׁמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

וְדַע לָךְ כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךָ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח' אֶת' יְדִיךָ', יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אֶךְ' שְׁמַח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אַתָּה צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עַצְמְךָ, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמָר לָךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדֹאגוֹת לֹא תִבּוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִם תֹּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמוּח? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שֶׁחֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מֵא.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מַדְעַת, עֶקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמֵתִי שְׂמֵאֲמִין שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֹדֵק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוּל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמָטָה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שֶׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קוֹדֵם מִלְמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמז בְּנַחֵל שֶׁה

הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקודת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

אָקְנָה שְׁתוּכַל לְהִתְקִין אֶת הַמְּנוֹרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אָסוּר לְלַכֵּת עִם יְלָדִים בְּיַד קָשָׁה, וְאָסוּר לְהַשְׁפִּיל אֶת הַיְלָדִים בְּשׁוֹם פָּנִים וְאָפֶן, וְאִם אַתָּה רוֹצֵה נַחַת מֵהַיְלָדִים אַתָּה צָרִיךְ לְהַשְׁקִיעַ בָּהֶם, וְלֹא לְהַשְׁפִּיל אוֹתָם וְלֹא לְהַרְבִּיץ לָהֶם, וְאִז הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הַעֲקֵר רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַיְיָ" הַעֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מֵתְּפַלְּלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֵדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַנֵּחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ו כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּהֵלָה שְׁלַנּוּ הִיא קְהֵלָה פְּתוּחָה מְאֹד, וְלֹא צְרִיכִים לְשִׁנוֹת
אֶת הַלְּבוּשׁ כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ לְךָ, אֲדַרְבֶּה אֲצַלְנוּ הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה אַחֲדוּת
וְאַהֲבָה, כִּי רַק בְּזֶה תְּלוּי הַגְּאוּלָּה שְׂאֲחַד עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַשָּׁנִי.

רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ אַתָּה וְאַשְׁתַּף וְהִילְדִים וְתִהְיוּ תְּמִיד שְׂמֵחִים
וְעֵלִיזִים וְתִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, אֲסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבַר, וְתְּמִיד לְזָכֹר
כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֵדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְנֻט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלִיו ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שְׂדֵכֶר גְּדוֹל וְדִבְרֵי קִטּוֹן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל חִזֵּק בְּאִמוּנָה אֲזִי הוּא עוֹמֵד יִשְׂרָאֵל וְאֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְהַפִּילוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"י) שְׂרָגְלִים הֵם כְּנֶגֶד הָאִמוּנָה, כִּי מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אִמוּנָה חִזְקָה, עַל יְדֵי זֶה נִתְקַיֵּם אֲצִלוֹ (תְּהִלִּים כ"ו) "רַגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר", כִּי עַל יְדֵי אִמוּנָה עֲמֻדִים יִשְׂרָאֵל עַל הָרַגְלִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים הֵרֵבָה לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוּ שֵׁיֵשׁ הָעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת וְכוּ', וְנִדְמָה מֵהַ שְׂנֵדָמָה וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְסִתֵּתֵר בְּכָל מְקוֹם וְכוּ', וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁמְגָלִים אֶת הַהִסְתָּרָה רוֹאִים אִיךָ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וּמִתְחַזְּקִים בְּכָל מִיַּנִּי אוֹפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, כִּי מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אִמוּנָה חַיִּיו חַיִּים, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל"ב) צְרִיךְ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה, וְלִבְלִי לְהַפְנִס בְּחֻקֵּי רִוּוֹת כָּלֵל, וְלִבְלִי לַעֲיֵן כָּלֵל בְּסִפְרִים שֶׁל מַחְקָרִים וְאִפִּיקוֹרְסִים, רַק לְהֶאֱמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאִמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוּם חֻקֵּי רִוּוֹת כָּלֵל. וְאֵף עַל פִּי שְׂנֵדָמָה לָנוּ שֶׁהָמוֹן עִם הֵם רְחוּקִים מִחֻקֵּי רִוּוֹת, וְאִינָם מַחְקָרִים כָּלֵל, אֵף עַל פִּי כֵן בְּאִמַּת כָּלָם הֵם מְעַרְבִים בְּחֻקֵּי רִוּוֹת. כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ חֻקֵּי רִוּוֹת, וְאִפִּילוֹ קִטְנִים בָּאִים עַל מַחְשְׁבַתְּם חֻקֵּי רִוּוֹת וּבְלִבּוֹלִים. אֲבָל בְּאִמַּת צְרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִזְהֵר מְאֹד לְהִרְחִיק הַחֻקֵּי רִוּוֹת מִלְּבוֹ וּלְהַשְׁלִיכֵם מִלְּבוֹ לְגַמְרֵי, לְבִלִּי לְהִיּוֹת חֵס וְשְׁלוֹם שׁוּם חֻקֵּי רִוּוֹת

כָּלֵל, רַק לְהֵאמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְהַצְדִּיקִים אֲמִתִּיִּם בְּאֲמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת כָּלֵל. כִּי כָּבֵד זָכִינוּ לְקַבֵּל תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּכְבֹד הָיָה לָנוּ צְדִיקִים רַבִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וְרַאוי לָנוּ לְסַמֵּךְ עֲלֵיהֶם בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת, וְלִילֵךְ בְּעַקְבוֹתָם לְהֵאמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשְׁיטוֹת וּלְקַיֵּם תּוֹרָתוֹ וּמִצְוֹתָיו כְּאֲשֶׁר מָסְרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְדוֹר דּוֹר.

וּכְשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת בְּאֲמוּנָה לְבַד בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת יְכוּל לְזַכּוֹת שְׂעִזוֹר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִבּוֹא לְבַחֲיַנַת רְצוֹן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִחֲכָמָה. כִּי בְּאֲמַת חֲכָמָה דְקַדְשָׁה הוּא לְמַעַלָּה מֵאֲמוּנָה, אֲבָל אִף עַל פִּי כֵן אָנוּ צְרִיכִים לְבְלִי לִילֵךְ בְּחֲכָמוֹת וּחֲקִירוֹת רַק בְּאֲמוּנָה לְבַד, כִּי אֲמוּנָה הוּא דְבַר חֲזַק מְאֹד, וְאִזִּי כִּשְׂהוֹלֵךְ בְּאֲמוּנָה לְבַד בְּלִי חֲקִירוֹת וּחֲכָמוֹת, אִזִּי זוֹכֵה לְבוֹא לְבַחֲיַנַת רְצוֹן שֶׁהוּא לְמַעַלָּה אֲפִילוֹ מִחֲכָמָה, דִּהְיִנוּ שְׂיִזְכֶּה שִׁיְהִיָּה לוֹ רְצוֹן מִפְּלֶג חֲזַק מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁתַּוְקָקוֹת נִמְרָץ מְאֹד, עַד שֶׁלֹּא יֵדַע מֵה לַעֲשׂוֹת כָּלֵל מִגְּדֵל הַהַשְׁתַּוְקָקוֹת, וַיִּצְעַק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתַשׁוּקָה עֲצוּמָה שְׂאֵנִי רוּצָה לְהַכְּלִל בְּךָ לְגַמְרִי וְכוּ'. אִךְ יֵשׁ חֲקָרָן שֶׁהוּא בְּתוֹךְ לֵב בְּנֵי אָדָם. דִּהְיִנוּ הַבַּעַל דְּבַר שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ מ"ם הַמְכַנִּיס חֲקִירוֹת בְּלֵב הָאָדָם וְצְרִיכִין לְהַכְנִיעוֹ וּלְגַרְשׁוֹ לְגַמְרִי מִלְּבוֹ שֶׁלֹּא יְהִיָּה לוֹ שׁוּם חֲקִירוֹת כָּלֵל, רַק לְחַזַּק אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל; וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע שְׂמִי שְׂמִחְדִּיר בְּעֲצֻמוֹ אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבֹר בְּצוּרָה אַחֲרַת, כִּי הוּא מְרַגֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְכֹל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלָיו הוּא מְדַבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא מִפְּחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, כִּי תִפְּלֶה וְאֲמוּנָה תְלוּיִים זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל

(לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"ב) וּבִאֲמַת אִם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שָׁלֵם, 'שְׁמַלְא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' (ישעיהו), וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה. וְדַאי הִיָּה מִתְפַּלֵּל בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוֹן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל שְׁהָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שָׁלֵם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵינוֹ מִתְּלַהֵב כָּל כָּךְ, וְאֵינוֹ מְדַקְדֵּק כָּל כָּךְ. וְכָל אֶחָד לְפִי מַעוּט שִׁכְלוֹ וְיְדִיעָתוֹ, כֵּן הַתְּלַהּבוֹתוֹ וְדַקְדוּקוֹ. וְהִדִּיעָה הִיא מֵהִיָּצֵר הַטוֹב שְׁבֵלֵב, וְהִסְתַּרְתָּ הִדִּיעָה הִיא מֵהִיָּצֵר הָרַע שְׁבֵלֵב. וְהִסְתַּרְתָּ הִדִּיעָה, הֵן הֵן אֶפִיקוּרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שְׁהִיָּצֵר הָרַע מִקְשָׁה אֶת לְבוֹ לְפֹול בְּרָעָה; וְהַעֲצָה לְהַנְצִיל מִזֶּה אָמַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא עַל יְדֵי לְמוּד פּוֹסְקִים לְהִיּוֹת רְגִיל לְלַמֵּד הַרְבֵּה הֶלְכָה, וְלִכְּוֹן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים בְּאֵם תִּקְבַּע לְעַצְמָךְ שַׁעוֹר בְּהֶלְכָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אוֹ שְׁתַּלְמַד אֶת הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ הַגְּדוֹלִים מִחִבֵּר רַמ"א עִם הַמַּגִּינִים, אוֹ שְׁתַּלְמַד בְּ"קִצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּךְ יִלְקוּט יוֹסֵף" כְּדֵי שְׁתַּדַּע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג, כִּי בְּפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן כ"ט) שְׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מִחִיב לְלַמֵּד כָּל יוֹם הֶלְכָה, וְהוּא תִקּוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל יְדֵי חֲטָאִים נִתְעַרְב טוֹב וְרַע, וְעַל יְדֵי לְמוּד פּוֹסֵק שְׁמִכְרַר הַכֶּשֶׁר וְהַפְּסוּל הַמוֹתֵר וְהָאֶסוּר הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא עַל יְדֵי זֶה נִתְבָּרַר וּנְפָרַשׁ הַטוֹב מִן הָרַע, וְאָמַר: שְׁכָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מִחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם יוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבוֹר. וְאֵף אִם הוּא אָנוּס וְאֵין לוֹ פְּנְאִי, יִלְמַד עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא אֶפִילוֹ שְׁלֹא בְּמְקוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשְׁלַחַן עֲרוּךְ. כִּי צָרִיךְ לְלַמֵּד אֵיזָה דִּין בְּ"שְׁלַחַן עֲרוּךְ" בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וּכְשֶׁאֵינוֹ אָנוּס יִלְמַד כְּסֻדֵּר כָּל הָאֲרָבֶעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וּכְשֶׁיִּגְמֹר וְיִסִּים הָאֲרָבֶעָה "שְׁלַחַן עֲרוּךְ" יַחֲזֹר וְיִתְחִיל לְלַמֵּד כְּסֻדֵּר. וְכֵן יִנְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו; אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל,

ומקיים את דבריו בתמימות ובפשיטות גמור, וראוי לנו לשמוח מאד מאד שיש לנו רבי כזה.

אני רוצה מאד שאתה תעשה את כל הקניות שלך עבור צורכי חג החנוכה ב"ברסלב סנטר" שהקמתי במסירות נפש, והחנות היא לא למטרת רווחים, אלא לזכות את נשמות ישראל, ולכן תראה לקנות שמה את כל מה שצריכים לחג החנוכה, הן חנקיות או שמן וכו', או מתנות, הן לאשתך, והן להילדים, והן לכל המשפחה, ובזה אתה מחזק את החנות שאוכל להרחיב את הפעילות בזכויה הרבים יותר ויותר, כי פלא על גבי פלא יבנאל עומדת כבר למעלה ממאה ועשר שנים, ועוד לא היה דבר כזה שיפיצו יהדות כמו החנות הזו "ברסלב סנטר" שמפיצה בין התושבים, ותהלה לאל תושבי המקום מחיים את עצמם עם החנות, וזה שמחה לראות את מעלת קדשת נשמות ישראל, אפילו שהם כמו שהם וכו', עם כל זאת באים להתעניין מהיהדות וכו' וכו', ולקנות ציצית, תפלין, מזוזות וכו' וכו', וכן באים מכל הישובים מסביב ליבנאל לקנות בחנות "ברסלב סנטר", אשרי עין ראתה זאת, ולכן בזה שתכנס לקנות בהחנות שהקמתי אתה מזכה את הרבים, כי כך אנחנו יכולים להחזיק את החנות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה להתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב ט"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עוז, ואל תתני שהסמ"ך מ"ם ישבור אותך לפול בעצבות ובמרה שחורה ובדכאון, כי זה לא יביא אותך אל שום דבר, כי עם עצבות ועם מרירות לא מגיעים אל שום מקום, אלא ישר אל השאול תחתית ומתחתיו, ולכן תעשי כל מיני פעלות שבעולם רק להיות שמחה ועליזה, שתהלה לאל את נמצאת בקהלה קדושה כזו קהלה שהיא חממה של אמונה ויסוד של חסד, ואני רוצה שתעזרי לי גם כן לעסק בחסד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות; והרב הקדוש הבעל התניא זי"ע אמר ששמע מרבו המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע, שכדאי לחיות בזה העולם שבעים שמונים שנה ולעשות רק פעם אחת טובה ליהודי, ומכל שכן וכל שכן כשזוכים לעשות כל יום ויום טובות ליהודים, אין למעלה מזה, ואנחנו רואים איך שהסמ"ך מ"ם מחדיר באדם רשעות ואכזריות, כי כל הענין שלו זה "הפרד ומשל", ולכן עלינו להתרחק ממנו כמו שמתרחקים מאש שורפת וכו' וכו'.

אני רוצה מאד שאת תעשי את כל הקניות שלך עבור צורכי חג החנכה ב"ברסלב סנטר" שהקמתי במסירות נפש, והחנות

היא לא למטרת רווחים, אלא לזכות את נשמות ישראל, ולכן תראי לקנות שמה את כל כל מה שצריכים לחג החנוכה, הן חנפיות או שמן וכו', או מתנות, הן לבעלך, והן להילדים, והן לכל המשפחה, ובזה את מחזקת את החנות שאוכל להרחיב את הפעילות בזכוי הרבים יותר ויותר, כי פלא על גבי פלא יבנאל עומדת כבר למעלה ממאה ועשר שנים, ועוד לא היה דבר כזה שיפיעו יהדות כמו החנות הזה "ברסלב סנטר" שמפיצה בין התושבים, ותהלה לאל תושבי המקום מחיים את עצמם עם החנות, וזה שמחה לראות את מעלת קדשת נשמות ישראל, אפילו שהם כמו שהם וכו', עם כל זאת באים להתעניין מהיהדות וכו' וכו', ולקנות ציצית, תפלין, מזוזות וכו' וכו', וכן באים מכל הישובים מסביב ליבנאל לקנות בחנות "ברסלב סנטר", אשרי עין ראתה זאת, ולכן בזה שתכנס לקנות בהחנות שהקמתי את מזכה את הרבים, כי כך אנחנו יכולים להחזיק את החנות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרסא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב ט"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אַל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבֹכֵל שְׁדוּף מְכָרַח לְהִיּוֹת הַתְּאֻמָּה
בִּינֵיהֶם, וְכֵן מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן
לְהַכְרִיחַ אֶת מִישֵׁהוּ לְקַחַת דְּבָר שְׁלֵא מוּצָא חֵן בְּעֵינָיו, וְאֶפִּילוּ
שְׂיִבְטִיחוּ לוֹ כָּל הַהִבְטָחוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, עִם כָּל זֹאת אִם אֵין מְשִׁיכָה
בִּינֵיהֶם וּבִפְרֵט בְּהַמְצָב הַזֶּה שֶׁהִמְרָאָה מִבְּחִיל אוֹתָךְ וְכוּ', לָמָּה אֶת
צְרִיכָה לְהַפְנִס לְדָבָר כֹּזֵה שְׁלִבְסוּף תַּצְטָרְכִי לְהַתְגַּרֵּשׁ רַחֲמָנָא
לִיצְלָן וְכוּ', אַף אֶחָד לֹא מְכָרִיחַ אוֹתָךְ דְּבָר שְׁלֵא מוּצָא חֵן בְּעֵינָיִךְ,
וְאֶפִּילוּ שְׂיִבְטִיחוּ לָךְ שֶׁהוּא יֵשֵׁב וְיִלְמַד תּוֹרָה וְכוּ', תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ
עוֹד בַּחוּרִים שְׁגַם כֵּן יֵשְׁבוּ וְיִלְמְדוּ תּוֹרָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת לֹא צְרִיכָה
לְהַפְנִס בְּדָבָר שְׁקָשָׁה לָךְ מְאֹד לְהַשְׁלִים עִם זֶה, וְלִכֵּן לְדַעַתִּי תַעֲזִיב
אֶת זֶה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ אֶת הַבְּחוּר שְׁכֵן יִמְצָא חֵן
בְּעֵינָיִךְ.

נָא וְנָא אֵל תִּכְנָסִי בְּלַחֲץ וְאֵל תִּהְיִי שְׁבוּרָה שְׁאֶת צְרִיכָה
לְהַפְסִיק עִם הַשִּׁידוּף הַזֶּה, כִּי זֶה לֹא הָאֵגוּ שְׁלָךְ וְכוּ', אֲלֵא זֶה
מְצִיאוֹת שֶׁהַפְּנִים שְׁלוֹ מִבְּחִילוֹת אוֹתָךְ וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה
לְהַסְתַּכֵּל רַק עַל עֲצָמְךָ וְלֹא לְקַחַת דְּבָר שְׁזֵה נִגְדַּר רְצוֹנָךְ וְכוּ', וְאֵף
שְׁאֶת נִכְנָסֶת בְּלַחֲץ כְּאֵלוּ שְׁאֵף פַּעַם לֹא תִמְצָאִי כְּכֹר שְׁדוּף שְׁאֶת
מְבַגְרֵת וְכוּ', אֵין דְּבָר כֹּזֵה לְקַחַת אֶת מִי שֶׁהוּא נִגְדַּר רְצוֹנָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין אֶת כֵּן זוֹגֵךְ הָאֵמֶתִי מְשׁוֹרֵשׁ
נְשַׁמְתָּךְ, וְיִהְיֶה מְשִׁיכָה בִּינֵיכֶם, וְתִאָּהְבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרכב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב ט"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שזכית לחזור בתשובה ואת מאד מקפידה ללכת עם בגדים צנועים שזה החן והיפי של בת ישראל, אבל את צריכה לדעת שגם בזה אסור להגזים וכו', את צריכה להיות שלמה עם עצמך ותמיד להיות שמחה ועליזה, כי על מצוות התורה הקדושה נאמר (משלי ג' י"ז) "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום", ולכן לא פדאי לך להיות מבלבלת וכו', רק להיות שמחה ועליזה וגם בזה אסור להגזים, אלא ללכת כמו בת ישראל צריכים ללכת, אבל בלי חמרות יתרות שרבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד לא ללכת עם חמרות יותר מדי, שמכניסים את האדם בעצבות ובמרירות ובדכאון, תמיד תהיי שמחה ותשמחי את האחרות, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תסג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב ט"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן תִּרְאֶה לְבִדּוֹק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךְ, וְכֵן תִּבְדֹּק אֶת כָּל הַמְּזוּזוֹת שֶׁל בֵּיתְךָ אִם הֵם לֹא פְּסוּלוֹת וְכו', כִּי מִכְּרַח לְהִיּוֹת שְׂאִיזָה מְזוּזָה בְּבֵית פְּסוּלָה וְכו', כִּי כִּף מוּבָא בְּתַקוּנֵי זֶהָר (תַּקוּן י') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ו' ט') "וְכִתְבֶתֶם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ", מְזוּזוֹת כְּתִיב זֶה מוֹת, [הֵינּוּ מְזוּזוֹת הֵם שְׁתֵּי מְלִים זֶה מוֹת, בְּבֵית שֵׁשׁ מְזוּזָה שָׁמָּה לֹא יִקְרָה מוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד לְבִדּוֹק אֶת הַמְּזוּזוֹת שֶׁל הַבַּיִת].

הַדָּבָר הַשְּׁנַי כְּדַאי לְלַכֵּת אֶל רוֹפֵא יוֹתֵר גָּדוֹל וְלִבְדֹּק אִם הַכְּדוּרִים הֵם הַכְּדוּרִים הַנְּכוֹנִים, כִּי צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר מִסֵּתֶם רוֹפֵא שְׂאִינּוּ יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינּוּ לְשְׂמָאלוֹ.

וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאִתָּה צְרִיךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מָה שְׂתַּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לִפְעֹל, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הַהוֹרִים שְׂמַתְּפִלִּים בְּכָל יוֹם עַל הַצְּלָחַת יְלִדֵיהֶם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יָחַד, כִּי תַּפְּלֵת הָאֲבוֹת עַל הַיְלָדִים פּוֹעֵלֶת מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְסָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר וַיֵּשֶׁב ט"ז כֶּסֶלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִפָּנֵס בְּחֹבוֹת, מִיֵּלֵא כְּשֵׁי שֶׁכֶּסֶף כְּדָאֵי לְלַמֵּד נְהִיגָה וּלְהוֹצִיא רִשְׁיוֹן, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל רְאוּי שִׁיְהִיָּה לוֹ רֶכֶב, זֶה טוֹב הֵן בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת שֶׁלֹּא צָרִיכִים לְהִדְחֵף בְּאוֹטוֹבוֹסִים, וְהֵן מִצַּד הַזְּרִיזוֹת שֶׁיִּכּוֹל לְהִגִּיעַ לְכָל מְקוֹם מִהֵר וּחֻבַּל עַל הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁהוֹלֵךְ לְאַבוֹד בְּנִסְיעוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר מִחֹבוֹת, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קכ"ב) שְׂאֵם לֹא הָיָה מִמֵּתִין בְּבִטְחוֹן לִישׁוּעַת הַשֵּׁם כְּבָר הָיָה אִישׁ נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל כְּמוֹ כָּל הַנוֹסְעִים וּמְטַלְטְלִים עֲצָמָם בְּשִׁבְלֵי הַפְּרָנְסָה כְּנֶהוּג עֲכָשׁוּ. וְהַכּוֹנֵה כִּי אָמַר זֹאת לְעִנְיָן הַנִּהְיָה הַבֵּית בְּפְרָנְסָה וּמְלַבּוֹשִׁים וּשְׂאָר צָרִיכֵי הַבֵּית שְׁעַל פִּי רוֹב חֶסֶר לְאָדָם הַרְבֵּה. כְּגוֹן, לְזֶה חֶסֶר מְלַבּוֹשׁ פְּשׁוּט, וְיֵשׁ שֶׁחֶסֶר לָהֶם מְלַבּוֹשִׁים חֲשׁוּבִים אוֹ דִּירָה וְכוּ'. שְׂצָרִיכִין לְהִמָּתִין לִישׁוּעַת הַשֵּׁם וּלְבָלִי לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה (עֲרוּבִין יג:) לְמִלְאוֹת הַחֶסֶר וְתַכְּף וּמִיד. רַק צָרִיכִין לְהִמָּתִין עַד יִרְחַם הַשֵּׁם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל עַל עֲצָמוֹ שְׂאֵם לֹא הָיָה מִמֵּתִין, כְּגוֹן כְּשֶׁהָיָה חֶסֶר לוֹ אֵיזָה דָּבָר, אִם הָיָה דוֹחֵק אֶת הַשְּׁעָה שִׁיְהִיָּה דוֹקָא תַכְּף, הָיָה צָרִיךְ לְלוֹוֹת לְעֲצָמוֹ וּלְהִיּוֹת בְּעַל חוֹב עַד שֶׁהָיָה מְכָרָח לְהִיּוֹת נוֹסֵעַ וּמְטַלְטֵל. כְּמוֹ שְׂאָנוּ יוֹדְעִים עִנְיָן הַנוֹסְעִים שֶׁהֵם מְכָרְחִים תָּמִיד לְסַע עַל הַמְּדִינָה מִחֻמַּת שֶׁהֵם תָּמִיד בְּעָלֵי חֹבוֹת, וְעִנְיָן זֶה צָרִיכִים לִידַע מְאֹד. וְצָרִיכִין לְלַמֵּד עֲצָמוֹ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה מְאֹד. כִּי לְכָל אָדָם חֶסֶר הַרְבֵּה אֲפִילוֹ בְּעָלֵי בֵּתִים וְעַשְׂרִים גְּדוּלִים, מְכָל שְׁפָן מְקַבְּלִים אֲפִילוֹ הַחֲשׁוּבִים וְהַגְּדוּלִים. וְצָרִיךְ לְזֶה לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעוֹט

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחַל שִׁיז

וְלִהְיֶה בֵּיתוֹ כְּפִי הַשְּׁעָה וְהַזְמַן. וְאִם נִדְמָה לוֹ שְׁצַרִיף מְלָבוֹשׁ אֹ
לְאִשְׁתּוֹ וּבְנָיו, אִף עַל פִּי שְׁמִכְרָח לוֹ אֵל יִדְחַק הַשְּׁעָה לְלוֹת
וְלִהְיֶה וְלִהְיוֹת בְּעַל חוֹב, אִךְ יִמְתִּין עַד שְׁיָבוֹא עִתּוֹ. וְטוֹב לְסַבֵּל
דְּחַק אֲפִילוֹ בְּמִזְוֹנוֹת וְכָל שָׁכֵן בְּמִלְבוּשִׁים וְדִירוֹת וְכוּ' וְלֹא לִהְיוֹת
בְּעַל חוֹב. וּמוֹטָב שְׁיִהְיֶה בְּעַל חוֹב לְעַצְמוֹ אוֹ לְבְנֵי בֵּיתוֹ
בְּמִלְבוּשִׁים מְלִהְיוֹת בְּעַל חוֹב לְהַחְנוּנִי אוֹ לְאַחֲרִים. כִּי בְּכָל עֲנִינֵי
פְּרֻנְסָה צָרִיכִין לְהִמְתִּין עַד שְׁיָבוֹא עִתּוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה
ט"ו) "עֲנִי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעִתּוֹ".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְאִז תּוֹכֵל
לְלַמֵּד נְהִיגָה וְלִהְיוֹצִיא רְשִׁיוֹן וְלִקְנוֹת רֶכֶב, אָבֵל עַד אִז תַּחֲפָה עַד
שְׁיִתְרַחֵב לָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַסָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ז כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲצֵל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכֻלָּל לֹא הִתְיַחֲסוּ אֵל כָּל זֶה וְכוּ',
וְשִׁמְעֵתִי אֶת הַטַּעַם מִהֶרֶב הַחֲסִיד רַבִּי ל׳וֹי יִצְחָק בְּנֵדֶר ז"ל כִּי
אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ תָּמִיד הֵלְכוּ לִישׁוֹן תַּכְּף וּמִיד אַחַר עֲרֻבִית, אִז
מִמִּילָא לֹא יֵצֵא לְעִשׂוֹת עֵסֶק מְכָל עֲנִין לִיל נִיטֵל, כִּי עַד חֲצוֹת
מִמִּילָא יִשְׁנוּ, וְלָכֵן לֹא יֵצֵא לְעִשׂוֹת מְזָה אִיזָה עֵסֶק.

כָּל הָעֲנִיָּן מוֹבָא בְּתִשְׁבּוּת רַש"י הַקְדוּשׁ שְׁעוֹד לְפָנַי כְּאֶלֶף שָׁנִים הַגּוֹיִים הָיוּ שְׁכוּרִים וּמִשְׁגָּעִים בְּלֵיל הוֹלָדֶת אוֹתוֹ הָאִישׁ וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשִׁיבְּאוּ מֵהַכְּנִסְיָה אַחַר שְׁהַכְמַר הַסִּית אוֹתָם נִגְדַּ הַיְהוּדִים וְכוּ', הָיוּ מִכִּים אֶת כָּל יְהוּדֵי אוֹ יְהוּדֵיהֶם שֶׁמָּצְאוּ עַל הָרְחוֹב בְּמַכּוֹת רִצְחַ מִמֶּשׁ, וְלִכֵּן גָּזְרוּ שֶׁבְּלֵילָה הַזֶּה אֲסוּר לְלַמַּד תּוֹרָה וְכוּ', כְּדֵי שְׁלֹא יַעֲלֶה לְהַסְטֵרָא אַחֲרָא וְכוּ', וְעַקֵּר הַכּוֹנֵה שֶׁל הָאֲסוּר הַזֶּה כְּדֵי שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ אֲזַ יְהוּדִים עַל הָרְחוֹבוֹת וְלִלְכַת לְבַתֵּי כְּנִסְיֹת וּלְבַתֵּי מְדַרְשׁוֹת לְלַמַּד תּוֹרָה, כִּי זֶה פְּשׁוּט הִיא סְכִינַת נַפְשׁוֹת, וּמִשֶּׁם נוֹבַע כָּל הַמְּנַהֵג, כֵּן מוֹבָא בְּתִשְׁבּוּת רַש"י הַקְדוּשׁ.

אָבֵל בְּמִשְׁךְ הַדּוֹרוֹת כֵּן לְקַחוּ אֶת זֶה רְצִינִי וְאֲסֵרוּ לְלַמַּד בְּלֵילָה הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲצַלְנוּ שְׁמַדְבָּרִים כָּל כֵּן הַרְבֵּה מְאֻמוֹנָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ וּמַגְלוֹי אֱלֻקוֹת וְכוּ', אֲזִי יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲוֶן, וְאִין לָנוּ מַה לְפַחַד מִכָּל הַדְּמִיוֹן הַזֶּה שֶׁהוּא פְּשׁוּט שְׁקַר מְצוּץ מִן הָאֲצִבֵּעַ, וְאִין לָזֶה שׁוֹם מְקוֹר, וְאִין כָּאֵן הַמְּקוֹם לְהֶאֱרִיךְ אִיךְ הוּא נוֹלָד וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא כְּדֹאֵי לַעֲשׂוֹת עֵסֶק מְזֵה, וּמִכָּל שְׁכֵן לֹא לְדַבֵּר מְזֵה, כָּל אֶחָד יִלֵךְ לְדַרְכוֹ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע.

עַם כָּל זֹאת אִם יֵשׁ לְאָדָם אִיזָה סִפְקָ וְסִפְקָ סְפִיקָא אֲזַ עֲדִיף שִׁילָךְ לִישׁוֹן וְלֹא יִבְלִיבֵל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוֹם דְּבַר, וְכֵן יֵצֵא חוֹבַת יְדֵי שְׁנֵיהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וַיִּשְׁב ט"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְפַחַד מְשׁוּם דְּבַר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר
שֶׁהַהֲרִיזוֹן יַעֲבוֹר בְּקִלּוֹת וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת מְאֹד מְאֹד, אֵל תִּפְנְסִי
בְּלַחֲץ וּבְפַחַד רַק תִּרְאִי לְבִדּוֹק אֶת הַמְזוּזוֹת בְּבֵית שׁוֹהַ דְּבַר נְחוּץ
מְאֹד מְאֹד, וְכֵן לְשִׁמּוֹר שִׁבְת כִּי אֲזוּ הַשִּׁבְת יִשְׁמַר עָלֶיךָ.

תַּהֲיִי רְגֵלָה לּוֹמֵר בְּכֹל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמֵאֵד מְסֻגָּל
לְלִידָה קְלָה, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ')

עַל יְדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטַּבֵּע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֵּאמְרֵי בְּכֹל פְּעַם אֶת
כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן אַבְרָהָם
יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אֶהֱרָן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי,
רַבִּי יִצְחָק לּוֹרְיָא אֲשַׁכְּנַזִּי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן
פִּינְגָא מְבָרְסֵלָב, רַבִּי נֶתַן מְבָרְסֵלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת
שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת רַק זֹכְרָת תַּהֲיִי רְגֵלָה לּוֹמֵר אֶת זֶה מִיְדֵי פְּעַם,
וְאַחַר כֵּךְ תֵּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שְׁתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת
הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרָתִי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם
שֶׁהָיָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שְׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו
וּבְאַיְבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעַבוֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי
עֵין הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מְשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד
בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקִיָּמִים שִׁיעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה

שכ   אֲשֶׁר   שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמז   בְּנַחֵל

כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיוֹן בְּקִלּוֹת, וְלֹא
יִחְסַר לְיֶלֶד שׁוֹם דְּבָר, וְיִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכֶן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ כָּל מִי שְׁיָבוֹא וַיִּשְׁקִיעַ בְּיַבְנָאֵל יִהְיֶה לוֹ
הַצְּלָחָה מְפֹלְגָת, כִּי יַבְנָאֵל תִּהְיֶה עִיר גְּדוֹלָה שֶׁל יְרֵאִים וְשָׁלְמִים,
וְטָמוֹן שָׁמָּה קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וּבְשִׁבִיל זֶה כָּךְ מִתְגַּבֵּר
הַסִּמְ"ך מ"ם עִם הַרְשָׁעוֹת וְהָאֲכֻזְרִיּוֹת שֶׁלוֹ לְמְנוּעַ וְלַעֲכָב שִׁיְהִי
עִיר שֶׁל תּוֹרָה וְשֶׁל חֶסֶד, וְלִכְּנָן עַל אִפּוֹ וְחֻמָּתוֹ לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם
דְּבָר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר נִצְחָתִי וְאֲנִצַּח כִּי מִדְּתוֹ הוּא נִצַּח, וְלִכְּנָן כָּל
מִי שָׂרַק יִבְנֶה בַּיִת בְּיַבְנָאֵל יִהְיֶה לוֹ הַצְּלָחָה מְפֹלְגָת מְאֹד.

יְרֵאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב ט"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שאתה זוכה ללמד על פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, וזכית כבר לסיים כל כף הרבה, ולכן ראה להמשיך בעבודה הקדושה הזו, ותלמד כפי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, ותצליח בגדול.

חכמינו הקדושים אמרו (ערובין נ"ג:): ברוייה אשפחתייה לההוא תלמידא דהנה קא גריס בלחישא בטשה ביה אמרה ליה לא כף כתוב ערוכה בכל ושמורה אם ערוכה ברמ"ח אברים שלך משתמרת ואם לאו אינה משתמרת, תנא תלמיד אחד היה לרבי אליעזר שהיה שונה בלחש לאחר שלש שנים שכח תלמודו, תנא תלמיד אחד היה לו לרבי אליעזר שנתחייב בשרפה למקום אמרו הניחו לו אדם גדול שמש, אמר ליה שמואל לרב יהודה שיננא פתח פומיך קרי פתח פומיך תני כי היכי דתתקיים בידך ותוריך חיי, שנאמר (משלי ד' כ"ב) "כי חיים הם למצאייהם ולכל בשרו מרפא" אל תקרי למצאייהם אלא למוציאיהם בפה; כי העקר בלמוד, שצריך להוציא מהפה, וכך הוא לא ישכח מה שהוא לומד, אבל זה נאמר על תנ"ך ששה סדרי משנה, בדברי חכמינו הקדושים בבלי ירושלמי תוספתא ובמדרשים וכו' וכו', ספרי הזהר והתקונים וכו', שזה צריכים להוציא מהפה דיקא, אבל

שָׁכַב אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל

שָׁאֵר סִפְרֵי קִדְשׁ כְּמוֹ סִפְרֵי מוֹסֵר וְנַחְסִידוֹת, וְסִפְרֵי שְׁאֵלוֹת
וְתַשׁוּבוֹת וְכוּ' וְכוּ', לֹא צְרִיכִים לְהוֹצִיא מֵהַפָּה כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה
תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְסֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין שְׁמַנְסִים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים
וּמְרִים, וְעַקֵּר גְּדֻלַּת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁזוֹכִים לְהַחֲזִיק מֵעַמּוֹד וְלַעֲבֹר
עַל הַכֹּל, אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבִמְשֶׁךְ אֶלְפִים שָׁנָה שֶׁל הַגְּלוּת שְׁלָנוּ
עִם יִשְׂרָאֵל מְטֻלְטָלִים מִמְּקוֹם לְמְקוֹם וְכוּ', וַיֵּשׁ גְּרוּשִׁים מִמְּדִינָה
לְמְדִינָה וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּשׁ הַרְיָגוֹת וְרַצִּיחוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עִם
יִשְׂרָאֵל מִתְחַזְּקִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד כְּדֵי מְסִירוֹת
נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׁאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן
פ') שְׁאֵפִילוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם רַחוּקִים לְגַמְרֵי, אָבֵל כְּשֶׁבֵּא
לְמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הֵם מוֹסְרִים אֶת נֶפֶשׁם הָעַקֵּר לֹא לְהַחֲלִיף אֶת
הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה כְּמוֹ שְׁרָאִינוּ בְּמִשְׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת.

וְלִכְנָן עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׁזָה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה שְׁלֶךְ, רַק תַּחֲזִיקִי
מַעֲמָד וְתִבְרַחִי אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לָךְ אֶת אֵף אֶחָד,
אֶת יְתוּמָה שְׂאִין לָךְ אֶל מִי לְפָנוֹת, וְלִכְנָן תִּפְנִי רַק אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוא, והוא יִתְבָּרֵךְ בְּדוֹאֵי לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָךְ, והוא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל
פֶּה, וְאֵף שְׁנִסִּית כָּבֵד כָּל כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים בְּחַיֶּיךָ לְבִרַח אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וְלִבְסוּף הַכֹּל תִּפְחַח לָךְ עַל פְּנִיךָ וְכוּ' וְכוּ', אֵל תִּתְרַגְּשִׁי
מִזֶּה, אֲלֵא זֶה הַנְּסִיּוֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים שְׁלֶךְ שְׂאֵת צְרִיכָה לַעֲבוֹר
בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכְנָן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ חֲזָקִי וְאֲמָצִי מֵאֵד עִם כָּל
הַכַּחוֹת שְׁבַעוֹלָם, וְתִרְאִי שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב,
וְתִמְצְאִי אֶת בֶּן זִוְגָךְ הַשֶּׁיךְ לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמַתָּךְ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד
הַכִּי טוֹב, רַק תַּחֲזִיקִי מַעֲמָד דִּיקָא בְּעַת הַחֲשֶׁךְ עֲנֵן וְעַרְפֵּל
שְׁמִסְבָּבִים אוֹתָךְ, וְכָךְ מוֹבָא בִּזְהַר (הַקְּדָמָה ד.) מֵאֵן מִנְכוּן דִּי
חֲשׁוּכָא מֵהַפְּכֵן לְנִהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמַתְקָא, עַד לֹא יִיתוּן
הַכָּא. מֵאֵן מִנְכוּן דְּמַחְכָּאן בְּכֹל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכוּ' מֵאֵן דְּלֵא
מִצְפָּה דָא בְּכֹל יוֹמָא בַּהּוּא עַלמָא, לִית לִיה חוֹלְקָא הַכָּא; [מִי
מְכָם יְכוּל לְהַפְּךְ אֶת הַחֲשֶׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְּרִירוֹת לְמַתְיָקוֹת עַד
שְׁלֵא יְבֵא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכָם שְׁמַחְכָּה בְּכֹל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז
שְׁיִתְגַּלְגַּלָּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֵא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה,
אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכָל זֶה רוֹאִים מְעַלְת הָאָדָם שְׂאֵפִילוֹ
שְׁעוֹבֵר עֲלָיו כָּל מִינֵי חֲשִׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵף עַל פִּי בֶּן
הַכֵּל הוּא מְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּכָא.

אֲסוּר לָךְ לְפוֹל בִּיאוּשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, וְאֵף שְׂאֲנִי מִבִּין
אֶת הַפֶּאֶב וְהַצֶּעַר וְהַמְּרִירוֹת שְׂאֵת עוֹבְרַת וְכוּ' וְכוּ', וְלִי בְּעַצְמִי
כּוֹאֵב הַדְּבָר מֵאֵד מֵאֵד אֵיךְ נִשְׂאֲרַת לְבַד פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, עִם כָּל
זֵאת דְּבִרְתִּי הַרְבֵּה בְּשִׁבְת קוֹדֵשׁ עַל הַפְּסוּק שְׁכָתוֹב אֲצֵל יַעֲקֹב

אֲבִינוּ (בְּרֵאשִׁית ל"ב כ"ד) "וַיִּוְתֵר יַעֲקֹב לְבָדוּ", וְאָמְרוּ עַל זֶה
בַּמְדָּרֶשׁ (מִדְרַשׁ אַגְדָּה) הֵדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה ב' י"א) "וַיִּשְׁגַּב
הוֹי"ה לְבָדוּ", כִּי יַעֲקֹב אֲבִינוּ הִרְגִישׁ אֶת עֲצָמוֹ שֶׁנִּמְצָא לְבַד לְבַד
וְכוּ' וְכוּ', וְדִיקָא אֲזִי הִתְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְשֵׁם לֵב אֲשֶׁר גַּם
אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּתוּב "וַיִּשְׁגַּב הוֹי"ה לְבָדוּ", וְזֶה לְמוֹד
עָמוֹק עָמוֹק מִי יִמְצְאוּנוּ, כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל נִכְנַס בְּאִיזָה פְּנֵה וְכוּ',
בְּאִיזָה מְבוּי וְכוּ', בְּאִיזָה מְנַהֵרָה וְכוּ', שְׁלֵא יְכוּל לְצַאת מְזָה, אֲזִי
אֵין שׁוּם עֲצָה אַחֲרֵת אֲלֵא לְפָנוּת אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא
יַחוּס וִירַחֵם עָלָיו וְיוֹצִיאוֹ מִהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וּפְלֵא עַל
גְּבִי פְלֵא שֶׁהָרֵאשִׁי תְּבוּת שֶׁל וַיִּוְתֵר יַעֲקֹב לְבָדוּ, וְכֵן וַיִּשְׁגַּב יִי
לְבָדוּ, הֵם לְוַי"י, כִּי לְוֵי הִיָּה הַשְּׂבֵט הַיְחִידִי שְׁלֵא קִבֵּל עַל עֲצָמוֹ
שׁוּם עֲבוּדָה אַחֲרֵת זֹולַת עֲבוּדַת עֲבוּדָה בְּקִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְלִכְּן לֹא
הִיָּה עֲלֵיהֶם שׁוּם עַל שֶׁל פְּרַעַה בְּמִצְרַיִם, כִּי הֵם לֹא עָשׂוּ שׁוּם
עֲבוּדָה בְּמִצְרַיִם, כִּי מִי שֶׁמוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ כָּל כְּלוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
עַל יְדֵי זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ עוֹזֵר לוֹ, וְזֶה שְׂבֵט לְוֵי שֵׁהֶם
עָשׂוּ אֶת הָעֲבוּדָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, כִּי הִכְהֵנִים הֵם גַּם כֵּן לְוֵי, וְהִנֵּה
פְּלֵא עַל גְּבִי פְלֵא מַה שֶׁאָמַר הָרַמְבַּ"ם (פָּרָק י"ג מֵהַלְכוֹת שְׁמִיטָה
וְיֹבֵל, הֵלָכָה י"ג) וְלֹא שְׂבֵט לְוֵי בְּלִבְד אֲלֵא כָּל אִישׁ וְאִישׁ מִכָּל בְּאִי
הָעוֹלָם אֲשֶׁר נִדְבָה רֹחוֹ אוֹתוֹ וְהִבִּינוּ מִדְּעוֹ לְהַבְדִּיל לְעִמּוּד לְפָנָי
הוֹי"ה לְשִׁרְתּוֹ וּלְעוֹבְדוֹ לְדַעַה אֶת הוֹי"ה וְהִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁעָשָׂהוּ
הָאֱלֹקִים וּפָרַק מֵעַל צְוָאָרוֹ עַל הַחֲשִׁבוֹנוֹת הָרַבִּים אֲשֶׁר בְּקִשׁוֹ בְּנֵי
הָאָדָם הָרִי זֶה נִתְקַדֵּשׁ קוֹדֵשׁ קְדָשִׁים וַיְהִיָּה הוֹי"ה חֶלְקוֹ וַנְּחַלְתּוֹ
לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים וַיִּזְכֶּה לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה דְּבַר הַמִּסְפִּיק לוֹ
כְּמוֹ שֶׁזָּכָה לְכַהֲנִים לְלוֹיִם, הָרִי דוֹד עָלָיו הַשְּׁלוֹם אוֹמֵר (תְּהִלִּים
ט"ז) "הוֹי"ה מְנַת חֶלְקִי וְכוּסִי אֶתְּהָ תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי"; וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב.

תְּגִידִי לִי אִם אַתָּה רוֹצֵה לְחַזֵּר לְעִבּוּד בְּהַמְשָׁרֵד, וְאֲנִי יוֹסֵדֵר לְךָ עֲבוּדָה, לְכָל הַפְּחוּת יִהְיֶה לְךָ בְּמָה לְהִתְקַיֵּם שְׁלֵא תִצְטָרְכִי טוֹבוֹת מֵאֶף אֶחָד, רַק חִזְקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְכוּ', אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב, עִם כָּל זֹאת מִי יוֹדֵעַ מִמָּה זֶה מְצִיל אוֹתְךָ וְכוּ', וְכוּ', כִּי יוֹם יוֹם אֲנִי שׁוֹמֵעַ מִקְרִים מְזַעְזָעִים מֵהַ שְׁקוּרָה לְגַבְרִים וְלִנְשִׁים וְלִילָדִים כָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחִלְאִים רָעִים, אֲשֶׁר רַק לְשִׁמוּעַ וְלִרְאוּת אֶת הַכָּאֵב שְׁלֵהֶם, מִזֶּה בְּעֶצְמוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת חוֹלִים וְלִצְאֵת מֵהַשְּׁפִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן חִזְקִי וְאִמְצִי מְאֹד כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ר.ע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ז כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ שְׂאֲתָה עוֹסֵק בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, שְׁזֶה מְצוּה מְאֹד גְּדוֹלָה, מְלַבֵּד הַשְּׂכָר הַגִּשְׁמִי שְׂאֲתָה מְקַבֵּל, דַּע לְךָ שְׁזֶה מְצוּה שְׂאִין עַל זֶה שְׂכָר כָּלֵל, כִּי אִין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה כְּמוֹ לְתֵת לְבִנֵי אָדָם רְעִבִים וְצִמְאִים לְאֹכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַפְנֵס בְּזֶה בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז, וְזֶה יְכַפֵּר עַל כָּל הָעֵבֶר שְׁלֵךְ, כִּי כְּשִׁנּוֹתָנִים לְאֹכּוֹל לְאִנְשֵׁים רְעִבִים וְצִמְאִים זֶה כְּאֵלוֹ שְׂמִקְרִיבִים קְרִבְנוֹת, כִּי הַשְּׁלַחֵן זֶה דְּגַמַּת הַמְּזַבֵּחַ, וְהָאוֹכֵל זֶה דְּגַמַּת הַקְּרִבְנוֹת, וְלִכֵּן מִי שִׁיּוֹדֵעַ שְׂחָטָא וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹ עֵבֶר לֹא כָּל כֶּךָ מְזִהִיר וְכוּ', אֲזִי יְכַנִּים אֶת כָּל כְּלוֹ בְּלַעֲשׂוֹת

חסד עם הזולת ולתת לאכול לרעבים ולצמאים, והקדוש ברוך הוא ימחל לו על כל עוונותיו המרבים.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתראה שיהיה נקי המקום ושיהיה סדר, ותראה איך שהקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותך וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ואל תקח את זה בקלות, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לאדם שמתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שאז הוא עת רצון, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולפני כל תפלה תכניס כמה פרוטות לצדקה, שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נוהגין פרוטה לעני קודם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קודם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתָּה מְסַרְתָּ
אֶת נֶפֶשְׁךָ בְּשִׁבִיל לְהַבִּיא לִי אֶת הַכְּרִטִּים אֲשֶׁר אֵי לִקְנוֹת בְּזָה
סְפָרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָךְ חֶלֶק בְּתוֹרָתִי, וּתְשׂוּאָת
חַן לָךְ מְאֹד מְאֹד עַל זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נֶפֶשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת
הַשֵּׁל שֶׁתְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁל
תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֵה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן,
כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ
הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין;
וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִים כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדָּר מְצָלִי
אֶמֶר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחִיזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נֶפֶסֶק
בְּרַמְב"ם (פְּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ
נוֹתְנֵין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּן מִתְּפַלְלִין שְׂנֵאמַר
(תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחִיזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נֶפֶסֶק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ
(אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לְתַן צְדָקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלָכֵן

שכח אשר שנת תשע"ד - חלק רמז בנחל

אשרי ואשרי מי שנוזהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב ט"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

טוב מאד שגילית את הכל עכשו וכו', ולכן תשמרי מאד מאד והקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותך, רק חזקי ואמצי מאד לגדל את הילדים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל פחו, ורפנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמָּז בְּנִחַל שְׁכַט

לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הִרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר
וְשִׁיחָה שְׁאֵדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע
וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעַלָּה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה
שְׁחִזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְעָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת יְכוּלָּה לְעִבּוּד שְׁמָה, אֲבָל הָעֵקֶר תִּרְאִי שֶׁלֹּא יִנָּצְלוּ אוֹתְךָ
כִּסְפִית, אֲלֵא שִׁישְׁלָמוּ לָךְ כְּמוֹ שְׁמִשְׁלָמִים לְכֻלָּם, וְלֹא תִהְיֶי
הַפְּרִיאָרִית שֶׁל אַף אֶחָד וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁמְרִי עַל עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא
לְהִתְחַבֵּר אֶל חֲבֵרוֹת מְקַלְקְלוֹת וְכוּ' וְכוּ', שֶׁבְּקָלוֹת יְכוּלִים לְהַפִּיל
אוֹתְךָ לְשֵׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְחֹבֵל מְאֹד עַל כָּל זֶה, כִּי תִהְלֶה
לְאֵל יֵשׁ לָךְ עֵתִיד טוֹב מְאֹד לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל אִם תִּהְיֶי
שְׁמוּרָה וְתִלְכִי בְּצַנִּיעוֹת הַכִּי גְדוּלָּה, תִּרְאִי אִיךָ שֶׁלֹּא תִפְסִידִי .

של אשר שנת תשע"ד - חלק רמז בנחל

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו
שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר
תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרעד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב ט"ז כסליו
ה'תשע"ד

שלום רב אף ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את לא צריכה להתבלבל משום דבר בעולם, וכן לא לחיות
בלחץ תמידי, כדאי יותר טוב להודע איך זה הולך, אני לא בקי
בדברים האלו, יעזר הקדוש ברוך הוא שיומתקו ממך כל הדינים
על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

תהלה לאל הבן שלך לאט לאט מתרגל, אני מקנה שיהיה
לכם רוב נחת דקדשה ממנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב ט"ז כסליו ה'תשע"ד

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל שְׁלֹא

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כִּי צָרִיךְ לִהְיוֹת שְׂכָל אָבָא וְאִמָּא יִרְגִילוּ אֶת עֲצָמִים תָּמִיד
לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּם
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ב')
אֲשֶׁר תּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל
אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
עַל כָּל הַטּוֹב שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ, וְזֶה יְגָרֵם שְׁלֹא יִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר וְכוּ',
כִּי רֹב בְּנֵי אָדָם שְׂכָל כִּי שְׁבוּרִים זֶה רַק מַחֲמַת שְׁמִסְתַּכְּלִים עַל
הַחֲצִי כּוֹס הֶרִיקָה, וְשׁוֹכְחִים לְהִסְתַּכֵּל עַל הַחֲצִי כּוֹס הַמְּלֶאֶה,
וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מוֹדָה לָךְ עַל הַמַּכְתָּב שֶׁאֵת כּוֹתֵבֵת כָּל כִּי יִפְהֶ שֶׁאֵת
מוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסֵדִים שֶׁעָשָׂה לָךְ שְׁנַתְּן לָךְ יְלָדִים
חַמּוּדִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ שֶׁאֵת הוֹלֵכֵת בְּדֶרֶךְ זֶה, וְרַק
זוֹ דֶּרֶךְ הָאֱמֶת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד תִּהְיִי שְׂמִחָה
וְעֲלִיזָה וְכֵן תִּשְׁמַחִי אֶת בְּעֵלְךָ וְאֶת הַיְלָדִים, וְאִזּוּ בְּבֵית יִשְׂרָאֵל
אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה וְרִגְיָעָה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּרְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלוֹ ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

שלב אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חלק רמז בַּנְּחָל

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה תָּמִיד וְתִרְאֵי אֶת הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת, רַק תְּהִי רְגֵלָה לֹמֵר בְּכֹל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מְסַגֵּל לְלִידָה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק חֵלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֹּאמְרֵי בְּכֹל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת יוֹדֵעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה אֶהְרֵן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרִיא אֶשְׁכֵּנְזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מְבַרְסֶלֶב, רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת רַק זֹכֵרֶת תְּהִי רְגֵלָה לֹמֵר אֶת זֶה מִיְדֵי פַעַם, וְאַחֵר כֶּךָ תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שֶׁתוֹלִידֵי בְּקִלּוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם שֶׁבְּזִכּוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרָתִי לְפָנֶיךָ בְּזִכּוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהִיָּה לָּהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוֹשִׁי וּבְאִיבָרִי, וְאַזְכֶּה לְעִבּוֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מֵינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שִׁיעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לִהְיוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַח אוֹתְךָ תָּמִיד וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל שְׁלֹג

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַעֲזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּקְנֶנּוּ שְׂטַח וְתִבְנֶנּוּ בֵּית בְּרַחְבוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, שְׁתּוּכְלוּ אַחַר כָּךְ לְאַרְחַת גַּם אֶת הַהוֹרִים, וְהַעֲקֹר שִׁיְהִיָּה שְׁמִחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב וְלֹא לְהִתּוֹפֵחַ אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, כִּי עֲקַר הַצְּלַחַת הַבַּיִת כְּשִׁישׁ שְׁלוֹם בַּיִת, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻחוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָתָה, שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁרַק תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה כִּי רִבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתָר שְׂאֵת בִּיתָר עוֹז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלְהַפְךָ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מִבִּיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחוּ

שֶׁלד אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַּׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹז בְּנִחָל

אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשְּׂמִיחָה מִמְתַּנְתָּ לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלִכֵּן רָאוּ לְחַטּוֹף שְׂמִיחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֹׁף עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְעֻחַ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַלּוֹאֵי שְׂתוּכְלִי לְיִשָּׁם אֶת כָּל מַה שֶּׁכְּתַבְתָּ, כִּי אֲצִלִּי הוּלֵךְ בְּחַיִּים שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נַשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וַיַּעֲסִקוּ רַק בְּחֶסֶד, כִּי עַל סִמְךָ זֶה הַקְּמַתִּי אֶת הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עוֹקֵצִין פָּרָק ג') לֹא מֵצֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוֹם. שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים כ"ט) "הַיְיָ" עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְיָ" יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם"; וּמִי יִתֵּן שְׂתוּכְלִי לְגִשָּׁם לְעוֹבְדָא וּלְמַעֲשֵׂה אֶת כָּל הַרְצוֹנוֹת שְׁלֵךְ.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֶלֶק רִמְזוֹ בְּנִחַל שְׁלֵה

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּרְעוּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר תְּלִמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת בַּעַל תְּשׁוּבָה, עַד כְּדֵי כָּךְ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ד). בְּמִקּוֹם שְׁבַעֲלִי תְּשׁוּבָה עֲמֻדִים, שֵׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעֲמוֹד, וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כְּחָה שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁכִינּוֹן שְׁאֲדָם מְהֵרָה בְּלִבּוֹ לְעִשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֹא עַד מֵהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וּשְׁנֵי, אֲלֹא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנַי כִּסָּא הַכְּבוֹד, וְהַסְּמִיךְ מ"ם מְאֹד מְאֹד מִפְּחַד מִבֶּן אָדָם שְׁחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה, כִּי כִּיּוֹן שְׁאֲדָם בָּא אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפִּילוֹ שֶׁהוּא עֹשֶׂה עַד עֲכָשׁוּ מֵהוּא עֹשֶׂה, וּמִתְּוֹדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מֵה שֶׁעֲשָׂה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּבְרַת מְקַבְּלוֹ, וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה פְּרָשָׁה כ' סִימָן י"ג) בְּלִעָם הִיָּה רְשָׁע עָרֵם וְיָדַע שְׁאֵין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפְּרָעָנוֹת אֲלֹא תְּשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחֹטֵא וְאוֹמֵר חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לִיגַע בּוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מְסִית אֶת כָּל אָדָם מֵה לָךְ לְחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה? וּמֵה לָךְ לְהִתְוֹדוֹת? כִּי הוּא יוֹדַע שְׁמִי שְׁחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה וּמִתְוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ הַמְּוֹת

ליגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

וזכר גם זכר מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') שעוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונותם חקוקה על עצמותם", וזה מה שהורג את האדם, כמו שכתוב (תהלים ל"ד) "תמותת רשע רעה", ועל ידי ודוי דברים יוצא מעצמותיו החטאים שחקוקים עליהם; וכתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו וגו' וזה התודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים, ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כן וכך והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ולכן ראה להתבודד בכל יום עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתך לפניו יתברך, ותספור לו יתברך כל מה שעברת וכו', וכו', ותקבל על עצמך ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות ששורף את היצר הרע הבווער באדם בתאות נאוף וכו' וכו', ומעלת למוד משניות אין לתאר ואין לשער כלל, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להפגס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנֶחֱל שֶׁלז

כִּמָּה וְכִמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנָּוִת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁל שֶׁתְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁל שֶׁתְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֲרֻבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.). מֵאֵי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כִּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדֻּקָה, שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדָּר מְצִלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֻּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנֻת עֲנִיִּים הֵלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֲרַי כֶּךָ מִתְּפַלְּלִין שְׂנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֻּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוּךְ (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סַעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כִּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדֻּקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׂאֵל יַחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרפ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב ט"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שנכנסת להדירה החדשה שלך, וראוי לך רק לרקד בכל יום ולשמוח מאד מאד.

אתה צריך לדעת שאני לא מחזיק את אף אחד ברגלים ובפידים וכו', הבחירה חופשית לכלם, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקויטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ד) ששאלו הסבי דבי אתונא איפה האמצע של העולם? והראה רבי יהושע בן חנניה עם אצבעו פה, שאלו אותו מי אומר שפך הוא? אמר להם רבי יהושע בן חנניה, תביאו חבלים ותמדדו ותראו שאני צודק, ומגלה רבנו ז"ל שיש בזה סוד נפלא מאד, כשמתחיל הבלבולים עם האדם איפה המקום שלו להיות ולגור? אזי העצה להגיד לו פה, איפה שאני נמצא שם אמצע העולם, ועם כל זאת כשהקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו מבלבלים אותו ושואלים מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? ואחר כך כשילך למקום אחר וכו', גם שמה יגידו לו מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? כי כשאדם חוטא בפגם הברית אזי הוא בורא קלפות ומשחיתים, והם מבלבלים את דעתו ומעקמים את לבו וכו', בקשיות וספקות, ולא מוצא את

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנֶחֱל שֶׁלֹט

הַמָּקוֹם שֶׁלוֹ, אֲבָל אִם אָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה אֵיפֹה שֶׁרַק תְּשִׁים אוֹתוֹ הוּא יִהְיֶה רַק שְׂמַח, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחַת הָאֲמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הַסֵּבֶה שְׁצָרִיכִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת אֲצֵל רַבְּנוֹ ז"ל וְכוּ' וְכוּ', כִּי כֶּף אָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ב) סִימָן שֶׁהוּא נִמְצָא אֲצֵל צְדִיק הָאֲמַת כְּשֶׁנוֹפֵל עָלָיו שְׁפִלוֹת אֲמַתִּית עַד שְׁמַרְגִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ שָׁכֵן לְעַפָּר בְּחַיָּיו, וּמְפִיר אֶת מְקוֹמוֹ, וְנִזְכָּר מְכֹל עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים שֶׁעָשָׂה, בְּפָרֵט חֲטָאוֹת נְעוּרָיִם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם נִזְכָּר בְּכֹל זֶה אֲזִי נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ וְנִכְנָס בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְלִזְאֵת צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה עַל כָּל פָּרֵט וּפְרָט לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְלֹא תִהְיֶה קְשׁוּר בְּמַחֲךָ אֶל שׁוֹם מְקוֹם שֶׁאַתָּה לֹא רוֹצֵה וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֲרֵר וּלְשַׁעֲרֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עַת רְצוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הוֹי" הַעַת רְצוֹן" אֵימַתִּי עַת רְצוֹן בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מְצִלִּי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ

שמ אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל

נוֹתַנִּין פְּרוּטָה לְעַנִּי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֶּף מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עָרוֹף (אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סַעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזֶהֶר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזוֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַפָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַיּוֹם זֶה נִתּוּחַ מְאֹד מְאֹד פָּשׁוּט וְלִכֵּן אִם אֶחָד הַמְּלִיץ לְךָ עַל רוּפָא שֶׁהֵם הַשְּׁתַמְשׁוּ בּוֹ, אֲזוֹ תַעֲשׂוּ אֶת זֶה מַה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת בְּנֵיכֶם מִכָּל רַע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאוּ לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מֵדַת הַשְּׁמִחָה כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׁמִחָה, וְכֹל כֶּף קָשָׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמֵדַת הַשְּׁמִחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֵבֻדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קַל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וּלְסַגֵּף אֶת

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֵלֶק רִמְזוּ בְּנַחֲלֵי שְׂמַא

עֲצָמוּ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכו', הֶעֱקָר לֹא לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן עַל שִׁמְחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שֶׁמַּח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָצַר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מֵה שְׁבָנֵי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מִהַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגְדֻלּוֹת הַמּוֹחִין וְכִבָּר לֹא יִחֲסֵר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַפָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ז כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַצַּדִּיק רַבִּי יִשְׂרָאֵל מִרוֹזִין זצ"ל, נָתַן שֵׁם לְבָן אַחַד מִבְּנָיו ר' מְרַדְכֵי שְׂרָגָא פִּיבִישׁ זצ"ל שֶׁמִּמֶּנּוּ הִתְחִיל הַחֲסִידוֹת הוֹסִיאֲטִין, וְשָׂאֵלוּ אֶת אָבִיו לָמָּה, וְעַל מִי נָתַן לוֹ אֶת הַשֵּׁם מְרַדְכֵי? עֲנָה וְאָמַר עַל הַצַּדִּיק הַקְדוּשׁ רַבִּי מְרַדְכֵי מִטְּשַׁעְרֵנוּבִיל זי"ע, שְׂאֵלוּ אוֹתוֹ הֲרִי עָדִין הוּא חֵי? עֲנָה וְאָמַר הַצַּדִּיק הַזֶּה כְּבָר כְּמָה שָׁנִים לֹא

שמב אשר שנת תשע"ד - חלק רמז בנחל

נמצא בזה העולם, ולכן יכולים לתת שם אחריו אפילו שהוא עדין חי, כי הוא כבר לא נמצא בזה העולם.

ולכן זכר גם זכר מה שאמר רבנו ז"ל שיהיה מה לספר ממנו וגם מתלמידיו וכו' וכו', ולכן הטוב בעיניך עשה ומי שרוצה שידפוס ויצליח, והקדוש ברוך הוא יעזרנו שלא נטעה את עצמנו לעולם כלל, ולא נטעה את אחרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרפג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב ט"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שיהיה לך שלום בית ואהבה עם בעלך, שהקדוש ברוך הוא זכה אתכם עם ילדים חמודים אזי אתם צריכים שניכם לשמוח מאד מאד ולעזר אחד להשני, ואל תוציאי את העצבים שלך עלי, כי הוא בעל מצין ובעל מדות נפלאות מאד.

ולכן ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמז בְּנַחֲל שִׁמְג

בְּשִׁמְחָה, וְלָכֵן עַל שִׁמְחָה צָרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה, וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְּנָת
לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם
מָצַר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיוּ בְּשִׁמְחָה
כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יֵלְכוּ כָּבֵד בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכּוּ לְיִשׁוּב
הַדַּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מַה שְׂבָנִי
אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד יִשׁוּב הַדַּעַת,
וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מִהַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת
נַפְשְׁכֶם לַהֲיִוֹת בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגְדֻלוֹת הַמוֹחִין וְכִבָּר לֹא יִחְסַר
לָכֶם שׁוֹם דָּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרפּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ז כֶּסֶלִיו ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְעֶזְרוֹת לְגַב' ... תְּחִי, בְּעַנְיַן הַלִּילִי שִׁמְחָה, וְזֶה גוֹרֵם לִי
הַרְבֵּה נַחַת רוּחַ, וְאֵנִי רוֹצֵה שֶׁתִּמְדֵּי יִהְיֶה שִׁמְחָה בֵּין נְשׁוֹת אֲנִשֵּׁי

שדמ אֲשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמז בְּנַחֵל

שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְזָכוֹת הַשְּׂמֻחָה נִזְכָּה לְהַצְלִיחַ בְּכָל דָּבָר בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַבְּשֵׁרֵי לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת, רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּרפּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ו) שְׂאִיפָה
שְׂמַתְגַּבֵּר עָלָיו הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁם הוּא צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, כִּי זֶה
הָעֲנָיִן שְׂצָרִיךְ לְתִקּוּן, הֵינּוּ כְּשֶׁאֶחָד מִתְּפִלֵּל וּבָאִים עָלָיו מַחְשְׁבוֹת
זְרוֹת, אֲזִי יִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ וַיִּקְשֹׁר דִּיקָא אֶת מַחְשְׁבֹתוֹ אֶל
דְּבוּרוֹ, וְשֵׁם יִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְסַלֵּק מִמֶּנּוּ אֶת מַחְשְׁבֹתוֹ הָרַעָה
שְׂבָאָה עָלָיו בְּעַת תְּפִלָּתוֹ, עֵינֵי שָׁם.

וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּל מִדָּה רָעָה שֶׁרַק מִתְגַּבֵּרַת עַל הָאָדָם יוֹתֵר
מִכָּל הַמִּדּוֹת רָעוֹת, סִימָן שְׂאֵת זֶה הוּא צָרִיךְ לְתִקּוּן, וְלִכְּן אִם נוֹפֵל
עָלָיְךָ בְּכָל פַּעַם הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, עָלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת
נַפְשְׁךָ בְּיוֹתֵר עַל נְקוּדַת הַשְּׂמֻחָה, לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׂבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם שְׂלֵא יוּכַל לְשִׁבֵּר

אוֹתָךְ, וְאִיךָ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזָה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אִם מִתְגַּבֵּר עֲלֶיךָ בְּכָל פַּעַם הַעֲצוּבוֹת וְהַעֲצָלוֹת וְהַדְּפֹאוֹן, אֲתָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁפָעוּלָם רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִיךָ שְׁזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לֵהִיּוֹת תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְעַל מְדָה רְעָה זֶה שֶׁל עֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִפְאוֹן אֲתָה צָרִיךְ לַעֲבוֹד יוֹתֵר מִכָּל הַמְּדוֹת רְעוֹת שְׁפָעוּלָם, כִּי סִימָן שְׁזָה מֵה שְׁאֲתָה צָרִיךְ לְתַקֵּן.

וְכֵן אָדָם שֶׁנוֹפֵל עָלָיו תְּמִיד כַּעַס וְרִצְיָה שֶׁהוּא כּוֹעֵס עַל בְּנֵי אָדָם, עָלָיו לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לֵהִיּוֹת סְבֻלָּן, וְיֵאָרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וְלֹא יִכְעַס כָּלֵל, וְסִימָן שְׁזָה מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ לְתַקֵּן.

וְכֵן בְּכָל מְדָה וּמְדָה רְעָה שְׁמִתְגַּבְּרֵת יוֹתֵר עַל הָאָדָם, הוּא צָרִיךְ לְדַעַת שְׁזָה הוּא צָרִיךְ לַעֲקוֹר מִמֶּנּוּ, כִּי זֶה הַמְּדָה רְעָה שֶׁהוּא צָרִיךְ לַעֲבוֹד עָלָיו יוֹתֵר מִכָּל הַמְּדוֹת רְעוֹת.

עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁאִי אֶפְשֶׁר לַעֲקוֹר מִעֲצָמוֹ שׁוֹם מְדָה רְעָה אוֹ תֵּאוֹה רְעָה, אֲלֵא עַל יְדֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רְעֵהוּ, וּיִפְרֹשׂ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ אֵלָיו יְתִבְרֵךְ, וּיִבְקֹשׁ וְיִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יְתִבְרֵךְ שְׁיִחוּס וְיִרְחַם עָלָיו וְיִוְצִיאוֹ מֵהַשְּׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו שֶׁנִּפְּלָ אֵלָיו, כִּי הַתְּפִלָּה זֶה הַחֻבֵּל הַצָּלָה שֶׁמְצַלֵּת אֶת הָאָדָם לְצִאת מִכָּל מְקוֹם שֶׁנִּפְּלָ לְשָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישב ט"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שמנסים את כל אחד בנסיונות קשים ומרים, ועקר גדלת נשמות ישראל שזוכים להחזיק מעמד ולעבר על הכל, את צריכה לדעת שבמשך אלפים שנה של הגלות שלנו עם ישראל מטלטלים ממקום למקום וכו', ויש גרושים ממדינה למדינה וכו', ויש הריגות ורציחות וכו', עם כל זאת עם ישראל מתחזקים באמונה פשוטה בו יתברך, עד כדי מסירות נפש ממש, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') שאפילו פושעי ישראל שהם רחוקים לגמרי, אבל כשבא למסירות נפש הם מוסרים את נפשם העקר לא להחליף את האמונה הקדושה כמו שראינו במשך כל הדורות.

ולכן עליך לדעת שזה הנסיון הכי קשה שלך, רק תחזיקי מעמד ותברחי אליו יתברך, כי סוף כל סוף אין לך את אף אחד, את יתומה שאין לך אל מי לפנות, ולכן תפני רק אל הקדוש ברוך הוא, והוא יתברך בודאי לא יעזוב אותך, והוא שומע תפלת כל פה, ואף שנסית כבר כל כך הרבה פעמים בחיך לברח אליו יתברך, ולבסוף הכל תפח לך על פניך וכו' וכו', אל תתרגשי מזה, אלא זה הנסיונות הקשים והמרים שלך שאת צריכה לעבור בזה העולם, ולכן אני מאד מבקש אותך חזקי ואמצי מאד עם כל

הכחות שבעולם, ותראי שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ותמצאי את בן זוגך השיך לשרש נשמתך, והכל יסתדר על צד הכי טוב, רק תחזיקי מעמד דיקא בעת החשך ענן וערפל שמסבבים אותך, וכך מוכא בזהר (הקדמה ד.) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הכא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא; [מי מכם יכול להפוך את החושך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחפה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפילו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי בן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר לך על צד הכי טוב, ואל תהיי ביאוש, כי סוף כל סוף אם אדם מסגל לעשות דבר כזה חדש לפני החתנה, סימן שזה לא שלך, ועדיף שזה קרה עכשו מאשר אחר החתנה שיעזב אותך, או שיעזב אותך אחר שיהיה לך כבר כמה ילדים בבית וכו' וכו', תתני תודה להקדוש ברוך הוא שזה קרה עכשו, וזה מגלה את רע לבו של הבחור ואיך שהוא לא יציב לגמרי.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתבשרי לי בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב ט"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ ז"ל רָצָה שֶׁהַדָּבָר הֵרָא שׁוֹן עַל רִנָּה לְהִתְחַתֵּן, וְכַתֵּב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם הַכְּפוּרִים הַלְכָה א' אוֹת א') מִי שֶׁאִינוּ נְשׁוּי הוּא פָּגוּם בְּבִרְיָת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין כ"ט:): מִשְׁתַּבַּח לִיָּה רַב חֲסֵדָא לְרַב הוּנָא בְּדַרְבַּי הַמְּנוּנָא דְאָדָם גְּדוֹל הוּא, אָמַר לוֹ כְּשֵׁיבּוּא לִידֵךְ הִבִּיאֵהוּ לִידֵי, כִּי אֶתָּא חֲזִינָה דְלֹא פָּרִיס סוּדְרָא, אָמַר לוֹ מַאי טַעְמָא לֹא פָּרִיסִת סוּדְרָא? אָמַר לוֹ דְלֹא נִסְיַבְנָא אֶהְדְּרִינָהוּ לְאֶפִּיָּה מִיָּנִיָּה, אָמַר לוֹ חֲזִי דְלֹא חֲזִית לְהוּ לְאֶפִּי עַד דְּנִסְבַּת, רַב הוּנָא לְטַעְמִיָּה דְאָמַר בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלֹא נָשָׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעַבְרָה, בְּעַבְרָה סִלְקָא דְעַתָּךְ, אֲלֵא אִימָא כָּל יָמָיו בְּהַרְהוּר עַבְרָה, אָמַר רַבָּא וְכֵן תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל עַד עֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֶּה לְאָדָם מְתִי יִשָּׂא אִשָּׁה, כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ עֶשְׂרִים וְלֹא נָשָׂא אוֹמֵר תַּפַּח עֲצֻמוֹתָיו; הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שֶׁצְּרִיכִים לְהִזְדַּרְזוֹ וְלְהִתְחַתֵּן, כִּי רַב הַמְּנוּנָא בָּא אֶל רַב הוּנָא וְרָאָה שֶׁעֲדִין לֹא הִתְחַתֵּן, אָמַר לוֹ אֲנִי לֹא רוּצָה לְרָאוֹת אֶת הַפָּנִים שֶׁלָּךְ עַד שֶׁתְּחַתֵּן, וְלִכֵּן הַדָּבָר הֵרָא שׁוֹן אֶתָּה מְכָרַח לְהִתְחַתֵּן, כִּי הִגַּעְתָּ כְּכֹר בְּגִיל כְּזֶה שֶׁאֶתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת עוֹד מְעַט סְבָא וְכוּ', וְעֲדִין אֶתָּה אֶפִּילוֹ לֹא אָבָא וְכוּ', וְלִכֵּן מַה אֶתָּה מְחַכֶּה? רָאָה לְהִתְחַתֵּן מַה שְׁיִוְתֵר מֵהָר וְאֵל תְּהִיָּה בְּרוּךְ, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֶׁל אֵלּוֹ

אֲשֶׁר שְׁנַת תְּשַׁע"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנַחַל שְׁמַט

שְׁמַגִּיעִים בְּגִיל כְּזֶה לְמַעַלָּה מְשַׁלְשִׁים וְכוּ', זֶה רַק בָּא עַל יְדֵי שְׁנַעְשׂוּ בְּרָרְנִים וְהַזְמַן טַפַּח לָהֶם עַל פְּנֵיהֶם וְכוּ'.

אֹדוֹת הַפְּחָדִים שֵׁישׁ לָךְ מַה אֹמֵר לָךְ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם שְׁבַת פָּרָק י"ד הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר ה'י"ה מִמֶּךָ כָּל חַלִּי" זֶה רַעֲיוֹן, דָּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וְנָתַן עַל בְּרָזֶל עַל צִוְאַרְךָ" זֶה רַעֲיוֹן, הֵינּוּ מַה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרְעִיּוֹנוֹת וְהַדְּמִיּוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עֲוֹנוֹתָיו וּבִפְרָט שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֵץ תְּדִירֵי וּמִדְּמִיּוֹן לַעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבְאֵמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁאַחֲרָיו רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתָּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשֶׁתְּדַל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחְשְׁבֹתָיו, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלֹהֵי הַרְעִיּוֹנוֹת וְהַדְּמִיּוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוֹם עַל.

כְּדִי לְהַנְצִל מִכָּל הַפְּחָדִים וְהַדְּמִיּוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן אֶלֶּא עַל יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וּלְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה אֲשֶׁר יִנְקָה אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת וְרַעֲיוֹנוֹת רָעִים, וְיַכְנִיס בּוֹ שְׁמִיחָה אֲמַתִּית לְהִיוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַפָּח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ז כִּסְלִיו ה'תְּשַׁע"ד

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְאֵל תְּנִיחַ שְׁהַסְמִיךְ מִ"ם יִשְׁבּוֹר אוֹתְךָ וְיִכְנִיס אוֹתְךָ בְּיָאוֹשׁ וּבְדַכְּאוֹן, כִּי בְּאַמַּת רַבְּנוֹ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מָאד מָאד וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהַ גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, זֶה לֹא אֵיזָה עֲצָה שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל נוֹתֵן שָׁזֶה טוֹב מָאד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲלָא הוּא אוֹמֵר שָׁזֶה מְצוּהַ גְּדוּלָה מָאד מָאד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַמְצוּהַ הַזֶּה כְּלוּלָה מְכַל הַמְצוּוֹת, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח בְּקִיּוּם מְצוּהַ, בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה אֶת טֹהַר לְבָבוֹ שֶׁהוּא מְאַמֵּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּתֵּן לָנוּ אֶת מְצוּוֹתָיו, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ מְקִימִים אֶת זֶה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן א') כְּשְׂאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׂמְחָה בְּיָדוּעַ שֶׁלְּבוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכּוֹלְתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק א' סִימָן ה') כְּשְׂאָדָם שִׂמַּח בְּשִׂמְחַת הַמְצוּוֹת, אֲזִי הוּא נִכְלָל בְּשִׂמְחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שָׁזֶה הַיַּחֲוֵד הַכִּי גְּדוּל, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ רוֹאִים שְׁהַסְמִיךְ מִ"ם אוֹרֵב עַל בְּנֵי אָדָם מָאד מָאד הֶעֱקַר לֹא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הוּא יוֹדֵעַ כִּי עַל יְדֵי שִׂמְחָה מְבַטְלִים אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, כִּי הַסְמִיךְ מִ"ם וְנוֹקְבֵא דִּילִיָּה הֵם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', וְלִהְפֹךְ הַקְּדוּשָׁה זֶה מְקוֹר הַשִּׂמְחָה וְהַצְּהֵלָה וְהַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם מְנַגְּדִים זֶה לְזֶה וְכוּ', וְזֶה מְלַחְמָה בְּעַמְלָק בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע מְחֻדָּשׁ, כִּי עַמְלָק מְכַנִּיס סִפְקוֹת בְּאָדָם (שְׁמוֹת י"ז) "הַיֵּשׁ הַיּוֹי"ה בְּקַרְבְּנוֹ אִם אֵין", וְלִהְפֹךְ מִשֶּׁהַ מְגַבִּיָּה אֶת יְדָיו כְּלַפֵּי מַעְלָה וּמֵרָאֵה לְאָדָם שְׂאֶפִּילוֹ בְּהַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים, עָלָיו רַק לְהִסְתַּכֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וּלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִלְחוּם מְלַחְמַת מְצוּהַ עַל יְדֵי שְׂיִהְיֶה רַק שָׁשׁ וְשִׂמַּח,

וְלִכְּנָן עֲלֵיךְ לְדַעַת בְּזֶה שְׁאַתָּה תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה אֶתָּה מְכַנִּיעַ אֶת קְלַפְת עֲמֶלֶק שְׂמֻכְנִיס בְּאֶדָם כָּל כֶּךָ מִיַּי סִפְקוֹת בְּאִמּוֹנָה, וּמְקַרֵּר אֶת הָאָדָם בְּכָל מִיַּי קְרִירוֹת, הַעֲקֵר שְׂיַעֲזֹב אֶת עֲצָמוֹ, וְלַחְזֹר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנָן אֶתָּה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לַתַּת אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת שְׂיִתְפַּס אוֹתָךְ כְּרָגַע, וְזָכַר גַּם זָכַר מֵה שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא תְּצֵא) רמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה יֵשׁ בַּתּוֹרָה כְּמִנְיָן אֲבָרִין שֶׁל הָאָדָם, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם צוֹעֵקִין עַל הָאָדָם עֲשֵׂה אוֹתִי שְׂתַחֲיָה בְּזִכּוֹתֵי וְתֹאֲרִיךְ יָמִים, וְכָל זְמַן שְׂאִין הָאָדָם בְּשִׂמְחָה אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אֶת הַכְּרוּז הַזֶּה, וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּשִׁי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ו) שְׂמֵשֶׁה רַבְּנּוּ נִמְצָא בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר מִבֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲוֹרֵר אוֹתוֹ לְקִיָּם אֶת הַמְּצוּה הַשֵּׁיךְ לְאֶבֶר הַזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂכָרוֹת אָדָם לֹא שׁוֹמֵעַ אֶת הַקּוֹל שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנּוּ שֶׁנִּמְצָא אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְעוֹרֵר אוֹתוֹ עַל כָּל אֶבֶר וְאֶבֶר שְׂיַעֲשֵׂה מְצוּה זוֹ, וְהַשְׂכָּרוֹת לֹא צְרִיךְ לִהְיוֹת דּוֹקָא בְּשִׂתִּית מִשְׂקָאוֹת חֲרִיפִים וְכוּ', וְכוּ', אֲלֵא שְׂכָרוֹן הַחַוּשִׁים וְכוּ', כְּמוֹ שְׂצוֹעֵק הַנְּבִיא לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל (יִשְׁעִיָּה נ"א כ"א) "לִכְּנָן שְׂמַעִי נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׂכָרְתָּ וְלֹא מִיַּי", כִּי אָדָם שְׂנוֹפֵל בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרָה שְׂחוֹרָה וּבְמִרִירוֹת וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי, עַל יְדֵי זֶה מְאֵבֵד אֶת הַשְּׂכָל הַיִּשָּׁר שֶׁלּוֹ וְנִכְנַס בְּשְׂכָרוֹן חוּשִׁים, וְנִדְמָה לוֹ שְׂהוּא צְרִיךְ לִהְיוֹת עֲזוּב וְכוּ' וְכוּ', וּבְאִמַּת עֲצָבוֹת זֶה עֲמֶלֶק, זֶה הַטְּמָאָה, וְלִכְּנָן אִם אֶתָּה רוֹצֵה בְּאִמַּת לְצֵאת מִקְּלַפְת עֲמֶלֶק וְלְצֵאת מִהַטְּמָאָה שְׂנִפְלֵת אֵלֶיָּה, תְּשִׁתְּדַל מְאֹד רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִמְיֵד תְּדַבֵּר מִשְׂמָחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אַחֲרִים, כִּי כָּל רָגַע וְכָל דְּקָה וְכָל שְׂנִיָּה שְׂאַתָּה שֵׁשׁ וְשִׂמַח, בְּזֶה אֶתָּה נִדְבֵק בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂלֹא מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲלֵא מְצִית אֶת רַבְּנּוּ ז"ל שְׂכָל כֶּךָ בְּקֶשׁ אוֹתָנּוּ רַק לְשִׂמוּח וּלְשִׂמַח אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר

המְצוּהָ הַזוּ עוֹלָה עַל כָּל הַמְצוּוֹת, כִּי בְּמַצּוֹת הַשְּׂמֵחָה תִּלְוִי קִיּוֹם כָּל הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת, כִּי בְּזֶה שְׂאֵדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה מִתְרַחֵב לוֹ לְבוֹ וְדַעְתּוֹ וּמִתְחִיל לְהַשְׂתַּוְּקֵק לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרוֹצֵה רַק לְהַפְּלִל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה זֶה עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְצָרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל יוֹם וְיוֹם שְׂיִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו, וְאֵל תַּחֲשֹׁב שְׂזֶה כָּל כֶּף קָל לְהַגִּיעַ לָזֶה, כִּי מְרַב צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׂעוּבָרִים עַל בְּנֵי אָדָם, הוּא נִמְשָׁךְ אֶל הָעֲצָבוֹת וְאֵל הָעֲצָלוֹת, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד מִעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, כִּי עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת בְּבַחֲיִנַת (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וְנִחַשׁ עֶפֶר לְחֶמֶד", עֶפֶר הִיא בְּחִינַת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת שֶׁהֵם בָּאִים מִיִּסוּד הָעֶפֶר; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכוֹלֶתְךָ לְהִרְחִיק מִמֶּךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, וְכִדְאֵי לָךְ לְשִׁמוּעַ אֲפִילוֹ כְּלֵי זֶמֶר בְּכָל יוֹם הָעֵקֶר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל נוֹפֵל בְּדְכָאוֹן פְּנִימִי וְכו' וְכו', אֲזִי קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִזֶּה, וְלִכֵּן תִּכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְף וּמִיד כְּשֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ וְדַעְתְּךָ וְתַחֲדִיר בְּעֲצֻמְךָ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתִּדַּע שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהַכֹּל לְכָל אֲלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְכֵן כָּל מַה שְּׂאֵתָה צָרִיךְ תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׂכָּלוֹת כָּלֵל, וְאֵל תַּחֲשֹׁב שְׂצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת, אֲלֵא אֲפִילוֹ מְעַט מְעַט גַּם כֵּן טוֹב, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ עוֹשֶׂה רוּשֵׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאֵתָה צָרִיךְ

לְדַעַת טוֹב טוֹב, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהַלְוֵאֵי שְׁתוּכֵל לִגְנֹב בְּכֹל יוֹם מְדֵי פַעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה לֹא כָּל כֶּף קָשָׁה, אֲבָל לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי אֲפִילוֹ דְבוּר אֶחָד שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וּמוֹהַרְנֵי ת"ז לְאָמֵר "גְּרוֹיֶסֶע פִּינְף מִינוּט" חֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְיִכּוֹלִים לְפַעֵל אֶז הַרְבֵּה דְבָרִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכוֹלְתְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֶה סְגוּלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגּוּם, שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכֹל יוֹם כְּמֵה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן, שְׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלוּדָה, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נְשָׁמָה, וְכֵן זֹכִים עַל יְדֵי רְבוּי לְמוֹד מְשָׁנִיּוֹת לְפָרְנֶסָה בְּשַׁפַּע, כִּי מְשָׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנֶסָה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ שְׁתִּלְמַד לְבַד אוֹ שְׁתִּלְמַד עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ שְׁתִּלְךָ לְשִׁמוּעַ שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ מִקְרָא מְשָׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבִבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיָדֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשָׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עֲנֵי מִי שְׁלֹא לוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרפט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב י"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אַל ... תחיה

ראי לשמוח מאד מאד על נעם חלקך שנבראת מזרע ישראל ולא עשנו גוי כגויי הארצות, שזו השמחה העולה על כל השמחות, ותהלה לאל יש לנו לשמוח מאד מאד שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל ועלינו לחזור על נקדה זו בכל יום ויום ובכל שעה ושעה ובכל רגע ורגע, כי עצבות זה הסטרא אחרא, והקדשה זה השמחה, וככל שאשה שמחה ועליזה מאד וממשכת גם את בעלה ואת ילדיה לתוך השמחה, על ידי זה יש בבית אורה אחרת לגמרי, ואם היית יודעת מה זה שמחה לא היית כרגע מהססת להיות בשמחה, אלא הסמ"ך מ"ם שובר את כל אדם, ומכניס בו עצבות ומרירות ודכאון פנימי, עד שיחשב כאלו אין לו כבר שום תקווה ותוחלת בחייו, ולכן את מכרחה לעבוד על נקודת השמחה, וככל שתהיי בשמחה אזי יקרן עליך חן ודקדשה, כי אשה שתמיד שמחה ועליזה ותמיד יש לה חיוך על הפנים וכו', על ידי זה זוכה לשלמות הדעת ואזי הולכת בצניעות, אשר זה עקר החן ודקדשה של בת ישראל.

אני מכרח להגיד לך, בת ישראל כשיוצאת לרחוב היא צריכה להזהר מאד שלא תגרם שגברים יסתכלו עליה, או יחשבו ממנה, כדי שלא תעבור על הלאו של (ויקרא י"ט י"ד) "ולפני עור

לא תתן מכשול", ולכן תמיד אשה צריכה להיות צנועה, ותשתדל ללכת במקום שקט וצדדי שאינו הומה אדם, והעקר לא לעמוד ליד גברים שזה גורם אחר כך צרות רבות מאד, אשרי האשה שזוכה ללכת בדרך התורה ולא עומדת על יד גברים ומכל שכן וכל שכן שלא מדברת עם אף גבר זר, שהיום יש כל מיני אנשים חולים וכו', שרק רוצים להתחיל עם נשים וכו', ולכן אשרי האשה שמתרחקת מהמטורפים האלו ולא שמה לב אליהם, אלא הולכת לה לדרך בתמימות ובפשיטות גמור כמו שבת ישראל צריכה ללכת, כי הצניעות של האשה זה החן והיפי שלה, רק תתאספי תמיד עם נשות אנשי שלומנו ולדבר ולפטפט וכו', והעקר שיצא מהדבורים האלו המצוה הכי גדולה לשמח את הזולת, כי בעוונותינו הרבים יש נשים מכות וכו', או משפלות וכו', שהן מנחות בעצבות ובמרירות ובדכאון פנימי, וכשבאה אשה יראת שמים והיא מלאה שמחה שזה החן שלה, והיא משמחת את הזולת, אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לה, ולכן תעשי כל מה שביכולתך שרק תהיי שמחה ועליזה, ותמסרי את נפשך רק להיות בשמחה, ותשמחי את בעלך ואת הילדים שלך באפן שבבית ישרה אורה של שמחה ורגיעה, וכן תחדירי בשאר נשות אנשי שלומנו את מצות השמחה, שזה עולה על הכל, ותהלה לאל יש לנו במה לשמוח שהקדוש ברוך הוא זכה אותנו שאנחנו נמצאים בקהלה קדושה כזו חממה של אמונה, אשרי מי שמקימת את כל זאת ואז כל החיים שלה ישתנו לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרצ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב י"ז כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה לא צריך להזדרז אלא העקר שיצא עבודה יפה מאד, הן עם התאורה סביב, והן עם הלוח מודעות, אשר זה זכוי הרבים, רק חזק ואמץ מאד ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ואל תקח את זה בקלות, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לאדם שמתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, שאז הוא עת רצון, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולפני כל תפלה תכניס כמה פרוטות לצדקה, שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קודם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (אורח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קודם תפלה: ולכן

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחַל שְׁנַז

אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהַר לְפָנַי כֹּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיִס כַּמָּה פְּרוּטוֹת
לְצִדְקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

רַק חֶזֶק וְאַמֶּץ מְאֹד וְאֵז טוֹב לָךְ כֹּל הַיָּמִים, וְתִבְשֹׂר לִי
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַצָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ז כִּסְלִיו ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם עוֹד פְּעַם הַתְּחִיל לְהַתְּפָרֵעַ וְכוּ',
וְכֵאלוֹ שֶׁהִרְבֵּנוֹת אָסְרָה אֶת הַשְּׁגָחַתֵּינוּ וְכוּ', אֲשֶׁר הַכֹּל שֶׁקָּר וְכֹזֵב,
וְלִכֵּן כְּדָאֵי מְטַעַם הַבֵּית הוֹרָאָה שְׁלָנוּ לְהוֹצִיא מִיָּדֵי פְּעַם מוֹדְעָה
אֵיזָה חֲנִיּוֹת הֵם תַּחַת הַשְּׁגָחַת הַבֵּית הוֹרָאָה שְׁלָנוּ, וְאֵךְ וְרַק שֵׁם
לְקִנּוּת, וְלֹא לְהַתְּפָעֵל מֵאַף אֶחָד, אֲנִי מְסַרְתִּי אֶת הָעֲנִיָּן לְעוֹרֵךְ דִּין
שֶׁהוּא יִבְדֹּק אֶת זֶה אִם זֶה חֶקִי, מֵה שֶׁהִטְמֵא הַזֶּה עָשָׂה וְכוּ', הוּא
עוֹכֵר יִשְׂרָאֵל טְמֵא מְטוּמָא מְאַכִּיל נְבִלוֹת וְטִרְפוֹת זֶה אַרְבַּעִים
שָׁנָה הוּא מוֹנֵעַ מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם אֶת הַיְיְהוּדוֹת וְכוּ', וְהוּא יִלְמַד
אוֹתָנוּ מֵה מִתָּר מֵה אָסוּר? אֲנַחְנוּ לֹא מִתְּפָעֵלִים מְמַנּוּ, רַק
מִתְּרַחֲקִים מְמַנּוּ שֶׁזֶה הַצְּלַחַתָּנוּ כִּי רַק כֶּךָ זְכִינוּ לְבָנוֹת קֵהֶלָה
קְדוּשָׁה וְעַל יְדֵי זֶה הַצְּלַחַתָּנוּ בְּגָדוֹל, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵף
פְּעַם לֹא תִצָּא שׁוּם מְכַשׁוֹל מִתַּחַת יְדֵינוּ, וְאַדְרַבְהָ נִזְכָּה לְהִיּוֹת
מִמְזִכֵי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי סוּף כֹּל סוּף יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְמֵה

שנח אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִיד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחַל

יִשְׂאֵר מֵאֲתָנוּ? רַק זֶה שְׁזִיכֵינוּ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוֹם הַמְצֻוֹת
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבְהִתְעוֹרְרוֹת לְלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה .

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְצַב .

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב י"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ .

מַה אוֹמֵר לָךְ בְּוֵדָאֵי צְרִיכִים מְאֹד לְשִׁמּוֹר מַחֻבּוֹת, כְּמוֹ
שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה שֶׁלֹּא לְהִכְנִס בְּחֻבּוֹת
בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּזוֹ, עִם כָּל זֹאת אַתָּה צָרִיף לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזִכִּיתָ לְאִשָּׁה שֶׁהִיא עֵזֶר בַּחַיִּים, כִּי אִם בָּא
הִתְעוֹרְרוֹת מִמָּנָה לְנִסְעֵ אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, הֵייתָ צָרִיף לְרַקֵּד מְרַב
שִׂמְחָה שֶׁתְּהַלֵּה לְאֵל זְכִיתָ לְאִשָּׁה שֶׁהִיא הַמְעוֹרְרַת אוֹתָךְ לְנִסְעֵ
אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וְכִמוֹ
שֶׁאִמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל עוֹנֵשׁ הַגְּלָגוֹל זֶה עוֹנֵשׁ מְאֹד מְאֹד חֲמוּר,
אֲבָל בְּאֵם הֵייתִי יוֹדֵעַ כְּשֶׁאֲנִי יֵרֵד עוֹד פְּעַם לְזֶה הָעוֹלָם, שֶׁאֲזַכֶּה
לְהִיּוֹת עוֹד פְּעַם אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, הֵייתִי מְסַכֵּים לְרַדַּת לְזֶה
הָעוֹלָם לְזַכּוֹת עַל כָּל פָּנִים לְהִיּוֹת עוֹד פְּעַם אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ לְזַכּוֹת שֶׁל אָדָם שֶׁזוֹכֶה לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
כְּמוֹבָא (חַיִּי מוֹהֲרַ"ן סִימָן רכ"ה) אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ הַבְּטִיחַ רַבְּנוּ ז"ל בְּחַיִּיו
וַיַּחַד שְׁנֵי עֲדִים כְּשֶׁרִים עַל זֶה, שֶׁכְּשִׁיסְתִּלַּק וַיָּבֹאוּ עַל קַבְרוֹ וַיִּתְּנוּ
פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וַיֵּאמְרוּ אֶת הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעִי"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנַחַל שֶׁנֶט

תִּקְוֵן הַכְּלָלִי, אֲזִי יִנַּיחַ רַבְּנֵנוּ ז"ל עֲצָמוֹ לְאוֹרֶךְ וְלָרַחֵב, וּבִוּדָאֵי יוֹשִׁיעַ לְזֶה הָאָדָם, וְאָמַר שְׁבִהֲפֹאוֹת יוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַגְּיָהֵנָם אֲפִילוֹ אִם יִהְיֶה אוֹתוֹ הָאָדָם אִיךְ שִׁיְהִיָּה, אֲפִילוֹ אִם עֵבֶר מֵה שְׁעֵבֶר וְכוּ'. רַק מֵעַתָּה יִקָּבֵל עַל עֲצָמוֹ שְׁלֵא יִשׁוּב לְאִיּוֹלְתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם.

וּבִלְיָה שְׁקוּדָם הַסְתַּלְקוֹתוֹ אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ מֵה לְכֶם לְדַאג מֵאַחַר שְׁאֲנֵי הוֹלֶךְ לְפָנֵיכֶם. וּמֵה אִם הַנְּשָׁמוֹת שְׁלֵא הַכִּירוֹ אוֹתִי כָּלָל. הֵם מְצַפִּים עַל תְּקוּנִים שְׁלֵי מְכַל שְׁכָן אַתֶּם וְכוּ'.

[וְכֹתֵב מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וְכֵן אֲפִילוֹ אֵלוֹ שְׁלֵא זָכוּ לְהַכִּיר אֶת רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּחַיָּיו, כְּשִׁיבּוֹאוֹ עַל קְבָרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְיִסְמְכוּ עָלָיו, וְיִלְמְדוּ סִפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים, וְיִרְגִּילוּ עֲצָמָם לִילֶךְ בְּדַרְכֵי הַקְּדוֹשִׁים הַנְּאֻמְרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים, בּוּדָאֵי יֵשׁ לְהֵם עַל מֵה שְׁיִסְמְכוּ. אֲשֶׁרִיָּהֵם אֲשֶׁרִי חֲלָקָם, וְלֵא יֵאֲשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ, כִּי כָּבֵר גְּלָה דַעַתוֹ בְּכִמְהָ לְשׁוֹנוֹת בְּפִרוֹשׁ וּבְרִמּוֹ שְׁכָל מֵה שְׁעוֹסֵק עֲמָנוּ אֵינוֹ בְּשִׁבְלֵנוּ לְבַד, כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֹה וְאֶת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה].

וְלָכֵן אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹמַח שְׁיֵשׁ לָךְ אִשָּׁה צְדָקָת שְׁמַעוֹרֶרֶת אוֹתָךְ לְמַצּוֹה כָּל כֶּךָ גְּדוּלָה לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲזִי כְּדָאֵי לָךְ אֲפִילוֹ לְהִלוֹוֹת כֶּסֶף הָעֶקֶר לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל, וּבְכִפְרֵט מִי שְׁעַדִּין לֵא הֵיָה אִף פַּעַם אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, כְּדָאֵי לוֹ לְהַכְּנִס בְּחוֹבוֹת הָעֶקֶר לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְלִקְבֹּל אֶת תְּקוּנֵנוּ הַנְּצַחִי אֲשֶׁר אֵין כֶּסֶף בְּעוֹלָם שְׁיִכּוֹל לְשַׁלֵּם אֶת זֶה, וְלָכֵן תִּקְיָם מֵה שְׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (מִשְׁלִי ו') "עֲשֵׂה זֹאת אִפּוֹא בְּנֵי וְהַנְּצֵל וְגו', אֵל תִּתֵּן שְׁנָה לְעֵינֶיךָ וְתִנּוּמָה לְעַפְעַפֶּיךָ: הַנְּצֵל כְּצָבִי מִיָּד וּכְצַפּוֹר מִיָּד יְקוֹשׁ", וְתִקְנֶה כְּרִטִּים וְתִסַּע עִם אִשְׁתְּךָ וְתִפְעַל וְשָׁמָּה כָּל מֵה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים לְפַעַל, וְרָאוּי לָךְ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה

לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁזָכָה אוֹתָךְ לְאִשָּׁה צְדָקָת שְׁהִיא מְעוֹרֶרֶת אוֹתָךְ לְנִסְעַ אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, בְּוֹדָאֵי הָעֶקֶר לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמָן, שְׁעַל זֶה הוּא הַזְהִירָנוּ יוֹתֵר מֵהַכֹּל, אֲבָל מִי שֶׁעָדִין לֹא הָיָה אָף פְּעַם אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, עָלִיו לְהִזְדַּרְזוֹ תַּכְּף וּמִיד לְהִיּוֹת שְׁמָה, כִּי יִמִּינוּ כָּצֵל עוֹבֵר וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים בְּכֹל יוֹם לְדַעַת שְׁהֵנָּה מִי יוֹדֵעַ מַה יוֹלֵד יוֹם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁזוֹכָה לְחַטּוֹף לְהִיּוֹת עַל כָּל פְּנִים פְּעַם אַחַת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

בְּעֲנִין שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', צָרִיכִים לְהִיּוֹת וְתָרֵן גְּדוֹל, כִּי מִי שְׁמוֹתָר הוּא הַמְּנַצַּח, וְלִכֵּן תּוֹתֵר לְאִשְׁתָּךְ, וּבַפֶּרֶט עַל עֲנִין נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה, בְּוֹדָאֵי אַתָּה מְכַרַח לוֹתֵר, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַצָּג.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיִּשָּׁב י"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתֶּם צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמוּחַ שְׁזָכִיתֶם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שְׁאִין עָרֹךְ לְדַבֵּר זֶה, עַד כְּדִי כֵן שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ל"ד). בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלִי תִשׁוּבָה עַמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד לְהַמְשִׁיךְ

לְהַתְנַהֵּג עַל פִּי הַלְכָה כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, וְתִהְיוּ שְׂמַחִים וְעֵלִיזִים וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, כִּי עַל כָּל בְּעַל תְּשׁוּבָה עוֹבֵר נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, כִּי תַמִּיד יֵשׁ עֲלֵיהֶם הַתְּנַגְדוֹת הֵן מִהַמְשַׁפְּחָה וְהֵן מִהַסְּבִיבָה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן הַבְּעָלִי תְשׁוּבָה צְרִיכִים הַמוֹן הַתְּחִזְקוֹת לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, אֲדַרְבָּה עֲלֵיהֶם לְהִרְאוֹת דְּגָמָא חַיָּה אִיךְ יְכוּלִים לְחַיּוֹת חַיִּי תוֹרָה שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא (מְשַׁלֵּי ג' י"ז) "דְּרַכֵּיהּ דְּרַכֵּי נַעַם וְכַל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם", וְכַשְּׁבַנִּי הַמְשַׁפְּחָה יִרְאוּ שְׂמָאז שְׁחִזְרוּ בְּתְשׁוּבָה הֵם חַיִּים חַיִּי תוֹרָה, וְחַיִּים נְעִימִים וּמְסֻדְרִים, זֶה יִגְרַם שְׁכָל הַמְשַׁפְּחָה יִחְזְרוּ בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַתְחַזֵּק יָחַד וְהַעֲקֹר תְּשַׁתְּדְּלוּ מְאֹד שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי זֶה מַעֲקָר וְיִסוּדֵי הַתּוֹרָה שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין הַבְּעָל וְהָאִשָּׁה, כִּי (סוֹטָה י"ז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ וְאִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאָת, שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ הַכָּל בִּיְהוּדוֹת, הֵן שִׁירֵי שְׂמִחָה לְיִלְדִים עַל פִּי רוּחַ הַתּוֹרָה וְהָאֱמוּנָה, וְהֵן שִׁירֵי שְׂמִחָה לְמַבְגָּרִים עַל פִּי דִינֵי הַתּוֹרָה וְיִסוּד הָאֱמוּנָה, וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְלַכֵּת וְלָרַעוֹת בְּשָׂדוֹת זָרִים? וְלִכֵּן כְּדָאֵי לְכֶם לְקַנּוֹת שִׁירֵי שְׂמִחָה

להתינוק על פי טהרת הקדש, יעזור הקדוש ברוך הוא שתמיד תבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תרצד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וישב י"ז פסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מתפלא עליך שאת לא מאמינה בנסים, בשעה שאת צריכה להסתכל על הגוף שלך איך שזה מתפקד וכו', זה כבר נס אחד גדול, כמאמרם ז"ל (שמות רבה פרשה כ"ד סימן א') בוא וראה כמה נסים עושה הקדוש ברוך הוא עם האדם והוא אינו יודע, שאלולי היה אוכל פת כשהיא חיה, היתה יורדת בתוך מעיו ומשרטת אותו, אלא ברא הקדוש ברוך הוא מעין בתוך גרגרתו שהוא מוריד את הפת בשלום; אדם חושב שזה טבע שאוכל ובולע את האוכל וכו', ואינו שם לב את הרטיבות שיש בתוך פיו וכו', שעולה לו רק וכו', וזה כמו מעין שברא לו הקדוש ברוך הוא בגרונו, כדי שהאוכל תרד בשלום, וזה נס בתוך נס, אדם חושב שזה טבע, שומעים בכל יום כל כך הרבה מקרים מזעזעים מה שקורה עם בני אדם, שזה נחנק באמצע האוכל וכו', וחושבים שזה היה טבע או מקרה, בשעה שלא חולמים שיש פה השגחה פרטי פרטית על כל בן אדם ועל כל אבר ואבר של האדם, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז: אין

אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם
 לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קוֹדֵם
 מִלְמַעְלָה.

אָדָם נוֹסֵעַ עִם רֶכֶב, וְהוּא נֶהֱג מְצִיָּן, וְהֵנָּה נִכְנַס בּוֹ מִשְׁאִית
 וּמְחֻצָּה אוֹתוֹ לְמוֹת וְכו', אוֹ אֶחָד הוֹלֵךְ עַל הָרְחוֹב וְהֵנָּה בָּא רֶכֶב
 אוֹ אוֹטוֹבוּס וְדָרַס אוֹתוֹ לְמוֹת, אָדָם חוֹשֵׁב שְׁכָל מֶה שְׁקוֹרָה לוֹ
 זֶה דְּבַר טְבָעִי שֶׁהוּא נוֹסֵעַ עִם רֶכֶב וְלֹא קוֹרָה לוֹ שׁוֹם דְּבַר, אוֹ
 הוֹלֵךְ רְגְלֵי וְלֹא קוֹרָה לוֹ שׁוֹם דְּבַר זֶה טְבָעִי, הוּא לֹא יוֹדֵעַ שְׂזֵה
 נִס בְּתוֹךְ נִס שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עָלָיו, וְלֹא בַחֲנָם שְׁאָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוֹחַר טוֹב תְּהִלִּים ק"ו) אִי אֶפְשָׁר לְעוֹלָם בְּלֹא
 נִיִּסִין וּבְלֹא פְּלִאִין. כִּי־צַד, אָדָם נִתּוֹן עַל גְּבֵי הַמַּטָּה וְהַנְּחָשׁ בְּאֶרֶץ
 לְפָנָיו וּבָא לְעַמּוּד וְהַרְגִישׁ בּוֹ הַנְּחָשׁ, כִּיּוֹן שָׂבֵא לְתֵן רְגְלוֹ עָלָיו,
 בָּרַח הַנְּחָשׁ מִפָּנָיו. וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ מֶה פְּלִאֵי עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עִמּוֹ. וּמִי יוֹדֵעַ? הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים קל"ו ד')
 "לְעֵשָׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבָדוֹ". הוּא לְבָדוֹ יוֹדֵעַ נְסִים וְנִפְלְאוֹת
 שְׁעוֹשָׂה עִמָּנוּ; וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמֹכִיר בְּנִסִּים אִזּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יַעֲשֶׂה אֶתּוֹ עוֹד נְסִים, וְלִכֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוֹחַר טוֹב
 תְּהִלִּים י"ח) לֹא כָּל מִי שֶׁהוּא אוֹמֵר, שִׁירָה אוֹמֵר, אֲלֵא כָּל מִי
 שְׁנַעֲשָׂה לוֹ נִס וְאוֹמֵר שִׁירָה בְּיָדוֹעַ שְׁמוֹחֲלִין לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו; זֹאת
 אוֹמְרֵת כְּשֶׁאָדָם מְכִיר אֶת מְקוֹמוֹ וְיוֹדֵעַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר
 עָלָיו וְעוֹשָׂה אֶתּוֹ נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רְגַע,
 וְאוֹמֵר שִׁירָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל זֶה, עַל יְדֵי זֶה מְבַטָּח לוֹ
 שְׁיִמְחֵלוּ לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו.

וְאִם אֵת רוֹצֵה לְרֹאוֹת עוֹד נִס פְּתוּחַ וְהַשְׁגָּחָה נִרְאָה וְנִפְלְאָה
מֵאֵד, גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה, תְּבוֹאֵי לִיבְנֵאֵל וְתִרְאֵי
אֵיךְ שֶׁמִּדְּבַר שָׁמַם שְׁלֵא הָיָה שָׁמָּה אֵף פַּעַם זָכַר שֶׁל יְהוּדוֹת, הַיּוֹם
יֵשׁ שָׁמָּה לְמַעֲלָה מְאֹרְבַע מְשַׁפְּחוֹת יְהוּדִים יִרְאִים וְחֹרְדִים,
עִם כָּל מוֹסְדוֹת הַחֲנוּךְ שָׁרֵק יְלָדִים צְרִיכִים, מְפַעוּטוֹנִים עַד גְּנִים,
וּמִגְנִים עַד תְּלִמוּדֵי תוֹרָה וּבְתֵי סֵפֶר, וְעַד יִשִּׁיבָה וְסִמְנָר,
וְכוֹלָלִים, וּבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁמִּתְפַּלְלִים שָׁם מְוִתִּיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה
מִנֵּיץ אַחַר מִנֵּיץ, וּמִקְוֹאוֹת טְהוֹרָה הֵן לְהַגְבֵּרִים וְהֵן לְהַנְשִׁים, וְאֵף
שָׂזָה שֶׁצָּרִיךְ לְהִיּוֹת מְמַנָּה עַל הַדָּת הוּא הוּא הַמוֹנֵעַ הַכִּי גְדוֹל
שֶׁלֹּא יִתְפַּשֵּׁט יְהוּדוֹת בְּמוֹשָׁבָה, וְהוּא לוֹחֵם נֶגֶד הַיְהוּדוֹת עִם כָּל
זֹאת עַל אִפּוֹ וְחֻמָּתוֹ הַקָּמְנוֹ אִימְפֵרִיָּה כְּזוֹ שֶׁעוֹד יְבוֹאוּ מִכָּל הָעוֹלָם
כְּלוּ לְהִתְרַשֵּׁם מִיבְנֵאֵל לְרֹאוֹת אֵיךְ שֶׁמִּכְלוּם מִמֶּשׁ מִכְלוּם, צִמַּח
לְמַעֲלָה מְאֹרְבַע מְשַׁפְּחוֹת יִרְאִים וּשְׁלֵמִים, וְחַיִּים בְּדוֹ קִיּוֹם
עִם אֵלוֹ שֶׁעֲדִין רְחוּקִים מִתּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְלֹא מְפָרְעִים אַחַד
לְהַשְׁנִי, רַק הַסֵּמֶךְ מ"ם הוּא אֲשֶׁר מְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי
הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, וְעִם כָּל זֹאת הוּא לֹא מְצַלִּיחַ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן, כִּי
חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב הֵם עֵקֶשְׁנִים מְאֹד גְּדוֹלִים, וְעַל אִפּוֹ וְחֻמָּתוֹ יֵשׁ
אַהֲבָה וְדוֹ שִׁיחַ עִם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם.

אֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים אֵיךְ יִכּוֹל לְהִיּוֹת דְּבַר כְּזֶה שֶׁפִּתְאֵם יֵרֵד בֵּית
הַמְּקַדָּשׁ בְּנוֹי לְתַפְאֵרַת מֵהַשָּׁמַיִם? הֲרֵי לֹא מִבִּינִים אֶת זֶה בְּשֶׁכַל
הָאֲנוּשֵׁי אֵיךְ יִכּוֹל לְהִיּוֹת דְּבַר כְּזֶה? הֲאֵם זֶה לֹא אֵיזָה פְּנִטְזִיָּה אוֹ
דְּמִיּוֹן? אֵיזֵי אֲנִי אוֹמֵר תְּמִיד בּוֹאוּ לִיבְנֵאֵל וְתִרְאוּ אֶת הַבֵּית הַכְּנֶסֶת
שֶׁנִּבְנָה בִּיפִי וּבְחֶזֶן כְּזֶה שֶׁאֵין בְּשׁוֹם מְקוֹם בְּעוֹלָם, וְאֵיךְ זֶה נִבְנָה?
מִמֶּשׁ מִכְלוּם, חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב הֵם עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים, וְאֵין לָנוּ שׁוֹם
עֲשִׂיר וְנָדִיב שֶׁכָּנָה אֶת הַבֵּית הַכְּנֶסֶת, וּמָה גַם שְׂדִיקָא זֶה שֶׁמְמַנָּה

עַל הַיְהוּדוּת, הוּא הוּא הָיָה הָרֵאשׁוֹן וְהָאַחֲרוֹן שֶׁמִּנְעַ מִלְבְּנוֹת אֶת בֵּית הַכְּנֶסֶת, וְזֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה שְׁחִסִּידֵי בְּרִסְלָב מַחְכִּים עַל הַתּוֹר בְּנִיָּה שֶׁל בֵּית הַכְּנֶסֶת, שְׁזֵה אֲנִי שְׁטַח פְּרִטִי וְכֶסֶף פְּרִטִי וְכוּ', וְכוּ', וְאִף עַל פִּי כֵּן הוּא שֵׁם מַקְלוֹת בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא נָתַן בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְבָנוֹת אֶת זֶה, וְלַחַם נִגְדַּז עִם כָּל הַפְּחוֹת הַטְּמֵאָה שֵׁישׁ בּוֹ, וְהִנֵּה הַמְּבִנָּה עוֹמֵד לְתַפְאֶרֶת, וְלִכְּנָן מִי שֶׁיִּבּוֹא לִיְבִנְאֵל וַיִּרְאֶה אֶת הַבַּיִת הַכְּנֶסֶת הַזֶּה עוֹמֵד עַל תְּלוּ, בְּלִי שׁוּם עֲזָרָה שֶׁל אִף גּוֹף, הוּא מְכָרַח לְהוֹדוֹת שֵׁישׁ אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם, וַיֵּשׁ נִסִּים, וּבְעֲזָרְתּוֹ יִתְבָּרַךְ נִזְכָּה וְנִרְאֶה גַם אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְשַׁכְּלֵל לְתַפְאֶרֶת יוֹרֵד מֵהַשָּׁמַיִם, וְכֹךָ יִהְיֶה, כִּי הַבַּיִת הַכְּנֶסֶת בִּיְבִנְאֵל זֶה עֲדוֹת חַיָּה עַל נִסִּים נִגְלִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה וְכוּ'.

תִּקְרָאִי אֶת הַמִּכְתָּב כְּמָה פְּעָמִים עַד שֶׁתּוֹכַחִי שֵׁישׁ מְנַהִיג לְבִירָא, וַיֵּשׁ נִסִּים, וְעוֹד אֵיךְ יֵשׁ נִסִּים, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא ס"ט): כְּבִשָּׂה אַחַת שֶׁיִּכּוֹלָה לְהִיּוֹת בֵּין שְׁבַעִים זְאֵבִים וְלֹא לְהַטְרִף, זֶה הַנִּסִּים הַכִּי גְדוֹלִים שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, וְעַל זֶה תִּקְנוּ אֲנִישֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה לֹאמֹר "הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא" שֶׁאֲלַמְּלָא מוֹרְאוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵיאֵךְ אִמָּה אַחַת יְכוֹלָה לְהִתְקַיֵּם בֵּין הָאֲמוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם וְנִזְכָּה לְרִאוֹת אֶת הַנִּסִּים שֶׁעוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שַׁעַה וּבְכָל רִגַע, שְׁזֵה מָה שֶׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם "וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֲרַב וּבְקָר

וְצִהָרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תִּמּוּ חֲסָדֶיךָ,
כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ."

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תרצה.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מֵבִין מַה הַשְּׂאֵלָה שְׁלָךְ בְּכָלֵל, הֲרִי הַכֹּל מִבְּאֵר
בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁלֹּא לְהַחֲמִיר יוֹתֵר מְדִי, כִּי בְּפִרוּשׁ כְּתוּב בְּשֶׁלְחַן
עָרוּךְ שָׂאֵם הוּא לֹא צָרִיךְ וְכוּ', וְיִכּוֹל לְהִתְפַּלֵּל כֶּף, אֲזִי שֶׁלֹּא יִבְלֶה
אֶת הַזְּמַן בְּשִׁטּוּיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְזַהֵר עַל זֶה מְאֹד
מְאֹד, שֶׁיֵּשׁ שֶׁלֹּא הוֹלְכִים לְהִתְפַּלֵּל עַד שֶׁלֹּא יִכּוֹלִים לְהִתְפַּנּוֹת,
וְעוֹשִׂים כָּל מִינֵי הַכְּנוּת וְכוּ', וְשׁוֹתִים קָפָה אוֹ שָׂאֵר מְשָׁקִים כְּדִי
שְׂיִהְיֶה לוֹ גּוּף נָקִי, בְּשַׁעַת שֶׁרַבְּנוּ ז"ל בָּא וְאוֹמֵר מִפְּרָשׁוֹת שֶׁלֹּא
צָרִיכִים לְהַקְפִּיד עַל זֶה, שֶׁזֶּה סֵתֵם דַּמְיוֹנוֹת שְׂמוֹנֵעַ אֶת הָאָדָם
מִתּוֹרָה וּמִתְפַּלָּה וְכוּ', וְזֶה דְּבַר פְּשוֹט מְאֹד וְשֶׁכְּלִי, וְלֹא צָרִיכִים
עַל זֶה פְּרוּשִׁים, וַיְדוּעַ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַחֲמִיר
שׁוּם חֲמֻרוֹת שֶׁל הֶבֶל וְשֶׁל שְׁטוּת, שֶׁזֶּה סֵתֵם מוֹנֵעַ אֶת הָאָדָם
מִלְּמַד וּמִלְּהִתְפַּלֵּל וּמִשָּׂאֵר דְּבָרִים שֶׁבְּקִדּוּשָׁה, וְעוֹשִׂים מְטַפֵּל
עָקֵר וּמַעֲקָר טָפֵל, כְּמוֹבָא (שִׁיחֻת הַר"ן סִימָן רל"ה) שֶׁרַבְּנוּ ז"ל
הִזְהִיר מְאֹד לְבָלִי לְהַחֲמִיר חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת בְּשׁוּם דְּבַר, כִּי (עֲבוּדָה
זֶה ג.) 'אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא בְּטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוֹתָיו, וְכֵן

בְּרוּכֹת כ"ה:) לֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמַלְאָכֵי הַשָּׁרָת וְכוּ', וְאָמַר אֲז רַבְּנֵי
 ז"ל שְׂאִיתָא (עַץ חַיִּים שְׁעַר מ"ח פָּרָק ה') שְׂרָאוּי לְכָל אָדָם
 שְׂיִבְחָר לְעַצְמוֹ מְצוּה אַחַת, שְׂבִאוּתָה הַמְצוּה יִדְקֶדֶק הַרְבֵּה וִיקָיִם
 אוֹתָהּ הַמְצוּה עִם כָּל הַחֲמֻרוֹת וְהִדְקֶדוּקִים, וְכַעֲיִן שְׂמַצִּינוּ בְּגִמְרָא
 (שְׁבַת קי"ח:) 'אֲבִיךָ בְּמֵאֵי זְהִיר טְפִי' וְכוּ', וְאָף עַל פִּי כֵּן גַּם בְּאוֹתָהּ
 הַמְצוּה אֵל יִכְנַס בְּחֲמֻרוֹת שֶׁל שְׂגָעוֹן וְשִׁטוֹת וּמְרָה שְׁחוּרוֹת, רַק
 יִדְקֶדֶק בָּהּ בְּלִי שְׂגָעוֹן בְּכָל הַחֲמֻרוֹת. אֲבָל בְּשֵׂאֵר כָּל הַמְצוּוֹת אֵין
 צְרִיכִין לְהַחְמִיר כָּלָל. וְהִלּוּאֵי שְׂנִזְכָּה לְקָיִם אֶת כָּל מְצוּוֹת הַתּוֹרָה
 כְּפֶשׁוּטָן מִמֶּשׁ בְּלִי שׁוּם חֲמֻרוֹת כָּלָל.

וַיְדוּעַ אֲשֶׁר גַּם בְּעַנְיֵן הַחֲמֻרוֹת יִתְרוֹת בְּפֶסַח וְכוּ', לֹא הָיָה
 מְסַכִּים רַבְּנֵי ז"ל כָּלָל עַל הַמְרַבִּים לְדִקְדָּק יוֹתֵר מִדְּאֵי וְנִכְנָסִים
 בְּמְרָה שְׁחוּרוֹת גְּדוּלוֹת, וְהֶאָרִיךְ בְּשִׂיחָה זֹו אֲז אֵיךְ שְׂצֻרִיכִים
 לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַחְמִיר עַל עַצְמוֹ שׁוּם חֲמֻרוֹת יִתְרוֹת, כִּי
 אִישׁ אֶחָד מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאֵל אוֹתוֹ שְׂאֵלָה אַחַת בְּעַנְיֵן אֵיזָה
 חֲמֻרָה בְּפֶסַח אֵיךְ לְהַתְּנֵהָ וְכוּ', וְאֲז הַתְּלוּצִץ מִמֶּנוּ מְאֹד. וְהַרְבֵּה
 לְדַבֵּר מִעַנְיֵן זֶה שְׂאֵין צְרִיכִין לְחַפֵּשׁ אַחַר חֲמֻרוֹת יִתְרוֹת וְשְׂגָעוֹן
 וּבִלְבוּלִים. וְאָמַר שֶׁהוּא בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן כְּבָר הָיָה שְׂקוּעַ בְּעַנְיֵן זֶה
 מְאֹד שֶׁהָיוּ עוֹלִים עַל דְּעוֹתוֹ חֲמֻרוֹת יִתְרוֹת מְאֹד מְאֹד. וּפְעַם אֶחָד
 הָיָה חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת בְּעַנְיֵן הַמִּים עַל פֶּסַח שְׂחֻשֵׁשׁ שְׂמֵא יֵשׁ אֵיזָה
 מְשֵׁהוּ בְּמִים שְׂשׂוֹאֲבִין וְכוּ', וְאִם יִכִּין לוֹ מִים עַל כָּל יְמֵי הַפֶּסַח
 כְּמוֹ שְׂנוֹהֶגֶין קֶצֶת, גַּם זֶה לֹא הוּטַב בְּעֵינָיו, כִּי קָשָׁה לְשִׁמּוֹר הֵיטֵב
 הַמִּים מִעֶרֶב פֶּסַח עַל כָּל יְמֵי הַפֶּסַח. וְלֹא הוּטַב בְּעֵינָיו שׁוּם מִים
 רַק מִי מִעֵין הַנוֹבְעִים וְיוֹצְאִים וְהוֹלְכִים וּבָאִים מִים חֲדָשִׁים בְּכָל
 עֵת. אֲבָל בְּמָקוֹם שֶׁהוּא הָיָה יוֹשֵׁב לֹא הָיָה שׁוּם מִעֵין כְּזֶה, וְהָיָה
 בְּדַעְתּוֹ לְנִסְעַ עַל פֶּסַח לְמָקוֹם שֵׁישׁ שָׁם מִי מִעֵין כְּזֶה. כָּל כֶּף נִכְנָס

שסח אָשֶׁר שְׁנַת תשע"ד - חֶלֶק רמז בַּנְּחָל

בְּחִמְרוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרוֹת וְדִקְדוּקִים יִתְרִים. אָבֵל עֲכָשׁוּ הוּא מִתְלוּצֵץ מִזֶּה כִּי אֵין צְרִיכִין לְחַפֵּשׂ אַחַר חִמְרוֹת יִתְרוֹת, אֲפִילוּ בַּפֶּסֶח.

וְהָאָרִיךְ בְּשִׂיחָה זֹה הִרְבֵּה מְאֹד, אִזּוּ כִּי עָקַר הָעֲבוּדָה בְּאֵמֶת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת - לְהִרְבוֹת בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִי לְחַפֵּשׂ וּלְחַדֵּשׁ דּוּקָא חִמְרוֹת יִתְרוֹת. רַק לִילָךְ בְּדַרְךְ אֲבוֹתֵינוּ הִקְדָּמוּנִים. וְלֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמִלְאָכֵי הַשָּׂרֵת. וְאָמַר אִזּוּ שְׁבִשְׁבִיל זֶה עָזְבוּ הָעוֹלָם חִכְמוֹת הַדִּקְדוּק וְאִינָם עוֹסְקִים בּוֹ כָּלֵל. כִּי דִקְדוּק אֵין צְרִיכִין כָּלֵל, כִּי אֵין צְרִיכִין לְדַקְדֵּק עַל עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִדְּאֵי לְבַקֵּשׁ חִמְרוֹת יִתְרוֹת.

וְהָאָרִיךְ בְּזֶה עוֹד וְאָמַר אִזּוּ שְׂאִין שׁוּם דְּבָר שִׁיחֵיהּ חַיִּיב בְּדוּקָא וְאִם לָאוּ וְכוּ', רַק אִם יוֹכֵל - יוֹכֵל, וְאִם לָאוּ - אוֹנֵס רַחֲמָנָא פְּטָרָה; עֵינֵי שָׁם.

וְלִכֵּן גַּם בְּעֵינֵי זֶה אֲנָשִׁים נִכְנָסִים בְּשִׁגְיוֹנוֹת וְלֹא הוֹלְכִים לְהַתְּפִלֵּל עַד שֶׁלֹּא יִלְכוּ לְהַתְּפַנּוֹת, וְעַל זֶה רַבֵּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד וְאָמַר שֶׁזֶה שְׁטוּת גְּדוֹלָה שְׁנוּבַעַת מִדְּמִיוֹנוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרַצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ז כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקֶּדֶשׁ" הַגָּרִים
בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי
סוּד הַהֲצִלְחָה בְּקַהְלָה כְּשֶׁמְחַזְּקִים אֶת עֲצַמְם בְּיַחַד, וּכְמֵאמְרָם
ז"ל (תְּנַחֲמוּא נַפְשֵׁיכֶם) בְּנוֹהֵג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגוּדָה שֶׁל קְנִיָּם
שָׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֶפְּלוּ תִינּוּק
מְשַׁבְּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שֶׁיְהִיוּ כְּלֵן אֲגוּדָה
אַחַת; וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה שֶׁנְּחַזְּקִים אֶת
עֲצַמָנוּ בְּיַחַד, וְאָמַר (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן קפ"ז) קוֹדֵם שֶׁיֵּצֵא מִבְּרֶסֶלֶב
לְאוֹמְן לְהִסְתַּלֵּק שָׁם לְעֵילָא וּלְעֵילָא וְכוּ', וְכוּ', בַּעַת שֶׁיֵּצֵא מִפְּתַח
הַבַּיִת לְעֹלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל
הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְּבוֹר שֶׁהָיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְּקַבֵּץ יַחַד
וּלְהַתְּפַלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְּפַלְּלוּ בְּכֹנָה, תּוֹכְלוּ לְהַמְּשִׁיךְ אוֹתֵי
לְכָאן; רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שֶׁרְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה שֶׁנְּחַזְּקִים אֶת
עֲצַמָנוּ בְּיַחַד, נִתְּפַלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזַק
שֶׁנְּחַזְּקִים אֶת עֲצַמָנוּ בְּיַחַד, וְאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שֶׁרָאוּ אֶת זֶה
בְּחוּשׁ, שֶׁבְּכָל קְבוּץָה שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים שֶׁהִתְּחַזְּקוּ אֶת
עֲצַמָם בְּיַחַד, וְתְּמִיד דְּבָרוּ בִּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי
זֶה גִדְּלוּ וְהִצְלִיחוּ, וְתִהְיֶה לָאֵל כֵּן הוּא בְּקַהְלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה פְּחוּת
אוּ יוֹתֵר יֵשׁ אַחָדוֹת וְאַהֲבָה, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ לְעוֹרֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר
שֶׁיְהִי אַהֲבָה וְאַחָדוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר
חֲזַק.

כל אחד ואחת מאנשי שלומנו היקרים שיש להם איזה
 אומנות וכו', שישתדלו לפתח עסק פה ביבנאל, וכבר אמרו
 חכמינו הקדושים (ברכות ג:) בשעה שנכנסו חכמי ישראל אצל
 דוד המלך, אמרו לו אדונינו המלך עמך ישראל צריכין פרנסה,
 אמר להם לכו והתפרנסו זה מזה, כי רק זה העצה שאחד יעזר
 להשני, ויפרגן להשני, כי באמת יש בין אנשי שלומנו אנשים
 שיש להם את היכלת לפתח עסק משלהם, אבל הם מפחדים וכו',
 ובאמת אין מה לפחד, אדרבה ראוי ונכון שכל אחד ואחת מאנשי
 שלומנו שייפתח עסק משלו, וכך יוכלו להתפרנס בכבוד.

הסמ"ך מ"ם לא נח לרגע, כי אצלו נתקיים (ישעיה נ"ז כ')
 "והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש
 וטיט, אין שלום אמר הוי"ה לרשעים", ודרשו על זה חכמינו
 הקדושים (תנחומא ויקרא) מה הים הזה הגלים שבתוכו מתגאים
 ועולים וכיון שכל אחד ואחד מגיע לחול הוא נשבר וחוזר וחברו
 רואה אותו אף הוא שנשבר ומתגאה ועולה ואינו חוזר בו, כך
 הרשעים רואים אלו את אלו והם מתגאים, לפיכך נמשלו לים
 שנאמר "והרשעים כים נגרש", כך כל הדורות שעמדו דורו של
 אנוש, דור המבול, דור הפלגה, לא למדו אלו את אלו, אלא
 מתגאים, לפיכך נמשלו לים "והרשעים כים נגרש כי השקט לא
 יוכל", לרשעים ואין להם נוח והנחיה בעולם, ולצדיקים יש להם
 השקט, שנאמר (ירמיה ל') "ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד";
 ולכן לא להתפעל משום בריה שבעולם, יש לנו "בית הוראה"
 עם ראב"ד ושלוש מורי צדק אברכים תלמידי חכמים יראי השם,
 ולכן לכל חנות שהם נותנים הכשר, יכולים לקנות שמה בלי שום

סֶפֶק כָּלָל, כִּי הֵם בּוֹדְקִים טוֹב טוֹב אֶת כְּשֵׁרוֹת הַמְּאָכְלִים, וְלִכְּן
רַק בְּחִנּוֹת שֵׁישׁ הַכָּשֶׁר מֵהַ"בֵּית הַוְּרָאָה" שְׁלָנוּ רְאוּי לְקִנּוֹת שָׁם.

בְּיָמִים אֵלּוּ הוֹלֵךְ לְהַפְתִּיחַ קוֹרֵס חֲדָשׁ בְּמַד"א, וְלִכְּן כָּל אֵלּוּ
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמַעֲנִינִים לְהִתְחַבֵּר וּלְהִתְנַדֵּב בְּמַד"א, עֲכָשׁוּ זֶה
הַזְּמַן, וְדָעוּ לָכֶם שְׂאִין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוּ מְלַעֵזֵר לְהַזוּלֵת,
וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוּלֵת, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁרוּצָה לְהִתְנַדֵּב לְמַד"א
שְׂיִהְיָה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ ... נְרוּ יְאִיר, כִּי חֲבָל לְפִסְפָּס אֶת
הַהִזְדַּמְנוֹת הַזֹּאת.

וְכֵן בְּקֶשׁוֹ מִמֶּנִּי כִּמָּה וְכִמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁנַעֲשֶׂה מִשְׁמֵר
אֲזַרְחִי, כִּי לְאַחַר־וְנָה הִיָּה כִּמָּה גְּנֻבוֹת בְּדִירוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְלִכְּן כִּמּוֹ שֵׁישׁ בְּכָל רְכוּזֵי הַחֲרָדִים "שׁוֹמְרִים", רְצִיתִי מְאֹד שְׁגַם
פֹּה בִּיבְנָאֵל יִהְיֶה דְבַר כְּזֶה, כְּמוֹכֵן שְׂזָה יִהְיֶה בְּתַאוּם עִם
הַמְּשֻׁטְרָה, וְלִכְּן כָּל מִי שְׁמַעֲנִין גַּם כֵּן לְהַצְטַרֵּף לָזֶה, שְׂיִהְיָה בְּקֶשֶׁר
עִם הָאֲבָרָךְ ... נְרוּ יְאִיר, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל הָרְכוּשׁ
שְׁלָנוּ, וּלְהִרְאוֹת שְׂזָה לֹא הַפְקָר, וְכֵן לְכָל אֶחָד שְׁקָרָה שְׁגֻנְבוּ
אֲצִלוּ, שְׁתַּכְּף וּמִיד יִפְתַּח תִּיק בְּמִשְׁטְרָה, וְלֹא יִהְיֶה כְּרַגַע אֶת מִי
יַעֲצֹרוּ, כִּי אֲנַחְנוּ נַעֲשֶׂה סוּף לְהַפְקָרוֹת הַזֹּאת וְכו'.

שְׂאֵלוֹ אוֹתִי כִּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִנְיַן הַחֲסוּנִים נִגְדַּ שְׁפַעַת
וְכו', מִי שְׁרוּצָה יְכוֹל לְקַחַת אֶת זֶה, אִין בְּזֶה שׁוּם סְפִנָּה כָּלָל.

דָּעוּ לָכֶם שְׁהָרַב ... נְרוּ יְאִיר, הוּא הַגְּבֵאִי וְעַל פִּיו יִתְנַהַג
הַבֵּית הַכְּנֻסֵת, הֵן לְכַבֵּד אֶת מִי שְׂיִהְיָה הַבְּעֵלִי תְּפִלוֹת, וְהֵן
בְּמַכִּירַת עֲלִיוֹת, וְהֵן לְסִדֵּר מִי יִלְמַד בְּרַבִּים בֵּין מְנַחָה לְמַעְרִיב,
וּבְשִׁבְתָּ בְּבִקֵּר אַחַר שְׁחִרִית סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, וּבְסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, כִּי

שַׁעֲב אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בַּנְּחָל

הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ אֵינָה הַפְּקָר, וְהוּא מְמַנֶּה מִמֶּנִּי לְהִיּוֹת גִּבְאֵי, שְׁעוֹשֶׂה אֶת עֲבוֹדָתוֹ בְּנֶאֱמָנָה לְמַעַלָּה מֵעֲשָׂרִים שָׁנָה.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמוּחַ עִם קְהֵלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֱמוּנָה, וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁהֶסֶם"ךְ מ"ם עֵינָיו לְטֹשׁ וְשִׁנּוּי חֶרֶק וְכוּ', עַל קְהֵלָתְנוּ, אֲבָל לֹא יִצְלִיחַ לְשַׁבֵּר אוֹתְנוּ, וִיקוּיִם אֲצִלוֹ (אֶסְתֵּר ו' י"ג) "אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנַפְּל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נַפּוּל תַּפּוּל לְפָנָיו".

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים לְהוֹסִיף בְּכָל פַּעַם שְׁעוּרִים חֲדָשִׁים בְּקְהֵלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וְרֹאזִי שְׁכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִצְטָרֵף אֶל אֵיזָה שְׁעוּר שֶׁמִּתְאַפֵּשׂ לוֹ, וְכֵן אִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת שְׁעוּר בְּעֶצְמוֹ, שִׁיחִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם הַמְשָׁרֵד שֶׁל קְהֵלָתְנוּ וְנִסְדֵּר לוֹ אֶת הַזְּמַנִּים הַכִּי נְכוֹנִים, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁקְהֵלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה תִּהְיֶה קְהֵלָה שֶׁל תּוֹרָה וְחֻסֵּד.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּרִצּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעִי לְסֵדֵר וַיֵּשֶׁב י"ז כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

קוֹדֵם אֶת צְרִיכָה לְדַעַת מַה זֶה ל"ו צְדִיק ? חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סוּכָה מ"ה): לֹא פְּחוֹת עֲלָמָא מִתְּלָתִין וְשִׁתָּא צְדִיקֵי דְמִקְבְּלֵי

אפי שְׁכִינָה בְּכָל יוֹם שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ל' י"ח) "אֲשֶׁרִי כָּל חוֹכֵי לוֹ"
 ל"ו בְּגִימְטְרִיא תִּלְתִּין וְשִׁתָּא הוּו; [לא חֶסֶר בְּעוֹלָם פְּחוֹת
 מְשַׁלְשִׁים וְשֵׁשׁ צְדִיקִים שֶׁמְקַבְּלִים פְּנֵי הַשְּׁכִינָה בְּכָל יוֹם], מה זה
 מְקַבֵּל פְּנֵי הַשְּׁכִינָה? שֶׁהֵם דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וּבִטְלִים לְגַמְרֵי אֱלִיו
 יִתְבָּרֵךְ, וּמְדַבְּרִים תָּמִיד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְדָבָר זֶה אֵף אֶחָד לֹא
 יוֹדֵעַ מִי הוּא זֶה וְכוּ', וְכֻלָּל גְּדוֹל יֵשׁ מִי שִׁיּוֹדֵעַ אֵינּוּ מְדַבֵּר, וּמִי
 שֶׁמְדַבֵּר אֵינּוּ יוֹדֵעַ, וְלִכֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְדַעַת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן מִיהוּ
 זֶה מְהֵל"ו צְדִיקִים שְׁבִדוֹר, וְכָל הַסְּפוּרִים שֶׁמְדַפְּסִים שְׁפִלוּנֵי אוֹ
 אֲלֻמוּנֵי הֵיךְ אֶחָד מְהֵל"ו צְדִיקִים וְכוּ', זֶה הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ,
 כִּי זֶה דְּבַר נֶעְלָם וְנִסְתָּר מֵעֵינַי כָּל, וְזֶה לֹא יוֹדֵעַ רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּעֶצְמוֹ, וְלִכֵּן אֶסוּר לְחִיוֹת בְּאֲשֻׁלִּיּוֹת וְלוֹמַר שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מִי זֶה
 הֵל"ו צְדִיק וְכוּ', וּמִיְהוּ הַבְּעַל מְדַרְגָּה וְכוּ', וְכָל מִינֵי שְׁטִיּוֹת
 וְדַמְיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ', כִּי דְּבָרִים כְּאֵלוֹ נֶעְלָם וְנִסְתָּר מֵעֵינַי כָּל חֵי,
 כִּי אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא יְכוּל לְדַעַת מִי הֵם, וְלִכֵּן חֶבֶל מְאֹד
 לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן וְלַחֲפֹשׂ אַחֲרֵיהֶם.

יותר טוב שֶׁתִּשְׁאַל מִי הוּא בְּאֵמַת רְאוּי לְהִיוֹת רַב
 בְּיִשְׂרָאֵל? כְּמוֹכֵן לֹא רִוָּק, שֶׁהָרִי שׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ שְׁאֵלַת נָשִׁים, וְאֵיךְ
 הוּא יְכוּל לַעֲנוֹת עַל זֶה? וְהַיּוֹם יֵשׁ אֵלָיו שְׁנַעֲשׂוּ רַבָּנִים כְּשֶׁעֲדִין
 הָיוּ רִוָּקִים, הָאֵם זֶה לֹא מְצַחֵיק? וְעוֹד מְחַפְּשִׁים שִׁיְהִיו מְהֵל"ו
 צְדִיקִים, הָאֵם זֶה לֹא מְצַחֵיק? רַב בְּיִשְׂרָאֵל צְרִיךְ לְשַׁבֵּת וְלִלְמַד,
 וְכָל הָרֵאשׁ שְׁלוֹ יִהְיֶה רַק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְלֹא יִתְעַרֵּב
 בְּשׁוּם פּוֹלִיטִיקָה בְּעוֹלָם, וְכָל כְּלוֹ יִהְיֶה רַק בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, וְיִפְסֹק
 הַלְכוֹת לְכָל שׁוֹאֵל, כְּדַעַת שֶׁל תּוֹרָה, וְהַיּוֹם יֵשׁ בּוֹרִים וְעַמֵּי אֲרָצוֹת
 גְּמוּרִים שֶׁאֵף פֶּעַם לֹא פִתְחוּ וְלֹא פּוֹתְחִים לֹא גְמָרָא וְלֹא שְׁלַחַן
 עָרוּךְ וְכוּ', וְהֵם נִקְרָאִים רַבָּנִים, הָאֵם זֶה לֹא מְצַחֵיק? רַב בְּיִשְׂרָאֵל

שַׁעַד   אֲשֶׁר   שְׁנַת תַּשַּׁע"ד - חֶלֶק רִמּוֹז   בְּנַחֵל

צָרִיף לְדַאג לְחַנּוּף שֶׁל הַיְלָדִים וְלִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִי בְּעִירוֹ
חַנּוּף עֲבוּר הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שִׁיתְחַנְכוּ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה, וְיִמְסֹר
אֶת נַפְשׁוֹ עַל כָּל דְּבַר שֶׁתְּלוֹי בְּהִיהָדוּת, וְעַל כָּל־מִשְׁוֹנְאֵי
בְּצַע - שֶׁבְכָל־לֹא יִהְיֶה לְהוֹט אַחַר כֶּסֶף וְתַקְצִיבִים, וְלְהוֹצִיא בְּכָל
מִינֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת כֶּסֶפִים מִהַמְדִינָה בְּעֻמְתוֹת פִּיקֻטִּיבִיּוֹת שֶׁלֹּא
קִימּוֹת לְגַמְרֵי וְכו', כִּי אֶחָד מִהַסִּימָנִים הֵכִי גְדוּלִים עַל רַב אֲמָתֵי
גְדוּל בִּישְׂרָאֵל רַב כְּשֶׁר וִירָא שְׁמַיִם, הוּא שְׁמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל
הַתּוֹרָה וְהִיהָדוּת, זֶה שֶׁהוּא שׁוֹנָא בְּצַע, וְהַכּוֹנֵה שֶׁל שׁוֹנָא בְּצַע
שֶׁהוּא בְּאֻמַּת שׁוֹנָא כֶּסֶף פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּחַיִּים לְחַלֵּק
אֶת הַכֹּל לְעַנְיִים וְלְאֲבִיוֹנִים וְלְנִצְרָכִים, וְנוֹתֵן לְאֹכּוֹל לְרַעֲבִים
וְצִמְאִים, אֲשֶׁרֵי הָעִיר שִׁישׁ לָהֶם רַב כְּשֶׁר כְּזֶה יִרָא שְׁמַיִם שְׁעוֹסֵק
בְּתוֹרָה בִּיּוֹם וּבְלֵילָה, וְרַחוּק מִכָּל מִינֵי פוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר, וְהוּא
שׁוֹנָא כֶּסֶף בְּתַכְלִית הַשְּׁנֹאָה.

לְדַעְתִּי אִם תִּמְצְאֵי רַב כְּזֶה שְׁשׁוֹנָא כֶּסֶף בְּתַכְלִית הַשְּׁנֹאָה,
וְהוּא לֹא לְהוֹט אַחַר כֶּסֶף, וְאֶצְלוֹ זֶה לֹא הַכֹּל כֶּסֶף, תִּאֲמִינֵי לִי שֶׁלוֹ
יֵשׁ כֹּבֵר אֶת כָּל הַמְדְרָגוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, וְכִמּוֹהוּ יִרְבוּ בִּישְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְצַח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־עֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ז כֶּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנַכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַשֶׁר שְׁנַת תַּשַׁע"ד - חֶלֶק רַמְזוֹ בְּנִחָל שַׁעַה

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן א') שְׁטַבַּע הַתִּינּוֹק בָּא כְּפִי הַחֶלֶב שֶׁיּוֹנֵק מֵאִמּוֹ - אִם הוּא יוֹנֵק מִחֶלֶב אִשָּׁה כְּשֶׁרָה אֲזִי לְבוֹ חֶלֶל בְּקִרְבוֹ, וְהַתִּינּוֹק הַזֶּה יִגְדֵל יִרְאֵה שָׁמַיִם, רוֹאִים מִזֶּה שְׂכָן יֵשׁ עֲנִיָּן שֶׁאֵמָּא תְּנִיק אֶת הַתִּינּוֹק, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים חֶלֶק ב' סִימָן י"ב) הַחֶלֶב שֶׁל צְדָקָה הוּא טוֹב לְהַתִּינּוֹק לִירְאֵת שָׁמַיִם וְגַם נוֹתְנוֹת לוֹ מִמְשָׁלָה בְּעוֹלָם הַזֶּה; וְכֵן (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים חֶלֶק א' סִימָן מ"ז) הַזֶּהר מְאֹד שְׁלֵא יִינֵק הַוּלָד מֵאִשָּׁה רָעָה, כִּי חֶלֶב מְטֵמָא וְחֶלֶב מְטֵהָ; וְלִכֵּן זֶה עֲנִיָּן גְּדוֹל מְאֹד כֵּן לְהִינִיק אֶת הַתִּינּוֹק, אֲלֵא אִם יֵשׁ אִיזָה בְּעֵינָהּ וְכוּ', אוֹ שְׂאִין לָהּ חֶלֶב וְכוּ', זֶה דְּבָר אַחַר לְגַמְרֵי, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן פ"ח) מִיִּנְקָת שְׁנַחְסָר חֶלְבָּהּ הַסְּגִלָּה לְזֶה שֶׁיִּתְאַבֵּל בְּעֵלָהּ עַל חֶרְבֵּן יְרוּשָׁלַיִם; וְכֵן אָמַר (שָׁם אוֹת בְּנִים סִימָן ס"ה) הַשִּׁירוֹת וְהַתְּשַׁבְּחוֹת שְׁאוּמְרִים קוֹדֵם אוֹר הַיּוֹם הוּא סְגוּלָּה לְאִשָּׁה שְׁנַחְסָר חֶלְבָּהּ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּרְצוּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב י"ז כֶּסֶלִיו ה'תַּשַׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

חס ושלום רבנו ז"ל לא חלק עליו, אדרבה רבנו ז"ל הפליג מאד במעלת הרמב"ם ואמר כשיבוא משיח צדקנו אז יהיה הלכה כמו הרמב"ם, אלא הוא הזהיר לא ללמד את המורה נבוכים, וכן בכל מקום שמביא מענין חקירות וכו', כי זה עמוק עמוק מי ימצאנו והמוחות שלנו הם מחות קטנים, ועל ידי זה לא נבין את התרועים ונשאר רק עם הקשיות, ועל ידי זה יכולים להשאר אפיקורוס, שכופר בכל, וידוע שעוד הרבה צדיקים קדושים אמרו לא ללמד את המורה נבוכים של הרמב"ם, ולא במקום שמדבר מחקירות וכו', כי יש לנו שכל קטן שאנחנו לא מבינים את הכל, ועל ידי זה נשאר עם קשיות בלי תרועים, ויכולים בקלות לפול בכפירות ואפיקורסות, אבל חס מלהזכיר לומר שרבנו ז"ל חלק עליו, אדרבה הרבה במעלתו ואמר שעשה טוב מאד עם ספרו "יד החזקה" - ואין לתאר ואין לשער את גדלתו של הרמב"ם הקדוש.

הרב הקדוש מסאטמאר זי"ע כשבקר בפעם הראשונה אצל קברו של הרמב"ם בטבריה ספר שם שזקנו הרב הקדוש רבי משה טייטלבוים זי"ע בעל "ישמח משה", בקש מהקדוש ברוך הוא שיתן לו יראה כמו שהיה לתנאים או לאמוראים, וענו לו מן השמים שזה בלתי אפשרי, ובקש שיהיה לו יראה כמו הגאונים, וענו לו מן השמים שזה בלתי אפשרי, ובקש שיהיה לו יראה כמו שהיה להרמב"ם ונתנו לו, והתחיל לרעד ולפחד כל כך באימה וביראה ברתת ובזיע, עד שבקש את הקדוש ברוך הוא שיקח את זה ממנו כי הוא לא יכול לעמוד בזה, וסים הרב הקדוש מסאטמאר זי"ע תתארו לעצמכם מה זה היה היראה של הרמב"ם, שזקנו הבעל "ישמח משה" שהיה כל כך גדול תלמיד

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמז בְּנַחֲל שְׁעז

הַחוּזָה מְלוּבָלִין זי"ע, לֹא הִיָּה יָכוֹל לְהַחְזִיק מְעַמָּד אֲפִילוּ שְׁעָה אַחַת כְּפִי גְדֹל הַיְרָאָה שֶׁהִיָּה לְהֶרְמַב"ם, וְאַנֵּן מֵה נַעֲנָה אַבְתָּרָה, מֵה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַגִּיד.

אֲדַרְבֶּה אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הֶרְמַב"ם, שְׁזָה תִמְצִית הַתּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה, וְאִז אֶל רַב טוֹב הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן יִזְכֶּה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ת.ש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ שֶׁהַתְּחִזְקוֹת מְקַבְּלִים מִסְפָּרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמְךָ קְבִיעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּתְחַיֵּל לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת שִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, שֶׁבְּסִפְרֵי "שִׂיחוֹת הַר"ן" וְ"חֵי מוֹהֵר"ן", אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנוּ ז"ל, וְאָמַר (חֵי מוֹהֵר"ן סִימָן שֵׁנ"ח) שֶׁבְּכָל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵה אִישׁ כָּשֶׁר, וְאֲפִלוּ צַדִּיק גְּמוּר כֹּל יְמֵי חַיָּיו כְּמוֹ שְׁאֲנִי רוּצָה (אֲזוּי וּוִיא אִיךָ מִיֵּן אִיֵּן גוּטֵעַר יוֹד) אִם יִרְצֶה לִילֵךְ עִמָּה לְקַיֵּם כְּפִי שִׂיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, [נִכְתַּב עַל זֶה מוֹהֵרנ"ת ז"ל (שֵׁם) וְגַם אֲפִילוּ עִכְשָׁו כְּשֶׁלּוֹמְדִין דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם בֵּן כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמַּת, לְמִי שֶׁיִּשְׁעִים לְבוֹ הֵיטֵב לְדַבְּרוֹ וּלְשִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים

הַנְּאֻמִּים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָּל שִׂיחָה שְׁלוֹ היא הַתְּעוֹרוֹת נִפְּלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדֶרֶךְ יִשְׂרָהּ וְנִכּוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדֻרְגָתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מְדֻרְגָה שִׂיחָהּ. אֲפִילוֹ מִי שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יָכוֹל לְקַבֵּל דֶּרֶךְ יִשְׂרָהּ וְעִצּוֹת נִפְּלָאוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהִפָּךְ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדֻרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה חָס וְשָׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, יָכוֹל לְקַבֵּל דֶּרֶךְ יִשְׂרָהּ וְעִצּוֹת נִכּוֹנוֹת מִכָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדַבְּרֵי הַיֵּטֵב, וְיִקְיִים אוֹתָם בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֲחִז בְּהֵם].

אִי אֲפָשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאָדָם שֶׁעוֹשֶׂה לְעִצּוֹמוֹ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְּכוֹת", שֶׁשֵּׁם יִמְצָא חַיִּים לְהַחְיֹת אֶת עִצּוֹמוֹ, כִּי רַק מוֹהֲרַנְיָת ז"ל הֵבִין הַדָּק הַיֵּטֵב אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁקוֹבֵעַ אֶת עִצּוֹמוֹ בְּקְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כְּסִדְרָן בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי הַלְּכוֹת", שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר מוֹהֲרַנְיָת ז"ל עַל סִפְרוֹ שֶׁזֶה הֵגֵן עֵדֶן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל הַמְּכַתְּבִים שֶׁבִּשְׁמוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל" בְּנוּיִים וּמִיִּסְדִּים רַק עַל פִּי דְבַרְיֵי רַבְּנוֹ ז"ל וּמוֹהֲרַנְיָת ז"ל, אֲשֶׁר יֵשׁ בְּהֵם מִסְפִּיק חַיּוֹת לְהַחְיֹת נַפְשׁ כָּל חַי וְכָל מִי שֶׁשָּׁבוֹר וְרָצוּץ, קָחָם מִשָּׁם.

מָה אוֹמֵר לָךְ, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הֵמוֹן הַתַּחְזָקוֹת עַל כָּל פֶּטֶשׁ וּפֶרֶט, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגָלִים, וְלָכֵן מְכַרְחִים לְהַתְּחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רַק רוֹצֵה לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעִצּוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְלָכֵן

אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֵא מְנִיחָ אֶת עֲצָמוֹ לְפֹל, וְכֹתֵב מוֹהֲרָנִ'ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת פְּרִיקָה וְטַעֲיָנָה הַלְכָה ד' אוֹת י"ג) אֲשֶׁר צָרִיךְ כָּל אָדָם לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ תְּמִיד מִכָּל מָה שִׁיעֵבֵר עָלָיו בְּגוּף וּנְפֶשׁ וּמָמוֹן וְכוּ', כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁמְטַעִים עֲצָמָם, שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מִחֲמַת רַבּוּי הַיְסוּרִין וְהַתְּלָאוֹת וְדַחְקוֹת הַפְּרִנְסָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל בְּאֵמֶת זֶה טְעוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי אִם יִסְתַּכֵּל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעֵין הָאֵמֶת, יִרְאֶה שֶׁכָּל הַיְסוּרִים הַעוֹבְרִים עָלָיו הֵם בְּחֶסֶד גְּדוֹל, וְלֹא בָּאוּ עָלָיו לְרַחֵק אוֹתוֹ עַל יְדֵי זֶה מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ חֵס וְשָׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא לְקַרֵּב אוֹתוֹ בְּיוֹתֵר, וְלַעֲוֹרֵר אוֹתוֹ בְּתִשׁוּבָה, וְלַפְדּוֹתוֹ עַל יְדֵי זֶה מֵעַנְשֵׁים קָשִׁים וּמְרִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וּמַדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנָם, וְלִזְכוּתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמֵאמָרָם ז"ל (קְדוּשֵׁין מ:): הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבִיא יְסוּרִין לְצַדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדִי שִׁירְשׁוּ עוֹלָם הַבָּא, וּבִפְרָט אִם יִסְתַּכֵּל הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב יִרְאֶה וְיִבִּין וְיִשְׁכִּיל שֶׁגַם בְּתוֹךְ הַצָּרָה וְהַיְסוּרִים בְּעֲצָמָן יְכוּלִים לְמַצּוֹא בָּהֶם הֶרְחָבוֹת גְּדוֹלוֹת, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֵלֶק א' סִימָן קצ"ה) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ד') "בְּצָר הֶרְחַבְתָּ לִּי", שֶׁגַם בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת יְכוּלִים לְמַצּוֹא הֶרְחָבוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד, כִּי אֵיךְ שֶׁהוּא אִם יִסְתַּכֵּל מָה שֶׁקוֹרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם, אָזִי יִרְאֶה שֶׁעַדִּין הוֹלְכִים עִמּוֹ בְּחֶסֶד גְּדוֹל מְאֹד, וְכָל אֵלוֹ הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַמְכַאֲבִים שֶׁסוֹבֵל עַלְבוֹנוֹת בְּזִיוּנוֹת חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים מְרַשְׁעִים אֲרוּרִים, הַכֹּל בְּחֶסֶד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי כִּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ד סִימָן ה') אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיַּחַד שְׁמוֹ עַל בְּרִיָּה כִּשֶׁהוּא חַי אֱלֹא עַל בְּעָלֵי יְסוּרִין;

וְלָכֵן אִם עוֹבְרוֹת עָלֶיךָ כָּל כֶּף הֶרְבֵּה צָרוֹת וְיְסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים שֶׁקָּמִים עָלֶיךָ אִינְשֵׁי דְלֹא מַעְלֵי וְאַתָּה נִשְׁבֵּר מִזֶּה, דַּע

לך שהקדוש ברוך הוא ישרה את שכנתו עליך, רק תהיה חזק מאד מאד ואל תטעה את עצמך, כי באמת יש מי שמתעבה את עצמו, שאינו יכול להתקרב להשם יתברך מחמת עוצם רבוי פגמיו וחסריו ופשעיו, שנתרחק על ידם מאד מאד מהשם יתברך, כל זה בעצמו עצת היצר שרוצה להפיל אותו ביאוש גמור כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו, ובאמת כבר צעק רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, הינו שאסור לאדם ליאש עצמו חס ושלום בשום פנים ואופן, כי אפילו אם הוא כמו שהוא וכו' וכו', אף על פי כן עדין יכול לחטף תורה ומצוות ומעשים טובים, ולזכות לחלק טוב לעולם הבא והנצחי, וצריך לחזק את עצמו מאד בנקודות טובות שמוצא בעצמו עדין, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שצריך לדון את עצמו לכף זכות, ולחפש ולבקש ולמצא בעצמו איזה נקודה טובה שעשה, כי כל בר ישראל יש אצלו הרבה טוב, כמאמר ז"ל (ברכות ג"ז.) על הפסוק (שיר השירים ד') "כפלח הרמון רקתך" מאי רקתך, אפילו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון;

ולכן אסור ליאש את עצמו בשום פנים ואופן, אלא ידע ויאמין כי עדין יש לו תקוה לשוב להשם יתברך באמת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, ואם יאמר האומר האמת שהיסורים בחסדים גדולים וכו', וגם יש בי נקודות טובות עדין וכו', אף אף על פי כן מה אעשה שרבו הפגמים והקלקולים גברו עלי כל כך עד שקשה לי לסבל גם מעט היסורין וכו', וכן עצם הקטנות והחלישות הדעת שיש בלבי מרובי פגמי וקלקולי וכו', אני לא רואה איך שאני אוכל פעם לצאת מהחשך שנפלתי

אֲשֶׁר שְׁנַת תּשׁע"ד - חֶלֶק רִמז בְּנַחֲל שְׁפא

אֵליוּ וְכוּ', וּבִפְרָט כְּשֶׁקָּמִים עָלַי רְשָׁעִים אַרְוָרִים וּמַעֲלִילִים עָלַי
כָּל מִינֵי עֲלִילוֹת שֶׁל שָׁקֵר וְכוּ', אֵף עַל פִּי כֵן צְרִיכִים לְדַעַת
עַל יְדֵי שְׂיִחֻזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וַיִּסְתַּכֵּל רַק עַל הַחֲסָדִים וְהַהֲרַחְבוֹת
שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל פַּעַם, וּמַצְלִיחַ אֶת דְּרֻכּוֹ, וְכֵן
כָּל הַנְּקֻדּוֹת הַטּוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ עֲדִין, עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא יוּכַל עַל כָּל
פְּנִים לְחַזֵּק לְבָבוֹ לְשִׁפּוֹף שִׁיחוֹ וּתְפַלְתּוֹ לְפָנַי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּרַחֲמִים וּתְחַנּוּנִים הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שְׂיוֹשִׁיעוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
בְּשִׁלְמוֹת וַיַּצִּיל אוֹתוֹ מִכָּל הַיִּסּוּרִים, וַיִּמַּחֵל לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו,
וַיִּזְכְּהוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה ;

כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁמִּקְרַב אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ
הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וּמְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, וְרַק זֹו הֶעֱצָה
לְצַאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁרַק עוֹבְרִים עָלָיו, וְלָכֵן
חָזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וְתִתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרַגּוּעַ
לְנַפְשָׁךְ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב י"ז כֶּסֶלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶתָּה צְרִיף לְדַעַת אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי אֵין מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה
 שְׁאָדָם יוֹשֵׁב בְּד' אֲמוֹת שָׁלוֹ וְלוֹמֵד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִתְמִיד מְאֹד
 בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ וְכוּ' וְכוּ', שְׁזֵה עֵקֶר
 הַשְּׂמֻחָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ל' סִימָן ב') עַל הַפְּסוּק
 (תְּהִלִּים ט"ז) "תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׂבַע שְׂמֻחוֹת", שְׂבַע שְׂמֻחוֹת,
 שְׂבַעֲנוּ בַחֲמֻשָּׁה שְׂמֻחוֹת מִקְרָא מִשְׁנָה תִּלְמוּד תּוֹסֵפְתָא וְאֲגוּדוֹת ;

תְּאֵמִין לִי שְׂאֵין עוֹד שְׂמֻחָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִזֶּה שְׁאָדָם זוֹכֵה
 לְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ שַׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם, בְּמִקְרָא בְּפִרְשַׁת הַשְּׂבֻעַ,
 בְּמִשְׁנָה כְּסִדְרָן, בַּתִּלְמוּד גְּמָרָא בְּבִלִי יְרוּשְׁלַמִי תּוֹסֵפְתָא, וְאֲגוּדוֹת
 עֵין יַעֲקֹב וּמִדְרָשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, שְׁזֵה הַשְּׂמֻחָה הַכִּי גְּדוּלָּה שְׂרַק
 יְכוּלִים לְשַׁמוּחַ בָּהֶם, עִם כָּל זֹאת יוֹצֵא לְאָדָם בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם הַרְבֵּה
 זְמַן שֶׁהוּא גַם מְבִטֵּל, כִּי הוּא לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת בְּקָבִיעוּת בְּמִקּוֹם
 אֶחָד וְלִלְמַד, וְלִכֵּן בְּזְמַן שֶׁמִּתְבַּטֵּל כְּדָאֵי וְכְדָאֵי לְצִאת וְלַעֲשׂוֹת
 חֶסֶד עִם בְּנֵי אָדָם וּלְקַרְבָּם אֱלִיּוֹתֵיהוֹן, כִּי הוּא מְמִילָא מְבִטֵּל אֶת
 הַזְּמַן, אֲזַי בְּמִקּוֹם לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטִלִּים וְעַל דָּא וְעַל הָא וְכוּ' וְכוּ',
 עֲדִיף לוֹ שִׁיקְרָב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁזֵה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי
 הַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן
 חֶלֶק א' סִימָן י"ד) שְׁעַל יְדֵי שְׂמִיקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשׁוֹרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יְרֵמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יִקְרָ
 מְזוּלָּל" אֵלוֹ שְׂמִיקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה
 נִקְרָא מוֹצִיא יִקְרָ מְזוּלָּל, הֵינּוּ מְזִילוּתָהּ דְּגִלוּתָא, וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל
 הֵנִיחַ לָנוּ צוּאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסְּתַלְקוּתוֹ וְאָמַר אֲזַי לְאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יְהִיָּה יְפוּצוֹ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה", וּמוֹכָא
 בְּזוֹהַר (תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא חֲזִי כֹל מֵאֵן דֹּאחִיד בִּידָא דְחִיִּיבָא,

ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין
 מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא,
 וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל
 עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כְּתִיב (מְלָאכִי ב')
 "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי
 בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן
 ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן
 דימחי בידיה. ועל דא כְּתִיב (תהלים קי"ב) "גִּבּוֹר בְּאָרֶץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ
 דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד זֶרַח בַּחֲשׂוֹךְ
 אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וגו', [בוא וראה כל מי שאוחז בידיו של החיבים,
 ומשתדל שיעזבו את דרכיהם הרעות וכו', עולה במעלת הקדושה
 למקום שאף אחד לא יכול לעלות שמה וכו', והוא גורם להכניע
 את הסטרא אחרא, והוא גורם שיתיקר שמו של מלך מלכי
 המלכים הקדוש ברוך הוא, וגורם שבזכותו כל העולמות יש
 להם קיום, וזוכה לראות בנים לבניו, וזוכה לכל טוב אמתי ונצחי
 בזה העולם ובעולם הבא, וכל הבעלי דינים לא יכולים לדון אותו
 לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ונכנס בשלוש עשרה שערים
 של רחמים למעלה בשמים, ואין מי שימחה בו].

ומספר שפעם היה צריך הגאון רבי יצחק זאב מבריסק
 זצ"ל לעשות איזה צדקה וחסד, ושלח את בנו הגאון רבי משולם
 דוד שליט"א שהוא יהיה השליח מצוה שלו, ושאל אותו אחד
 למה הוא שלח דוקא את בנו זה השוקד ומתמיד מאד מאד על
 למודו? ואיך הוא יסגר עכשו את הגמרא לעשות את השליחות
 בו בזמן שיש אנשים אחרים שבשמחה היו עושים את זה? ענה
 ואמר להם הגאון רבי יצחק זאב מבריסק זצ"ל: אבי הגאון רבי

חיים מִבְּרִיסק זצ"ל הֵיָה אֹמֵר "הסוֹגֵר אֶת הַגְּמָרָא בְּכַדִּי לְעֶסֶק בַּחֲסֵד, אֶצְלוֹ הַגְּמָרָא פְּתוּחָה - וְהַפּוֹתַח אֶת הַגְּמָרָא בְּכַדִּי לְהַמְנִיעַ מִלְּעֶסֶק בַּחֲסֵד, אֶצְלוֹ הַגְּמָרָא סְגוּרָה", רוֹאִים מִזֶּה שְׁמִי שְׁעוֹסֵק בְּצִדְקָה וְחֲסֵד עִם יְהוּדִים אֶצְלוֹ הַגְּמָרָא פְּתוּחָה, כִּי הָרִי הוּא עוֹסֵק לְקָרֵב עִכְשָׁו רְחוּקִים, וְכַשֵּׁי־חֹזֵר יִמְשִׁיף לְלַמֵּד, מֵה שְׂאִין כֵּן מִי שְׁמַתְחַמֵּק בְּכָל מִינֵי תְרוּצִים לֹא לְלַכֵּת לְהַפְיִץ, אֶצְלוֹ הַגְּמָרָא תָּמִיד סְגוּרָה, כִּי בְּאֵמֶת זֶה שְׁטוּעֵן שְׁזֵה בְּטוֹל תוֹרָה הוּא אֵף פְּעַם לֹא לוֹמֵד וְלֹא פוֹתַח גְּמָרָא, פּוֹק וְאֶשְׁכַּח וְתִרְאֶה שְׁזֵה כִּכָּה.

הַלּוֹאֵי שְׁנִזְכָּה לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְלְהַפְיִץ אֶת אוֹרוֹ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה - לְקָרֵב יְהוּדִים, שְׁזוֹ הַצְּדָקָה וְחֲסֵד הַכִּי גְדוּלִים שֵׁיכוֹלִים לַעֲשׂוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת ס"ג.) תִּנְיָא הַלֵּל הַזְּקֵן אוֹמֵר: בְּשַׁעַת הַמְּכַנְיָסִין - פִּזֹּר, בְּשַׁעַת הַמְּפַזְרִים - כְּנֵס, וְאִם רְאִיתָ דוֹר שֶׁהַתוֹרָה חִבִּיבָה עָלָיו - פִּזֹּר, שְׁנֵאֲמַר (מְשָׁלֵי י"א כ"ד) "יֵשׁ מְפִזֵּר וְנוֹסֵף עוֹד", בְּשַׁעַת שְׂאֵתָה רוֹאֶה שְׂאִין מִי שְׁיִלְמַד עִם אַחֲרִים, תֵּלֵךְ אֵתָה וְתַפְזֹר וְתִלְמַד עִם אַחֲרִים, אֲבָל אִם יֵשׁ אַחַר שְׁמַפְזֵר וְלוֹמֵד עִם אַחֲרִים, אֵתָה תְּכַנֵּס וְכוּ', בְּאֵתֵר דְּלִית גְּבַר תָּמָן הוּי גְּבַר, בְּמָקוֹם שְׂאִין גְּבַר עִם עֲזוֹת וְעַקְשָׁנוֹת דִּקְדָּשָׁה לְקָרֵב יְהוּדִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, תִּהְיֶה אֵתָה הַגְּבַר וְתִצָּא וְתִקְרַב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּעַן שְׁהִיּוֹם עוֹבֵר עַל עַם יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזְ שִׁכְרוּ הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְהִיּוֹם כְּפִי יְרִידַת הַדּוֹר וְהַתְּפַשְׁטוֹת הַכְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת בְּעוֹלָם וְכוּ' וְכוּ', כְּמָה מְפִיצִים שְׂרָק יְפִיצוּ זֶה לֹא מְסַפֵּיק, כִּי צְרִיכִים לְמַלְאוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל הַמְּלֵאִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְּחִים אֶת נַפְשׁ כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל.

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֶלֶק רִמְזוּ בְּנַחֲלֵי שִׁפְהָ

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁבֵּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבִיעִי לְסֹדֵר וַיִּשָּׁב י"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁמִצּוֹת כְּבוֹד אֵב זֶה הַמְצִיָּה הַכִּי חֲשׂוּבָה
שֶׁרַק יָכוֹל לְהִיּוֹת, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) חֲמִוּרָה שֶׁבְּחֲמִוּוֹת
כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר
בְּכִבוֹד הָאָבָא, וְלֹא לְהִתְעַרֵּב בְּעִנְיָנוּ, וְאִף שֶׁזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד
עִם כָּל זֹאת אִם אֶת יְכוּלָה לְדַבֵּר אֶתוֹ דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, אֵינִי לְמַעַלְה מְזֵה, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִם
הַזּוֹלָת דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וַיַּעַן שְׁכָל בְּרִי יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ חֶלֶק בְּאַמוּנָה,
וְלִכֵּן כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם הַזּוֹלָת דְּבוּרֵי אַמוּנָה הַנִּיצוּץ שֶׁל בְּרִי יִשְׂרָאֵל
נִדְּלָק גַּם כֵּן, וְלֹאט לֹאט הוּא יִחְזֹר בְּתִשְׁבּוּבָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁמְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת תָּמִיד דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְלֹא מִסְתַּכֵּל עַל הָעֵבֶר וְעַל
הַהוּוּה שֶׁלוֹ וְכוּ', אֲלֹא רַק מְדַבֵּר תָּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֵז
נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁסוּף כָּל סוּף יְדִלִיק אֶת הַנְּקוּדַת יְהוּדוּתוֹ, כִּי
הָרִי כָּל בְּרִי יִשְׂרָאֵל עֲמָדוֹ רִגְלָיו עַל הַר סִינַי, וְלִכֵּן כְּשֶׁמְדַבְּרִים
דְּבוּרֵי אַמוּנָה לְבֵר יִשְׂרָאֵל אֲזִי נִתְעוֹרֵר אֲצִלוֹ נְקוּדַת יְהוּדוּתוֹ, וְלִכֵּן
אֶת צְרִיכָה רַק לְדַבֵּר אֶתוֹ דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְלֹא לְהִתְנַפֵּחַ אֶתוֹ, וּמִכָּל
שֶׁכֵּן לֹא לְהִגִּיד לוֹ שֶׁעָשָׂה טְעִיּוֹת וְכוּ', זֶה אֶסוּר לְהִגִּיד בְּשׁוֹם פְּנִים

וּאִפְּנֵי לְאַבָּא וְכוּ', רַק לְדַבֵּר אֶתּוֹ דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְלֹא לְהַכְנִס בְּשׁוּם
וְכוּחִים, וְאִזּוּ בְּוֵדַי תְּצַלִּיחֵי דְרַבְּךָ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תּשׁג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ז כִּסְלִיו ה'תּשׁע"ד

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִם יֵשׁ לְךָ פְּרִינְסָה בְּמִקּוּם אַחֵר, אִזּוּ אֵל תִּלְּךָ לְשֵׁם, כִּי מֵה לְךָ
לְהַכְנִס בְּגוֹב אַרְיוֹת וְלְהַבִּיא עֲלֶיךָ כָּל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים
שְׂאֵתָה מְרַגֵּישׁ שְׁלֹא תוּכַל לְעֲמוֹד בְּזֵה? אָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד
לְשִׁמּוֹר לֹא לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת בְּמוֹ יָדָיו, וּבִפְרֵט עֲכָשׁוּ
שְׁהַדוֹר כָּל כֶּף פְּרוּץ וְכוּ', וּבְקִלּוֹת יְכוּלִים לְהַעֲלִיל עֲלֶיךָ אֵיזָה
עֲלִילַת דָּם עֲלִילַת שְׁקָר וְכוּ', שְׁהַתְּעַסְקֵת עִם מִיִּשְׁהֵי וְכוּ', כִּיִּדוּעַ
דְּבַר זֶה לְכָל הַיּוֹדְעִים וְכוּ', וְלִכֵּן לְמָה אֶתָּה צָרִיךְ לְהַכְנִס לְכַתְּחֻלָּה
בְּמַצֵּב כְּזֵה?

דַּע לְךָ שְׁעַנְיָן חֲנוּךְ זֶה הַמְּצוּהָ הַכִּי גְדוּלָּה מְאֹד שְׂאֵי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כְּלָל, לְזִכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם
אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שְׂאֵמְרוּ חֲכַמֵּינוּ
הַקְּדוּשִׁים (כְּבֹא בְּתָרָא ח:) עַל הַפְּסוּק (דְּנִיֵּאל י"ב) "וּמַצְדִּיקֵי הַרְּבִים
כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֵלוֹ מְלַמְּדֵי תִינּוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט
הוּא, כְּמוֹ שְׁלֹא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכְבִים, כִּי הֵם לְאִין סֵפֶר, כֶּף

אֲשֶׁר שְׁנַת תִּשְׁעֵי"ד - חֵלֶק רִמּוֹ בְּנִחַל שְׁפֹז

אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֹל הַשְּׂכָר שֶׁל מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת שְׁמַחְדִּירִים בָּהֶם אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהָעֶרֶב רַב לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם לְעִקּוֹר אֶת הָאָמוּנָה פְּשוּטָה מְנַעֲרֵי וּמִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּמַחְדִּיר בָּהֶם אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזִכּוּתוֹ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, עַד שֶׁאֵינְךָ יְכוּלִין לְסַפֵּר אֶת הַזִּכְיוֹת שֶׁלוֹ, כְּמוֹ שֶׁאֵי אֶפְשֶׁר לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, עִם כָּל זֹאת כָּבֵד אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא קָמָא כ"ט). אִי דְאִיכָא דְרָכָא אַחְרִינָא פּוֹשַׁע הוּא; וְאֶמְרוּ (יִלְקוּט יִשְׁעִיהוּ רִמּוֹ תל"ט) אִי דְאִיכָא דְרָכָא אַחְרִינָא רָשָׁע הוּא; וְזֶה אֶמְרוּ עַל אֶחָד שֶׁיֵּשׁ לוֹ דֶּרֶךְ אַחֲרָת לֹא לְלַכֵּת לְהַסְתַּכֵּל עַל נָשִׁים, וְהוּא דוֹקָא הוֹלֵךְ שָׁמָּה, אֲזִי נִקְרָא פּוֹשַׁע וְרָשָׁע, וְלָכֵן תִּקְיִים מַה שֶׁאֶמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד חֵלֶק ב' סִימָן ג') מִי שְׁבוֹרַח מִן הַצָּרָה, הוּא פִּקְח.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ פְּרִנְסָה בְּנִקְל בְּמָקוֹם אַחֵר, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תִּשְׁד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ז כְּסֵלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

שפח אֲשֶׁר שָׁנַת תַּשְׁע"ד - חֵלֶק רִמּוֹז בְּנַחֲל

בְּעֵינַי הַחֲתָנָה אֶת זֶה אַתֶּם צְרִיכִים לְהַתְעַנֵּין אִם הַחֶק נִכְנָס
כְּבָר בְּתַקְּףָּ, וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַתְעַרֵב בְּדְבָרִים כָּאֵלוֹ, רַק תִּבְדְּקוּ טוֹב
טוֹב אִם הַחֶק עֲדִין לֹא נִכְנָס בְּתַקְּףָּ, וְאֵל תִּחַכּוּ עָלַי כִּי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ
מִתִּי אֲנִי יָבוֹא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל
יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֵתֶם לֹא מִפְּסִידִים אֶצֶל הַצַּדִּיק רַק
מְרוֹיַחִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצְלִיחוּ גַם עִם הַבֵּן, כִּי כּוֹאֵב
לִי מְאֹד שֶׁהוּא לֹא נִמְצָא בְּמִסְגֵּרַת בִּישִׁיבָה וְכוּ'.

... נ"י מְזַמֵּן הִיָּה אָמור לְשַׁפֵּץ לִי אֶת הַמְּקוּוֹה הַפְּרָטִי שְׁלִי
וְכוּ', וְנִדְחָה בְּכָל פַּעַם, וְלִכֵּן אוֹדָה לָךְ מְאֹד בְּאֵם יֵשׁ אִיזָה
אֶפְשָׁרוֹת שְׂאֵתָה תִּשְׁפֹּץ אֶת זֶה עַד שְׂאֲנִי יָבוֹא, כִּי יָכוֹל לְקַחַת עוֹד
זְמַן עַד שְׂאֲנִי יָבוֹא, כִּי לַעַת עֵתָה אֲנִי מְאֹד מְאֹד חָלַשׁ וְתַחַת פְּקוּחַ
שֶׁל רוּפָא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתַצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תַּשְׁה.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר וַיִּשָּׁב י"ז כִּסְלוֹ ה'תַּשְׁע"ד

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד בְּעַד שְׂכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִפְתַּח עֵסֶק
מִשְׁלוֹ וַיִּתְּפָרְנֶס בְּכָבוֹד, יִהְיֶה אֵיזָה עֵסֶק שָׂרָק יִהְיֶה, אָבֵל אֵיזָה
עֵסֶק טוֹב וְכוּ', אוּ יוֹתֵר טוֹב וְכוּ', בְּזֶה אֲנִי בְּכֹלֵל לֹא בָקִי בְּדַבְרִים
אֵלּוּ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת
הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁמִּתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ
תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן,
כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלֵּיתִי לְךָ
הַיּוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימָתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַר שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְּלִין;
וּלְפָנַי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְתָרָא י.) רַבֵּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהָדָר מְצֻלֵי
אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדָּק אֶחְזָה פְּנִיד", וְכֵן נִפְסַק
בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנֻת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ
נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כֶּךָ מִתְפַּלְּלִין שֶׁנֶּאֱמַר
(תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדָּק אֶחְזָה פְּנִיד" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ
(אוֹרַח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לְתַנּוּ צַדָּקָה קוֹדֵם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן
אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיֵס כְּמָה פְּרוּטוֹת
לְצַדָּקָה, שְׂאֵז נִכוּן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׂלֵא יַחְזֹר תְּפַלְּתוֹ רִיקָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תְּשׁוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב י"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ר' ... נְרוּ יְאִיר

בְּאֵתִי לְבָרְךָ אוֹתָךְ בְּבִרְכַּת מְזֹל טוֹב וּלְבָבִית עַל הַכֶּנֶס נְכֻדְךָ
... נְרוּ יְאִיר לְחֻפָּה בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמִצְלַחַת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂיִהְיֶה לְךָ וּלְאִשְׁתְּךָ נַחַת מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁתַּקַּח עַל עֲצֻמְךָ בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹז אֶת
הַגְּבָאוֹת, כִּי אַתָּה מְסוּר מְאֹד מְאֹד לְהַקְהִילָה הַקְדוּשָׁה שְׁלֵנוּ חֲמֻמָּה
שֶׁל אֲמוּנָה זֶה יוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים שָׁנָה, וְאַתָּה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת, וְאֵלְמָלָא
אַתָּה הִיָּה הַכֹּל הַפֶּקֶר, וַיַּעַן שְׁלֹא חֲרוּנָה הַתְּחִלְתִּי לְשִׁמוּעַ שְׁבִין
מִנְחָה לְמַעְרִיב יֵשׁ פְּשׁוּט הַפְּקָרוֹת אֵין מִי שְׁיִלְמַד בְּרַבִּים וְכוּ', עַד
שֶׁבֶא שְׁבַחֹר וְכוּ', וְלוֹמַד בְּרַבִּים וְכוּ', אוֹ אֵיזָה אַבְרָךְ שְׁלוֹמֵךְ
סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת בְּשַׁבַּת אַחַר תְּפִלַּת וְתִיקִין שְׁזָה בְּכָל לַא לְעַנְיָן,
וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד שְׁתִּהְיֶה אַחֲרָאֵי עַל דְּבָרִים אֱלוֹ, כִּי חָבַל מְאֹד
מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה מִי שְׁיִלְמַד בְּסַעוּדָה שְׁלִישִׁית וּבְשָׂאֵר הַזְּמַנִּים,
וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לְנוּ אַבְרָכִים שְׁכֵן מְעַנְיָנִים לְלַמַּד, אֲבָל הֵם מְחַכִּים
שְׂזִמְיֵנוּ אוֹתָם, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת מְשֻׁהוּ בְּשִׁבִיל זֶה,

אֲשֶׁר שְׁנַת תַּשְׁעִ"ד - חֶלֶק רִמּוֹ בְּנַחֲל שְׂצֵא

אוֹדָה לָךְ מְאֹד מְאֹד, כְּדַאי לָךְ לִהְיוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת סֵדֶר עַל זֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הַקָּצֵר וְאֶת הַהִזְמָנָה לְחַתֵּנָה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְקִרְאָת הַשּׁוֹרוֹת שְׂכַתְבְּתָ לִי, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּרְוֶה רֹב גַּחַת דְּקִנְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֶלְצִיךָ,
וְתִכְנִיֵּס אֶת בְּנֵךְ לַחֲפָה בְּשַׁעַת טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וַיְהִי רַק שְׂמַחוֹת
בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלֹךְ.

רוֹאִים אֵיךְ שֶׁהַזְּמַן פּוֹרַח, הִנֵּה הֵייתָ בְּחוֹר צְעִיר וְלַמְדָּת
אֲצִלִּי, וְהִנֵּה אַתָּה כְּבָר מוֹלִיךְ אֶת בְּנֵךְ לַחֲפָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁנִזְכֶּה לְדַעַת אֵיךְ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלָנוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ מְזֵל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית

תשח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ז כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

נִיסְתִּי לְהִתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ אָבֵל כַּנְרָאָה זֶה הָיָה כְּכֹר מְאַחַר
בְּלִילָהּ, וְלָכֵן בְּאֵתִי בְּשׁוּרוֹתַיִים אֵלּוֹ לְהִבְיֵא אֶת דַּעְתִּי, אִם יוֹתֵר
קָל לָךְ לְעֵבֹד עִם ... תַּחֲוִי, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי אֶת צְרִיכָה
לְעֵבֹד עִם עֹזֶרֶת וְכוּ', וְלָכֵן אֶת צְרִיכָה לְעֲשׂוֹת מֵה שְׁיֹתֵר קָל לָךְ,
כִּי אֲנִי חֲשַׁבְתִּי שְׁגַב' ... תַּחֲוִי, אָבֵל אִם זֶה יוֹתֵר קָל לָךְ אַחֲרַת, אֲזִ
תַּעֲשִׂי כְּמוֹ שְׁאֵת רוּצָה, כִּי אֲנִי רוּצָה מְאֹד מְאֹד שְׁנִצְלִיחַ בְּגֹדוֹל
הַפַּעַם, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב עָבַר עֲשָׂרִים וְשִׁבְעַ עֶשְׂרִים וְלֹא יָדַעְנוּ
מֵהִזְכִּירוֹת שְׁלֵנוּ, וְאִף פַּעַם לֹא הִתְעַנֵּינָנוּ בְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן עָשׂוּ
מֵאֲתָנוּ מֵה שְׁעָשׂוּ וְכוּ', כְּכֹל הָעוֹלָה עַל רוּחָם וְכוּ', וּמְרַחוּ אוֹתָנוּ
וְכוּ', וּבֵינָן כֶּךָ רְמָסוּ אוֹתָנוּ וְנִצְלוּ אוֹתָנוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי רוּצָה
שְׁעַכְשׂוּ יִהְיֶה סוּף לְכֹל זֶה וְנִלְחַם בְּכֹל הַכַּחוֹת רַק עַל פִּי הַחֶק,
וְלָכֵן אִם אֶת מְרַגִּישָׁה שְׁ... תַּחֲוִי, תַּהֲיֶה לָךְ לְעֶזֶר רַב, אֲזִי תַקְחִי
אוֹתָהּ.

תְּדוּחִי לִי אַחַר הַפְּגִישָׁה עִם הָעוֹרֵךְ דִּין מֵה הָיָה וּמֵה
סִיכְמַתָּם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב י"ח כסליו ה'תשע"ד

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

עליך להתחזק ביתר שאת ביתר עוז ולשמוח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם חלקינו וגורלינו, וזכר תזכור טוב טוב איפה שאתה נמצא וכו', כי תהלה לאל בנינו קהלה קדושה, חממה של אמונה, מקור של חסד, ממש לתפארת ביבנאל, שעד עכשו היה שם מדבר שמים מהיהדות, ומאז שיסדו את יבנאל בשנת תרס"א עד שבאנו לשם בשנת תשמ"ח לא היה זכר של יהדות כלל וכו', ואדרבה פה היה המקום שהעבירו על הדת את עדת התוניסאים ואת עדת התימנים וכו' וכו', וממש המקום היה שמים לגמרי מיהדות וכו', והיה המקום פה שמים לגמרי בלי שום זכר של יהדות, ותהלה לאל היום המקום פורח ברוחניות, מי שרק נכנס ביבנאל לא יכול להאמין מה שרואה לפני מראה עיניו, חושב שהוא נמצא בירושלים, או בבני ברק, או בברוקלין, בלי שום הגזמה, קודם יש מנינים מותיקין עד חצות לילה, שחרית מנחה ערבית מנין אחר מנין, שדבר כזה אין, רק בעירות הגדולות, אבל לא באיזה מושבה נדחת שלא ידעו אי פעם איפה זה על המפה וכו', אחר כך יש לנו מקוה מפאר ענקי לגברים עם שלוש בורות לטבילה, וכן יש לנו מקוה טהרה מפאר לנשים (אגב שמסגל מאד לפקידת עקריות, כי נבנה במסירות נפש הכי גדולה במחנתת כמו ברוסיה לפני שבעים שנה, כי זה שצריך להיות ממנה על הדת, הוא אשר עכב את בניית המקוה בכל מיני מסירות כאחד הרשעים הכי גדולים אשר לא יאמן כי יספר וכו'),

וכן יש לנו מערכת חנוך שלמה, הינו שיש לנו פעוטונים, גנים
 לבנים ולבנות, בית ספר לבנות, וסמינר לבנות, תלמוד תורה
 לבנים, וישיבה קטנה, וישיבה גדולה לבחורים מצוינים, וכן יש
 לנו ישיבה של בעלי תשובה, אשרי עין ראתה זאת כמו עיניו,
 מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר", שלומדים
 שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה "תפארת בנימין",
 שלומדים שמה כארבעים אברכים את ההוראה, ותהלה לאל יש
 לנו "בית הוראה" עם ראב"ד ועם שלוש דינים יראי השם, שהם
 פוסקי הלכות המצויים וכו', ושואלים אותם את כל השאלות
 שיש לכל אחד, והמקום שוקק ביהדות, ועל כלם יש לנו בית
 התבשיל - אהל אברהם שמחלק אוכל בחנם לכל מי שרק רעב,
 ובכל יום מתפלת ותיקין עד עשר בערב, זה פתוח לכלם, גברים
 ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים קרוב לאלף מנות אוכל טרי
 וטעים, יש לנו במשך היום חמש שעורים נפרדים בדרך היומי,
 ופה מדברים מאיזה מושבה נדחת שאף אחד לא ידע אי פעם
 איפה שזה נמצאת על המפה וכו', ועכשו תהלה לאל יש כבר
 למעלה מארבע מאות משפחות מאנשי שלומנו חסידי ברסלב כן
 ירבו, וזה למעלה משנתים שפתחנו פה חנות יודאיקה "ברסלב
 סנטר" כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ותהלה לאל יש מהפכה
 ביבנאל ביהדות, זה ארבעים שנה שמונעים מתושבי המקום
 להכעיס וברשעות את כל הקשור ליהדות וכו', ותהלה לאל
 מהרגע שנפתח החנות התחילו תושבי המקום להכנס, וכל אחד
 קונה זה מזוזה, זה ציצית, זה תפלין, זה טלית, זה כפות וכו' וכו',
 מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, לא יאמן כי יספר קדשת כל בר
 ישראל, אשרי עין ראתה זאת, וכן רואים איך שיש דו קיום בין
 תושבי המקום לחסידי ברסלב, לא מפריעים לאף אחד וכו',

אֲנַחְנוּ קִהְלָה פְּתוּחָה וְכוּ', בְּבַחֲיַנַּת חַיָּה וְתֵן לַחַיּוֹת וְכוּ', לֹא מִתְעַרְבִים בְּחַיֵּי אֶף אֶחָד וְכוּ', יִבְנֶאֱל יִהְיֶה דְגָמָא וּמּוֹדֵל לְכָל תּוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מֵה קוֹמֵץ קָטָן שֶׁל יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת נַפְשׁ יְכוּלִים לְהַפְךָ מְדַבֵּר שָׁמַם מִיְהִדוּת וְכוּ', לְמָקוֹם פּוֹרַח, וְעוֹד רַבּוֹת יִסְפְּרוּ עַל זֶה, אַחַר חֲצֵי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדָף וּמוֹסֵר אֵיזָה רָשָׁע אָרוּר טָמֵא שְׁלֵבֶסוּף יִתְגַּלֶּה קִלוֹנוֹ בְּרַבִּים וְכוּ' וְכוּ', וְשֵׁם רַק מְקַלּוֹת בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכֵב כָּל דְּבַר הַשֵּׁיךְ לְקַדְשָׁהּ, וְאֶף עַל פִּי כֵּן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֲזֵק שֶׁהַכְּנִיס בָּנוּ רַבְּנוּ ז"ל, הִצְלַחְנוּ לְהַקִּים אִימְפֵרִיָּה כְּזוֹ, אֲשֶׁר לֹא מְקַבְּלִים אֲגוּרָה שְׁחוּקָה מֵהַמוֹעֶצָה הַדְּתִית וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל רַק מִכְחוֹת עֲצָמָנוּ בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים שׁוֹם טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד, אֲלֵא כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ נוֹתְנִים יָד וְכַתֵּף וּבִיחַד עוֹזְרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְכֵן הוּא בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ יֵשׁ אַחְדוּת וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וַיֵּשׁ לָהֶם פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ עַרְבֵי שְׁמֻחָה שְׁמֵתֵאֲסָפוֹת יָחַד לְשִׁמוּחַ וְלִרְקָדָה, וְעוֹזְרוֹת אַחַת לְהַשְׁנִיָּה בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְלֹא בְּחִנָּם שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (חַי מוֹהֲרָן סִימֵן ר"ח) "בְּעִזְרַת הַשֵּׁם אֵיךְ הָאֵב אוֹיִס גִּיפִירֵט אֵין וּועַל אוֹיִס פִּירֵן", "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחֵת", וְתִהְלֶה לְאֵל אוֹר הַקְּדוּשָׁה רַק עוֹלָה, וְחֶשֶׁךְ הַטְּמָאָה רַק מִתְעַלְמָת עַד שְׁיִתְבַטֵּל לְגַמְרִי, וַיְקוּיִם (זְכוּרָה י"ג ב') "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעֵבִיר מִן הָאֶרֶץ", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁיִצְטָרֵף אֵל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה בְּמָקוֹם הַכִּי יָפֵה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהוּא יִבְנֶאֱל, וַיִּטְעַם טְעַם גֵּן עֵדֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן רָאָה לְחֻזֵק אֵת עֲצָמָךְ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עוֹז שְׂאֵתָה חֵלֶק מֵהַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְאֵתָה מְקַפֵּיד לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֵת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וְכֵן יֵשׁ לָךְ שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם בְּתוֹרָה בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּגִמְרָא וּבִהְלָכָה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנֹזְפָה

להתרחב בִּיתָר שְׁאֵת וּבִיתָר עוֹז וּנְרָאָה לְכֻלָּם דְּגָמָא אִיךְ שְׁיִהוּדִים יְכוּלִים לְחִיּוֹת בִּיתָר עַל אֵף סַגְנוֹן חֲיִיָּהֶם שׁוֹנִים וְכוּ', מֵה שְׁאִין דְּבַר כְּזֶה בְּשׁוּם מְקוֹם בְּעוֹלָם, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקִינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חָנּוּם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׁאַנְחָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֶמֶת כְּזֶה מְרַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, אֲשֶׁרִינוּ וְאֲשֶׁרִינוּ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

תשי.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב י"ח כסליו ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחיה

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתָר שְׁאֵת בִּיתָר עוֹז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֵף שְׁיֵשׁ לָךְ נְסִיּוֹנוֹת קְשִׁים וּמְרִים הֵן בְּעַנְיִן פְּרִנְסָה וְכוּ', הֵן בְּעַנְיִן שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וְהֵן כָּל מִינֵי צַעַר וּבִלְבוּלִים, תִּזְכְּרֵי טוֹב טוֹב מֵה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ב' סִימָן ג') אִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן גְּדוּלָה לְאָדָם עַד שְׁבוּדָקְהוּ בְּדָבָר קָטָן וְאַחַר כֵּךְ מַעֲלֵהוּ לְגַדְלָה; וְלִכֵּן רְאִי לְהִתְחַזֵּק מְעַמְד וְלֵא לְהַכְנִס בְּעַצְבוֹת וּבְמַרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', מְכַל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ל"א סִימָן ג') אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁהוּא עוֹמֵד בְּנִסְיוֹנוֹ שְׁאִין בְּרִיָּה שְׁאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַסֶּה אוֹתָהּ, הַעֲשִׂיר מְנַסֶּהוּ אִם תְּהֵא יָדוּ פְתוּחָה לְעַנְיִים, וּמְנַסֶּה הָעַנִּי אִם יְכוּל לְקַבֵּל יְסוּרִין וְאִינוּ כּוֹעֵס; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְעַמְד בְּכָל מִינֵי

מִצְבִּים שְׁבַע עוֹלָם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם תִּהְיִי חֲזָקָה וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, אֲזַי פְּתָאוּם יִתְגַּלֶּה אֵלֶיךָ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְךָ בְּכָל הָעֲנִינִים, רַק תִּהְיִי חֲזָקָה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאַתָּ צְרִיכָה, שְׁזֵה הַמַּתָּנָה שְׁקַבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְלֹא בַחֲנָם שְׁהִסְמִיךְ מ"ם אֹרֶב עָלָיו מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁסִפֵּר רַבֵּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה ז' מֵהַזְּכוּב וְהַעֲכָבִישׁ) שְׁקוֹדֵם שְׁיִרְדָּה נִשְׁמַתוּ לְזֵה הָעוֹלָם, עֲשֵׂה הַסְּמִיךְ מ"ם רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אִם הַנְּשָׁמָה הַזֹּאת תִּרְדָּה, אֵין לִי כֹבֵר מֵהַלְעֲשׂוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי הוּא יַחֲזִיר אֶת כָּל־מֵה בְּתִשׁוּבָה, וְאָמְרוּ לוֹ הַנְּשָׁמָה הַזֹּאת מִכְּרַחַת לְרַדְּתָהּ, וְאַתָּה צָא וְתִמְצָא לְעֶצְמְךָ עֲצָה וְכוּ', וְיִצְא וְחֲזֹר עִם אֵיזָה זְקָן וְצַחֲקוֹ, וְאָמַר אֲנִי כֹבֵר לֹא מִפְּחָד מֵהַנְּשָׁמָה הַזֹּאת כִּי יִכּוֹלָה לְרַדְּתָהּ וְכוּ', וְאָמְרוּ עַל זֵה אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ שְׁזֵה הָעֲצָה שְׁמִצָּא הַסְּמִיךְ מ"ם שְׁתַּמִּיד יַעֲשׂוּ צַחֲוֹק וְלַעֲגַי מַחֲסִידֵי בְּרִסְלָב וְכוּ' וְכוּ', וְתִהְלֵה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמֵה לְשִׁמוּחַ שְׁהַתְּקַרְבָּנוּ אֶל רַבֵּנוּ ז"ל וְאַנְחָנוּ שְׁמַחִים וְעַלִּיזִים עִמּוֹ, וְנַחֲזִיק בּוֹ תַּמִּיד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיִי שְׁבוּרָה כָּל־ל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

תִּרְאֵי לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי תִהְלֵים נַחֲלֵק לְשִׁבַע חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשְּׁבוּעַ, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֵה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּל־ל, כִּי זֵה מִמְּשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבַע עוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי הָאֵשֶׁה שְׁזוֹכָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לֹקַח סֵף הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחִצֵּי שְׁעָה, וְכַף תְּזַכִּי לְסִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל שְׁבוּעַ, וּבְזוֹכוֹת זֵה תִרְאֵי נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֵׂה עִמְךָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הָרַ"ן סִימָן צ"ח) אֲמִירַת תְּהִלִּים מַעֲלָה גְדוֹלָה כְּאֵלוֹ אֲמָרֵם דְּוֹד הַמֶּלֶךְ בְּעֶצְמוֹ. כִּי הוּא

אָמַרְם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהָרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִנְחָ בְּתוֹךְ הַתְּבוּת וּכְשֵׁאוֹמְרָם
 הוּא מְעוֹרֵר בְּרוּחַ פִּיּו אֶת הָרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַד שֶׁנֶּחֱשֵׁב כְּאִלּוּ אָמַרְם
 דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ. וְהוּא מְסַגֵּל מְאֹד לְרַפְאוֹת הַחוֹלָה
 לְהִיּוֹת לוֹ בְּטַחֲחוֹן רַק עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים
 יוֹשִׁיעוּ הַשֵּׁם. וְהַבְּטַחֲחוֹן הוּא בְּחִינַת מְשַׁעֲנַת כְּמוֹ שֶׁהָאָדָם נִשְׁעָן
 עַל הַמָּטָה כִּן הוּא נִשְׁעָן עַל הַבְּטַחֲחוֹן שְׂבוּטֵחַ שְׂיוֹשִׁיעוּ הַשֵּׁם, כְּמוֹ
 שֶׁאָמַר דָּוִד (תְּהִלִּים י"ח י"ט) "וַיְהִי הַיּוֹי" הַלְמִשְׁעָן לִי". וְעַל כֵּן עַל
 יְדֵי זֶה נִתְרַפָּא הַחוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת כ"א י"ט) "אִם יָקוּם
 וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל מְשַׁעֲנָתוֹ וְנִקָּה"; וְכֵן הוּא מְשַׁעֲנַת עַל פְּרִנְסָה,
 כְּשֶׁאָדָם אֵינּוּ לוֹ פְּרִנְסָה, רְאוּי לוֹ לְשַׁפּוֹךְ אֶת לִבּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הֵן
 בְּשִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְהֵן בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה
 שִׁחֲזָקָה מְאֹד לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" וְאֵז אֵל רַב טוֹב הַצָּפוֹן
 תִּזְכֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ח כִּסְלִיו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מוֹהֲרֵנִי ז"ל אָמַר "הַתְּעוֹרְרוּת שְׂבָא דֶּרֶךְ הַתְּחִזְקוֹת הַרְבֵּה
 יוֹתֵר קַל לְהִתְקַבֵּל מֵהַתְּעוֹרְרוּת שְׂבָא דֶּרֶךְ הַתְּעוֹרְרוּת", כִּי בְּאֵמַת
 עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים וְכוּ' וְכוּ',
 כְּמוֹ שֶׁכָּל אֶחָד יוֹדֵעַ בְּעֶצְמוֹ, וְלִכֵּן כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל הוּא רַק

הַתְּחִיבוּ לְחַזֵּק אֶת הָאָדָם שֶׁיִּחְזִיק מֵעֵמֶד וְלֹא יִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר וְלֹא יִתְיָאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן, וּמִתּוֹךְ הַהִתְחַזְקוֹת הַזֶּה הוּא מְקַבֵּל הַתְּעוֹרְרוֹת נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כְּמוֹ שְׂרׁוּאִים בְּחוּשׁ שְׁמִי שְׁזוּכָה לְהִתְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל תְּכַף וּמִיד נִכְנַס בּוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת כָּל כֶּף חֲזָקָה וְלָבוּ נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ בַּתְּשׁוּבָה עֲצוּמָה שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֲרָה וְלִשְׁעֵר כָּלֵל, וְהוּא מִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּהִתְלַהֲבוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֵף פֶּעַם בְּחַיָּיו לֹא יָדַע מְדַבֵּר כְּזֶה שֶׁיְּכוּלִים לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן נִכְנַס בּוֹ תְּשׁוּבָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסֻדְרָן בְּמַקְרָא בְּמִשְׁנָה בְּגִמְרָא בְּמִדְרָשׁ וְכו' וְכו'.

וְיְכוּלִים לְהִסְבִּיר אֶת זֶה גַּם בְּצוּרָה אַחֲרָת, כִּי הִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ב) סִימָן שְׂאָדָם מְקָרֵב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, אִם נוֹפֵל עָלָיו שְׁפָלוּת, וְזֶה הַגְּדֻלָּה שֶׁמְקַבְּלִים מֵהַצְּדִיק שֶׁנוֹפֵל עָלָיו שְׁפָלוּת גְּדוּלָה, וּמִתְחִיל לִרְאוֹת הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת עֲצוּמוֹ בְּאֵיזָה מִצָּב הוּא נִמְצָא וְכו', כִּי קוֹדֵם שֶׁהִתְקָרֵב אֶל הַצְּדִיק, נִדְּמָה לוֹ שֶׁהוּא מִשֶּׁהוּ מִיַּחַד וְכו' וְכו', וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁמִּתְקָרְבִים אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, אִזּוֹ נוֹפֵל עָלָיו שְׁפָלוּת גְּדוּלָה מְאֹד, וְכֵמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ס"ז) שֶׁהַצְּדִיק הָאֱמֵת פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְהִסְתַּכֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַעֲקָר לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצוּמוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא אוֹחֵז בְּהַד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ אֲשֶׁר רוּחַ מִים עֶפֶר, שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ד') שֶׁמֶשֶׁם בָּאִים כָּל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת, כְּעֵס וּדְבָרִים בְּטָלִים וְתְּאֻוֹת רְעוֹת וְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְכו' וְכו', וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁתְּכַף שֶׁמִּתְקָרְבִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל מִתְגַּלֶּה לוֹ הָאֱמֵת הַמְּרָה וְכו', וְטוֹפַחַת לוֹ עַל פָּנָיו וְכו', כִּי עַד עַכְשָׁיו הוּא חָשַׁב שְׁמִי יוֹדַע מִי הוּא וְכו',

כָּל אֶחָד כְּפִי הַגְּדֵלוֹת וְהִישׁוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', אֲבָל כְּשִׁמְתָקְרָבִים אֵל רַבְּנוּ ז"ל רוֹאִים אֵיךְ שֶׁהוּא כְּלוּם וְכוּ', וּמִתְחִיל לְרֹאוֹת אֵיךְ שֶׁהוּא רְחוֹק לְגַמְרֵי וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה הוּא צָרִיךְ הַמוֹן הַתְּחִזְקוֹת, לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְפֹול בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְלִכְן זֶה הַמַּעֲלָה שְׁאֵדָם לֹא מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ וְיִוְדַע אֶת הָאֲמֶת בְּאִיזָה מַצָּב גְּרוּעַ הוּא נִמְצָא וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל עַל זֶה הוּא צָרִיךְ הַמוֹן הַתְּחִזְקוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשיב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב י"ח כִּסְלוֹ ה'תשע"ד

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֲלֻקְכֶם שְׁזַכִּיתֶם לְחִזּוֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה שְׁזֶה יָקָר מְאֹד מְאֹד בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ל"ד). בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלֵי תְשׁוּבָה עַמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמוֹד, וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב פֶּהֲנָא) גְּדוֹל כַּחַה שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁפִינֵן שְׁאֵדָם מְהֵרָה בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלֵא עַד מִהֲלֵךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד; וְלִכְן מִי שְׁיִוְצָא מִהַחֹל אֵל הַקֶּדֶשׁ, מִהַחֲשֵׁךְ אֵל הָאוֹר, הִרְבָּה פְּעָמִים מְסַנֵּר אוֹתוֹ וְכוּ', וְלֹא יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר בְּשְׁלֵמוֹת, וְזֶה קוֹרָה

הַרְבֵּה אֶצֶל בְּעָלֵי תְּשׁוּבָה שֶׁתִּכְף וּמִיד כְּשֶׁחֹזְרִים בְּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה הֵם מִתְּלֵהִים יוֹתֵר מִדָּאֵי וְכוּ' וְכוּ', שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ע"ב) שְׁגַם בְּהִתְקַרְבוֹת לְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵשׁ יֵצֵר הָרַע שֶׁל (שְׁמוֹת י"ט) "פֶּן יִהְרָסוּ אֶל הַיְי"ה לְרֵאוֹת", כִּי מֵרַב הֵהֱתֵלֵהבוֹת שְׁיֵשׁ לָהֶם הֵם מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר מִדָּאֵי וְכוּ', וְנִעֲשִׂים בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכִדּוּמָה.

לְדַעְתִּי גַם בֵּינֵיכֶם יֵשׁ אוֹתוֹ דְּבַר, חֲזוֹרְתֶם בְּיַחַד בְּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, וּבַעֲלֶיךָ רוֹצֵה מִמֶּךָ שֶׁכָּבֵר תִּהְיֶי בְּאוֹתָהּ מִדְּרָגָה שֶׁהוּא נִמְצָא, וְלִהְפֹךְ אֶת חוֹשֶׁבֶת שְׁעָדִין אֶת לֹא זְכִית לְהִגִּיעַ לְהִיכֵן שֶׁהוּא נִמְצָא, וּמִזֶּה נִעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם סִכּוּף וְחֹסֵר הַתְּאַמָּה וְכוּ', וּבְאַמַּת אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁעֵקֶר חֲזוּרָה בְּתְּשׁוּבָה זֶה רַק לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ נֶאֱמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז כ"ז) "הוֹדוּ וְהִדְרֵר לִפְנֵי עֵז וְחִדְדוּהָ בְּמִקְמוֹ" וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שֶׁבַת ל:) אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶלָּא מִתּוֹךְ שְׂמֻחָה; וְלִכֵּן אִם רוֹצִים לְדַעַת אִם בְּאַמַּת חֲזוּרוֹ בְּתְּשׁוּבָה וְהַתְּשׁוּבָה נִתְקַבְּלַת בְּשָׁמַיִם וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה? אִם מְקִימִים כָּל מִצְוָה בְּשְׂמֻחָה עֲצוּמָה וּשְׂמֻחִים מְאֹד מְאֹד, זֶה סִימָן שֶׁהוֹלְכִים עַל דֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, אֲבָל אִם עֲדִין מִתּוֹכְחִים אֶחָד עִם הַשְּׂנִי וְכוּ', וְרַבִּים אֶחָד עִם הַשְּׂנִי וְכוּ', וְכָל אֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁהַזּוֹלַת עֲדִין לֹא חֲזוֹר בְּתְּשׁוּבָה, זֶה לֹא נִקְרָא חֲזוּרָה בְּתְּשׁוּבָה, זֶה נִקְרָא שְׁעָדִין נִמְצָאִים בְּהַחֲשֵׁךְ וְכוּ'.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת כִּי רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ל"ה) שֶׁעֵקֶר חֲזוּרָה בְּתְּשׁוּבָה זֶה לְזַרֵּק אֶת עֲצָמוֹ חֲזוּרָה מְאִיפָה שְׁבָאוֹ וְכוּ', וּמְאִיפָה בָּאוּ? מִהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשֵׁם שׁוֹרָה רַק הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשֻׁמוֹחַ מְאֹד מְאֹד עִם כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה

שְׂזוּכִים לְקַיֵּם, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלַה לָנוּ אִיךָ שְׂצָרִיכִים לְלַמֵּד מִגֵּר צָדֵק שֶׁכֵּל כֶּף שְׂמֵחַ כְּשִׂזוּכָה לְקַיֵּם אֵיזָה מְצוּהָ, אוֹ מִתְּפִלָּל אֵיזָה חֶלֶק מִתְּפִלָּה, זֶה אֲצִלוּ דְבַר חֲדָשׁ מְאֹד, וְהוּא כָּל כֶּף שְׂמֵחַ שֶׁהוּא יְכוּל לְקַיֵּם אֶת הַמְצוּהָ הַזֹּה, וְזוּכָה לְקַיֵּם אֶת הַמְצוּהָ הַזֹּה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה אֲנַחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב רְאוּי לָנוּ לְשִׂמוּחַ מְאֹד מְאֹד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל יְדֵי הַשְּׂמֵחָה הַזֹּאת מִמִּילָא מוּחַל לָנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים שְׁעֵשִׂינוּ עַד עַכְשָׁו, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי אֶשְׂמַח בַּהוֹי"ה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם", וְלִכֵּן עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק יַחַד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וְלֵאמֹר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׂזָה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ וְאִי אֶפְשָׁר לְשָׁנִיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת, שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁפֵת י.) זֶה שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיחָה בִּינֵיכֶם אֶהְבָּה וְהִבְנָה הַדְּרִית, וְתִתְחַזְּקוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִהְיוּ רַק שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם שׂוֹם מְרִיבוֹת וְאִי הִבְנוֹת בַּבַּיִת, וְאִזּוֹ דִּיקָא הַשְּׂכִינָה תִּשְׂרָה בִּינֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תשיג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וישב י"ח כסליו ה'תשע"ד

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יָאִיר

לְנֶכוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יש ספר שנקרא "אוצר שובבי"ם", והוא בנוי ומיסד על דברי רבנו ז"ל ומוהר"ן ת"ז"ל פדת איך להתנהג בימי שובבי"ם, קחם משם.

ימי שובבי"ם אמר האריז"ל שהשבועות שקוראים ש'מות ו'ארא ב'א ב'שלח י'תרו מ'שפטים הם מאד מסגלים לתקן את תקון הברית, כי כל הענין של גלות מצרים היה על ידי שאדם הראשון חטא בהוצאת זרע לבטלה, שממנו נבראו קלפות ומשחיתים, וכל אלו הנשמות התגלגלו והצרכו לרדת למצרים ולעבר שם את כור הברזל וכו' וכו', לעבוד קשה בחמר ובלבנים, והיה להם שעבוד מאד מאד גדול שהשתעבדו שם וכו', ואחר כך זכו לצאת ממצרים ולעבר את הים סוף, עד שבאו לקבל את התורה וכו', וכל זה עובר על כל בר ישראל שנכשל בחטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה ושאר מיני פגם הברית וכו', התקון שלהם בארבעים ימים האלו שקוראים את הפרשיות שעם ישראל עברו במצרים ויצאו ממצרים וקבלו את התורה.

ידוע שמוהר"ן ת"ז"ל היה אומר כל יום "יום תהלים", כדי ש'סיים פעם בשבוע את ספר תהלים, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ג) שתהלים מסגל לתשובה, ולפתח לו את

הַשְּׁעָרִים שֶׁנִּסְגְּרוּ לְפָנָיו וְכוּ', רַק שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה הוּא אָמַר בְּכָל יוֹם פְּעָמִים אֶת הַיּוֹם, כְּדִי שְׂיִסִּים כָּל שָׁבוּעַ פְּעָמִים כְּמִסְפַּר כַּפֵּ"ר, וְהֵם "יָמֵי שׁוֹכְבֵי"ם" "יָמֵי הַסְּפִירָה" "יָמֵי אֶלּוּל", וְכֵן בְּיָמִים אֵלּוּ כְּדָאֵי לְלַמֵּד הַרְבֵּה אַגְדוֹת חַז"ל בְּעֵינַי יַעֲקֹב, וּמִי שְׁזוֹכָה לְסִיּוֹם בְּאַרְבָּעִים יָמִים הָאֵלּוּ אֶת כָּל הָעֵינַי יַעֲקֹב אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ, וּכְבָר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָרֵי עַקֵּב) רְצוֹנָךְ לְהַכִּיר אֶת מִי שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, תִּלְמַד אַגְדָּה; וְכֵן צְרִיכִים בְּיָמִים הָאֵלּוּ יוֹתֵר לְשִׁמּוֹר עַל הַדְּבוּר יוֹתֵר מִכָּל הַשָּׁנָה, כִּי בְרִית הַמַּעוֹר זֶה נִגְדָה בְרִית הַלְשׁוֹן, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ט) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקְדָּשִׁים אֶת הַדְּבוּר, עַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לְתַקּוּן הַבְּרִית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּהּ וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפַס

לְכַבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מְאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נְפֻשָׁנוּ, מְקַרֵּב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבֻשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֵּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זָאב זִצ"ל

עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׂמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תְּהֵא נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

בְּנֵפִי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקוֹתוֹ תִּגְן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנִזְכֶּה לְהַנּוֹת מְאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שְׂמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֹלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּנִית הַצְּדִיקָה
מֶרֶת יַחְנָא שְׂפָרָה עִיָּה
בֵּת הַרְה"צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיָּה
רֵאטֶענִיבֶרג מִקּוֹסוֹן זְצ"ל
בֵּת מֶרֶת סָאסִיָּא עִיָּה
אִשֶׁת עֶטְרֵת רֵאשִׁינוּ
כִּיָּק אֲדַמוּיֵד
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה זִי"ע
נִפְטָרָה ט"ז תַּמוּז ה'תשע"ה
ת.ג.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירְאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפַרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקַנּוּ, גְּלוּ וְצִוּוּהוּ לְפַרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוּיְנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

*

הוֹבָא לְרַפּוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עֵיהֶ"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע
לו: כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי
אדני אתה, טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה,
ואדירי כל חפצי-בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף
נסכיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת
חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו-לי בנעמים,
אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל
אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח:
י לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת:
יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחַשְׁבַּ יְיָ לּוֹ עֶוֹן, וְאֵינְ בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֹׂאגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלֵה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְּךָ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אֹדִיעָךְ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עֶוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֲלֶיךָ לְעַת מְצוֹא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים, אֲלֵיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רְנִי פֶלֶט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תֵלֶךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי : ט אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אֵינְ הַבֵּינְךָ בְּמַתְגַּ וְרֹסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֲלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבוֹטֵחַ בֵּינִי, חֹסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וּגְיִלוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מְשָׁכִיל אֶל דָּל, בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְיָ : ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ, וְאֵל תִּתְּנָהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו : ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֲרֵשׁ דְּוֵי, כָּל מְשַׁכְּבוּ הִפְכַּת בְּחֻלָּיו : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יְיָ חֲנֻנִי, רִפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שְׁוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שׁוֹנְאֵי, עָלַי יִחַשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר כְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב : יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעַתִּי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יָרִיעַ אֵיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הכפלי

ותצייבני לפניך לעולם: יי ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משפיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לי לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלהיך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על בן אזכרה מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משפריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויפוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו כפלב ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: ז עָזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֻׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמָנִי, אֱלֹהִים
 יְרֵאֲנִי בְשִׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרָגֶם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעֵמוּ בַחֲלִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטָאת פִּימוּ דָּבַר שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ
 בַּגְּאוּנָם וּמֵאֲלֹה וּמִפִּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וַאֲיַנְמוּ
 וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לְעָרֵב יִהְמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאָכֵל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיָנוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי
 הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עָזִי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי ** אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלִּילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסְיָף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאָפֶס לְנִצַּח חֲסָדוֹ, גָּמַר אִמְרָ לְדָר וְדָר: י
 הַשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפֵץ בְּאַף רַחֲמֵי סָלָה: יא וְאִמְרָ חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֶךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פְלֵא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזוּרָע עֲמָךְ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד הי"ו יו"ד מ"ם

אף ירגזו תהמות: ^{יח} זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: ^{יט} קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: ^כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: ^{כא} נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ ^א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ^ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ^ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ^ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו, בבקר כחציר יחלה: ^ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ^ז כי כלינו באפה, ובחמתה נבחנו: ^ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ^ט כי כל ימינו פנו בעברתה, כלינו שנינו כמו ה ה: ^י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: ^{יא} מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: ^{יב} למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיך: ^{יד} שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: ^{טו} שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל עבדיך פעלה, והדרה על בניהם: ^{יז} ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה ^א הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ^ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ^ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ^ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ^ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ^ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ^ז הוא יי אלהינו בכל

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צְוֶה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחָק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבְל נַחֲלַתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים : טו אֵל תִּגְעֻוּ בַּמְּשִׁיחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁבַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְד נִמְכָר יוֹסֵף : יח עָנּוּ
בַּכֶּבֶל וְרָגְלוֹ, בְּרָזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יִי
צְרַפְתָּהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינּוֹ : כב לְאַסֵּר שָׁרְיֵי בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקַנְיֵי יַחֲסָם : כג וַיְבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לְבָם לְשׂוֹנֵא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֶשֶׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֵׁף וַיַּחֲשֹׁף, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם : ל שָׁרַץ אֲרֻצִּים צִפְרֻדְעִים, בַּחֲדָרֵי מְלָכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיְבֹא עָרַב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
בְּרֵד, אֵשׁ לְהִבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתִּאֲנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיְבֹא אֲרַבָּה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּף כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
כוֹשֵׁל : לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, פִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עָנָן לְמִסְךָ, וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה : מ שָׁאֵל וַיְבֹא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיַּזּוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהָר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו : מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו : מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה :

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון : ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו : ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה, שירו לנו משיר ציון : ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר : ה אם אשכחך ירושלים
תשפח ימיני : ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי : ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה : ח בת
בבל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו : ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע :

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו : ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו : ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנבל וכנור : ד הללוהו בתוף ומחול, הללוהו
במנים ועגב : ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה : ו כל הנשמה תהלל יה הללויה :

אחר שסיים תהלים יאמר זה :

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל : ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה : ויעזרם יי ויפלטם
ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו :

הספר הקדוש הזה הודפס

לזכות הרודף צדקה וחסד ראש וראשון לכל דבר

שבקדושה שלא נח ולא שקט, מאז הסתלקותו

של מורינו רועינו, עטרת ראשינו

מרן מוהרא"ש הקדוש זצוק"ל

לקיים צוואתו האחרונה ולהוציא לאור את כל

"חלקי שו"ת אשר בנחל" עד המכתב האחרון.

הרה"ח אלתנן מאזוז נ"י ומשפ'

שיזכו לשמש את מוהרא"ש בזה ובבא,

ומתוך נחת מכל יוצאי חלציו

ושפע כפול ומכופל

וכל מילי דמיטב.

אמן ואמן

חדש! חדש!

הארצ'ר היומי

תְּכַנִּית לַמּוֹד יוֹמִית, בְּסֵדֶר קָצֵר וּבְהִיר
לְסִיּוֹם שְׁבַעַה עֶשֶׂר חֻלְקִים בְּתוֹרָה בְּתוֹךְ שְׁבַע שָׁנִים!

זֶה הַזְמַן לְהַחֲלִיט אִיךָ יֵרָאוּ הַ-7 שָׁנִים הַבָּאוֹת שֶׁלְךָ!

הַצְטַרְפוּ עוֹד הַיּוֹם לְאַלְפֵי הַלּוֹמְדִים

רוכשים סט מפואר, הכולל 42 כרכים מהודרים
ומקבלים ספריה
במתנה!

בעלות מסובסדת ובפריסת תשלומים נוחה

* 24 תש"ב כרטיס אשראי | 12 צקים | אפשרות לרכוש את הסט גם בחוברות

תנ"ך
עם רש"י

חסידות

משניות
ברטנורא

מדרש
רבא

מדרש
תנחומא

ליקוטי
מזהר"ן

ליקוטי
תפילות

שולחן
ערוך

בבלי

ירושלמי

תוספתא

זוהר

טו"ר

רמב"ם

תיקוני
זוהר

משניות

מוסר
יומי

בעידודם
ובהמתנתם של
גדולי ישראל מכל
החוגים והעדות

מוקד הזמנות: **5610***

הוצאה לאור
ניצני הקודש

ההבטחה הגדולה

**"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
'אשר בנהל'**

**יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה.
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו להדפיס**

כרך 'אשר בנהל' - יתרפא.

**וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו להדפיס
חלק 'אשר בנהל' - יראה ישועה."**

(מתוך אשר בנהל קל"ה, לד', רמ"ב)

לפרטים: 054-2287882

